

Tamil Nadu Legislative
Council.
Volume 1 - XXIV -- 196
Index 1 To 8.
S.No. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9

இந்த வரை - இது 43 பக்க
புத்தகம் ஆகும்.
பொதுமக்கள் அனைவரும்
பார்க்கலாம்.

Bundle No 2.

LXXIV
196

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

THIRTY-FIRST SESSION OF THE
LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE
CONSTITUTION OF INDIA

28TH FEBRUARY 1969 TO 2ND, 4TH TO 8TH MARCH 1969

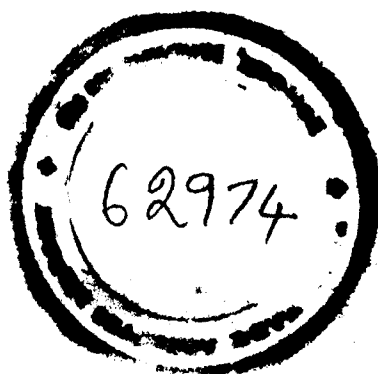
Volume LXXIV (Nos. 1 to 8)

GOVERNMENT OF MADRAS
1969

Legislative Council Department
Madras-9

7211, 32 N 68

N 68-74

Madras Legislative Council Debates

THIRTY-FIRST SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

28th February and 1st, 2nd and 4th to 8th March 1968.

Volume LXXIV (Nos. 1 to 8)

TABLE OF CONTENTS.

	PAGES
<i>Wednesday, 28th February 1968.</i>	
Personnel of the Government of Madras	i
Principal Officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	iii-v
I Questions and Answers	1-22
II Announcements—	
(1) Message from the Governor	22
(2) Nomination of a Member to the Business Advisory Committee	22
III Presentation of the Budget for 1968-69	22-27
IV Papers laid on the table of the House	27-28
<i>Friday, 1st March 1968.</i>	
I Questions and Answers	155-172
II Point of information <i>re</i> answers to questions addressed to the Hon. the Chief Minister	172
III Government Motions—	
(1) Election of nine members to the Com- mittee of Privileges	172-173
(2) Election of six members to the House Committee	173-174
IV General discussion on the Budget for 1968-69	174-206

<i>Saturday, 2nd March 1968.</i>		PAGES
I Questions and Answers	...	209-233
II Adjournment motion <i>re</i> disturbances outside the Aruvankadu Cordite Factory and shooting near the Police station	...	233-244
III General discussion on the Budget for 1968-69 (cont.)	...	244-259
IV Papers laid on the table of the House	...	259-260
<i>Monday, 4th March 1968.</i>		
I Questions and Answers	...	273-286
II Calling attention to termination of services of Non-Basic Trained Teachers from Senior (Aided) Basic Schools in Kollidam Range of Sirkali Taluk, Mayuram Educational District	...	286-287
III General discussion on the Budget for 1968-69 (cont.)	...	287-317
<i>Tuesday, 5th March 1968.</i>		
I Welcome to a new Member	...	319
II Questions and Answers	...	319-333
III Adjournment Motion <i>re</i> attack by unruly elements on Thiru E. V. K. Sampath and two others	...	333-335
IV Calling attention to failure of Government to fix salary of Sanskrit Pandits in Board High Schools in Madurai district	...	336
V General discussion on the Budget for 1968-69 (cont.)	...	336-368
VI Papers laid on the table of the House	...	368
<i>Wednesday, 6th March 1968.</i>		
I Questions and Answers	...	371-388
II Announcements—		
(1) Decision of the Business Advisory Committee	...	388
(2) Election of six members to the House Committee	...	389

<i>Wednesday, 6th March 1968—cont.</i>		PAGES
III General discussion on the Budget for 1968-69 (cont.)	...	389-417
IV Papers laid on the table of the House	...	417-418
<i>Thursday, 7th March 1968.</i>		
I Questions and Answers	...	421-440
II Announcement <i>re</i> election of nine members to the Committee of Privileges	...	440-441
III Calling attention to hardship caused to agriculturists and businessmen due to levy of multipoint sales tax on procurement and sales of chillies in Madurai district	...	441-442
IV General discussion on the Budget for 1968-69 (cont.)	...	442-477
V Papers laid on the table of the House	...	477-478
<i>Friday, 8th March 1968.</i>		
I Questions and Answers	...	481-494
II General discussion on the Budget for 1968-69 (cont.)	...	494-530
III Papers laid on the table of the House	...	531
Index	...	533-564

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

GOVERNOR OF MADRAS

SARDAR UJJAL SINGH.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1 **THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI, M.A.,** Chief Minister in-charge of Public ; General Administration ; Matters relating to Indian Civil Service and Indian Administrative Service Officers, District Revenue Officers and Deputy Collectors ; Finance ; Planning ; Police ; Elections ; Prohibition ; Indian Overseas ; Refugees and Evacuees ; and Food Production.

2 **THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN, M.A.,** Minister in charge of Education (including Technical Education) ; Official Language ; Industries ; Textiles ; Yarn ; Handlooms ; Mines and Minerals ; Iron and Steel Control ; Electricity ; Employment and Training ; Companies ; Religious Endowment ; and Legislature.

3 **THE HON. THIRU M. ARUNANIDHI,** Minister in-charge of Public Works ; Minor Irrigation including S.M.I.P. Works ; Highways ; Transport ; Nationalized Transport ; and Ports.

4 **THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN, B.A.,** Minister ; In-charge of Food Revenue ; Board of Revenue ; District Revenue Establishments ; and Commercial Taxes.

5 **THE HON. THIRU A. GOVINDASAMY,** Minister in-charge of Agriculture ; Animal Husbandry ; Fisheries ; Forests ; and Cinchona.

6 **THE HON. THIRUMATHI SATHIAVANI MUTHU,** Minister in-charge of Harijan Welfare ; Information and Publicity ; Stationery and Printing ; Government Press ; Cinematograph Act ; and Women's and Children's Welfare.

7 **THE HON. THIRU S. MADHAVAN, B. COM., B.L.,** Minister in-charge of Law ; Co-operation ; Labour ; Housing Courts ; Prisons ; Registration ; Approved Schools and Vigilance Services ; Passports ; Legislation on Chits ; Legislation on Money Lending (Rural Indebtedness) ; and Legislation on Weights and Measures.

8 **THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA, B.A., B.L.,** Minister in-charge of Public Health ; Medicine ; Accommodation Control ; Orphanages ; Beggars ; News Print Control ; Waqf ; and Prices and Supplies of Goods Act.

9 **THE HON. THIRU M. MUTHUSWAMY, B.A., B.T.,** Minister in-charge of Municipal Administration ; Community Development ; Panchayats ; Bhodan and Gramdan ; Khadi and Village Industries ; Rural Industries Project ; and Ex-Servicemen.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman.

The Hon. Thiru M. A. MANICKAVELU.

Deputy Chairman,

Thiru V. K. PALANISWAMY GOUNDER.

Panel of Vice-Chairmen,

Thiru N. V. NATARAJAN.

Thiru A. R. DAMODARAN,

THEERUMATHI S. MANJUBHASHINI,

Thiru J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR.

Secretary to the Council.

THIRU G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Serial number and name of Member	Name and class of constituency
(1)	(2)
1 Abdul Wahab, K. S.	State Legislative Assembly.
2 Adityan, S. T. B.A., B.L. ..	Tirunelveli Local Authorities.
3 Aiyaswamy, M.	Nominated.
4 Annadurai, C. N. M.A. (Chief Minister, Leader of the House.)	Madras Local Authorities.
5 Arivahagan, K.	Madras-Chingleput Teachers.
6 Arunachalam, T.S.	State Legislative Assembly.
7 Balasubramanya Ayyar, K. B.A., B.L.	Madras East Central Graduates.
8 Chidambaram Mudaliar, A. ..	Madurai Local Authorities.
9 Chitrarasu, C. P.	State Legislative Assembly.
10 Clubwala Jadhav Mary, C. ..	Nominated.
11 Damodaran, A.R. B.Sc. (HONS.).	Madras North Graduates.
12 Damodaran, G. R. B.Sc. (Elec.), B.Sc. (Mech.) (Durham), M.I.E.E. (Lond.), M.I.E.	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
13 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	North Arcot Local Authorities.
14 Doraiswamy Naidu, K.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
15 Ethiraj, P.	Thanjavur Local Authorities.
16 Ethirajulu, M.	State Legislative Assembly.
17 Jayarama Reddiar, S. B.A. ..	Ramanathapuram Local Authorities.
18 Kothandaraman, K. K.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
19 Krishnamoorthy, G.	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
20 Krishnaswamy Vandayar, A. ..	State Legislative Assembly.

Serial number and name of Member.	Name and class of constituency.
(1)	(2)
21 Lakshmanan, S. V., B.A.	.. State Legislative Assembly.
22 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A. B.A., M.D., LL.D., D.Sc., D.C.L., F.R.C.O.G., F.A.C.I.	Madras District Graduates.
23 Lakshmi Krishnamurthy	.. State Legislative Assembly.
24 Manickavelu, M. A. B.A., B.L. (Chairman).	State Legislative Assembly.
25 Manjubhashini, S.	.. Nominated.
26 Mohanlal Mehta	.. State Legislative Assembly.
27 Muthiah, C.	.. Thanjavur Local Authorities.
28 Muthiah Chettiar, Dr. M. A., B.A., D.LITT.	Nominated.
29 Muthu, S.	.. State Legislative Assembly.
30 Natarajan, N.V.	Do.
31 Palaniwasamy Gounder, V. K. (Deputy Chairman).	Do.
32 Ponnappa Naidu, A.	Do.
33 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Do.
34 Ponnuswamy Villayarayar, J.	Do.
35 Rajagopal, C. V.	Do.
36 Rajah Iyer, M. M.A.L.T.	.. Madurai-Ramanathapuram Teachers.
37 Rajamarthandan, S. B.A. (Hons.)	Ramanathapuram Local Authorities.
38 Rajaram, K.	.. State Legislative Assembly.
39 Ramadass, K.	Do.
40 Ramakrishna Achari, K.	Do.
41 Ramalingam Pillai, V.	.. Nominated.
42 Raman Nair, R.	.. State Legislative Assembly.

Serial number and name of Member.	Name and class of constituency.
(1)	(2)
43 Ramasamy Padayatchi, S. S.	.. South Arcot Local Authorities.
44 Ramaswami Reddiar, O. P.	.. Nominated.
45 Ramaswamy Mudaliar, V. K.	.. Chingleput Local Authorities.
46 Sambasiva Reddiar, A.	.. Salem Local Authorities.
47 Sankaralingam Pillai, M. M.A.	.. Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
48 Santosham, D. M.A., B.L.	.. Madras South Graduates.
49 Saraswathy Pandurangam	.. Nominated.
50 Seshadri, R.M. (I.C.S.) (Retd.).	Madras District Graduates.
51 Sivanandam, Dr. T. V. M.B. B.S.	Madras West Central Graduates.
52 Sivasubramania Pandian, M.	.. Tirunelveli Local Authorities.
53 Srinivasam, Pillai, T. S.	.. Tiruchtrappalli Local Authorities.
54 Subbiah, T. K.	.. Do.
55 Sundaram, S. D.	.. Nominated.
56 Thiagarajan, N. R.	.. Madurai Local Authorities.
57 Thirupurasundari, T. L.	.. Nominated.
58 Venkataschalam, R.	.. Salem Local Authorities.
59 Vijayarangam, G.	.. North Arcot Local Authorities.
60 Wilson Apollos, N.	.. Kanyakumari Local Authorities.
61 Vacant	.. North Arcot-South Arcot Teachers.
62 Do.	.. South Arcot Local Authorities.
63 Do.	.. State Legislative Assembly.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 28th February 1968.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

Mr. CHAIRMAN : The questions relating to the Hon. the Chief Minister (Nos. 105 to 109) are postponed.

Oil and Natural Gas Commission

*110. Q. THIRU N.R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state

(a) whether the Oil and Natural Gas Commission had explored for oil deposits in Pudukkottai, Pattukkottai, Aranthangi, Nagapattinam and Thiruthuraiipundi areas on 14th July 1967 ;

(b) the places where explorations for deposits of oil have been carried out in Tamil Nad ;

(c) the areas where such explorations are proposed to be carried out ; and

(d) the details thereof ?

எண்ணெய் இயற்கை வாயு ஆணைக்கழகம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1967 ஜூலை 14-ம் தேதி படுக்கோட்டை, பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி, நாகப்பட்டினம், திருத்தூறியபுண்டி, ஆகிய பகுதிகளில் எண்ணெய் இயற்கை வாயு ஆணைக்கழகம் எண்ணெய் வளம் பற்றி ஆராய்ந்ததா ?

(இ) தமிழகத்தில் எண்ணெய் வளம் பற்றி அண்மையில் எங்கெங்கு ஆராய்ந்தது ?

(உ) இனி எங்கெங்கு ஆராய்விடுக்கிறது ?

(எ) அவற்றின் விவரங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ), (இ), (உ), and (எ) இந்திய அரசு நிறுவனமான எண்ணெய் இயற்கை வாயு ஆணைக்கழக இம்மாநிலத்தில் எண்ணெய் இயற்கை வாயு பற்றிய பொறுப்பு அதிகாரம்.

(a) the funds allotted by the Central Government annually for Tamil Development from 15th August 1947 till date ; and

தமிழ் வளர்ச்சிக்கு மத்திய உதவி

(அ) 1947 ஆகஸ்ட் 15ம் தேதி முதல் ஜனவரி 15ம்
வரையில், எந்தெந்த சர்க்கார் அமைச்சர்கள் இப்போது
வருவாரு?

(12) എന്തെല്ലാം കാരണങ്ങളാൽ?

மாண்புமிகு திரு. வி. அம். நெடுஞ்செழியன் : (அ) and (ஆ) இரண்டையும் ஒத்த பரிசீலனை செய்து பின்னர் அதிலுள்ள வேறுபாடுகளைப் பாராட்டி தயாராகத்தான் (Oriental Manuscripts Library) க்குக் கொண்டுவந்து கொடுக்கவேண்டுகிறேன். அதற்கான அளவு நினைக்கத்தக்க உதவிகளைத் தரவேண்டாம். ரூ. 33,800 அளவிற்குள்ளாகவே. அக்கலா நிறுவனத்தமிழ் அகாடமிக்குச் சென்று தமிழக அரசிற்கு இந்திய அரசு ஆவணப் பதிவுகளைச் செய்யவேண்டாம். தமிழக அரசின் அறிதலை மூலம் மீது கொள்வனவுகள் நிறைவேற்றப்படும். இந்திய அரசு நிதியுதவி மூலம் அறிதல்.

திரு. என். சூர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழில் கலைத் துறையில் வெளியிடப்படுகின்ற, அதற்கு மத்திய சர்க்கார் உதவி செய்து வருமா? தமிழில் சர்க்கார் உதவி செய்தார்களா? என்னவாக?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தமிழக அரசு, தமிழ்
வாழ்ச்சிக் கழகத்திற்கு சிறுவர் பிளக் கலாநிதியர் வெளியிட ரூ. 50,000
பாசாங்கத்தின் கார்ப்பாக கணி நிதியாவும் அளிப்பதன் மூலமாக அந்நிதி
யிருக்கிறார்கள். தமிழ் மொத்த கலாநிதியர் மதிப்பு நிதிச்செலாவாக
ரூ. 46,500 அளவுகிலிந்திருக்கிறது. அதன்மீதும் கலாநிதியர் மொத்த
விவரம் கலாநிதி, தமிழ் மொத்த கலாநிதியர் மொத்த கலாநிதியர் மொத்த
ரூ. 35,000 அளவுகிலிந்திருக்கிறது. இதை மொத்த கலாநிதியர் மொத்த
தமிழ் வெளியிடும் மொத்த கலாநிதியர் மொத்த கலாநிதியர் மொத்த
காக ரூ. 1,85,000 அளவுகிலிந்திருக்கிறது. இதை மொத்த கலாநிதியர் மொத்த
திருநெல்வேலி மொத்த கலாநிதியர் மொத்த கலாநிதியர் மொத்த கலாநிதியர்
உரை வெளியிடும் மொத்த கலாநிதியர் மொத்த கலாநிதியர் மொத்த கலாநிதியர்
20-ம் துருவத்தின் மொத்த கலாநிதியர் மொத்த கலாநிதியர் மொத்த கலாநிதியர்
ரூ. 10,000-ம் அளவுகிலிந்திருக்கிறது. இதை மொத்த கலாநிதியர் மொத்த
ரூ. 5,500-ம் திருவாரூர், திருச்சூர், திருச்சூர் மொத்த கலாநிதியர் மொத்த
வெளியிடும் மொத்த கலாநிதியர் மொத்த கலாநிதியர் மொத்த கலாநிதியர்
அச்சிடுவதற்காக ரூ. 5,000-ம் அளவுகிலிந்திருக்கிறது.

THIRU D. SANTOSHAM : May I know, Sir, whether any money has been set apart for translating law reports into Tamil ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அதற்குப் பின்பு விவரக் குறிப்பு இல்லை. பொதுவாக கல்வி அமைச்சர் மகாநாட்டில் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க இந்திய கல்வி அமைச்சர் கொடுப்பதற்கிணங்கினார். தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்கும் கொடுப்பார்கள். இந்திய அரசு ஒரு கோடி ரூபாய் தருமென்று வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அது எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அது வந்தபிறகு யோசிக்கப்படும். சில மூலகங்களை எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டது என்ற விவரக் குறிப்பு இல்லை.

28th February 1968

நடத்தப்பட்டது. காரைக்காலுக்குப் பகுதி, கொள்ளிடம் முகத்துவாரப் பகுதி, அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. எண்ணெய் இருப்பதற்கான கந்தரங்கேட்டை, திபட்சேரி, பட்டுச்சேட்டை, நப்பி, நானை திருப்பூண்டி, கிணறுகள் தொண்டாம்பட்டு ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. ஆய்வு பகுதிகளில்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் :

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தில் கலாகத்தின் பகுதியில் என்.இ.எஸ். கல்லூரியைக் கட்டத் துவக்கியுள்ளார்கள் என்பது பற்றித் தகவல் உண்டா? அது மாண்புமிகு கி.க. வி.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் :

[illegible]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகை அபிவிருத்தித் திட்டம் இயங்கிவரும் இடங்களில் இடங்களில், 1,963 மீட்டர் தொண்டையும் அங்கு எண்ணப்பட்டது. தென்பகுலில், திருப்பூர்ப்பகுதி 1,141 மீட்டர் தொண்டையும் அறிகுதி நெண்டி கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பு இல்லாமல் தொண்டையும் எண்ணி கொள்ளப் பிட்டு 1,000 மீட்டர் தொண்டையும் இருக்கிறது. கந்தர்வம் அறிகுதி இல்லம், குட்டிசெரிசெரி 1,770 மீட்டர் கிடைப்பதற்கான எண்ணெய் கிடைப்பதற்கான அறிகுதி தொண்டையும் பிறகு மீட்டர் தொண்டையும் இது வரை எண்ணெய்க்கான அறிகுதி தொண்டையும் பிறகு விலையில், காலக்காலம் பகுதியில் எண்ணெய்க்கான அறிகுதி 1,704 எண்ணக்கூடிய அறிகுதி காலாவிலில் 3,147 மீட்டர் தொண்டிபுதி தென்பட தொண்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாலகக்கு அருகில் 2,826 மீட்டர் விலில், இருக்கிற சில இடங்களில் கிடைப்பதற்கான அறிகுதிகள் தோன்று கின்றன. எண்ணெய் இருக்கக்கூடும் என்று தோன்றுகிறதே தவிர வியாபாரம் செய்வதற்கான அளவிற்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அது பற்றிய முழு விவரக் குறிப்பு கிடைக்கவில்லை. விவரம் வந்தவுடன் சபையில் வைக்கப்படும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, அவைமச்சர் அவர்கள், காரைக்கால் பகுதியில் எண்ணெய்க் கிணறு தோண்டப்பட்டதன் விவரம் செய்தித்தாளில்தான் பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். அந்த விவரங்களை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அவ்வாறேபோது அரசுக்குத் தெரிவிப்பார்களா ? இல்லையா ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாநில
யிணருக்கு அதன் தொடர்பு உண்டு. கேட்டதன் மூலமாக அரசு துறை
வடிக்கைகளை அறிந்து எடுத்துச் செல்லும் வாய்ப்பு உண்டு. அதன் நட

Centre's aid for Tamil Development

* 111 Q. THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state —

[28th February 1968]

Administration in Tamil

* 112 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state —

(a) the names of Departments of the Government of Madras where Tamil was ordered to be used for administration by the previous Government;

(b) the Government Departments where Tamil has been ordered to be used by the new Government;

(c) the number of Government Departments which are still carrying on the administration in English; and

(d) the date from which the administration will be carried on in Tamil by these Departments also?

தமிழில் நிர்வாகம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழக அரசின் எந்தெந்த இலாக்காக்களில் தமிழில் நிர்வாகத்தை நடத்த பழைய அரசு உத்தரவிட்டிருந்தது?

(ஆ) புதிய அரசு எந்த இலாக்காக்களுக்குத் தமிழில் நிர்வாகத்தை நடத்த உத்தரவிட்டிருக்கிறது?

(இ) இன்னும் எத்தனை இலாக்காக்கள் ஆங்கிலத்தில் நிர்வாகம் நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றன?

(எ) எப்பொதிலிருந்து இந்த இலாக்காக்களின் நிர்வாகம் தமிழில் நடத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) பழைய அரசின் உத்தரவுகளுக்கிணங்க ஆட்சிமொழித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தமுடிந்த அடைந்த முன்னேற்றங்கள் :—

(1) மகாலக் நிலையிலுள்ள அலுவலகங்களில் தமிழ்த் திட்டம் எல்லாத் துறைகளிலும் முழு அளவில் செயல்படுத்த உத்தரவிடப்பட்டது.

(2) துறைத் தலைவர் அலுவலகங்களில் மதுரையிலும் தமிழ்த் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

(3) அரசு நிலைமச் செயலகத்தில் தமிழ்த் திட்டத்தின் மூலம் நிலையைச் செயல்படுத்த உத்தரவிடப்பட்டது.

(இ) புதிய அரசு அமைந்தபின் நிலைமச் செயலகத்தில் தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் எல்லாப் பிரிவுகளிலும், செய்தி விசைப்பதத் துறையிலும் தமிழ்த் திட்டத்தை முழு அளவில் செயற்படுத்த ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது : இதற்கு முன் ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப் பெற்ற மலர் விட்டுப்போன மாவட்ட நிலை வரையிலுள்ள சில அலுவலகங்களில் தமிழ்த் திட்டத்தை முழு அளவில் செயற்படுத்த அரசாங்கம் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) இதுவரை தகவல்கள் சேகரிக்கப்படவில்லை.

(எ) இதுவரை ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் குறித்து ஆய்வு மேற்காட்டி, ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

28th February 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, சர்க்காரால் வெளிவிடப்படும் “கெஜட்” இன்னும் ஆங்கிலத்தில் வருகிறது. அதை எப்போது முதல் தமிழில் கொண்டுவர முயற்சி எடுக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, “கெஜட்” பற்றிய விவரக் குறிப்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

Monuments

* 113 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state the steps taken by the Madras Government in safeguarding the monuments like forts and palaces located at Vellore, Thanjavur, Gingee and Madurai?

நினைவுச் சின்னங்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

வேலூர், தஞ்சாவூர், செஞ்சி, மதுரை ஆகிய இடங்களில் இருக்கும் கோட்டைகள், அரண்மனைகள், முதலிய நினைவுச் சின்னங்களைப் பாதுகாக்கத் தமிழக அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (1) வேலூர்க்கோட்டை—இக்கோட்டை தற்போது இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையினரால் பாதுகாக்கப்படுகிறது. அங்குள்ள கோயில் உட்பட இக்கோட்டையையும் பாதுகாக்கும் பொறுப்பையும் இந்த அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்குமாறு இந்திய அரசை இம்மாதில் அரசாங்கம் கேட்டுக் கொண்டு வருகின்றது. இந்திய அரசு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அக்கோட்டையை இந்த மாநில அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கச் செய்யுமாறு இந்திய அரசை வலியுறுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

(2) செஞ்சிக்கோட்டை—இக்கோட்டை இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையால் பாதுகாக்கப்பட்டுவருகிறது.

(3) தஞ்சாவூர் கோட்டை :—இக்கோட்டையை மாநிலப் பொதுப் பணித்துறையினர் இப்போது பேணிவருகிறார்கள். மாநிலச் சிறப்பு நிதித் துறைச் சின்னமாக இதைப் பாதுகாக்க முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(4) திருமலை நாயக்கர் மகால், மதுரை :—தற்போது இது மாநிலப் பொதுப்பணித் துறையினரின் பொறுப்பில் உள்ளது. மாநிலச் சிறப்புமிக்க தொல்பொருள் நினைவுச் சின்னமாக இந்த மகாலைப் பேண முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டிடத்தை எதிர்காலத்தில் பேணி வருவதற்காக, பொதுப் பணித் துறை இதனை மாநிலத் தொல்பொருள் துறையிடம் விரைவில் ஒப்படைக்கும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, மதுரையில் திருமலை நாயக்கர் மகால் சமீபத்தில் பழுதடைந்து விட்டதாகவும், அதை மராமத்துப் பரக்க போவதாகவும் தெரிந்தது. அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இதைப் பொதுப்பணித் துறை இதுநாள் வரை பேணி வந்தது. இப்போது அதைப் பாதுகாக்கும் முழுப்பொறுப்பையும் மாநிலத் தொல்பொருள் துறையிடம் கொடுக்கும் ஒயர்க்ஸ்தான் மேற்கொள்ளப்பட்டு தடைபெற்று வருகின்றது.

[28th February 1968]

Forts in Thanjavur and Gingee

* 114 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

- the extent of Thanjavur and Gingee forts and their vacant lands;
- their present usage; and
- the other places in Tamil Nad where such forts and ramparts are situated?

தஞ்சை, செஞ்சி கோட்டைகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சை, செஞ்சி கோட்டைகளும் அதைச் சார்ந்த காலி நிலங்களும் எத்தனை ஏக்கர்?

(இ) அவை என்ன உபயோகத்தில் இருக்கிறது?

(உ) இதைப் பொன்று தமிழகத்தில் எத்தனை இடங்களில் கோட்டைகொத்தளங்கள் இருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ): தஞ்சைக் கோட்டைப் பகுதியில் 480 ஏக்கர் நிலம் உள்ளது. அதில் 385 ஏக்கரில் கட்டிடங்கள், கோயில்கள், சாலைகள் முதலியவை உள்ளன; எஞ்சிய 95 ஏக்கர் நிலம் தரிசு நிலமாகும்.

செஞ்சியில் மாண்புமிகு கோட்டையென்றும் கிருஷ்ணகிரி கோட்டையென்றும் இருமலைக் கோட்டைகள் உள்ளன. ராஜகிரி கோட்டையும்கட்டிடங்களும் செஞ்சி 61-36 ஏக்கரும், தரிசு நிலம் 27-52 ஏக்கரும், பட்டா நிலங்கள் 87-97 ஏக்கரும் உள்ளன. கிருஷ்ணகிரி கோட்டையில் மலையுச்சியில் சில கட்டிடங்கள் உள்ளன.

(உ) விவரங்கள் உபயோகத்திற்குக் கிடைக்கவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, இது போன்று தமிழகத்தில் வேறு என்னென்ன கோட்டை, கொத்தளங்கள் எத்தனை இடங்களில் இருக்கின்றன என்று கவனமாக ஒரு கேள்வி கேட்டிருக்கிறேன்? அதற்கு என்ன பதில் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அதற்குத்தான் “விவரங்கள் உபயோகத்திற்குக் கிடைக்கவில்லை” என்று பதிலாகும்.

Panchalankurichi

* 115 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

- whether there is any proposal to convert Panchalankurichi of Tirunelveli District into a place of historical interest; and
- whether it will become a place of monument?

[28th February 1968]

மாஞ்சாலக்குறிச்சி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்ட மாஞ்சாலக்குறிச்சியை வரலாற்று இடமாகக் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

(இ) ஏதேனும் ரூபாய் சின்னம் அங்கு வைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) and (இ): ஆம். மாஞ்சாலக்குறிச்சியிலுள்ள கீராமண்டியக் கட்டப்பொம்மன் கோட்டையில் இடிந்த சின்னங்களைப் பாதுக்காக்க ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, அந்த இடிந்துபோன சின்னங்கள் உள்ள இடத்தை, கட்டப்பொம்மனின் வாரிசுதாரர்கள் தங்களிடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதுபற்றி அவர்களிடமிருந்து அரசாங்கத்திற்கு எதாவது கோரிக்கை வந்ததா? என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அது பற்றிய விவரக்குறிப்பு இல்லை. கட்டப்பொம்மன் இடமென்று ஒரு மண்மேடு பற்றிய விவரக்குறிப்பு இல்லை. கட்டப்பொம்மன் என்பதற்கான அடித்தளங்கள் இருக்கிறது. அவதூறலாய் அரசாங்கம் எதிர்ப்பதற்கான அடித்தளங்கள் காணப்படுகின்றன. அதைப் பாதுகாக்க முடிவு செய்யப்பட்டு 26-9-1967ல் ரூபாய் 8,500 ஒதுக்கப்பட்டு, அதைப் பாதுகாக்கும் பொதுவாக அரசாங்கம் ஏற்று நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

Hosur High School

* 116. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

- the reason for students' agitation in Hosur High School;
- the loss sustained by the people as a result thereof;
- whether the students were injured; and
- the steps taken by the Government.

ஹோசூர் உயர்நிலைப் பள்ளி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஹோசூர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் மாணவர்கள் இளர்சிக்குக் காரணம் என்ன?

(இ) அதனால் பொது மக்களுக்கு ஏற்பட்ட சேதம் எவ்வளவு?

(உ) மாணவர்களுக்கு காயம் ஏற்பட்டதா?

(எ) சர்க்கார் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஹோசூர், அரசாங்க (வாரிய) உயர்நிலைப்பள்ளியில் பயிலும் தமிழ் மாணவர்கள் தெலுங்கு குதிப்பாடலுடன் கூட தமிழ் குதிப்பாடலும் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென விரும்பினர். இதனைத் தெலுங்கு மாணவர்கள் எதிர்த்தனர்.

(இ) and (உ): கல்வி காரணமாக 14 மாணவர்களுக்கும் காவல் துறை தலைமைக் காவலருக்கும் வெளியான ஒருவருக்கும் சிறு காயங்கள் ஏற்பட்டன. காவல் நிலையம், அஞ்சல் நிலையம், வட்ட அலுவலகம், ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகம் முதலியவற்றில் உள்ள தமிழ்ப் பெயர்ப் பலகைகள் உடைக்கப்பட்டன. பொது மக்களின் சொத்துக்களுக்கு எச்சேதமில்லை.

18th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) மன்றத் தின முன் ஒரு அறிக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, ஹரிஜன பையன்கள் மெடிகல் கல்லூரிக்கு எடுக்கும்போது 40 சதவீதம் மார்க் வாங்கினால் போதுமென்று தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். பின்னர் பரீட்சை எழுதுமபோது 50 சதவீதம் எடுத்தால்தான் பிரி மெடிகல் கோர்வஸ் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நிலையிருக்கிறது. இந்தக்காரணத்தால் 100-க்கு 10 பேர் கூட தேறுவதற்கு கஷ்டமான நிலையிருக்கிறது. ஆகவே ஹரிஜன மாணவர்களை அதிலேயும், தேர்ந்தெடுப்பதற்கு சலுகை கொடுப்பதைப் போல், பாஸ் செய்வதற்கும் சலுகை கொடுக்கப் படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இப்போது நடைமுறையில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு மட்டும்தான் வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாஸ் செய்வதற்கு மற்றவர்களைக் கொண்டு சேர்ந்து படித்து தேறுமவரிடம்தான் இருக்கிறது. இதற்குச் சலுகை கொடுக்கப் படுமானால் மற்ற எம்.எஸ்.ஸி. போன்றவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டியவரும். அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுத்து ஊக்குவிக்க வேண்டுமானால் பயிற்சி கொடுத்தல், அதிக கலாமை செலுத்தல் போன்ற காரியங்களில் தான் கையாண்டு ஏற்படுத்தலாம். தவிர தேர்வு எண்களில் வேறுபாடு காட்ட இயலாது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, மூன்றுமுறை தான் பரீட்சை எழுதலாம் என்று இருக்கிறது. அதை மாற்றி தேவைப்பட்ட தடவைகள் எழுதும் சலுகை கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, முதல் ஆண்டில் மூன்று தடவை என்று வரையறை இருக்கிறது. மறுபடியும் எத்தனை ஆண்டுகள் வேண்டுமானாலும் எழுதலாம் என்றிருக்கிறது. தனிப்பட்ட மாணவர்களுக்கு சங்கடங்கள் வரும் போது அவர்களுக்கு மீண்டும் ஒரு முறை எழுதுவதற்குச் சலுகை கொடுக்கும் வரையறை இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

திரு. சி. வி. ராசகோபால் : தலைவரவர்களே, இப்போது கேட்கப்பட்ட மாணவர்கள் அர்சன மாணவர்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அது அர்சன மாணவர்களைப் பற்றியதா ? அல்லது ஹரிஜன மாணவர்களைப் பற்றியதா ? எந்த மாணவர்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Usage of Pure Tamil Words

* 118 Q.—THIRU N.R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether orders have been issued to Government Books Publishers and the Government Departments that only chaste and pure Tamil words, unmixed with English, Sanskrit or other language should be used ;

(b) if so, the Departments to which such orders have been issued ; and

(c) the Departments which have implemented the order ?

[28th February 1968

(அ) அலைவருக்கும் உகந்த முறையில் இச்சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண முயற்சிகள் குடி ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அப்பகுதியைச் சேர்ந்த சட்ட மன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், வழக்குரைஞர்கள், மற்றும் ஹோசூரைச் சேர்ந்த பெரிய மனிதர்கள் சிலர், உஷார் உயர்நிலைப்பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் இது குறித்து விவாதித்தனர். தெலுங்கு துதிப்பா-லுடன் தமிழ்த் துதிப்பா-லையும் சேர்க்க அவர்கள் முடிவு செய்தனர். இது 28-8-1967 முதல் கொண்டு செயலில் இருந்து வருகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, அங்கே வழக்கமாக என்ன மொழியில் குதிப்பாடல்கள் பாடப்பட்டு வந்தது ? திடீரென்று சென்ற ஆண்டில் அதை மாற்றிக் காரணமென்ன ? நான் கேள்விப்பட்ட வரையில் அங்கே தெலுங்கு போன்ற மொழிகளையே சொக்காது, பிச்சினால் இந்த ராஜ்யத்தை விட்டே வெளியில் போய்விட வேண்டும் என்றெல்லாம் அங்கு சொல்லப்பட்டதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அங்கே பெரும்பாலான மாணவர்கள் தெலுங்கு மாணவர்களாக இருக்கிறார்கள். மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் தமிழ் மாணவர்களாகும். அங்கு நெட்பர்ந்து தெலுங்கு மொழியில்தான் பாடப்பட்டு வந்தது. தீண்டாமைகளாக தமிழிலும் பாடவேண்டுமென்று தமிழ் மாணவர்கள் கோரிக்கை வைத்து குந்தும் அது ஏற்கப்படவில்லை. தமிழின் பாட்டு எண்ணெய்ப்பதற்காக முயற்சிகள்எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நேரத்தில், தெலுங்கு மாணவர்களுக்கும், தமிழ் மாணவர்களுக்கும்இடையே 25-ம் தேதி கல்கம் ஏற்பட்டது. உடனடியாக மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களும், எம்.யி.யும் சென்று எல்லோரையும் கூட்டி வைத்து கமுகமாக ஒரு ஏற்பாடு செய்து, எல்லோராலும் என்றும், பின்னர் தமிழில் குதிப்பாடல் பாடுவது என்றும் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வதற்கான முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதைத் தவிர வேறு எதேனும் உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போன்ற நிலைமையிருந்தால் அது குறித்து தனியாக ஆராயப்படும். இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விவரம் இவ்வளவுதான்.

Pre-Engineering and Pre-Medical Courses

* 117 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the number of candidates from (1) Medical ; and (2) Engineering Colleges who have failed continuously in Pre-Medical and Pre-Engineering Courses during the last three years ; and

(b) whether they are permitted to appear for the examination even though they fail any number of times ?

பிரி மெடிகல் பிரி இன்ஜினியரிங் வகுப்புகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) (1) பெரியியற் கல்லூரி, (2) வைத்தியக் கல்லூரிகளில் பிரி மெடிகல், பிரி இன்ஜினியரிங் வகுப்பில் தொடர்ந்து வந்த மூன்று ஆண்டுகள் தவறியவர்கள் எத்தனை பேர் ?

(இ) எத்தனை தடவை தேர்வில் தவறினாலும் தொடர்ந்து எழுத அனுமதிக்கிறதா ?

[28th February 1968]

தூய தமிழ்சொற்களைக் கையாளல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஆங்கிலம், வடமொழி அல்லது பிறமொழி கலக்காத தூய தமிழ் சொற்களைக் கையாள் வேண்டும் என்று சர்க்கார் புத்தக பிரசுரத்தரிகளுக்கும், சர்க்கார் இலாகாக்களுக்கும் உதரவிட்டபடுள்ளதா?

(இ) எந்தெந்த இலாகாவுக்கு உத்தரவிடப்பட்டது?

(உ) எவை எவை அமுல் செய்தது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) & (உ) கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, கல்வி இலாகா விவரத்து உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குச் சுற்றறிக்கை வந்திருப்பதாக நம்பகமான செய்தி மூலம் கேள்விப்பட்டேன். எந்தக் காரணத்தால் முன்னிட்டும் வடமொழி அல்லது பிறமொழிகளைக் கலக்காமல் தனித்தமிழில், தூய தமிழில், எதன் ஒரு தமிழில் கூடுமானவரை நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டதாகத் தெரிகிறதா? அது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல் “கூடுமானவரை” என்ற சொற்றொடர் இருக்குமானால் அதில் தவறில்லை. கூடுமான வரையில் தமிழ் மொழிப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பது குறிக்கொள்ள தான். “வடமொழி” என்பதற்கு ஒலிப்படிபடுகின்ற “வட” என்று சொல்லப் படுகிறது. முடியுமானால் அப்படியே அந்தத் தவறு வைத்துக்கொண்டு சொல்லுவது என்றும், “இலக்கண” என்றும் சொல்லுவது என்றும் இருக்கிறது. இதில் மூன்று வகை சொல்லப்படுகிறது. ஒன்று ஆங்கிலத்திலே “வட” என்று சொல்லுவது என்றும் இருக்கிறது. இது தவறு என்று சொல்லுவது என்பது என்பது தவறு ; இது தவறான சொற்களை உருவாக்கிக் கொள்ளுவது அப்படியே தழுவி வைத்துக்கொள்வது என்பது ஆக மூன்று வகை யிருக்கின்றன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சுற்றறிக்கை யின் பயனாக ஈஸ்வர விலாஸ் என்ற ஹோட்டலில், அந்தப்பெயரில் உள்ள “ஈஸ்வர” என்ற வார்த்தையின் காரணமாக அந்த ஹோட்டல்காரரைப் பிடித்து அடித்திருக்கிறார்கள். கலவரம் செய்து இருக்கிறார்கள். அது மாதிரமல்ல. போலீஸ்காரர்கள் அந்த ஹோட்டல்காரரையும் கைது செய்திருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதெல்லாம் உண்மையா? தூய தமிழில் எழுத வேண்டுமென சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டதால் ஏற்பட்ட விளைவுகளா இவை?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, தமிழ் உணர்ச்சியிருப்பதால் கலவரம் செய்யும் மனப்பான்மை இருக்க வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. அறிக்கை விட்டதன் மூலம் அந்த மனப்பான்மை வந்தது என்று சொல்ல முடியாது. நானும் கூட நல்ல தமிழில் எழுத வேண்டுமென்ற விருப்பமுடையவன்தான். ஆனால் அவ்வாறு செயலில் ஈடுபட முடியவில்லை. நானும் செயலின் அடிப்படையான காரணங்கள் வேறு இருக்கலாம். இந்த அறிக்கையின் மூலம்தான் ஏற்பட்டது என்று சொல்வதற்கு இல்லை. அண்மையில் கூட நான் எழுப்பினேன் என்று சொல்வதற்கு அறிவியல் நூல்களைக் கொண்டு வருகிறபோது “சொல்கிறபோது, டர்மினாலஜி” என்ற முறையில் பயன்படுத்தலாம் என்று சொல்லி யிருக்கிறேன். உதாரணமாக ஆகஸ்ட் ஜன, ஹைட்ரஜன் போன்ற சொற்களை அப்படியே பயன்படுத்தலாம். வேண்டுமென்றால் இன்னும்

[28th February 1968]

20 அல்லது 25 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அதற்குரிய தமிழ்ச் சொற்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரலாம். இப்போது புகழுக வகுப்பு களில் கரியமிலவாயு, உயிர் காற்று போன்றவைகளைத் தமிழில் படித்தாவிட்டு மேல் படிப்பிற்குச் செல்லும்போது ஆக்ஸிஜன், ஹைட்ரஜன் என்று படிப்பதில் மிகவும் சிரமமாக இருக்கும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட சொற்களை அப்படியே பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்றும் இருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் திரு. சிற்றரசு அவர்கள், தன்னுடைய சின்ன ராஜ்ய என்ற பெயரை எடுத்துவிட்டு தமிழில் சிற்றரசு என்று வைத்துக்கொண்டதுபோல் என்னுடைய பெயரைத் தமிழில் வைக்கவேண்டும். எப்படி என்பது என்று யோசனை கூறுங்கள் என்று கேட்டேன். நீண்ட வைப்பது என்று யோசனை முடியவில்லை. இப்போது கிறிஸ்துவர்கள், நேரம் யோசனை செய்தும் முடியவில்லை. இல்லாத ரோமானிய அராபியப் முஸ்லீம்கள் எல்லாம் தமிழ்ப் பேர் இல்லாத ரோமானிய அராபியப் பேரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை மாற்ற வேண்டுமென்று கலவரம் நடக்குமா? அப்பொழுது அரசு என்ன செய்யும்?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, கலவரம் ஒன்றும் நடக்காது. அது அவரவர்கள் மனதைப் பொறுத்த ஒன்றாகும். தியாகராஜன் என்பதற்குப் பதிலாக கோடையரசன் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே கோடையரசன் என்று ராஜன் என்றால் அரசன் ஆகும். கேட்பார்களானால் நாமே சொல்ல வைத்துக்கொள்ளலாம். அப்படி கேட்பார்களானால் நாமே சொல்லலாம். அப்படியே நான் மாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்ப தில்லை. நான் என்னுடைய பெயரையே எடுத்துவிட்டு வேறு பெயரை வைத்துக் கொண்டேன். அப்படியும் செய்யலாம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, சுகாதார அமைச்சர் சாதிக் பாஷா அவர்களுக்குத் தமிழில் என்ன பெயர் என்று சொல்லுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : தலைவரவர்களே, சாதிக் என்றால் உண்மை, பாஷா என்றால் அரசன், ஆக உண்மையரசன் என்று சொல்லலாம்.

Withered Paddy Fields

* 119 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the extent of the paddy fields, taluk-wise in Tirunelveli District in which paddy withered as a result of non-availability of water; and

(b) the measures undertaken to give relief to the affected ryots?

கரிந்து போன நெல் வயல்கள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 1967-ல் தண்ணீரில்லாமல் கரிந்துபோன நெல்வயல்களின் பரப்பளவு, தாலூகா வாரியாக எவ்வளவு?

(இ) பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு எந்தெந்த வகையில் நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டது?

[28th February 1968]

Criminal action against Thappugundu Village Munsif

* 120 Q.—THIRU N.R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the number of times the Village Munsif of Thappugundu, Periakulam taluk, Madurai district, was suspended from service for having indulged in misappropriation of funds and issue of take receipts, pattas, etc.;

(b) the reasons for not taking criminal proceedings against him through Court;

(c) whether any complaint had been received against him at present; and

(d) the action taken thereon?

தப்புகுண்டு கிராம முன்சிப்மீது கிரிமினல் நடவடிக்கை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளித்த வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை மாவட்ட பெரியகுளம் தாலுகா கிராம முன்சிப் கையாடல், பொய் ரசீது, பொய் பட்டா தப்புகுண்டு கொடுத்ததற்காக எத்தனை தடவை தற்காலிகமாக விலக்கி வைக்கப்பட்டார்?

(இ) கோர்ட் மூலம் கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுக்காத காரணம் என்ன?

(உ) தற்போது அவர்மீது புகார் வந்துள்ளதா?

(எ) அதன் மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: : (அ) 1—12—1962 முதல் 31—7—1964 வரையும், 1—4—1967 முதல் தொடர்ச்சியாக இன்று வரையும் ஆக இரு முறைகள் பதிலியிலிருந்து விலக்கிவைக்கப் பட்டுள்ளார்.

(இ) இந்தியத் தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் (I.P.C.) 409-வது பிரிவின் கீழ் குற்றவியல் வழக்கு தொடர்வது, மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்து அரசாங்க உதவி வழக்குரைஞரின் கருத்தினைப் பெரியகுளம் உதவி கலெக்டர் பெற்றுள்ளதால், இக்கேள்வி எழவில்லை.

(உ) ஆம்.

(எ) கையாடல் செய்யப்பட்ட தொகை கிராம மணியத்திலிருந்து வசூலிக்கப்பட்டது. அவர் மீது வழக்கு தொடர்வது குறித்தும், துறை அளவில் நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்தும், பெரியகுளம் உதவி கலெக்டர் ஆலோசித்து வருகிறார்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, 1962-ம் வருடத்தில் இந்த கிராம முன்சிப் ரசீது கொடுக்கும்போது, அதாவது விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிற ரசீதில் 5 ரூபாய் என்றால் அடிக்கட்டையில் 2 ரூபாய் என்று வைத்து ரசீதுகள் கொடுத்து ஏமாற்றி வந்ததைக் கண்டு பிடித்து 750 ரூபாய் வரை இவ்வாறு செய்திருப்பதாகக் கண்டு நடவடிக்கை எடுக்க ரகுபதி அவர்களிடம் கேட்டேன். ஆனால் அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதற்குப் பின்னால் இதுமாதிரியான தவறுகள் நூற்றுக்கணக்கில் செய்திருக்கிறார் இவர். அதற்குப் பின்னால் கலெக்டருக்கும், சப்-கலெக்டருக்கும், டிபன்டர்

[28th February 1968]

மெண்டிற்கும் முன்பிருந்த ரெவினியூ அமைச்சருக்கும் எழுதி யிருக்கிறேன். ஆனால் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. காரணம் என்ன என்று புரியவில்லை. ஆகவே அவர்மீது இப்போதாவது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவரவர்களே, அதைத் தான் ஏற்கனவே சொன்னேன். பெருமாள்சாமி என்பது இவர் பெயராகும். முதலில் அவர் 1—12—1962 முதல் 31—7—1964 வரையில் பல தவறுகளுக்காக நீக்கி வைக்கப்பட்டிருந்திருக்கிறார். மறுபடியும் 64-ல் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறார். அது பூத்திய அரசாங்கம் இருந்தபோது. பிறகு இந்த அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்தபிறகு 6—3—1967-லிருந்து 20 நாட்கள் தான் தாக்குபிடிக்க முடிந்து, பிறகு 1—4—1967 லிருந்து நீக்கப்பட்டார். முன்னால் நடந்த கல்ததான் இது. இந்த கிராமத்திற்கே தப்புகுண்டு என்று பெயராகும். (சரிப்பு) ஜெயகல் பட்டி என்ற மற்றொரு கிராமத்து மணியத்தையும் அவரிடம் ஒப்புவித்தி, அங்கே 950 ரூபாய் தவறு செய்து இருக்கிறார். இந்தத் தவறு நடந்த நேரம் 1966 நவம்பர் முதல் அடுத்த ஜனவரி வரையில் ஆகும். இதைத் தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்தாலும், வரையில் ஆகும். இதைத் தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்தாலும், கிரிமினல் வழக்கு தொடர்வதற்குத் தடையாக இருந்த தவறுகள் எடுக்கப்படும். இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகுதான் இந்த தவறுகள் நடந்தன என்று உறுப்பினரும், இந்த சபையும் கருதக்கூடாது.

MR. CHAIRMAN: Question 121 is postponed.

Inter-caste Marriages

* 122 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state:—

(a) the number of inter-caste marriages that took place in Tamil Nad after the introduction of the scheme of a ward of medals to the couples of inter-caste marriages; and

(b) whether medals have been awarded to all such couples?

கலப்பு மணங்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கலப்பு மணம் செய்து கொண்ட மணமக்களுக்குப் பரிசளிக்கும் திட்டம் உருவாக்கப்பட்ட பின் தமிழ் நாட்டில் எத்தனை கலப்பு மணங்கள் நடந்துள்ளன?

(இ) அவ்வாறு மணம் புரிந்து கொண்ட எல்லா மணமக்களுக்கும் பரிசளிக்கப்பட்டுவிட்டதா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து: (அ) அரிசன நலத் துறை இயக்குநரிடம் உள்ள தகவல்களின்படி 7 கலப்பு மணங்கள் நடந்துள்ளன.

(இ) இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, கலப்பு மணம் செய்து கொண்ட மணமக்களுக்கு பரிசளிக்கும் திட்டம் வருவதற்கு முன்பு கலப்பு மணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு பரிச கொடுக்கப்படுமா? அப்படியென்றால் எவ்வளவு கொடுக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து: தலைவரவர்களே, அதற்குரிய திட்டம் இன்னும் சரியான முறையில் தீட்டப்படவில்லை. அதைக் கனம் இயக்குனர் அவர்கள் மாவட்ட கலெக்டர்களை

[28th February 1968]

கலந்து அதற்குரிய திட்டத்தை தயார் செய்து கொண்டு இருக்கிறார். அதற்கு பிறகு தான் எந்த அடிப்படையில் கொடுப்பது என்பது முடிவு செய்யப்படும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இப்போது திருமணம் செய்து கொண்டுள்ள 7 பேர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டு விட்டதா ?
மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து : இது வரை கொடுக்கப்படவில்லை.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : தலைவரவர்களே, இவ்வாறு கலப்பு திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் எல்லாம் சௌகரியமாக இருக்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து : எல்லோரும் நல்லாக இருக்கிறார்கள் என்றே கருதுகிறேன்.

Rest Houses

* 123. Q.—THIRU N.R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state whether there is any proposal to increase the number of rest houses in Courtallam and Kodaikanal ?

தங்கும் விடுதிகள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு அரிசன தல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

குற்றாலத்திலும், கொடைக்கானலிலும் தங்கும் விடுதிகள் அதிகப்படுத்தும் உத்தேசமுண்டா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து : ஆம். குற்றாலத்தில், கோரன் அரசுக்குச் சொந்தமான “கார்ப்பியன் மாளிகையை” விலைக்கு வாங்கி, அதை ஒரு சுற்றுலா மாளிகையாக மாற்றவும், கொடைக்கானலில் குறைந்த வருமானக்காரர் தங்கும் வகையிலான ஒரு சுற்றுலா விடுதி கட்டவும், அரசு உத்தேசித்துள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, எப்போது இந்த வேலை ஆரம்பிக்கப்படும். இதில் எத்தனை பேர் தங்குவதற்கு வசதி செய்யப்படும் ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து : தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே 1964-ம் ஆண்டில் முடிவெடுக்கப்பட்டு 28.72 ஏக்கர் நிலப் பரப்பு அமைந்திருக்கிறது. இதற்கு கேரள அரசுடன் நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டு விலைப் பத்திரம் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. பொதுப்பணித் துறை இதன் விலை ரூ. 10 லட்சம் ஆகலாம் என்று கருதுகிறது. மேலும், இதற்குரிய வேலைகள் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன.

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : தலைவரவர்களே, கொடைக்கானலில் ரெஸ்ட் ஹைஸ் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருந்தார்கள். நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் தாமதம் ஏற்பட்டதின் காரணமாக இந்த வேலை தாமதமாகி வருவதாக கேள்விப்பட்டேன். இது எப்போது முடியும் ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து : தலைவரவர்களே, இதற்கான நிலத்தை கையகப்படுத்துவதற்கான வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த இடத்தின் சொந்தக்காரர்கள், ஒரு அமெரிக்கன் கம்பெனியும், சட்டநாத கரையாளர் என்பவரும் இதற்கான நீதிமன்றத் தீர்ப்பு சென்று வழக்காடிக்கொண்டு வருகிறார்கள். விரைவில் வழக்கை

28th February 1968]

எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நீதிமன்றத்தை. வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார் அரசாங்க வழக்கறிஞர். இந்தத் திட்டம் மத்திய அரசாங்கத்தின் பாதிப் பணத்தோடு நிறைவேறுகிற திட்டமாகும்.

Cauverippoompattinam

* 124. Q.—THIRU P. ETHIRAJ: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state whether there is any proposal to convert the Cauverippoompattinam sea-shore as a picnic place, and to construct a park in the sea-shore and to erect Karikalasholar's statue in that place ?

காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடற்கரைப் பகுதி

திரு. பி. எத்திராஜ் : மாண்புமிகு அரிசன தல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடற்கரைப் பகுதியில் அழகான பூங்கா அமைத்து அதில் கரிகாற் சோழ மன்னனின் சிலையையும் அமைத்து யாத்திரிகர் ஸ்தலமாக ஆக்குவதற்கு அரசினருக்கு உத்தேசமுண்டா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து : இத்தகைய உத்தேசம் எதுவும் தற்போது இவ்வரசிடம் இல்லை.

திரு. பி. எத்திராஜ் : தலைவரவர்களே, இந்தக் காலத்தில் தமிழ் என்ற பெயரால் யார் யாருக்கோ சிலை வைக்கும்போது தமிழ்நாட்டின் மதிப்பை உயர்த்தும் வகையில் கல்லணையை கட்டி காவிரியைத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பாயச் செய்து நெற் களஞ்சியமாக ஆக்கிய அந்தப் பெரிய அரசனின் தலைநகரமாக விளங்கும் இடத்தில் அரசன் கரிகாலனுக்கு சிலை வைக்க இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏன் துணிவு வரவில்லை ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து : தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்களின் மனப்பான்மையைப் பாராட்டுகிறேன். அப்படிப் பட்ட காரியம் விரைவில் நடைபெற அரசாங்கம் உத்தேசிக்கலாம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, உறையூரிலிருந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை உருவாக்கி பூம்புகார் என்ற பெயர் வைத்தவன் கரிகால் பெருவளத்தான். அவனுக்கு சிலை வைப்பது மாத்திரமல்ல கோவலன், கண்ணகி போன்ற வரலாற்று படைப்புகள் தோன்றிய இடமாகும். அது அங்கு கண்ணகிக்குச் சிலை வைக்கப்போவதாகப் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை கூட விட்டிருந்தார்கள். எப்போது இந்தச் சிலைகள் வைக்கப்படும் ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து : கண்ணகிக்கு சென்னையின் சிலை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூம்புகாரில் சிலை வைக்க முயற்சிகள் மேலும் நடைபெறலாம். உறுதியாகச் சொல்லுவதற்கில்லை.

DR. M.A. MUTHIAH CHETTIAR: Will the Hon. Minister be pleased to state whether they will make Cauverippoompattinam a sea-side resort like Mahabalipuram ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து : அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் இதுவரையில்லை. மேலும் அதைப் பற்றி சிந்தித்து உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

Nationalisation of Cinema Industry

* 125. Q.—THIRU P. ETHIRAJ: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state whether there is any proposal to nationalise the cinema industry and the cinema theatres ?

[28th February 1968]

சினிமாத் தொழிலை தேசியமயமாக்குதல்

திரு. பி. எத்திராஜ் : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

சினிமாத் தொழிலையும், சினிமா தியேட்டர்களையும் தேசியமயமாக்கும் உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்பொழுது இல்லை.

திரு. பி. எத்திராஜ் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது இல்லை என்ற பதிலை வாட இப்போதுள்ள அரசாங்கத்தின் பொருளாதார நெருக்கடியை உத்தேசம் பலிணி அந்தந்த ஜில்லாக்களின் தலைநகரில் உள்ள தியேட்டர்களை தேசியமயமாக்கும் அடிப்படையில், இப்பொழுது பல்கலை அரசாங்கம் தனியாட்டமிருந்து எடுத்துக்கொண்டிருப்பதைப் போல் முக்கியமான இடங்களிலாவது ஏற்றுக்கொள்வதின் மூலம், அரசாங்கத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருக்கும். அதை ஏற்று நடத்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, மற்ற மாநிலங்களில் இது போன்ற தியேட்டர்களை சர்க்கார் தேசியமாக்கி நடத்திக் கொண்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அவைகள் எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதைப்பற்றி பிறகு இங்கும் அதுபோல செய்ய சர்க்கார் முன்வருமா.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, படப்பிடிப்புத் தொழிலில் லாபத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு கீழ்த்தரமான உணர்ச்சிகளுக்கு இடம் அளிக்கும் வகையில் அது போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகையால் சமூகத்தில் நல்ல கருத்து மரவும் வகையில் படங்களை எடுக்கும் வேலையை சர்க்காரே மேற்கொள்ள முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அப்படிப்பட்ட திட்டம் இப்பொழுது இல்லை. இப்போதுருகிற உத்தேசமெல்லாம் தியேட்டர்களை மட்டும் தேசியமயமாக்கும் முறையல்லதான் ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. சினிமாத் தொழிலை தேசியமாக்கும் திட்டப்பற்றி இப்போது உத்தேசமில்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவரவர்களே, வெளி மாகாணங்களில் கொட்டகைகளை நடத்துவதாகத் தகவல் வந்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கொட்டகையைமட்டும் நடத்துகிறார்களா? அல்லது படப்பிடிப்பையும் அவர்களே நடத்துகிறார்களா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : கொட்டகையை மட்டும் தான் நடத்திக்கொண்டு வருவதாகத் தகவல் கிடைத்துள்ளது.

திரு. கே. ராமநாதன் : தலைவரவர்களே, சினிமா கொட்டகைகளை ஏற்று நடத்த சர்க்கார் உத்தேசமெல்லாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கொட்டகைகளை ஏற்று நடத்துவதில் நஷ்டம் ஏற்படும். ஆகையால் சினிமா ஸ்டூடியோக்களை ஏற்று நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அந்த உத்தேசம் இப்போது இல்லை.

Indian Medical Practitioners, Kanyakumari district

* 126 Q.—**THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that even though it has been laid down that the Indian Medical Practitioners serving in Kanyakumari District who are registered under the

28th February 1968]

former Travancore-Cochin Government Medical Act should be included in the register maintained by the Central Board of Indigenous Medicine, Madras, as per G.O. Ms. No. 556, Health, dated 6th March 1961, a few of such medical practitioners have not been duly included in the Register;

(b) the number of such Medical Practitioners;

(c) whether any representation has been received from them;

and

(d) the action taken thereon?

கன்னியாகுமரி மாவட்ட இந்திய முறை வைத்தியர்கள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பணி புரியும் இந்திய முறை வைத்தியர்களில், முன்னாள் திருவிதாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கம் மருத்துவச் சட்டப்படி பதிவு செய்யப்பட்ட மருத்துவர்களை, சென்னை மத்திய இந்திய மருத்துவக் குழுவால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பட்டியலில் (Register maintained by the Central Board of Indigenous Medicine, Madras) சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று G.O. Ms. No. 556, Health, dated 6th March 1961-ல் தெளிவுபடுத்தியிருந்தும், இந்த வரம்புக்குட்பட்ட மருத்துவர்களில் சிலர் முறைப்படி பட்டியலில் சேர்க்கப்படாமலிருப்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா?

(இ) அவர்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

(உ) அவர்களிடமிருந்து முறையீடு எதேனும் வந்ததுண்டா?

(எ) அதன் மேல் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாஷா : (அ) சென்னை மத்திய இந்திய மருத்துவக் குழுவால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பட்டியலில் (Register maintained by the Central Board of Indigenous Medicine) G.O. No. 2420, Health, dated 6th April 1962 (1962-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 6-ம் தேதியுள்ள) உத்திரவுப் பிரகாரம் விண்ணப்பம் செய்தவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளப் பெறுகிறது. அரசினரின் மேற்கண்ட உத்திரவுக்கேற்ப ஒரே ஒருவரிடமிருந்து தான் விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறது. இதர மருத்துவர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வரவில்லை. விண்ணப்பங்கள் வந்தால் பொருத்தமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

(இ) முன்னாள் திருவிதாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கம் மருத்துவச் சட்டப்படி பதிவு செய்யப்பட்ட கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பணி புரியும் மருத்துவர்கள் எத்தனை பேர் என்ற விபரத்திற்கு குறிப்புகள் எதுவும் இல்லை.

(உ) இந்த வரம்புக்குட்பட்ட மருத்துவர்களில் ஒருவரிடமிருந்தும் இது சம்பந்தமாக முறையீடு எதுவும் இந்த அலுவலகத்திற்கு வரவில்லை. ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்ட எடலாக்குடி ஆயுர்வேதிக் டிஸ்பென்சரியில் பணியாற்றும் ஒருவரிடமிருந்து அவரது பெயரை இந்தக் கழகத்தில் பதிவு செய்வதற்காக விண்ணப்பம் கிடைத்துள்ளது.

(எ) அது சம்பந்தமாக அவரது பெயரை பதிவு செய்வதற்காக மருத்துவ சான்றிதழ் திருநெல்வேலி மாவட்ட கஜானா அலுவலருக்கு விசேட அரசாங்க முத்திரை (ஸ்டாம்பு) இடுவதற்காக அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஷே சர்டிபிகேட் இந்த அலுவலகத்தில் கிடைத்தவுடன் அவரது பெயரைப் பதிவு செய்யப்படும்.

[28th February 1968]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, திருவிதாங்கூர், கொச்சி அரசாங்கம் மருத்துவச் சட்டப்படி பதிவு செய்யப்பட்ட மருத்துவர்களே, மத்திய இந்திய மருத்துவக் குழுவால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்க ஆணை எண் 556 தெளிவாக சொல்லியிருந்தும், புதுச்சேரியில் பணிபுரிகிற மருத்துவர், திருப்பதிசாரம் மற்றும் சில இடங்களில் பணிபுரிகிற மருத்துவர்கள் இதற்காக விண்ணப்பம் செய்து பல ஆண்டுகள் ஆகியும் சேர்த்துக் கொள்ளாமல், அவர்களுடைய கல்வித் தகுதியைப் பற்றி மேலும் மேலும் விளக்கம் கேட்டபடி இருப்பது எனக்குத் தெரியும். ஆகவே அரசு இது குறித்து மீண்டும் பரிசீலனை செய்து அத்தகைய இன்னல்கள் அவர்களுக்கு ஏற்படாத வண்ணம் செய்ய முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : கனம் உறுப்பினர் அவர்களிடம் இருக்கும் குறிப்பை அரசாங்கத்திடம் கொடுத்தால் நிச்சயமாக உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Doctors and Nurses

*127 Q.—THIRU N.R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the number of doctors holding degrees and the number of nurses who have applied for jobs during the current year in Tamil Nad?

(b) the number of months which had elapsed since they applied for jobs; and

(c) the steps taken by the Government to provide them with jobs?

பட்டம் பெற்ற மருத்துவர்கள், நர்சுகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நப்பு 1967-68 ஆண்டில் தமிழகத்தில் (1) பட்டம் பெற்ற டாக்டர், (2) நர்சு முறையே எத்தனை பேர் வேலைக்கு மனுச் செய்துள்ளனர்?

(இ) இவர்கள் வேலை கேட்டு மனுச் செய்து எத்தனை மாதங்க ளாகின்றன?

(உ) இவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கூடிய சீக்கிரம் அவைகள் மன்றத்தின் முன் வைக்கப்படும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் கூட 200 டாக்டர்களும், 400 நர்சுகளும் வேலையில்லாமல் உண்மையா? அப்படியென்றால் கேள்விப்பட்டேன். அது கொடுக்கும் வகையில் புதிய ஆஸ்பத்திரிகள் திறக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல் தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கூடிய விரைவில் அது பற்றி கவனிக்கப்படும்.

28th February 1968]

New Hospitals

* 128 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the number of Hospitals that are proposed to be opened in the financial year 1967-68; and

(b) the basis on which the Hospitals are proposed to be opened?

புதிய மருத்துவச் சாலைகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1967-68-ம் நிதி ஆண்டில் எத்தனை புதிய மருத்துவச் சாலைகள் திறக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளன?

(இ) எந்த அடிப்படையில் புதிய மருத்துவச் சாலைகள் திறக்க திட்டமிடப்படுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) திருச்சி தலைமை அரசாங்க மருத்துவ மனையில் 56 படுக்கைகள் கொண்ட சிறுவர் பகுதி ஒன்று திறக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனைய இடங்களில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட பணிகள் பல நிலைகளில் நிறைவேறி வருகின்றன. விபரங்கள் திரட்டப் பட்டு அவையின் முன் வைக்கப்படும்.

(இ) தேவையின் அடிப்படையில்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, 1966-67 நிதி நிலை அறிக்கையில் அப்போதிருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் ஐந்து முனிசி பல் நகரங்களில் ஆஸ்பத்திரிகள் திறக்கப் போவதாக சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் அதைப் பற்றி ஒன்று மில்லை. சென்ற ஆண்டிலும் ஒன்றுமில்லை. முதலில் திட்டமிடப்பட்டபடி ஆஸ்பத்திரி திறக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : தலைவரவர்களே, அது பற்றிய குறிப்பு இப்போது இல்லை.

Madurai Medical College

* 129 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that the students of Madurai Medical College suffer for want of water for drinking and bathing purposes; and

(b) if so, the action taken thereon?

மதுரை வைத்தியக் கல்லூரி.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.

(அ) மதுரை வைத்தியக் கல்லூரியில் குளிப்பதற்கும் குடிப்பதற்கும் தண்ணீர் இன்றி மாணவர்கள் அவதிப்படுவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

[28th February 1968]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) and (இ) மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் குடிதண்ணீர் வசதிக்காக ஒரு ஆழமான துளை கிணறுகட்டுவதற்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. அது சம்பந்தமான வேலைகள் முடிவடைந்து அக்கல்லூரி விடுதிக்கு 1967-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் முதல் குடி தண்ணீர் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

Fishery Rentals

*130 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the number of Panchayats which are at present given fishery rentals?

குளமகசூல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமே—

தற்போது எத்தனை பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் குளமகசூல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : தகவல்கள் சேர்க்கப்படுகின்றன.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

II.—ANNOUNCEMENTS

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR

MR. CHAIRMAN: I have received the following message, dated the 21st February 1968 from the Governor of Madras:—

'I have received with great satisfaction your resolution of thanks for the Address with which I opened the present session of the Legislature'.

(2) NOMINATION OF A MEMBER TO BUSINESS ADVISORY COMMITTEE

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that under rule 166 (4) of the Madras Legislative Council Rules, I have nominated Thiru K. Ramadass, M.L.C., as a Member of the Business Advisory Committee for the year 1967-68 in the vacancy caused by the resignation of the membership of Thiru R. Venkataraman.

III.—PRESENTATION OF THE BUDGET FOR 1968-69

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் மாண்புமிகு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை, முறைப்படி, இம் மன்றத்தின் முன் வைக்கவேண்டி உங்கள் முன் வந்துள்ளேன். இவ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்கண் இடம் பெற்றுள்ள வேலைத் திட்டங்களையும், அவற்றிற்கான நிதி ஒதுக்கங்களையும் திட்டம் விரிவாக விளக்கும் வகையில், இன்று காலை சட்டப் பேரவையில் நான் ஆற்றிய உரையின் படிக்கள்* மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, கூறியது கூறாமல், எனது இவ்வுரை இவ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் உட்கிடக்கையாகவுள்ள சில கோப்பாடுகளையும் குறித்து, இம் மன்றத்தின் நாட்டத்தை ஈரப்பதே சரலும் என்று நினைக்கின்றேன்.

*Printed as Appendix II on pages 30-153

28th February 1968] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

2. நமது மாநில நிதி வசதிகளைச் செவ்வையாகப் பயன்படுத்துவதில் எப்போதும் பெரும் முக்கியத்துவம் அளித்து வந்துள்ள இம் மாமன்றம் முதற்கண், நமது மாநிலத் திட்டத்திற்கு 85 கோடியே 28 இலட்சம் ரூபாய் மட்டுமே ஒதுக்கியிருந்ததற்கு மாறாக, நடப்பு ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீடுகளில், 88 கோடியே 10 இலட்சம் ரூபாயளவில் திருத்த முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளதென்பதைக் காணும்போது, திட்டத்திற்கு முதலீடு நம்புகிறேன். சிறுபாசனம், கிராம மின் மகிழ்ச்சி அடையும் என்று நம்புகிறேன். சிறுபாசனம், கிராம மின் வசதி ஏனைய மின்சாரத் திட்டங்கள், மீன்பிடிப் படகுகளை விசைப் படகுகளாக மாற்றும் திட்டம் போன்ற சில முக்கிய உற்பத்தித்துறைகளில், திட்ட வேலைகளை விரைந்து நிறைவேற்றி வருவதே, திட்டத்திற்குரிய மத்தியஉதவி உயர்த்தப்படாமலிருப்பினும், நாம் இந்த அளவிற்கு, திட்ட முதலீட்டினை உயர்த்துவதற்குப் பெரிதும் காரணமாக இருந்துள்ளது. தற்போதைய மதிப்பீடுகளின்படி, நாம் அதிகப்பற்று ஏதும் இன்றியே அனுமதிக்கப்பட்ட வழிவகை முன்பதைத் தொகையில்கூட இன்னும் 2 கோடி ரூபாய் பெறத்தக்க நிலையில் இப்பெரிய திட்டத்திற்கு நிதி வகை செய்ய இயலும். வளர்ச்சியுடைய திட்டப்பாடு செலவினங்களையும் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில், வளர்ச்சியுடைய திட்டப்பாடு எழும்பு முடிந்தது. கருத்துமாக இருந்ததால்தான் இச்சாத்தியமாய் பெற முடிந்தது. திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகளிலிருந்து, இப்போது எழும் நிலைமை, நடைமுறைக் கணக்கிலும், கடந்த ஜூன் திங்களில் நாம் எதிர்பார்த்த நிலைமையை விடக் குறிப்பாக வளர்ச்சி அடைந்துள்ளதையே நினைமையே விடக் குறிப்பாக வளர்ச்சி அடைந்துள்ளதையே காட்டுகிறது. 220 கோடி ரூபாய்க்குமேல் செலவும் வரவு-செலவுத் திட்டமொன்றில், 5 கோடியே 10 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு உணவு தானிய விற்பனைத் துறையில் உதவித் தொகைக்காக உணவு தானிய விற்பனைத் துறையில், நடைமுறைக் கணக்கில் முற்றிலும் வகை செய்தபின்னரும், நடைமுறைக் கணக்கில் துண்டு விழும தொகை 45 இலட்சம் ரூபாய் மட்டுமே என்பதை எண்ணிய பார்த்தோமானால், அது நமக்குப் பெருங் கவலை எதனையும் உண்டாக்க வேண்டியதில்லை. நமது குறிக்கோள் அளவுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போதும், நடப்பாண்டில் நாம் என்ன என்றே நாம் கருத வேண்டும். அளிக்கும் வகையிலே உள்ளன என்றே நாம் கருத வேண்டும். மிகு பயன் தரும் தானிய ரகத் திட்டப் பகுதிகளை மேலும் பரந்த அளவில் விரிவுபடுத்தியிருப்பதாலும், ஏறக்குறைய 3 இலட்சம் ஏக்கர் அளவில் விரிவுபடுத்தியிருப்பதாலும், ஏறக்குறைய 3 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள ஒருபோக நிலங்களை இருபோக நிலங்களாக மாற்றியிருப்பதாலும், நடப்பாண்டில் கால நிலை சீர்க்கேடாக இருந்தும், ஏறக்குறைய 60 இலட்சம் டன் அளவிற்கு உணவு தானிய உற்பத்தியை நம்மால் பெருக்க முடிந்தது. அன்றுமேயுள்ள அளவில் வறட்சி அளவில் பெருக்க முடிந்தது. பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிற நிலை நிலவியிருந்ததற்குப் பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிற 1965-66-ம் ஆண்டிலே, நடப்பு ஆண்டின் பருவநிலை குறிப்பிடத் தக்க அளவு நல்ல பயப்பதாய் இல்லையென்பதை மீண்டும் சொடுக்கக் கூற விரும்புகின்றேன். 1965-66-ம் ஆண்டுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நடப்பாண்டில் உணவு தானிய உற்பத்தி 7 இலட்சம் டன் அளவிற்குப் பெருகியுள்ளது. நடப்பாண்டில், நமது திட்டத்தின் பகுதியாக நாம் நிறைவேற்றியுள்ள திட்ட வேலைகளின் பயனாகவே இவ்விளைச்சல் உயர்ந்துள்ளது என்பதை இயம்ப வேண்டியதில்லை.

3. இப்போது மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளிலிருந்து உருவாகிற அடுத்த ஆண்டுத் திட்டம், 79 கோடியே 68 இலட்சம் ரூபாய் அளவில் மட்டுமே நிற்கிறது. இதிலிருந்து, விரைந்த நமது திட்டங்களின் வளர்ச்சியிலேயே சிறிது சுணக்கம் ஏற்பட்டுள்ளதோ என்று முதற்கண் தோற்றமளிக்கக் கூடும். எனவே, சில துறைகளில் வரவு-செலவுத் திட்டப் புள்ளிவிவரங்களை யொட்டி காணப்படும் குறைவு, வெளித் தோற்றமே தவிர, உண்மையானதல்ல என்பதை உடனடியாகக் கூற விரும்புகின்றேன். இந்திய அரசும், திட்ட ஆணைக் குழுவும், ரிசர்வ் வங்கியும் நமக்கு வழங்கியுள்ள அறிவுரைக் கிணங்க, நிறுவனங்களின் வாயிலாக, இதுகாறும் பெற்று வந்த கடன் வசதியைவிட அதிக அளவில் பெற, அரசு முடிவு செய்கின்ற காரணத்தால்தான், கிணறுகள் தோண்டதில், எண்ணெய் பொறிக்கக்கும் விசையேற்றங்களுக்கும் கடன்கள் வழங்குதல் போன்ற சில

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [28th February 1968]

திட்டங்களின் கீழ், வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வகை செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கம் குறைந்துள்ளது. வேளாண்மை—அதற்குத் தொடர்பான துறைகளின் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு நிதி உதவி அளிப்பதற்காக, வேளாண்மை மறு கடன் உதவிக் கழகம் போன்ற, சிறப்பியல்பு கொண்ட சில நிறுவனங்களை இந்திய அரசு நிறுவியுள்ளது. மாநில அளவில் வேளாண்மைத் தொழிற் கழகம் என்கிற நிறுவனம் ஒன்றை, இந்திய அரசின் பங்கு மூலதன உறவுடன் நாம் நிறுவியுள்ளோம். இந்திய ஆயுள் காப்புறுதிக் கழகம், வாணிப வங்கிகள் முதலிய நிறுவனங்கள், அடைமான வங்கிகளின் கடன் திட்டங்களில் அதிக பங்கு கொள்வதன் வாயிலாக, வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பதில் மேன்மேலும் அக்கறை காட்டி வருகின்றன. திட்டத்திற்கு, மத்திய அரசு, வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் வாயிலாக நேரடியாக வழங்கும் உதவிக்குப் புறம்பாக, நமக்குக் கிட்டுகிற இந்த நிதி வசதி களை நாம் பெற்றுக்கொள்வதற்காக வகை செய்யப்பட்டுள்ள இப்புதிய வாய்ப்புகள், கிணறுகள் தோண்டுவதில், விசையேற்றங்களை நிறுவுதல், தவணைக்கொள்வதில் அடிப்படையில் டிராக்டர்களை வழங்குதல்போன்ற மிக முத்தவையிடம் வழங்கப்பட்டுள்ள சில திட்டங்களை, பெருமளவில் விரைவுபடுத்துவதன்மூலம் முற்றிலும் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. சட்டப் பேரவையில் நான் ஆற்றிய உரைபின் விவரங்களிலிருந்து, இயல்பான இந்தத் திட்டங்களுக்கு மேல், பெரும் பாசனத் திட்டங்களிலிருந்து பாசன வசதி பெறும் பகுதிகளில் ஒருபோக நிலங்களை இருபோக நிலங்களாக மாற்றுவது போன்ற சிறப்பான சில வளர்ச்சித் திட்டங்களையும் நாம் நிறைவேற்றக் கருதியுள்ளோம் என்பதும் புலனாகும். அத்தகைய பகுதிகளில், வேளாண்மை மறுகடன் உதவிக் கழகத்திடமிருந்து கிடைக்கிற உதவியைப் கொண்டு, கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும், இறைவைப் பாசனத் தை மேம்பாடு செய்வதற்குமான பெரியதொரு வேலைத் திட்டத்தைத் தீட்டி வருகிறோம். நிறுவனங்களிடமிருந்து கடன் வாங்கும் திட்டத்தின் வாயிலாகக் கிட்டுகிற ஏனைய நன்மைகள் ஒருபுறமிருக்க, கல்வி, மருத் துறைகள் பணிகள் குறித்த வேலைத் திட்டங்களுக்கும் போன்ற ஒதுக்கம் வகையில் மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்குத் துணை செய்கிறது. நிறுவனங்களின் மூலம் பெறுகின்ற கடன் வசதிகளுடன் வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் வாயிலாக நேரடியாக வகை செய்யப்பட் டிருக்கும் நிதிகளையும் கூட்டிப் பார்த்தால், அடுத்த ஆண்டில் மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டிருக்கிற வேலைகள், நடப்பாண்பு பணிகளுக்கு நிகராக இருக்குமென்றும், அதனால் வளர்ச்சித் திட்ட வேலைகளை நிறைவேற்றும் விரைவு தணியாது பேணப்படும் என்றும் அறியலாம்.

4. நான்காம் திட்டத்திற்கு இறுதி வடிவம் கொடுப்பது தள்ளிப் போடப்பட்டுள்ளது என்பதையும், 1969-70-லிருந்துதான் அது செயலாக் குழுவில், 1968-69-ம் ஆண்டிலே கொள்ளவேண்டும். இச் சட்டத்திற்குப் பின்வரும் ஆண்டுகளில் மேலும் விரைந்து முன்னேற்றம் காண்பதற்காக இப்போது நிறைவேற்றப்பட்டுவரும் பற்பலத் திட்டங் குழு கருதுகிறது. 1965-ம் ஆண்டிலிருந்து புதிய பெருந் திட்டங் களை எடுத்து நடத்த இயலாத வகையில், நமது நாட்டின் பொருளாதாரம் பெரும் இடர்ப்பாடுகளுக்கு உட்பட வேண்டியிருந்தது. மின்சாரம், தொழில்கள் போன்ற துறைகளில் புதிய பெருந் திட்டங்கள் மின்சாரம், காரணத்தினால்தான், 1966-67-லிருந்து, நமது மாநில அளவில் இல்லாத குறைய 80 கோடி ரூபாய் அளவிலும், நாடு முழுவதிலும் ஏறக் மாநிலத் திட்டங்கள் ஒருசேர ஏறக்குறைய 2,200 கோடி ரூபாய் அளவிலும், திட்ட முதலீடுகள் அப்படியே தேக்கமடைந்து விட்டன. உறுதியான அடிப் படையில் புதிய நான்காம் திட்டத்தை வகுக்கும்போதுதான், இத்தேக்க நிலையினின்றும் விடுபட்டு பெருமளவில் முன்னேற்றங் காண முடியும்.

5. அடுத்த ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டவாய்ப்புகளை நோக்குக் கால், வெளிச் சந்தைக் கடன்களையும் இந்திய அரசினர்க்குச் சேர வேண்டிய

28th February 1968]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

புதிய கடன்களையும் திருப்பிச் செலுத்துவதில் நமக்குள்ள இடர்ப்பாடு களைப்போல், நடைமுறைக் கணக்கிலே இடுக்களை அவ்வளவாக இல்லை யென்பதை எவியுறுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன். உண்மையில், நமது நடைமுறைக் கணக்கில், 74 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு, சிறிய உபரி காணப்படுகிறது. மத்திய வரிகளில், குறிப்பாக வருமான வரியிலும், மத்திய ஆயத் திணைகளிலும் நமக்குள்ள பங்கு, வழக்கமான அளவில் வளர்ச்சியடைந்திருந்தால், இந்த உபரி மேலும் சிறிதளவு உயர்ந்திருக்கக் கூடும். இந்தச் சூழலில்தான், வருமான வரியின் கீழ் வசூலிக்கப் படாமலுள்ள ஏராளமான நிறுவனத் தொலைகள், ஊக்கமுடன் திரட் ப்பட வேண்டுமென நான் ஆவாழ்வுடன் வேண்டியுள்ளேன். ஏற் கனவே விதிக்கப்பட்டுள்ள வரிகளின் கீழ் பெருமளவுப் பெருந்தொகை யை, எதிரொன்று வரலாத்தால் கிடைக்கப்பெறாமல் தடுத்துவைத்து இருக்கும்போது, கருதல் வரிகளின் கீழ் வசூலிப்பதில் மீது புதிய கணக்கைச் சுமத்துவதினாலே நியாயமேதுமில்லை யென்று நான் சொன்னால், இம் மாமன்றம் அதனை ஏற்றுமென்று எண்ணுகின்றேன். மத்திய வரித் தொகைகளில் நமக்குள்ள பங்கு வளர்ச்சியடையாதது ஒரு புறமிருக்க, நாம் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய இந்திய அரசுக் கடன் தொகைகளின் அளவோ மிக உயர்ந்துள்ளது. குறுகிய காலக் கடன்களின் நிமித்தம் நமக்குள்ள பொறுப்புக்களை நகர்ப்பார்த்தாலும், இத் தலைப்பின் கீழ் 7 கோடி ரூபாய் அளவின் திற உயர்ந்துள்ளது. அடுத்த ஆண்டில் திட்டத்திற்கான நிதி வசதிகளை அளிப்பதற்கான முக்கிய கூறுகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். கடந்த காலத்தில் இந்திய அரசிடமிருந்து பெற்ற கடன் களுக்கான வட்டித் தொகை, மத்திய வரிகளின் நமக்குள்ள பங்கின் 44 சத வீதத்தை விடும்படி விரிந்து; திருப்பிச் செலுத்தப்படும் கடன் தொகைகள், ஏனைய திட்டங்களுக்காக இந்திய அரசு வழங்கும் புதிய கடன் உதவியில் 76 சத வீத அளவின் சரிசெய்துவிடுகிறது. மூன்றாம் நிதி ஆணைக்குழுவும், நான்காம் நிதி ஆணைக்குழுவும், மாநில வரவு-செலவுத் திட்டங்களில், இக்கடன் பொறுப்புக் காலியை உயர்ந்துள்ளன என்பதை ஒத்துக்கொண்டுள்ளன. ஆனால், இச் சிக்கல், அவற்றின் ஆய்வு வரம்பிற்கு அப்பால் வைக்கப்பட்டதால், இதற்குச் செவ்விய முறை யில் தீர்வு காண இயலவில்லை. மாநில அரசுகள், தங்கள் கடன் பொறுப் புக்களைத் தீர்ப்பதில் நேரும் இடர்ப்பாடுகளை, ஒரு வகையில் இந்திய அரசு தனது அயல் நாட்டுக் கடன்களைத் தீர்ப்பதில் காணும் இடர்ப்பாடு களுடன் ஒப்பிடலாம். தோழமை நாடுகளிடமிருந்தும், உலக வங்கி போன்ற கடன் வழங்கும் நிறுவனங்களிடமிருந்தும் பெற்றுக்கொண்ட கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்தும் பொறுப்புக்கள் பெரிதும் வளர்ந்திருப் பதை இம் மாமன்றம் நன்றி அறியும். இவ்வய்வு, அயல் நாடு களிடமிருந்து பெறும் புதிய உதவியைப் பெறுமளவிற்குப் பயனற்றதாகி விடுகின்றதென்றும், அதனால் கடன் பொறுப்புக்களைத் திருப்பிச் செலுத்தும் தவணைக் காலத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றும், இந்திய அரசு சொல்லிவருவது சரியே. அத்தகைய கடன்கள், வட்டி வீதத்திலும் தவணைக்கால அளவிலும் அதிகச் சுமை தராத “மென்மையான” நிபந்தனைகளில் வழங்கப்படவேண்டுமென்ற எண்ணம் பொருகி வருகின்றது. அது குறித்து, இந்திய அரசு மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் ஓரளவிற்கு வெற்றியளித்திருப்பதாகவும் தோன்றுகிறது. வளர்ச்சித் திட்டங்களுக் காக மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள கடன்கள் குறித்தும், இதைப் பொலவே ஈர உள்ளத்தொடு இணக்க வேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் வேண்டுகின்றோம். இவ்வளர்ச்சித் திட்டங்களில் பெரும் பாலானவை, பயன்தரப் பலநாள் செல்லும். எடுத்துக்காட்டாக, இரண் டாம் திட்டக் காலத்தின் இறுதி நிலையிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்ட பரம் பிக்குளம்-ஆவியாறு திட்டம், இன்னும் முடிவு பெறவில்லை. அவ் வாற்றிருந்தும், கடந்த சில ஆண்டுகளாக, இத்திட்டத்திற்கென வாங்கிய கடனில் ஒரு பகுதியை, ஏற்கெனவே நாம் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டி இருக்கிறது. இதைப்போலவே, இந்திய அரசிடமிருந்து பெற்ற கடன்களை; மாநில அரசாங்கத்திற்கு நேரடியாக ஆதாயம் தராத, ஆனால் பொரு ளாதாரத்திற்கு மறைமுகமாய் ஆக்கம் அளிக்கும் திட்டங்களுக்குப் பயன் படுத்தியிருக்கிறோம். இத்தகைய திட்டங்களுக்கு முற்றிலும் மானியங் கள் வழங்கியோ, மென்மையான நிபந்தனைகளில் கடன்கள் வழங்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [28th February 1968]

9யோ, நிதி உதவ வேண்டுமென்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வா நான்காம் நிதி ஆணைக் குழு, சரியாகச் சுட்டிக் காட்டியிருப்பதுபோல் "மாநிலங்களின் கடன் சிக்கல் விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்." அதில் பரிவும் அடங்கியிருக்க வேண்டும் என்பதே, என் வேண்டுமோளாகும்.

6. அடுத்த ஆண்டின் நிதி வசதிகளைக் கரைப்பதற்குக் காரணமான மற்றொரு முக்கியக் கூறு, கடந்த நவம்பர் திங்களில், நமது பணியாளர் கட்டு வறங்க ஒப்புக்கொண்ட கூடுதல் அகவிலைப்படியாகும். இதனால், ஒரு முழு ஆண்டில் 6 கோடியே 80 இலட்சம் ரூபாய் அளவில், கூடுதல் சலுகை ஏற்படும். நடப்பு ஆண்டில் நான்கு திங்கள்களுக்குரிய அகவிலைப்படி வீதங்கள், பணியாளர்களின் வருங்கால உலாப்புநிதி கணக் குகளில் வரவு வைக்கப்பட வேண்டியிருப்பதால், அதையும் சேர்த்து அடுத்த ஆண்டு நடைமுறைக் கணக்கின்மீது 9 கோடியே 20 இலட்சம் ரூபாய்க்கு வரை செய்தாசனென்றும் மத்திய அரசு, தன் பணி யாளர்களின் அகவிலைப்படி வீதங்களை அடுத்தடுத்து உயர்த்துவதால், வதற்கான திட்டமெதுவும் இல்லாதிருப்பது மத்திய அரசிடமிருந்து மாநி லங்களுக்கு நிதி மாற்றம் குறித்த தற்போதைய ஏற்பாடுகளில் உள்ள பெரிய குறைபாடுகளில் ஒன்றாகும். இச்சிக்கலும், நான்காம் நிதி ஆணைக் குழுவின் நாட்டத்திற்கு வந்துள்ளது. ; என்றாலும், "அத்த கைய தேவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு, தேவையான இடங்களில் எல்லாம், மத்திய அரசு உதவியளிப்பதற்கு இசைவாக தக்கதொரு நடை முறையை வகுக்க வேண்டியிருக்கும்" என்ற அளவில், தனது கருத் தினைத் தெரிவித்திருப்பதைத் தவிர, தனது ஆய்வு வரம்பின் குறுகிய வரையறை காரணமாக, திட்டவட்டமான பரிவுரைகள் எவற்றையும் அது செய்ய இயலவில்லை. நிதி ஆணைக் குழுவின் மிதமான, நியாயமான இக் கருத்துரையைத் தொடர்ந்து, எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காது வருந்தத் தக்கதாகும்.

7. எனவே, மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கிடையே நிலவவேண்டிய நிதித் தொடர்புகள் அனைத்தையும் அடக்கும் வகையிலே, ஆக்கம் நிறைந்த விரிவான ஆய்வு, நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னரே செய்யப்பட் டிருத்தல் வேண்டும். நான்காம் நிதி ஆணைக் குழுவின் தலைவர், தமது ஆணைக் குறிப்பில் சுட்டிக்காட்டியிருப்பதுபோல், "ஒரு நாட்டின் ஒன்றுக்கொன்று தாமதமும், தங்களுக்குள் தனித்தும், இருக்கவேண்டும் என்பதே கூட்டாட்சி முறையின் இணக்கமாகவும் இப்போது, இக் கோட்பாடு நடைமுறையில் செயல்பட வேண்டுகின்றால், மத்திய, மாநில அரசுகள், தத்தம் அலுவல்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் போதுமான நிதி வசதிகள் குறித்து, அவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி அதிகாரங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்". 1969-70-லிருந்து புதிய நான்காம் திட்டம் செயற்பட வேண்டுமென திட்ட ஆணைக் குழு முடிவு செய்திருப்பதற்குணங்க, மூன்று ஆண்டுத் திட்டங் களில் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ள நிறுவனங்களையும், பணிகளையும் பேணி அரசிலிருந்து மாநிலங்களுக்கு நிதி மாற்றம் அறியவும், மத்திய திட்டமொன்றை வகுக்கவும், புதிய நிதி ஆணைக் குழு புதியதொரு படுமென்று பொதுவாக எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இன்று நியமிக்கப் பட்ட இடைக்கால அறிக்கையொன்றையனுப்பும் படி புதிய நிதி ஆணைக்குழு வினை வேண்டுமென பொருத்தமென்றாலும், அத்துடன் கூட அதன் ஆய்வு வரம்புகளை விரிவுபடுத்தி, அரசியலமைப்பின் நிதி பற்றிய விதித் துறை கருதுகிறோம். நிதி ஆணைக் குழு, மத்திய வரவு, செலவினங்களின் வளர்ச்சிப் போக்கினை ஆய்வு செய்து, வளர்ச்சியின் செலவினங்களின் அரசின் செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற வழிகளைக் குறித்துக் கோரிட்டுக் காட்டவேண்டுமென்பது எங்கள் கருத்து. அவ்வாறான ஒழுக்க

28th February 1968] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கிணைந்த முறையில், மத்திய, மாநில நிதி வசதிகளைக் குறித்து ஆய்வு செய்ய முற்படுவதன் வாயிலாகவே, நாட்டின் நிதி வசதிகளை, நாட்டு நலனுக்குச் சிறந்த வகையில் பயன்படுத்த இயலுமென்பதை நாம் உறுதியிட்டுத் முடியும்.

8. சுட்பப் பேரவையில் இன்று காலை நான் நிகழ்த்திய உரையில் கூறியிருப்பதைப்போல, நமது அரசியலமைப்பின் கீழ் உள்ள நிதி வசதி களையும், அதிகாரங்களையும் பரிசீலனாப்பது குறித்து மீண்டும் ஆராய வேண்டும் என்று, என்னுடைய நாட்குமே வேண்டுகோள், எவ்வகையிலும் மத்திய அரசின் வலியுழைப்பைக் குறைக்குமென்றே, நாட்டின் ஒற்று மையைக் குலைக்குமென்றே தவறுகப் பொருள்கொள்ளக் கூடாது. நாட்டின் ஒற்றுமையென்பது, மக்களின் கருத்திலும் உள்ளத்திலும் இடம் பெற்றுத் திகழ்வதோர் சீரிய உணர்ச்சியாகும். மக்களின் சிந்தை யிலே நாம் ஏற்றி வைக்கும் நிறைவு உணர்ச்சிக்கேற்ப, அவர்களும் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் உடமை உணர்ச்சியுடனும், இம் மாபெரும் குடி யாட்சியிலே தங்களுக்குரிய பங்கினை செம்மையுற ஆற்றுவார்களென்ப திலே துணையளவும் ஐயமில்லை. மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, அவர்களுடைய இன்னல்களை நன்குணரும் மாநிலங்கள் தான், மத்திய அரசைவிட அவர்களுடைய நல்லாழ்வின் தேவைகளை நிறைவேற்றி, அவர்கள் மனதில் நிறைவுணர்ச்சியைத் தோற் றுவிப்பதற்கான ஏற்ற நிலையிலுள்ளனவென்று நாங்கள் கருது கின்றோம். இந் நிலையிலிருந்து நோக்கும்போது, மத்திய அரசிற்கும் மாநிலங்களுக்குமிடையே நிதி வசதிகளை மேலும் நடை முறை அறிவோடு பரிசீலனாப்பதால், மாநிலங்கள், மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்ற வாய்ப்பளிப்பதுடன், பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பேணிப் பெருக்கவும் உதவியாயிருக்கும். இத்தகைய பொருளாதார வளர்ச்சியே, இன்று நமது நாட்டில் நிலவி வரும் பற்பல கசப்புணர்ச்சிகளுக்கு அருமருந்தாகவும் அமையும் என்று எண்ணுகிறேன்.

9. இவை கூறி, இவ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இம்மன்றம் ஏற்க வேண்டுமென வேண்டுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet 4-00 p.m. again at 3 p.m. on Friday, the 1st March 1968.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

109. Notification issued with G.O. Rt. No. 1342, Revenue, dated 27th November 1967 making the exemption in respect of the tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1959 on the sale to the Balavihar, Kilpauk, Madras by Thiru Sundaram Industries, Private Limited, Madurai, of the bus body constructed on Fargo Chassis 165" W.B. with No. PAB. 62647/T. Engine No: 3379743. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras) Act 1 of 1959].

110. Notification issued with G.O. Ms. No. 2735, Home, dated 27th September 1967 making amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940 [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

[28th February 1968]

111. Notification issued with G.O. Ms. No. 2036, Home, dated 29th July 1967 exempting from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, the Vehicles bearing registration Nos. MSR 7544 and MSR 8026 belonging to the Trade Representation of the German Democratic Republic in India at Madras from the date on which they were brought into this State. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

112. Notification issued with G.O. Ms. No. 2036, Public (Services-A), dated 13th September 1967 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

113. Notification issued with G.O. Ms. No. 863, Education, dated 30th May 1966 approving the list of all the parks, play-field and open space set out in the schedule in the area within the jurisdiction of the Paramakudi Municipality. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

114. Notification issued with G.O. Ms. No. 190, Public Works (Electricity), dated 3rd February 1968 making amendments to the Madras Electricity (Supply) Finance Rules, 1958. [Laid on the Table of the House under section 75 (1-A) of the Electricity (Supply) Act, 1948 (Central Act LIV of 1948).]

115. Notification issued with G.O. Ms. No. 2151, Rural Development and Local Administration, dated 23rd November 1967 making amendment to the Rural Development and Local Administration Department Notification, II-2, No. 449 of 1964, dated 29th September 1964 published at page 2 of Part II -Section 2 of the Extraordinary issue of the Fort St. George Gazette, dated 30th September 1964. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

B. Reports, Notifications and other papers.

*15. Resume of work transacted by the Madras Legislative Assembly during the period from 24th to 29th November 1967.

†16. Estimates Committee Report of the Madras Legislative Assembly on the action taken by the Government on the recommendations of the Committee contained in the Report on Labour including factories.

* Sent by post to all M.L.As. on 3rd February 1968.

† Laid on the table of the House on the 31st February 1968.

[28th February 1968]

APPENDIX I

[Vide answer to starred question No. 117 on page 9.]

(அ) கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் முதல் ஆண்டு மருத்துவப் பட்டப் படிப்பு (எம்.பி.பி.எஸ்.) முதல் ஆண்டு பொறியியல் பட்டப்படிப்பு (பி.ஈ.), ஆகிய தேர்வுகள் எழுதிய மாணவர்கள் எண்ணிக்கையையும் அவர்களில் தேர்ச்சி அடையாதவர்கள் எண்ணிக்கையையும் குறிக்கும் பட்டியல் (சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திடமிருந்து பெறப்பட்டது) :—

ஆண்டும் மாதமும்.	தேர்வு எழுதியவர்களின் எண்ணிக்கை.		தேர்ச்சி அடையாதவர்களின் எண்ணிக்கை.		பல்கலைக்கழகம் அனுமதித்த அதிகப்படி வாய்ப்புகள் அனைத்திலும் தேர்வாகிய ஏற்றவர்கள் எண்ணிக்கை.
	(1)	(2)	(3)	(4)	
முதல் ஆண்டு மருத்துவம்—					
1964 ஏப்ரல்	881	350	விவரம் இல்லை.		
1964 செப்டம்பர்	335	135	..		
1965 மே	959	362	30		
1965 செப்டம்பர்	323	109	1		
1966 ஏப்ரல்	1,050	328	30		
1966 செப்டம்பர்	409	95	..		
1967 ஏப்ரல்	1019	246	4		
முதல் ஆண்டு பொறியியல்—					
1964 மார்ச்	1,128	417	விவரம் இல்லை.		
1964 செப்டம்பர்	403	106	..		
1965 மார்ச்	1,300	357	..		
1965 செப்டம்பர்	309	58	..		
1966 மார்ச்	1406	511	..		
1966 செப்டம்பர்	491	137	..		

(இ) 1967-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 10-ந் தேதியன்று சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஒழுங்குமுறை விதிகளில் செய்யப்பட்ட மாற்றங்களின் படி முதல் ஆண்டு மருத்துவம், முதல் ஆண்டு பொறியியல் ஆகிய பட்டப் படிப்பு வகுப்புக்களில் படிக்கும் மாணவர்கள் அம் முதல் ஆண்டுப் பரீட்சையில் மூன்று வாய்ப்புகளுக்குள் தேர்ச்சி பெறவேண்டும். (ஒரு தேர்வு மில் மூன்று வாய்ப்புகளால் அதுவும் ஒரு வாய்ப்பாகக் கணக்கிடப்படுமாதலால் மாணவர் வரவிட்டால் அதுவும் ஒரு வாய்ப்பாகக் கணக்கிடப்படுமாதலால்) ஒரு மாணவர் பரீட்சை எழுத முடியாமற் போனதற்காக காரணம் இறுதி) ஒரு பல்கலைக் கழக நிர்வாகக் குழுவிற்கு திருப்திகரமாக இருந்தால், அம் மாணவர் மேற்படி பட்டப்படிப்பில் சேர்ந்த தேதியிலிருந்து மூன்று ஆண்டு முடிவடைவதற்குள் அம்மாணவருக்கு இன்னுமொரு வாய்ப்பு அந் நிர்வாகக் குழுவால் அளிக்கப்படக்கூடும்.

இரண்டாவது ஆண்டு மருத்துவம், பொறியியல் பட்டப்படிப்பு வகுப்பு இறுதித் தேர்வையோ அல்லது பின்னால் வரும் ஆண்டுகளில் வகுப்பு இறுதித் தேர்வுகளையோ இத்தனை வாய்ப்புகளுக்குள் தேர்வெண்டும் என்று வலியுறுத்தியுள்ளது.

[28th February 1968]

11. இந்திய அரசிற்குப் பெருந்தொகைகளைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியிருப்பதோடு, கடந்த காலத்தில் எழுப்பியுள்ள பெரிய பொதுக் கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய பொறுப்பும் கூடியுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் 18 கோடி ரூபாய்க்கு வெளிச்சந்தைக் கடன் ஒன்றைத் திரட்டியுள்ளோம். தவிணைக்காலம் முடிவடைந்த ஒரு கடனுக்கு 10.5 கோடி ரூபாய் அளவில் திருப்பிச் செலுத்தப்பட்ட பின்னர், இக் கடன் வாயிலாக நிகரமாய்க் கிட்டிய நிதி வசதி, 7.5 கோடி ரூபாய் அளவினதாகும். அடுத்த ஆண்டில் நாம் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய பெரிய வெளிச் சந்தைக் கடன் ஒன்று, 14 கோடி ரூபாய் அளவில் உள்ளது. இருபது கோடி ரூபாய் அளவில் புதிய கடன் ஒன்றினை நாம் திரட்ட முடியுமென்ற அடிப்படையில், இக் கடன் வாயிலாக அரசின் வழிவகை நிதி நிலைக்குக் கிட்டும் நிகர உதவி, 6 கோடி ரூபாய் அளவினதேயாகும். எனவே, நடப்பு ஆண்டுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இவ் விளைத்தின் கீழ் மட்டும் திட்டத்திற்குத் தேவைப்படுகிற நிதி வசதியில் 1.5 கோடி ரூபாய் அளவில் துண்டுவிழும். கடந்த காலத்தில் கடன் கரைப்பு நிதிகளை (Sinking Fund) போதிய நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்குமானால், காலத் ததுவாறிலுள்ள கடன்களுக்கான தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்துவதில் எந்த விதமான செலவுகளும் ஏற்பட வேண்டிய

18th February 1968]

C. 88-2

28th February 1968]

ரூபாயாக உயர்த்த ஒப்புக்கொள்ளுமென்று நாம் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அந் நம்பிக்கை ஈடேறவில்லை. எனவே, நமது நிதி வசதியின் துணை கொண்டே, பெரியதொரு திட்டத்தைச் சரிகட்ட வேண்டி வந்தது.

பருவநிலையும் வேளாண்மை விளைச்சலும்

15. மேற்சொன்ன காரணங்களால், நமது நிதி வசதி பெரிதும் குன்றி யிருப்பதை நினைவிற்கொண்டு, அடுத்த ஆண்டுக்குரிய திட்டத்தை வகுக்கையில், மிக முக்கியமான துறைகளில், வளர்ச்சியின் விரைவு தணியாமல்—நியாயமான அளவில் நிறைவேறிவரும் வகையில் நாட்டம் செலுத்தி யிருக்கிறோம். நடப்பாண்டில், குறிப்பாக மிகு பயன்தரும் தானிய ரகத் திட்டங்களிலும், ஒதுக்க நலங்களை இருபோக நிலங்களாக மாற்றும் திட்டங்களிலும் நாம் வேண்டிய அளவிற்கு வெற்றி பெற்றிருப்பதைக் கருதி, வேளாண்மை உற்பத்தி வேலைத் திட்டங்களுக்கும், அதனோடு இணைந்த வேலைத் திட்டங்களுக்கும் தொடர்ந்து நமது திட்டத்தில் சிறப் பளித்து வந்துள்ளோம். உணவு தானிய உற்பத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள உயர்வு, நல்ல பருவநிலை காரணமாக மட்டும் ஏற்பட்ட உயர்வல்ல என் பதை நான் இங்கு வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புள்ளிவிவரங் களைப் பாருபடுத்திப் பார்த்ததிலிருந்து, நமது மாநிலம் முழுவதிலும் தென்மேற்குப் பருவ மழையினால், முந்திய ஆண்டில் 416 மில்லி மீட்டர் மழையும், 1965-66-ல் 315 மில்லிமீட்டர் மழையும் பெய்ததற்கு மாறாக, இவ்வாண்டு சராசரி 289 மில்லி மீட்டர் மழையே பெய்தது என்று என் தெரிய வருகிறது. 1965-66-ம் ஆண்டில், நமது மாநிலத்தில் பொதுவாகக் கருதப்படுவதை இங்கே நினைவுறுத்த விரும்புகிறேன். நடப்புப் பசலி ஆண்டில் பெய்த மழையின் அளவு, இதற்கு முந்திய ஆண்டுகளின் அளவைக் காட்டிலும் மிகக் குறைந்திருந்தது. இக்குறைவு 1966-67-ம் ஆண்டோடு ஒப்பிடும்போது, 30.5 சத விதிகளும் 1965-66-ம் ஆண்டோடு ஒப்பிடும் போது 8.2 சத விதிகளும் இருந்தது. இவ்வளவோடு வடகிழக்குப் பருவமழையும் பொய்த்துவிட்டது. 1966-67-ல் 606 மில்லி மீட்டர் மழை பெய்திருக்க, 1967-68-ல் சராசரி 496 மில்லி மீட்டர் அளவிற்கே மழை பெய்துள்ளது. இதனால் ஏற்பட்ட குறைவு, 18.1 சத விதிகளாகும். இவ்விரு மழைக் காலங்களையும் இணைத்துப் பார்த் தோமேயானால், நடப்பாண்டின் மழை அளவு, 1966-67-ம் ஆண்டின் மழை அளவைக் காட்டிலும் 23.1 சத விதிக் குறைந்துள்ளது தெரிய வரும். இந்த இரண்டு பருவங்களிலும் ஆங்காங்கு பெய்த மழை அளவை மேலும் கூர்ந்து ஆய்வு செய்வோமானால், பருவ மழை மேலும் பாதக மாயிருந்திருப்பதை அறியலாம். 1966-67-ல் 48 நாட்களும், 1965-66-ல் 41 நாட்களும் மழை பெய்திருக்க, நடப்பு வேளாண்மை ஆண்டில், மொத் தம் 39 நாட்கள் மட்டுமே மழை பொழிந்துள்ளது. வடகிழக்குப் பருவ மழையும், பயிர் வளரும் காலமும் இணைந்து செல்லும் இந்தக் கால அளவில், 1966-67-ல் 24 நாட்களும், 1965-66-ல் 22 நாட்களும் மழை பெய்திருக்க, நடப்பு வேளாண்மை ஆண்டில் 18 நாட்கள் மட்டுமே மழை பொழிந்துள்ளது. எனவே, பயிர்கள் வளரும் முக்கிய தருவாயில் பெய்த மழை அளவு, பெருமளவிற்குப் பற்றாக்குறையாகவே இருந்தது. பெரிய அளவளவு நிறைவு அளிப்பதாகவில்லை. இத்தகைய இடையூறான பருவ நிலைகள் வாய்த்தபோதிலும், நடப்பாண்டில் உணவு தானிய உற்பத்தி, 1966-67-ம் ஆண்டின் உற்பத்திக்கு மேல் 2 இலட்சம் டன் உற்பத்தி, ஏறக்குறைய 60 இலட்சம் டன் அளவில் நிற்குமென்பது நமக்கு மகிழ்ச்சி நேர் என்று சொல்லத்தக்க பருவ நிலை அமைந்துள்ளது. அவ்வாறு டன் உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த உற்பத்தி உயர்வு, நடப்பாண்டில் அரசு மேற்கொண்டுள்ள குறிப்பான திட்டங்களின் வாயிலாகக் கிட்டியுள்ள பலன்களை, முற்ற எடுத்துக் காட்டுகிறது என்று சொன்னால் அது மிகை

[28th February 1968]

யாகாது. இவ்வாண்டில் மிகு பயன்தரும் தானிய ரகத் திட்டத்தின்கீழ் கிடைத்துள்ள பலன்களினால் ஊக்கமடைந்து, அத்திட்டத்தில், நெல் விளைச்சலின்கீழ் நடப்பாண்டில் இருந்த 13 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவை, விளைச்சலின்கீழ் 25 லட்சம் ஏக்கர் அளவுக்கு உயர்த்த அரசு கருது அடுத்த ஆண்டில் 25 லட்சம் ஏக்கர் அளவுக்கு உயர்த்த அரசு கருது கிறது. இதைப் போலவே, இத்திட்டத்தின் கீழ், கலப்பின சிறு தானிய விளைச்சலின் கீழுள்ள நிலப் பரப்பும், நடப்பாண்டில் ஏறக்குறைய 1 லட்சம் ஏக்கராவிலிருந்து, அடுத்த ஆண்டில் 1.7 லட்சம் ஏக்கராவிற்கு உயர்த்தப் பட்டும். மிகு பயன் தரும் தானிய ரகத் திட்டங்களின் வெற்றி, உர பட்டும். மிகு பயன் தரும் தானிய ரகத்தையே பெரிதும் பொறுத்துள்ளது. வகைகளை அதிகமாய்ப் பயன்படுத்துவதையே பெரிதும் பொறுத்துள்ளது. வகைகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதையும் நீர்மையிலிருந்து, அடுத்த நடப்பாண்டில் உர வகைகள் வழங்கப்படும் நீர்மையிலிருந்து, அடுத்த ஆண்டு உர வகைகள் கிட்டும் நிலை எளிதாகுமென்று தெரிகிறது. ஆண்டு உர வகைகளைப் பயன்படுத்துவதை, நடப்பாண்டில் ஏறக் குறைய 1 லட்சம் டன் “நைட்ரஜன்” அளவிலிருந்து, அடுத்த ஆண்டில் குறைய 1 லட்சம் டன் “நைட்ரஜன்” அளவிலிருந்து, அடுத்த ஆண்டில் பெருமளவுக்கு உயர்த்தத் திட்டமிட்டிருக்கின்றோம். பருவ நிலை பொய்க் காது, மிகு பயன் தரும் தானிய ரகங்களை மேலும் அதிகப் பரப்பளவில் பயன்படுத்தி, போதிய அளவில் உரமிட்டோமானால், அடுத்த ஆண்டில் உணவு தானிய உற்பத்தி பெருமளவிற்குப் பெருகும்.

சிறுபாசன திட்டங்களுள் நிறுவன நிதி உதவியும்

16. மிகு பயன்தரும் தானிய வகைத் திட்டமும், பாசன வசதிகளைப் பெருக்கும் திட்டமும், ஒன்றோடொன்று இணைந்து செயல்படவேண்டு மென்றும், குறிப்பாக, ஒரு போக நன்செய் நிலங்களை இருபோக நன் செய் நிலங்களாக மாற்றுவதற்கு நாம் முனைந்து செயல்பட வேண்டு மென்றும் அரசு உணர்விறது. இதற்காக இறைவைப் பாசனத்திற் குரிய வசதிகளை விரிவுபடுத்த வேண்டியிருக்கும் இந்த நிலையில், கிணறு கள், துளைக் கிணறுகள், வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் இவற்றைத் தோண்டும் திட்டங்களும், விசையேற்றங்களை நிறுவும் திட்டங்களும் சிறப் பாசன இடம் பெறுகின்றன. அதே நேரத்தில், இந்தத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதில், நிறுவனங்களின் வாயிலாகப் பெருமளவில் நாம் செயல்படுத்துவதில், நிறுவனங்களின் வாயிலாகப் பெருமளவில் நாம் செயல்படுத்துவதில், திட்ட ஆணைக் குழுவும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளது. கடன்கள் பெறலாமென்று திட்ட ஆணைக் குழுமும், வர்த்தக வங்கிகளும், ரிசர்வ் வங்கியும், ஆயுள் காப்புறுதிக்கழகமும், வர்த்தக வங்கிகளும், இப்போது வேளாண்மை உற்பத்தித் திட்டங்களுக்குப் பெருமளவில் கடன் வழங்க முன் வருகின்றன. ஆயினும், இந்த நிறுவனங்களிடமிருந்து பெறும் கடன் உதவி, கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாகவன்றி, அரசிற்கு நேரடியாகக் கிட்டாது. கடன் உதவும் நிறுவனங்களிடமிருந்து கிடைக் கிற உதவியில், நியாயமாகத் தனக்குள்ள பங்கை இந்த மாநிலம் இழந்து விடக் கூடாதென்றும், குறிப்பாக அத்தகைய உதவி, திட்டத்தை நிறை வேற்றுவதற்கு இந்திய அரசு வசதி செய்துதருகிற நிதிகளுக்குக் கூடு தலாக இருப்பதால், இத்தகைய நல்ல வாய்ப்பினை நழுவ விடக்கூடாது என்றும் அரசு கருதுகிறது. அடுத்த ஆண்டில் சிறு பாசனத் திட்டங் களுக்குக் கடன் வழங்கல் பற்றி சில பெரிய கொள்கை முடிவுகளை நாம் எடுத்துள்ளோம். அரசு இப்போது முடிவு செய்துள்ள முறைப்படி கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும், விசையேற்றங்கள் வங்கிகளின் வாயிலாகவே கப்படுகிற புதிய கடன்கள், நில அடைமான வங்கிகளின் வாயிலாகவே கிடைக்கும். இதைப் போலவே, விரைவில், செவ்விய முறையில் செயல்படவிரும்பும் வேளாண்மைத் தொழிற் கழகம், விசையேற்றங் களையும், டிராக்டர்களுக்கும் தவணைக் கொள்முதல் அடிப்படையில் வழங்கு வதற்குப் பொறுப்பேற்கும். திட்ட ஆணைக்குழுவுடன் நாங்கள் நடத்திய உரையாடல்களின்போது, சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காகவும் டிராக்டர்கள் தவணைக் கொள்முதல் திட்டங்களுக்காகவும் 6 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு, நமது நிறுவனங்களிடமிருந்து ஏறக்குறைய 6 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு, நமது மாநிலத்திற்கு நிதி வசதி கிட்ட வகை செய்யப்படுமென்று நமக்கு அறி விக்கப்பட்டது. இத்தகைய நிறுவனக் கடன் வசதியைப் பெற்றுக் கொள்ள மத்திய நில அடைமான வங்கியின் கடன் ஈட்டுதலி் ஆவணங்களை (Debentures) வாங்குவதற்கென்று, 1968-69-ம் ஆண்டிற்குரிய வரவு- செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் அரசு 2 கோடி ரூபாய் வகை செய்துள்ளது.

[28th February 1968

வினா அறிக்கையை ஒட்டித் தீட்டிய திட்டமொன்று, 1966-ம் ஆண்டிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. தற்போதைய இத்திட்டத்தின், காவிரி கழிமுகப் பகுதியைக் குறித்துப் போதிய அளவில் ஆய்வு செய்யப்படவில்லையாதலால், அப்பகுதியில் நில் அடிமட்ட நீர்நீர் ஆய்வனை மேலும் விரிவாக்குவதற்குக் கூடுதல் உதவியளிக்குமாறு, இந்திய அரசின் மூலம், ஐ. நா. நிறுவனத்தை இந்த அரசு அண்மையில் வேண்டிக்கொண்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின் இரண்டாவது நிலையை முடிப்பதற்கு ஏற்குறைய பதினெட்டு திங்களாகும். இப்பணி நிறைவேற்ற ஐ. நா. நிறுவனத்திற்கு 45 இலட்ச ரூபாயளிலும், மாநில அரசிற்கு 48 இலட்ச ரூபாயளிலும் செலவாகும். ஐ. நா. நிறுவனத்திலிருந்து வந்த குழு, அண்மையில் காவிரிக் கழிமுகப் பகுதிக்குச் சென்று, நாம் தெரிவித்த திட்டத்தைக் குறித்து நேரடியாக ஆய்வு செய்தது. நம்மால் குறிப்பிடப்பட்ட திட்டம், ஏற்றதென்றும் நிறைவேற்றக் கூடியதுதான் என்றும் தெரிவித்து, அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அக்குழுவினர் பரிவுரை செய்துள்ளார்கள். இத் திட்டப் பகுதிகளை, அயல்தாட்டுக் குழு ஒன்றின் துணைக்கொண்டு, விமானம் மூலம் ஆய்வு செய்வதற்காக, அரசு அண்மையில் 4.5 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. ஐ. நா. வளர்ச்சித் திட்டக்குழு இந்த ஆய்விற்கு ஏற்பாடு செய்து வருகின்றது.

இந்திய—ஜெர்மனித் திட்டம்

21. மூன்றாம் திட்டக் காலத்தில், உணவு முனையில் கிடைத்த நமது அனுபவம் காரணமாக, உணவு தானிய உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் மறு நாட்டத்தைப் பெரிதும் செலுத்தவேண்டியிருந்தாலும், உருளைக்கிழங்கு போன்ற துணைப் பயிர்களின் தேவையினை நாம் அடியோடு புறக்கணித்தல் கூடாது. ஜெர்மானிய கூட்டாட்சிக் குடியரசின் துணைகொண்டு, 1967-ம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், நீலகிரி மாவட்டத்தில் முனைப்பு வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டதை இப்பேரவை அறியும். இத் திட்டத்தின்படி நீலகிரி மாவட்டத்தில் உருளைக்கிழங்கு பின் கருகல் நோய் (late blight) ஏற்படாவண்ணம், அதனைப் பேணிக்காப்பதற்குச் சிறப்பான நாட்டம் செலுத்தப்படும். இதைப் போன்றே உருளைக்கிழங்கு விளைச்சலில் காணப்படுகிற பொன்னிற நூற்பூஞ் (Golden Nematode) பரவாமல் தடுப்பதற்கு ஆவன செய்யப்படும். கால் நடை வளர்ப்பு, கோழிப்பண்ணை, மாற் பண்ணைத் திட்டங்களின் வளர்ச்சியிலும் நாட்டம் செலுத்தப்படும். மறுதலி பணியாளர்களுடன் இணைந்து செயலாற்றுவதற்கு, மேற்கு ஜெர்மனி வேளாண்மைத் துறை வல்லுநர்கள், தொழில் நுட்பப் பணியாளர்கள் அடங்கிய 23 பேரை அனுப்புமென்று எதிர்பார்க்கப்படும் இத் திட்டத்திற்கு, 1968-69-ம் வரவு செலவுத்திட்டத்தில், 22.2 இலட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப் பட்டுள்ளது. நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு, கூட்டுறவு நில அடைமான வங்கிகளின் மூலம் கடனுதவி அளிப்பதற்கும் அரசு ஒரு திட்டம் வகுத்துள்ளது. உதகமண்டலம், குன்னூர் வட்டங்களில் உள்ள கோத்தகிரி, குன்னூர், கீழ்க்கோத்தகிரி, உள்வட்டங்களில் அடங்கிய ஓர் தொகுப்பான பகுதியில் 2,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் தேயிலை முனைப்பாகப் பயிரிடப்படும். ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2,500 ரூபாய் வீதம் நில அடைமான வங்கிகள் கடனுதவி வழங்கும்; இக்கடன் 6 ஆண்டுக் காலம் கழித்து, 15 தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்தப்படல் வேண்டும். மொத்தத்தில் 50 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகுமென்று மதிப்பிடப்படுகிற இத்திட்டத்திற்கு, சிறப்பு வளர்ச்சி ஈட்டுறுதி ஆவணங்கள் வாயிலாக நிதி எழுப்பப்படும். வேளாண்மை மறுகடன் உதவிச் கழகமும், மாநில அரசாங்கமும் 3:1 என்ற விகிதத்தில் இந்த ஆவணங்களில் முதலீடு செய்யும்.

பிள்ளை ம்

22. அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தை வகுக்கையில், நமது உணவு வளக் களுடன் இணைந்து நிறைவு செய்யும் வகையில் மீனளங்களை மேலும் ஆர்வத்தோடு வளர்ப்பதற்கான வழிவகைகளையும் கருத்திற்கொண்டுள்ளோம். மீனளங்கள் குறித்த வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கம் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் வகை செய்யப்பட்டிருந்த 84.5 லட்சம்

28th February 1968]

சம் ரூபாயிலிருந்து, திருத்த மதிப்பீடுகளில் 156-7 இலட்சம் ரூபாய்க்கு நபப்பு ஆண்டில் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் பெரும் எண்ணிக்கையில் விசைப் பொறிகள் பெறப்பட்டதன் காரணமாகவே, பெரும்பாலும் இம் முதலீடு உயர்ந்துள்ளது. இப்போது விசைப் பொறிகள் எளிதில் கிட்டுவதைக் கருதி, அடுத்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 200 விசைப் பொறிகளை கட்டுவதற்கும் ஏறாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மீன்படகுளை, விசைப் படகுக்கான மாற்றுவதில் கடந்த சில ஆண்டுகளில் சிறந்த முன்னேற்றம் எய்தியுப்பிலும், ஆழமடல் மீன் பிடிப்பதற்கான வாய்ப்புகளில் பயன்படுத்திக்கொள்ள, இதுகாறும் ஆர்வமுடன் எல்லித் முயற்சிகளிலும் ஈடுபாடில் வாளாவிருந்தது, வருத்தத்தக்கதாகும். 36 இலட்சம் ரூபாய் மொத்தச் செலவில், நான்கு மீன் பிடி நாவாய்களை (Trawler) வாங்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்த நாவாய்களை ஓட்டிச் செய்யதற்கு நீண்டகாலம் ஆகுமென்பதால், 1968-69-ல் ஒப்படை செய்யவாக்கொள்ள ஆண்டுகளில் ஒப்படை செய்யவிருக்கும் கால செலவிற்காகவும், பிற்பட்ட ஆண்டுகளில் ஒப்படை செய்யவிருக்கும் எஞ்சிய நாவாய்களுக்கு முன் பணம் செலுத்துவதற்காகவும், 1968-69 லுஞ்சிய நாவாய்களுக்கு திட்ட மதிப்பீடுகளில் 10-35 இலட்சம் ரூபாய் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அழகுறு நீண்டு செல்லும் கடற்கரை அமைந்த தமிழ்நாட்டில், ஆழ்கடல் மீன் வளத்தை வெகுநாட்களுக்கு முன்னே பயன்படுத்தத் தலைப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

விவங்கினை வளர்ப்பு

23. இவ்வண்ணமே, எவ்விதமான வளர்ப்பின் கீழும் தற்போதைய அநாஸில் செயல்கள் வெளி வரப்படுகின்றன. அவற்றினங்களுக்கு மருத்துவ வசதி கோயப் பரவலாக வழங்கித் தந்துள்ள அரசு யிக முக்கியத்தையும் அளிக்கின்றது. இதற்கென்ற, பெரும்பாலான ஆஸ்பத்திரிகள் உடம்பல் பயண நிலையங்களில், 50 காலை நடை மாற்றுக்கங்கள் முதலாய்த்து பலவை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது தவிர, நாளை மாற்றுக்கங்கள் முதலாய்த்து பலவைக்கும் முயற்சியில், கோமாரி தாமது காணவில்லை சிலைகள்தான் பலவுகாக்கும் முயற்சியில், கோமாரி தொண்டுகள் அறிவே வழிப்பட்டு குறைந்த புதிய வேலைத் திட்டத்துக்காவும் 5 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட இருக்கிறது.

தொழில் வளர்ச்சி, துணியார் துறை

[illegible]

[28th February 1968

[28th February 1968]

கருவிகள் (earth moving equipment), கரிக் கருப்பு (carbon black), குழந்தை உணவு இவற்றைத் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கும், (தொழில்) ஈழாவர்கள் அகிற்றுக் செயற்குறிப்பு களை அனுப்பியுள்ளனர். இச் செயற்குறிப்புகள் அனைத்தும் பற்பல நிலைகளில் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இத்திட்டங்களை நிறைவேற்றி முடிக்க, தனது அதிகார வரம்பிற்குட்பட்ட அனைத்தையும் மாநில அரசு செய்யவேண்டியதை, இப்போலை திண்ணையாய் தம்பலாமைன்று இயம்ப விரும்புகின்றேன். தமது மாநிலத்தில் தொழிற்சாலைகளை நிறுவு முன் முதலீட்டுக் கழகத்தின் மூலம் தலையைக் காண்கள் வாடிவிலும், பங்கு மூலத்தனம் பெற உத்தரவாதம் அளிப்புகள் வாயிலாகவும் தொடர்ந்து உதவியளிப்பதற்கு வகை செய்யப்படுகிற.

மத்திய அரசினர் வேலைத்திட்டங்கள்

25. பெருந்தொழில்களை வளர்ப்பதில் மத்திய அரசு செயல்படப் பெரிய முயற்சிகளில் இம் மாநிலம் தனக்குரிய பங்கினை பெறும் முறையில், நமது மாநிலத்தில் சில பெரிய தொழிற் திட்டங்களை நிறுவப்படவு் இருக்கின்றன. நமது மாநில அரசு தொடர்ந்து வழங்குகின்ற காலவரம்பு இத்தகைய பின்வரும் கருவிகள் (Electronic Instruments) தயாரிப்பதற்கு, 10 கோடி ரூபாய் மூலதன முதலீடு தேவைப்படுகிறது. இதன் தொழிற் திட்டம் நிறுவப்பட்டால், தேர்ச்சி பெற்ற 3,500 தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கும். மத்தியப் பாதுகாப்பு அமைச்சரிடம் இது குறித்து நான் தெரிவித்துள்ளேன். மத்தியப் பாதுகாப்பு அமைச்சரிடம் இது குறித்து நான் தெரிவித்துள்ளேன். உடனுறைப்படி நமது மாநிலத்தில், கனரகத் தகடுகள்—கொள்கலன்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை (Heavy Plates and Vessels Plant) ஒன்றை நிறுவமாறும் இந்திய அரசிற்கு வரைந்திருக்கிறோம். இத்தொழிற்சாலை, இரசாயனத் தொழிற்சாலைகளையும் உள்ளடக்கி, உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கும், பாறையெண்ணெய்த் தொழிற்சாலைகளுக்கும், தூய்மைத் தொழிற்சாலைகளுக்கும் தேவைப்படுகிற அழுத்தக் கொள்கலன்களையும், கருவிகளையும் தயாரிப்பதற்கு ஏற்றது. ஏறக்குறைய 10 கோடி ரூபாய் முதலீடு தேவைப்படுகிறது. இத்தொழிற்சாலையில், 2,000 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும். பங்களிப்புகள் இந்தியத் தொழிற்சாலைகளின் இராண்டாம் பிரிவு, நமது மாநிலத்திலே நிறுவப்படும் என்றும் அரசு எதிர்பார்க்கின்றது. இந்திய அரசும், திட்டமிட்டிருக்கும் முடியும் எனில் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்பது, நடைமுறையில் பின்பற்றப்பட வேண்டுமானால், இப்பெரிய திட்டங்களை நிறுவுவது குறித்து, எங்களது வேண்டுகோள் ஏற்கப்பட்டாக வேண்டும். பெரிய தொழில்களை வளர்ச்சி செய்வதற்குத் தேவைப்படும் அடிப்படை வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு, மாநில அரசு தன்னுடைய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளும் என்று இந்திய அரசு உறுதியளிப்பதை நம்புகிறேன். அத்தகைய வசதிகளை உறுதிப்படுத்துவதற்காகவே, நடப்பு ஆண்டில், அரசு, இப்போது மணலியில் நிறுவப்பட்டு வருகிற சென்னை பாறையெண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலைக்கு (Madras Refineries) ஏறக்குறைய 88 இலட்சம் ரூபாய்ச் செலவில் நீர் வழங்கும் திட்டம் ஒன்றுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கென, 1968-69-ல் 36 இலட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ல் உற்பத்தித் தொடங்குபெற்று எதிர்பார்க்கப்படுகிற, சென்னை உரத் தொழிற்சாலைக்கு (Madras Fertilisers) நீர் வழங்குவதற்காக, ஏறக்குறைய 188 இலட்சம் ரூபாய்ச் செலவில் திட்டம் ஒன்றை நிறுவேற்றுவது குறித்து, அரசு விரைவில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும். சென்னைக்கு அண்மையில் பாறையெண்ணெய்த் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதால், இப்பகுதியில் பாறையெண்ணெய் இரசாயனத் தொழில்களின் இணைந்த வளர்ச்சிக்கு இனிய வாய்ப்புகள் ஏற்படும். எனவே, இப்பகுதியில் பாறையெண்ணெய் இரசாயனத் தொழில்கள் வளர்ச்சி குறித்து ஆய்வு செய்யும்படி,

28th February 1968]

இந்திய அரசின் திறுனெமான, “ எஞ்சினியர்ஸ் (இந்தியா) லிமிடெட் ” என்விரென்மென்டல் பரலிஸை அரசாங்கம் வேண்டியுள்ளது. நெய் வேல் பரலிஸை நிகக்நர் கழகத்தின் துணைப் பரலிஸைப் பயன்படுத்து வதற்கு வரையப்பட்டிருக்கிற குறித்தும் ஆய்வு செய்து, ஓர் அறிக்கை அனுப்பாமல் அரசுப் பரலிஸைப் கேட்டுக் கொள்ளப்படும்.

புத்தூர்குடித் துறைமுகத் திட்டம்

26. இந்த அளவின் வற்புறுத்தல்களுக்கென்கவும், கடந்த ஆண்டில் பொது மக்களின் விவசாயத்துக்கு செலவழித்தும், இந்திய அரசு ஒருவாறு கணியில் தூத்துக்குடியிலே 24:40 கோடி ரூபாய்ச் செலவில், ஆழ்தகல் ஹைட்ராக்ஸ் ஒன்றை அமைப்பதற்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளதை, இப்போதையோம் முன்வைத்து அறிவர். இப்பணியை 1970-ம் ஆண்டிற்குள் நிறைவேற்றி முடிக்கம் வகையில், இந்திய அரசு, பொதுமக்கள் அளவில் நிதி வசதியை வழங்கித் தரும் என்று நம்புகிறோம். இத்துறைமுகம் செயலாக்க வாய்ப்பு, இப்பகுதியில் பல தொழில் திட்டங்களை நிறுவுவதற்கு வாய்ப்புள் தோன்றும். இங்கே மத்திய தலைப் பகுதிகளைக் கையாண்டிருப்பதற்காகவும், நீர் வழங்குதல், மின்சாரம், சாலைகள் போன்ற பிறத் தேவையான அடிப்படை வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தந்து, புதிய தொழிற்கூடங்களை நிறுவுவதற்கு முன்வருகிற தொழில் முனைவர் கூறும், அந்நிலையிலே ஒதுக்கித் தருவதற்காகவும், ஏற்கெனவே நடவடிக்கைகள் அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. இப்பகுதியில் இப்போது ஆய்வுக்காகவே முன் திட்ட வர்ப்பு மன செயற்பாடுகளில், இத்தகைய நாட் விஞ்ஞான முறை திட்ட வர்ப்பு மன செயற்பாடுகளில், இத்தகைய நாட்டின் உடலுறுப்புடன் 6:4 இலட்சம் டன் அளவில் செறிமணி உரவகைகளை (concentrated granular fertilisers) உற்பத்தி செய்வதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதும் ஒன்றாகும்.

மாநில அரசின் நேரடித் தொழிற் திட்டங்கள்

27. தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட இரு பொதுத் திட்டங்களான அரசுகோணம் தொடர் உருக்கு வார்ப்புத் தொழிற்சாலைத் திட்டமும், ஆனந்தவர்திஸ் சிமெண்ட் தொழிற்சாலைத் திட்டமும் நிறுவுவது குறித்த பணிகள், மன நிறைவு தரும் அளவிலே முன்னேறி வருகின்றன. இந்த இரு திட்டங்களுக்கும் நடப்பு ஆண்டில் செய்துள்ள முதலீடு 250 இலட்சம் ரூபாய் ஆகும். அடுத்த ஆண்டில் வெற்றிற்கென அதே அளவான 250 இலட்சம் ரூபாய் வரை செய்யப் பட்டுள்ளது. இந்த நிதி ஒதுக்கம், பணியின் வளர்ச்சியையொட்டி உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டங்களுக்குத் தேவைப்படுகிற தொழில் திட்ட வேண்டியிருக்கும். இத்திட்டங்களுக்குத் தேவைப்படுகிற தொழில் திட்டப் பணியாளர்கள், பணிக்கு எடுக்கப்பட்டு, குறிப்பாக சிமெண்ட் தொழிற்சாலை சம்பந்தமான பவர், மிகனிரைவாக முன்னேறி வருகிறது. தொழிற்சாலை சம்பந்தமான பவர், மிகனிரைவாக முன்னேறி வருகிறது. சிமெண்ட் தொழிற்சாலை, 1968-69-ம் ஆண்டின் இறுதியிலே, 1969-70-ம் ஆண்டின் தொடக்கத்திலே உற்பத்தியைத் தொடங்கும். இயந்திரக் கருவிகளின் தொழிற்சாலை ஒன்றையும், துணுக்கு இரும்புத் தொழிற்சாலை ஒன்றையும் (Sponge iron plant), இயந்திரக் கருவி துணைப் பகுதிகள் (Machine tools accessories plant) ஒன்றையும் ஏறத்தாழ பத்துவதுவது வாய்ப்புகளையும் இக்கழகம் ஆய்வு செய்து வருகிறது. இயந்திரக் கருவிகள் திட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், தொழில் உரிமம் ஒன்றை வழங்கும்படி இந்திய அரசுக்கு ஏற்கனவே வேண்டுகோள் அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அவர்களின் ஒப்பணியினை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறோம். துணுக்கு இரும்புத் திட்டத்திற்கான தொழிற்சாலை இயந்திரங்களையும் கருவிகளையும் நமக்கு வழங்குவதற்கென, மேற்கு ஜெர்மனி நாட்டையும் சேர்ந்த “லூர்க்” (Lurgi) நிறுவனத்துடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்து வருகின்றன. இயந்திரக் கருவித் துணைப் பகுதிகள் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கு, பெங்களூரிலுள்ள இந்துஸ்தான் இயந்திரக் கருவிகள் தொழிற்சாலையினர், தமிழ்நாடு தொழில் நிதிக் கழகத்தின் அறிவுரையாளர்களாக இருக்க ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர். அவர்களின் நிதி உதவியையும், உடனுழைப்பையும் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் இப்போது ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. 1969-70-ம் ஆண்டிலிருந்து செயலாக்க வரவிருக்கிற, புதிய நான்காம் திட்டத்தில் இடம் பெறும் வகையில், இத்திட்டங்கள் குறித்த முன்னோடிப் பணிகள்

[28th February 1968]

சாலை, சாலைப்போக்குவரத்து

32. நமது திட்டத்தில், சாலை அமைப்புகள் குறித்த பல்வேறு திட்டங்களுக்கு 160 இலட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டிருப்பதால், இத்துறையின் தற்போதைய முன்னெற்றும், தடையின்றி பேணி வளர்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். இப்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பிலுள்ள 300 க்கும் மேற்பட்ட சாலைகளைப் பேணிவளர்ப்ப பொறுப்பினை அரசாங்கமே மேற்கொள்ளக் கருதுகின்றது; இதனால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு உதவி கிட்டுவதோடு, குறைந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஏனைய சாலைகளைப் பேணிவருவதில் அவை நாட்டம் செலுத்தவும் இயலும். கடந்த ஜூன் திங்களில் அறிவிக்கப்பட்ட அரசின் கொள்கை முடிவினை யொட்டி, பேருந்து வழித்தடங்களை நாட்டுடைமையாக்கும் திட்டமும், சின் பொருத்தவரத்துத் துறையின் மூலதனச் செலவுகளுக்கென, 2 கோடியே 30 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. எனையவற்றோடு, அடுத்த ஆண்டு, குறித்துள்ள வண்ணம், 106 பேருந்து வழித் தடங்களை நாட்டுடைமையாக்குவதற்கும் இது வழிகொலும், நகராட்சி மன்றங்களின் நீண்ட நாளைய வேண்டுகோளிக்கு இணங்கி, முதன்முறையாக, மாநகராட்சி மன்றம் நீங்கலான ஏனைய நகராட்சிகளில், சாலைகளைப் பேணி வருவதற்காக 7.5 இலட்சம் ரூபாய் சிறப்பு மானியம் ஒன்றை வழங்கவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. சென்னை மாநகரில் சாலைகளை மேம்பாடு செய்யவும், மேம்பாவுங்கள் கட்டவும், வருகின்ற ஆண்டில், மாநகராட்சி மன்றத்திற்குக் கடன்கள், மானியங்கள் வகையில் 47 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்குச் சிறப்பு உதவி வழங்கப்படும்.

கல்வி

33. மத்திய, மாநில அரசுகளின் இடர்ப்பாடான நிதி நிலை காரணமாக, திட்ட ஆணைக்குழு, சமூகப் பணிகளுக்கு மிகக் குறைந்த அளவில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யுமாறு பரிவுரை செய்திருப்பினும், இத்துறையின் வேலைத் திட்டங்களின் நியாயமான, குறைந்த அளவுத் தேவைகளுக்கு வகை செய்ய முயன்றுள்ளோம். பொறுப்பேற்கப்பட்ட செலவினம் உட்பட, 1968-69-ம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில், “கல்வி”த் தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை, 56 கோடியே 28 இலட்சம் ரூபாய் ஆகும். இத்தொகை, நமது மாநில வருவாயில் 23 சதவீதமாகும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு, நடப்பு ஆண்டில், அகவிலைப்படிக்கான மானியம் முன்கூட்டியே வழங்கப்பட்டது போன்ற சில கூறுகளை நீக்கிப் பார்த்தால், அடுத்த ஆண்டின் கல்விக்கான செலவினத்தின் நிகர உயர்வு, ஏறக்குறைய 6 கோடி ரூபாய் அளவில் அமைவதைக் காணலாம். இத்திறைக்குரிய ஆண்டுத் திட்டத்தில், 6 முதல் 11, 11 முதல் 14, 14 முதல் 17, வயதுத் தொகுதிகளில் உள்ள மாணவர்களைப் பள்ளியில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு ஏற்ப, மொத்தத்தில் கூடுதலாக, 7,200 ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்வதற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. பள்ளிகளின் வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்கு நியாயமான தொகை ஒதுக்க வேண்டியதன் தேவையைக் கருத்திற்கொண்டு, பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு 32 இலட்சம் ரூபாயும், அறிவியற் கருவிகளின் வகைக்காக 44 இலட்சம் ரூபாயும், அரசு ஒதுக்கியுள்ளது. தொடக்கக் கல்வி நமது மாநிலம் முழுவதிலும், இலவசமாகவும், கட்டாயமாகவும் ஏற்கெனவே அளிக்கப்பட்டு வருவதால், இத்துறையில் இப்போது அரசின் முயற்சிகள் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தும் பான்மையில் நெறிப்படுத்தப்படும். 1968-69-ல், 3,000 உயர்தரவக்கத்தா (Higher Grade) ஆசிரியர் பதவிகள் இடைநிலைத்தா (Secondary Grade) பதவிகளாக மாற்றப்படும். ஆசிரியர்கள் உயர்ந்த கல்வித் தகுதிகளைப் பெற்று, செவ்விய முறையில் மாணவர்களுக்குக் கல்வி புகட்ட, அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு ஊக்கமளித்திட வேண்டி, உயர்ந்த கல்வித் தகுதிகளைப் பெறுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு இரண்டு சம்பள உயர்வுகளை முன்கூட்டி அளிக்கும் ஒரு திட்டத்திற்கு அரசு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்பதையும் அறிய இம்மாமன்றம் உவகை எய்து

28th February 1968]

மென நினைக்கின்றேன். உயர்நிலைக் கல்வித் துறை பெரிதும் விரிவடைந்திருப்பதன் காரணமாக, கல்லூரிகளில் சேருவதற்கு மாணவர்கள் குவிந்த வண்ணாவிருக்கின்றனர். இந்த நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்காக, புதிய கல்லூரிகளைத் திறப்பதன் மூலமாகவும், ஏற்கெனவேயுள்ள கல்லூரிகளில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டுவதன் மூலமாகவும், அரசு முயற்சி எடுத்திருக்கிறது. புதிய கலைக் கல்லூரிகளைத் திறப்பதற்கு, பொது மக்கள் வழங்க வேண்டிய நன்கொடைத் தொகைபற்றி, அரசு விதித்துள்ள விதிமுறைகள் நிறைவேற்றப்படுகின்ற இடங்களில், 6 புதிய கலைக் கல்லூரிகளைத் திறப்பதற்கு, 1968-69-ம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. திருச்சி, திருவாரூர், திருச்செங்கல், செய்யாறு ஆகிய இடங்களில் உள்ள கல்லூரிகளில், பட்டப் படிப்பு வகுப்புகளைத் திறப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. நகராட்சிகளில் புகுமுக வகுப்புகளில் சேர விழையும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை, அவ்வகுப்புக்களில் கிட்டும் இடங்களின் எண்ணிக்கையிலிட மிக அதிக அளவுள்ள ஏனையும், “முறை ஏற்பாட்டை” (Shift System) செயல்படுத்தினால், மேலும் ஏராளமான மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வசதியாயிருக்கும் என்றும், நடைமுறை வாயிலாகத் தெரிய வருகிறது. ஏற்கெனவே கல்லூரிகளிலுள்ள கட்டிட வசதிகளையும், ஆய்வுக்கூட வசதிகளையும் முழு அளவிற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும் இது வழி கோலும். நமது மாநிலத்தில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களைக் கலந்து, கல்லூரிகளில் இம் முறை ஏற்பாட்டினைச் செயல்படுத்துவதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆய்வு செய்ய கருதுகிறது. பருவப் பல்கலைக் கழகத்துக் கான கட்டிட வேலையைத் தொடங்குவதென்றும் முடிவு செய்து, அதற்கென வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் பத்து இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. கலைக் கல்லூரிகளை விரிவுபடுத்துவதற்கு வேண்டிய, போதிய அளவு நிதி வசதிகளை வகை செய்யும் அதே வேளையில், மாணவர்களைத் தொழில் நுட்பக் கல்வியிலாவல் திருப்பும் வண்ணம், அவர்களை ஊக்கப்படுத்த வேண்டியதன் தேவையையும் நாம் கருத்தில் இருத்தியுள்ளோம். கடந்த ஆண்டில், புகுமுகக்கல்லூரி வகுப்பு மாணவர்களோடு, இல வருவாய் வரம்புகளுக்குட்பட்டு, கல்லூரிச் சம்பளம் செலுத்துவதன்மீதும் விலக்களிப்பது குறித்து நாம் எடுத்த முடிவிற்கிணங்க புகுமுகக் கல்லூரி வகுப்பிற்கு நிகரென்று பல்கலைக் கழகத்தால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ள பஸ்தொழிற் பள்ளிகளின் புகுமுகத் தொழில் நுட்ப வகுப்புகளுக்கும் (Pre-Technical Course), இச் சலுகையை விரிவுபடுத்த வேண்டிய தேவை உணரப்பட்டுள்ளது. பஸ்தொழிற் பள்ளிகளில், புதுமுகக் கல்லூரி வகுப்பு மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருப்பதைப் போலவே, அதே வருவாய் வரம்புகளுக்குட்பட்டு, புகுமுகத் தொழில் நுட்ப வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் சம்பளம் செலுத்துவதின்மீதும் விலக்களிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளதென்பதை அறிய, இம் மாமன்றம் களிப்படையும் என நம்புகின்றேன்.

பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்

34. பின்தங்கிய வகுப்பினர்களின் நலன், மாநில அரசின் நாட்டத்தில் சிறப்பாக தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றது. 1968-69-ம் ஆண்டுத் திட்டத்தில், இத் தலைப்பின்கீழ் திட்ட ஆணைக் குழு 89 இலட்சம் ரூபாய் மட்டுமே ஒதுக்குமாறு பரிவுரை செய்திருப்பினும், இத் தலைப்பின்கீழ் உள்ள வேலைத் திட்டங்களின் குறைந்த அளவுத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, அரசு 173 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கும் வகையில், திட்டம் ஒன்றினை வகுத்துள்ளது. பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட செலவினத்தைச் சேர்த்து, அரிசனங்கள், பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் இவர்களின் நலனுக்காக, 6 கோடியே 51 இலட்சம் ரூபாய் அளவில், 1968-69-ம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. உதவிச் சம்பளங்கள் வழங்குதல், வீட்டு மனைகளைக் கையகப்படுத்துதல் போன்ற தற்போதையத் திட்டங்களைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்துவதைத் தவிர, அரிசனங்கள் புதிய தொழில்களிலும், வாணிபத்திலும் ஈடுபடுத்துவதற்குத் துணையாக அவர்களுக்குக் கடன்கள் வழங்கும் ஒரு திட்டத்தை வருகிற ஆண்டிலிருந்து அரசு தொடங்கி வைக்கக் கருதுகிறது. இதற்கென ஒரு

[28th February 1968]

தொழில் நுட்ப இசைவினையும், நிதி பற்றிய இசைவினையும் முன் கூட்டியே பெறுதல் வேண்டும் என்ற மத்திய அரசின் நெறிமுறைக் கணங்க, இந்த மதிப்பீடுகள், இந்திய அரசின் முறையான இசைவினைப் பெறுவதற்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளன. வருகிற ஆண்டில் இத்திட்டத்தை நாம் ஆர்வமுடன் தொடங்கும் வகையில், இத்திட்டத்திற்கான இசைவினை, இந்திய அரசு விரைவில் வழங்குமென்று நம்புகிறோம். இத்திட்டத் திற்காக, இந்நிலையில் 25 இலட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ல் செயல்படவிருக்கிற புதிய நான்காம் திட்டத்தில், இதை நிறைவேற்றி முடிக்க மிக முதன்மை இடம் அளிக்கப்படும். 1968-69-ம் ஆண்டுத் திட்டத்தில், ஏனைய நகரங்களுக்கான நீர்வழங்கல், வடிகால் திட்டங்களுக்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ள 125 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கத்தை, நடப்பு ஆண்டின் 155 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது சிறியதாகத் தோன்றினாலும், மாநகராட்சி மன்றத்தின் நீர்வழங்கும் திட்டங்கள் உட்பட, 120 இலட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்வதற்கான திட்டங்களை மட்டுமே திட்ட ஆணைக்குழு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது என்பதை, உங்கள் நினைவிற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன். மிக முன்னேறிய நிலையில் உள்ள திட்டங்களை நிறைவு செய் தால், நெடுங்காலமாக சணங்கிக் கிடந்த அத்திட்டங்கள் விரைவில் நிறை வேற்றப்பட்டு, அவற்றின் பலன்களை மக்கள் துய்க்க முடியும் என்கிற கருத்தில், அத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி முடிப்பதில் போதிய நாட்டம் செலுத்தப்படும். ஆவடி, வந்தவாசி, திண்டுக்கல், ஏர்க்காடு, நாமக்கல், வில்லிவாக்கம் ஆகிய இடங்களில் நீர் வழங்கல் குறித்த திட்டங்களும், மன்றார்குடி, தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களில் வடிகால் திட்டங்களும் அடுத்த நிதி ஆண்டில் நிறைவேற்றிவிடும் என்று தெரிகிறது.

1968-69 ஆண்டுத் திட்டம்

38. எனவே, 1968-69-ம் ஆண்டில் செயல்படுத்தவதற்காக, 79 கோடியே 68 இலட்ச ரூபாய் அளவில் திட்டம் ஒன்றை வகுத்துள்ளோம். நடப்பு ஆண்டில் நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய சாதனையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க் கும்போது, இத்திட்டம் பார்வைக்கு வறியதாகத் தோன்றினாலும், நடப்பு ஆண்டிலும், அதற்கு அடுத்த ஆண்டிலும் வளர்ச்சித் திட்டங்களின் அளவு களை சீர்தூக்கிப் பார்க்கப்பதற்கு இதற்குமுன் நான் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு நிறுவனங்களிடமிருந்து பெறுகிற கடன் வசதிகளைக் கொண்டு, திட்டத் திற்குப் புறம்பாக வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு நிதி வசதி வழங்கக் கருதியிருப்பதையும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். முறைப்படி கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய இந்த நிதி வசதிகளும் சேர்க்கப்பட்டால், வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் விரைவு தணி யாமல், ஏறக்குறைய நடப்பு ஆண்டில் இருந்த அளவில் காக்கப்பட்டு வருமென்பதை இம் மாமன்றத்தினர் உணர்வார்களென நம்புகின்றேன். திட்டத்தின் வடிவத்தை முடிவு செய்வதில், மத்திய உதவி எப்போதுமே முதன்மையான பங்கு வகிக்கிறது என்பதையும் இம் மாமன்றம் அறியும். உதவித் தொகையில் உரிய பங்கு நமக்கு வழங்கப்படாததும், 1968-67- லும் 1967-68-லும் ஒப்புக்கொண்ட உதவித் தொகையும் விகிதப்படி வழங்கப்படாததும், நமக்கு மனக்குறை அளித்துள்ளன என்பதை என்னு ள்களில் முன்னரே நான் குறிப்பிட்டுள்ளேன். இந்த இரண்டாண்டு களில் ஏற்பட்ட குறைவினை முழுமையாக நிறைவு செய்வதுடன், பல் பாசனத் திட்டங்களும், மின்சாரத் திட்டங்களும் இப்போது மிக வளர்ச்சி பெற்ற நிலையில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன என்பதைக் கருதி, தன்னால் இயன்றால், மேலும் அதிக உதவி அளிக்கும் ஏற்பாட்டிற்கு வகை செய்யுமளவிற்காவது, திட்ட ஆணைக் குழு செயல்பட வேண்டும். திட்டத்திற்காக 47.90 கோடி ரூபாய் மத்திய உதவி கிடைக்கும் என்ற நிலையில், நமது வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளைத் தயாரித்தோம். மத்திய அரசு 42 கோடியே 90 இலட்ச ரூபாயளவிற்கே உதவித் தொகை உறுதியாக அறிவித்திருந்தபோதிலும், மேற்குறிப்பிட்ட அளவில் உதவி பெற நமக்கு உரிமையுண்டு என்றும் நாம் கருதுகிறோம்.

28th February 1968]

1967-68 திட்ட மதிப்பீடுகள்.

39. தற்போதைய வரவு-செலவுத் திட்டச் செயற் குறிப்புகளில், பொருத் தமான சில அடிப்படைப் புள்ளி விவரங்களை இப்போது ஆராய விரும்பு கின்றேன். கடந்த ஜூன் திங்களில் நான் இப்போதையின் முன் வைத்த, 1967-68-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில், நடை முறைக் கணக்கில் 1 கோடியே 12 இலட்சம் ரூபாய் துண்டு விழும் என்று எதிர்பார்ப்பதாக இயம்பினேன். உணவு தானிய விற்பனையின் மீது வழங்கப்படும் உதவித் தொகைக்கான நிதி ஒதுக்கம், அப்போது "124- உணவுத் தானியங்களில் அரசு வாணிபம்" என்கிற மூலத்தைத் தலைப்பின் கீழ் வகை செய்யப்பட்டிருந்தது. அது, இப்போது வரவு-செலவுத் திட்ட மரபுகளைப் பின்பற்றி, நடைமுறைக் கணக்குக்கு மாற்றி எழுதப்பட்டுள்ளது. இதனால், நடைமுறைக் கணக்கில் செலவினம் 5 கோடியே 10 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. இவ்வாறு இருப்பினும், நடப்பு ஆண் டில் நடைமுறை வரவினங்கள் 227 கோடியே 95 இலட்சம் ரூபாயாகவும், நடைமுறைச் செலவினங்கள் 228 கோடியே 40 இலட்சம் ரூபாயாகவும் நிற்கின்றன என்பதையும், இதன் காரணமாக நடைமுறைக் கணக்கில் 45 இலட்சம் ரூபாய் மட்டுமே துண்டு விழுகிறது (ஆரவாரம்) என்பதையும் அறிய, இப்போதையினர் களிப்படைவார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். கடந்த ஆண்டில், இம் மாமன்றத்தின் முன்னர் வைக்கப்பட்ட, கூடுதல் வரி விதிப்புச் செயற் குறிப்புகளின் மூலம் கிட்டெமென நாம் மொத்த மாகக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்ட 5 கோடியே 25 இலட்சம் ரூபாய், இப்போது வண்டிகளின் மீதான வரிகள், விற்பனை வரி, ஆயத் தீர்வைகள் போன்ற பொருத்தமான தலைப்புகளின்கீழ் பிரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலிருந்து கூடுதல் வரி விதிப்பின் மூலம் கிடைக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்த்த வரவினங்கள், பெரும்பாலும் எய்தப்பட்டிருப்பதைக் காண லாம். வருமான வரியில் நமது பங்குத் தொகை 2 கோடியே 63 இலட்சம் ரூபாயளவிற்கும், சொத்துரிமை வரியின் (Estate duty) கீழ் 44 இலட்சம் ரூபாயளவிற்கும் வரவினம் பெருகியுள்ளது. முந்திய ஆண்டு களுக்குரிய நிறுவனத் தொகைகள் செலுத்தப்பட்டமையால், பெரும் பாலும் இந்த வருவாய் உயர்வு ஏற்பட்டு உள்ளது. ஆயினும், மத்திய ஆயத் தீர்வையின்கீழ் 1 கோடியே 39 இலட்சம் ரூபாய்க்கு வரவினம் குறைந்ததன் மூலம், இது ஓரளவுக்குச் சரிக்கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த மூன்று வரவினங்களையும் ஒன்றாக எடுத்துக்கொண்டு, வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, திருத்த மதிப்பீடுகளில் மத்திய வரிகளில் நமது பங்கின்கீழ் மொத்தத்தில் 1 கோடியே 68 இலட்ச ரூபாய் அளவில் வருவாய் உயர்ந்துள்ளது. நடப்பு ஆண்டுத் திட்டத் திற்குரிய தனது உதவித் தொகையான 38 கோடி ரூபாயை உயர்த்த மத்திய அரசு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை யெனினும், நாம் மதிப்பீடு செய்ததைவிட அவ்வுதவியின் கண் அடங்கிய மானியத் தொகை உயர்ந்துள்ளதால், நடைமுறை வரவினம் 1 கோடியே 45 இலட்ச ரூபாயளவில் மேம்பாடு அடைந்திருக்கிறது. வரியின்பாற்படாத வரவினங்களிலும் (Non-tax Revenues) குறிப்பாக, அரசினர் கடன்கள் மீதான வட்டியின் கீழும், வரவினம் உயர்ந்திருக்கிறது.

40. முந்திய ஆண்டுகளைப் போலவே, திருத்த மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப் பட்டபோது, நமது செலவினங்கள் முதற்கண் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் வகை செய்திருந்த செலவினங்களைக் காட்டிலும் உயர்ந் துள்ளன. திருத்த மதிப்பீடுகளில் காணும் இச் செலவின உயர்வு, சில நாட்களுக்கு முன் இப்போதையின் முன் வைக்கப்பட்ட முதல் துணை மதிப்பீடுகளில் ஏற்கனவே கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. உணவு உதவித் தொகையான 5 கோடியே 10 இலட்சம் ரூபாயை, நடை முறைக் கணக்கிற்கு மாற்றப்பட்டதால் பெரும் உயர்வு ஏற்பட்டுள்ள வழக்க மீறிய செலவுகளின் (Extraordinary Charges) கீழ் 5 கோடியே 45 இலட்சமும், காவல் துறையின்கீழ் 149 இலட்சமும், கல்பாக்கத் தில் அனுப்பின் நிலையத்திற்குத் தேவைப்படும் நிலங்களைக் கையகப்படுத்த யிருந்த 23 இலட்சம் ரூபாய் செலவினம் உயர்ந்ததன் காரணமாக உயர்ந்துள்ள பொது நிர்வாகத்தின்கீழ் 46 இலட்சமும், மருத்துவத்தின்

28th February 1968]

செலவினத்தையும் கடந்த நவம்பர் திங்களில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட அகவிலைப்படி வீதங்களில் ஏற்பட்ட உயர்விலையும், இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள் முற்றிலும் எதிரொலிக்கின்றன. அகவிலைப்படி உயர்வின் விளைவாக ஏற்படுகிற செலவினம் 9.2 கோடி ரூபாய் ஆகும். அதில் 2.3 கோடி ரூபாய், பணியாளர்களின் வருங்கால வைப்பு நிதித் கணக்கில் வரவு வைக்கப்பட வேண்டும்.

அரசினர் பரிசுச் சீட்டுத் திட்டம்

[illegible]

புது நிதி ஆணைக்குழு—அதன் பணிகள்

44. மேலே நான் எடுத்துக் கூறியுள்ள வரவு-செலவுத் திட்டக் கோட்பாடுகள், நமது நிதிநிலை குலையாது நாம் முன்னேற்றம் காண விழைகிறோம் என்ற உறுதியை, இம் மாமன்றத்திற்கு அளிக்குமென நம்புகிறேன். சிக்கனத்தையும் நிதி ஒழுங்கிலையும் பெருமளவிற்குக் கடைபிடிக்க வேண்டியதன் தேவையை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிற அதே நேரத்தில், மாநிலங்களின் பொறுப்புக்களுக்கும், அவற்றின் நிதிவசதிகளுக்கு மிடையே நிலவியுள்ள அடிப்படையான சமநிறைவற்ற நிலையைச் சுட்டிக்காட்டுவது நமது கடமையாகும். நமது திட்டங்களின் மூலம் உருவாக்க எண்ணியுள்ள நல்லதோர் உயர் வாழ்வினை வகுத்துக் கொடுக்கும்வகையில், நமது மக்களின் குறைந்த தேவைகளை, மாநிலங்கள் செவ்விய முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டுமெனின், இச் சம நிறைவற்ற நிலையை நாம் நீக்கியாக வேண்டும். இதுவரை நான்கு நிதி ஆண்டுகளுக்கான நாம் கண்டுள்ளோம். ஆனால், அவற்றின் பரிவுரைகள் சம நிறைவற்ற நிலையைச் சீர் செய்வதற்குப் பெருமளவில் பயனளிக்கவில்லை. மாநிலங்களின் தற்போதைய நிறுவனங்களையும் பணிகளையும் பேணிவருவது குறித்து அவற்றின் தேவைகளை இறுதிச் செய்து அறிந்து, இந்த நிறுவனங்களையும் பணிகளையும் பேணி வருவதற்குமட்டுமே போதுமான அளவில் அவைகளுக்கு நிதி வசதிகளை வகை செய்து தருவதில் தான், அவற்றின் முக்கிய முயற்சிகள் நெறிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எனவே, வளர்ச்சிப் பணிகளின் தேவைகள் அனைத்தும் மத்திய அரசின் விருப்ப உதவிகளை விட்டு விடப்பட்டு, மாநிலங்கள் மத்திய அரசையே முற்றிலும் அண்டியிருக்கும் நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுவிட்டன. 1969-70-ம் ஆண்டிலிருந்து, புதிய நான்காம் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று முடிவுசெய்துள்ளதால், புதிய நிதி ஆண்டுக்குமு ஒன்றை நியமிப்பது அவசியமென்று எங்கணும் உணரப்படுகின்றது.

1968-69 வரவு-செலவுத்திட்டம்

42. 1968-69-ம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், வண்டிகள் வரி, விற்பனை வரி, மின்சார வரிகள் போன்ற நீட்சித் திறனுள்ள வருவாய் வழிகள் அனைத்தின் கீழும் இயல்பான வளர்ச்சிக்கு வகை செய்த பின்னர், நடைமுறைக் கணக்கில், நமது வரவினம் 248-28 கோடி ரூபாய் என்றும், செலவினம் 247-54 கோடி ரூபாய் என்றும், இதனால் 74-ஆரவாரம்). உணவு தானிய விற்பனையின்மீது உதவித் தொகை வழங்கும் தொகைக்காக, 7 கோடியே 24 இலட்சம் ரூபாய்க்கு வகை செய்த பின்னரும், இந்த உபரி கிட்டியுள்ளது. நகர ஈட்டுப்படி வழங்கும் இடத்தையென மாநகரைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளுக்கும், மானியம் பெறும் பணியினர்தால், 40 இலட்சம் ரூபாய் கூடுதல் செலவினத்தையும் படுத்தியுள்ளதால், 40 இலட்சம் ரூபாய் கூடுதல் செலவினத்தையும் முன்பே நகர ஈட்டுப்படியின்கீழ் அளிக்கப்பட்டுள்ள 75 இலட்சம் ரூபாய் கூடுதல்

(28th February 1968)

45. எனவே, இத்தருணத்தில், அப்பதிய நிதி ஆணை குழுவின் ஆய்வு வரம்பு, ஏனைய பொருள்களோடு, நிதி வசதிகளை மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிப்பது குறித்த அரசியலமைப்பின் விதித்துறைகளை ஆழ்ந்து மறு ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்கிற பொருளும் அடங்கும்படி, விரிவு படுத்தப்பட வேண்டுமென்கிற கருத்தினைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகின்றேன். புதிய நான்காம் திட்டத்தின் தொடக்கத்திற்குப் போதிய அளவு மூன் கூட்டியே, மூன்றாம் திட்டத்திற்கும் நான்காம் திட்டத்திற்கும் இடையே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றின் பேணுதற் செலவினத்தின் பொருட்டு, மாநிலங்களுக்கு எவ்வகையில் நிதிமாற்றம் செய்து தரவேண்டும் என்கிற குறுகிய கேள்விக்கு விடை பகரும் வகையில், இடைக்கால அறிக்கை ஒன்றினை வெளியிடுவதற்கு ஊறு நேராவண்ணம், மேற்கொண்ட மறு ஆய்வினை நிதி ஆய்வுக் குழு மேற்கொள்ள இயலும். நான் கருதியுள்ள இந்த மறு ஆய்வு, எந்த வகையிலும் மத்திய அரசின் வலிமையைக் குறைக்குமென்றே, நாட்டின் ஒற்றுமையைத் தகர்க்குமென்றே அஞ்சுவதற்கு எவ்வித நியாயமுமில்லை. மாறாக, மாநிலங்களுக்குள்ள பொறுப்புக்களை, அவை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னிலும் சிறந்த முறையில், அதிக நிதி வசதிகளைச் சட்டபூர்வமான அடிப்படையில் அவைகளுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதன் மூலம், அன்றாட நிதித்தொடர்புகளில் மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அரசுக்குமிடையே பிணக்குகளும் எதிர்ெதிர் குற்றச்சாட்டுகளும் நிகழ்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் குறைந்து, நாட்டிற்குப் பொதுவான எல்லாச் செயல்களிலும் மத்திய அரசுக்கும் மாநிலங்களுக்கும்மிடையே உடன்பாடு மிகுந்த பயனுள்ள கூட்டு மனப்பான்மை வளர்ந்திடவும் இயலும் என்று நான் சாற்ற விரும்புகிறேன்.

46. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரிப்பதில், விளக்கம் நிறைந்த துணை புரிந்த, நிதிச் செயலாளர் திரு. க. இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கும், அவருடன் பணியாற்றும்பவர்களுக்கும், என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆர்வம் நிறைந்த ஒத்துழைப்பு தந்ததன் மூலம் அவர்கள் என் பொறுப்பின் பளுவினை மிக எளிதாக்கியுள்ளனர்.

47. இவை கூறி, 1968-69-ம் ஆண்டிற்குரிய இவ்வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை இப்பேரவையினர் ஏற்கும்படி வேண்டுகின்றேன் (பலத்த ஆவாரம்).

இணைப்புகள்

APPENDICES

[28th February 1966]

23-ம் பக்கத்தில் உள்ள

இணைப்பு

1957-58 முதல் உள்ள கணக்குகள் 1958 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் தமிழக ரெவின்யூக் கணக்கில்

பெருத் தலைப்புகள். 1958-59. 1959-60. 1960-61. 1961-62. 1962-66.

(1) (2) (3) (4) (5) (6)

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

அ. வருவாய்.

மத்திய ஆயத் தீர்வைகள்	6,02.51	8,09.04	.	.	.
கார்ப்பரேஷன் வரி நீங்கலாக ஏனைய வருமான வரிகள்—					
வருமான வரியில் பங்கு	22.50	6,66.29	7,34.11	7,87.20	7,74.49
வேளாண்மை வருமான வரி	1,53.49	1,34.48	1,41.51	1,16.21	1,16.21
வாரிசு வரி	30.26	29.32	40.49	37.33	37.33
இரயில்வேக் கட்டண வரி	84.43	89.77	†	†	†
தலைவரி—					
பாசனத்திற்குரிய பகுதி உட்பட மொத்த வருவாய்.	7,00.78	7,04.62	7,40.21	6,83.32	7,13.38
ஆயத் தீர்வை	3,72.23	22.94	24.68	33.09	38.30
வண்டி வரி	81.22	5,49.51	6,05.10	7,02.72	10,19.06
கிற்பனை வரி	16,74.53	19,11.53	21,25.61	24,80.09	24,80.09
ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்	3.19	2,22.20	2,45.64	2,78.93	4,58.40
முத்திரைத்தாள்கள்	1,73.37	4,77.80	4,52.97	5,21.74	5,48.21
பத்திரப்பதிவு	32.70	1,04.51	1,06.90	1,13.14	1,24.18
வட்டி	19.73	6,07.48	7,08.82	8,39.59	11,64.84
தீதி தீர்வாகம்	15.39	52.39	60.36	72.07	85.82
சிறைச்சாலைகள்	5.98	30.99	35.59	30.92	42.87
பேரலீஸ்	5.66	23.82	29.51	39.37	37.06
பல்வகைத் துறைகள்	7.62	1,56.57	2	59.50	36.07
துறைமுகங்களும் கப்பல் வழி காட்டலும்.	41.67	..	..	..	..
கலனி	8.35	2,02.65	2,68.82	48.50	48.27
மருத்தவம்	10.25	83.84	85.60	79.77	78.58

* "மத்திய ஆயத் தீர்வையில் மாநிலப் பங்கு" என்பதன்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
† "LVI. மத்திய அரசின் உதவி மானியங்கள்" என்பதன்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
‡ "டீல்களாக சமூக வளர்ச்சி நிறுவனங்கள்" என்பதன்மீதச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. (1960-61 பட்டியலிலிருந்து.)
§ இத் துறைகள் சம்பந்தப்பட்ட மேம்பாட்டு திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசினிடமிருந்து கிடைக்கம்

APPENDICES

[28th February 1968]

I.

செய்துக் வந்த மாநிலங்களின் சீரமைப்பு அடிப்படையில் அமைந்தது.

வருவாயும், செலவினமும்.

1962-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-68. திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தி யமைக்கப் பட்டது).	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு, 1968-9.
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
9,72.44	10,04.79	10,01.27	11,44.64	11,96.89	14,60.12	12,41.12
1,35.15	1,42.86	1,22.73	1,45.82	1,36.00	1,27.00	1,57.00
38.47	59.76	58.91	55.86	55.08	99.56	77.77
				1		
8,92.37	8,45.10	9,12.84	6,65.94	7,50.69	7,72.25	6,31.69
40.71	40.46	49.02	51.29	55.19	73.70	79.23
12,33.59	12,99.99	13,31.11	14,96.08	15,51.60	16,40.66	17,60.60
27,01.73	35,30.15	40,95.38	48,76.51	54,31.42	57,61.11	65,54.11
6,78.16	8,23.88	10,50.79	12,46.43	14,76.48	14,74.99	16,79.76
6,68.21	7,75.21	8,15.13	8,99.05	9,30.69	9,69.81	10,34.82
1,51.43	1,61.90	1,80.52	2,03.00	1,93.68	2,12.93	2,34.93
11,21.65	12,37.46	13,76.54	15,27.45	19,45.25	21,65.71	25,93.85
87.03	94.90	1,21.80	1,23.90	1,18.00	1,24.13	1,25.13
41.19	45.65	42.35	58.94	46.92	47.67	47.67
31.39	43.27	51.00	41.38	42.86	42.37	42.37
38.51	39.47	45.32	53.54	52.99	58.87	201.20
..	..	..	..	..	..	..
1,54.72	1,09.93	91.20	1,09.79	80.91	1,10.68	1,13.41
94.60	1,02.50	1,12.52	1,18.20	1,59.61	1,59.63	1,57.21

மாநிலங்கள் ரூ. 38.66 லட்சம்).
தனித்தொகை "LVI. மத்திய அரசினிடமிருந்து கிடைக்கும் உதவி மானியம்" என்பதை மே

[28th February 1968]

தமிழக ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாயும்

பெருந் தலைப்புகள்.	1958-9.	1959-60.	1960-1.	1961-2.	1962-3.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் ஸ்டீசத்தில்.)					
பொதுச் சுகாதாரம் 	2.59	1,19.50	1,85.78	16.66	12.26
வளாண்மை 	3.12	2,33.09	2,48.54	1,91.75	2,26.68
விலங்கின வளர்ப்பு 	1.02	23.18	15.18	11.49	21.51
கூட்டுறவு 	4.18	1,25.62	2,03.55	37.62	36.29
தொழில்கள் 	18.85	2,79.19	2,84.83	1,84.51	2,95.84
சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணி, தலை மேம்பாட்டு வேலைகள்.	*	*	*	29.28	2.12
பல்வகை-சமூக மேம்பாட்டு நிறுவனங்கள்.	..	..	1,98.80	(a)	27.46
பாசனம்—					
நேரடி வருவாய் †	6.31	11.08	10.61	11.52	11.70
கூழிக்கவும்)—நடைமுறை செலவுகள்.	— 38.39	— 73.64	— 91.56	— 1,23.70	§
நிகர வருவாய்	— 32.08	— 67.56	— 80.95	— 1,12.18	11.70
நேரடி வருவாய் †	1.99	2.35	2.24	2.52	2.93
பொதுப்பணிகள்	25.12	1,40.81	1,42.25	1,13.86	1,20.68
மின்சாரத் திட்ட (மொத்த) வருவாய்.	42.51	..	..	..	..
(கூழிக்கவும்)—நடைமுறை செலவுகள்.	— 24.81	..	..	..	..
நிகர வருவாய்	17.70	..	..	..	..
மோட்டார், நீர்வழிப் போக்குவரத்து திட்டங்களின் மொத்த வருவாய் கள் (b).	..	2,51.46	3,15.14	3,69.27	43,4.80
கூழிக்கவும்)—நடைமுறை செலவுகள்	..	— 2,19.58	— 2,95.03	— 3,46.89	§
நிகர வருவாய்	..	31.88	20.11	22.38	4,34.80

|| இத்துறைகள் சம்பந்தப்பட்ட மேம்பாட்டு திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசினிடமிருந்து கிடைக்கும் காட்டப்பட்டுள்ளது.

* "LI-A. சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணிகள், தலை மேம்பாட்டு பணிகள் † நிலவரி அடங்கவில்லை.

§ 1962 ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் செலவினமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

(a) "XXI. பல்வகைத் துறைகள்" என்பதன்மீது சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

(b) 1949-50-க்கு முன்பு, வரவுகள் "பல்வகை" என்றும் ரெவின்யூத் தலைப்பின்மீது சேர்க்கப்பட்டன.

[28th February 1968]

செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8		திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தி யமைக்கப் பட்டது)	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு, 1968-9.
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)		
(ரூபாய் ஸ்டீசத்தில்.)								
13.97	28.34	16.86	13.36	13.93	23.13	10.36		
2,80.74	3,30.32	2,84.40	4,51.78	5,85.79	5,43.06	5,88.74		
16.95	19.06	30.65	32.34	26.59	34.82	34.86		
35.04	36.90	59.33	64.84	47.96	44.34	46.34		
2,46.90	4,88.86	3,39.93	1,49.04	1,35.98	3,18.22	3,35.16		
2.57	3.81	6.78	9.93	6.81	6.72	7.21		
28.62	30.24	33.41	36.92	33.41	86.11	241.4		
9.62	10.60	14.80	13.26	11.49	13.03	13.53		
§	§	§	§	§	§	§		
9.02	10.60	14.80	13.26	11.49	13.03	13.53		
2.10	2.88	5.13	6.18	5.04	7.23	6.7		
1,14.88	1,24.34	1,52.35	1,51.55	1,30.40	1,45.53	1,41.90		
..	..	..	..	..	..	..		
..	..	..	..	..	..	..		
..	..	..	..	..	..	..		
5,18.73	6,23.65	7,95.94	9,30.11	9,21.78	11,01.25	14,02.63		
§	§	§	§	§	§	..		
5,18.73	6,23.65	7,95.94	9,30.11	9,21.78	11,01.25	14,02.63		

உதவித்தொகை "LVI மத்திய அரசினிடமிருந்து கிடைக்கும் உதவித்தொகை மானியம்" என்பதன்மீது

சூழியவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் "வருவாய்" என்பதன்மீது காட்டப்பட்டுள்ளது.

நடைமுறை செலவுகள் "பல்வகை" என்றும் செலவுத் தலைப்பின்மீது காட்டப்பட்டன.

[28th February 1968]

தமிழக வெளியுக் கணக்கில் வருவாயும்,

பெருத் தகவல்கள்.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-2.	1962-3.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)				
அ. வருவாய்—தொடர்ச்சி.					
ஒய்வு ஊதியம், சீரமை ஒய்வுபால உதவிகள், சிபிவை குறித்த உதவித் தொகையும் வசூல் தொகைகளும்.	2.88	4.33	15.30	16.29	30.40
முதுவெள்ளம் அச்சத்துறை ..	7.96	12.70	22.01	29.60	42.06
காட்டுவளம்	45.63	1,69.24	1,99.35	2,52.28	2,22.86
பல்வகை	14.58	3,69.39	5,93.03	99.80	1,35.04
மத்திய ஆயத் தீர்வையில் மாநிலத் தின் பங்கு.	†	†	†	6,55.49	8,76.76
மத்திய அரசினரின் உதவி மானியங்கள்.	..	4.31	8.36	10,66.80	14,85.82
மத்திய, மாநில, யூனியன் நேரடி ஆட்சிப் பகுதி அரசாங்கங்களிடையே பல்வகைச் சரிக்கட்டுதல்கள்.	0.27	0.35	1.40	1.05	1.05
வரணிக, வரியை நிறுவனங்களிடமிருந்துபங்கு வீதங்கள்முதலியன.	..	..	..	(d)	4.77
சீரமை பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.	..	..	..	..	..
சிறப்பு வருவாய்கள்	..	5.34	1.59	1.07	1.07
மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணி, தலை மேம்பாட்டு வேலைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து வருவாய்கள்.	..	2,01.10	2,69.65	†	†
சிலில் பாதுகாப்பு	..	..	..	..	..
அரசு-செலவுத் திட்டச் செயற்குறிப்பு களின் விளைவுகள்.	..	..	..	..	..
பெரு தொகை ..	16,13.45	81,10.65	92,03.27	92,17.84	1,17,96.71

இத் துறைகளுக்குச் சம்பந்தப்படுகிற மேம்பாட்டு திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசினரிடமிருந்து கிடைக்கிற "மத்திய ஆயத் தீர்வைகள்" என்பதன்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
 1. "XXXI. மத்திய வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம், தலை மேம்பாட்டு வேலைகள்" என்பதன்மீதச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
 2. "XXXI. தொழில்கள்" என்பதன்மீதச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
 3. எம்பெனி வரி மாற்றம் காரணமாக வருமான வரியில் பங்கு குறைவதால் சேர்க்கப் பட்ட மத்திய அரசினர்

[28th February 1968]

வெளியுக் கணக்கில்—தொடர்ச்சி.

1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தி படைக்கப் பட்டது).	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு. 1968-9.
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)						
24.62	25.76	32.20	28.75	49.63	47.01	47.42	
43.45	54.70	53.79	60.78	56.07	59.49	59.49	
2,59.03	3,07.62	2,80.78	3,18.91	2,83.09	2,83.61	2,90.14	
86.35	1,2.17	1,07.91	1,75.17	1,17.45	1,48.87	1,29.39	
40.45	8,80.44	10,06.18	17,55.40	19,18.08	17,79.33	20,45.26	
16,70.30	18,97.35	23,69.83	23,10.00	23,56.75	26,94.09	26,70.92	
1.04	0.85	0.90	0.87	1.21	1.21	1.46	
10.07	10.96	17.31	19.97	15.31	16.89	19.26	
0.04	..	..	..	..	..	..	
0.89	25.24	1,11.80	1,28.20	1,40.50	1,37.12	..	
..	..	0.34	..	..	..	..	
..	..	..	..	5,25.00	..	..	
1,34,76.77	1,53,88.27	1,72,79.85	1,94,55.18	2,16,07.43	2,27,94.44	2,48,27.42	

உதவித் தொகை "மத்திய அரசினர் உதவி மானியம்" என்பதன்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

என்பதன்மீதக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
 மிகுந்து பெற்ற மானியத்தின் பொருட்டு ரூ. 3,03.83 லட்சம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

[28th February 1968]

தமிழக ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாயும்

பெருந் தலைப்புகள்.	1938-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	1962-63.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
ஆ. ரெவின்யூக் கணக்கில் செலவினம்.					
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)					
காப்பீடுகளுக்கான வரி நிர்வாக அலுவலர் வருமான வரிகள்.	..	11.21	11.21	11.60	12.07
நில வரி	25.36	1,68.78	1,75.05	1,06.70	64.31
குடிசைத் திரைவகைகள்	32.18	5.53	5.41	..	..
கோட்டார் வண்டிச் சட்டங்கள் குறித்த செலவு -	..	..	..	..	..
உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகை.	72.77	60.21	54.26	†	†
உணியை குறைச் செலவு	2.29	13.24	12.90	15.15	14.15
விற்பனை வரி	..	51.04	56.36	65.39	71.08
உணியை வரிகளும் திரைவகைகளும் -	..	..	..	..	..
உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகை.	..	1,50.08	1,66.7	†	†
உணியை குறைச் செலவு	0.64	2.13	2.03	2.23	4.03
முத்திரைத்தாள்	4.72	24.17	27.12	27.99	24.33
பத்திரப் பதிவு	29.13	40.20	43.73	45.88	48.34
கடன்கள், உணியை பொறுப்புகளின் மீது வட்டி.	58.54	5,18.23	6,96.03	7,81.81	9,03.76
(கழிக்கவும்)-வாணிகத் துறையின் மின்னாற்றி மாற்றப்பட்ட வட்டி.	1,07.54	2,41.04	2,68.32	2,95.26	..
சாதாரண வருவாயிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட நிகரத் தொகை.	49.00	2,77.19	4,27.71	4,86.55	9,03.76
கடன் குறைப்பு அல்லது தவிர்ப்புத் தொகை ஒதுக்கம்.	5.13	3,22.37	3,84.25	99.72	1,06.87
மாநிலச் சட்டப் பேரவையும், தேர்தல் களம்.				7,20.59	26.10
பொது நிர்வாகம்	2,76.70	5,44.06	5,94.15	..	6,75.72
நீதி நிர்வாகம்	90.63	1,38.02	1,47.92	1,57.93	1,62.8
சிறைச்சாலைகள்	23.22	1,22.80	1,41.03	1,37.70	1,52.71
பாஸ்டல்	1,60.96	5,79.50	6,07.21	6,60.34	6,83.11

** "விற்பனை வரி" என்பதன்மீது சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

† "உணியை பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்" என்பதன்மீது சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

† "மத்திய ஐயத்திரைவகைகள்" என்பதன்மீது காட்டப்பட்டுள்ளது.

.. 1962 ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் "XVI வட்டி" என்பதன்மீது வரவுகளாகக் காட்டப்படுகிறது.

.. "பொது நிர்வாகம்" என்பதன்மீது சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

[28th February 1968]

செலவினமும்-தொடர்ச்சி.

1963-64.	1964-65.	1965-66.	1966-67.	1967-68.		திட்ட மதிப்பீடு, 1968-9.
(7)	(8)	(9)	(10)	திட்ட மதிப்பீடு. திருத்தி யமைக்கப் பட்டது.	திருத்த மதிப்பீடு.	(13)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)						
12.77	13.44	14.69	14.43	10.93	10.63	11.36
64.95	70.97	97.90	1,19.85	1,20.99	1,28.30	1,46.91
**	0.04	0.04	0.06	**	0.07	0.06
†	†	†	†	†	†	†
17.51	17.96	29.02	33.24	31.24	33.35	31.64
76.66	93.50	1,12.09	1,20.70	1,16.97	1,22.26	1,33.79
†	†	†	†	†	†	†
5.64	8.63	11.07	15.60	15.16	22.14	24.99
31.22	31.62	25.20	19.31	24.46	18.96	20.10
50.06	55.50	64.80	70.36	75.87	75.44	81.74
11,28.86	12,91.27	15,94.13	19,86.53	23,80.44	23,27.53	25,11.69
..	..	..	..	..	..	..
11,28.86	12,91.27	15,94.13	19,86.53	23,80.44	23,27.53	25,11.69
1,28.90	1,25.96	1,43.47	6,88.86	7,72.12	7,72.40	8,24.23
20.14	27.45	39.66	73.95	30.97	40.64	25.26
6,95.46	8,20.72	9,59.71	10,11.88	9,74.61	10,21.32	10,44.71
1,67.37	1,73.27	1,98.83	2,18.83	2,22.29	2,25.01	2,49.16
1,45.37	1,72.03	1,93.39	1,95.17	1,64.37	1,67.33	1,71.43
6,75.84	7,63.09	9,46.10	10,49.46	9,34.61	10,84.36	11,53.1

[28th February 1968]

தமிழக ரெவின்யூத் துறையில் வருவாய்

பெருந்தலைப்புகள்.	1958-59	1959-60	1960-61	1961-62
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
ரூ. ரெவின்யூத் கணக்கில் செலவினம்—தொடர்ச்சி.	(6)	(7)	(8)	(9)
(ரூபாய் லட்சத்தில்).				
பல்வகைத் துறைகள்	21.11	4,02.58	5,01.06	4,59.19
விஞ்ஞானத் துறைகள்	0.96	3.53	4.50	5.11
கல்வி	2,61.98	15,14.70	18,38.74	23,46.48
மருத்துவம்	98.14	4,91.54	5,48.71	25,76.01
பொதுச் சுகாதாரம்	26.57	1,91.89	2,82.43	6,49.67
வேளாண்மை	20.62	2,96.58	3,44.67	2,17.86
விலங்கின வளர்ப்பு	12.85	97.05	1,23.01	4,16.74
கூட்டுறவு	13.82	2,05.05	2,08.76	5,41.45
தொழில்கள்	27.54	4,36.11	3,57.20	1,48.73
சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணி, தலை மேம்பாட்டு வேலைகள்.	**	**	**	1,69.32
தொழிலாளரும் வேலை வாய்ப்பும்		7.78	†	2,27.20
பல்வகை—சமூக, மேம்பாட்டு நிறுவனங்கள்.	..	..	..	2,41.27
பாசனம்—புலநகைக் கண்கு வைத் துள்ள வேலைகள் மீதான வட்டி.	87.59	2,15.99	2,36.45	5,43.80
பாசனம்—சாதாரண வருவாயி லிருந்து செலவு செய்யப்பட்ட ஏனைய ரெவின்யூச் செலவு.	39.09	1,09.02	1,25.08	6,40.10
பாசனம் முதலிய வேலைகளை நிறைவேற்றதல்.	1.25	..	..	..
பாசன, நீர்வழி, கரையுயர்த்து, வடிகால் வேலைகளுக்கான மூலதனச் செலவு.	..	..	..	..
பொதுப் பணிகள்	1,19.70	6,88.15	6,93.25	8,88.86
பொதுப் பணிகளுக்கான மூலதனச் செலவு.	..	..	..	9,23.01
மாட்டார், நீர்வழிப் போக்குவரத் துத் திட்டங்கள்.	..	\$	\$	\$
				4,29.56

** 1963-64 சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணி, தலை மேம்பாட்டுப் பணிகள், † “47. பல்வகைத் துறைகள்” என்பதன்மீது காட்டப்பட்டுள்ளது.

‡ “26. பல்வகைத் துறைகள்” என்பதன்மீதுச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

§ சென்னை மாநகரின் போக்குவரத்தின் தடைமுதல் செலவுகள் 1949-50 முதல் 1961-62 வரையில்

[28th February 1968]

செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-68.		திட்ட மதிப்பீடு, 1968-9.
(7)	(8)	(9)	(10)	திட்ட மதிப்பீடு திருத்தி யமைக்கப் பட்டது). (11)	திருத்த மதிப்பீடு. (12)	(13)
			(ரூபாய் லட்சத்திலே).			
66.44	74.17	82.90	98.22	1,00.50	1,06.60	10,39.25
6.64	7.83	7.27	8.19	7.42	7.56	8.27
27,41.46	31,73.86	37,85.13	43,85.62	53,98.14	53,48.72	56,27.90
8,20.24	8,57.72	10,32.80	11,73.17	11,87.09	12,48.98	13,31.80
2,14.41	2,89.43	3,62.07	5,02.16	4,86.58	4,81.14	4,93.17
6,81.90	8,42.18	10,67.97	11,80.54	13,81.17	13,29.66	14,24.75
1,89.01	2,21.95	3,30.85	3,37.08	3,39.30	3,32.60	3,63.37
2,29.59	2,63.39	2,84.33	2,54.39	2,84.63	2,63.76	3,01.85
4,94.87	6,30.39	6,56.65	2,51.07	2,57.14	4,17.78	4,56.81
6,68.65	6,80.65	7,52.72	6,40.66	6,61.21	6,08.34	5,61.74
1,28.94	1,50.18	1,88.56	2,04.05	2,29.09	2,22.17	2,30.58
4,80.21	5,30.44	5,85.64	6,89.27	7,67.21	7,79.18	10,05.55
4,39.38	4,67.51	5,12.46	5,66.84	5,87.47	6,06.02	6,29.17
1,76.07	1,64.86	1,95.40	2,22.19	2,10.03	2,34.35	2,26.26
..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..60	..	..60
10,00.34	9,60.05	11,86.63	11,35.27	10,84.48	10,65.64	10,47.69
..	..	..	4.3	13.16	5.46	13.01
5,35.81	6,50.50	8,31.03	9,86.76	9,68.87	11,61.43	13,95.51

என்பதன்மீது காட்டப்பட்டுள்ளது.

வருவாயிலிருந்து கழிக்கப்பட்டு காட்டப்பட்டுள்ளது.

[28th February 1964]

தமிழக ரெவின்யூக் கழகத்தின் வருவாய்

பெருந்தலைப்புகள்.	1938-9.	1959-60.	1960-1.	1961-2.	1962-3.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
மின்சாரத் திட்டங்களின் மூலத்தைச் செலவின்பேரில் வட்டி.	18.92	..	(ரூபாய் லட்சத்தில்)	..	..
பஞ்சத் தணிப்பு	16.04	70.69	73.73	35.19	19.53
ஓய்வூதியமும், வீனைய ஓய்வுகால சலுகைகளும்.	97.12	1,40.85	1,56.08	1,91.60	2,57.89
பிரதேச, அரசியல் காரண ஓய்வூதியங்கள்.	..	.01	.02	.37	.33
மூன்றாண்டு சமஸ்தான மன்னார்களுக்கு உபகாரத் தொகைகளும் படிக்களம்.	..	.73	.73	8.03	2.48
எழுதுபொருள்—அச்சத் துறை ..	27.07	1,21.38	1,42.62	1,38.03	1,35.42
காட்டு வளம்	40.17	70.43	77.49	84.27	91.47
பல்வகை	4.45	1,61.28	1,31.69	2,18.94	2,83.89
ஓய்வூதியத் தொகையை மொத்தத் தொகையாக மாற்றுவதில்.	..	4.55	5.63	3.06	6.48
பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.	..	..	..	2,14.62	2,90.75
சிறப்புச் செலவினங்கள்	..	9.70	2.95	2.18	2.34
தேசிய நெருக்கடி [சம்பந்தப்பட்ட செலவு.]	..	..	..	..	..
சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணிகள், தல மேம்பாட்டு வேலைகள்.	..	3,07.88	3,97.57	*	†
பெரு மொத்தம் ..	16,09.72	80,57.70	91,09.43	1,01,79.11	1,21,80.83
ரெவின்யூ மிகுதி (+) அல்லது பற்றாக்குறை (—).	+3.73	+52.95	+93.84	—9,61.27	—3,84.04

* " 37. சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணிகள் தல மேம்பாட்டு வேலைகள்"
 † " 47. பல்வகைத் துறைகள் " என்பதன்மீது காட்டப்பட்டுள்ளது.

[28th February 1964]

செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.	திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தி யமைக்கப் பட்டது).	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு, 1968-9.
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)
கணக்கில் செலவினம்—தொடர்ச்சி.	..	..	..	..	..	..	..
58.38	72.09	94.27	50.00	61.16	88.37	2,32.81	..
3,56.16	3,39.48	3,40.51	3,49.69	3,45.08	3,60.92	3,70.72	..
.60	.33	.29	0.32	.03	0.33	0.38	..
2.73	2.37	2.34	2.15	2.42	2.77	2.3	..
1,68.81	1,64.21	2,02.73	1,96.99	2,05.70	2,03.99	2,30.11	..
1,08.15	1,26.82	1,37.47	1,47.24	1,71.03	1,73.39	1,82.43	..
2,82.51	3,19.35	3,43.45	3,87.03	3,78.86	4,52.58	4,98.35	..
6.08	4.47	8.11	8.66	6.49	6.74	6.74	..
3,94.48	4,49.24	5,33.80	5,92.94	5,71.32	5,96.46	6,49.27	..
9.03	30.98	1,07.35	1,47.22	1,37.72	6,84.43	..	..
..	..	2.41	2.38	.09	0.78	0.21	..
*	*	*	†	*	†	†	..
1,34,99.74	1,51,29.80	1,80,66.34	2,01,42.70	2,17,19.02	2,28,39.89	2,47,53.90	..
—22.97	+2,58.47	—7,86.49	—6,87.52	—1,11.59	—45.46	+73.82	..

தன்மீது காட்டப்பட்டுள்ளது.

[28th February 1968]

இணைப்பு

[1953-4 முடிய உள்ள கணக்கில் ஆந்திரப் பகுதிகளின் 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் செயலுக்கு வந்த மாநிலங்களின் முடிவைச் சொல்லி]

திட்டத்தின் விவரம்.	உத்தேசச் செலவு.	1946-7— 1960-61.	1961-2.	1962-3.	1963-4.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)					
அ. பாசன, நீர்வழி					
நீர்ப் பவானித் திட்டம்	9,96.00	10,33.93	1.52	—61	2.69
மேட்டூர் கால்வாய்கள் திட்டம்	2,67.00	1,81.78	.48	3.99	.23
மலைபுழாத் திட்டம்	4,42.00	4,38.73	..	..	..
மணிமுத்தாறு திட்டம்	3,98.00	5,26.37	—3.30	—2.27	—79
ஆரணியாறு திட்டம்	1,04.00	99.80	.01	.01	—01
வாலையாறு திட்டம்.	1,00.00	99.17	..	..	..
மங்கலம் திட்டம்	88.65	59.65	..	..	..
அமராவதித் திட்டம்	2,97.00	3,26.91	—1.02	—1.50	.79
வைகை நீர்த்தேக்கத் திட்டம்	3,00.00	1,82.47	1.20	5.73	8.86
சாத்தனூர் திட்டம்	2,89.00	2,45.32	.99	19.81	14.03
நிருஷ்ணகிரித் திட்டம்	1,84.00	1,59.67	—49	—19	—1.47
கட்டளை உயர்மட்டக் கால்வாய் திட்டம்.	1,56.65	2,22.27	2.83	1.74	1.48
புள்ளம்பாடி கால்வாய்த் திட்டம்.	1,42.43	1,90.91	7.01	4.12	2.33
வீரே நீர்த் தேக்கத் திட்டம்	61.37	59.83	—3.46	.91	—1.32
யினக்கரை நீர்த் தேக்கத் திட்டம்.	49.56	0.47	..	..	..
பரம்பிக்குளம்-ஆரணியாறு திட்டம் ..	48,00.00	4,26.52	4,13.27	4,42.56	5,77.31
நெய்யாறு II-ம் நிலை	..	52.01	28.42	23.29	6.8
பாலாறு அணைக்கட்டுத் திட்டத்திற்கு மேம்பாடு செய்தல்.	..	..	5.34	14.52	14.3
சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கத் திட்டம் II-ம் நிலை.	..	..	5.11	..	..
சாமநதித் திட்டம்	..	..	..	..	..
சித்தாரி பட்டணங்கால்	..	..	..	..	..
வைகைக் கால்வாயைப் புதுப் பித்தல்.	..	..	..	.01	..
தஞ்சாவூர் கால்வாயைப் புதுப் பித்தல்.	..	..	..	..	..

28th February 1968]

II.

கணக்கும் சேர்ந்திருக்கிறது. 1956-7 முதல் உள்ள கணக்கு
சீரமைப்பைக் கருத்தில் கொண்டு கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.]
விவரம்.

1964-65.	1965-66.	1966-67.	மொத்தம் 1946-47— 1966-67.	1967-8. திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தி யமைக்கப் பட்டது).	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு 1968-69.
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)						
முதலிய திட்டங்கள்.						
—2.39	..	1.79	10,36.93	—11.18	—10.17	.68
.03	.03	—0.01	1,86.55	1.46	.49	1.77
..	..	..	4,38.73	..	..	..
—87	1.66	—0.14	5,19.94	.07	.01	..
.01	..	..	99.62	..	..	..
..	..	..	99.17	..	..	..
..	..	..	59.65	..	—22	—08
—55	..	0.11	3,24.74	—01	—22	.02
5.21	.42	0.94	2,04.83	.02	.02	.09
6.05	.17	.20	2,86.57	2.80	2.55	..
—43	3.68	.20	1,60.97	—02	—07	—31
.34	—2.83	.86	2,26.69	..	—53	.10
1.17	3.60	1.56	2,10.70	..	1.29	.40
0.70	.47	.69	57.82	.41	.23	.43
..	..	..	.47	..	..	..
6,32.41	5,55.61	3,12.84	33,60.52	2,50.68	2,50.71	2,06.34
—1.35	—08	.27	1,09.37	..	.16	..
11.54	5.90	7.37	59.00	6.03	1.90	.28
..	3.37	.29	8.77	.90	.86	1.63
..	..	.10	.10	.50	10.00	10.00
73.95	1,29.17	1,05.18	3,09.05	1,26.50	105.00	95.00
..	..	..	.01	5.00	.10	1.00
..	..	..	..	10.00	.40	.72

[28th February 1968]
முதலாம் செவ்வின் விவரம்

திட்டத்தின் விவரம்.	உத்தேச செலவு.	1966-7— 1967-1.	1967-2.	1967-3.	1967-4.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
இ. மின்சாரத் திட்டங்களுக்கான					
(ரூபாய் லட்சத்தில்)					
உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள், தனி யார் கம் பனிகள் இவற்றின் மின்சார நிறுவனங்களை பெறுவ தற்கு இழப்பீடாக கொடுக்க மொத்தமாக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை.	..	41.27	..	..	..
மொத்தம்	10,48.00	80,25.37	..	..	..
இ. தொழில் வளர்ச்சித்					
சில்கொழு தொட்டிகள்	..	1,27.15	2.24	1.72	1.68
கேரளா கோப்பு நிறுவனம்	..	1.30	..	..	..
அரசாங்கத் தொழில்-பொறியியல் பட்டறை	..	.98	..	.18	.95
மின் எண்வெய்தத் தொழில்	..	1.70	..	..	..
சென்னை தாவர நெய்தத் தொழிற் சாலை	..	12.61	..	..	..
அரசாங்கப் பட்டுத் தொழிற்சாலை	..	3.84	..	..	..
பன்தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள்	..	58.06	..	..	..
பொங்கு ஊற்றுக் கிணறுகள்	..	24.18	2.75	9.19	2.56
நிருவாகிக் உயர்வுகள் இராசா யனங்கள் கம்பெனியில் பங்கு	..	21.00	..	..	..
உத்தியோக மொத்த விநியோக மண்டல சாலைகளில் பங்குகள்	..	..	..	..	..
சென்னை, தமிழ்நாடு தொழில் முத லீட்டுக் கார்ப்பொரேஷனில் பங்குகள்	..	1,21.85	..	..	..
தாரங்கதாரா இராசாயணப் பொருள் உற்பத்திச்சாலையில் பங்குகள்	..	10.00	..	..	..
மாநிலக் கிடங்குக் கார்ப்பொரேஷ னில் பங்குகள்	..	11.00	..	5.00	5.00
உத்தியோக சர்க்கரைத் தொழிற் சாலைகளில் பங்குகள்	..	36.50	25.00	15.00	7.50
தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கார்ப்பொரேஷனில் பங்குகள்	..	..	..	..	..
பிளாஸ்டிக் தொழில் கார்ப்பொ ரேஷனில் பங்குகள்	..	..	..	..	..

† 1967 ஆம் 1-ம் தேதி முதல் தமிழ்நாடு

28th February 1968]

—தொடர்ச்சி.

1964-5.	1965-6.	1966-7.	மொத்தம் 1966-7— 1968-7.	1967-68. திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தி யமைக்கப் பட்டது).	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு, 1968-9.
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)						
முதலாம் செவ்வின்—தொடர்ச்சி.						
..	..	..	41.27	..	..	..
..	..	..	80,25.37	..	..	..
திட்டங்கள்.						
1.61	1.68	2.24	1,38.32	..	2.50	2.49
..	..	..	1.30	..	..	..
..	..	..	1.45	..	0.45	..
..	..	..	1.70	..	..	..
..	..	..	12.61	..	..	..
..	..	..	3.84	..	..	..
..	..	..	58.06	..	..	..
..	..	..	138.66	..	..	..
..	..	..	21.00	..	..	..
..	..	20.50	20.50	..	3.00	..
..	..	25.00	1,96.65	..	..	..
..	..	..	10.00	..	..	..
..	..	1.00	32.00	1.00	..	..
..	..	25.00	1,24.00	20.00	20.00	25.00
..	..	75.77	1,50.77	3,11.50	2,50.00	..
..	..	25.01	25.01	10.00	10.00	20.00

தொடர்ச்சி வாரியம் செய்த செலவு.

6-55-11

[28th February 1968

மூலதனச் செலவின் விவரம்—தொடர்ச்சி.

திட்டத்தின் விவரம்.	உத்தேசச் செலவு.	1946-7— 1966-67.	1961-2.	1962-3.	1963-4.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
			இ. தொழில் வளர்ச்சித்		
எனியூப்பிங்குகள்	..	1,84.96	69.22	1,03.15	92.31
தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டுதல்	..	55.10	{ 12.42 —4.44	14.17 —5.12	15.90 —3.23
தொழில் பேட்டைகள்	..	1,71.01	26.75	10.73	11.79
சிறு ரகத் தொழில்களும், கிராமத் தொழில்களும்.	..	2,03.40	55.75	1,41.30	2,17.55
எழுது பொருளும், அச்சத் துறையும்.	..	9.33	.76	..	..
வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்காக மொத்தமாக நில ஆர்ஜிதம் செய்தல்.	..	8.63	.20	..	..
ட்ராக்டர் வாடகைத் திட்டங்கள் ..	..	..	11.25	17.47	9.26
ஆவடியில் உள்ள பாதுகாப்புப் படைத் தொழில்களுக்கென நீர் வழங்குத் திட்டங்கள்.	..	..	7.35	9.04	25.17
திருச்சிராப்பள்ளியில் உள்ள சிறு ஆயுதங்கள் தயாரிப்புத் தொழிற் சாலைக்காக தண்ணீர் வழங்கு திட்டம்.	..	..	..	..	..
தொழில்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி களை அயிவிருத்தி செய்ய புழலேரி அருகில் நில ஆர்ஜிதம்.	..	..	..	..	..
எனிய இனங்கள்	..	2,24.14	15.39	10.92	45.29
மத்திய அரசின் வாடகை வீட்டு வசதி திட்டம்.	..	..	..	..	..
மொத்தம் ..	..	12,86.54	2,24.62	3,30.75	4,30.83
ஈ. மொட்டார் போக்குவரத்துத்					
தமிழ்நாடு அரசாங்கப் போக்குவரத்து	..	3,96.64	62.90	14.66	1,56.47
உ. பொதுப் பணிகளுக்கான					
கட்டிடங்கள்	..	14,90.26	4,06.98	4,28.97	3,49.97
சாலை வேலைகள் (பணியாளர் இயந்திரங்கள், தளவாடங்கள் உட்பட.)	..	4,32.80	1,55.33	1,97.57	1,90.52

28th February 1968]

1964-5.	1965-6.	1966-7.	மொத்தம் 1946-7— 1966-7.	1967-8. திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தி யமைக்கப் பட்டது).	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு, 1968-9.
(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)						
திட்டங்கள்—தொடர்ச்சி.						
1,15.42	71.69	36.90	6,73.65	1,14.85	2,18.60	3,69.69
9.63 —1.01	9.71 —4.27	10.31 —5.16	1,04.01	{ 9.00 —4.73	9.00 —3.13	1.50 —0.21
1,48.89	40.88	33.75	4,41.80	50.60	42.45	41.05
87.09	99.65	47.25	8,51.99	70.46	45.70	41.13
..	..	..	10.09	..	2.37	5.00
..	..	..	8.83	..	..	..
2.24	18.01	19.48	77.71	13.50	11.10	39.00
13.15	1.14	—1.51	54.34	..	0.62	..
..	22.09	..	22.09	0.30	0.30	..
18.51	70.09	23.34	1,11.94	18.00	18.00	..
80.98	—26.11	18.09	3,68.70	1,80.37	2,29.22	1,57.85
..	..	..	..	50.00	50.00	50.00
5,10.56	4,21.52	3,56.20	35,81.02	8,46.85	9,10.18	7,63.50
திட்டங்களின் மூலதனச் செலவு.						
1,55.50	1,58.53	1,98.93	11,43.63	76.34	1,57.45	1,45.74
மூலதனச் செலவு.						
3,00.05	3,05.77	3,23.76	36,05.76	2,76.11	3,76.15	3,37.78
2,56.77	2,29.79	1,87.70	18,51.48	1,30.90	1,45.73	98.75

[28th February 1968]

மூலதனச் செலவுகள்

திட்டத்தின் விவரம்.	உத்தேசச் செலவு.	1946-7-1960-1.	1961-2.	1962-3.	1963-4.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)					
உ. பொதுப்பணிகளுக்கான					
சூழ்நீர் வழங்க உள்நாட்டி நிறுவனங்களுக்கு மானியங்கள்.	—	24.83	— 2.14	— 2.14	— 2.14
சாலை வேலைகளுக்காக உள்நாட்டி நிறுவனங்களுக்கு மானியங்கள்.	..	45.74	— 3.96	— 3.96	— 3.81
பணியாளிகளுக்கான வீதாச்சாரச் செலவுகள்.	..	70.97	22.63	54.16	52.54
மொத்தம் ..	..	20,65.40	5,79.84	6,74.80	5,87.08
ஊ. ஓய்வூதியர்களுக்கு					
ஊப்பண இழப்பீறும் இடைக் காலத் தொகைகளும் கொடுத்தல்.	—	8,35.28	16.45	12.55	4.64
எ. காட்டுவன					
காட்டுவன வேலைகள்	—	97.90	32.99	51.37	63.30
ஈ. பொதுச் சுகாதார மேம்பாடு					
சுகாதார வேலைகள் (இருப்புகள்).	..	1.28	42.18	31.92	— 3.77
சிராஹ் நீர் வழங்குத் திட்டங்கள்	..	2,34.18	21.69	1.52	1.30
தேசிய-நீர் வழங்கு சுகாதாரத் திட்டம்.	—	79.36	7.40	14.03	2.71
நீர் வழங்குங்காக சென்னை மாநகராட்சிக்கு மானியங்கள்.	..	14.68	— 1.26	— 1.26	— 1.26
வினாறுகளை ஆழப்படுத்துதல்	..	7.18	5.19	3.67	4.44
மொத்தம் ..	..	2,46.68	75.20	49.88	3.42
ஐ. வேளாண்மை மேம்பாடுகள்.					
அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளுக்காக நிலங்களை ஆரிஜிதம் செய்யதும் இனம் கரும்.	—	6.19	4.16	4.30	3.17

[28th February 1968]

மேலும்—தொடர்ச்சி.

1964-5.	1965-6.	1966-7.	மொத்தம் 1946-7— 1966-7.	1967-8.		திட்ட மதிப்பீடு. 1968-9.
(7)	(8)	(9)	(10)	திட்ட மதிப்பீடு, (திருத்தி யமைக்கப் பட்டது).	திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு. 1968-9.
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)						
<u>மூலதனச் செலவு—தொடர்ச்சி.</u>						
—2.14	2.13	—6.09	33.98	— 2.13	— 2.13	— 2.13
— 3.94	— 3.96			— 3.96	— 3.96	— 3.96
59.01	50.54	49.97	3,60.82	91.51	90.87	93.15
6,09.75	5,80.01	5,55.34	56,52.02	4,92.43	6,06.66	5,23.59
<u>இழப்பீடு.</u>						
4.89	2.56	7.65	8,84.02	— 1.00	1,12.84	1,83.00
<u>மூலதனச் செலவு.</u>						
59.01	71.90	65.61	4,42.08	73.47	61.20	79.74
<u>நாட்டுக்கான மூலதனச் செலவு.</u>						
—13.78	— 19.59	—38.29	9.85	13.14	— 2.37	— 25.95
0.18	— 0.96	3.43	2,61.34	0.04	0.81	0.47
1.63	0.89	0.18	1,06.20	..	0.21	0.04
— 1.26	— 1.26	— 1.26	7.12	— 1.26	— 1.26	— 1.26
..	..	..	20.48	..	..	..
— 13.23	— 20.92	— 36.04	4,04.99	11.92	— 2.16	— 26.70
<u>நாட்டுக்குள்ளான மூலதனச் செலவு.</u>						
24.20	34.25	..	77.27	47.12	34.97	27.72

[28th February 1968]

இணைப்பு

தமிழக ரெவின்யூக் கணக்கில் சேராத மூலதனச் செலவினம்—

பெருந் தலைப்புகள்.

1946-7—
1960-61.

1961-2.

1962-3.

1963-4.

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

ஜமீன்தாரி ஒழிப்பினால் நிலக்கிழார் முதலியவர்களுக்கு இழப்பீடு கொடுத்தல்.	8,35.29	16.45	12.56	(ரூபாய்) 4.64
பொதுச் சுகாதார மேம்பாட்டிற்கான மூலதனச் செலவு.	3,51.42	75.20	49.88	3.42
வேளாண்மை மேம்பாடு-ஆராய்ச்சி மூலதனச் செலவு.	7.19	4.17	4.30	3.17
பயன்கொள்வோர் கூட்டுறவுக் சங்கங்களுக்கான மூலதனச் செலவு.	..	..	..	..
தொழில் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு.	7,54.81	96.46	1,23.08	1,06.64
பாசனம் முதலிய வேலைகளுக்கான மூலதனச் செலவு (வாணிகத் தன்மையுள்ளவை).	58,81.95	4,71.66	5,13.44	6,62.31
பாசனம் முதலிய வேலைகளுக்கான மூலதனச் செலவு (வாணிகத் தன்மை யற்றவை).	5,56.42	1,94.89	2,34.90	2,99.87
பொதுப் பணிகளுக்கு மூலதனச் செலவு	20,66.17	5,79.84	6,74.60	5,87.13
மின்சார திட்டங்களுக்கு மூலதனச் செலவு ..	72,41.11	..	..	..
ரெவின்யூக் கணக்கில் சேராத மற்ற வேலைகளுக்கு மூலதனச் செலவு.	6,71.02	1,28.16	2,07.69	3,24.29
மோட்டார், நீர்ப் போக்கு வரத்துத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு.	3,83.20	62.90	14.66	1,56.47
காட்டு வள மூலதனச் செலவு	97.90	32.99	51.38	63.31
அரசாங்க வாணிபத் திட்டங்களின் மேல் மூலதனச் செலவு.	25,74.11	98.80	7.50	1,52.96
எதிர்பாராத செலவு நிதிக்கு நிதி ஒதுக்கம்	..	..	..	..

மொத்தம் ..

1,62,72.37

17,61.52

18,93.95

23,64.11

[28th February 1968]

II-A.

பெருந் தலைப்பில் விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.		திட்டம்தீர்ப்பு, 1968-9.
			திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தி யமைக்கப் பட்டது).	திருத்த மதிப்பீடு.	
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
(ரூபாய்)					
4.89	2.56	7.65	— 1.00	1,12.84	1,82.00
— 13.23	— 20.92	— 36.05	11.92	— 2.61	— 26.70
24.20	34.25	33.72	47.12	34.97	27.72
12.43	9.68	..	..	..	..
1,55.59	5,93.97	2,94.66	4,59.35	5,24.71	4,43.19
8,12.18	7,81.23	4,90.39	4,62.38	4,31.94	3,73.49
2,77.43	2,98.43	3,57.00	2,64.69	2,99.67	2,70.86
6,09.75	5,80.01	5,55.34	4,92.43	6,06.66	5,23.59
..	..	..	..	..	..
2,54.97	— 1,72.45	61.54	3,87.50	3,65.47	3,25.36
1,55.50	1,58.53	1,98.93	76.34	1,57.48	1,45.74
59.01	71.90	65.61	73.47	61.20	79.74
[2,94.92	10,57.08	— 19,82.91	9,32.22	10,74.67	— 26.83
3,50.00	..	..	..	..	..
30,97.64	33,94.27	45.88	32,06.42	36,67.01	23,23.16

[28th February 1968]

இணைப்பு III.

கடன் நிலுவையைக் கார்டும் பட்டியல்.

(i) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதி நிலுவையாக உள்ள கடன்.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதியில் நிலுவையாக உள்ள கடன்.	1967-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் நிலுவையாக உள்ள கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் ஸ்சத்தில்.)					
அ. 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்குமுன் பெற்ற கடன்கள்.					
செப்டம்பர் 1937-ம் ஆண்டு 3 சதவீதக் கடன், செப்டம்பர் 1940-ம் ஆண்டுமே செப்டம்பர் 1938 ..	1952-ம் ஆண்டு 3 சதவீதக் கடன், முதல் இரண்டு வெளியீடுகள்.	2,33-64	0-80	0-28	0-08
செப்டம்பர் 1938 ..	1953-ம் ஆண்டு 3 சதவீதக் கடன்.	1,51-29	15-20	0-48	0-12
ஜூன் 1939 ..	1959-ம் ஆண்டு 3 சதவீதக் கடன்.	1,50-00	1,23-96	1,23-96	0-21
செப்டம்பர் 1942 ..	1955-ம் ஆண்டு 3 சதவீதக் கடன்.	125-00	1,23-35	0-15	0-02
டிசு 1943 ..	1956-ம் ஆண்டு 3 சதவீதக் கடன்.	1,25-10	1,25-10	3-12	0-08
ஆகஸ்டு 1944 ..	1958-ம் ஆண்டு 3 சதவீதக் கடன்.	1,10-00	1,07-95	1,07-92	0-10
செப்டம்பர் 1945 ..	1960-ம் ஆண்டு 3 சதவீதக் கடன்.	3,00-00	2,78-44	2,78-44	0-01
டிசு 1946 ..	1961-ம் ஆண்டு 2-3/4 சதவீதக் கடன்.	4,09-30	3,81-77	3,81-77	0-11
ஜூன் 1950 ..	1960-ம் ஆண்டு 3 சதவீதத் திட்ட வளர்ச்சிக் கடன் பத்திரங்கள்.	4,39-75	4,38-25	4,38-25	0-34
செப்டம்பர் 1951 ..	1962-ம் ஆண்டு 3 1/2 சதவீதக் கடன்.	3,01-49	3,01-49	3,01-49	0-21
ஆகஸ்டு 1952 ..	1964-ம் ஆண்டு 4 சதவீதக் கடன்.	5,24-81	5,24-81	5,24-81	7-05
ஜூன் 1953 ..	1963-ம் ஆண்டு 4 சதவீதக் கடன்.	10,33-71	10,33-71	10,33-71	10-38
மொத்தம்—அ. ...		39,03-99	34,54-73	31,94-38	18-07

ஆ. 1953-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதி முதல் 1956-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரை பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1957-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதியில் நிலுவையாக உள்ள கடன்.	1967-ஆம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் நிலுவையாக உள்ள கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் ஸ்சத்தில்.)				
ஆகஸ்டு 1955 ..	1967-ஆம் ஆண்டு 4 சதவீதக் கடன்.	10,47-17	10,47-17	10,47-17
செப்டம்பர் 1956 ..	1968-ம் ஆண்டு 4 சதவீதக் கடன்.	13,63-56	13,63-56	13,63-56
மொத்தம்—ஆ. ...		24,30-73	24,30-74	24,30-73

28th February 1968]

இ. 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1967-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் நிலுவையாக உள்ள கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)
(ரூபாய் ஸ்சத்தில்.)			
செப்டம்பர் 1958 ..	1970-ம் ஆண்டு 4 1/2 சதவீதக் கடன்	5,55-57	5,55-57
ஆகஸ்டு 1959 ..	1971-ம் ஆண்டு 4 சதவீதக் கடன்	8,72-75	8,72-75
நவம்பர் 1960 ..	1969-ம் ஆண்டு 4 சதவீதக் கடன்	12,20-72	12,20-72
செப்டம்பர் 1961 ..	1972-ம் ஆண்டு 4 1/2 சதவீதக் கடன்	10,44-00	10,44-00
ஆகஸ்டு 1962 ..	1974-ம் ஆண்டு 4 1/2 சதவீதக் கடன்	13,26-43	13,26-43
ஆகஸ்டு 1964 ..	1976-ம் ஆண்டு 4 1/2 சதவீதக் கடன்	14,33-32	14,33-32
ஆகஸ்டு 1965 ..	1977-ம் ஆண்டு 5 1/2 சதவீதக் கடன்	14,44-27	14,44-27
செப்டம்பர் 1966 ..	1978-ம் ஆண்டு 5 1/2 சதவீதக் கடன்	13,24-32	13,24-32
மார்ச் 1967 ..	4 சதவீத தயிழ்நாடு நில உச்சவரம்பு இழப்பீட்டுப் பத்திரங்கள்.	3-12	3-12
செப்டம்பர் 1967 ..	1979-ம் ஆண்டு 5 1/2 சதவீதக் கடன்	18,04-79	..
மொத்தம் ..		1,10,29-29	92,24-50

(ii) திரும்பப் பெற முடியாத சிறப்புக் கடன்கள்.

வெளியிடப்பட்ட 8 சதவீதக் கடன்களில் நான்கு பத்திரங்கள்	வெளியிடப்பட்ட 6 சதவீதக் கடன்களில் இரண்டு பத்திரங்கள்	மொத்தம்—(ii) ..
(1) 1796—1807-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில்		1,33,000
(2) 1795—1817-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில்		10,500
(3) 1817-ம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட 6 சதவீத வட்டி விதத்தை உடைய வைப்புத் தொகை	(இப்போது இத் தொகை இரண்டு பத்திரங்கள் மூலமாக மீட்டாயாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.)	41,770
(4) 4 சதவீத வட்டி விதத்தை உடைய ஒரு ஹாபுத் தொகை		66,878
மொத்தம்—(ii) ..		2,52,148
		அல்லது, 2-52 ஸ்சம்.

சுருக்கம்.

(மக்களிடமிருந்து பெறும் கடன்களும், திரும்பப் பெற முடியாத சிறப்புக் கடன்களும்.) (ரூபாய் ஸ்சத்தில்.)

(1) 1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதிக்கு முன்பு மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் நிலுவையாக உள்ள நமது பங்கு	18-67
(2) 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகும், 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பும் மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் நிலுவையாக உள்ள நமது பங்கு	19,78-61
(3) 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1-ந் தேதிக்குப் பிறகு எழுப்பப்பட்ட கடன்கள்	92,24-50
(4) 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பு திருவாங்கூர்-கொச்சி மாநிலம், மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் நமது பங்கு	1,12,21-78
(5) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன் வகையில், 1966-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் மொத்தப் பொறுப்பு	21-21
(6) மக்கள் தொகை வீதாச்சாரத்தில் திரும்பப் பெறமுடியாத கடன்கள் குறித்து நமது பங்கு	1,12,43-99
(7) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள், திரும்பப் பெற முடியாத சிறப்புக் கடன்கள் இவை காரணமாக 1966 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று மொத்தப் பொறுப்பு	1,29
மொத்தம்—(iii) ..	1,12,44-28

Q. 93-12

[28th February 1968]

மத்திய அரசிடமிருந்தும், தன்னாட்சி உரிமையுடைய நிறுவனங்களிடமிருந்தும் பெற்ற கடன்களில் 1967 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று நிலுவையாக உள்ள கடன்களைக் காட்டும் அறிக்கை.

1956 நவம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன்புள்ள கால அளவுக்கான புள்ளி விவரங்கள், மக்கள் தொகை வீதாச்சாரப்படி, சீரமைத்த தமிழ்நாட்டின் தற்காலிகப் பங்கைக் குறிக்கிறது.

அ. தமிழக அரசு பெற்றுள்ள கடன்கள்.

(1)	1967 மார்ச் 31-ம் தேதியன்றுருந்த நிலுவையாக உள்ள கடன்களில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு.	(2)
		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
மாநிலத் தன்னாட்சிக்கு முற்பட்ட மொத்தக் கடன்		1,07.81
1947 ஆகஸ்டு 15-ம் தேதியிலிருந்து 1953 செப்டம்பர் திங்கள் 30-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்		13,99.31
1953 அக்டோபர் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1956 அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்		4,14.46
1956 நவம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1967 மார்ச் 31-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்.		2,74,44.81
மொத்தம்—அ. . .		2,93,66.39

ஆ. முன்னாள் திருவாளர்-கொச்சி அரசாங்கம் பெற்ற கடன்கள்.

(1)	1956 நவம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு ஆம் முன்னாள் திருவாளர்-கொச்சி மாநில அரசாங்கம் எழுப்பிய கடன்களில் நிலுவையாக உள்ள கடனில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு.	(2)
		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
மாநிலத் தன்னாட்சிக்கு முற்பட்ட கடன்		1.37
1947 ஆகஸ்டு 15-ம் தேதி முதல் 1956 அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்		13.41
மொத்தம்—ஆ. . .		14.78

இ. சுயேச்சை அதிகார சபைகளிடமிருந்து பெற்ற கடன்களில் செல்லாகாமலுள்ள கடன்கள் (1967 மார்ச் 31-ம் தேதியன்றுருந்தபடி).

(1)	தேசியக் கூட்டுறவு வளர்ச்சி—கிடங்குச் சபையிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள்	(2)
		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
இந்திய ரிசர்வ் வங்கியைச் சேர்ந்த தேசிய வேளாண்மைக் கடன் (நீண்ட கால விவகார)		4,18.38
நிதியுருந்து கடன்கள்		3,20.47
அகில இந்தியக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் கமிஷனிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள்		0.15
இந்திய ஆயுள் காப்புறுதி கார்ப்பொரேஷனிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள்		10,89.51
இந்திய ஸ்டேட் வங்கியிடமிருந்து கடன்கள்		4,86.00
மொத்தம்—இ. . .		23,11.48
பெரு மொத்தம்—அ+ஆ+இ. . .		3,16,92.65

28th February 1968]

பல்வேறு திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசினிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள், 1967 மார்ச் 31-ம் தேதியன்றுள்ளபடி நிலுவையாக உள்ள கடன்கள் இவை பற்றிய சுருக்கம்.

தொடர் எண், கடன் பற்றிய விவரம்.

1967 மார்ச் 31-ம் தேதியன்றுருந்த நிலுவையாக உள்ள கடன்கள்

(1)

(2)

ரூபாய்.

கடன்கள்.	(1)	(2)
1. மாநிலத் தன்னாட்சிக்கு முற்பட்ட கடன்		1,07,81,161
2. கொச்சித் துறைமுக வேலைகளுக்கான கடன்கள்		1,37,086
3. கைத்தறி, கதர்த் தொழில் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்		4,41,36,028
4. விடுதி கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கான கடன்கள்		67,58,26
5. உதவித் தொகையுடன் நிறைவேற்றப்படும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கான (தொட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி உட்பட.) கடன்கள்		1,29,73,937
6. மின் சக்தி வசதிகள் விரிவுக்கான கடன்கள்		2,84,85,535
7. சிறு சேமிப்பு வசதிகளைப் பற்றும் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்		37,05,86,000
8. சிறு வளர்ச்சி வசதிகளை வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்		7,16,08,250
9. அதிக உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்		9,00,32,256
10. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்		7,75,00,943
11. தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்		12,97,230
12. தொழில் நுட்பக் கூட்டுறவு உதவித் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்ட பொருள்கள், சாதனங்கள் விலை காரணமாகக் கடன்கள்—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், கிராம மின்சார வசதித் திட்டம், குழாய்க் கிணறுத் திட்டம்		61,45,682
13. பால் பண்ணை வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கான கடன்கள்		11,680
14. காட்டுவன, மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களுக்கான கடன்கள்		3,77,37,682
15. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினால் குடிநீருட்புகள் கட்டப்படும் பொருட்டுக் கடன்கள்		12,05,371
16. குறைந்த வருமானத் தொகுதியினருக்கான வீட்டு வசதித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்		3,53,09,084
17. தேசிய நீர் வழங்கல்—சுகாதாரத் திட்டங்களின்கீழ்க் கடன்கள்		1,81,54,463
18. பாசனம் மின்சக்தி முதலியவை போன்ற பல்வகை மேம்பாட்டுக் காரியங்களுக்கான கடன்கள்		83,88,86,144
19. பாசனத் திட்டங்களுக்காகும் செலவிற்கு நிதியளிப்பதற்காகக் கடன்கள்		91,30,690
20. பற்றுக்குறைப் பகுதிகளில் நிலையான மேம்பாடுகள் செய்யும் திட்டத்துக்காகக் கடன்கள்		3,62,96,810
21. போலீஸ் வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்காகும் மூலதனச் செலவுக்காக நிதியளிக்கும் பொருட்டுக் கடன்கள்		2,91,80,744
22. கூட்டுறவு வளர்ச்சிக்காகக் கடன்கள் (கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பங்கு மூல தனத்திலுள்ள பங்கு கொள்வதற்கான கடன்கள் உட்பட.)		49,77,996
23. சிறிய துறைமுகங்கள் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்		84,14,005
24. பஞ்சத் தணிப்பு வேலைகளுக்கான கடன்கள்		50,95,343
25. புயல் நிவாரண வேலைகளுக்கான கடன்கள்		3,09,08,316
26. சேரி மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கான கடன்கள்		1,79,93,856

[28th February 1968]

தொடர் எண், கடன் பற்றிய விவரம்.

1967 மார்ச் 31-ம்
நேதியுற்றிருந்த
நிலுவையாக
உள்ள கடன்கள்

(1)

கடன்கள்—தொடர் எண்.

(2)

ரூபாய்.

27. கைப் பணிகள் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	9,34,747
28. பட்டுத் தொழில் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	3,17,599
29. தரமான விதைகளைப் பெறுதல் வழங்குவதற்கான திட்டத்தின்கீழ் கடன்கள்	1,75,148
30. கமிசு தயாரிப்புத் தொழில் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	6,73,239
31. குடியேற்றத் திட்டத்தின்கீழ் கடன்கள்	74,588
32. மத்திய அரசினர் அங்கீகரிக்கும், மத்திய அரசினரின் உதவி பெறும் மருத்துவப் பொருள் கையாள் திட்டங்களுக்கான கடன்கள்	16,22,88,449
33. மாநில மெம்பர்டுத் திட்டங்களுக்கான (சேவா பண்பாடு முறையின்) கடன்கள்	25,17,28,045
34. கைத்தறிக்கை விலைத் துறிகளாக மாற்றுவதற்கான கடன்கள்	1,381
35. நில ஆர்ஜித-மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கான கடன்கள்	67,00,566
36. ஒருங்கிணைந்த செலவை மாநிலத்திற்கு வழங்கிய வழி-வகை முன் பணம் கடனாகக் கருதப்படுகிற வகையில்	13,47,46,628
37. கொழுப்புத் திட்டத்தின்கீழ் குந்தாத் திட்டத்திற்காக வழங்கப்பட்ட பொருள்கள்-சாதனங்கள் விலை குறித்த கடன்கள்	2,90,82,267
38. பெரிய, நடுத்தரத் தொழில்கள் வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	8,17,747
39. கிராம வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்கான கடன்கள்	26,63,432
40. பதப்படுத்தும்-பாதுகாக்கும் யந்திரங்களை நிறுவுவதற்கான கடன்கள்	4,880
41. மெட்ரிக் முறை எடைகள்—அளவைகளை மேற்கொள்வதற்கான கடன்கள்	7,15,202
42. வீடு கட்டும் காரியங்களுக்காக அனைத்து இந்திய அபிவிருத்திக்குக் கடன்கள்	20,52,804
43. சென்னைப் பால் வழங்கு திட்டத்திற்கான கடன்கள்—நியூஜெர்ஸி உதவி	6,50,848
44. விலங்கின வளர்ப்பு, பால் பண்ணை, மீனனம் ஆகிய திட்டங்களுக்கான கடன்கள்	3,01,21,177
45. பழ உற்பத்தி மேம்பாட்டுக்கான கடன்கள்	20,000
46. நிலம்மீளாத தொழிலாளர்களை மீண்டும் குடியமர்த்துவதற்கான கடன்கள்	9,70,952
47. கிராம மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க வேலைத் திட்டங்களுக்குக் கடன்கள்	97,08,700
48. கிராமங்களுக்கு மின்சார வசிக்கான கடன்கள்	29,50,00,000
49. பொது மக்களிடமிருந்து எழுப்பிய கடன்களிலிருந்து கடன்கள் வழங்குதல்	13,00,00,000
50. பொற்கொல்லர்கள் மறு வாழ்விற்காகக் கடன்கள்	2,30,32,886
51. எளிய வழி-வகை முன் பணங்கள்	1,92,000
52. பாரத் சேவக் சமூகத்திற்காக மேசை, நாற்காலி போன்ற பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்கு கடன்கள்	2,724
53. தேசிய கடன்—உபகாரச் சம்பளத் திட்டத்தின்கீழ் கடன்கள்	88,01,760
54. கிராமதான—பூதானப் பகுதிகளில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கடன்கள் வழங்குதல்	10,63,640
55. கிராமத் தொழில்களின் முழுமூல வளர்ச்சிக்கான கடன்கள்	33,13,000
56. சிறப்பு வளர்ச்சி திட்டத்திற்கான கடன்கள் (விரைவுத் திட்டம்)	1,21,18,853
57. பர்மாவிலிருந்து தாயகம் திரும்பிவரும் இந்தியர்களுக்கு உதவியையும், மறு வாழ்வையும் அளிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள்	2,03,12,740
58. கண்காட்சி இட மனையை மேம்படுத்தும் செலவிற்கென குறுகியகாலக் கடன்	75,00,000
59. நில அண்டமான வங்கியின் கடன் பத்திரங்களை வாங்க முன்பணம்	60,00,000
60. பயன்கொள்வோர் கூட்டுறவுப் பண்டகாலாவின் விரைவுத் திட்டத்திற்கெனக் கடன்கள்	36,93,50

மொத்தம்

2,93,81,17,24

28th February 1968]

கடனுக்குரிய வட்டி முதலிய செலவுகள், 1963-64 முதல் 1968-69 வரை.

கணக்குகள்.

1967-68 வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு (திருத்தியது).

1967-68 திருத்த மதிப்பீடு.

1968-69 வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

(7)

(8)

(ரூபாய் மட்டத்தில்.)

அ. வட்டி—

பொது மக்களிடமிருந்து எழுப்பிய கடன்களுக்கான வட்டி (நிகரம்)	3,21-00	3,24-73	3,82-12	4,55-10	5,49-24	5,49-87	(அ) 6,22-69
கடனில் தள்ளுபடி	0-05	3-63	7-22	19-87	30-00	36-10	40-00
இந்திய ரிசர்வ் பாங்க் கொடுத்த வழி-வகை முன்பணத்தின் மீது வட்டி	31-08	2-64	48-67	33-14	40-00	45-00	(ஆ) 45-00
புதிய கடன் எழுப்புதல் முதலியவற்றிற்கான செலவு	1-79	2-38	4-33	2-53	3-98	4-32	4-01
இந்திய அரசு கொடுத்த கடன்களுக்கான வட்டி	6,52-62	8,26-49	9,82-48	12,25-50	14,60-00	14,21-00	(இ) 14,84-00
தன்னாட்சி உரிமைப்பெற்ற நிறுவனங்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்களுக்கான வட்டி	32-59	40-60	52-24	1,20-59	1,57-35	13,5-93	1,63-08
வருங்கால வைப்பு நிதிக்கான வட்டி	46-42	54-97	68-71	83-34	97-42	93-21	1,01-62
தேய்மான சேமநிதி, ஈனிய வட்டி பெறும் வைப்புத் தொகைகளுக்கான வட்டி	43-31	35-83	48-36	46-46	42-45	42-10	51-34
மொத்தம்—அ.	11,28-86	12,91-27	15,94-13	19,86-53	23,80-44	23,27-53	25,11-69

ஆ. கடன் கரைப்பு நிதி—

பொது மக்களிடமிருந்து எழுப்பிய கடன்களின் கடன் தேய்மான நிதிக்கு உதவித் தொகை	1,08-96	1,04-95	1,26-46	1,48-12	1,55-20	1,55-26	(ஈ) 1,65-44
பொதுக் கடன் கரைப்பு நிதிக்கு உதவித் தொகை	14-94	21-01	17-00	5,34-99	6,08-73	6,08-95	(உ) 6,50-60
இந்திய ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷனின் கடன்களுக்கான கடன் கரைப்பு நிதிக்குத் தொகை வழங்கல்	..	..	..	5-75	8-19	8-19	(ஊ) 8-19
மொத்தம்—ஆ	1,23-90	1,25-96	1,43-46	6,88-86	7,72-12	7,72-40	8,24-23
பெறு மொத்தம்—கடன் செலவுகள் (நிகரம்)	12,52-76	14,17-23	17,37-59	26,75-39	31,52-56	30,99-93	33,35-92

குறிப்பு.—(அ) 1967-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் எழுப்பிய புதிய கடன் மீது ஒரு முழு ஆண்டிற்கான வட்டிக்கு, நிதி ஒதுக்கம் செய்துள்ளதால் மதிப்பீடு அதிகரித்துள்ளது. 1968-69-ல் பொதுமக்களிடமிருந்து பெறப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படும் கடன்கள் மீது அரையாண்டுக் கால வட்டிச் செலவுகளைச் சரிக்கட்டியிரு. 68 இலட்சம் ஒரு மொத்த நிதி ஒதுக்கம் அதில் அடங்குகிறது.

[28th February 1968]

- (அ) ரிஸர்வ் வங்கியிலிருந்து பெறக்கூடிய குறுகிய காலக் கடன்களுக்கான வட்டிச் செலவு குறித்து ஒதுக்கிய மொத்தத் தொகை.
- (இ) 1967-68-ல் கிடைத்த கடன்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட கூடுதல் வட்டி இந்த அதிகரிப்புக்குக் காரணமாகும்.
- (ஈ) 1967-68-ல் எழுப்பிய புதிய கடனுக்காகக் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் செய்வதன்மூலம் மதிப்பீடு அதிகரித்துள்ளது.
- (உ) இந்த நிதியில் சேர்ந்துள்ள தொகைகள், கடனை தீர்க்க வேண்டிய காலம் முடியும்போது கடனை எந்திரிய தொகையை முழுமையும் கொடுத்துத் தீர்க்கப் போதுமானவையாக இருக்க வேண்டும் என்று நான்காவது நிதி கமிஷன் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. இந்த பரிவுரையைக் கருத்தில் கொண்டு, 1966-67 முதல் பொதுமக்களிடமிருந்து பெற்ற இந்த கடன்களை, அவை தீர்க்கப்படவேண்டிய காலம் வரும்பொழுது முழுத் தொகையையும் அரசு முடிவு செய்கிறது.
- (ஊ) 1965-66, 1966-67 ஆண்டுகளில் இந்திய ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷனிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள், கடன் பெற்ற தேதியிலிருந்து 25 ஆண்டுகால அளவு முடிவடைவதன் ஒரு நபந்தனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது, இக்கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு என்ன கெள் மாநில அரசு கடன் கரைப்பு நிதி ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த நிதிக்குத் தொகை வழங்குவதற்கென மதிப்பீட்டில் நிதி ஒதுக்கம் கண்டுள்ளது.

இணைப்பு III-A.

தமிழகத்தின் சிலாலைதனப் பொறுப்புகள் இருப்புகள் ஆகியவற்றைக் காட்டும் அறிக்கை.

(1)	(2)	எதிர்பார்க்கப்படும் பொறுப்புகள்.		(5)
		1967-68-ல்.	1968-69-ல்.	
(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)				
கடன்கள்—				
இந்திய அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டியவை	2,93,81-17	23,67-73	11,66-85	3,29,15-75
பொது மக்களிடமிருந்து எழுப்பப் பட்ட கடன்கள்	1,12,39-87	9,33-71	8,52-57	1,30,26-15
நான்கு சத வீத தமிழ்நாடு நில உச்சவரம்புப் பத்திரங்கள் ..	3-12	1,10-64	1,70-00	2,83-76
திருப்பப் பெற இயலாத சிறப்புக் கடன்கள்	1-29	..	..	1-29
ஏனைய தற்காலிகக் கடன்கள் ..	..	2,95-00	2,00-00	4,95-00
ஏனைய கடன்கள்	*18,26-48	1,50-16	97-28	20,72-92
ஏனைய பொறுப்புகள்.				
மாநில வருங்கால வைப்பு நிதியும் சேமிப்பு வங்கி வைப்புத் தொகைகளும்	19,56-38	1,02-80	3,14-65	23,73-83
மொத்தம்—பொறுப்புகள் ..	4,44,07-31	39,60-04	28,01-35	5,11,68-70

* கொள்முதல் நடவடிக்கைகளுக்கான கடன்கள் இதில் சேரவில்லை.

[8th February 1968]

8th February 1969

1967 மார்ச்
31-ம் தேதி
யன்று இருந்த
இருப்புகள்.

எதிர்பார்க்கப்படும்
இருப்புகள்.

1967-68-ல்

1968-69-ல்.

1969 மார்ச்
31-ம் தேதி
யன்று இருந்து
மென்று
எதிர்பார்க்கப்
படும் மொத்த
இருப்புகள்.

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

இருப்புகள்

வழங்கப்பட்ட கடன்கள் (அரசாங்க
கத்துக்குச் சேரவேண்டியவை) ..

1,10,30-92

13,36-56

8,39-92

1,32,07-40

மின்சார வாரியத்துக்குக் கடன்கள்.

* 1,85,96-66

13,11-00

15,25-00

2,14,32-66

மூலதனச் செலவு

† 2,32,94-06

25,92-33

23,50-00

2,82,36-39

ரொக்க இருப்பும் முதலீடுகளும் ..

12,33-01

—5,21-85

— 1-37

7,09-79

5,41,54-65

47,18-04

47,13-55

6,35,86-24

மொத்தம்—இருப்புகள் ..

	1967 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று இருந்த இருப்புகள்.	எதிர்பார்க்கப்படும் இருப்புகள்.		
		1968 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று.	1969 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று.	
(1)	(2)	(3)	(4)	
		(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)		
		97,47-34	1,05,05-34	1,24,17-54
பொறுப்புகளுக்கு மிகுதியாயுள்ள இருப்புகள் ..				

* 1957-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முடிய மின்சாரத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவான சுமார் ரூ. 71.46 கோடி தொகையும், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான கடன்கள் என்பதின்மீதும் காட்டியுள்ள சுமார் ரூ. 40 லட்சம் கடன் தொகையும் இதில் அடங்குகிறது.

† ஆந்திர மாநிலம் பிரித்ததின் விளைவாகவும் மாநிலச் சேவையின் விளைவாகவும், சில இனங்களுக்கான மூலதனச் செலவுக்காக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படும் வரையில், மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் தோராயமாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள தற்போதைய தமிழகத்தின் தோராயப் பங்கினை இப்பள்ளி விவரம் குறிக்கின்றது.

[28th February 1968]

இணைப்பு IV

வளர்ச்சித் தலைப்பு.	1966-71, நான்காவது திட்ட உத்தேச நிதி ஒதுக்கம்.	1967-68, திட்ட மதிப்பீடு (திருத்த யமைக்கப் பட்டது).	1967-68, திருத்த மதிப்பீடு.	1968-69, திட்ட மதிப்பீடு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் இலட்சத்தில்)				
I. வேளாண்மை உற்பத்தி—				
1. வேளாண்மை உற்பத்தி	29,68	4,68	4,68	4,10
2. சிறு பாசனம்	50,78	7,86	9,55	7,70
3. மண்வளப் பாதுகாப்பு	5,97	1,04	90	92
4. ஆரவோடு மேம்பாட்டுத் திட்டம்	2,60	25	32	34
5. விலங்கின வளர்ப்பு	6,72	81	82	70
6. பால் பண்ணையும் பால் வழங்கலும்	5,00	71	73	55
7. காட்டு வளம்	4,39	49	52	49
8. மீனளம்	7,88	84	1,57	1,00
9. கிடங்கு வசதியும் விற்பனையும்	48	3	2	2
மொத்தம்—I	1,13,50	18,89	19,11	15,91
II. கூட்டுறவு, சமுதாய வளர்ச்சி, இராம மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்—				
1. சமுதாய வளர்ச்சி, இராம மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்.	15,59	5,30	4,14	1,75
2. கூட்டுறவு	9,46	74	73	74
மொத்தம்—II	25,05	6,04	4,87	2,49
III. பாசனம் மின் விசை—				
1. பாசனம்	38,00	4,40	4,22	3,58
2. மின் விசை	1,75,58	30,60	33,66	32,17
மொத்தம்—III	2,13,58	35,00	37,88	35,75
V. தொழில்களும், கனிவனங்களை வெட்டி எடுத்தலும்—				
1. பெரிய, நடுத்தரத் தொழில்களும் கனி வனங்களும்	32,16	3,30	2,56	2,63
இராம, சிறு ரகத் தொழில்கள்		3,44	2,90	1,93
2. கைத்தறிகள்	11,92	1,26	1,23	1,14
மொத்தம்—IV	44,08	7,00	6,69	5,70

[28th February 1968]

வளர்ச்சித் தலைப்பு.

	1966-71, நான்காவது இந்தாண்டுத் திட்ட உத்தேச நிதி ஒதுக்கம்.	1967-68, திட்ட மதிப்பீடு (திருத்த யமைக்கப் பட்டது).	1967-68, திருத்த மதிப்பீடு.	1968-69, திட்ட மதிப்பீடு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் இலட்சத்தில்)				
V. பொக்குவரத்தும் செய்தித் தொடர்பும்—	20,68	1,59	1,68	1,00
1. சாலைகள்	3,00	59	60	10
2. மோட்டார் பொக்குவரத்து	40	10	5	10
3. உள்நாட்டு நீர் வழிகள்	1,00	..	4	5
4. சிறு துறைமுகங்கள்	25	5	5	..
5. சுற்றுலா	25,40	2,32	2,39	1,85
மொத்தம்—V	25,40	2,32	2,39	1,85
VI. சமூகப் பணிகள்—	54,73	6,65	5,94	6,95
1. பொது கல்வி	8,04	1,39	1,43	125
2. தொழில் நுட்பக் கல்வி	40	3	3	2
3. கலாச்சார பணிகள்	20,42	2,65	3,38	3,09
4. மருத்துவம், பொதுச் சுகாதாரம்	32,67	3,56	3,22	2,81
5. நீர் வழங்கலும், கழிவுநீர் அகற்றலும்	8,00	93	82	75
6. வீட்டு வசதி	75	26	25	10
7. நகர அமைப்பும், நகரப்புற மேம்பாடும்	8,01	1,75	1,80	1,73
8. மின்நிலை வகுப்பினர் நலன்	64	..	13	10
9. சமூக நலன்	4,28	61	50	50
10. தொழிலாளரும் தொழிலாளர் நலனும்	15	6	10	11
11. பொது மக்கள் ஒத்தொழிப்பு	1,38,04	18,17	17,60	17,72
மொத்தம்—VI.	1,38,04	18,17	17,60	17,72

[28th February 1968]

வள செலவுத் திட்டம்.	1966-71, நாள்காவது இந்தக்காலத்தி திட்டம் உத்தரவு நிதி ஒதுக்கம்.	1967-68, திட்டம் மதிப்பீடு (திருத்த யுரைமக்கள் பட்டி).	1967-68 திருத்த மதிப்பீடு.	1968-69 திட்டம் மதிப்பீடு
(1)	(2)	(3) (ரூபாய் இலட்சத்திலே.)	(4)	(5)
VII. பல்பணம்—				
1. புள்ளி விலாக்கம்	50	4	2	4
2. செலவு விலாக்கம்	14	1	..	..
3. கலியாண பகுதிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் ..	200	..	14	22
4. விநாயகசபை, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி களில் மேம்பாட்டுக்கான நிதி நிதி ஒதுக்கம்.	200	..	..	..
5. கைப்பிடி	3	..	..	..
மொத்தம்—VII ..	4,67	5	16	26
மொத்தம்	5,64,80	85,28	88,10	79,68

28th February 1968]

[Speech of the Hon. Thiru O. N. Annadurai, Chief Minister, presenting the Budget for 1968-69 on the 28th February 1968 to the Madras Legislature.]

[Vide Item III on page 22.]

Sir,

I rise to present the Budget Estimates for 1968-69. The Revised Estimates for 1967-68 and the actuals for 1966-67 are also before the House. With the radical change in our ideas on the role of Government in a modern society, the Budget has, for quite some time now, ceased to be a mere statement of receipts and expenditure of Government. It is rightly looked upon as a potent instrument for the attainment of the objectives and ideals of the Government in whom the people, exercising their democratic choice, have reposed their confidence. The presentation of this Budget marks the completion of almost a year in office of the present Government. It is understandable, therefore, if the House expects me on this occasion to explain in some detail how the Revised Estimates for the current year and the Budget Estimates for the next, assist towards fulfilment of the policies which the Government had prominently placed before the people.

ECONOMIC BACKGROUND.

2. While so doing, the House should bear with me, if I am constrained to invite the attention of the House to the state of the national economy when this Government assumed office. The third Plan had run its full course and a year had elapsed without the uncertainty regarding the Fourth Plan being resolved. The third Plan was overfulfilled in financial terms, the actual expenditure being of the order of Rs. 8,630 crores, against the original provision of only Rs. 7,500 crores. The nation had also made the sacrifice expected of it in terms of additional taxation for fulfilling the Plan. As against the additional taxation of Rs. 1,710 crores envisaged in the Plan, resources were mobilised to the extent of Rs. 2,880 crores by the Central and State Governments in the form of additional taxation. Of this, the measures implemented by the Central Government alone imposed additional burdens on the people to the extent of Rs. 2,270 crores, as against only Rs. 1,100 crores originally estimated as required for the Plan. Of this sum, again, only about Rs. 320 crores were raised by the Central Government through increase in direct taxes like Income and Corporation taxes and Wealth tax which fall on the comparatively affluent sections of the society. The balance was raised in the form of indirect taxes such as excise, customs duties and adjustments in railway fares and freight, which had a considerable impact on the cost of living of the common man and also added significantly to costs of production. In spite of the overfulfilment of the Plan in purely financial terms, there were serious shortfalls in the attainment of physical targets in crucial sectors. Except in one year, i.e., 1964-65, agricultural

[28th February 1968]

production did not show any increase in the Third Plan period and the actual production in 1965-66 was only 73 million tonnes of foodgrains, against a target of 100 million tonnes. National income grew at an annual average of only 2.8 per cent, against the target of 5 per cent. In view of the steady growth of population, the improvement in per capita income worked out to an annual average of only 0.3 per cent in the Third Plan. There was thus virtually no improvement in the standards of living of our people in spite of massive expenditure and the substantial privation which the people had undergone in the form of additional taxes. The failure of agricultural production, coinciding with large disbursements in the name of the Plan, resulted in a very steep rise in prices, bringing acute distress for large sections of our people. Taking the Third Plan period as a whole, prices rose by 36.4 per cent, which was larger than the increase that had occurred in the preceding ten years. Within this general increase, prices of food articles rose even much higher, the increase being 48 per cent. There was no improvement on the price front in 1966-67. The devaluation of the rupee in June 1966 in fact further aggravated the position and there was a rise of 16.5 per cent in price levels in 1966-67. The sharp increase in prices of foodgrains and the failure of agricultural production led to serious erosion in the purchasing power of the masses and this in turn led to a serious decline in demand for industrial products, causing recession and unemployment. We thus had a paradoxical situation in which surplus capacities emerged in a number of industries while at the same time the needs of the people remained unfulfilled, though this is precisely the kind of situation which economic planning is expected to guard against.

3. This was the economic situation which faced us when we assumed responsibility for the conduct of affairs in this State. It soon also became clear that it was not wholly within the powers of the State Government to find effective solutions for the problems facing our people. Under the delimitation of powers in the Constitution the Central Government which is responsible for regulation of currency, banking and foreign trade, is alone in a position to dictate the lines on which our economy should progress. The programmes which this Government may consider to be necessary in the interest of the people will have to be supported by appropriate economic policies by the Central Government. The promotion of economic growth is rightly looked upon in the circumstances as a joint responsibility of the Centre and the States, the Central Government being obviously the dominant partner. In assessing therefore whether the present budget seeks to provide effective remedies for the economic difficulties facing our people, it will be appropriate if the House considers whether the State Government, the junior partner, had done all that is necessary and expected of it.

STATE GOVERNMENT'S ROLE IN ECONOMIC DEVELOPMENT.

4. In my view, it is not difficult to identify what the major responsibilities of the State Government are in promoting economic development. First and foremost, the State Government have

[28th February 1968]

obviously to build up a techno-administrative machinery adequate and competent for the attainment of the several tasks of development. The machinery has to be kept in a continually trim condition so as to shoulder the new responsibilities and challenges which emerge in an era of planned economic growth. It cannot be seriously denied that we have in this State built up such a machinery capable of pushing through programmes according to schedule in vital sectors like Irrigation, Power and Agricultural Production. The State Government have also to keep in view prominently the need to contain non-Plan expenditure in general and non-developmental expenditure in particular so as to liberate resources to the maximum extent possible for fulfilment of the programmes embodied in the Plan. Here again, it can be established that this State has exercised considerable restraint in regard to non-developmental expenditure so as to facilitate maximum possible diversion of resources for the Plan. We have exercised strict vigil even over developmental expenditure of a maintenance nature in our anxiety to support the Plan. Apart from conserving its resources in this manner, the State is also expected to mobilise additional resources for the fulfilment of the Plan, and here again, the performance of this State should be considered commendable by any standard. In the draft Fourth Plan, it was visualised that the States should mobilise additional resources to the extent of Rs 825 crores over the Five-Year period ending in 1970-71. The outlay on the Fourth Plan for this State was fixed at Rs 564 crores, which constituted only 8 per cent of the total outlay visualised for all State Plans together. Even so, this State was called upon to raise additional resources to the extent of Rs 105 crores, which works out to 12.5 per cent of the resources to be raised by all States. The target set for us in regard to mobilisation of additional resources was high having regard to the effort already made by us and in relation to the size of our Plan. The previous Government had however accepted the target obviously in their anxiety to ensure that the minimum Plan considered essential for the progress of the State was not hamstrung for want of resources. We have often heard the criticism that States cheerfully promise to raise all the resources needed for the Plan but never strive to fulfil their promise. I would therefore like to stress that this State has fulfilled in a large measure the target set for it though the finalisation of the Fourth Plan has itself been put off and the outlays on the annual plans are significantly lower than those envisaged by the Planning Commission for the Fourth Plan. It has been computed that the various measures of additional taxation put through by the previous Government in November 1965 will bring in an additional revenue of about Rs 50 crores. The measures which the House had accepted in June last as part of the Budget proposals for the current year will bring Rs 32 crores over the period ending with 1970-71. Thus, against the target of Rs 105 crores of additional taxation set by the Planning Commission, the action already taken by us will bring Rs 82 crores. In other words, the State has fulfilled about 80 per cent of its target. According to my information, no other State has such an impressive record in regard to mobilisation of resources for the Fourth Plan.

[28th February 1968]

5. It may also be reasonably expected that the State in deploying its own resources and those made available by the Central Government should observe the relative priorities of the Plan and that in particular there should be no frittering away of resources on prestigious projects which do not in terms of direct or indirect returns contribute significantly to the strengthening of the economy. On this count too, it will be generally conceded that we have avoided schemes involving wasteful expenditure and have concentrated on programmes well within our capacity to execute and administer effectively and that, by and large, these are the programmes best calculated to improve the economy of the State. We have also realised that the fulfilment of a big plan will generate additional purchasing power on a significant scale and that, therefore, effective steps should be taken to regulate supplies of essential articles so as to contain their prices within reasonable limits. In this respect too, I can confidently claim that in the year which has gone by, the State Government have fulfilled their responsibilities. Through our efficient programme of procurement we have managed to keep up uninterrupted supplies of foodgrains. The prices of foodgrains, even in the open market, have been maintained at far more reasonable levels than elsewhere in the country.

ROLE OF CENTRAL ASSISTANCE.

6. This House and the people at large are entitled to know why despite all these, it has not been possible for this State to sustain a rising tempo of development and meet in a fuller measure the pressing needs of the people. In our view, it is the serious imbalance in distribution of resources as between Centre and States and the failure of the Central Government to keep its non-developmental expenditure under control which are largely responsible for the tardy progress of the Plan particularly in the last three years. In terms of the Constitution, the more elastic sources of revenue have been reserved for the Centre, while the more expansive functions such as education and public health have been assigned to the States. This imbalance has hitherto been sought to be redressed at least in part through a steadily rising scale of Central assistance for programmes of economic development. But when the Fourth Plan of this State was tentatively finalised in November 1966, Central assistance of only Rs 250 crores was offered towards an outlay of Rs 564 crores. At about 44 per cent of the total outlay, Central assistance was significantly lower than in the earlier Plan periods. Even in relation to the aggregate Central assistance for Fourth Plan, the figure agreed upon for this State was low constituting as it did only 7 per cent of the total Central assistance, though in terms of population, this State should have secured 7.8 per cent of Central assistance.

7. Even this assistance, inadequate as it was, had not been released in the agreed proportion in 1966-67 and 1967-68. For the coming year, in response to our pressing request, the Planning Commission has recognised the need for allocating Central assistance in the proportion agreed upon. But as regards the shortfall in the last two years, the Commission has agreed to make good only one-third, though having regard to serious difficulties which we face in the

28th February 1968]

next year, it should, in all fairness, have compensated us fully. Among the few States which had not received the proportionate assistance due to them in the last two years, ours is perhaps the only State which, in terms of the award of the Fourth Finance Commission, does not have any surplus on non-plan account and on this consideration at least, our request should have evoked favourable response.

8. Apart from this halting release of Central assistance, the quantum of Central assistance for all State plans together has remained stationary and has in fact come down. The total Central assistance for State plans was of the order of Rs 617 crores in 1966-67. This should have normally risen to at least Rs. 650 crores in 1967-68 and Rs 700 crores in 1968-69. If this had happened and the assistance had been realised in the agreed proportion, we should have no difficulties either in the current year, or in the next, in fulfilling a viable Plan. But Central assistance was sharply cut back from Rs 617 crores to Rs 590 crores in 1967-68. Having regard to the current improvement in agricultural production and consequential improvement in industrial output, we should normally expect Central resources to improve in the coming year. But Central assistance for the State Plans has been pegged at Rs. 590 crores for next year too. Apart from this pause in the growth of the Central assistance, the State's share of Central taxes has also not been as buoyant as it should have been. Even if the lack of buoyancy in Central taxes such as Income-tax or Excise Duties is explained away as due to economic recession and other causes, we should have expected some earnest attempts to realise the large arrears in Income-tax currently estimated at over Rs. 550 crores so as to provide relief to the States at a time when they are facing serious financial difficulties. With 75 per cent of the proceeds under Income-tax being divisible among the States, this has virtually become a State source of revenue. Though the responsibility for assessment and collection vests with the Centre, it is the States which are affected most as a result of any lapse on the part of the Central machinery in effecting energetic collection. The Planning Commission which has rightly been urging on the State Governments to take energetic steps to clear arrears of taxes, should exert equally effective pressure on the Central Government for clearance of the present large arrears of income-tax. It may be mentioned that while the yield from sales tax was of the order of Rs 44 crores in 1966-67, the arrears in our State aggregated only to Rs 7 crores and thus constituted 16 per cent of the annual revenue. If the arrears under income-tax could also be kept down at about this level, there will be a substantial accretion of additional resources to the States.

GROWING BURDEN OF DEBT CHARGES.

9. Stagnation in Central assistance for State plans and lack of adequate buoyancy in States' share of Central taxes have coincided with large increase in repayment of loans due to the Government of India. I had occasion to draw the attention of this House to the mounting incidence of Debt Charges in my Budget Speech in June

[28th February 1968]

last. The debt due to the Government of India which stood at Rs. 14 crores at the commencement of the first Plan in 1950, had risen to over Rs. 270 crores at the end of the Third Plan and is now over Rs. 300 crores. The average rate of interest on loans from Union Government, which was only about 2.5 per cent in 1955-56 is now well over 4.5 per cent. The rise in the volume of indebtedness to Government of India coupled with the rise in the average rate of interest has resulted in a sharp increase in interest payable to the Government of India from about Rs. 41 lakhs in 1950-51 to nearly Rs. 15 crores in the Budget Estimates of 1968-69. Other States too have been reeling under the burden of interest payments to Government of India. State Governments have therefore been contending with the Government of India and successive Finance Commissions that the Government of India should take note of the unremunerative nature of a substantial portion of the capital outlay at the State level and provide relief to the State through revision of the present onerous terms regarding rate of interest and schedule of repayments. Government of India have now put forward certain tentative proposals for consolidation of the debt due to them from the various States. But the proposals as adumbrated by them do not go far enough. They fail to take note of the fact that a significant portion of our debt has been incurred for such purposes as provision of water-supply or relief of distress caused by cyclones or famines or for relief and rehabilitation of goldsmiths and that such loans should, in fairness, be converted into outright grants.

10. Apart from interest charges, there is also a sharp increase in the repayment of loans to the Government of India in the Budget Estimates for 1968-69 as compared with the current year. Against Rs. 20.3 crores repayable in the current year, our liability, exclusive of repayment of purely short-term loans, is of the order of Rs. 27.3 crores, representing an increase of Rs. 7 crores. This is one of the main factors contributing to the erosion in our resources for the plan next year. The House should be glad to know that we have so far managed our finances without having to resort to overdrafts when the financial year is taken as a whole. In 1966-67, the Central Government extended special assistance to the extent of Rs 108 crores for clearance of overdrafts to certain States. Madras is one of the States which did not have to seek any such assistance. In the current year too, quite a few State Governments may end up with overdraft and the Centre, I presume, will go to the rescue of such State Governments. It is not unreasonable to point out that if Government of India had not been obliged to extend special assistance outside the Plan to certain States for clearance of overdraft, Central assistance for State plans would have been much larger and we would also have secured our due share. There is a loud recognition that Government of India should initiate action for stabilising the financial position of the State Governments and that, in particular, resort to unauthorised overdrafts should be put an end to. At this juncture therefore a State which has so far, on its own efforts steered clear of any financial crisis and has not flinched from mobilising resources for the Plan should be helped to maintain an even pace of

28th February 1968]

development. To deny such help will, in fact, penalise us for our prudence in the past. We have therefore requested the Government of India to rephase the repayment of loans to them in the next financial year so as to keep the liability for the next year at about the same level as in the current year. Though the initial reactions of Government of India have not been favourable the State Government propose to press this request further, as they are convinced that they have a strong case.

11. On the difficulties caused by repayment of large sums to Government of India have been superimposed those arising from repayment of large open market loans raised in the past. In the current year, we have raised an open market loan of Rs. 18 crores and after repayment of a maturing loan of Rs. 10.5 crores, there was a net accrual of resources of the order of Rs. 7.5 crores. We have a large open market loan of about Rs. 14 crores maturing for repayment next year and on the assumption that we will be able to raise a new loan of the order of Rs. 20 crores, the net relief to the Government's ways and means position will be only Rs. 6 crores. On this account alone therefore, there will be a shortfall in resources for the plan of Rs. 1.5 crores as compared with the current year. Repayment of maturing loans should present no problems if, in the past, adequate provision had been made for amortisation. Since 1955, following certain specific instructions from the Government of India in this regard, contribution towards Sinking Fund had been made only a certain very low rates in our States. Striking a line different from that of the three earlier Commissions, the Fourth Finance Commission recognised that service and amortisation charges on market borrowings of State Governments should be considered a legitimate charge on the revenues of the State to be covered by devolution. But instead of providing for the actual amounts needed for full amortisation, they included in their scheme of devolution only the amounts as worked out on the basis of the practice actually in vogue in the States concerned. The Commission was can did enough to admit that this approach would result in allowing provisions at only nominal rates for some States and for other States at rates adequate enough for repayment of loans on maturity. The result is that while amounts taken into account for Sinking Fund provision for all States put together was, in the aggregate large, being over Rs. 286 crores for the five-year period, Madras secured only Rs. 8.90 crores on the basis of the practices followed by it in the past in regard to Sinking Fund. The fact that the procedure followed by the Fourth Finance Commission has resulted in substantial injustice to certain States like Madras has been highlighted in the minute of dissent of Thiru Mohanlal Gautam, one of the members of the Fourth Finance Commission. We are glad to note that Government of India have themselves subsequently realised the need to set right this anomaly and provide for special assistance to the States so as to enable them to set apart in full for amortisation of open market loans. After setting out a sum of Rs. 8.9 crores already included in the scheme of devolution of the Fourth Finance Commission for the five-year

[28th February 1968]

period, the Government of India have now indicated that they will make a special grant of the order of Rs. 6.05 crores each year, beginning from 1966-67 towards amortisation of public debt. They have however qualified this offer with the condition that this sum will not be paid in cash but will be provided by conversion of the miscellaneous development loan for financing the Plan into grant. Under this arrangement, the State may benefit to a small extent immediately in terms of payment of interest on miscellaneous development loan, and a little more substantially from 1970-71 onwards through lower repayment of instalments of the principal. There will thus be no significant addition to resources for financing the Plan in the coming year. When Government of India have recognised that the formula followed by the Finance Commission has resulted in inequality of treatment as between different States, they should have come forward to provide a special grant for amortisation outside the ceiling of Central assistance for the Plan, instead of seeking to set it off against assistance already agreed upon for the Plan. The Government of India's proposals would mean that one group of States such as Madras, Andhra Pradesh, Bihar, Kerala, Madhya Pradesh, Mysore and Rajasthan will suffer a reduction in Plan assistance equivalent to the special grant for amortisation, while the other group of States such as Maharashtra, Gujarat and Uttar Pradesh, which have already secured from the Finance Commission adequate assistance for amortisation, will not suffer any such reduction in plan assistance. Equity therefore demands that Government of India's assistance for amortisation which will work out to Rs. 18.15 crores for the three years 1966-67, 1967-68 and 1968-69 should be in addition to normal plan assistance. Even if Government of India's ways and means position does not permit it to extend assistance in full to the extent of Rs. 18.15 crores, it should not be difficult for them to give at least the assistance due for 1968-69, viz., Rs. 6.05 crores without seeking to set it off against the miscellaneous development loan for the plan. Such assistance will incidentally enable us to maintain the tempo of development in the coming year.

IMPACT OF DEARNESS ALLOWANCE.

12. Apart from the growth in the burden of debt charges, the successive increases in rates of Dearness Allowance of Government employees, though fully justified with reference to rise in prices and the need to protect the standards of living of low paid employees have caused serious strain on the State's resources. While the increases granted up to the end of 1965-66 have been taken care of by the award of the Fourth Finance Commission, no such relief has been available in respect of subsequent increases. We had hoped that the Gajendragadkar Commission would frame some concrete proposals for dealing with this standing grievance of the State Governments. But the Commission, while recording a definite finding "that there will be no justification for disparity in the rates of Dearness Allowance paid to the employees of the State Government and employees of Central Government", left the question of any special assistance by the Government of India for this purpose

[28th February 1968]

as outside its terms of reference. The Fourth Finance Commission had itself recognised that their assessment had not taken into account various items of requirements which might emerge during the next five years and "that therefore an appropriate procedure will have to be evolved to take such needs into account and to afford Central assistance wherever necessary". It is a matter for serious regret that the Government of India have not taken any follow-up action on this important recommendation of the Finance Commission. But even in the absence of any Central assistance, we felt that we would not be justified in denying the claims of the employees for rates of Dearness Allowance on a par with those applicable to the employees of the Central Government. As the House is aware, we had therefore increased the rates of dearness allowance of our employees with effect from pay for November 1967 due on 1st December. The Dearness Allowance for the period from 1st December 1967 to 1st March 1968 was not to be paid in cash, but credited to the Provident Fund of the employees while the amount due with effect from pay for March was to be paid out in cash. The Budget Estimates for 1968-69 have been framed accordingly, the commitments on account of Dearness Allowance entailing an additional burden on revenue account of the order of Rs. 9.2 crores.

CITY COMPENSATORY ALLOWANCE.

13. We have also sanctioned for employees of State Government drawing pay up to Rs. 500, City Compensatory Allowance at the same rates as the applicable to the employees of Government of India. The Government have now decided that City Compensatory Allowance at the same rates and subject to the same conditions, should be extended also to teachers in aided institutions within the limits of Madras City. Taking note of certain representations from the employees, the Government have now decided to extend City Compensatory Allowance at the same rates and subject to the same pay limits to areas adjacent to Madras City in which the employees are already drawing house rent allowance at rates applicable to Madras City. In terms of this decision, the City Compensatory Allowance will be extended to places such as St. Thomas Mount, Pallavaram, Chromepet, Tambaram, Ambattur, Villivakkam, Avadi and Madhavaram. Teachers in aided institutions, and employees of local bodies in these areas will also get the benefit of this decision of Government. The Government of India have classified Madurai City as a "B-2 Class City" eligible for City Compensatory Allowance. Accordingly, the Government have now proposed to extend City Compensatory Allowance to all their employees working in offices within the limits of Madurai town at 5 per cent of pay subject to a minimum of Rs. 5 and maximum of Rs. 10 to all employees getting a pay of below Rs. 500. Teachers in aided institutions and employees of local bodies working within the limits of Madurai town will also get the benefit of City Compensatory Allowance at the same rates. These concessions to public servants which will take effect from pay for March due on 1st April 1968

[28th February 1968]

will entail an additional commitment of the order of nearly Rs. 40 lakhs in the coming year and provision has accordingly been made in the Budget Estimates of 1968-69.

CURRENT YEAR'S PLAN.

14. The substantial increase in liability for repayment of open market loans and loans to the Government of India and the full impact of the increase in rates of Dearness Allowance are the main factors which contribute to the deterioration in resources for the Plan next year as compared with the current year. It should also be mentioned that we have in the current year appreciably stepped up outlays on programmes like Minor Irrigation, Fisheries and Power with the result that the aggregate outlay on the Plan will be of the order of Rs. 88.10 crores as compared with only Rs. 85.28 crores which we had budgeted for. We had also anticipated that the Centre would agree in the course of the year to step up its assistance from Rs. 38 crores to Rs. 43.5 crores. This expectation has not materialised and we have therefore had to dip into our own resources for financing a bigger Plan.

SEASONAL CONDITIONS AND AGRICULTURAL PRODUCTION.

15. In drawing up the Plan for next year, taking into account the considerable erosion of resources which has taken place on account of factors mentioned above, we have taken care to see that the tempo of development in crucial sectors is maintained at a reasonable level. We have continued the emphasis on agricultural production and associated programmes, particularly in view of the success we have achieved in the current year in programmes relating to high yielding varieties and conversion of single crop lands into double crop lands. I should hasten to add that the increase in production of foodgrains which we have registered in the current year is not due to favourable seasonal conditions. In fact, an analysis of data relating to rainfall in the current year has shown that taking the State as a whole, the South-West Monsoon brought in an average rainfall of only 289 millimetres as against 416 millimetres in the previous year, and 315 millimetres in 1965-66. It should be remembered that 1965-66 was generally considered to be an year of unprecedented drought in our State. The rainfall in the current fasli year was thus highly deficient compared with the previous years, deficiency being as high as 30.5 per cent in relation to 1966-67 and 8.2 per cent as compared with 1965-66. The North-East Monsoon has been equally disappointing bringing as it did an average rainfall of only 496 millimetres in 1967-68 as against 606 millimetres in 1966-67 the deficiency being 18.1 per cent. Taking the two seasons together the rainfall in the current year was 23.1 per cent lower than in 1966-67. The seasonal factor will be seen to be even more adverse when we make a closer analysis of the distribution of rainfall during the two seasons. In the current agricultural year there were on the whole only 39 rainy days, as against 48 in 1966-67 and 41 in 1965-66. The number of rainy days during the North-East Monsoon period, which synchronises

28th February 1968]

with the period of growth of crops, was only 18 in the current agricultural year, as against 24 in 1966-67 and 22 in 1965-66. Thus, the rainfall during the crucial stage of plant growth was highly unfavourable. The storage in major irrigation reservoirs has also been comparatively unsatisfactory. Despite these unfavourable seasonal conditions, it is gratifying to note that the production of foodgrains in the current year will be of the order of about 60 lakhs tonnes, representing an increase of 2 lakhs tonnes over the level of 1966-67. In respect of seasonal conditions the current year is broadly comparable with 1965-66 so far as our State is concerned. When compared with 1965-66, there has been an increase of 7.4 lakhs tonnes in production in the current year and it is this increase which reflects more accurately the results attributable to the specific programmes undertaken by Government in the current year. Encouraged by the results achieved under the high yielding varieties programme in the current year, Government propose to step up the coverage under paddy from about 13 lakh acres in the current year to 25 lakh acres next year. Likewise, the area under hybrid millets will also be stepped up from about 1 lakh acres in the current year to 1.7 lakh acres next year. The success of the high yielding varieties programme depends in a large measure on increased use of fertilisers. The present trends in supply point to easier availability of fertilisers next year. We are accordingly planning for a massive increase in the consumption of fertilisers from the present level of about 1 lakh tonnes of nitrogen. Given reasonably good seasonal conditions, the use of high-yielding varieties over a larger area with appropriate dosage of fertilisers should result in a considerable increase in production next year.

MINOR IRRIGATION PROGRAMMES AND INSTITUTIONAL FINANCE.

16. Government are aware that the high-yielding varieties programme should go on hand in hand, with augmentation of facilities for irrigation and that, in particular, there should be a vigorous campaign for conversion of single crop wet lands into double crop wet lands. This will call for extension of facilities for lift irrigation and the programmes relating to sinking of wells, bore wells, filterpoint tube-wells and installation of electric motor pumpsets therefore acquire special importance. At the same time, it has been pointed out to us both by the Planning Commission and the Government of India that we should have recourse to institutional finance on a large scale in pushing through these programmes. The Reserve Bank of India, Life Insurance Corporation and commercial banks are now coming forward to support agricultural production programmes in a big way. Assistance from these sources will however be available only to the co-operative sector and not to Government direct. Government are anxious that this state should not lose its legitimate share of the assistance available from institutional financing agencies, particularly as such assistance will be in addition to the funds made available by the Government of India for fulfilling the Plan. We have accordingly

106

APPENDICES

[28th February 1968]

taken certain major decisions of policy in regard to the financing of Minor Irrigation Programmes next year. Under the pattern now decided on by the Government, new loans for sinking of wells and installation of pumpsets will be made available only through land mortgage banks. Likewise, the Agro-Industries Corporation, which will start functioning effectively soon, will take over the responsibility for supply of pumpsets and tractors on hire-purchase terms. During our discussions with the Planning Commission, it was indicated that a sum of about Rs. 6 crores would be made available to this State from the various institutional financing agencies for minor irrigation and tractor hire-purchase programmes. In order to enable the Central Land Mortgage Bank to avail itself of such institutional finance, Government have provided, in the Budget Estimates for 1968-69, a sum of Rs. 2 crores for contribution to the debentures of the Central Land Mortgage Bank. It has been computed that inclusive of this contribution from Government, the Central Land Mortgage Bank will be able to raise through its debentures about Rs. 8.7 crores next year, of which it should be possible for it to utilise at least Rs. 6.7 crores towards Minor Irrigation Programmes. The State Government have also provided in the Budget Estimates for 1968-69 a sum of Rs. 20 lakhs for contribution towards share capital of the Agro-Industries Corporation. It is expected that the Central Government may also contribute not less than Rs. 50 lakhs towards the share capital of this Corporation. It should therefore be possible for it to allocate a minimum of Rs. 100 lakhs towards supply of pumpsets and Rs. 70 lakhs towards supply of tractors on hire-purchase terms. Government are at the same time providing a sum of Rs. 250 lakhs, exclusive of subsidy to meet second and further instalments of loans due in respect of wells for which the first instalment has already been sanctioned in the current and earlier years. Inclusive of the assistance made available through Land Mortgage Banks and Agro-Industries Corporation, there will therefore be no shrinkage but on the contrary substantial increase in loan assistance to agriculturists for Minor Irrigation programmes.

17. Apart from these normal programmes to be implemented through Land Mortgage Banks, Government have also formulated certain programmes for intensive special development of minor irrigation facilities in compact blocks, particularly, in areas commanded by major irrigation projects, so as to promote conversion on a large scale of single crop lands into double crop lands. These schemes will be implemented with special assistance from Agricultural Refinance Corporation. A scheme for sinking of 2,000 wells and installation of 500 pumpsets involving an aggregate outlay of Rs. 92.5 lakhs in Pudukottai region has already been sanctioned by the Agricultural Refinance Corporation and it is expected that, as part of this programme, it will be possible to complete the sinking of 500 wells and installation of 100 pumpsets at a cost of Rs. 22.5 lakhs next year. Likewise, the Agricultural Refinance Corporation had already sanctioned a scheme for sinking of 1,000 wells and installation of 1,000 pumpsets in Thondamuthur and Perianaickenpalayam Blocks in Coimbatore district at a total cost of Rs. 100

28th February 1968]

lakhs and in pursuance of this programme it is proposed to complete 250 wells and install 250 pumpsets next year at a cost of Rs. 42 lakhs. The funds required for the schemes will be raised by the Central Land Mortgage Bank in the form of special development debentures towards which the Agricultural Refinance Corporation will contribute 75 per cent and the State the balance of 25 per cent.

18. Schemes have also been formulated for securing assistance from Agricultural Refinance Corporation (i) for sinking of 2,000 wells and installation of 2,000 pumpsets in Amaravathi Reservoir Project area in Coimbatore district at a cost of Rs. 160 lakhs, (ii) for 900 wells and 900 electric motor pumpsets at a cost of Rs. 45 lakhs in Periyar extension area in Ramanathapuram district, (iii) 2,650 wells and 4,000 pumpsets in New Kattalai and Pullambadi Canal areas of Tiruchirappalli district at a cost of Rs. 165 lakhs, (iv) for 2,000 wells and 2,000 pumpsets in Madurai and Melur taluks of Madurai district at a cost of 100 lakhs and (v) for 2,000 wells and 2,000 pumpsets in Krishnagiri taluk of Dharmapuri district at a cost of Rs. 100 lakhs. From the discussions which our officers have had with representatives of the Agricultural Refinance Corporation, I understand that we may expect these schemes to be accepted by the Corporation in time for implementation in the next financial year. When these programmes also are taken into account, it will be clear that financial assistance on a much larger scale than attempted so far will be provided to the agriculturists. Government are fully conscious that the implementation of these programmes will call for considerable improvement in the procedures and practices obtaining in the land mortgage banks and have initiated action for ushering in such improvements. The Central Land Mortgage Bank will also be assisted with administrative and technical staff on an adequate scale to enable them to shoulder the new responsibilities. The implementation of the programmes will be watched closely at district and State levels to ensure that the switchover to institutional finance on the scale now contemplated is achieved smoothly and effectively.

MEDIUM IRRIGATION PROJECTS.

19. We are also executing with utmost expedition the few medium irrigation projects for which there is still scope in our State. A provision of Rs. 358 lakhs has been made for these schemes in the Budget Estimates for 1968-69. As in earlier years, Paramikulam-Aliyar Project with a provision of Rs. 206 lakhs absorbs the bulk of the outlay under Irrigation Schemes. The present tempo in respect of Chittar-Pattanamkal will be maintained with the provision of Rs. 95 lakhs now being made. It should be possible to take the Manimukthanadhi scheme very nearly to the stage of completion with the allocation of Rs. 34 lakhs in next year's budget. It will be possible also to make an earnest beginning with Iamanadhi and Ghatana reservoir schemes in Tirunelveli district as a provision of Rs. 20 lakhs has now been made for the two schemes, together. Preliminary work will also be undertaken in regard to modernisation of channels of the Vaigai system, which will eventually entail a capital outlay of the order of Rs. 4 crores.

[28th February 1968]

GROUND WATER SURVEY.

20. The Hon'ble Members are aware that the scope for new major irrigation projects in this State is limited and even the few projects found feasible depend on the concurrence of neighbouring States, which, understandably, takes a long time to secure. Government have therefore recognised for sometime now that their efforts should be directed towards investigating and exploiting fully the ground water potentialities in select areas such as the Palar river basin, Neyveli region Cauvery delta and the environs of Madras City. A project in this regard was drawn up on the basis of a report of Special Study Team sent by United Nations Organisation and is under implementation since 1966. As the present project does not provide adequate coverage for the Cauvery delta, this Government have recently made a request to the United Nations through the Government of India for additional assistance for extension of investigation for ground water in the Cauvery delta. The second phase of the project, which will take about eighteen months to complete, will entail an expenditure of about Rs. 45 lakhs for the United Nations and about Rs. 48 lakhs for the State Government. A mission from the United Nations recently visited the Cauvery delta and made an on the spot evaluation of the project proposed by us. They have considered the scheme as proposed by us feasible and desirable and have recommended it for acceptance. The Government have also recently sanctioned an expenditure of Rs 4.5 lakhs for an aerial survey of the project areas by a foreign team and United Nations Development Programme is arranging this survey.

INDO-GERMAN PROJECT.

21. While our experience on the food front in the Third Plan period has naturally led us to focus our attention on augmentation of production of cereals, we should not altogether overlook the importance of subsidiary crops such as potato. The House is aware that an intensive agricultural development programme was launched in Nilgiris district early in 1967 with the help of the Federal Republic of Germany. Under this project, special emphasis will be laid on protecting the potato crop in Nilgiris district against the incidence of "late blight". Like wise, steps will be taken to arrest the spread of golden nematode which is found in the cultivation of potato. Attention will also be concentrated on development of animal husbandry, poultry keeping and dairy farming. West Germany is expected to make available 23 agricultural experts and technicians to work in collaboration with our own staff on this project, for which a provision of Rs 22.2 lakhs has been made in the Budget Estimates of 1968-69. Government have also drawn up a scheme for financing tea plantations in Nilgiris district through co-operative land mortgage banks. An extent of 2,000 acres in a compact area comprising Kundah, Kothagiri, Coonoor, Kil-Kothagiri firkas in Ootacamund and Coonoor taluks will be taken up for intensive cultivation. Loan assistance up to Rs 2,500 per acre will be made available by the land mortgage banks and the loan will be repayable in 15 years, after a pause of 6 years. The total cost of the scheme estimated at Rs. 50 lakhs will be financed through special development debentures to which the Agricultural Refinance Corporation and the State Government will contribute in the ratio of 3:1.

[28th February 1968]

FISHERIES.

22. In framing next year's Plan we have kept in view also possibilities of supplementing our food resources through more intensive development of fisheries. The outlay on development schemes in respect of fisheries has been raised in the current year from Rs. 84.5 lakhs in the Budget Estimates to Rs. 156.7 lakhs in the Revised Estimates. The increase is mostly on account of the large number of engines received in the current year. Taking advantage of the easier availability of engines now, provision has been made in next year's Budget for construction of 200 mechanised boats. Though in the last few years we have made some appreciable progress with mechanisation of our fishing craft, it is a matter for regret that no serious attempt has so far been made to exploit possibilities of deep-sea fishing. The House should be glad to know that we have now placed orders for procurement of 4 trawlers at a total cost of Rs. 36 lakhs. Having regard to the long period of delivery of the trawlers, a sum of Rs. 10.35 lakhs has been included in the Budget Estimates of 1968-69 towards expenditure on one trawler expected to be delivered in 1968-69 and for advance payments on the remaining trawlers to be made available in subsequent years. Madras with its long coastline should have ventured into deep-sea fishing long ago.

ANIMAL HUSBANDRY.

23. Likewise, under animal husbandry too, the present scale of activities will be maintained. Government attach great importance to the wide dispersal of facilities for treatment of animals and have accordingly provided for the establishment of 50 veterinary dispensaries in different rural centres in the coming year. Besides, a sum of Rs.5 lakhs has been allotted for new programmes connected with eradication of rinderpest in an attempt to conserve our cattle wealth.

INDUSTRIAL DEVELOPMENT: PRIVATE SECTOR.

24. While in the present state of our economy accent has rightly been laid in our annual Plan on development of agricultural and allied sectors, Government recognise that in a State such as ours with its high density of population, the importance of developing both large-scale and small-scale industries cannot be overlooked. The general recession facing our national economy has all over the country led to a temporary slackening of the pace in establishment of new industries and expansion of existing ones. In the circumstances, the immediate attention of the present Government had naturally to be concentrated on tackling the problems caused by recession. The House is aware of the prompt and energetic steps taken by Government to prevent closure of textile mills so that a large number of workers may not be thrown out of employment. With improvement in agricultural production and stabilisation of prices of foodgrains at more reasonable levels, we may expect the purchasing power of people to improve significantly and give a stimulus to industrial production. In this slowly improving context, Government are glad to note that private entrepreneurs are again

[28th February 1968]

evinced interest in the establishment of major industrial undertakings in the State. We understand from the Government of India that a Plant for manufacture of polyester fibre in our State involving a capital outlay of about Rs. 10 crores will be shortly licensed in the private sector. The Government have also received proposals from private entrepreneurs for setting up of units for manufacture of semi-conductors, earth moving equipment, carbon black and baby food. All these proposals are in various stages of consideration and the House may rest assured that the State Government will do all that lies in their power to bring these projects to fruition. Assistance in the form of term loans and under-writing will continue to be made available through the Madras Industrial Investment Corporation for private entrepreneurs coming forward to set up industries in this State.

CENTRAL PROJECTS.

25. The State Government also continue to press the Government of India for the establishment of some major industrial projects in the State so as to ensure that we get our due share of the massive investments of the Central Government in promotion of major industries. An important scheme on which I have made personal representations to the Government of India relates to the setting up of a factory for the manufacture of electronic equipment, involving a capital outlay of Rs. 10 crores. This project, when completed, will provide employment for 3,500 skilled workers. I hope that the personal representations which I have made to the Union Defence Minister will evoke favourable response. We have also moved the Government of India for the location of a heavy plates and vessels intended for manufacture of pressure vessels and equipment required for chemical industries, fertiliser projects and petroleum refineries and will entail a capital outlay eventually of about Rs. 10 crores and provide employment for 2,000 workers. The Government also hope that the second unit of the Indian Telephone Industries, Bangalore, will be located in this State. If the concept of balanced regional development to which Government of India and Planning Commission have attached importance is to be translated into reality, our request for the location of these major projects has to be complied with. Government of India may rest assured that the State Government will, on their part, take all steps to provide the infra-structural facilities required for the development of major industries. It is with a view to assure such facilities that the Government have sanctioned in the current year a scheme for supply of water at a cost of nearly Rs. 88 lakhs for the Madras Refineries now under erection at Manali. A provision of Rs. 36 lakhs has been made for this scheme in 1968-69. Government will also take on hand shortly the execution of a scheme at a cost of nearly Rs. 188 lakhs for supply of water to the Madras Fertilisers, which is expected to go into production in 1969-70. The establishment of a Refinery in the vicinity of Madras will open out vistas for development of a petro-chemical complex in the region. Government are therefore enlisting the services of Engineers (India)

28th February 1968]

Limited, a Government of India undertaking, to conduct a survey for development of petro-chemical industries in this area. They will also be requested to survey and report on possibilities of utilising the by-products of Neyveli Lignite Corporation.

TUTICORIN HARBOUR PROJECT.

26. The House is already aware that in response to strong representations made by this Government and public agitation in this regard last year, Government of India have at long last sanctioned the development of a deep-sea harbour at Tuticorin at a cost of Rs. 24.40 crores. We hope that the Government of India will allocate funds on an adequate scale so as to enable completion of the work by 1970. The commissioning of the harbour will create opportunities for establishment of a number of industrial projects in the area. Government have already taken steps to acquire large blocks of lands so that, after provision of necessary basic amenities like water-supply, power and roads, these lands could be allotted for entrepreneurs coming forward to establish new industrial units. Among the various concrete proposals now under consideration is the setting up of a plant in this area for production of 6.4 lakh tonnes of concentrated granular fertilisers with Italian collaboration.

INDUSTRIES IN STATE SECTOR.

27. The work in regard to establishment of a continuous steel casting plant at Arkonam and a cement plant at Alangulam, the two major projects entrusted to the Madras State Industrial Development Corporation, is progressing satisfactorily. Outlay on these two schemes in the current year will be of the order of Rs. 250 lakhs and for next year, an identical provision has been initially made, which may well have to be increased with reference to the actual progress of the work. Technical personnel required for the projects have been recruited and the work, particularly in respect of cement plant, is in an advanced stage of execution. The cement plant will go into production towards the end of 1968-69 or early in 1969-70. The Corporation is also investigating possibilities of establishing a machine tool plant, a sponge iron plant and a machine tools accessories plant. In regard to the machine tools project, an application has already been made to the Government of India for an industrial licence and their sanction is awaited. In respect of the Sponge Iron project, negotiations are being held with Messrs. Lurgi of West Germany for supply of plant and equipment. Hindustan Machine Tools, Bangalore, has offered to be consultant for the Corporation in establishing a machine tools accessories plant and possibilities of securing their financial collaboration are now being explored. Preliminary work on these projects will be completed in the coming year, so that they may find a place in the new Fourth Plan which will become effective from 1969-70. Another project in the public sector which is worthy of special mention is the mechanised brick plant at Thru-mazhisai, which has been commissioned in January 1968 at a cost of about Rs. 70 lakhs. The establishment of sugar factories in the

[28th February 1961]

co-operative sector will be also be pursued actively. A provision of Rs. 35 lakhs has been made in the Budget Estimates for 1968-69 for contributing to the share capital of co-operative sugar factories. Apart from the factory at Dharmapuri for which Government have already contributed Rs. 15 lakhs, Government are envisaging three more sugar factories—two in North Arcot and one in Coimbatore district. The Government of India have been approached for licences for these three factories.

28. The programme for establishment of industrial estates is being implemented with unabated vigour. Work has been started in the current year on functional industrial estates for instrument industries, electronic industries and for pharmaceuticals. In the Budget Estimates for 1968-69, provision has been made for the establishment of an ancillary industrial estate near Hindustan Photo Films Factory at Ootacamund and for a conventional industrial estate at Cuddalore.

MINERAL DEVELOPMENT.

29. Government have recognised that industrial development calls for an intensive survey of the mineral wealth of the State. The House should therefore be glad to know that the Government have availed themselves of assistance from Special Fund of the United Nations Development Programme and sanctioned a project for mineral development. The project envisages extensive and intensive geological survey on modern lines over an area of approximately 14,000 square kilometres forming part of Salem, North Arcot and South Arcot districts lying in the belt between Vellore, Salem and Vridhachalam. It is proposed to carry out photo-geological mapping and air-borne geophysical surveys of the entire area using air-borne magnetometer and gamma ray spectrometer. The United Nations have agreed to contribute towards this programme about \$ 1 million (Rs. 75 lakhs), the State Government's own counterpart contribution being about Rs. 35 lakhs. A number of foreign experts and consultants in different fields of geological studies will be made available for this work and for imparting training to our personnel. Sophisticated equipment for diamond drilling, chemical and ore dressing laboratories and for ground geophysical and main development work, will be supplied under this scheme. The air-borne survey has already commenced.

SALEM STEEL PLANT.

30. While it is necessary to continue these efforts at investigation of the mineral wealth of the State, it is a matter for regret that we are unable to exploit even the known sources of mineral wealth. The technical and economic feasibility of establishment of a steel plant in Salem based on Kanjamalai iron ores and Neyveli lignite has been firmly established through surveys and studies extending well over a decade. But the House is aware how the unhelpful attitude of the Government of India at every stage has held up the consummation of this project. The argument that it is lack of resources which is holding up this project is hollow and will not

[28th February 1968]

stand close scrutiny. It is the firm view of this Government that if only the Government of India had some genuine regard for balanced regional development in a country of continental dimensions, the massive allocation made for the gigantic Bokaro project could well have been utilised for the establishment of a medium-sized plant at Bokaro and three steel plants in the South. The serious problems of management which have been encountered in large steel plants could also have been obviated with such medium sized plants distributed in different parts of the country. The Salem steel plant would also have met the country's requirements of special alloy steel.

POWER PROGRAMMES.

31. The Government are aware that the energetic implementation of Power Programmes is indispensable both for agricultural and industrial progress. The allocation for Power Programmes which was originally fixed at Rs. 30.6 crores has been stepped up to Rs. 33.66 crores in the Revised Estimates. The present tempo will be maintained with the allocation of Rs. 32.17 crores in the Annual Plan for 1968-69 and this outlay may well have to be increased with reference to the progress of works and our resources in the course of the year. The work in respect of erection of Thermal Station at Ennore will gather considerable momentum in the next year and keeping this in view, a provision of Rs. 15 crores has been made for this Project. Funds on an adequate scale have been earmarked also for Kodayar and Parambikulam Hydro-Electric Scheme. On the whole, there will be an addition of 235 MW. of installed capacity in the next year. Besides, it is expected that another 100 MW. generating set will also be commissioned at Neyveli Thermal station raising its capacity to 500 MW. We have also entered into an agreement with Mysore for purchase of power from Sharavathy to the extent of 300 million units during 1968. The Madras State Electricity Board will thus be in a position to meet any additional demand for power anywhere in the State in the coming year. Within the resources available, we have been able to provide only Rs. 6 crores at this stage for rural electrification. In 1965-66 and 1966-67, Government of India, recognizing the importance of rural electrification programmes, had extended special assistance outside the Plan. Lift Irrigation Schemes produce immediate results in terms of increased production. Government of India should therefore recognise this and allocate additional funds.

ROAD AND ROAD TRANSPORT.

32. With the provision of Rs. 160 lakhs for various programmes relating to roads in the Plan, we will be able to maintain the present pace of progress. Three hundred miles of bus route roads now under the control of the Panchayat Unions are proposed to be taken over by Government for maintenance thus providing relief to them and enabling them to concentrate on the maintenance of other less important roads. The Government's programme of nationalisation of bus routes, in terms of the policy announced in June last year, is

[28th February 1968]

also calculated to provide better facilities for transport. A provision of Rs. 230 lakhs has been made for capital outlay on programmes relating to State Transport Service and this will, among other things, enable 106 routes to be nationalised according to schedule. In response to the longstanding demand from Municipal Councils, Government have also decided for the first time to give a special grant of Rs. 7.5 lakhs for maintenance of roads in municipalities, other than the Corporation. Special assistance to the extent of Rs. 47 lakhs in the form of loans and grants will also be extended to the Corporation in the coming year for the improvement of roads and construction of over-bridges in the City.

EDUCATION.

33. Though in view of the difficult resources position of the Central and State Governments, the Planning Commission had recommended only considerably lower allocation for social services, we have endeavoured to take a realistic view of the minimum requirements for the programmes in this sector. Inclusive of committed expenditure, the provision for Education in the Budget Estimates for 1968-69 is about Rs. 56.28 crores representing 23 per cent of State's revenues. If allowance is made for certain factors such as advance payments of grants towards dearness allowance in the current year, the effective increase in expenditure on education in the next year over current year's level will be seen to be nearly Rs. 6 crores. The Annual Plan for this sector provides on the whole for 7,200 additional teachers to cope with the enrolment envisaged in the age groups 6-11, 11-14 and 14-17. Keeping in view the need to make a reasonable provision for improvement of facilities in schools, Government have allocated Rs. 32 lakhs for construction of school buildings and Rs. 44 lakhs for provision of scientific equipment. Elementary Education having become free and compulsory throughout the State, the main efforts of the Government in this sphere will now be directed to qualitative improvement. Three thousand posts of higher grade teachers will be converted into secondary grade posts during 1968-69. The House should be glad to know that with a view to provide some incentive to teachers to acquire higher qualifications and thus serve pupils more efficiently, the Government have approved of a scheme for grant of two advance increments to teachers who acquire higher educational qualifications. The large expansion in the field of secondary education has in its wake generated great demand for admission to colleges and Government have endeavoured to meet this demand through the opening of new colleges and expansion of the capacity for admission in the existing colleges. The Budget Estimates for 1968-69 provide for the opening of six new Government Arts Colleges in centres where the conditions laid down by the Government in respect of public contribution are fulfilled. Provision has also been made for opening degree courses in the colleges at Tiruvannamalai, Dindigul and Cheyyar. Experience has shown that the number of students seeking to join Pre-University courses in urban centres far exceeds the number of seats available and that the introduction of shift system would facilitate the admission of larger

[28th February 1968]

number of students. A more intensive utilisation of the laboratory and other facilities available in the existing colleges will also be promoted. Government therefore propose to consider the question of introducing shift system in these colleges in consultation with the Universities. It is also proposed to make a start on construction of buildings for Madurai University and for this purpose, a provision of Rs. 10 lakhs has been made in the Budget Estimates. While thus providing funds on an adequate scale for the expansion of Arts Colleges, we have also borne in mind the need to encourage diversion of pupils to technical courses of study. In the wake of our decision last year to grant exemption from tuition fees for students in Pre-University classes, subject to certain income limits, the need has been felt for extending the concession to the pre-technical course in polytechnics which has been recognised by the University as equivalent to Pre-University Course. The House should be glad to know that Government have now decided to grant exemption from payment of tuition fees in "Pre-technical" classes in Polytechnics, subject to the same income limits as in the case of the Pre-University Course.

WELFARE OF BACKWARD CLASSES.

34. The welfare of Backward Classes continues to engage special attention of the State Government. Though the Planning Commission had recommended an allocation of only Rs. 89 lakhs under this head in the Annual Plan for 1968-69, Government have drawn up a Plan entailing an outlay of Rs. 173 lakhs so as to meet the minimum needs of programmes under this head. Together with committed expenditure, the total provision for Welfare of Scheduled Castes and Backward Classes will be of the order of Rs. 651 lakhs in the Budget Estimates for 1968-69. Apart from continuing the existing schemes, such as grant of scholarships and acquisition of house sites, Government propose to make a start in the coming year with a scheme for grant of loans to persons belonging to Scheduled Castes to enable them to set up in new trades and professions. A provision of Rs. 1 lakh has been made for this purpose, and the scheme will be further enlarged in the years to come with reference to the results achieved. The House should also be glad to know that the Government have now decided to supply one set of clothes to all children studying in elementary schools run by the Harijan Welfare Department at a cost of Rs. 3.8 lakhs and to enhance the boarding grants to Harijan hostels at an additional cost of Rs. 4.3 lakhs.

REPATRIATES FROM CEYLON.

35. The repatriates from Ceylon who will soon be here in large numbers are another class of people whose welfare will be the special concern of Government. Under the agreement entered into by the Government of India with the Government of Ceylon, 5.25 lakhs of persons of Indian origin are expected to be repatriated to India in the course of the next fifteen years. Of this, about 10,000 families are expected to reach here in 1968-69 and we have to initiate special programmes for the welfare and rehabilitation of these people without loss of time, as the bulk of the repatriates will be

28th February 1968]

workers from plantations. Government have considered that their resettlement should be mainly in Tea, Coffee and Rubber plantations and in land colonisation schemes. The rehabilitation of the repatriates is in pursuance of an agreement between two countries and should therefore be looked upon as a national problem. It is in this view that we have taken the position that the funds required for the rehabilitation and welfare of the repatriates should be provided in full by the Government of India over and above the normal assistance available to us for the Plan, and I am glad to state that this position has also been accepted by the Government of India during the discussions which were held at Madras some months ago with representatives of the four States in the Southern region. We have already forwarded to the Government of India for approval a scheme for raising tea plantations over an extent of 3,750 acres in the Nilgiris district at a total cost of Rs. 3.75 crores. We have also formulated a scheme for settlement of repatriates on an area of 330 acres of land in Poomalalukuppam in North Arcot district at a cost of about Rs. 10 lakhs. Schemes have also been drawn up for grant of loans to the repatriates for enabling them to settle down in trades suited to their capacity. Many other schemes are also in different stages of formulation and the House will agree with me that unless these schemes are implemented vigorously with special assistance from the Government of India, the influx of repatriates will aggravate the problem of unemployment in our State.

PUBLIC HEALTH.

36. Under programmes relating to Medical, Health and Family Planning, though the Planning Commission had recommended a provision of only Rs. 220 lakhs, we have sought to keep the level of expenditure at Rs. 369 lakhs. When it is remembered that the outlay on Plan schemes under this sector in the current year will be only Rs. 338 lakhs, Hon'ble Members will realise that a reasonable measure of growth has been assured. The construction of additional buildings and provision of equipment for the three new Medical Colleges at Chingleput, Palayamkottai and Coimbatore which are still in the initial stages of development, constitute obviously the first charge on our resources. For it is only to the extent that we augment facilities for training of medical personnel, it will become possible for us to sustain a programme for wide dispersal of medical facilities in rural areas in the coming years. A provision of Rs. 77 lakhs has been made for these three Medical Colleges. From the long list of Part II Schemes relating to this sector, details of which have been furnished in the Budget Memorandum, Hon'ble Members will note that we have endeavoured to meet to the extent possible the needs of additional staff and equipment in the various teaching and non-teaching hospitals in the State. With a provision of about Rs. 180 lakhs, of which Rs. 137 lakhs will be met by Central assistance over and above the normal assistance for our Plan, we have tried to ensure that there is no slackening in the pace of implementation of Family Planning Programmes. The Government also attach importance to the development of Siddha Systems

28th February 1968]

of Medicine. Sanction has recently been accorded to the construction of a 100 bedded hospital for Indian System of Medicine at Arumbakkam and the construction of buildings will be taken on hand soon. Government have also proposals under consideration for the opening of Siddha wings in all district headquarters hospitals. With the continuation of schemes for eradication of small-pox, malaria and filariasis, preventive aspects will be taken adequate care of. Government also propose to start soon a Cancer Control Pilot Project in collaboration with the World Health Organisation at Kancheepuram. Norwegian Government have also come forward to give assistance to meet the cost of buildings and equipment required for this programme. The details of the scheme will be finalised soon and implementation taken up shortly.

WATER-SUPPLY AND DRAINAGE SCHEMES.

37. The pace of execution of Water-supply and Drainage Schemes relating to the Madras Corporation will be maintained at the same level as in the current year. But Government consider that it should be possible for the Corporation to meet a significant portion of the cost of these schemes by raising an open market loan as other major Corporations are doing. On the assumption that the Corporation itself will be able to meet the cost of Water-supply and Drainage Schemes next year to the extent of at least Rs. 75 lakhs, provision has been made in the Estimates for 1968-69 for loan and grant assistance of Rs. 60 lakhs only to the Corporation for its normal Water-supply and Drainage Schemes. The House is aware of the proposal of the Government for finding permanent solution for the water-supply problem in the City by drawing water from the Cauvery System at Veeranam. Detailed estimates for this scheme have now been prepared and in accordance with the instructions of Government of India that schemes costing over Rs. 5 crores should be sent to them for prior technical and financial clearance, estimates have been forwarded to the Government of India for their formal concurrence. We hope that the Government of India would accord approval for the scheme at an early date, enabling us to make an earnest start on this scheme in the coming year. A provision of Rs. 25 lakhs at this stage has been made for this programme and the completion of the scheme will be accorded high priority in the new Fourth Plan which is to be drawn up so as to take effect from 1969-70. Though the allocation for Water-supply and Drainage Schemes relating to other urban centres at Rs. 125 lakhs in the Annual Plan for 1968-69 may look small, in relation to current year's anticipated outlay of Rs. 155 lakhs, it should be remembered that the Planning Commission had proposed an outlay of only Rs. 120 lakhs for water-supply schemes inclusive of those of the Corporation. It should be stressed that attention will be concentrated on completion of schemes in advanced stage of execution so as to enable the people to reap the benefits of the schemes which have been dragging on for a long time at an early date. The schemes for supply of water at Avadi, Wandiwash, Dindigul,

[28th February 1968]

Yercaud, Namakkal and Villivakkam and also drainage schemes relating to Mannargudi and Tuticorin will be completed in the coming financial year.

ANNUAL PLAN, 1968-69.

38. Next year's Plan as emerging from the Budget Estimates will be of the order of Rs. 79.68 crores. Though this may look small in relation to what we expect to achieve in the current year, for a comparative assessment of the dimensions of the developmental programmes in the current year and next we should also take into account the agricultural developmental programmes which we propose to finance outside the Plan through funds obtained from institutional agencies, to which I have made fuller reference earlier. When these outlays are also included, as they should be, the House will realise that by and large, we would have maintained the pace of execution of developmental programmes at about the same level as in the current year. The House is aware that Central assistance has always been of crucial significance in determining the size of the Plan. As I had occasion to refer earlier in my speech, we have reason to feel aggrieved that we have not been given our due share of assistance and that even assistance in the agreed proportion had not been released in 1966-67 and 1967-68. The least that the Planning Commission should do is to make good in full the shortfall which has occurred in these two years and if possible, provide a measure of accelerated assistance having regard to the fact that many of our irrigation and power programmes are now in an advanced stage of execution. We have taken credit in our Budget Estimates for Central assistance of Rs. 47.9 crores for the Plan, as we are clearly entitled to the same though at this stage the Government of India have firmly committed themselves to a figure of only Rs. 42.9 crores.

REVISED ESTIMATES, 1967-68.

39. I now turn to an analysis of the basic figures which are of relevance in considering the present Budget proposals. The House will recall that the Budget Estimates for 1967-68 which I presented to this House in June last had envisaged a deficit on revenue account of Rs. 112 lakhs. The provision for subsidy on sale of foodgrains which was then provided for under the capital head "124. Capital Outlay on Schemes of Government Trading" has now been written back to revenue and this has increased the revenue expenditure by Rs. 5.10 crores. Notwithstanding this, the House should be glad to know that we now place the revenue receipts in the current year at Rs. 227.95 crores and expenditure at Rs. 228.40 crores, revealing a revenue deficit of only Rs. 45 lakhs. The lumpsum of Rs. 5.25 crores which we had taken credit for the additional taxation proposals placed before the House in June last has now been distributed under relevant heads such as taxes on vehicles, Sales Tax and Excise Duties and it will be seen that by and large, our estimates of receipts of additional taxation have been realised. There has been an improvement of Rs. 2.63 crores

28th February 1968]

under our share of Income Tax and Rs. 44 lakhs under Excise Duty, representing largely the payment of arrears relating to previous years. This has been, however, offset by a shortfall of Rs. 1.39 crores under Union Excise Duties. Taking all the three items together, there has, on the whole, been an improvement of Rs. 1.68 crores under our share of Central taxes in the Revised Estimates as compared with Budget Estimates. Though the Centre has not agreed to any increase in its assistance, of Rs. 38 crores for the current years' Plan, the grant element in the assistance has been a little higher than estimated and the improvement on this account is of the order Rs. 1.45 crores. There has also been a significant improvement in non-tax revenues, particularly under interest due on Government loans.

40. As in previous years, our expenditure at the stage of Revised Estimates has also been higher than the Original Budget Estimates and this increase in Revised Estimates has already been taken into account in the First Supplementary Estimates presented to this House a few days ago. The principal increases are under Extraordinary charges (Rs. 546 lakhs) due mostly to the transfer of good subsidy of Rs. 510 lakhs to revenue account. Police (Rs. 149 lakhs), General Administration (Rs. 46 lakhs) due in part to increase of Rs. 23 lakhs for acquisition of lands for the Nuclear Plant at Kalpakkam and Medical (Rs. 62 lakhs). Under certain heads such as "Education" and "Community Development" we had to keep the expenditure somewhat at lower levels than budgeted for with reference to the considerably lower allocations indicated for these programmes by the Planning Commission. The other significant increases in expenditure on revenue account are mostly under developmental heads.

41. Turning to expenditure on capital account, we have provided now for an investment of Rs. 134 lakhs in Central Land Mortgage Bank debentures, Rs. 40 lakhs for a scheme for supply of water to the petroleum refinery at Manali and Rs. 19 lakhs for the purchase of buildings belonging to the Government of Ceylon at Mandapam. The outlay on minor irrigation works has also been stepped up by Rs. 21 lakhs. Under Loans and Advances, significant increases are under loans to cultivators (Rs. 19 lakhs), loans for intensive manuring schemes (Rs. 50 lakhs) and loans to the Madras State Electricity Board (Rs. 377 lakhs). These increases in expenditure on capital and loan accounts have been more than offset by improvement under Unfunded Debt and Deposit heads. There has also been some improvement of a transient character in respect of loans from the Government of India for financing transactions in fertilisers. Thanks to these improvements under deposit and loan heads, it is seen that even though our original expectations of additional assistance from the Centre for the Plan have not materialised, it will be possible for us now to finance a bigger Plan of Rs. 88.10 crores as against Rs. 85.28 crores originally budgeted and at the same time close the year with an authorised ways and means advance of only Rs. 295 lakhs outstanding with the Reserve Bank as against Rs. 495 lakhs originally anticipated.

[28th February 1968]

The House should be glad to know that on our present estimates, this State will not be in overdraft at the close of the financial year with the Reserve Bank of India.

BUDGET ESTIMATES, 1968-69.

42. The Budget for 1968-69 after providing for a reasonable element of growth under all elastic sources of revenue such as Motor Vehicles Tax, Sales Tax and Electricity Duties, estimates the receipts on Revenue Account at Rs. 248.28 crores and expenditure at Rs. 247.54 crores, resulting in a small surplus of Rs. 74 lakhs. This surplus has been arrived at after providing for a sum of Rs. 7.24 crores to meet the element of subsidy on sale of foodgrains in areas in which the schemes is now in force. The budget estimates also fully reflect the incidence of City Compensatory Allowance (Rs. 75 lakhs), additional expenditure now involved in the extension of the scheme of City Compensatory Allowance to sub-urban areas, teachers in aided institutions in Madurai City (Rs. 40 lakhs) and increase in rates of Dearness Allowance sanctioned in November last. Expenditure on the last item will be of the order of Rs. 9.2 crores, of which Rs. 2.3 crores is however to be credited to the Provident Fund accounts of the employees.

STATE RAFFLES.

43. While our position on revenue account does not cause concern it will be only prudent to bear in mind that our ways and means position will be extremely difficult in the year to come on account of the large increase in repayments of loans to the Government of India and open market loan. It is therefore necessary to take some steps to harness the savings of our people for the purpose of economic development on new lines. While the existing schemes for mobilisation of small savings will be pursued with vigour, Government have felt it necessary also to draw up a scheme for State Raffles so as to enable even poor people to contribute to the development of the State. Details of the scheme will be finalised shortly and will be implemented early in the next financial year. We have taken credit under Unfunded Debt for a sum of Rs. 1 crore towards the anticipated net receipts (i.e.), receipts after payments of prizes and commission for authorised agents under the Raffle Scheme. I have no doubt that almost every family in our State will participate in the scheme and thus assist in the development of our states economy.

NEW FINANCE COMMISSION—ITS TASKS.

44. The policies underlying the Budget, which are outlined above should give the House the assurance that we seek progress without endangering financial stability. While we accept the need for utmost economy and fiscal discipline, we are bound to point out that there is a fundamental disequilibrium between the responsibilities of the State and the resources available to it, and

28th February 1968]

this has to be redressed without further delay if the States are to meet effectively the minimum needs of the people for a good life as envisioned in our Plans. We have had four Finance Commissions; But their recommendations have not made any significant contribution to the rectification of this state of disequilibrium. Their efforts have been mainly directed towards assessing the needs of the States for maintenance of existing institutions and services and providing resources just adequate for their maintenance. The needs of development from the Centre, thus reduced entirely by discretionary assistance from the Centre, thus reducing the States to a position of absolute dependence on the centre. With the decision to have a new Fourth Plan from 1969-70 the need for appointing a new Finance Commission has been widely recognised.

45. May I take this opportunity therefore to suggest that the terms of reference of the new Finance Commission should be widened to cover, among other things, a searching review of the constitutional provisions relating to distribution of resources? This review could be undertaken by the Finance Commission without prejudice to any interim report which may become necessary for them to make, well in advance of the commencement of the new Fourth Plan, on the limited question of providing resources by devolution for the maintenance expenditure of the three annual Plans covering the interregnum between the Third Plan and the Fourth. There is no reason to apprehend that the review which I have proposed is in any way calculated to weaken the Centre or impair the unity of the country. On the contrary, with provision of larger resources to the States on a statutory basis so as to equip them better to discharge their responsibilities, there will be less opportunities for friction and mutual recrimination between the State and Centre in day-to-day financial relations and it will become possible to evolve a fraternal and fruitful partnership between them in all matters of common concern to the nation.

46. Before I conclude, I would like to express my thanks for the able assistance rendered to me by the Finance Secretary, Thiru G. Ramachandran and those working with him in preparing this Budget. By their enthusiastic co-operation, they have lightened my burden to a considerable extent.

47. With these words, Sir, I commend the Budget Estimates for 1968-69 for the acceptance of this House.

[28th February 1968]

[Vide foot-note

APPENDIX

The figures from 1957-58 take into account

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major heads.

1958-9. 1959-60. 1960-1. 1961-2.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
Union Excise Duties	..	6,02.51	6,09.04	A.
Taxes on income other than Corporation tax—				.
Share of Income-tax	22.50	6,60.29	7,34.11	7,87.30
Agricultural Income-tax	..	1,53.49	1,34.48	1,41.51
Estate Duty	..	80.26	29.32	40.49
Taxes on Railway fares	..	84.43	89.77	†
Land Revenue—				
Gross receipts including portion due to Irrigation.	7,00.78	7,04.62	7,40.21	6,83.32
Excise	3,72.23	32.94	24.68	33.09
Taxes on Vehicles	81.23	5,49.51	6,05.10	7,02.72
Sales Tax	..	16,74.53	19,11.53	21,25.61
Other taxes and duties	3.19	2,22.20	2,45.64	2,75.28
Stamps	1,73.37	4,77.80	4,52.97	5,21.74
Registration	32.70	1,04.51	1,06.90	1,13.14
Interest	19.73	6,07.48	7,08.82	8,39.59
Administration of Justice	15.39	52.39	60.36	72.07
Jails	5.98	30.99	35.59	30.92
Police	5.66	23.82	29.51	32.27

* Shown under "State's

† Shown under "L.V.L. Grants-in-Aid"

28th February 1968]

on page 23]

I.

the Reorganization of States from the 1st November 1956.

ACCOUNT OF THE MADRAS STATE.

1952-3.	1963	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.		Budget Estimate, 1968-9.
					Budget Estimate (Revised).	Revised Estimate.	
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
REVENUE.	*	*	*	*	*	*	*
7,74.40	9,72.44	10,04.79	10,01.27	11,44.64	11,86.89	14,00.12	12,41.33
1,16.21	1,35.15	1,42.86	1,22.73	1,45.82	1,36.00	1,27.00	1,57.00
37.33	38.47	59.76	58.91	35.86	55.98	99.56	77.77
†	†	†	†		†		
7,13.33	8,92.37	8,45.10	9,12.84	6,65.94	7,50.69	7,72.25	6,81.69
38.20	40.71	40.46	49.02	51.29	55.19	73.70	79.23
10,19.06	12,33.59	12,99.99	13,31.11	14,96.08	15,51.60	16,40.88	17,60.60
24,80.09	27,01.73	35,30.15	40,95.38	48,76.51	54,31.42	57,61.11	65,54.11
4,58.40	6,78.16	8,23.86	10,50.79	12,46.43	14,76.48	14,74.99	16,79.76
5,49.21	6,68.21	7,75.21	8,16.18	8,99.05	9,90.69	9,69.81	10,34.83
1,24.16	1,51.43	1,61.90	1,80.52	2,03.00	1,93.68	2,12.93	2,34.93
11,54.84	11,81.65	12,87.46	13,76.54	15,27.45	19,45.25	21,65.71	25,68.25
85.32	87.03	94.90	1,21.80	1,23.90	1,18.00	1,24.13	1,35.16
43.87	41.19	45.65	42.35	58.94	46.92	47.67	47.67
37.05	31.39	43.27	51.00	41.28	42.86	42.27	42.27

share of Union Excise Duties".

from the Central Government".

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE
[28th February 1968]

Major heads.

	1938-9.	1959-60.	1960-1.	1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
Miscellaneous departments	7.62	1,56.57		A.
Ports and Pilotage	44.67		†	59.50
Education	8.35	2,02.65	2,68.82	48.50
Medical	10.25	83.84	85.60	79.77
Public Health	2.59	1,18.50	1,85.78	16.86
Agriculture	8.12	2,33.09	2,48.54	1,91.75
Animal Husbandry	1.02	23.18	15.18	11.49
Co-operation	4.18	1,25.62	2,03.55	37.62
Industries	18.85	2,79.19	2,84.83	1,84.51
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works	*	*	*	29.28
Miscellaneous, Social and Developmental Organizations	..	..	1,98.60	(a)
Irrigation—				
Direct receipts ‡	6.31	11.08	10.61	11.52
Deduct—Working expenses	— 38.39	— 78.64	— 91.56	— 1,23.70
Net receipts	— 32.08	— 67.56	— 80.95	— 1,12.18
Direct receipts ‡	1.99	2.35	2.24	2.52
Public Works	25.12	1,40.81	1,42.25	1,13.86
Receipts from Electricity Schemes (Gross).	42.51	..	..	..
Deduct—Working expenses	— 24.81	..	..	..
Net receipts	17.70	..	..	..
Road and Water Transport Schemes—				
Gross Receipts (b)	..	2,51.46	3,15.14	3,69.27
Working expenses	..	— 2,19.58	— 2,95.03	— 3,46.89
Net receipts	..	31.88	20.11	22.38

* Shown under "L.I.A. Receipts from Community Development Projects, National Extension
 † Included under "Miscellaneous, Social and Development Organizations".
 ‡ Excludes land Revenue.
 § Shown under expenditure side with effect from 1st April 1962.
 ¶ The subvention from Central Government for the development schemes relating to these
 (a) Included under "XXI. Miscellaneous Departments".
 (b) Prior to 1949-50, the receipts were included under the revenue head "Miscellaneous" and

28th February 1968]

ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—cont.

1962-3.	1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-68.		Budget Estimate, 1968-69.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	Budget Estimate (Revised).	Revised Estimate.	(12)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
REVENUE—cont.							
36.07	38.51	39.47	45.32	53.54	52.99	58.87	2,01.20
..	..	..	..	..	..	..	..
48.27	1,54.72	1,09.93	91.20	1,09.79	80.91	1,10.68	1,18.41
78.58	94.60	1,02.50	1,12.52	1,18.20	1,59.61	1,59.63	1,57.20
12.26	13.97	28.34	16.66	13.36	13.93	23.12	10.38
2,26.68	2,80.74	3,30.32	3,84.40	4,51.78	5,85.79	5,43.06	5,88.74
21.51	16.95	19.06	30.65	32.34	26.59	34.82	34.56
36.29	35.04	36.90	59.33	64.84	47.96	44.34	46.34
2,95.84	3,46.90	4,88.86	3,39.93	1,49.04	1,35.98	2,18.22	2,35.16
2.12	2.57	2.81	6.78	9.92	6.81	6.72	7.21
37.46	23.62	30.24	33.41	36.92	33.41	36.11	2,41.41
11.70	9.02	10.60	14.80	13.26	11.49	13.03	13.53
§	§	§	§	§	§	§	§
11.70	9.02	10.60	14.80	13.26	11.49	13.03	13.53
2.92	2.10	2.88	5.13	6.18	5.04	7.23	6.79
1,20.68	1,14.56	1,24.34	1,52.35	1,51.55	1,30.40	1,45.53	1,41.96
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
4,34.80	5,18.73	6,23.65	7,95.94	9,30.11	9,21.78	11,01.25	14,02.63
§	§	§	§	§	§	§	§
4,34.80	5,18.73	6,23.65	7,95.94	9,30.11	9,21.78	11,01.25	14,02.63

Service and Local Development Works".
 Rs. 38.65 lakhs in Accounts 1960-61).

Departments have been shown under "LVI. Grants-in-Aid from Central Government".

working expenses were shown under the expenditure head "Miscellaneous".

[28th February 1968]

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major heads.	1959-60.	1959-60.	1960-1.	1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
Contributions and Recoveries towards Pensions and other retirement benefits.	2.88	4.83	15.30	A.
Stationery and Printing	2.96	18.70	22.01	16.89
Forest*	45.63	1,69.24	1,99.35	39.60
Miscellaneous	14.58	3,69.39	5,93.03	2,52.28
State's Share of Union Excise Duties ..	†	†	†	1,99.80
Grants-in-Aid from the Central Government.	..	4.31	8.36	6,55.49
Miscellaneous adjustments between Central, State and Union Territory Governments.	27	35	1.40	10,66.80
Dividends, etc., from Commercial and other Undertakings.	..	..	..	1.05
Other Miscellaneous Compensations and Assignments.	..	..	..	(d)
Extraordinary Receipts	..	5.24	1.59	..
Receipts from Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	..	2,01.10	2,69.65	1.07
Civil Defence	..	..	..	1.2
Mobilisation of Additional resources ..	..	..	..	..
Grand total ..	16,13.45	81,10.65	92,03.27	92,17.84

* The subvention from Central Government for the development schemes relating to this
 † Shown under "Union Excise Duties".
 ‡ Shown under XXXI. Community Development Projects National Extension Service
 § Includes Rs. 3,03.83 lakhs towards grant from the Central Government to cover the reduction
 (d) Included under "XXIX. Industries".

28th February 1968]

ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—cont.

1962-3.	1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8. Budget Estimate (Revised).	1967-8. Revised Estimate	Budget Estimate, 1968-9.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
REVENUE—cont.							
30.40	24.62	25.76	33.20	33.75	49.63	47.01	47.42
42.06	43.45	54.70	53.79	60.78	56.07	59.49	59.49
2,22.86	2,59.03	3,07.62	2,80.78	3,18.91	2,83.09	2,83.61	2,90.14
1,35.04	86.35	1,29.07	1,07.91	1,75.17	1,17.45	1,48.87	1,29.39
8,78.76	9,40.43	8,80.44	10,06.18	17,55.40	19,18.08	17,79.33	20,48.26
14,85.85	16,70.30	18,97.35	23,69.83	23,10.00	23,56.75	26,94.09	26,70.92
1.03	1.04	.85	.90	.87	1.21	1.21	1.46
4.77	10.07	10.96	17.31	19.97	15.31	15.39	19.26
..	0.04	..	..	..	..	..	..
1.07	0.89	25.24	1,11.80	1,28.20	1,40.50	1,37.12	..
‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡
..	..	..	.34	..	..	..	..
..	..	..	..	..	5,25.00	..	..
1,17,96.75	1,34,76.77	1,53,88.27	1,72,79.85	1,94,55.18	2,16,07.43	2,27,94.44	2,48,27.42

department have been shown under "Grants-in-Aid from Central Government".
 and Local Development Works".
 in the share of Income-tax consequent on the change in the company taxation.

[28th February 1968]

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major heads.	1958-9.	1959-60.	1960-1.	1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
B. EXPENDITURE ON				
Taxes on Income other than Corporation tax.	..	11.21	11.21	11.60
Land Revenue	25.36	1,88.78	1,75.05	1,08.70
Excise duties	32.18	5.53	5.41	*
Charges on account of Motor Vehicles Acts—				
Payment to local bodies	72.77	60.21	54.26	†
Other departmental expenditure ..	2.29	13.24	12.90	15.15
Sales tax	..	51.04	56.36	65.39
Other taxes and duties—				
Payment to local bodies	..	1,50.08	1,86.72	†
Other departmental expenditure ..	64	2.13	2.03	2.22
Stamps	4.72	24.17	27.12	27.99
Registration	29.13	40.20	43.73	45.88
Interest (on debt and other obligations).	58.54	5,18.23	6,96.03	7,81.81
Deduct—Interest transferred to Commercial Departments.	— 1,07.54	— 2,41.04	— 2,68.32	— 2,95.26
Net amount met out of ordinary revenues.	— 49.00	2,77.19	4,27.71	4,86.55
Appropriation for reduction or avoidance of debt.				
State Legislature and Elections ..	5.13	3,22.37	3,84.25	99.72
General administration	2,76.70	5,44.08	5,94.15	7,20.59
Administration of Justice	90.63	1,38.02	1,47.92	1,57.93
Jails	23.22	1,22.80	1,41.03	1,37.70
Police	1,60.96	5,79.50	6,07.21	6,60.36

* Included under "Sales Tax".

† Included under "Other Miscellaneous Contributions and Assignments".

28th February 1968]

ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—cont.

1962-3.	1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.		Budget Estimate, 1968-9.
					Budget Estimate (Revised).	Revised Estimate.	
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
REVENUE ACCOUNT.							
12.07	12.77	13.44	14.69	14.43	10.93	10.63	11.36
64.31	64.95	70.97	97.90	1,19.85	1,20.99	1,28.30	1,48.91
*	*	.04	.04	0.06	*	0.07	0.06
†	†	†	†	†	†	†	†
14.15	17.51	17.96	29.02	33.24	31.24	33.35	31.04
71.08	78.66	93.50	1,12.09	1,20.70	1,16.97	1,22.26	1,33.79
†	†	†	†	†	†	†	†
4.03	5.64	8.53	11.07	15.60	15.16	22.14	24.99
24.33	31.22	31.62	25.20	19.31	24.46	18.96	20.10
48.34	50.06	55.50	64.80	70.36	75.87	75.44	81.74
9,03.76	11,28.86	12,91.27	15,94.13	19,86.53	23,80.44	23,27.53	25,11.69
†	†	†	†	†	†	†	†
9,03.76	11,28.86	12,91.27	15,94.13	19,86.53	23,80.44	23,27.53	25,11.69
1,08.57	1,23.90	1,25.96	1,43.47	6,88.86	7,72.12	7,72.40	8,24.22
26.10	20.14	27.45	39.66	73.95	30.97	40.64	25.25
6,75.72	6,95.46	8,20.72	9,59.71	10,11.88	9,74.61	10,21.32	10,44.71
1,62.85	1,67.37	1,73.27	1,98.83	2,18.83	2,22.29	2,25.01	2,49.16
1,52.71	1,45.37	1,72.03	1,93.39	1,95.17	1,64.37	1,67.33	1,71.43
6,83.11	6,75.84	7,53.09	9,46.10	10,49.46	9,34.61	10,84.36	11,53.17

† Taken as receipts under "XVI. Interest" with effect from 1st April 1962.

§ Include under "General Administration".

[28th February 1968]

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major heads.

	1958-9.	1959-60.	1960-1.	1961-2.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
B. EXPENDITURE ON				
Miscellaneous departments	21.11	4,02.58	5,01.08	4,59.19
Scientific departments	.96	3.53	4.50	4.83
Education	2,61.98	15,14.70	18,88.74	23,46.48
Medical	98.14	4,91.54	5,48.71	6,49.87
Public Health	26.57	1,91.59	2,82.43	2,17.86
Agriculture	20.62	2,96.58	3,44.67	4,16.74
Animal Husbandry	12.85	97.05	1,23.01	1,48.78
Co-operation	13.82	2,05.05	2,08.76	2,27.20
Industries	27.54	4,36.11	3,57.20	2,73.61
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	†	†	†	5,43.80
Labour and Employment	†	7.78	†	35.07
Miscellaneous, Social and Developmental Organizations.	..	..	..	§
Irrigation—Interest on works for which capital accounts are kept.	87.59	2,15.99	2,36.45	2,59.9
Irrigation—Other Revenue expenditure financed from ordinary revenues.	39.09	1,09.02	1,35.08	1,73.01
Construction of Irrigation, etc., works ..	1.25	..	..	..
Capital Outlay on Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works.	..	..	..	..

† Shown under "63-B. Community Development Projects, National Extension Service and
 ‡ Shown under "47. Miscellaneous Departments".
 § Included under "26. Miscellaneous Departments".

28th February 1968]

ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—cont.

1962-3.	1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.		Budget Estimate, 1968-9.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	Budget Estimate (Revised).	Revised Estimate.	(13)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
REVENUE ACCOUNT—cont.							
58.11	66.44	74.17	82.90	98.22	1,00.50	1,06.60	10,39.25
5.32	6.64	7.83	7.27	8.19	7.42	7.56	8.27
25,76.01	27,41.46	31,73.86	37,85.13	43,85.62	53,98.14	53,48.72	56,27.90
7,47.45	8,20.24	8,57.72	10,32.80	11,73.17	11,87.09	12,48.98	13,31.80
2,10.84	2,41.41	2,89.43	3,62.07	5,02.16	4,86.58	4,81.14	4,93.17
5,41.45	6,81.90	8,42.18	10,67.97	11,80.54	12,81.17	13,29.66	14,24.75
1,69.32	1,89.01	2,21.95	3,30.85	3,37.08	3,39.30	3,32.60	3,63.37
2,41.27	2,29.59	2,63.39	2,84.33	2,84.39	2,84.63	2,63.76	3,01.85
5,51.37	4,94.87	6,30.39	6,56.65	2,51.07	2,57.14	4,17.78	4,56.81
6,40.10	6,68.65	6,80.65	7,52.72	6,40.66	6,61.21	6,08.84	5,61.74
36.42	1,23.94	1,50.18	1,33.56	2,04.05	2,29.09	2,22.17	2,30.58
4,41.91	4,80.21	5,30.44	5,85.64	6,89.27	7,07.21	7,79.18	10,05.55
3,95.72	4,29.38	4,67.51	5,12.46	5,66.84	5,87.47	6,06.02	6,29.17
1,73.44	1,76.07	1,64.86	1,95.40	2,32.19	2,10.03	2,34.36	2,26.26
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	..	..	0.40	..	0.60

Local Development Works".

[28th February 1968]

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE

Major heads.

(1)	1958-9.	1959-60.	1960-1.	1961-2.
	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
B. EXPENDITURE ON				
Public Works	1,19.70	6,88.15	6,93.25	5,55.55
Capital Outlay on Public Works ..	..	..	..	..
Road and Water Transport Schemes ..	..	..	..	..
Interest on Capital Outlay on Electricity Schemes ..	18.62	..	..	..
Famine Relief	16.04	70.69	75.73	35.19
Pension and Other Retirement Benefits ..	97.12	1,40.85	1,56.08	1,91.60
Territorial and Political Pensions ..	..	..01	..02	..37
Privy Purses and Allowances of Indian Rulers ..	..	..73	..73	5.02
Stationery and Printing	27.07	1,21.88	1,42.52	1,38.08
Forest	40.17	70.43	77.49	84.27
Miscellaneous	4.45	1,61.28	1,31.69	2,18.94
Commutation of Pensions	..	4.55	5.63	3.06
Miscellaneous Compensations and Assignments ..	..	..	..	2,14.62
Extraordinary Charges	..	9.70	2.95	2.18
Expenditure connected with National Emergency ..	..	..	..	..
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works ..	..	2,07.88	3,97.57	†
Grand total ..	16,09.72	80,57.70	91,99.43	1,01,79.11
Revenue Surplus (+) or Deficit (-) ..	+ 3.73	+ 52.95	+ 93.84	- 9,61.27

* Working Expenses of the Madras City Bus Service are taken in deduction of the receipts.

† Shown under "27. Community Development Projects, National Extension Service and

28th February 1968]

ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—cont.

1962-3.	1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8.		Budget Estimate, 1968-9.
					Budget Estimate (Revised).	Revised Estimate.	
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
REVENUE ACCOUNT—cont.							
9,23.03	10,00.34	9,60.05	11,86.63	11,35.27	10,84.48	10,65.64	10,47.69
..	..	..	..	4.27	13.16	5.46	12.01
4,29.56	5,35.81	6,50.50	8,31.03	9,86.76	9,68.87	11,61.43	12,95.51
..	..	..	..	..	..	..	..
19.53	58.38	72.09	94.37	50.00	61.16	88.37	2,22.81
2,57.89	3,56.16	3,39.48	3,40.51	3,49.69	3,45.08	3,60.92	3,70.72
..33	..60	..33	..29	0.32	..03	0.33	0.33
3.48	3.73	2.37	2.34	2.15	2.42	2.77	2.37
1,35.42	1,65.91	1,64.21	2,02.73	1,96.99	2,05.70	2,03.99	2,30.15
91.47	1,06.15	1,26.82	1,37.47	1,47.24	1,71.03	1,73.39	1,83.43
2,83.69	2,82.51	3,19.35	3,43.45	3,87.03	3,78.86	4,52.58	4,98.35
6.48	6.08	4.47	8.11	8.66	6.49	6.74	6.74
2,90.75	3,94.48	4,49.24	5,33.80	5,92.94	5,71.32	5,96.46	6,49.27
2.34	9.03	30.98	1,07.35	1,47.22	1,37.72	6,84.43	..
..	..	..	3.41	2.38	..09	0.78	0.21
†	†	†	†	†	†	†	†
1,21,60.83	1,34,99.74	1,51,29.80	1,80,66.34	2,01,42.70	2,17,19.02	2,28,39.89	2,47,53.00
2,34.08	- 22.97	+ 2,58.47	- 7,86.49	- 6,87.52	- 1,11.59	- 45.45	+ 73.53

949-50 to 1961-2.

Local Development Works".

G. 86-18

[28th February 1968]

APPENDIX

[The figures upto the end of 1953-4 include those relating to the Andhra areas and the

DETAILS OF CAPITAL

Description of the Scheme.	Approximate estimated cost.	1946-7 to 1960-61.	1961-2.	1962-3.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
A. IRRIGATION, NAVIGATION.				
Lower Bhavani Project	9,96-00	10,33-93	1-52	- 61
Mettur Canals Scheme	2,67-00	1,81-78	48	3-5
Malampuzha Project	4,42-00	4,38-73	..	..
Manimuthar Project	3,98-00	5,25-37	- 3-30	..
Aranjar Project	1,04-00	99-60	..	..
Walayar Project	1,00-00	99-17	..	..
Mangalam Project	88-65	59-65	..	..
Amaravathi Project	2,97-00	3,26-91	+ 1-02	- 1-50
Vaigai Reservoir Project	3,00-00	1,82-47	1-20	5-71
Sathanur Project	2,89-00	2,45-32	..	19-8
Krishnagiri Project	1,84-00	1,59-67	- 49	- 1-1
Kattalai High Level Canal Scheme	1,56-65	2,22-27	2-83	1-7
Pullambadi Canal Scheme	1,42-43	1,90-91	7-01	4-12
Vidur Reservoir Project	61-37	59-83	- 3-46	..
Meenakara Reservoir Project	49-56	0-47	..	..
Parambikulam-Aliyar Project	48,00-00	4,26-52	4,13-27	4,42-5
Neyyar II Stage	..	52-01	28-42	28-29
Improvement to Palar Anicut System	..	..	5-34	14-52
Sathanur Reservoir Project II Stage	..	..	5-11	..
Ramanadhi Scheme	..	..	..	..
Chittar-Pattanamkal	..	..	..	..
Modernising Vaigai Channel	..	..	..	..
Modernising Thanjavur Channel	..	..	..	..
Gomukhi Nadhi	..	..	..	..
Manjalar	..	..	..	..
Manimukthanadhi	..	..	..	..
Catana Reservoir	..	..	..	..
Works under the Special Minor Irrigation Programme including Tank Improve- ment Scheme.	..	9,66-97	1,77-30	2,18-02

3th February 1968]

I.

gures from 1956-7 take into account the Reorganization of States from the 1st November 1956.]

EXPENDITURE.

1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	Total. 1946-7 to 1966-7.	1967-8.		Budget Estimate 1968-9.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	Budget Estimate (Revised).	Revised Estimate.	(13)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
3to., SCHEMES.							
2-69	2-39	..	1-79	10,36-93	11-18	10-17	..63
..23	..03	..03	..01	1,86-55	1-46	..43	1-77
..	..	..	..	4,38-73	..	..	..
..79	..87	1-66	..14	5,19-94	..07	..01	..
..01	..01	..	..	99-62	..	..	..
..	..	..	..	99-17	..	..	..
..	..	..	..	59-65	..	..22	..02
..79	..55	..	..11	3,24-74	..01	..22	..02
8-86	5-21	..42	..94	2,04-83	..02	..02	..09
14-03	6-05	..17	..20	2,86-57	2-80	2-55	..
..1-47	..43	3-68	..20	1,60-97	..02	..07	..31
1-48	..34	..2-83	..86	2,26-69	..	..53	..10
2-33	1-17	3-60	1-56	2,10-70	..	1-29	..40
..1-32	0-70	..47	..69	57-82	..41	..23	..43
..	..	..	..	..47	..	..	..
5,77-31	6,32-41	5,55-61	3,12-84	33,60-52	2,50-68	2,50-71	2,06-34
6-81	..1-35	..08	..27	1,09-37	..	..16	..
14-22	11-54	5-90	7-37	59-00	6-03	1-90	..28
..	..	3-27	..29	8-77	..90	..86	1-63
..	..	..	..10	..10	..50	10-00	10-00
..75	73-95	1,29-17	1,05-18	3,09-05	1,26-50	1,05-00	95-00
..	..	..	..	..01	5-00	..10	100
..	..	..	..	..	10-00	..70	..72
26-02	44-79	41-25	..46	1,11-60	..36	1-62	..50
4-90	40-20	34-82	26-14	1,06-06	11-13	5-65	..1-49
..	..	..	20-61	20-61	40-77	45-00	34-00
..	..	..	..10	..10	5-00	..00	10-00
2,73-58	2,22-74	2,60-47	3,25-86	24,45-84	2 47-61	2,81-9	2,54-1

[28th February 1968]

DETAILS OF CAPITAL

Description of the Scheme.	Approximate estimated cost.	1946-7 to 1960-1.	1961-2.	1962-3.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
A. IRRIGATION, NAVIGATION,				
Other Irrigation Schemes (Productive and Unproductive).	*	4,35.91	28.20	3.24
Irrigation Projects transferred to Andhra and Mysore States.	..	18,73.97	..	..
Pro rata charges on Establishment and Tools and Plant.	..	42.51	3.14	4.06
Total ..	86,75.66	76,23.97	6,66.55	7,38.34

B. CAPITAL OUTLAY ON

Moyar Hydro-Electric Scheme	..	4,08.47	..	..
Pykara Hydro-Electric Scheme	..	13,82.83	..	..
Mettur Hydro-Electric Scheme	..	12,89.21	..	..
Papanasam Hydro-Electric Scheme	..	10,94.49	..	..
Periyar Hydro-Electric Scheme	..	10,48.00	3,54.68	..
Kundah Hydro-Electric Scheme	..	2,21.66	..	..
Madras-Thermal Electric System	..	16,01.60	..	..
Other Minor Schemes	..	62.08	..	..
Schemes transferred to Andhra and Mysore States.	..	15,89.08	..	..
Lumpsum provision for payment of compensation for acquisition of electrical undertakings of local authorities and private companies.	..	41.27	..	..
Total ..	10,48.00	80,25.37	..	..

* Consists of several works, some of which have been completed, while others are in progress.
 † Expenditure incurred by the State Electricity Board with effect from 1st July 1957.

28th February 1968]

EXPENDITURE—cont.

1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	Total, 1946-7 to 1966-7.	1967-8. Budget Estimate (Revised).	Revised Estimate.	Budget Estimate, 1968-9.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
ETC., SCHEMES—cont.							
24.98	52.03	38.22	37.47	8,19.75	26.97	35.31	26.35
..	..	..	..	18,73.97	..	..	..
6.68	4.03	3.73	5.42	69.57	2.80	2.61	2.73
9,62.18	10,89.61	10,79.66	8,47.39	1,30,07.70	7,27.08	7,31.61	6,44.35

ELECTRICITY SCHEMES.†

..	..	..	..	4,08.47	..	..	..
..	..	..	..	13,82.83	..	..	..
..	..	..	..	12,89.21	..	..	..
..	..	..	..	10,94.49	..	..	..
..	..	..	..	3,54.68	..	..	..
..	..	..	..	2,21.66	..	..	..
..	..	..	..	16,01.60	..	..	..
..	..	..	..	62.08	..	..	..
..	..	..	..	15,89.08	..	..	..
..	..	..	..	41.27	..	..	..
..	..	..	..	80,25.37	..	..	..

Hence no estimated cost is given.

[28th February 1968]

DETAILS OF CAPITAL

Description of the Scheme.	Approximate estimated cost.	1946-7 to 1960-1.	1961-2.	1962-3.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
C. INDUSTRIAL				
Cinchona Plantations	..	..	..	..
Kerala Soap Institute	..	1,27.15	2.24	1.72
Government Industrial Engineering Work- shop.	..	1.30	..	..
Fish Liver Oil Industry	..	0.98	..	0.18
Madras Vegetable Ghee Factory	..	1.70	..	..
Government Silk Filatures	..	12.61	..	..
Polytechnics	..	3.84	..	..
Artesian Wells	..	58.06	..	..
Shares in Fertilisers and Chemicals, Limited, Travancore.	..	24.18	2.73	9.19
.. .. .	..	21.00	..	..
Shares in Co-operative Wholesale Stores.	..	..	..	..
Shares in Madras Industrial Investment Corporation, Madras.	..	1,21.85	..	..
.. .. .	..	..	..	..
Shares in Dhrangodhara Chemical Works.	..	10.00	..	..
Shares in State Warehousing Corporation.	..	11.00	..	..
Shares in Co-operative Sugar Factories	..	36.50	25.00	3.00
Shares in Madras Industrial Development Corporation.	..	..	..	15.00
.. .. .	..	..	..	..
Shares in the Agro-Industrial Corporation.	..	..	..	..
Other Shares	..	..	..	..
Industrial Housing	..	1,84.96	69.22	1,08.15
.. .. .	..	55.10	12.42	14.17
Industrial Estates	..	..	4.44	5.12
Small-Scale and Village Industries	..	1,71.01	26.75	10.73
Stationery and Printing	..	2,03.40	55.75	1,41.30
Bulk acquisition of lands for Housing Schemes.	..	9.33	0.76	..
.. .. .	..	8.63	0.20	..
Tractor Hiring Schemes	..	..	..	..
Water-supply Schemes for Defence Indus- tries. Project, Avadi.	..	..	11.25	17.47
.. .. .	..	..	7.35	9.04
Water-supply Schemes for Small Arms Project, Tiruchirappalli.	..	..	..	..
Acquisition of Land near Red Hills for Improving Water Facilities for Industries. Other Items	..	..	..	..
.. .. .	..	2,24.14	15.39	10.92
Union Government Rental Housing Schemes.	..	..	..	..
Total	..	12,86.54	2,24.62	3,30.75

28th February 1968]

EXPENDITURE—cont

1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	Total, 1946-7 to 1966-7.	1967-8. Budget Estimate (Revised).	Revised Estimate.	Budget Estimate, 1968-9.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
DEVELOPMENT SCHEMES.							
1.88	1.61	1.68	2.24	1,38.32	2.00	2.50	3.49
..	..	..	..	1.30	..	..	..
..	0.05	0.19	..	1.45	..	0.45	..
..	..	..	..	1.70	..	..	..
..	..	..	..	12.61	..	..	..
..	..	..	..	3.84	..	..	..
..	..	..	..	58.06	..	..	..
..	..	..	..	38.66	..	..	..
2.56	..	..	..	21.00	..	..	..
..	..	..	..	..	..	..	..
..	..	..	20.50	20.50	..	3.00	..
..	25.00	25.00	25.00	1,96.85	..	..	..
..	..	..	..	10.00	..	..	..
..	..	..	1.00	32.00	1.00	..	..
5.00	6.00	6.00	25.00	1,24.00	20.00	20.00	35.00
7.50	5.00	10.00	75.00	1,50.77	3,11.50	2,50.00	..
..	..	75.77	75.00	..	..	..	..
..	..	..	25.01	25.01	10.00	10.00	20.00
..	..	..	36.90	6,73.65	1,14.85	2,18.60	3,69.69
92.31	1,15.42	71.69	10.31	1,04.01	9.00	9.00	1.50
15.90	9.63	9.71	..	..	4.73	3.13	0.21
3.23	1.01	4.27	5.16	..	..	..	..
11.79	1,46.89	40.88	33.75	4,41.80	50.60	42.45	41.06
2,17.55	87.09	99.65	47.25	8,51.99	70.46	45.70	41.13
..	..	..	..	10.09	..	2.37	5.00
..	..	..	..	8.83	..	..	..
9.26	2.24	18.01	19.48	77.71	13.50	11.10	39.00
25.17	13.15	1.14	1.51	54.34	..	0.62	..
..	..	22.09	..	22.09	0.30	0.30	..
..	..	..	..	..	..	..	..
..	18.51	70.09	23.34	1,11.94	18.00	18.00	..
..	..	..	..	..	..	..	..
45.29	80.98	26.11	18.09	3,68.70	1,80.37	2,29.22	1,57.85
..	..	..	..	..	50.00	50.00	50.00
..	..	..	..	..	..	..	..
4,30.83	5,10.56	4,21.52	3,56.20	35,61.02	8,46.85	9,10.18	7,63.50

[28th February 1968]

DETAILS OF CAPITAL

Description of the Scheme.	Approximate estimated cost.	1946-7 to 1960-1.	1961-2.	1962-3.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
D. CAPITAL OUTLAY ON ROAD				
Madras State Transport	..	3,96.64	62.90	14.66
E. CAPITAL OUTLAY				
Buildings	..	14,90.26	4,06.98	4,28.97
Road Works (including tools and plant and establishment).	..	4,33.80	1,55.33	1,97.57
Grants to Local Bodies for Water-supply.	..	24.63	—2.14	—2.14
Grants to Local Bodies for Road Works.	..	45.74	—3.96	—3.96
Pro rata charges for Establishments ..	..	70.97	23.63	54.16
Total ..	..	20,85.40	5,79.84	6,74.60
F. COMPENSATION				
Advance compensation and interim payments.	..	8,35.28	16.45	12.55
G. CAPITAL OUTLAY				
Forest Works	..	97.90	32.99	51.27
H. CAPITAL OUTLAY ON				
Sanitary Works (Stocks)	..	1.28	42.18	31.92
Rural Water-supply Schemes	..	2,34.18	21.89	1.52
National Water-supply and Sanitation ..	..	79.36	7.40	14.08
Grants to Madras Corporation for Water- supply.	..	14.68	—1.26	—1.26
Deepening of Wells	..	7.18	5.19	3.67
Total ..	..	2,46.68	75.20	49.88
I. CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURAL				
Acquisition of lands for State Seed Farms and Other items.	..	6.19	4.16	4.30

28th February 1968]

EXPENDITURE—cont.

1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	Total, 1946-7 to 1966-7.	1967-8. Budget Estimate (Revised).	Revised Estimate.	Budget Estimate, 1968-9.
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
TRANSPORT SCHEMES.							
1,56.47	1,55.50	1,58.53	1,98.93	11,43.63	76.34	1,57.48	1,45.74
ON PUBLIC WORKS.							
3,49.97	3,00.05	3,05.77	3,23.76	36,05.76	2,76.11	3,76.15	3,87.78
1,90.52	2,58.77	2,29.79	1,87.70	16,51.48	1,30.90	1,45.73	98.75
—2.14	—2.14	—2.13	—6.09	33.96	—2.13	—2.13	—2.13
—3.81	—3.94	—3.96	—	—	—3.96	—3.96	—3.96
52.54	59.01	50.54	49.97	3,60.82	91.51	90.87	93.15
5,87.08	6,09.75	5,80.01	5,55.34	56,52.02	4,92.43	6,06.66	5,23.59
TO ZAMINDARS.							
4.64	4.89	2.56	7.65	8,84.02	—1.00	1,12.84	1,82.00
ON FORESTS.							
63.30	59.01	71.90	65.61	4,42.08	73.47	61.20	79.74
IMPROVEMENTS TO PUBLIC HEALTH.							
—3.77	—13.78	—10.59	—38.39	9.85	13.14	—2.37	—25.95
1.30	0.18	—0.96	3.43	2,61.34	0.04	0.81	0.47
2.71	1.63	0.89	0.18	1,06.20	..	0.21	—0.04
—1.26	1.26	—1.26	—1.26	7.12	—1.26	—1.26	—1.26
4.44	..	..	..	20.48	..	..	..
3.42	—13.23	—29.92	—36.04	4,04.99	11.92	—2.16	—26.70
IMPROVEMENTS AND RESEARCH.							
3.17	24.20	34.25	..	77.27	46.12	34.97	27.72

[28th February 1968]

APPENDIX
CAPITAL EXPENDITURE OUTSIDE THE REVENUE ACCOUNT OF

Major heads, (1)	1956-57 to 1960-61, (2)	1961-2, (3)	B 1962-3, (4)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
Payment of Compensation to landholders, etc., on the abolition of the Zamindari System.	8,35.29	16.45	12.56
Capital Outlay on Improvements to Public Health ..	3,51.42	75.20	49.88
Capital Outlay on Schemes of Agricultural Improvements and Research.	7.19	4.17	4.20
Capital Outlay on Consumer's Co-operatives	..	..	..
Capital Outlay on Industrial and Economic Development.	7,54.81	96.46	1,23.06
Capital Outlay on Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works (Commercial).	58,81.95	4,71.66	5,13.44
Capital Outlay on Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works (Non-Commercial).	5,56.42	1,94.89	2,34.90
Capital Outlay on Public Works	20,66.17	5,79.84	6,74.60
Capital Outlay on Electricity Schemes	72,41.11	..	..
Capital Outlay on Other Works Outside the Revenue Account.	6,71.02	1,28.16	2,07.69
Capital Outlay on Road and Water Transport Schemes.	3,83.20	62.90	14.66
Capital Outlay on Forests	97.90	32.99	51.36
Capital Outlay on Schemes of Government Trading ..	—25,74.11	98.80	7.50
Appropriation to the Contingent Fund	..	..	..
Total ..	<u>1,62,72.37</u>	<u>17,61.52</u>	<u>18,93.95</u>

28th February 1968]

II—A.

THE MADRAS STATE—DETAILS GIVEN BY MAJOR HEADS.

1963-4.	1964-5.	1965-6.	1966-7.	1967-8, Budget Estimate (Revised).	Revised Estimate.	Budget Estimate, 1968-9.
(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
4.64	4.89	2.56	7.65	—1.00	1,12.84	1,81.00
3.42	—13.23	—20.92	—36.05	11.92	—2.61	—26.70
3.17	24.20	34.25	33.72	47.12	34.97	27.7
..	12.43	9.68	..	..	..	..
1,06.54	1,55.59	5,93.97	2,94.66	1,59.35	5,24.71	4,44.15
6,62.31	8,12.18	7,81.23	4,90.39	4,62.38	4,31.94	3,75.49
2,99.87	2,77.43	2,98.43	3,57.00	2,64.69	2,90.67	2,76.86
5,87.13	6,09.75	5,80.01	5,55.34	4,92.43	6,06.66	5,23.59
..	..	..	..	..	..	..
3,24.29	3,54.97	—1,72.45	61.54	3,87.50	3,65.47	3,25.36
1,56.47	1,55.50	1,58.53	1,98.93	76.34	1,57.48	1,45.74
63.31	59.01	71.90	65.61	73.47	61.20	79.74
1,52.96	2,94.92	10,57.08	—19,82.91	9,32.22	10,74.67	—26.83
..	3,50.00	..	..	..	..	..
<u>23,64.11</u>	<u>30,97.64</u>	<u>33,94.27</u>	<u>45.88</u>	<u>32,06.42</u>	<u>36,67.00</u>	<u>23,21.16</u>

APPENDIX III

[28th February 1968]

STATEMENT SHOWING THE DEBT POSITION.

(i) OPEN MARKET LOANS.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount out-standing on 30th September 1953.	Amount out-standing on 31st October 1956.	Amount out-standing on 31st March 1967.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
A. Loans raised before the 1st October 1953.					
September 1937 and September 1940.	3 per cent loan, 1952 I and II issues.	2,33.54	.80	.28	.08
September 1938	3 per cent loan, 1953	1,51.29	15.20	.48	.10
June 1939	3 per cent loan, 1959	1,50.00	1,23.96	1,23.96	.20
September 1942	3 per cent loan 1955.	1,25.00	1,23.25	0.15	.02
September 1943	3 per cent loan 1956	1,25.10	1,25.10	3.12	.06
August 1944	3 per cent loan, 1958	1,10.00	1,07.95	1,07.92	.10
September 1945	3 per cent loan, 1960	3,00.00	2,78.44	3,81.77	.11
September 1946	2½ per cent loan, 1961	4,09.30	3,81.77	4,38.25	.34
July 1950	3 per cent Development Bonds, 1960.	4,39.75	4,38.25	4,38.25	.21
September 1951	3½ per cent loan, 1962	3,01.49	3,01.49	3,01.49	7.
August 1952	4 per cent loan, 1964	5,24.81	5,24.81	5,24.81	10.
July 1953	4 per cent loan, 1963	10,33.71	10,33.71	10,33.71	18.
	Total—A.	39,03.99	34,54.73	31,94.38	18.4

B. Loans raised from 1st October 1953 to 31st October 1956.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 31st October 1956.	Amount outstanding on 31st March 1967.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
August 1955	4 per cent loan, 1967	10,47.17	10,47.17	10,47.17
September 1956	4 per cent loan, 1968	13,83.56	13,83.56	13,83.56
	Total—B.	24,30.73	24,30.73	24,30.73

C. Loans raised after 1st November 1956.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 31st October 1956.	Amount outstanding on 31st March 1967.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
July 1958	4½ per cent loan, 1970	5,55.57	5,55.57	5,55.57
August 1959	4 per cent loan, 1971	8,72.75	8,72.75	8,72.75
August 1960	4 per cent loan, 1969	12,20.72	12,20.72	12,20.72
September 1961	4½ per cent loan, 1972	10,44.00	10,44.00	10,44.00
August 1962	4½ per cent loan, 1974	13,26.43	13,26.43	13,26.43
August 1964	4½ per cent loan, 1976	14,33.32	14,33.32	14,33.32
August 1965	5½ per cent loan, 1977	14,44.27	14,44.27	14,44.27
September 1966	5½ per cent loan, 1978	13,24.32	13,24.32	13,24.32
March 1967	4 per cent Madras Land Ceiling Compensation Bonds.	3.12	3.12	3.12
September 1967	5½ per cent loan, 1979	18,04.79	18,04.79	18,04.79
	Total—C.	1,10,29.29	1,10,29.29	1,10,29.29

28th February 1968]

STATEMENT SHOWING THE DEBT POSITION—cont.

(ii) SPECIAL IRREDEEMABLE LOANS.

	Amount.
	RS.
(1) Four bonds bearing interest at 8 per cent per annum issued between the years 1796 and 1807.	1,33,000
(2) Two bonds bearing interest at 6 per cent per annum issued in the years 1795 and 1817.	10,500
(3) A deposit bearing interest at 6 per cent per annum received in 1817	41,770
(4) A deposit bearing interest at 4 per cent per annum (now treated as an endowment for the Stanley Hospital, Madras).	36,878

Total—(ii) .. 2,52,148
or
2.52 lakhs.

SUMMARY.

(Open Market Loans and Special Irredeemable Loans.)

	RS. LAKHS.
(1) Share of Madras in the outstanding balance of open market loans raised before 30th September 1953.	18.67
(2) Share of Madras in the outstanding balance of the open market loans raised after 1st October 1953 and before 31st October 1956.	19,78.61
(3) Loans raised after 1st November 1956	92,24.50
	1,12,21.78
(4) Share of Madras in the open market loans raised by the Travancore-Cochin State before 31st October 1956.	21.21
(5) Total liability on account of open market loans as on 31st March 1967	1,12,42.99
(6) Share of Madras in respect of the irredeemable loans in the population ratio	1.29
(7) Total liability as on 31st March 1967 on account of open market loans and special irredeemable loans.	1,12,44.28

STATEMENT SHOWING THE OUTSTANDING BALANCE ON 31st MARCH 1967 OF LOANS TAKEN FROM THE GOVERNMENT OF INDIA AND AUTONOMOUS BODIES.

(The figures for the period prior to 1st November 1956 represents the provisional share of the present reorganized Madras State in the population ratio.)

A. LOANS RECEIVED BY THE MADRAS GOVERNMENT.

	Share of Madras in the outstanding balance on 31st March 1967.
(1)	(2)
	RS. LAKHS.
Pre-autonomy consolidated debt	1,07.81
Loans received from 15th August 1947 to 30th September 1953	13,99.31
Loans received from 1st October 1953 to 31st October 1956	4,14.46
Loans received from 1st November 1956 to 31st March 1967	2,74,44.81
Total—A	2,93,66.39

APPENDICES

B. LOANS RECEIVED BY THE FORMER TRAVANCORE-COCHIN GOVERNMENT.

[28th February 1968]

(1)	(2) Share of Madras in the outstanding balance of loans raised by the former Travancore- Cochin State before 1st November 1956.
Pre-autonomy debt	(RS. IN LAKHS.)
Loans received from 15th August 1947 to 31st October 1956	1.37
	13.41
Total—B. ..	14.78

**C. OUTSTANDING BALANCE OF LOANS FROM AUTONOMOUS BODIES
AS ON 31st MARCH 1967.**

(1)	(2) (RS. LAKHS.)
Loans from the National Co-operative Development and Warehousing Board.	4.15.36
Loans from the National Agricultural Credit (Long-term Operation) Fund of the Reserve Bank of India.	3.20.47
Loans from the All India Khadi and Village Industries Commission	0.15
Loans from the Life Insurance Corporation of India	10.89.51
Loans from the State Bank of India	4.86.00
Total—C. ..	23.11.48
GRAND TOTAL—A+B+C	3,16,92.85

**A SUMMARY OF THE LOANS TAKEN FROM THE CENTRAL GOVERNMENT
FOR VARIOUS SCHEMES AND OUTSTANDING ON 31st MARCH 1967.**

(1) Serial number and description of loan.	(2) Balance outstanding on 31st March 1967.
Loans.	RS.
1 Pre-autonomy debt	1,07,81,168
2 Loans for Cochin harbour works	1,37,066
3 Loans for the development of Handloom and Khadi Industry	4,41,36,025
4 Loans for the construction of hostel buildings	67,56,264
5 Loans under the Subsidised Industrial Housing Scheme (including Plan-tation Labour Housing).	1,29,73,397
6 Loans for expansion of power facilities	2,84,85,535
7 Loans under the Scheme of Sharing Small Saving Collection	37,06,36,000
8 Loans for the development of Small-scale Industries	7,16,00,250

APPENDICES

[28th February 1968]

(1) Serial number and description of loan.	(2) Balance outstanding on 31st March 1967.
Loans—cont.	RS.
9 Loans for Grow More Food Schemes	9,00,32,254
10 Loans under the Community Development Programme	7,75,00,941
11 Loans under the National Extension Service Programme	12,97,236
12 Loans towards the cost of materials and equipment supplied under T.C.A. Programme—Community Development Programme, Rural Electrification Programme and the Tube Well Casting Scheme.	61,45,682
13 Loans for Dairy Development Scheme	11,580
14 Loans for Forest and Soil Conservation Schemes	3,77,37,682
15 Loans for the construction of Housing Colonies by Weavers' Co-operative Societies.	12,05,371
16 Loans under the Low Income Group Housing Scheme	3,53,09,084
17 Loans under the National Water-supply and Sanitation Schemes	1,81,54,463
18 Loans for miscellaneous development purposes such as Irrigation and Power, etc.	83,88,86,144
19 Loans for financing expenditure on Irrigation Schemes	91,30,690
20 Loans under the programme of permanent improvement in scarcity areas.	3,62,96,610
21 Loans for financing capital expenditure on Police Housing Scheme	2,91,80,744
22 Loans for Co-operative development (including Loans for Participation in the Share capital of Co-operatives).	49,77,996
23 Loans for the development of Minor Ports	84,14,005
24 Loans for Famine Relief Works	50,95,343
25 Loans for Cyclone Relief Measures	3,09,08,316
26 Loans for Slum Clearance Scheme	1,79,93,856
27 Loans for development of Handicrafts	9,34,747
28 Loans for development of Silk Industry	3,17,599
29 Loans under the scheme for the multiplication and distribution of improved seeds.	1,75,148
30 Loans for the development of Coir Industry	6,72,239
31 Loans under the Scheme of Colonization	74,588
32 Loans for Centrally sponsored and Centrally-aided Medical and Public Health Schemes.	16,22,88,449
33 Loans for State Development Schemes (Agriculture, etc.)	25,17,28,045
34 Loans for conversion of Handlooms into Powerlooms	1,381
35 Loans for Land Acquisition and Development Schemes	67,00,566
36 Ways and Means Advances granted to the Composite Madras State treated as loan.	13,47,46,628

APPENDICES

Serial number and description of loan.		28th February 1968]
(1)	Loans—cont.	Balance outstanding on 31st March 1967. (2)
37	Loans towards cost of materials and equipment supplied under Plan for Kundah Project. Colombo	Rs. 2,99,82,267
38	Loans for development of Large and Medium Industries	8,17,747
39	Loans for Village Housing Project Schemes	26,63,432
40	Loans for setting up of Seasoning and Preservation of Plants	4,880
41	Loans for adoption of Metric System of Weights and Measures	7,15,202
42	Loans to All-India Officers for house building purposes	20,52,804
43	Loans for Madras Milk Scheme—Newzealand Aid	6,50,848
44	Loans for Animal Husbandary, Dairying and Fisheries Schemes	3,01,21,177
45	Loans for the development of Fruit Production	20,000
46	Loans for the re-settlement of landless labourers	9,70,952
47	Loans for Works Programme for increasing rural man-power	97,06,700
48	Loans for rural electrification	29,50,00,000
49	Loans out of proceeds of market borrowings	13,00,00,000
50	Loans for Rehabilitation of Goldsmiths	2,30,32,886
51	Other Ways and Means Advances	1,92,000
52	Loans for manufacturing furniture for Bharat Sevak Samaj.	2,724
53	Loans under National Loan Scholarship Scheme	88,01,760
54	Loans to Co-operative Societies in Gramdhan, Bhoodan areas	10,63,640
55	Loans for Intensive Development of Rural Industries	33,13,000
56	Loans for Special Development Programme (Crash Programme)	1,21,18,853
57	Loans for Relief and Rehabilitation Measures to Indian Nationals returning from Burma.	2,03,12,740
58	Short-term loan for financing expenditure on development of exhibition site.	75,00,000
59	Advance for the purchase of debentures of Land Mortgage Bank	60,00,000
60	Loans for the accelerated programme for Consumer Co-operative Stores	36,93,500
	Grand total	2,93,81,17,202

APPENDICES

[28th February 1968

DEBT CHARGES—1963-64 TO 1968-69.

A. Interest—							
Interest on Open Market loans (Net) ..	3,21-00	3,24-73	3,82-12	4,55-10	5,49-24	5,49-87	(a) 6,22-69
Discount on loans	0-05	3-63	7-22	19-87	30-00	36-10	40-00
Interest on Ways and Means Advances from the Reserve Bank of India.	31-08	2-64	48-67	33-14	40-00	45-00	(b) 45-00
Expenditure on the issue of new loans, etc. ..	1-79	2-38	4-33	2-53	3-98	4-32	4-01
Interest on loans from the Government of India.	6,52-62	8,26-49	9,82-48	12,25-50	14,60-00	14,21-00	(c) 14,84-00
Interest on loans from autonomous bodies ..	32-59	40-60	52-24	1,20-59	1,57-35	1,35-93	1,63-03
Interest on Provident Funds	46-42	54-97	68-71	83-34	97-42	93-21	1,01-62
Interest on Depreciation Reserve and other interest-bearing deposits.	43-31	35-83	48-36	46-46	42-45	42-10	51-34
Total—A.	11,28-86	12,91-27	15,94-13	19,86-53	23,80-44	23,27-53	25,11-69

DEBT CHARGES—1963-64 TO 1968-69—cont.

	Accounts. 1963-64.	Accounts. 1964-65.	Accounts. 1965-66.	Account. 1966-67.	Budget Estimate (Revised) 1967-68.	Revised Estimate, 1967-68.	Budget Estimate, 1968-69.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
B. Sinking Funds—							
Contribution to the Loan Depreciation Fund of Open Market Loans.	1,08-96	1,04-95	1,26-46	1,48-12	1,55-20	1,55-26	(d) 1,65-44
Contribution to the General Sinking Fund ..	14-94	21-01	17-00	5,34-99	6,08-73	6,08-95	(e) 6,50-60
Contributions to the Sinking Fund for Life Insurance Corporation of India Loans.	..	..	..	5-75	8-19	8-19	(f) 8-19
Total—B.	1,23-90	1,25-96	1,43-46	6,88-86	7,72-12	7,72-40	8,24-23
GRAND TOTAL—DEBT CHARGES (NET) ..	12,52-76	14,17-23	17,37-59	26,75-39	31,52-56	30,99-93	33,35-92

Notes.—(a) The increase is due to the provision made for the one full year's interest on the new loan raised in September 1967. It also includes a lump-sum provision of Rs. 58 lakhs to cover the interest charges for one half-year on the anticipated market borrowings in 1968-69.

(b) Lump-sum provision for interest charges on the probable short-term borrowings from the Reserve Bank of India.

(c) The increase is mainly due to the additional interest payable on the loans received in 1967-68.

(d) The increase is due to the additional provision made for the new loan raised in 1967-68.

(e) The Fourth Finance Commission has expressed the view that the accumulations in the Fund should be sufficient to discharge the outstanding balance of the loan in full on maturity. Keeping this recommendation in view, the Government have decided to provide funds for full amortization of open market loans with effect from 1966-67.

(f) The loans obtained from the Life Insurance Corporation of India in 1965-66 and 1966-67 are repayable in a lump-sum on the expiry of a period of 25 years from the date of drawal of the loan. One of the conditions prescribed for these loans is that the State Government should create a Sinking Fund for the repayment of these loans. The Estimates provide funds for the contributions payable to the Fund.

28th February 1968]

[28th February 1968

APPENDIX III-A.

STATEMENT SHOWING CERTAIN CAPITAL LIABILITIES AND ASSETS OF THE MADRAS STATE.

(1)	Liabilities as on 31st March 1967.	Liabilities expected to be incurred during		Total estimate liabilities on 31st March 1969.
	(2)	1967-68.	1968-69.	(5)
	(RUPEES IN LAKHS.)			
Liabilities.				
Loans—				
Due to Government of India.	2,93,81-17	23,67-73	11,66-85	3,29,15-75
Open Market loans ..	1,12,39-87	9,33-71	8,52-57	1,80,26-15
Four per cent Madras Land Ceiling Compensation Bonds.	3-12	1,10-64	1,70-00	2,83-76
Special irredeemable loans ..	1-29	..	..	1-29
Other floating loans ..	..	2,95-00	2,00-00	4,95-00
Other loans ..	† 18,25-48	1,50-16	97-28	20,72-92
Other liabilities.				
State Provident Fund and Savings Bank deposits.	19,56-38	1,02-80	3,14-65	23,73-83
Total—Liabilities ..	4,44,07-31	39,60-04	28,01-35	5,11,68-70
(1)	Assets as on 31st March 1967.	Assets expected to be created during		Total estimated assets on 31st March 1969.
	(2)	1967-68.	1968-69.	(5)
	(RUPEES IN LAKHS.)			
Assets—				
Loans advanced (due to Government).	1,10,30-92	13,36-56	8,39-92	1,32,07-40
Loans to Electricity Board ..	* 1,85,96-66	13,11-00	15,25-00	2,14,32-66
Capital expenditure ..	† 2,32,94-06	25,92-33	23,60-00	2,82,36-39
Cash balance and investments.	12,33-01	—5,21-85	—1-37	7,09-79
Total—Assets ..	5,41,54-65	47,18-04	47,13-55	6,35,86-24
(1)	Assets as on 31st March 1967.	Assets as estimated on		
	(2)	31st March 1968.	31st March 1969.	
	(RUPEES IN LAKHS.)			
Excess of assets over liabilities ..	97,47-34	1,05,05-34	1,24,17-54	

* Includes an amount of Rs. 71-46 crores roundly being the Capital Outlay on Electricity Schemes to end of June 1957, and a loan of Rs. 40 lakhs roundly shown under Loans to Community Development Programme.

† Pending allocation of Capital Expenditure on certain items consequent on Andhra partition and on States Reorganisation, the figure represents the approximate share of the present State of Madras worked out rough by on population basis

‡ Excludes loans for procurement operations.

28th February 1968

APPENDIX —A.

Heads of Development.	Proposed Fourth Five-Year Provision, 1966-71.	Budget Estimate (Revised), 1967-68.	Revised Estimate 1967-68.	Budget Estimate, 1968-69.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(RUPEES IN LAKHS.)				
I. Agricultural Production—				
1. Agricultural Production	29,68	4,66	4,68	4,10
2. Minor Irrigation	50,78	7,86	9,55	7,70
3. Soil Conservation	5,97	1,04	90	92
4. Ayacut Development Programme ..	2,60	25	32	34
5. Animal Husbandry	6,72	81	82	79
6. Dairying and Milk-supply	5,00	71	73	55
7. Forest	4,39	49	52	49
8. Fisheries	7,88	84	1,57	1,00
9. Warehousing and Marketing	48	3	2	2
Total—I. ..	1,13,50	16,69	19,11	15,91
II. Co-operation and Community Development and Rural Development Programmes—				
1. Community Development and Rural Development Programmes.	15,59	5,30	4,14	1,75
2. Co-operation	9,46	74	73	74
Total—II. ..	25,05	6,04	4,87	2,49
III. Irrigation and Power—				
1. Irrigation	38,00	4,40	4,22	3,58
2. Power	1,75,56	30,60	33,66	32,17
Total—III. ..	2,13,56	35,00	37,88	35,75
IV. Industry and Mining—				
1. Large and Medium Industries and Minerals.	32,16	3,30	2,66	2,63
Village and Small Industries ..		2,44	2,20	1,93
2. Handlooms	11,92	1,26	1,23	1,14
Total—IV. ..	44,08	7,00	6,09	5,70

28th February 1968

Heads of Development.	Proposed Fourth Five-Year Provision, 1966-71.	Budget Estimate, (Revised), 1967-68.	Revised Estimate, 1967-68.	Budget Estimate, 1968-69.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(RUPEES IN LAKHS.)				
V. Transport and Communications—				
1. Roads	20,65	1,59	1,65	1,60
2. Road Transport	3,00	59	60	10
3. Inland Waterways	40	10	5	10
4. Minor Ports	1,00	..	4	5
5. Tourism	35	5	5	..
Total—V. ..	25,40	2,33	2,39	1,85
VI. Social Services—				
1. General Education	54,73	6,55	5,94	6,95
2. Technical Education	8,04	1,39	1,43	1,25
3. Cultural Programmes	40	3	3	3
4. Medical and Public Health	20,42	2,65	3,38	3,69
5. Water-supply and Drainage	32,67	3,86	3,22	2,51
6. Housing	8,00	93	82	75
7. Town-Planning and Urban Development.	75	26	25	10
8. Welfare of Backward Classes	8,01	1,75	1,80	1,73
9. Social Welfare	64	8	13	10
10. Craftsman Training and Labour Welfare.	4,23	61	50	50
11. Public Co-operation	15	6	10	11
Total—VI. ..	1,38,04	18,17	17,60	17,72
VII. Miscellaneous—				
1. Statistics	50	4	2	4
2. Information and Publicity	14	1	..	..
3. Hill Areas Development Programme.	200	..	14	22
4. Special Provision for development of Backward and Drought affected areas.	200	..	..	..
5. Evaluation	3	..	..	..
Total—VII. ..	4,67	5	16	26
GRAND TOTAL ..	5,64,30	85,28	88,10	79,68

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Friday, the 1st March 1968.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

Mr. CHAIRMAN: A number of questions have to be postponed today. Questions 46, 47, 131, 132, 133, 134, 135 and 136 are postponed.

Pumping out of water for irrigation from the Palar and South Pennar rivers

* 137. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether permission has been granted to carry on agricultural operations in Chingleput district by pumping out water for irrigation from the Palar and South Pennar rivers by mechanical contrivance; and

(b) whether such permission will be granted in the case of Vaigai River and Thamiravaruni River also?

விவசாயத்திற்கு பாலாறு, தென் பெண்ணையாறு தண்ணீர்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் பாலாற்றிலும், தென் பெண்ணையாற்றிலும், ஆற்றில் தண்ணீர் இறைக்கும் இயந்திரத்தை வைத்து தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்ய அனுமதி கொடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) இதைப்போன்று வைகை, தாமிரவருணி ஆற்றிலும் தண்ணீர் இறைக்கும் இயந்திரத்தை வைத்து வேளாண்மை மேற்கொள்ள அனுமதிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) இல்லை.

(இ) வைகை, தாமிரவருணி ஆறுகளில் உள்ள எல்லா வாய்க்கால் களையும் புதுப்பித்து அதன் விளைவுகளைச் சில காலம் கண்காணித்த பின்னரே அந்த ஆறுகளில் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்கு அனுமதி வழங்குவது பற்றி ஆலோசிக்க முடியும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, ஆற்றில் தண்ணீர் போகாத நாட்களில் வறண்ட நாட்களில்தான் பெரும் பகுதி நிலங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. அந்த நாட்களில் ஆற்றில் ஊற்றுக்கள் தோண்டி பம்பு செட் வைத்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இப்போது வைகையிலே கால்வாய்கள் சீரமைப்பு வேலைகளைத் தொடங்க வேண்டுமென்ற யோசனை இருப்பதால் அவை அமைக்கப்பட்ட பிறகு அதன் விளைவுகளைப் பார்த்துக்கொண்டு பாசனத்திற்குப் போதுமானதாக இருக்குமா இல்லையா இப்படிப்பட்ட கிணறுகள் அல்லது இறவை இயந்திரங்கள் அமைப்பதால் பாதிக்கப்படுமா என்பதை அரசு முயற்சித்துக்கொண்டு இருக்கிறது.

[1st March 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : பாசன கால்வாய்கள் தோண்ட இயலாத பகுதிகளில் அவை அனுமதிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : குறிப்பிட்டு இடத்தைச் சுட்டிக் காட்டி உணர்த்தினால் அரசு அதை யோசிக்கும்.

திரு. என். வி. நடராசன் : வைகைக் கால்வாய் சீரமைப்புத் திட்டம் எப்போது நிறைவேறும் ? அதற்காகும் செலவு என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வைகைக் கால்வாய் சீரமைப்புத் திட்டத்திற்கு ஏறத்தாழ நான்கு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மதிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த வைகைக் கால்வாய்க்குத் தக்க இடங்களில் அணைகள் கட்டுதல், படுகைப் பொறி மத்குகள் அல்லது தடுப்பு அணைகள் ஆகியவற்றைக் கட்டுவது, சில வாய்க்கால்களை ஒன்றாகச் சேர்ப்பதும் அவற்றை அணைக்கட்டின் மேல் பகுதிக்கு மாற்றுவது, தூர் அகற்றி வைகையிலிருந்து பிரியும் எண்ணற்ற வாய்க்கால்களின் சீரமைத்து மேநிலைப்படுத்துவதன் மூலம் நிலைமையைச் சீர்தர உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டு 1968-69-ல் அந்த வேலை ஆரம்பிக்கப்படும். நான்காவது திட்டத்தில் அதற்காக ரூ. 300 லட்சம் ஒதுக்கி 1968-69-ல் ஒரு லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். வி. நடராசன் : தாமிரபரணியில் இது போன்ற சீரமைப்புக் கால்வாய்த் திட்டம் நடைமுறைக்கு வருமா? அப்படியானால் அத் திட்டத்தின் விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தாமிரபரணி வாய்க்கால்களை மாற்றியமைத்தலைப் பொறுத்தவரையில் மாற்றியமைத்தலுக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட வாய்க்கால்கள் தற்சமய வேலையின் நிலை ஆகியவற்றின் விவரங்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வடக்குக் கோடை மேலழகியான்கால், தெற்குக் கோடை மேலழகியான்கால், நதியுண்ணிக் கால், கோடகன்கால் ஆகிய திட்டங்கள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு விட்டன. பாளையங்கால், மருதூர் மேலக்கால், மருதூர் கீழக்கால், இத் திட்டங்களின் வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. கன்னடியன் பகுதி திட்டமாக எடுத்துக்கொள்ள நிரந்தர நிதிக் குழு இப்போது ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது.

Nandiyar New Channel

* 138. Q.—THIRU T. K. SUBBIAH : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the action taken against the persons concerned for the iron-tank having been washed away due to the floods in Nandiyar new channel under the control of river irrigation (P.W.D.) and which is near the Palaiapatti villlage in Tiruchirappalli district ;

(b) whether steps will be taken for repairing the said tank and making water available for the Kuruva cultivation next year ;

(c) whether the old tank is replaced or repaired ;

(d) whether the work is undertaken by the P.W.D. Workshop itself or done through private companies by tender ?

1st March 1968]

நந்தையார் புது வாய்க்கால்

திரு. டி. கே. சுப்பையா : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருச்சி ஜில்லா, பாளையம்பாடி கிராமத்திற்கு அருகில் பொது மராமத்து ஆற்றுப் பாசன நிர்வாகத்திலுள்ள நந்தையார் புது வாய்க் காலில் உள்ள இரும்புத் தொட்டி வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப் பட்டதற்கு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன ?

(இ) வரும் ஆண்டு குறுவை சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்குத் தொட்டி வேலை பூர்த்தி செய்யப்பட்டுத் தாமதமில்லாமல் தண்ணீர் வர ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

(உ) இரும்புத் தொட்டி புதிதாக அமைக்கப்படுகிறதா அல்லது பழைய தொட்டிப் பழுது பார்க்கப்படுகிறதா ?

(எ) இவ்வேலை அரசாங்கப் பணித் துறையில் (P.W.D. ஓர்க் ஷாப்பில்) செய்யப்படுகிறதா, அல்லது தனிப்பட்ட கம்பெனியில் டெண்டர் மூலம் வேலை செய்யப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) பம்பு செட்டுகள் அமைத்து அதன் மூலம் நீர் வழங்க துரித நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. பயிர்கள் திருப்திகரமாக அறுவடை செய்யப்படும். இரும்புத்தொட்டி பாலக்காலை திரும்பவும் கட்டியமைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

(இ) ஆம். அவ்வாறு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(உ) புதிய இரும்புத்தொட்டி அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

(எ) இரும்புத் தொட்டியோடு, இரும்புத்தூணும் சென்னை பொறியியல் பட்டறையில் உருவாக்கப்படும். கிணறு தோண்டும் வேலையும், அஸ்திவார வேலையும் ஒப்பந்தத்தின் மூலம் செய்யப்பட்டு உள்ளன. இதற்கான டெண்டர்கள் ஏற்கெனவே கோரப்பட்டுள்ளன.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இந்த இரும்புத் தொட்டி அடித்துச் செல்லப்பட்டதால் ஆறுயிரம் ஏக்கர் இந்தச் சாகுபடியில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மோட்டார் வைத்து தண்ணீர் இறவை செய்தால் மட்டும் நிச்சயமாக அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஆறுயிரம் ஏக்கர் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. நிலம் பாழடைந்து இருக்கின்றது. இப்போது அதைச் செப்பனிட வேண்டுமென்றால் கூட, இந்த ஜூன் மாதத்திற்குள்ளாக அந்த வேலை பூர்த்தியாகும் என்பதற்கான அறிகுறியே? தென்படவில்லை. 30 வேலை பூர்த்தியாகும் செய்யக்கூடிய அந்த வேலையை எப்படி அரசாங்கம் அடி ஆழத்தில் செய்யக்கூடிய அந்த வேலையை எப்படி அரசாங்கம் செய்யப்போகிறது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த இரும்புத் தொட்டி வேலை உறுப்பினரின் கண்ணெதிரில் நடைபெறவில்லை என்றாலும் வொர்க் ஷாப்பில் பணிமனையில் நடைபெற்று வருகிறது. ஜூன் மாதத்திற்குள் வேலை முடிந்துவிடும். அதற்காகும் செலவு ரூ. 1.55 லட்சமாகும் என்று கணக்கிட்டு வேலை விரைவுபடுத்தப்பட்டு வருகிறது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : இரும்புத் தொட்டி வொர்க்ஷாப்பில் செய்வதால் அது குறித்த காலத்தில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் அதை அமைப்பதற்கும் காங்கிரீட் செய்வதற்கும் காண்ட்ராக்டர் மூலம்தான் செய்ய வேண்டும். இரும்புத் தூண் அமைக்க 30 அடி அளவுக்கு காங்கிரீட் செய்யவேண்டுமென்றால் அதற்குக் காலம் அதிகமாகும். அதனால் டெண்டர்கள் விடுவது என்றால் அதற்கு அதிக காலதாமதமாகுமே அதற்கு என்ன செய்வது ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : டெண்டர் விடாவிட்டாலும் அதற்குக் கேள்வி பிறக்குமே அதற்கு என்ன செய்வது ?

[1st March 1968]

Arrears of Sales Tax

*139 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) the number of persons whose arrears of Sales Tax have been remitted by Government during the current financial year ;

(b) the total amount so remitted ; and

(c) the number of persons for whom stay-orders have been issued in regard to the collection of such arrears ?

விற்பனை வரி பாக்கிகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழக அரசு நடப்பு நிதியாண்டில் விற்பனை வரி பாக்கிகள் எத்தனை பேருக்கு வஜா செய்தது ?

(இ) மொத்தத் தொகை எவ்வளவு ?

(உ) எத்தனை பேர் பாக்கிகளுக்குத் தடுப்பு ஆணை (Stay Order) கொடுக்கப்பட்டுள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : 24-2-1968 வரை (அ) 10, (இ) ரூபாய் 3,31,385.30.

(உ) 30.

போர்ட் ஆஃப் ரெவின்யூ மூலமாக 17-ம், அரசாங்கத்தின் மூலம் 13-ம், தடுப்பு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டது என்றிருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : வஜா செய்யப்பட்டது யார் யாருக்கு எந்த ஊரில் ? ஸ்டே ஆர்டர் கொடுத்தது எத்தனை ? அதனால் எவ்வளவு ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குப் பாதிக்கும் அளவில் கொடுக்கப்பட்டது ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஸ்டே ஆர்டர் என்பதை முதலில் விளக்க விரும்புகிறேன். சில குறிப்பிட்ட சிரமங்கள் ஏற்படுகிறவர்களுக்குக் கொஞ்சம் காலதாமதம் அளிப்பதுதான் ஸ்டே ஆர்டர் என்பது. சர்க்காரில் சில வரிகள் போடுகிறோம். அந்த வரிகள் சில பேர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும்போது அவர்கள் தங்களுக்கு அந்த அளவு வரி விதிப்பு நியாயமாகத் தவறு என்பதைத் தக்க காரணத்தோடு குறிப்பிட்டு அதன்மீது முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கோரும்போது ஏற்கெனவே உள்ளதைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று விதிப்பது ஒன்று. உறுப்பினர் சொன்னதைப்போல அரசாங்கத்தின் விருப்பு வெறுப்புக்காக செய்வதல்ல அது. இங்கு வஜா செய்யப்பட்டது என்பது சில காரணங்களுக்காக, சில விதி முறைகளின்கீழ் செய்யப்பட்டதுதான். ஸ்டே ஆர்டர் போட்டும் நான்கு மாதங்களுக்குப் பிறகு நியாயமானது என்று தெரிந்ததும் கட்டுகிறார்கள். நியாயமில்லை என்றால் கட்டுவதில்லை. இந்த ஆண்டு 30 ஸ்டே ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னேன். அது யார் யாருக்கு என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறார். அதிலும் அரசாங்கம் அதிகமாகத் தலையிடவில்லை. நான் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு நடந்த காரியங்களில் 30 ஸ்டே ஆர்டர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஸ்டே ஆர்டரை அரசாங்கமே நேரடியாகக் கொடுத்திருக்கிறதா ? அப்பெயர் டிரிபியூனலில் கொடுத்ததா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அப்பெயர் டிரிபியூனலும் கொடுக்கலாம். இங்குள்ளவை அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தது. போர்ட்

[1st March 1968]

ஆஃப் ரெவின்யூ கொடுத்தது 13. அப்பெயர் டிரிபியூனலுக்கும் அதி காரம் இருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தை ஸ்டே செய்வதற்கு யாருக்கும் பயப்பட வேண்டியதில்லை. யார் யாருக்கு கொடுக்கப்பட்டது என்பதையும் படிக்கிறேன். போர்ட் ஆஃப் ரெவின்யூ மூலமாக 17 பேருக்கு இந்த வருஷம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

Thiru Textool Company Ltd., Coimbatore : Rs. 32,730.

Thiru East India Corporation Ltd., Madras-3 : Rs. 54,328.

Thiru B. Venkateswara Rao & Co., Madras-7 : not furnished.

Thiru South India Mosaic Tiles and Engineering Co., Madurai : Rs. 8,846.

Thiru K. M. Parthasarathy Chettiar, Madras-7 : Rs. 4,003.

Thiru Sakthi Sugars India Ltd., Erode : Rs. 57,482.

Thiru Githanjali Mills Ltd., Sankarankoil : Rs. 5,600.

Thiru Aruna Sugar, Madras : Rs. 1,10,064.

Thiru Seshasayee Industries Ltd., Madras : not furnished.

Thiru Kaleswaran Mills Ltd., Coimbatore : Rs. 85,132.

Thiru K. G. Ponnuswamy Chettiar & Sons, Bhavani : Rs. 11,254.

Thiru Krishna Iyer, Vellore : Rs. 1,325.

Thiru W. S. Insulators of India Ltd., Madras-2 : not furnished.

Thiru Seshasayee & Industries, Vadalur : Rs. 48,000.

Thiru Amruthur Eng. Company, Madras-18 : Rs. 3,346.

Thiru Southern Bricks Works, Aminjikarai : Rs. 9,075.

Thiru Neyveli Ceramic Research Institute, Neyveli : Rs. 30,000.

இவையெல்லாம் போர்டு அப் ரெவின்யூ கொடுத்தது. அரசாங்கத்தின் மூலம் நேரடியாக கொடுக்கப்பட்டது 13 ஆகும். அவைகளையும் படிக்கிறேன்.

Thiru C. Narayanan Chettiar, Virudhachalam : Rs. 4,037.

Thiruvalargal C. Narayanaswamy Chettiar & D. Kadirvelu Chettiar, Virudhachalam : Rs. 8,160.

Thiru Pankaja Mills Ltd., Coimbatore : Rs. 35,198.

Thiru Tamilnad Spinning Mills Ltd., Tiruppur : Rs. 13,237.

Thiru A. D. Jayaveerapandia Nadar & Brothers, Nagapattinam : Rs. 44,250.

Thirumathi Pulliammal, Aryanoor, Salem district : Rs. 59,646.

Thiru Krishna Biscuit Factory, Mannargudi : figure not furnished.

Thiru Somasundaram Mills, Coimbatore : figure not furnished.

Thiru K. S. T. Raja Chettiar, Pollachi : Rs. 88,871.

Thiru C. Doraiswamy.

Sri Venkateswara Rice Mills, Attur, Salem district.

Dealers in denatured spirit.

Certain Agency transactions in chillies in Ramanathapuram.

இந்த 13-லும் குறைவான தொகைகள் தான் இருக்கின்றன. ஆனால் இவைகள் எல்லாம் வியாஜியம் இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான்

[1st March 1968]

கொடுக்கப்பட்டதே தவிர பொதுமக்களின் நண்பர்களுக்கும், யார் யார் வேண்டியவர்களுக்கும் கொடுத்ததாகக் கருதமுடியாது. இன்னும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்காருக்கு வரி வஜா கொடுக்கிற உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு *retrospective effect* கொடுக்கும் வாய்ப்பு சட்டத்தின் கீழ் இல்லாத காரணத்தால் எப்போது *notifications* போடுகிறோமோ அதற்குப் பின்னால்தான் *extend* செய்ய முடியும். இதனால்தான் வஜா செய்யவேண்டி வந்தது. அதனால்தான் 3 லட்சம் வந்தது. இப்போது வரியைப் பற்றி *assess* செய்கிற முறை முடிந்தவிட்டாலும் கூட 3 வருடங்களுக்குக் குறைத்து மதிப்பிட்ட போதிலும் மீண்டும் அதை *reassess* பண்ணும் உரிமை சட்டத்தில் இருக்கிற காரணத்தால் மறுபடியும் திருப்பி *reassess* பண்ண வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த நேரத்தில் சில கட்சிக்காரர்கள், வியாபாரிகள் வருகிறார்கள். அந்த சொல்வதிலும் நியாயமிருக்கிறது. அரசாங்க உத்தரவு இருக்கிறது. அதிகாரிகள் தவறாக வரி போட்டுவிட்டார்கள் என்று சொன்னால் அதை கவனித்துப் பார்க்கும்போது சில இடங்களில் நியாயம் இருக்கிறது. பொது மக்களுக்குக் கெடுதல் ஏற்பட்டுவிட்டிருக்கிறது. நீதி சரியாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக அரசைப் பொறுத்தவரை இவ்வாறு செய்யப்படுகிறது.

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : போட்ட வரிகளைக் கட்டி விட்டு பிறகுதான் அப்பீல் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அம்மாதிரி இருந்தால் அவ்வாறு செய்யப்பட்டதா? இல்லையென்றால் ஏன் வசூலிக்க வில்லை?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : வரி கட்ட வேண்டுமென்பது சட்டம். சில இடங்களில் தவறுகள் ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லும் நேரத்தில், நியாயம் இருக்குமானால் இந்த அரசாங்கத்திற்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் விதிமுறைப்படி ரத்து செய்யவும், வஜா செய்யவும், அதிகார வரம்பின் கீழ் அப்படிப்பட்ட வரிகள் போட்டுவிடுவதால் கெடுதல் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காகக் கால தாமதம் செய்யும் ஏற்பாடுதான் இந்த “ஸ்டே” என்பது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இவ்வாறு வரி வஜா செய்யப்பட்ட பாக்கியவான்கள் யார் யார்? இந்த லாபத்தை அடைந்த பாக்கியவான்கள் யார் யார்? அவர்களுடைய பெயர் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் தியாகராஜன் அவர்கள் ஒரு தவறான கருத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இது மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. ஏற்பட்டுள்ள தவறுகளுக்கு ஏற்ப வஜா செய்வதே தவிர அரசாங்கம் யாருக்கும் அம்மாதிரியாகச் செய்யவில்லை. சட்டப்படி வஜா செய்ய முடியுமே தவிர (*Retrospective effect*) கொடுக்க முடியாது. நம்முடைய அதிகாரிகள் செய்யும் தவறுகளால் சிக்கல் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அவர்கள் தவறாக அசெஸ் செய்து விடுகிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட முறையில்

Central Electro-Chemical Research Institute, Karaikudi ;

Country Chekku Oil Producers Co-operative Societies ;

Sri Sivananda Saraswathi Sevashram, Tambaram ;

Schiffelin Leprosy Research Sanatorium, Karigiri, N.A. District ;

Housing Board ; Bharat Sevak Samaj ; Sales of compost manure to agriculturists and agricultural co-operative societies by the Corporation of Madras, any Municipal Council, Panchayat Union Council or Panchayat in the State,

என்ற இந்த எழு நிறுவனங்களுக்கு இந்த மாதிரியான முறைமை வரிவஜா செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது போக மற்றும் முன்ன

[1st March 1968]

இடங்களில் ஒரு சில தவறுகள் ஏற்பட்டது. உதாரணமாக “Processed cloth” சம்பந்தமாக இருக்கிற வியாபாரிகளுக்கு வரி வஜா செய்யப்பட்டது. “Processed on Textile” ஒன்று என்றும் அதற்குத் தனியாக வரி கிடையாது என்றும் உத்தரவு இருக்கிறது. நம்முடைய விற்பனைவரி அதிகாரிகள் அதற்கும் வரி போட்டு இருந்தார்கள். அதனால் அந்த வியாபாரிகளுக்கு வரி கொடுக்க வேண்டாமென்று விதிலிலுக்கு கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அதுவும் அவர்கள் மனு செய்து கொண்டார்கள். அதனால் ஐந்து வருடங்களுக்கு அவர்களிடம் வரி வாங்க வில்லை.

Travellers' Bungalows and Restaurants run by the Department of Tourism of the Government of India என்று இந்திய சர்க்காரின் சார்பில் நடத்தப்படுகிற “Restaurants”-களுக்கு கொடுக்கப்படும் உணவு பண்டங்களுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் வாங்குவதில்லை. அதனால் இவர்கள் மீது வரி போட்டு வஜா செய்யும்படியும் ஏற்பட்டது.

THIRU R.M. SESHADRI : I would like to know, Sir, if there is any uniform principle which is applied in the grant of these remissions of sales tax and, if so, if the principle has been announced or published anywhere and, also I would like to be informed whether there is any statutory provision in the Sales Tax Act which gives power to the Government to make remissions of this character? Only one more observation, Mr. Chairman, Sir.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member must put a question.

THIRU R. M. SESHADRI : Yes, Sir. From the manner in which the answer has been given by the Hon. Minister I get the impression that where a tax has been levied without lawful authority and which is the subject of appeal, the Government interfere and do the work of the appellate authority. In that case, will they do it in all cases where the taxes have been wrongfully imposed?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Under section 16 of the Madras General Tax Act, the assessing authority may revise the assessment order so as to assess any turnover which has for any reason escaped the assessment or re-assess turnover which has for any reason been assessed at a rate lower than the rate at which it is assessable. This power is exercisable at any time within a period of five years from the expiry of the year to which the tax relates. The Government examined whether closed assessments need be re-opened every time when there is a new interpretation given by the Board of Revenue, Government or Courts. In May 1967, the Government have taken a policy decision that advantage may no doubt be taken of interpretation of law by courts so as to retrospectively collect tax upto five years, but that if the assessee shows that owing to an earlier departmental or earlier court interpretation he did not collect tax, an administrative waiver should be considered. This is the policy decision. Stay of collection of tax is generally ordered when representations are made to Government or the Board, pending examination of the contentions of the petitioner, so that no real hardship may be caused to the individual in deserving cases. Such interim stay does not involve any loss of revenue.

[1st March 1968

I want to place another point also before the House. Even here the Government have taken a policy decision in April 1967 to the effect that no stay order should be issued where the Sales Tax Appellate Tribunal or other appellate authority is seized of the matter as under the provisions of the Madras General Sales Tax Act, 1959, the Tribunal or the Appellate authority itself can stay recovery or grant instalment payment facilities. This policy is departed from only in exceptional cases.

திரு. கே. ராஜாராம் : அமைச்சர் அவர்கள் படித்ததிலிருந்து assessing authority தான் அம்மாதிரி செய்யலாம் என்று அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதாகப் படித்தார்கள். அப்படியிருக்க போர்டு ஆப் செலினியூவும், அரசாங்கமும் நேரில் தலையிட்டு “ஸ்டே” போடவே, வஜா செய்யவோ எந்த விதியின்கீழ் அதிகாரமிருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்வது நல்லது. அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை. அதைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அறிந்து சொல்லப்படும்.

THIRU K. RAJARAM : We may take it up tomorrow.

THIRU R. M. SESHADRI : What right have the Government to interfere with the functioning of the quasi-judicial authority like the Sales-tax Tribunal and say 'this is my policy decision ; you carry it out'. That is why writ petitions get allowed in the High Court. No executive authority, let it be the highest authority of the Government, can interfere with the exercise of the quasi-judicial function in its own discretion. It is an elementary principle of law and I am sure the Non. Minister will kindly take note of what I am saying and obtain legal opinion upon this aspect of the matter.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Government have taken a policy decision and that applies as I have reiterated only in exceptional cases.

THIRU K. RAJARAM : It may be the policy of the Government. But we want to know under what powers the Government is authorised to waive or give stay orders in these cases. That is what we want to know.

MR. CHAIRMAN : The Hon Minister, I suppose, wants notice

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Yes, Sir.

திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, 1966 ஏப்ரல் முதல் 1967 வரையில் இது போன்று விற்பனை வரி வஜா செய்யப்பட்டு அதனால் லாபம் பெற்ற கனவான்கள் யார் யார்? எவ்வளவு தொகை என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதை விட அது ஒன்றை குறைந்தது அல்ல. ஆனால் ஸ்டே போடுவதோ அல்லது வஜா கொடுத்தோ வேண்டுமென்று கொடுப்பதல்ல என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதனால் அவர்கள் லாபம் அடைந்தார்கள் என்பது சரியான கருத்தல்ல.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, இவ்வாறு தவற செயல்பட்ட விற்பனை அதிகாரிகளின் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா ?

b March 1968]

Prices of chillies, ground-nuts, etc.

*140. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) the reason for the sudden fall in the prices of chillies, roundnuts and pulses in Tamil Nad ;

(b) whether the Government are aware of the fact that the agriculturists are affected thereby; and

(c) whether the Government will take steps to help the agriculturists?

மிளகாய், மணிலா, பயறு ஆகியவற்றின் விலை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—
அவர்கள் சிப்பிமாச்சிஸ். மிளகாய், மணிஸா, பயறு ஆகியவற்றின் விலை

(அ) தமிழகத்தில், மிகையாய், மணலினை, பயறு ஆகியவற்றின் அளவு அண்மையில் திடீரென குறைந்த காரணம் என்ன?

அண்மையில் திடீரென குறைந்த காரணம் என்ன? சர்க்காருக்குத்
(இ) இதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவது தெரியுமா? நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

(உ) விவசாயிகளுக்கு உதவும் வகையில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்:--(அ) வேர்க்கடலையைப் பொருத்த வரையில், 1965 முதல் படிப்படியாக விலை ஏறத்தொடங்கியது; 1967 ஜனவரியில் அதன் விலை நிச்சயமில்லாமையால் விலைகள் சரியத் திருந்து, எதிர்கால வியாபாரம் திச்சயமில்லாமையால் விலைகள் சரியத் தொடங்கின. நாட்டின் வடப்பகுதியிலும் இம்மாதிலத்திலும் மிகு விளைச்சல் எதிர்பார்க்கப்பட்டுள்ளது. பெருமளவு இருப்பு தேங்கிக் கிடப்பதால் புதிதாக வேர்க்கடலையை விலைக்கு வாங்குவதில் வனல்பதி யனார்ப்பாளர்கள் ஆர்வம் காட்டவில்லை. சோயா, மொச்சை, எண்னையும்தாவர எண்ணெயும் அமெரிக்காவிலிருந்து பெருமளவு இறக்குமதியானதையும் விலை இறக்கத்திற்கு காரணமாயிருந்தது. இம்மாதிலத்திற்கு வெளியே வேர்க்கடலையை ஏற்றுமதி செய்யக் கூடா தென்று தடை செய்யும் இம்மாதிலத்தின் திட்டமும் வேர்க்கடலையின் விலை இறங்குவதற்கு ஓரளவு காரணமாயிருந்தது. மிளகாயைப் பொறுத்த வரையில், 1966 மே திங்களில் அது குவிண்டால் ஒன்று ரூ. 350-க்கு விற்பு வந்தது. 1966 செப்டம்பரில் ரூ. 680 வரையில் அதன் விலை ஏறியது. அதிக உற்பத்தியின் காரணமாக அப்போதிருந்து விலைகள் படிப்படியாக இறங்கத் தொடங்கின.

(இ), (உ) உழவர்களின் நலன்கள் பாதிக்கப்படும் அளவிற்கு விலைகள் இறங்கவில்லை. உண்ணாமியில் வேர்க்கடலையின் விலையும் மிளகாயின் விலையும் 1965-ல் இருந்ததைவிடத் தற்போது அதிகமாகவே உள்ளன. இவற்றை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமா என்பதை முடிவு செய்ய 1966-ல் நிலுவிய அளவுக்கு மீறிய அதிக விலைகளை அடிப்படையாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. இப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் உழவர்களுக்கு மேற்சொன்ன நிலையையொட்டி உதவி எதுவும் செல்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கக் கருதப்படவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, ஆந்திராவிலுள்ள மின்காய் உற்பத்தி அதிகமாயிருக்கிறது, வேர்க்கடலை உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது என்பதால் ஆந்திர முதலமைச்சர் பிரமானந்த ரெட்டி அவர்கள் மத்திய உதவி மந்திரி சிண்டே அவர்களைப் பார்த்து ஸ்டேட் டிரெடிங் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக ஆந்திராவிலுள்ள மின்காயை ஒரு லட்சம் டன் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவும், அதேபோல மினிலா எண்ணெய் ஏற்றுமதி செய்யவும் ஏற்பாடு செய்திருப்பதாக

164

QUESTIONS AND ANSWERS

[1st March 1968]

தெரிகிறது. ஆந்திர அமைச்சர் அதுபோல செய்திருப்பதால் தமிழக விவசாயிகளுக்கு நமது அமைச்சர்கள் அதுபோன்ற ஏற்பாடு செய்ய முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தமிழகத்திலும் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : உழவர்கள் நிலை பாதிக்கும் அளவில் விலை இறங்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். எந்த அளவுக்கு விலை குறைந்தால் உழவர்கள் நிலை பாதிக்கப்படும் என்பதை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கட்டுப்பாட்டாகக் கூடிய விலை என்பது தான் நமது நோக்கம். விலை அதிகமானாலும் நமக்கு சிரமமாகத்தான் இருக்கிறது. விலைகள் எப்போதும் ஒரு நிலையில் இருப்பது தான் நல்லது. அந்த விலைதான் கட்டுப்பாட்டாகும் விலையாகும்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : அரசாங்கம் அடிக்கடி வாங்குகிறவர்களின் நலனைத்தான் கருத்தில் கொள்கிறது. உழவர்களுக்குக் கட்டுப்பாட்டாகக் கூடிய விலை எவ்வளவு என்று கண்டுபிடிக்க ஏதாவது இதுவரையில் ஆராய்ச்சி செய்தார்களா? விவசாயிகளின் நிலை பாதிக்கப்படவில்லை என்பது எந்த அடிப்படையில் சொல்லப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உறுப்பினர் விலை குறைந்துவிட்டது இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த மகசூல் காலங்களில் மிளகாய் மல்லி போன்ற பொருள்களின் விலை திடீரென்று இறங்குவதும், வியாபாரிகள் கொள்முதலை முடித்துக்கொண்டதும் விலையை ஏற்றுகிறார்கள் என்பதும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதைத் தடுக்க என்ன முயற்சி எடுக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உறுப்பினர் சொல்வதுதான் சரியான நிலையாகும். விவசாயிகளுக்கு முன்பு எவ்வளவு கிடைத்து வந்ததோ அதுதான் எப்போதும் கிடைத்துவருகிறது. வியாபாரிகளுக்குத் தான் எப்போதும் கிடைப்பதைவிட இப்போது குறைந்திருக்கிறது என்பது தான் உண்மை.

திரு. எஸ். டி. சுந்தரம் : உற்பத்தியாளர்கள் 90 சதவிகிதம் என்றால் உண்பவர்கள் 90 சதவிகிதம் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இந்த விலைவாசிகள் இறங்கவும் ஏறவும் காரணமாக இருப்பவர்கள் 5 சதவிகிதம் உள்ள வியாபாரிகள்தான். அவர்களைப் பற்றி மக்கள் அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கண்டிப்பாக வியாபாரிகளில் கள்ளப் பதுக்கல் செய்கிறவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். விலை வாசிகள் ஏற்றத்திற்கு அதுமட்டும் காரணமல்ல. மத்திய அரசு நோட்டு அடிப்பது, திட்டங்கள் போடுவது போன்ற காரணங்களும் உண்டு.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : கனம் உறுப்பினர் அய்யாசாமி அவர்கள் சொல்லும்போது, விளைச்சல் வருகிற காலங்களில் வியாபாரிகள் பொருள்களை வாங்கி வைத்துக்கொள்வதும் விளைச்சல் முடிந்ததும் விலையை கூட்டுவது வழக்கமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த வருஷத்தில் அதற்கு மாறாக நடந்தது என்பது எனக்கு நேரடியாகத் தெரிந்தது. போன வருஷம் மிளகாய் குவிண்டால் ரூ. 150 என்று விற்பது. ஆஃப் சீசனில் விவசாயிகள் பொருளை சேமித்து வைத்திருந்தால் நல்ல விலைக்கு விற்கலாம் என்று வைத்திருந்தார்கள். விலை குறைந்தே இருந்ததே தவிர ஏறவில்லை. அதே மாதிரிதான் கடலையும் இருந்தது. நண்பர் தியாகராஜன் அவர்கள் கேள்வியில் வெங்காயம் இல்லாவிட்டால்

1st March 1968]

கூட, அதைப்பற்றி “இந்து” பத்திரிகையில் பார்த்தேன். விவசாயிகள் தங்களுடைய வெங்காய விளைச்சலை இனாமாகவே எடுத்துப்போங்கள் என்று சொல்லும்போது, சிலோனுக்கு கொடுப்பதற்கு எக்ரிமெண்ட் செய்து பம்பாய் மூலமாகச் செல்ல ஏற்பாடு செய்தபிறகு, மற்ற தேசங்களிலிருந்து அதற்கு அதிகமான விலை கொடுக்க ஆஃப் செய்ததால், முன்பு செய்ததை காண்சல் செய்துவிட்டு விட்டதாக பேப்பரில் பார்த்தேன். ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக ஆந்திர முதலமைச்சர் ஒப்பந்தம் செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகச் செய்வதால் வெளிநாடுகளில் ஏற்படுகிற நஷ்டம் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கும் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்த முறையில் இங்கே செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அடிப்படையான அம்சத்தை நாம் புறக்கணிக்கக் கூடாது. விலை அதிகரிக்கிறது. விவசாய உற்பத்தி அடிப்படையில் விலைகள் தருவதற்கு முடியும். எப்படி வெளியே பொருள்களை அனுப்பி நம்முடைய விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் யோசித்து முயற்சிக்கும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சென்ற ஆண்டு மிளகாய் விலை கூடிய காரணத்தால் கொழும்புக்கு ஏற்றுமதி செய்ய மறுத்தோம். பாகிஸ்தானும், சீனாவும் அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி சப்ளை செய்து வருகிறது. அவற்றுடன் போட்டி போடத்தக்க அளவில் இலங்கையில் வியாபாரத்தைத் துவக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தமிழக அரசிற்கு அத்தகைய அதிகாரம் இருந்தால் அதைச் செய்திருக்கும். இருந்தாலும் மாநில அரசின் வரம்புக்கு உட்பட்டு மத்திய அரசின் ஒத்துழைப்புடன் செய்ய இயன்றதை செய்ய முயற்சி எடுத்துக்கொள்வோம்.

Supply of rice to plantation workers of Kanyakumari district

*141 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state —

3-3
p.m.

(a) whether the Kanyakumari district plantation workers decided to launch a strike on account of the non-supply of rice to them; and

(b) the action taken to distribute rice to those workers?

கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அரிசி விநியோகம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அண்மையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அரிசி கிடைக்கவில்லையென வேலை நிறுத்தம் செய்வதென தீர்மானித்தனரா?

(இ) இவர்களுக்கு அரிசி விநியோகம் செய்ய எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) அரிசி வழங்கப்படாததால் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போவதாக அச்சுறுத்திய நிகழ்ச்சி எதுவும் அரசாங்கத்தின் நாட்டத்திற்கு வரவில்லை.

(இ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் ஒவ்வொரு வாரத்திலும் அரிசி ஒழுங்காக வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

[1st March 1968]

Ban on the export of gur and khandasari sugar

*142 Q.—THIRUVALARGAL N. R. THIAGARAJAN AND K. RAMADASS: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the State Government requested the Union Government to permit the ban on the export of gur and khandasari to other States from Tamil Nad ;

(b) if so, the reply sent by the Central Government ; and

(c) when this ban will come into force ?

வெல்லம், நாட்டுச் சர்க்கரை

திருவாளர்கள் என். ஆர். தியாகராஜன், கே. ராமதாஸ் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்திலிருந்து வெல்லம், நாட்டுச் சர்க்கரை ஆகியவற்றை வெளிமாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதைத் தடைசெய்ய மத்திய சர்க்கார் அனுமதியை தமிழக சர்க்கார் கேட்டதா?

(இ) ஆமெனில், மத்திய சர்க்காரின் பதில் என்ன?

(உ) எப்பொழுதிலிருந்து இத்தடை அமுலுக்கு வரும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) வெல்லம், நாட்டுச் சர்க்கரை (khandasari) இவற்றின் விலைகள் ஏற்கனவே இறங்கியிருப்பதால், இன்னும் சற்று காலத்திற்கு நிலைமையைக் கூர்ந்து கவனிக்கலாமென இந்திய அரசு கருத்து தெரிவித்துள்ளது.

(உ) இவ்வினா எழவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, தமிழகத்திலிருந்து வெல்லம், நாட்டுச் சர்க்கரை, வெளி ராஜ்யங்களுக்கு போகக்கூடாது என்று தடை போடுவது ரெயில் மூலமாகவா, லாரி மூலமாகவா அல்லது தலைச் சமை மூலமாகவா? ரெயில் மூலமாகச் செல்வதை எப்படி தடை செய்யப் பாகிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, இது சம்பந்தமாக ஒரு வழக்கு உயர் நீதி மன்றத்தில் இருப்பதால் இதைப் பற்றி மேற்கொண்டு கேள்விகள் கேட்கவேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Sale of fish

*143 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the places in Tamil Nad where fish is sold by the Fisheries Department ;

(b) the price at which fish is sold ; and

(c) whether fish is sold only to the customers ?

மீன் விற்பனை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மீன் இலாகாவினால் தமிழகத்தில் எங்கெங்கு மீன் விற்பனை செய்யப்படுகின்றது?

[1st March 1968]

(இ) மீன்கள் என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன?

(உ) வாடிக்கையாக வாங்குபவர்களுக்கு மட்டும்தான் விற்பனை செய்யப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) இம்மாநிலத்தில் மீன் துறை மூலம் கீழ்க்கண்ட நீர்த்தேக்க இடங்களிலும் ஏனைய இடங்களிலும் விற்கப்படுகின்றன.

பவானிசாகர், அமராவதி, மேட்டூர் அணை, திருஷ்ணகிரி, சரத்தனூர், வைகை, பேச்சிபாளையம், பெருஞ்சாணி, மணிமுத்தாறு, பூண்டி, உதகை, வேலூர், லால்பேட்டை, சென்னையில் அடையாறு, தஞ்சாவூர், கோட்டை அகழி, மதுரை, திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள ஹோப் லரி ஆகிய இடங்களிலுள்ள மீன் பண்ணைகள்.

(இ) விற்கப்படும் மீனின் அடக்கவிலையைக் காட்டும் ஒரு விவர அறிக்கை* கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 14 மாவட்டங்களிலும் உள்ள மீன்கள் பற்றி குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அது முழுமையும் அங்கத்தினர்கள் படிக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால் தலைவரவர்களின் முடிவுப்படி படிக்கிறேன்.

(உ) இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, வைகை அணைக் கட்டில் மீன் வாங்குவதற்கு தனியார்கள் சென்றால் அவர்களுக்கு மீன் கிடைப்பதில்லை. வழக்கமாக வாங்குபவர்களுக்குத்தான் கொடுப்பதாக ஒரு புகார் இருக்கிறது. ஆகவே யார் வந்து கேட்டாலும் மீன்கள் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவு போடுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் வைகை அணைக்கட்டு பற்றி அதிக அக்கறை உள்ளவர் என்று தெரியும். அங்கே எல்லோருக்கும் மீன்கள் கொடுக்கப்படுகிறது. உள்நூலிலும் கொடுக்கப்படுகிறது. வழக்கமாக வாங்குபவர்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை கிடையாது. எந்த அதிகாரியாவது அப்படி செய்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் தகவல் கொடுத்தால் அது பற்றி விசாரித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. சி. டி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, காஞ்சிபுரத்திற்கு அருகில் பொன்னேரியில் மீன்கள் வாங்குவாற்று கிடக்கிறது. அதைச் சர்க்கார் வாங்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அந்த மீனை சென்னைக்கு கொண்டுவந்து விற்கப்படும். அதைச் சர்க்கார் வாங்கி சாப்பிடுவதற்கு இல்லை. அதைப் பொதுமக்களுக்குத்தான் கொண்டுபோய் கொடுக்க முடியும். அதைச் சர்க்கார் வாங்கவேண்டுமென்ற கனம் அங்கத்தினரின் யோசனை சரியானதல்ல.

திரு. எம். எத்திராஜலு : தலைவரவர்களே, மீன்கள், குறிப்பாக “எரா” தமிழ்நாட்டில் ஏராளமாக கிடைக்கிறது. அதை கேரளாவிலிருந்து வாங்கி கொச்சின் துறைமுகத்திற்கு கொண்டு சென்று அங்கிருந்து அமெரிக்கா போன்ற தேசங்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அம்மாதிரி கேரளாவிற்கு விற்காமல் தமிழ்நாட்டு அரசாங்கமே அந்த “எராக்களை” வாங்கி வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சென்னையிலும், கடலூர், பறங்கிப்பேட்டை ஆகிய இடங்களிலும் எல்லாம் எரா ஏராளமாக கிடைக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 2 கோடிக்கு மேல் இங்கிருந்து கொச்சிக்கு சென்று அங்கிருந்து வெளி நாடுகளுக்கு, ஜப்பான், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. ஆகவே நேரடியாக கொச்சி பகுதிகளுக்குச் சென்று எரா விஷயத்தில் அவர்கள் எப்படி செய்கிறார்கள், எப்படி பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை எல்லாம் பார்த்து, எண்ணூரில் இந்த

[1st March 1968]

தொழிற்சாலை அமைக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய தொழிற்சாலை எண்ணூரில் விரைவில் ஆரம்பிக்கப்படும். நேரடியாக ஐப்பாணுக்கும் அமெரிக்காவிற்கும், மற்ற வெளிநாடுகளுக்கும் அனுப்புகிற நிலைமை விரைவில் ஏற்படும்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : தலைவரவர்களே, எண்ணூரில் ஆரம்பிக்க இருக்கிற இந்த தொழிற்சாலை அரசாங்க சார்பில் நடத்தப்படுமா? அல்லது தனியார் துறையில் நடத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தனியார் துறையில்தான்.

MR CHAIRMAN : Question No. 144 is postponed.

Fort St. George Gazette

*145. Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN.** Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether all parts of the Fort St. George Gazette are published in English and Tamil; and

(b) if all the parts of the Fort St. George Gazette are not published in Tamil, whether there is any proposal to publish them in Tamil also?

மாநில அரசிதழ்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாநில அரசிதழின் எல்லாப் பகுதிகளும் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் வெளியிடப்படுகிறதா?

(இ) தமிழில் மாநில அரசிதழின் எல்லாப் பகுதிகளும் வெளியிடப்படவில்லையென்றால், அப்பகுதிகளை தமிழில் வெளியிடும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) தமிழ் நாட்டின் அரசிதழின் எல்லா பாகங்களும் ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப் படுகின்றன. தவிர, தமிழ்நாட்டு அரசிதழின் இரண்டாம் பாகத்தின் 1-வது, 2-வது பிரிவுகளுக்கும், மூன்றாம் பாகத்திற்கும், நான்காம் பாகத்தின் 1-வது 3-வது 4-வது பிரிவுகளுக்கும், ஐந்தாம் பாகத்துக்கும் தேவையான போதெல்லாம் இணைப்புகள் தமிழில் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன.

(ஆ) மாநில அரசிதழின் எல்லாப் பகுதிகளையும் தமிழில் வெளியிடும் செயற்குறிப்பு ஏதும் தற்போது இல்லை.

Construction of houses for Harijans.

*146 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have proposed to construct houses at a cost of Rs. 1,500 each for all the Harijans in Tamil Nad; and

(b) whether it is a fact that the Government have issued orders that these houses should not be constructed on wet lands?

[1st March 1968]

“அரிஜன மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுத்தல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்தில் வாழும் அரிசன மக்கள் அனைவருக்கும் ரூபாய் 1,500 செலவில் வீடு கட்டிக் கொடுக்கப் போவது உண்மையா?

(இ) நஞ்சை நிலத்தில் இந்த மாதிரி வீடுகள் கட்ட வேண்டாம் என உத்திரவு போடப்பட்டுள்ளது உண்மையா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) இல்லை.

(இ) கூடுமானவரை நன்செய் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்தலாகாது என்றும் பயிரிடப்படாத புன்செய் நிலங்களோ, தரிசு நிலங்களை கிடைக்காத போது மட்டும் கடைசி பட்சமாக, நன்செய் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யலாம் என்றும் அரசு, மாவட்ட ஆட்சி தலைவர்களுக்குக் கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, பதவியேற்றவுடன் ஹரிஜன நல இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு ஹரிஜன குடியிருக்கும் 1,500 ரூபாய் செலவில் ஆஸ்பெஸ்டாஸ் வீடு கட்டிக்கொடுக்கப் போவதாக சொல்லிய பத்திரிகை பிரசங்கத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் இப்போது இல்லை என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. ஆகவே அதை அரசாங்கம் மீண்டும் பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, நான் கூறியது மத்திய சர்க்கார் ரூபாய் 3,000 திட்டத்தில் வீடு கட்டித்தர முன் வந்துள்ளதுபற்றி அதிலே 1,600 ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் மானியமாகவும், 400 ரூபாய் அதில் நலன் பெறுகிறவர்கள் தருவதாகவும், மாநில சர்க்கார் 1,000 ரூபாய் கடனாக கொடுப்பது என்றும், ஆக மொத்தம் 3,000 ரூபாயில் 1,500 ரூபாயை மத்திய சர்க்கார் கொடுக்க முன் வந்துள்ளது என்றும் தான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் எத்தனை வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அதற்காக இப்போது மாவட்ட கலெக்டர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய மாவட்டங்களில் இருக்கக் கூடிய இடங்களை எல்லாம் தேர்ந்தெடுத்து வருகிறார்கள். அதற்குரிய விளக்கமான அறிக்கை வந்த பிறகு முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : எத்தனை பேர்களுக்கு கட்டிக்கொடுக்கப்படும்? யார் யாருக்கு கொடுக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : முடிந்தவரை இல்லாதவர்களுக்கும், முடியாதவர்களுக்கும் தகுந்தவர்களுக்குமாகப் பார்த்துக் கட்டிக் கொடுக்கப்படும்.

திரு. ஆர். எம். சேஷாத்திரி : ராஜஸ்தானில் ஒரு சட்டமிருக்கிறது. அது 5, 6 வருடங்களுக்கு முன்னால் போடப்பட்ட சட்டம். அந்த சட்டத்தில் வீடு கட்டுவது பற்றி ஒரு புதிய முறை கையாளப்பட்டு அது வெற்றிகரமாக நடைபெற்று இருக்கிறது. அதே முறையை யோசனை செய்து அமெரிக்கா வில் கூட, Kennedy Proposal என்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையின் தாத்தியம் என்னவென்றால் எந்த இடத்தில் யார் அந்த முறையின் அவர்களே இருந்து வேலை செய்யச் சொல்லுவது, இருக்கிறார்களோ அவர்களை சிரமம், வேலை முதலியவைகளைச் சர்க்கார் கொஞ்சம் செய்து கொடுப்பது, இவ்வாறு செய்வதாகும். இப்போது கேள்விக்கு வருகிறேன். இப்படிப்பட்ட முறையில் இந்த சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் இப்போது வரவு செலவு திட்டத்தின் மீது விவாதத்தின்போது விளக்கமாக இது குறித்துப் பேசினால் பயன் கற்படலாம்.

[1st March 1968]

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவரவர்களே, சமீபத்தில் திரு ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் குறைந்த விலையில் வீடுகள் கட்டியிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அம்மாதிரி திட்டத்தில் குறைந்த விலையில் வீடுகள் கட்டுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அப்படிப்பட்ட வீடுகளைப் பற்றி ஹரிஜன இலாகா இயக்குனர் அவர்கள் ஆராய்ந்து விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்ட பிறகு அது பற்றி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள முயற்சி செய்யலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஆகும் தொகை 1,200 ரூபாய், 800 ரூபாய் ஆகியவைக்குள் முடிந்து விடக்கூடுவருகிறது என்றபதை உணரவேண்டும்.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, முந்தைய கவுண்டன் பட்டி என்ற ஊரில் வீடுகளைக் கட்டி அது இடிந்து போய் தொல்லைகள் ஏற்பட்டனவே; அது போல் இல்லாமல் நல்லமுறையில் கட்டிக் கொடுக்க அரசு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க அக்கறை செலுத்துமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, கடன் முறையில் ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கி, 750 ரூபாய் மானியமாகவும், 125 ரூபாய் அவர்களுக்குக் கட்டாகவும் தரப்பட்டு வந்தது. அதனால் ஆயிரம் ரூபாயில் இந்த கவுண்டன்பட்டி ஊரில் வீடுகள் கட்டப்பட்டது, இடிந்து போனது. அந்தத் திட்டத்தை இந்த புதிய அரசு கைவிட்டு விட்டது. எனவேதான் மத்திய சர்க்கார் உதவியோடு 3,000 ரூபாயில் திட்டம் போடப்பட்டு இருக்கிறது.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, கோவையில் உள்ள பேரறிஞர் ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் சமீபத்தில் ஒரே நாளில், 9 மணி நேரத்தில் சொற்பச் செலவில் வீடுகள் கட்டி அதை நம்முடைய மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களும், சுகாதார அமைச்சர் அவர்களும் திறந்து வைத்ததாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அப்படி குறுகிய காலத்தில் சொற்ப விலையில் வீடு கட்டுவது பற்றி இந்த அரசாங்கம் ஆராய்ந்து விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இந்த வீடுகள் நீண்ட காலத்திற்கு தாங்குமா என்பதை பரிசீலித்த பிறகு தான் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவரவர்களே, 3,000 ரூபாயில் வீடுகள் கட்டப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்த வீடுகள் மிகவும் பின் தங்கிய சலவைத் தொழிலாளர்கள், சுவரத் தொழிலாளர்கள் போன்றவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்போது சொல் லப்பட்ட வீடுகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகும். ஏனைய மக்களுக்கு 100-க்கு 10 சதவீதம் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த விதித்தின்படி அவர்களுக்கும் வீடு கிடைக்கலாம்.

Sankarankoil Hospital.

*147 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Sankarankoil Hospital in Tirunelveli district is functioning without a lady doctor for the past one year;

(b) whether it is a fact that from 19th September 1967 there is no male doctor too; and

(c) the number of other hospitals where there are no doctors from the beginning of this financial year.

[1st March 1968]

சங்கரன் கோவில் மருத்துவச்சாலை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருநெல்வேலி ஜில்லா சங்கரன் கோவில் மருத்துவச்சாலை சென்ற ஒரு வருடமாக பெண் மருத்துவர் இல்லாமல் இயங்கி வருகிறதா?

(இ) 19-9-1967 முதல் ஆண் மருத்துவரும் இல்லையென்பது உண்மையா?

(உ) மற்ற ஆஸ்பத்திரிகளில் இந்த நிதியாண்டு ஆரம்பத்தில் இன்னும் எத்தனை இடங்களில் டாக்டரில்லை?

மாண்புமிகு திரு. எ. முத்துசாமி : (அ) (இ) இல்லை.

(உ) விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு அவையின் முன் வைக்கப்படும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த பதிலில் விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த விவரங்கள் எப்போது சேகரிக்கப்படும்? எப்போது இந்த அவையில் வைக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஏராளமான கேள்விகளை அனுப்புகிறார்கள். அதுவும் கடைசி நேரத்தில் அனுப்புகிறார்கள். இவைகளுக்கு தகவல் கேட்டு மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பி அங்கிருந்து பதில் வருவதற்கு தாமதமாகிறது. அவைகள் வந்தவுடன் இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்படும்.

Government Hospital, Shencottah

*148.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state :—

(a) whether a lady doctor has not been appointed for the past few months in the Government hospital, Shencottah, Tirunelveli district;

(b) whether it is a fact that the male doctor working in that hospital is often attending the courts; and

(c) whether the Government are aware of the fact that the public are affected without getting medical aid as the doctor was not in station most of the days during the last 3 months?

செங்கோட்டை அரசினர் மருத்துவ மனை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்ட செங்கோட்டை அரசினர் மருத்துவ மனையில் சில மாதங்களாக பெண் டாக்டர் நியமிக்கப்படவில்லையா?

(இ) அங்குள்ள ஆண் டாக்டரும் அடிக்கடி நீதிமன்றத்திற்குப் போய் விடுகிறாரென்பது உண்மையா?

(உ) சென்ற 3 மாத காலமாக பெரும்பாலான நாட்கள் டாக்டரின்றி பொது மக்கள் பாதிக்கப்பட்டது அரசு அறியுமா?

[1st March 1968]

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) மருத்துவ அதிகாரிகள் நீதிமன்றங்களிலிருந்து அவர்களுடைய வருகையைக்கோரும் நீதிமன்ற அழைப்புக்கட்டளையை (Summons) பெறும்போது அவர்கள் நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்வதைத் தவிர்க்க முடியாது.

(உ) செங்கோட்டை அரசாங்க மருத்துவமனையில் ஒரு பெண் டாக்டரை நியமிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். எத்திராஜலு : தலைவரவர்களே, டாக்டர்கள் நீதிமன்றங்களுக்கு விசாரணைக்குப் போகும்போது விசாரிக்காமல் திருப்பி அனுப்பப்படுகிறார்கள். அதன் காரணத்தால்தான் அவர்கள் ஆஸ்பத்திரி வேலைகளை கவனிப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்க டாக்டர்கள் விசாரணைக்காக நீதிமன்றத்திற்கு வரும்போது அவர்களை உடனடியாக விசாரித்து அனுப்பிவிட வேண்டுமென்று நீதிமன்றத்திற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது தெரியப்படுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : நீதிமன்றங்களில் விசாரணை நடப்பது அந்த வழக்கின் தன்மையைக் குறித்ததாகும். ஆகவே நீதிமன்றத்திற்கு கட்டளையிடுவது என்பது முறையானதல்ல.

MR. CHAIRMAN : Questions are over. The call attention notice under rule 42 is postponed.

[N.B.—Asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—POINT OF INFORMATION re ANSWERS TO QUESTIONS ADDRESSED TO THE HON. THE CHIEF MINISTER.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்களின் கேள்விகள் எல்லாம் அவர் உடல் நலமில்லாத காரணத்தால் தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் வரவில்லை. இது இல்லாத கேள்விகள் மறந்து போகின்றன. ஆகவே மற்ற அமைச்சர்கள் அவரது பதில் சொல்லும் வகையில் ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அயர் : தலைவரவர்களே, இது மன்றத்திற்கு கஷ்டமாகும். உபகேள்விகள் போடும்போது, பதில் சொல்ல சிரமம் ஏற்படும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இன்று போடப்பட்டுள்ள அமைச்சர் கேள்விகளுக்கெல்லாம் நானேயுதினம் கூடுமானவரை பதில் கொடுப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறேன்.

III. GOVERNMENT MOTIONS.

(1) ELECTION OF NINE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

The Hon. THIRU M. KARUNANIDHI : Sir, I move—

That with reference to Rule 156 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine Members to be Members of the Committee of Privileges for the financial year 1968-69.

SELECTION OF NINE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES

1st March 1968]

MR. CHAIRMAN : The question is :—

That with reference to Rule 156 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine Members to be Members of the Committee of Privileges for the financial year 1968-69.

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that, in accordance with the regulation 2 (1) framed for the holding of elections in accordance with the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for election of nine members to the Committee of Privileges for the financial year 1968-69 :—

Time and date for the receipt of nomination—3.30 p.m. on 4th March 1968.

Time and date for the scrutiny of nominations—4 p.m. on 4th March 1968.

Time and date for the withdrawal of nominations—4 p.m. on 5th March 1968.

Poll, if necessary—On 7th March 1968, between 11 a.m. and 1 p.m.

Nomination forms can be had from the Secretary.

(2) ELECTION OF SIX MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

THE HON. THIRU M. KARUNANIDHI : Sir, I move—

That, with reference to Rule 173 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six Members to be Members of the House Committee for the financial year 1968-69.

MR. CHAIRMAN : The question is :

That with reference to Rule 173 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six Members to be Members of the House Committee for the financial year 1968-69.

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that in accordance with the regulation 2 (1) framed for the holding of elections in accordance with the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for election of six Members to the House Committee for the financial year 1968-69 :—

Time and date for receipt of nominations : 3.30 p.m. on 4th March 1968.

Time and date for the scrutiny of nominations : 4 p.m. on 4th March 1968.

[Mr. Chairman]

[1st March 1968]

Time and date for the withdrawal of nominations : 4 p.m. on 5th March 1968.

Poll, if necessary—On 7th March 1968 between 11 a.m. and 1 p.m.

Nomination forms can be had from the Secretary

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1968-69.

3-50
p.m.

* THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, I think I will be failing in my duty if I do not pay tributes to the present Government for what they have done during nearly one year which they are going to complete in the next few days.

Sir, it is the duty of a Government not only to maintain law and order but also to ensure peace and progress with reference to the citizens in the State. Education in this State has been lacking in its content. Practically there has been no adult education. There were attempts at adult literacy, but nothing was being done towards adult education. First of all, anybody who had been to Kumbakonam for the Mahamakam Festival admits that the arrangements there were A-1, excellent, not only with regard to food, milk and other things, but with regard to the traffic movement, etc. These festivals are in a way educating the adults. It brought together 15 lakhs of people in an orderly manner just with oneness of mind and with something supreme above them. Such a grand arrangement by this present Government ought to get tributes from one and all. The Tamil World Meet that this Government arranged during this one year has unearthed treasures about the Siddha system. By unearthing these treasures they have contributed a lot to the medical facilities of the future generation. It is up to the Government now to encourage the system and see that nobody in Tamil Nad goes without proper medical aid. A cheap system, a reliable system, and a system that can be extended to all villages without much cost has been unearthed by this Government as a section of the celebrations in the Tamil Meet and that ought to just receive appreciation from the public.

There is one other point with regard to adult education. The fixing of a portrait of Thiruvalluvar in every bus in the State Transport System and the couplet that has been fixed along with it—these two items go a long way to give adult education. Whatever may be the hurry of the public, at least those who travel over two or three furlongs have an occasion to see these couplets study them and, if not fully understand them, can at least understand a little, what has been said according to their knowledge about the way in which they should conduct themselves. I would only request the Hon. the Minister for Transport to see that a new little lamp is fixed over the board so that people who travel after sunset may avail themselves of these boards.

1st March 1968]

[Thiru G. Krishnamoorthy]

Now, Sir, I narrated all these points to show that such was our culture in olden days and the adult was not educated through the letters. Education can be had without literacy and that is the education that is sought to be revived by this Government: bring all people together in a festival or in some place, give them oneness of mind and make them think that there is something supreme by which we have all bound ourselves.

With regard to food, there is always a complaint that only people in certain cities like Madras and Coimbatore are being fed at a cost of Rs. 7 crores. There is nothing wrong in feeding a particular section of people though people in rural parts and in smaller towns may claim the same facility. Whatever it is, I appreciate this point of the present Government, namely, that food should have priority over roads, bridges and other things. This point I have been dinning into the ears of the Government on the sacred floor of this House for the past so many years. Next comes intellectual food—education. So, that this Government have given priority to the question of food and made rice available everywhere is a great thing. There is no question of non-availability of rice now. You find rice in every town, small towns, big towns and cities. There may be the question of the price of rice, but the availability of rice is always there. Even in days when the monsoon had failed, particularly this year, this Government have been able to give rice to all.

Now, the policy with regard to procurement and making rice available is to be appreciated by us.

Another thing that I feel is that the Hon. Ministers here have been evincing great interest in answering the questions and details are poured out like anything so that the questioner is completely satisfied with regard to the administration of the Government. That goes a long way to satisfy us. Details are poured out like anything and we are satisfied with the replies.

Now, I feel that the present Government could have done a little more had they been given more assistance. The Hon. the Chief Minister is not here, but I would humbly beg to point out that with Deputy Ministers and Parliamentary Secretaries, more work could have been done during this one year. I only wish, as an elder—I am completing 63 years now and the Hon. Ministers are certainly below my age—that this budding Government blossoms forth into a beautiful flower throwing its fragrance through not only this State but through all the other States of Bharat.

I just plead for the appointment of Deputy Ministers and Parliamentary Secretaries. The question of appointing committees whether it be for education or for any other department, is always a question of postponement of demand. If there are Deputy Ministers and Parliamentary Secretaries to look into the grievances of not only teachers but also members of the public and to just find a solution for such grievances, the Government would become doubly popular in the next three or six months.

[Thiru G. Krishnamoorthy]

[1st March 1968]

With regard to education, my charge is that more could have been given to teachers had Deputy Ministers and Parliamentary Secretaries been appointed. We have now found that the Government are very sympathetic towards the teachers and they have begun to concede certain of our demands. They could have met more of our demands had there been Deputy Ministers and Parliamentary Secretaries to study our problems. Many matters do not pertain to finance. Certain items could have been attended to during this one year, but the Hon. Minister, Thiru Nedunchezhiyan, has been loaded with two portfolios, heavy portfolios of Industries and Education. Education is a big ocean and 90 per cent of that ocean is elementary education. It is a vast problem. It requires not only one Minister but two or three Deputy Ministers under the Cabinet Minister, and more could have been done had there been some additions to the Cabinet. That is my feeling.

Most of the things that we demand require some close study. If they are closely studied, then the question of finance will not stand in their way. Many items are there which do not involve even a few lakhs of rupees. All the items that I am now going to state on behalf of the teachers and which, I suggest, could have been given within this one year by the present Government are items which cost only a few lakhs of rupees. For a Government that is going to get a recurring revenue, say, for this year of Rs. 248 crores, for a Government that is prepared to just invest Rs. 56 crores in Education, these few lakhs of rupees would not be a great matter. I would just humbly point out to the Government that expenditure on education is a wrong term. It should be investment in education. If our Government gets Rs. 248 crores of revenue and spends nearly 23 per cent of that revenue, namely, Rs. 56 crores, Rs. 248 crores minus Rs. 56 crores, that is, Rs. 192 crores are the revenues of the Government.

4-00
p.m.

This fifty-six crores is an investment, an investment that will pay them not only simple interest but a compound interest also. That is why, education should be the first charge on the revenues of the Government. It is real investment. The Government could invest two per cent more. Instead of 23 per cent, they could invest 25 per cent, and pay a little more to the teacher.

The Government have shown their sympathy towards the teacher by just extending the compensatory allowances not only in Madras but the areas round about Madras. They have also extended it to teachers in Madurai City. Now, a few days ago, the Hon. Chief Minister was kind enough to accept the principle that whoever retired as teacher, irrespective of the technicality of dates, etc., would get a little amount from the coffers of the Government. Through this budget, they give an impetus to teachers to acquire higher qualifications. They offer two advance increments. It may be a provision in the fourth Five-Year Plan. But I must be thankful to the Government for having assured

1st March 1968]

[Thiru G. Krishnamoorthy]

the implementation of this proposal of offering two advance increments to teachers who acquire higher qualifications. I must submit in this connection to the Government that there are already teachers who have acquired higher qualifications and that this five lakhs of rupees which the Government have provided under this head must go to such of the teachers who have acquired already higher qualifications during service. They must say that these increments will be given to such of those who have already acquired higher qualifications while in service and also to those who will be acquiring them in future.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: ஏற்கெனவே மேல் படிப்புப் படித்து தேறிய ஆசிரியர்களுக்கும் அந்த பதவி உயர்வு பெறாத ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த விதி பொருந்தும் என பதை உறுப்பினர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: I thank the Government for the clarification. The Government have provided for conversion of 3,000 additional posts as secondary grade posts through this budget. I must submit to the Hon. Chairman that during the Question Hour on the sacred floor of this House the Hon. Minister was good enough to accept the principle that those teachers who had passed the S.S.L.C. and also undergone training for two years and had been given lower jobs—at a loss of Rs. 48 but now, after the recent enhancement of Dearness Allowance, it may be Rs. 60 per month should be paid and would be paid the exact amount due to them as per their qualifications. This is now being carried out as a phased programme and 5,000 teachers were allowed to get this benefit last year. Now, during this budget, another 3,000 would be given the benefit. I appreciate the point that the Government are recognising the principle that teachers should be paid according to their qualifications and not according to the classes they handle or the number of hours they teach, whether in a lower class or a higher class. But there are some thousand or two thousand other teachers also similarly placed. They also could have got this benefit. Anyway through this Budget the Government have shown their sympathy for teachers. The present Government recognise the claims of the teachers as the claims of the future nation-builders. A teacher enters the job and retires after thirty years. Any person—an S.S.L.C. for instance—entering a commercial or banking concern is assured of three hundred rupees. But a B.A., L.T., gets this three hundred after thirty years of service, when he retires. When I point this out, I must also say, we are prepared for sacrifice. We do not want a starting salary of three hundred rupees, as in the case of persons entering a bank. But we do not want this discrimination as between the 2,00,000 teachers themselves. It is merely a chance that these teachers have been thrown under different agencies like Government, Municipal, Panchayat and private. These teachers have been doing the same type of work. Government have got control over all these teachers. We recently saw that all schools, from elementary to the university level, were ordered to be closed and to be reopened on particular dates by the Government. There is no question of agency in that case. All schools and colleges

[Thiru G. Krishnamoorthy] [1st March 1968]

came under the authority of the Government. So, the Government have got the power. They have prescribed the qualification for the teachers, including technical qualifications and they order the Inspectorate to inspect all the schools under the various agencies. They prescribe the syllabus and ask the teachers to teach according to that syllabus, whether it is private school or Government school. If in these matters, no discrimination should exist, it ought not to exist in respect of salaries and allowances also. It ought not to have existed in the last twenty years. I earnestly hope that these will not exist at least in future. The Government have already done certain things. They have given the City Compensatory Allowance. They have also given additional Dearness Allowance. I would request them to study these points with the help of Deputy Ministers or Parliamentary Secretaries whom I have requested them to appoint a little while ago. I would request the Government to appoint them and do justice to the teachers as speedily as possible, teachers who have dedicated their life to the cause of the Nation's future. Roads and bridges can wait. Food cannot wait. Education cannot wait. If proper remuneration is not given to teachers, if proper attention is not paid to education, it means, the future generations will be spoiled. Let not the present Government do the same mistake which the previous Government did. Teachers are there with a spirit of self-sacrifice, shaping the future not only for the sake of Tamilnad but the nation as a whole. They are doing the work of the parents. I am yet to see a student, whether he comes out of the B.A. or M.A. or the S.S.L.C. class or from the professional colleges, who pays his first salary to his Guru. I have seen parents paying something to temples, students paying to their parents or to the temples, and if they are aged, paying their wives. But no student to my knowledge has ever paid the teacher. That is why I thought over the matter and have suggested the system of Guru Dakshina. The teachers' status cannot be raised with the help of the State Exchequer or the Central Government. If they could give funds, that could be for the sake of expansion of education. Of course, education is being expanded but quantitatively at the cost of quality. Mostly we see that only. Qualitative education can be given only by good teachers. How can the society attract good teachers if they are paid a very low pay? I would even say, a pay lower than that of a clerk in Government service. A person passes the S.S.L.C. examination and undergoes two years' training, professional training. And he is started on ninety rupees, while another person, a mere S.S.L.C. holder is also started as a clerk on the same pay. The discrimination must go. The teacher has to know the psychology of the students and has to teach the courses prescribed by the Government. His work is inspected by a Government Officer. Some recognition must be given to him. The teachers' status cannot be improved with the State's finances alone, or with the Central Government's help even. That is why, I have suggested that a parent, who is going to reap the benefit of the education of the pupil as soon as he leaves his school or college, should pay one rupee per month to the school as Guru Dakshina. Schools get funds for buildings. They sell tickets

1st March 1968] [Thiru G. Krishnamoorthy]

for dramas. There is no parent who does not spend one rupee on behalf of the pupil. Will it be a great charge if a parent is required to pay one rupee to the school per month? One rupee per child per month is not a great thing. Many a mickle makes a muckle.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: இந்த தொகையை ஆதர்ப்பதற்கு எவ்வளவு குழந்தைகளிடமும் பெறலாம் என்பதைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: We want to instil that idea into the mind of the child of the teacher also. The teacher also has to pay, as the pupil's father. I may point out that teachers' children want to be coached by other teachers. They will be more obedient only to other teachers. Then, this nine crores of rupees which may be got as Guru Dakshina, will go a long way in supplementing the income of the teachers. No agency is required for collection of this amount and its disbursement to teachers. The District Educational Officer can do it, without any extra staff. Each teacher may get thirty or forty rupees every month, over and above what he gets. Let it be a uniform increase whether in the case of the elementary school teacher or the college teacher.

Now let me refer to certain other items to indicate why I wanted this Government to have Deputy Ministers and Parliamentary Secretaries. There is a lot of discrimination among teachers. Now there is what is called this question of salary. Then there is the question of allowance; then the question of privileges; then the question of retirement benefits. In respect of all these things, teachers in different agencies are treated at two or three levels though not on five levels. Now there is what is called a part-time teacher, called the craft teacher getting Rs. 30 without any dearness allowance in the year of grace 1968. The part-time teacher is one who has to get a fixed pay of Rs. 30 only and without any dearness allowance. Even the inferior servant working under the Government gets Rs. 60 or Rs. 70 as dearness allowance. And the central Government servant gets very much more. But once he is called a teacher, a part time teacher—he may be a weaving instructor, he may be an instructor in carpentry he is paid only Rs. 30 a fixed pay without any dearness allowance whatsoever. Can such a thing exist for long, Sir? He must also get his allowances.

Now taking salaries, the Government have accepted the principle of giving the salary as per the qualification of the teacher. One thing I have been repeatedly pointing out on the sacred floor of this House is this. The increment of the secondary grade teacher is Rs. 4 for the first five years and afterwards the increment descends to Rs. 3 a year. In no other case it is like that except in the case of the lower division clerks working in Government departments. The Pay Commission that fixed this scale said that lower division clerks need not ever be on the scale of Rs. 90—4—110—3—140 and that before they begin to draw the lesser increment of Rs. 3 per year, they will be lifted as upper division clerks. But what about teachers?

180

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1968-69

[Thiru G. Krishnamoorthy]

[1st March 1968]

They have to continue as teachers and after getting Rs. 4 increment for five years they have to descend to Rs. 3. There is no such thing as the descending scale of increment in the case of even other teachers. So that has to be rectified. It will cost the Government only a few thousand rupees and nothing more.

Then, taking the question of allowances, now, compensatory allowance has been given to teachers in Madras and Madurai. What about teachers in Tiruchi and Coimbatore? Even though the Government do not want to grant this allowance for want of those towns being classified as Class 'A' or Class 'B' or Class B (2) cities, the Government could have granted them House rent allowance. It is only a matter of about six lakhs of rupees. This Compensatory allowance is given to Government servants in addition to the House rent allowance. It is stated in the Budget speech of the Hon. the Chief Minister that in areas such as Pallavaram, Ambattur, Avadi, etc. where the House rent allowance is being paid this compensatory allowance should also be paid. Therefore House rent allowance becomes a recognised factor for making one eligible for the Compensatory allowance. But the teachers in the aided institutions are not being paid the House rent allowance. In November, I think the Hon. the Chief Minister stated that having waited for 21 years, we could wait for a little more time and it was after all a question of a little more patience. I think this is only a matter of Rs. 6 lakhs and this could have been included in this Budget itself. But it has not been included.

Now in respect of medical concessions, on the sacred floor of this House the Hon. the Chief Minister wanted my opinion whether the teachers would take to Siddha System of medicine. I pledged on behalf of the teachers that they would readily take to it. I find nothing in the Budget with regard to provision for medical concession to teachers. This need not necessarily be stated in the Budget speech. I take this opportunity to impress upon the Government that these things may be given to us, teachers, at least in a month or two. At the Cabinet level they can do it and this need not necessarily find a place in the Budget.

Then another reason why I insisted on the expansion of the Cabinet is that certain grievances which could have been redressed even the next day after the Government took up office, have not yet been redressed though it is nearly one year since this Government assumed office. Sir, with regard to leave rules, from 1st April 1964, the Government undertook the responsibility of paying the salary of the secondary school teachers in full in respect of salary and dearness allowances. From that day the Government have become the paymaster. The managers of private schools are no longer our paymasters. If we want any leave other than casual leave, the managements which have their own rules, are not in a position to give us the leave. When I brought this matter to the notice of the Hon. Minister for Education on the sacred floor of this House, the Hon. Minister said that Government could not interfere with

1st March 1968 [Thiru G. Krishnamoorthy]

private managements. But who is the paymaster? It is the Government. The District Educational Officers pass the pay bills of teachers even in private high schools and elementary schools in the whole State. It is the Education Department that passes the pay bills of all teachers in the State. So it is the paymaster which has also authority to sanction leave on full pay, half pay, etc. The management has no hand in it. That being the case I expected that the matter of leave rules, uniform leave rules in respect of private management schools would have been prescribed by the Government. It is not late even now, even though many have suffered and are suffering for want of these uniform rules. I would beseech the Hon. the Education Minister—he is not able to be present today—to see that uniform leave rules are prescribed for aided high school teachers. There is already uniform leave rules in respect of aided elementary school teachers. They out-number us. There are thousands of teachers who are now eligible for fifteen days earned leave per year, per teacher on full salary and allowances with provision for appointment of a substitute. The substitute will be paid full salary and allowances during the leave period. What applies to thousands of schools, should I plead apply also to the few hundreds of private aided high schools. That is all my request.

Then with regard to security of service, I had the privilege of bringing on the sacred floor of this House a non-official Bill called the 'Teacher Protection Bill'. The previous Government brought a Bill called the 'Tenants Protection Bill'. I brought a non-official Bill called the Teacher Protection Bill. That contained only one simple clause stating that no teacher in a private school should be sent out except under conditions applicable to teachers in the Government or District Board School. The then Hon. Minister for Education assured me that more safeguards, safeguards better than the safeguards providedly me in the non-official Bill, would be incorporated in the Secondary Education Act and requested me to withdraw my Bill. The Bill was withdrawn. It is some years since the Bill was withdrawn. But nothing has been done by the Government in this direction. The private school teachers are in a very sorry plight. If a teacher reaches fifty years or so, the management suddenly says: 'Well you are not required. You are given three months notice; you must go to some other school'.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : முன்று மாத கால நோட்டீஸ் கொடுப்பதற்கு முன்னால் அந்த நோட்டீஸை கல்வி துணை தணிக்கை யாளர்களும் கல்வி அதிகாரிகளும் ஆமோதிக்கவேண்டும் என்ற விதி இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : I am sorry the Hon. Minister for Local Administration has to get more facts. There are cases and cases where managements throw away teachers without getting the permission of the Education Department. There is one rule which the previous Government brought to our credit. That was that if a teacher was to be sent out on grounds of incompetency then if the teacher had put in five years of service, the permission

[Thiru G. Krishnamoorthy] [1st March 1968]

of the department should be obtained. Even that rule is not being observed. Teachers are thrown out like anything. Our appeals to the department are not answered, for years together. Therefore they have to seek a job elsewhere. This Government has effected many changes. I wish to ask: 'Is it a big thing for the present Government to just say: 'No teacher in a private school should be sent out except under the conditions applicable to teachers in Municipal Schools, District Board Schools or Government Schools? Why should there be this discrimination in the case of private school teachers alone?

4-20
p.m.

All of us are being paid by the Government in full our salary and dearness allowance, but the ousting of the teacher is done by the managements. These managements came into existence by sheer accident. In the days of the Britisher, he was not very anxious to have all these schools under his control. Whoever was running the school, was paid this grant and that grant. I ask, is there any need to perpetuate this agency especially now after this Government came into power. I would request the Government to see that no teacher is sent out except under conditions applicable to teachers under local boards and municipalities. If the teacher merits ousting, let there be an enquiry by a tribunal or a judgment by the head of the department. Why should he be sent out at the whims and fancies of the managements? This does not cost any finance at all. By one stroke of the pen under the orders of the Chief Minister, this difficulty can be removed.

Sir, these are the various points which the Ministry could have done during the past one year without much financial commitment or without any financial commitment whatsoever.

Sir, some distinction has been made between the teaching staff and the non-teaching staff. In a school, where there are one hundred teachers, there are three or four clerks. They form three to four per cent of the teaching staff. Whatever order applied to the teacher just apply to the non-teaching staff also. They must have the same security of service, the same rules, the same salary, and so on. On the 31st March 1964, when the salaries were cut in the case of four thousand teachers and four hundred clerks, the matter was brought on the sacred floor of this House, and at last we got the salaries we wanted with certain limitations. If two more lakhs of rupees had been sanctioned, we would have been fully satisfied. That could have been sanctioned by the present Government. In the case of clerks, their cut is still there. Their salary cut on 31st March 1964 is still there. They form only three per cent of the total number of teachers in the high schools in the State. They are only a few hundred clerks. Their salary cut has to be resorted to.

Now, the other day during question hour, when I raised the question, the Hon. the Chief Minister assured me that the matter of grant of pension in the case of the non-teaching staff, namely, clerks and writers, in the high schools, was receiving the very favourable

1st March 1968] [Thiru G. Krishnamoorthy]

consideration of the Government. That is what the Hon. the Chief Minister said on the sacred floor of this House. But I find no mention of pension having been given to these clerks. Now what is called the temporary increase according to pension rules—it is really the dearness allowance paid to pensioners—is being denied to teachers under a rule originally framed in 1956, called the teacher-pension rule. The retired teachers were eagerly expecting an addition of Rs. 10 by way of dearness allowance. An inferior servant of the Government has all along been getting that Rs. 10 as dearness allowance, while the nation builder, the teacher, has all along been denied it. The teacher is treated as inferior to an inferior servant of the Government. This anomaly, we thought, would have been remedied in the present Budget. We would request the Hon. the Minister for Education to see that the retired teachers also are paid the dearness allowance, as in the case of the teachers retired from Government service.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member has taken quite a long time.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Three or four minutes more, Sir. Why I say discrimination, is this. Among the teachers, there is a section of teachers called the Government teacher. What ever applies to the N.G.Os. applied to the teachers under Government. Now the Government teachers, though they form a small section get all the privileges that the N.G.Os. are given. The other teachers employed in private managements local boards and municipalities do not get these benefits. So this matter of disparity and discrimination must be removed. The Hon. the Minister for Education, during his tours always assures that he is just framing a table of disparities and he would see that these disparities were removed. I would beg of this Government to simply see that these things are expedited. Speeding up is possible only with the appointment of Deputy Ministers and Parliamentary Secretaries.

Let me conclude by thanking the Government for having given certain concessions. I would beseech the Government to see that they follow them up with other concessions, which would not cost them more than Rs. 25 lakhs, when we see that they get nearly Rs. 248 crores of revenue. It is only 1/1000th—Rs. 25 lakhs out of about Rs. 250 crores—of the recurring revenue in a year of this Government.

Thank you, Sir.

திரு ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, சபை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கிற போது மேலெழுந்தவாரியாக திருப்தி படுகிற வகையில் தான் காணப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு திருக்குறள் என் நினைவிற்கு வருகிறது. அதாவது "எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு" என்பது. அதுபோல இதனை ஆழ்ந்து பார்க்கிற போது உண்மையிலேயே இது மிகச்சுமையான வரவு-செலவு திட்டம் தான். அல்லது குறைவுமைய வரவு-செலவு திட்டம் தான் என்பதை அலசிப் பார்க்கவேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது. இப்படிப் பொதுவாக இதனை ஒரு எஞ்சிய வரவு-செலவு திட்டமாக காட்டுவதற்கு பெரிய முயற்சி

[திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்]

[1st March 1968]

எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாதிரம் சொல்லிக்கொள்ள தான் வேண்டும். வரவு செலவு என்று வருகிற போது இதிலே ஒரு சிறப்பு என்ன என்றால், கல்விக்காக ஏற்கனவே ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றொரு சிறப்பு விவசாயிகளைப் பற்றி உழவர்கள் சம்பந்தமாக, தொழில் நிறுவனங்கள் பற்றி ஒரு 10 பக்கத்திற்கு ஏற்குறைய எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு இருந்தாலும் கூட, நடைமுறையில் பார்க்கிறபோது இது அவ்வளவு பெரிய திருப்தி தருகிறதாக அமையவில்லை. பொதுவாக முதல் கூட்டத்தில் பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. என். வி. நடராஜன் அவர்கள், "இதைச் செய்தோமே, ஒரு பாராட்டாவது பாராட்டினீர்களா" என்று அடிக்கடி சொன்னார்கள். ஆனால் அதையே தான் இன்றைக்கு அவரிடத்திலிருந்து அவர் அப்படி சொல்லவேண்டும் என்று கருதினேன். தனிப்பட்ட முறையில் பேசவும் செய்தேன். இப்போது தஞ்சையில் தண்ணீர் இல்லாத போது வயல்கள் காய்ந்து போன போது, இயற்கை காரணமாக மேட்டூரில் தண்ணீர் குறைந்தவுடனே, பவானி சாகரிலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். "இந்த பவானி சாகரைக் கட்டியது காங்கிரஸ் சர்க்கார்; அதற்காக ஒரு நன்றி உண்டா; மின்சார உற்பத்தி குறைந்து போன போது நெய்வேலி நிலக்கரி திட்டத்தை ஏற்படுத்தி அனல் மின்சார உற்பத்தி செய்து கொடுத்தோமே, அதற்காக ஒரு பாராட்டு பாராட்டினீர்களா" என்று கேட்டேன். நாங்கள் 20 ஆண்டுகளில் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிற போது, நீங்கள் 10 மாதங்களில் பெரிய காரியங்கள் செய்ததாக எப்படிச் சொல்ல முடியும் என்று கேட்டேன். திருவள்ளூர் சொல்லுகிறார்: "இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த வகுத்தலும் வல்ல தரசு" என்று. பொருள் இயற்றல் தல் என்ற முறையில் நான் சென்ற கூட்டத்தில் பேசினேன். விவசாயத் தொழிலுக்கு, குடிசைத் தொழிலுக்கு வரி போடுவது நியாயம் இல்லை, வெல்லம் காய்ச்சி விற்பது கூட குடிசைத் தொழில், கரும்பு இயற்கையான பொருள். அதிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருளான வெல்லத் திற்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். வெல்லத்தை விலை பொருளாக மாற்றி விடுகிறார்கள். அது வணிகப் பொருளாக ஆவதால், வரி போட வேண்டும், அது நியாயம் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். விவசாயிகள் இடத்தில் பெரிய அக்கறை கொண்டுள்ள அரசாங்கம் இது என்று என்னால் கருத முடியவில்லை. பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். விவசாயி உற்பத்திச் செலவிற்குத் தகுந்த அளவு நம்முடைய விலை நிர்ணயம் செய்யவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறேன். உணவு அமைச்சரை இங்கே காணோம். அவர் அடிக்கடி சொல்லுவார். "விவசாயிகள் போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள்" என்று. உங்கள் அனுமதியோடு இந்தச் செய்தியைப் படிக்கிறேன். தஞ்சையில் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் எல்லாம் கூடி இதை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். "நாங்கள் எவ்வளவோ செய்து கொடுத்தோம், அதிகமாக நெல் உற்பத்தி செய்து கொடுத்தோம். ஆனால் வரியை நீங்கள் ஒன்றுக்கு ஐந்தாக போட்டிருக்கிறீர்கள். முந்தைய சட்டப்படி 30 ஏக்கர் நிலம் உள்ள விவசாயிக்கு ரூ. 67 தான் வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இதற்கு நேர்மாறாக இப்போது 30 ஏக்கர் நிலம் உள்ள விவசாயிகளுக்கு ரூ. 328 என்று சட்டம் இயற்றி விட்டார்கள். ஆக 5 மடங்கு வரி இப்போது. இது பெரிய திங்கை ஏற்படுத்தி விட்டது" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு: தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகையில் வந்ததை படித்துக் காட்டுவது சரியா என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: அவர் முழுவதையும் படிக்கவில்லை.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்: இப்போது சாகுபடி விலை உயர்ந்து உள்ளது. அதன் காரணமாக விலை கட்டுபடியாகவில்லை. எனவே இம்முதல்தர நெல்லுக்கு 57 கிலோ கொண்ட அளவிற்கு

[திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்]

1st March 1968] 32-ம் இரண்டாந்தர நெல்லுக்கு 57 கிலோ கொண்ட அளவிற்கு ரூ. 30-ம் விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்று வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் படித்த அந்த செய்தியிலே "தஞ்சையிலே பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள்" என்று சொன்னார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் அவர்களுக்காகக் கவலை காட்டுவதற்கு என் நன்றியை நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். விவசாய வருமான வரியைப் பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களே ஒத்துக்கொண்டு பாராட்டிப் பேசியிருப்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கு இல்லை. பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் வரி கொடா இயக்கம் நடத்தப்போவதாகவும் அந்த நிலச்சுவாந்தார்கள் முடிவு எடுத்திருப்பதாகவும் அந்தப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அதையும் உறுப்பினர் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்களா என்பது என் கேள்வி.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்: அதற்காக நான் சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த அரசாங்கத்தைக் கவிழ்ப்பதற்கு சதி செய்கிறார்கள் என்று அரசாங்க சார்பில் சொல்லப்படுகிறது. காங்கிரஸ்காரர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை. மக்களிடத்திலே அது போன்ற கருத்து இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் கூட்டம் இருக்கிறது என்று அதற்காகச் சொல்லவில்லை. சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்த விலை உற்பத்தி செலவிற்கு கட்டுப்பாடி ஆகாது என்பது உண்மை. யார் சொன்னாலும் உண்மை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டியது தானே.

இப்படி நீங்கள் விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்கவில்லையானால், எங்களைக் கரும்பு வாழை இவைகளைச் சாகுபடி செய்யத் தூண்டிவிடுவதாக இருக்கக் கூடும் என்று அந்த நிலச்சுவாந்தார்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். யாருக்கும் என்று அந்த நிலச்சுவாந்தார்கள் சொல்லுவதில் உண்மை இருந்தால், அதை இருந்தாலும் அவர்கள் சொல்லுவதில் உண்மை இருந்தால், அதை எற்றுக் கொள்ளவேண்டும். நான் முதலில் வள்ளுவர் சொன்ன எற்றுக் கொள்ளேன். "எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும் அப் குறையச் சொன்னேன். இன்னொரு குறையும் பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு" என்று. இப்பொருள் இருக்கிறது. "எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு" என்று. ஆக, அவர்கள் சமுதாயப் பகைவர்கள் என்று கருதப்பட்டாலும், அவர்கள் சொல்லுவதில் உண்மை இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது ஒரு பக்கம் இருக்க, இப்போதுள்ள அரசாங்கத்திற்கு ரொம்பவும் வேண்டியவாராக இருக்கிற, மக்களால் மதிக்கப்படுகிற மதிப்பிற்குரிய ராஜ கோபாலாச்சாரி அவர்கள், இதைப்பற்றி ஒரு கருத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். தி.மு.க. மந்திரி சபையின் கொள்கை யாதாயினும் சரி, அந்த மந்திரி சபைக்கு இயன்ற அளவு உதவிப்புகிற வேண்டும் என்ற நாட்டம் இருப்பினும் சரி...

மிஸ்டர் சேர்மன்: பேப்பரிலிருந்து அப்படியே படிக்கக்கூடாது. அதி உண்மை தாத்பர்யத்தை மாதிரம் சொல்லவேண்டும்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்: விவசாயிகள் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது பொருந்தாது என்று சொல்லுகிறார்: அவர் இதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார். விவசாயிகள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று தெரி யும். பிச்சைக்காரனுக்கு ஒரு பிடி அரிசி போடுகிறபோது, இந்த அரிசி உற்பத்தி செய்வதற்காக விவசாயிகள் எவ்வளவு பாடுபடுகிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும், என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே விவசாயி கள் வகையிலே, இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டுள்ள முயற்சி போது மானதல்ல. உண்மையான அக்கறை காட்டவில்லை என்று சொல்லுகிறேன். பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதைக் கவனமாக, அல்லது திரு. ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்]

[1st March 1968]

கள், அது வேத வாக்கு என்பதற்காகவோச் சொல்லவில்லை. இதைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் மாத்திரம் சொல்லவில்லை. அவர்களும் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்லுவதால் ஏதோ இந்த அரசாங்கத்தை கவிழ்த்துவிட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் நான் இதைச் சொல்ல வில்லை என்பதற்காக இவைகளைச் சொல்லுகிறேன். என் சொல்லுகிறேன் என்றால், இங்கே மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர் தோட்டத்தில் சாகுபடி செய்கிறார்கள். இரண்டாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து சாகுபடி செய்தால் இரண்டாயிரம் ரூபாய் வருகிறது. சில சமயத்தில் 1,500 ரூபாய் வருகிறது. இது அவருக்குக் கெட்டிக்காரத் தனம் இல்லாத காரணமோ, அல்லது விவசாய நிலைமை அப்படியோ தெரியவில்லை. ஆகவே உற்பத்திச் செலவு கட்டுப் படியாகவில்லை என்று சொல்லுகிறேன்.

அதே சமயத்தில் இந்த வரவு-செலவு திட்டத்தில் ஈட்டுப்படி கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. சென்னை நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள அலுவலர்களுக்கும், அதே போல் மதுரை, அதைச் சுற்றியுள்ள அலுவலர்களுக்கும், ஈட்டுப்படி கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் ஊரில் சேலத்தில், கோயம்புத்தூரில், திருச்சியில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றி இதில் ஒன்றும் காணோம். இன்னொன்று சொல்லுகிறேன். இந்த ஊரில் ஒரு படி அரிசி ஒரு ரூபாய்க்குக் கொடுக்கிற போது, மக்கள் இங்கே திருப்தியடைகிறார்கள் என்றால், நான் உள்ள ஊரில் வாழுகிற ஏழை மக்கள் தங்களுக்கு ஒரு படி அரிசி ஒரு ரூபாய்க்கு இல்லையே என்று சொல்லுகிற போது, அவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தை கவிழ்ப்பதற்காக அப்படிச் சொல்லு கிறார்கள் என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? அவர்கள் உண்மையைத் தான் சொல்லுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : என்னுடைய ஆசிரியர் பேச்சில் குறுக்கிடுவதற்கு அவர் பொறுத்துக் கொள்ளுவார் என்று கருதுகிறேன். சென்னை நகரம், மதுரை நகரம், மத்திய அரசாங்க சட்டப்படி "ஏ பிரிவு" "பி பிரிவு" ஆகி இருக்கக்கூடிய அடிப்படையில், நாமும் ஈட்டுப்படி கொடுக்கிறோம். மற்றப் பகுதிகளுக்கும் அப்படி ஈட்டுப்படி கொடுக்க வேண்டுமென்றால் முதலில் மத்திய அரசாங்கத்தை அப்படிக் கொடுக்க வழி வகை செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது, அவருடைய கடமைகளில் ஒன்று என்பதை நான் மாணவன் என்ற முறையில் ஆசிரியர் அவர்களிடத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : மாணவரிடத்தில் தோற்றுக் கொள் ளுவதில் நான் பெருமைப்படுபவன். அதற்காக வருத்தப்படவில்லை. என் சொல்லுகிறேன் என்றால் கோயம்புத்தூரில், திருச்சியில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இந்த ஈட்டுப்படி நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற உணர்ச்சி உண்டாகும். அப்படி ஒரு உணர்ச்சியை உண்டாக்கி விடுவது போல இந்த வரவு-செலவு திட்டம் அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லுவதற்காகத் தான் இதைச் சொன்னேன். எதைச் செய்வதாக இருந்தாலும் சிறிது சிந்தித்துச் செய்திருந்தால், இந்த மாதிரி நிலை இருக்காது என்பதற்காக இதைச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

மற்றொன்று, இந்த சென்னை அரசாங்கத்தினுடைய வரவு-செலவு திட்டத்தைப் பற்றி விவரிப்பது போல, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய திட்டத்தை விமரிசனம் செய்வதாக பெரும்பான்மை அமைந்திருக்கிறது. அவர்கள் மக்களுக்குக் கூடுதலான சமையை ஏற்படுத்திவிட்டார்கள் என்று இருக்கிறது. இந்த வகையில் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய வரி விதிப்புக் கொள்கை அமைந்திருக்கிறது. அதனால் மக்களுக்குக் கூடுதலான சமை ஏற்பட்டது என்று சொல்லிவிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கிற போது எனக்கு ஒரு சின்ன கதை ஓவரத்திற்கு வருகிறது.

[1st March 1968] [திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்]

மத்திய அரசாங்கம் நேற்று விதித்திருக்கிற வரிகளிலே ஒரு புதிய வரியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 10 சதவீதம், 20 சதவீதம் என்று வரியை அதிகம் போட்டிருக்கிறார்கள். கடைகளில், வியாபாரிகள் பேசிக் கொள்ளுவார்கள். புதுதாக வந்த வியாபாரியை எவ்வளவு லாபம் வைத்து விற்பர்கள் என்று கேட்டால், 100க்கு 10 ரூபாய் அல்லது 5 ரூபாய் லாபம் வைத்து விற்கிறேன் என்று சொல்லுவார். பழைய வியாபாரியைக் கேட்டால் நமக்கு அவ்வளவு லாபம் தேவையில்லை. கால் காசுக்கு கால்காசு லாபம் வந்தால் போதும் என்று திருப்தி அடைவதாகச் சொல்லுவார்கள். அது போல சென்ற ஆண்டில் இந்த அரசு விற்பனை வரியை உயர்த்தியிருக்கிறது. 2 காசிலிருந்து 2½ காசாக ஆக்கியிருக்கிறது என்று கணக்கு சொன்னாலும் 25 சதவீதம் உயர்த்தியிருக்கிறது என்று சொல்லுவது தான் உண்மை நிலைமை.

அதைப்போல சென்ற ஆண்டிலே விற்பனை வரி உயர்த்தி இருக் கிறோம். இரண்டிலிருந்து 2½ பைசா ஆகி இருக்கிறோம் என்றால் 25 சதவீதம் உயர்த்தி இருக்கிறோம். இப்போது பட்ஜெட் வரும்போது அது இல்லாததுபோல காட்டுவதற்கு, முயற்சி பிறக்கும் பல புதிய வரிகள் என்னுடைய கருத்து, இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகும்கூட வரிகளுக்கு வரி விதித்திருக்கிறார்கள். இப்போது பட்ஜெட் வருகிறபோது, மக்களுக்கு வரி போடாத மாநில தெரிவிறது. என்னைப் போன்ற உழவர்கள் சொந்தத்தில் உற்பத்தி செய்து விற்கின்ற வெல்லத்திற்கு, வரி போட்டு சிறு தொகை எதிர்பார்த்து இருக்கிறார்கள்.

அதிகப் படியான பணத்திற்காக, லாட்டரி சீட்டு போட்டு நடத்தலாம் என்று ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறார்கள். இதில் என்னுடைய கருத்தி என்ன என்றால், பலபோ நமக்கு ஏதாவது அதிர்ஷ்ட சீட்டு வராதா என்று பாங்குவார்களும், அது குதிரைப் பந்தயம் போல ஆகி விடக் கூடாது. அதனாலே ஒரு கோடி பணத்தை திரட்டலாம், வரி போட்டாலும் என்று நினைக்கிறார்கள். இதை விட வரி போட்டாலும் போடலாம் மீண்டும் அரசாங்கம் இதைச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப் பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதை பார்க்கிற போது இந்த வரவு-செலவு, மிச்சமாக உள்ள திட்டம் இல்லை என்று என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பருவ மழை குறைவாக இருந்தும் கூட, நாங்கள் சமாளித்து இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். தஞ்சாவூரிலும், மைசூரிலும் அல்லது குடகு டாட்டிலே எவ்வளவு மழை பெய்தது என்று கணக்குப் போடவேண்டும். ல் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மேட்டூர் முற்றிலும் காய்ந்து போனது. மங்கு தண்ணீர் வரவில்லை. நெய்வேலி நிலக்கரியிலிருந்து மின்சாரம் கிடைத்தது. உண்மையிலே இங்கே மழை பெய்து இருந்தும் அங்கே மழை இல்லை. மழை சராசரி கணக்கு சொல்லி, தகுந்த மழை பெய்த போது அதிகமாக உற்பத்தி செய்து இருக்கிறோம் என்று சொல்வது பப்பாக இருக்காது.

இரண்டு நாளைக்கு முன்னதாக வந்த செய்தி. அதைத் தஞ்சாவூரிலே இவசாயத்தைப்பற்றி பத்திரிகையிலே படம் பிடித்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். தாளடி பயிர்கள் காய்ந்து விட்டதாகச் சொல்லி, தண்ணீர் இல்லாததால் இப்படி காய்ந்து விட்டது; இதற்கு காரணம் இந்த அரசாங்கம் ஏ.இ.டி 27-ஐ இரண்டு முறை போட வற்புறுத்தியதால் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. இது பத்திரிகை விமரிசனம் என்று கருதுகிறேன். அந்த யத்திரை எடுத்துக்கொண்டு வரவில்லை. முதல் நான் பத்திரிகையி ல் பணம், பானம், ஆக வெடித்து இருக்கிறது. என் சொல்கிறேன் போட்டு சுதேசமித்திரனில் வந்து செய்யமுடியாது, இருந்தா ல் கூட, மழை இல்லாதபோது எதுவும் செய்யமுடியாது, இறுந்தும்சு தான் செய்யமுடியும் என்ற வகையிலே, குறைவான மழை இறுந்தும்சு அதிகமாக உற்பத்தி செய்ததால், முன் கொந்தவர்கள் செய்யவில்லை.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1968-69

[திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்]

[1st March 1968]

என்று சொல்வது முறை இல்லை என்று மாத்திரம் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் ஒரு பெரிய குறை. விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டு நாளைக்கு முன்னால் பயிருக்கு

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நான் ஒரு விஷயத்தை கவனத்தில் கொண்டு வர வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இரண்டு தடவை ஏ. டி. டி. 27 போட்டதால் தான் இந்த நிலையை; உற்பத்தி என்று சொல்கிறார்கள். எந்தப் பத்திரிகையில் இந்த செய்தி வந்தது என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்வார்களா? தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திரு. எத்திராஜ் இதைப்பற்றிச் சொல்வார்களா? சேலத்தில் இருப்பவர்கள் இரண்டுமுறை போட்டார்கள் என்று சொல்வது தவறு என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : மன்னிக்கவேண்டும். என்னைப் பொறுத்த வரையில் அமைச்சர் நன்றாக அறிவார்கள். குற்றம் சொல்வதற்கு என்றே சொல்கிறேன் என்று நம்ப மாட்டார்கள். சேலத்தில் திரைப்பட இசைக்கு முந்திய நாள் வந்தது.

4-49
p. m. **மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி :** இரண்டு முறை ஏ. டி. டி. போட்டால், எதில் வந்து இருந்தாலும் தவறு தான்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : இப்போது ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எதிராஜ் : இரண்டாவது முறையாக இதைப் போட்டால் சரியாக வராது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் வேறு எதையோ சொல்கிறார். ஆனால் சரியாக விளையவில்லை என்று சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்வார்களா?

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : நான் சொல்ல வந்தது இரண்டு தடவை இந்த ஏ. டி. டி. 27 போட்டதைப் பற்றி. ஒரு முறை போட்டு குறைவு சாகுபடி செய்து, தானடி போட்டு இருக்கிற தண்ணீரைக்கொண்டு இரண்டு தடவை போட்டதால்

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அவர்கள் அதிகம் பெற வேண்டும் என்று இரண்டு முறை போட முடியாது.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : பத்திரிகை செய்தி தவறாக இருக்க வேண்டும். நான் பத்திரிகை செய்தியைக் கொண்டு வந்து காட்டுவதாக ஒப்புக் கொள்கிறேன். நான் படிக்கலை சொல்கிறேன்.

பயிர் பாதுகாப்புக்காக ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்று முந்திய அரசாங்கத்தில் இன்ஜியூரன்ஸ் பாதுகாப்பு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். இது வரையில் செய்யவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இன்ஜியூரன்ஸ் மத்ய அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய சட்டம். பயிர் பாதுகாப்புக்கு, மத்ய அரசாங்கம் சட்டம் நிறைவேற்றும், ஆனால் இங்கே அமூல் நடத்தலாம். மீண்டும் வற்புறுத்த வேண்டியது இல்லை.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : மத்ய அரசாங்கம் 50 சத விசதம் உதவி கொடுக்கத் தயாராக இருப்பதாகவும் மாற்றாக 50 சத விசதம் மாநில அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் அப்படி ஏற்றுக் கொள்வதற்கு சில மாநில அரசாங்கங்கள் முன் வராத காரணத்தால் தடைபடுவதாக நேற்று வரவே செய்தி கூறியது. அதை வைத்து இந்தச் செய்தி சொல்கிறேன்.

[1st March 1968]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அடிக்கடி குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும்.

மத்ய அரசாங்கம் 50 சத விசதம் கொடுப்பதாகச் சொன்னதும், ராஜ்ய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்வதும், சென்னை மாநிலத்தைப்பொறுத்த வரையில் தகவல் வரவில்லை, என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். சென்னை அரசாங்கம் 25 சத விசதத்திலிருந்து 35 சதமாக உயர்த்தி அதன் காரணமாக 10 லட்சம் சென்ற ஆண்டு கூடுதலாக செலவு ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது, என்பதை கனம் அங்கத்தினர் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : 50 சதவிசதம் உயர்வதாக இருந்தால், உழவர் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பயிர்களுக்கு நாற்றுக்காலிலிருந்து அறுவடை காலம் வரையில் எத்தனை இடையூறு வருகிறது என்று தெரியும். பூச்சி அரிப்பதால் கெட்டு விடுகிறது. காற்று அடிப்பதால் கெட்டு விடுகிறது, பெரு மழையால் கெட்டு விடுகிறது. பசி, பிணி இல்லாமல் மக்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்றால் பயிர்கள் நன்றாக இருக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி வரவு உடனடியாக அமூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதைப்பற்றி வரவு செலவு திட்டத்தில் குறிப்பிடாததால் நான் பேசவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

புதிதாக பல இயந்திர தொழில்கள் ஏற்படுத்தவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்து இருக்கிறார்கள். பல பெரிய கன தகடுகள் செய்யவும் யின்சாரக் கருவிகள் செய்வது போன்ற ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன், அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு கலப்பை இல்லாத காரணத்தால், முன் போதுமான அளவு நம்பிடும் கலப்பை இல்லாத காரணத்தால், உற்பத்தி பணம் கொடுக்க முடியாத காரணத்தால், இயந்திர கலப்பை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஒரு தொழிற்சாலை மாநில அரசாங்கச் சார்பில் அமைக்க வேண்டும் என்று முன்னேயே சொல்லி இருக்கிறேன். இப்போது மீண்டும் குறிப்பிட்டு வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். மாநில அரசாங்கம் இயந்திர கலப்பை தொழில் நடத்துவதாக இருந்தால், அயல் நாட்டு ஒத்துழைப்போடு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று இயந்திர கலப்பை செய்வதற்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல தூத்துக்குடி திட்டத்தை "நாங்கள் வந்தபிறகு எங்களுடைய வற்புறுத்தல் காரணமாக தொடங்கப்பட்டது", என்ற மாதிரி இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு செய்த செயல்கள் ஒன்றும் இல்லை என்ற மாதிரி சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இது முறை அல்ல. நாங்கள் செய்ததையும் "ஏற்கெனவே அஸ்திவாரம் போடப்பட்டிருந்தது; நாங்கள் கட்டிடம் கட்டினோம்" என்று நீங்கள் போட்டிருந்தால் நன்றாய் இருந்திருக்கும் அவர்கள் பணம் கொடுக்கத் தயாராய் இருந்த காலத்திலே "எழுச்சி தான் கொண்டாடி நாங்கள் முயற்சி செய்தோம்; எங்கள் வற்புறுத்தல் காரணமாக மத்திய அரசாங்கம் பணம் கொடுத்தது; அதனால் தூத்துக்குடி திட்டம் நடத்தப்படுகிறது" என்று போட்டிருப்பது சரியானதல்ல என்று சொல்லிக் கொண்டு அதே சமயத்தில் சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலையை நடத்துவதற்கு முன்பிருந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கம் உதவி செய்ய முன்வரவில்லையானால் "நாமே எடுத்து நடத்துவது" என்று ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அது எந்த அளவிலே பத்திரிகை அளவிலே, அல்லது செயற் குறிப்பு அளவிலே இருந்ததா என்பது தெரியாது. ஆகவே மத்திய அரசாங்கம் உதவ முன் வராததற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தாலும் கூட, அதே சமயத்தில் மைசூரிலும் விசாகப் பட்டினத்திலும் இரும்பு தொழிற்சாலைகள் வேண்டும் என்று கண்டியூர்

[திரு. எஸ். ராஜமார்த்தாண்டன்]

[1st March 1968]

தும் போது, அதிகமாக விளைச்சல் இல்லாத இடத்தில் எப்படி கொள்முதல் செய்வது என்பது பற்றி ஒரு நிர்ணயமே இல்லாத முறை இருந்து வருகிறது. நமது சபையில் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பகுதியிலும் 20 சதவீதம் கொள்முதல் செய்கிறோம் என்று. நான் கூட கேட்டபோது ஒரு விளக்கம் சொன்னார்கள். இந்த மாநிலத் திருந்து மொத்த விளைச்சலில் 20 சதவீதம் கொள்முதல் செய்ய உத்தரவிட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த 20 சதவீதத்தை எப்படி கொள்முதல் செய்கிறார்கள் என்றால், ஒரு மாவட்டத்திற்கு விலும் விளைச்சலில் 20 சதவீதம் என்று வைத்துவிட்டால், விளையாட அதுபற்றும்படியான நிலைமை இருக்காது. அவர்கள் அதிகமாக என்று நிர்ணயிக்கிறபோது, விளைகிற பகுதியில் கொடுக்க முடிகிறது. விளையாத பகுதியில் போய் நன்றாக விளைந்த பகுதியில் வாங்கிய அளவு கொள்முதல் செய்வதென்றால், விளையாத பகுதியில் இருக்கிறவர்கள் தங்கள் தேவைக்கு, கல்யாணம் போன்ற காரியங்களுக்கு நெல் வைத்துக் கொள்ளக்கூட முடியாமல் அவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த வருஷம் ராமநாதபுரம் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், விளைச்சல் என்று பேர் இருந்ததே தவிர, புயல் வந்த காரணத்தினால் ஏதோ விளைந்திருக்கிறது. ஆனாலும் கண்டு முதல் காணவில்லை. இதற்கு எவ்வாறு பரிசாரம் காண வேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஒரு நல்ல முடிவு செய்ய வேண்டும். இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை.

குறிப்பாக தொழில் துறையைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் தொழில் துறையைப் பற்றி ஆரம்பிக்கும்போது மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த தொழில் களை நடத்த வேண்டும், ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று, 5, 6 தொழில்களை சிபாரிசு செய்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்தபடியாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. சாம்பசிவ ரெட்டியார் அவர்கள் சொன்னபடி தூத்துக்குடி துறைமுக திட்டம் எங்கள் முயற்சியால் கிடைத்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஏற்கெனவே இருக்கிற 5, 6 சிபார்சுகள் ஏதாவது ஒரு காரணத்தால் நடக்காவிட்டால், நான் செய்த சிபார்சுக்கு இருக்குமோ என்று ஐயப்பாடு இருக்கிறது.

கனி வளம் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் குறிப்பாக காரைக்குடி பகுதியில் இரும்பு இருப்பதாக பல ஆராய்ச்சி நடந்திருக்கிறது. அது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. அதை மறுபடியும் ஆராய்ச்சி செய்ய ஏற்பாடு இருக்கிறதா என்று குறிப்பிடவில்லை. வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்படுத்தினால் செளகரியமாக இருக்கும்.

புதிதாக வர வசூலுக்கு பதிலாக லாட்டரி சீட்டு முறை என்று புதிய திட்டம் ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை எந்த முறையில் செய்யப் போகிறார்கள் என்பதற்கு விளக்கம் தரவில்லை. அந்த லாட்டரி சீட்டு ஓரிசா லாட்டரி சீட்டு போல இருக்குமா? திட்டத்தை அதிகாரிகள் அமுலாக்கப் போகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. முன்பு வியாபாரிகள் சில இடங்களில் ஏஜெண்ட் ஆக இருந்து விற்பனை செய்து வந்தார்கள். வியாபாரிகள் இருப்பது நல்லது என்று சொல்லுவேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அதில் அதிகாரிகள் உடனடியாகப் பணியாற்றுவார்கள்.

திரு. எஸ். ராஜமார்த்தாண்டன்: அமைச்சர் அவர்கள் உண்மையிலேயே மிக மகிழ்ச்சி தரக் கூடிய செய்தி சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெரிய சிரமம் முடிந்து விட்டது. தனிப்பட்ட முறையில் அந்த லாட்டரி சீட்டு இருக்குமானால், அதனால் வரக்கூடிய எந்த அளவு இருக்கும்

[1st March 1968] [திரு. எஸ். ராஜமார்த்தாண்டன்]

என்று பார்க்கலாம். இப்போது புதிதாக ரேசில் ஜேக் பாட் என்ற திட்டம் வந்திருக்கிறது. அதிலே பெரிய தொகை வராவாரம் தனிப்பட்டவர்களுக்குப் போகிறது. அதிலே ஏதாவது வாய்ப்பு இருக்குமானால் அதுவும் சேர்ந்து இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

பட்ஜெட்டில் பற்பல விஷயங்கள் பொதுவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. தனிப்பட்ட முறையில் விவசாயிகளுக்கோ, விவசாயப் பொருள் கொள்முதல் செய்கிறவர்களுக்கோ, உணவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்வதற்கு திட்டம் கூறி இருக்கிறார்களே தவிர, விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு ஏதாவது ஒரு திட்டம் அதிலே விட்டுப் போய் இருந்தால் புதிதாகச் சேர்த்து ஈடு செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சரவரையே கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Thiru N.V. Natarajan in the Chair.

திரு. சி.வி. ராஜகோபால்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் எனக்கு இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சரால் இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மிச்சம் காட்டி இருப்பது தமிழக மக்கள் அனைவருக்கும் ஒருசேர திட்டத்தில் மிச்சம் காட்டி இருப்பது தமிழக மக்கள் அனைவருக்கும் ஒருசேர மகிழ்ச்சி உள்ளதாக இருக்கிறது. வரவு-செலவுத் திட்டம் ஆட்சியாளர் களாலே சமர்ப்பிக்கப்படுகின்ற நேரம் எல்லாம், எனக்குத் தெரிந்த களையில், ஏறக்குறைய 20 வருடங்களாக உள்ளபடியே எப்படியோ அதிலே வரையில், ஏறக்குறைய 20 வருடங்களுக்கும் ஒழிய, அதிலே மிச்சம் ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்தைக் காட்டி இருக்கிறார்களே ஒழிய, அதிலே மிச்சம் இருப்பதைக் காட்டவில்லை. இதுவரையில் வருடாவருடம் வரவு-செலவுத் திட்டம் சொல்லப்படுகிற நேரத்தில் வரவு செலவுத் திட்டம் என்றால், அதற்குப் பொருள் இந்த வருடம் வரவு-செலவுத் திட்டம் என்றால் இருக்கிறதோ, வரிப்பளு என்ன ஆகுமோ என்று மக்களுக்கு பீதியும் பயங்கரமும் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்தத் தடவை மக்களுக்கு அப்படி ஒன்றும் பீதி, பயங்கரம் ஏற்படவில்லை. அப்படி இருந்தவர்கள் எல்லாம் பயங்கரத்தால் பாதிக்கப்படவில்லை. மகிழ்ச்சியில் இருந்து வருகிறார்கள். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஏறக்குறைய நாட்டிலே கல்வியுடைய தரம் பரவலாக இருக்க வேண்டும் என்றும், கல்வி கற்காத மக்கள் அத்தனை பேரும் படித்தல் வேண்டும் என்று பல கோடி ரூபாய் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அனுமதித்து இருப்பது மகிழ்ச்சிக்கரமான விஷயம். வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரங்களில் எல்லாம் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் நிச்சயமாக குறை கூறித்தான் ஆக வேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் பாராட்டவில்லை என்று இங்கே இருந்து கனம் உறுப்பினர் திரு. என்.வி. நடராசன் கூறுகிறார்கள் என்று அதைப் பாராட்டினோம், இதைப் பாராட்டினோம் என்று கூறி ஏதாவது குறை சொல்வார்கள். உள்ளபடியே எனக்குக் கூட எவ்வளவு போட்டாலும் திருப்தி வருவது இல்லை. அது எனக்கு இருக்கிற நன்மை. பலருக்கு என்ன கொடுங்கள், வாரி வழங்குங்கள், அப்போது கூட திருப்தி ஏற்படுவது இல்லை. அப்படிப்பட்ட இயல்பான ஒரு நிலைமை இருந்து கொண்டதான் நாட்டில் இருக்கிறது. எவ்வளவு தான் அறிவு வெளிச்சம் வந்திருந்தால் கூட ஒத்துக்கொள்வது இல்லை. என்ன அறிவு தந்து விட்டார்கள் என்று பேசுகிறார்களே ஒழிய, பரிபூரணமான திருப்தி சமுதாயத்திலே நாட்டிலே வருவது இல்லை. அப்படித்தான் சில எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் குறை கூறினார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் கூறினார்கள். அரை அரை பைசா போடுகிறார்கள். அதுவும் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வந்து விடுகிறது என்று, உங்களைக் கேட்கிறேன், சில பைசாக்கள் போடுகிறார்கள், நாட்டு மக்கள் சாதாரண ஏழை மக்கள், முத்தன், முனியன், கந்தன், வேலப்பன், சின்னப்பன் இவர்கள் ஏழைகள். இத்தனை வருடமாக கார்ட் 6 பைசாவுக்கு வாங்கினால் இவர்கள் ஏழைகள். இத்தனை வருடமாக கார்ட் 6 மணிக்கு முன்னால் 6 நபர்கள். இப்போது திடீரென்று ஏறக்குறைய 8 மணிக்கு முன்னால் 6 நபர்கள் இருந்த கார்ட் 10 நபர் பைசா என்கிறார்கள். கந்தன், முத்தன்,

5-00 p.m.

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1st March 1968]

முன்பு வரங்குகள் காட்டி தயவு கூர்ந்து அதை கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மற்றது விடக் கூடாது. இப்படி ஒவ்வொரு வரியையும் ஏற்றிக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்களே ஒழிய, வரி இல்லாமல் எந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதையாவது ஒன்றை இரண்டை காட்டித்தான் சொல்வார்கள். இதைப்பற்றி பெருவாரியான மக்கள் திருப்தியாகச் சொல்கிறார்களே ஒழிய, ஒன்றும் குற்றம் சொல்லவில்லை. உள்ளபடியே இங்கே இப்போது இருக்கின்ற வரவு-செலவுத் திட்டத்தை விட பெரிய சர்க்காரிலே போடப் பட்டு இருக்கின்ற வரி இருக்கிறதே, 290 கோடி ரூபாய்க்கு உள்ள பட்ஜெட்டிலே குறைந்து விட்டது. வெளி நாட்டுக்கு ஏற்ற முடியுமா என்று உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். இங்கே விலை குறைந்தால் உழைக்கிற மக்களுக்கு விலை குறைகிறது என்று நிம்மதியாக இருக்கின்ற நேரத்தில் இப்படி கேட்டால் மிகையாகப் பழைய விலைக்கு வரும். ஏற்குறைய கிலோ 9 ரூபாய் விற்கிற போது வந்த ஸ்பந்தத்தை யாரிடம் கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. இந்த மிகையாக 2, 2½ ரூபாய்க்கு குறைந்து விட்டது என்று கூறுகிறார்கள். அதைக் கூறிய உறுப்பினர் விலை ஏற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்று ஒரு காலத்தில் சொன்னார்கள், அதை மற்றது விட்டார்களா? மற்றதிருக்கக்கூடாது. இதை எல்லாம் ஒரு கணம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உள்ளபடியே இவ்வளவு கசப்பாக இருக்கிறது என்று ஒரு சில உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். கசப்பாக இருக்கிறது; தித்திப்பு வேண்டும் என்று கடைக்குச் சென்றால் டேக்ஸ் வரி விட்டது என்று கூறுகிறார்கள். உற்பத்தி இரண்டு மடங்கு என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் வாங்கக் கூடிய பொருள்கள் மீது மத்திய சர்க்கார் ஏராளமாக வரி தீட்டி இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் போக வேண்டுமானால் ரயிலில் போக வேண்டும். அங்கு 25 சத விதம் கூட்டி ஆகி விட்டது. ரயில் ஏற முடியாது என்கிறார்கள். மக்கள் எப்படி இருப்பது என்று இந்த அவையில் சிந்திக்க வேண்டுகிறேன்.

விவசாயிகளைப் பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இல்லாத அக்கறையா? மற்றவர்களுக்கும் இருக்கக் கூடும். இப்போது இங்கு விவசாயிகள் என்று பேசப்பட்டபோது எனக்கு உண்மையாகவே நெல் பயிர் செய்யும் விவசாயிகளைப்பற்றி தான் உடனடியாக கவனத்திற்கு வந்தது. அந்த ஏழைகளைப்பற்றித்தான் கவனத்திற்கு வந்ததே தவிர, மிகையாக யயிரிடுகிறவர்கள், பல ஸ்டைக்கன்களான ரூபாய்கள் லாபம் அடைகிறவர்கள், அவர்கள் கூட விவசாயியா என்று எண்ணுகிறேன். அதன் பிறகு கரும்பு பயிரிடுகிறவர்கள், நெல்லைவிட நான்கு மடங்கு லாபம் கிடைக்கும் என்பதற்காக நெல்லை விட்டுவிட்டு கரும்பைப் போட்டு ஒன்றுக்குப் பத்தாக விற்கிறார்கள். இவர்களும் விவசாயிகளா? எங்களைப் போன்ற சாதாரண மக்கள், ஏழை மக்கள் தலைமீது கைவைத்துக் கொண்டு விலை ஏறிவிட்டது என்று அப்போது அழுதோமே, அப்போது யாராவது சமாதானம் சொன்னது உண்டா? அப்போது விலை ஏறி விட்டது, ஏறிலிட்டது என்று சொன்னது இப்போது விலை குறைந்ததும், குறைந்து விட்டதே, குறைந்து விட்டதே என்று கூறுகிறோம். அப்போது சமர்ப்பித்த ஸ்பந்தமெல்லாம் எங்கே போய் விட்டது? வெல்லம், மிகையாக விலை குறைந்தவுடன் சத்தம் போடுகிறார்கள். ஆனால் ஏழை மக்கள் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியடைவார்கள். இந்த அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கு, அதாவது நெல் பயிரிடுபவர்களுக்கு எல்லாம் கிணறு வெட்டுவதற்கு, அதற்கு பம்பு செட்டுகள் கட்டித்தரு, மற்றும் கருவிகள் வாங்குவதற்கு இப்படி எல்லாம் பணச் செலவுகளைக்கொண்டு ரூபாய்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதற்காக விவசாயிகள் கூடியும் மிக்க கண்ணியத்தோடு, மரியாதையோடு தலை வணங்கி என்றென்றும் இந்த ஆட்சியைப் பாராட்டுவதை எப்போதே கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

[1st March 1968]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

இதைப் போல கல்வித் துறையில் ஆசிரியர்கள், நொந்து போனவர்கள் என்று கணம் உறுப்பினர்கள் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும், ராஜா ஐயர் அவர்களும் கூக்குரலிடுபவர்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நகர ஈட்டுப்படி தந்திருக்கிறார்கள். மிக்க மகிழ்ச்சி. மிக்க நன்றி என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதைக் கேட்கிறபோது நான் எவ்வளவோ மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

அதே மாதிரி சிறுகுறு வேலை செய்யும் அரசாங்க ஊழியர்கள், Suburban area-ல் வேலை Clerks போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் ஆட்சியாளர்கள் கருணை கூர்ந்து செய்பவர்களுக்கெல்லாம் வீட்டு வாடகைப்படி ஆட்சியாளர்கள் கருணை கூர்ந்து கொடுத்திருக்கிற தன்மைக்கு நான் நன்றி பாராட்டுகிறேன்.

ஆகவே இப்படிப்பட்ட தாராள தன்மையோடு மீண்டும், மீண்டும் மக்களின் மேல் வரி போடாமல், எவ்வளவோ வின் ஆடம்பர செலவுகளுக்காகும் பணத்தை எல்லாம் குறைத்து, அதையெடுத்து ஏழைகளுக்கு கருக்காகும் பணத்தை எல்லாம் குறைத்து, அந்த விலைகளுக்காகவும் தந்திருக்கிற பெருந் வீட்டு வாடகைக்காகவும், மற்ற விலைகளுக்காகவும் தந்திருக்கிற பெருந் தன்மைக்கு ஆட்சியாளர்களை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இப்படி எடுத்துக்கொண்டால், இப்போது விலையெல்லாம் குறைந்திருக்கிறது. அதை அவையிலே ஒவ்வொரு உறுப்பினருமாக விலை குறைந்துவிட்டது, விலை குறைந்துவிட்டது என்றெல்லாம் பேசினார்கள். அவர்கள் அப்படிப் பேசும்போதெல்லாம் என்னைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் திருப்தியாக இருந்தது. நாம் என்ன செய்வது? அவர்கள் அப்படிப் பேசுவதற்கு இரண்டுவிதமான எண்ணங்கள் இருக்கக் கூடும். முன்பெல்லாம் பெரிய இரண்டுவிதமான எண்ணங்கள் இருந்தன. ஏராளமான திட்டங்களைப் போடுவார் திட்டங்கள் எல்லாம் போடுவார்கள். இந்த வழக்கம் முன்பு கள். பிறகு பணம் இல்லாமல் திட்டமிடுவார்கள். இந்த வழக்கம் முன்பு முறையாக இருந்தது. ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் திட்டம் போடுவதென்றால் அதற்குக் கையிலே பணம் வைத்துக் கொண்டு தான் திட்டம் போடவேண்டும். அப்போதுதான் திட்டத்தை பரிபூரணமாக நிறைவேற்ற முடியும் என்ற அடிப்படை காரணத்தை வைத்துக்கொண்டி, கோடியில் ஒரு காலையும் வைத்துக் கொண்டால் நடக்க முடியாது, கோடியில் ஒரு காலையும் போட்டுவிட்டு பணமில்லாமல் பலவிடங்களில் அதைப் போல திட்டம் போடவேண்டுமென்றால் அதற்கு முதலில் தலிப்பதை விட ஒரு திட்டம் போடவேண்டுமென்றால் அவர்கள் ஆயிரக் பணத்தைக் கையில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் ஆயிரக் கணக்கான திட்டங்களைப் போட்டு இங்கே ஒரு கால், அங்கே ஒரு கால் என்று வைத்து அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் நாசமாக்கி, பாழ்படுத்தி எந்தக் காரியமும் நிறைவேற்றாது விட்டதைப் போல் இருக்கக் கூடாது என்ற தன்மைக்காகவே அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் எப்போது செய்யவேண்டும், அதற்கு எவ்வளவு பணம் வேண்டுமென்பதை எல்லாம் அடிப்படையாக வைத்துத் திட்டம் உருவாக்குகிற தன்மைக்கு நான் மிகவும் பாராட்டு கிறேன்.

கடைசியாக எனக்கு இந்த வாய்ப்பைத் தந்த இந்த அவைக்கும், அவைத் தலைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

*திரு. ஜே. பொன்னுசாமி மில்லவராயர்: அவைத் தலைவரவர்களே, நிதி அறிக்கையின் மேல் எனக்கு முன்பாக நண்பர்கள் பேசினார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தபோது உபரியான ஒரு நிதிநிலை அறிக்கை போடவில்லை என்று சொன்னார்கள். 1966-67 வரவு-செலவு அறிக்கையை எடுத்துக் கொண்டால், 31 லட்சம் ரூபாய்க்கு நாம் உபரியாகப் போட்டிருக்கிறோம். 1963-64-ஐ எடுத்துக்கொண்டால், 2,74,00,000 ரூபாய்க்கு உபரியாகப் போட்டிருக்கிறோம். உபரி பட்ஜெட் கொடுப்பதும் உபரி பட்ஜெட் கொடுக்காததைப் பொறுத்ததுமல்ல அரசாங்கத்தின் திறமை. அது திட்டங்களைப் பொறுத்திருக்கலாம். ஆகவே உபரி பட்ஜெட்டே கொடுக்க வில்லை என்று சொல்வது தப்பு. ஆனால் இன்று நடக்கும் பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது, சில பெரும் திட்டங்கள் எல்லாம் சேர்க்கப்படாமல்

பிற
பக்க
5-10

[திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்]

[1st March 1968]

ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏனென்றால் நாம் திட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு தான் நம்முடைய தமிழகத்தின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்த முடியுமே தவிர, திட்டத்தின் மூலம் தான் நம்முடைய தமிழகம் இவ்வளவு அளவிற்கு விழிப்பு அடைந்திருக்கிறது என்பதையும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். தொழில் வளர்ச்சியை எடுத்துக் கொண்டால், முன்னாள் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் தன் முழுத் திறமையையும் காட்டியதன் காரணமாக தமிழகத்தின் வளர்ச்சி நன்றாக இருக்கிறது. விலைவாசி இறங்கியிருக்கிறது என்று சொல்கிறபோது, என்னைப் போன்ற வர்கள் தனியாக எங்களுடைய முழு உரிமையையும் சொல்லக் கடைமைப் பட்டிருக்கிறோம். விலைவாசி இறங்கியதன் நிமித்தம் இப்போது உற்பத்தி செய்கிறவர்களின் நிலை கட்டாயமாக பாதிக்கப்படும் என்பது தான் பொருளாதார வல்லுனர்களின் நம்பிக்கை. ஆகவே விலைவாசி அந்த உற்பத்தியைப் பொறுத்துத் தான் இறங்க வேண்டுமே தவிர, பொருளாதார நெருக்கடியின் மீது விலைவாசி இறங்கினால், அது ஒருநாளும் நீடிக்காது. அதைத் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, தொழில் பிரச்சினையைப்பற்றி நாம் நன்றாக ஆராய வேண்டும். இன்று எஞ்சினியர்களும், பட்டதாரிகளும் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நாம் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு நாம் கட்டாயமாகத் திட்டத்தைத் தீட்டியே ஆகவேண்டும். அதைத் தீட்டினால் தான் இந்தத் தமிழகத்தினுடைய தொழில் பிரச்சனைகள் இப்போது ஆங்காங்கு இருந்து வருகிற தொழில் முட்டுக்கட்டைகள், ஸ்டிகர்க்குகள், போன்றவற்றை நீக்க முடியும். ஆகவே திட்டங்களை முதலில் எடுத்து, அதன் மூலம் தமிழகத்தின் நிலையை உயர்த்த வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்ல. இன்றிருக்கிற பிரச்சனைகளின் பிரச்சனைகளை எல்லாம் நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சொல்வதில் காரணமும் இருக்கின்றன. ஆந்திர மாகாணத்தில் 70 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். கேரளாவில் 68 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் தான் 48 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைக் கூடுதலாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது நம்முடைய உரிமை. அந்த உரிமையைத்தான் மக்களின் நன்மைக்காக அவர்களுடைய நோக்கத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் சொல்லுகிறார்களே தவிர வேண்டுமென்றே, அல்லது இந்த சர்க்காரைக் குறை சொல்லவேண்டுமென்றே சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய விவசாய நிலைமையைக் கண்டு, இன்றைய தினம் அவர்களுக்கு கொடுக்கிற சப்சிடி நிறுத்தப்படுவதின் காரணமாக உற்பத்தியின் நிலை கூடுகிறது. அதைக் கூடுதலாகக் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.

தூத்துக்குடி ஆர்பர் திட்டத்தைப் பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் நெடுநாளாக, முன்னாள் அரசாங்கமும் சரி, தற்போதுள்ள அரசாங்கமும் சரி அதனுடைய தேவையையும் அவசரத்தையும் பொருத்து வருவதற்கு சம்மதம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் தற்போது தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசு அமைச்சர்கள் இங்கே வர இயலாத நிலையை உருவாக்குகிற சூழ்நிலையைக் காண்கிறோம். டாக்டர் வி.கே.ஆர். வி. ராவ் அவர்கள் சென்னைக்கு வந்து சென்னையிலிருந்து வரவேற்பு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. நமது மராமத்து அமைச்சர் மாண்புமிகு கருணாநிதி அவர்களும் அங்கே வருவதாக இருந்தது. திடீரென்று அவர்கள் வர முடியாதது போன்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும்போது, தூத்துக்குடி மக்கள் மிகவும் வருத்தமடைந்திருக்கிறார்கள். ஒரு மத்திய அமைச்சர் தமிழகத்தில் தாராளமாக வர தமிழக அரசு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்காவிட்டால், அதனால் நமக்கு எவ்வளவு புடன் வேண்டிக் கொள்கிறேன். முன்பு நிதி அமைச்சர் தேசாய் அவர்கள் வர இயலாமல் போய் விட்டது. எப்படியோ இந்திய பிரதமர் மந்திரி இந்திரா காந்தி அவர்கள் தான் துணிந்து வந்து இங்கேயிருந்து அந்த மாலுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை தமிழகத்தில் இருக்கக்

[திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்]

[1st March 1968]

கூடாது என்பதற்காகத்தான் காங்கிரஸ்காரர்கள் விசேஷமாக உரிமைதினம் கொண்டாடுகிறார்கள். இன்னும் பல இடங்களில் அவர்களுடைய உரிமை பாதிக்கப்படுவதை பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். அவையெல்லாம் இருக்கக் கூடாது. மத்திய அமைச்சர்கள் தமிழகத்திற்கு வர முடியாத நிலையைக் கட்டாயமாக மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் கருணை கூர்ந்து அகற்றி நல்ல பாதுகாப்பு கொடுத்து அவர்கள் வந்திருந்து தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தை நன்றாக ஆராய்ந்து 1970-71-ல் ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நாம் கட்டாயமாகச் செய்தாகவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசினுடைய அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. வி. கே. ஆர். வி. ராவ் அவர்கள் தூத்துக்குடி வருவதாக இருந்து அந்த நிகழ்ச்சி ரத்து செய்யப் பட்டது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். அதை ரத்து செய்வதற்கான காரணம், ஒரு அமைதியான சூழ்நிலையில் மத்திய அரசின் அமைச்சரை வரவேற்க வேண்டுமென்பதற்காகவும், நெடுநாளாக திட்டமாக இருந்து தூத்துக்குடி திட்டத்திற்கு அவர் அனுமதி வழங்கி அதை ஆழ்கடல் திட்டமாக ஆக்கியிருக்கிற காலத்தில் அவருக்கு மகத்தான ஒரு வரவேற்பை தூத்துக்குடியில் நடத்துவது என்று அவரை வருமாறு அழைத்திருந்தோம். இப்போது உள்ள சூழ்நிலையில் ஒரு சிறு சம்பவம் ஏற்பட்டாலும் அப்போதும் இந்த உறுப்பினர்கள் அதற்கும் இந்த அரசு தான் காரணம் என்று கூறத் தயங்கமாட்டார்கள். அத்தோடு நாங்களும் தான் காரணம் என்று கூறத் தயங்கமாட்டார்கள். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் சேர்ந்து செல்கிற காரணத்தால் பல இடங்களில் காங்கிரஸ்காரர்கள் கருப்புக் கொடி காட்டவும் சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் என்ற பெயர் கமிட்டி கலந்துகொள்கிறது என்று சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் நமது ரில் அமைச்சர்களுக்குக் கருப்புக் கொடி காட்டப்பட்டது. நேற்று கூட நமது கல்வி அமைச்சருக்குக் கருப்புக் கொடி காட்டினார்கள்—சென்னையில் எழெட்டு பேர்கள் சேர்ந்துகொண்டு. அதற்கும் காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கும் தொடர்பு உண்டா என்பது பற்றி எனக்குத் தெரியாது. காங்கிரஸ்காரர்கள் காட்டி உள்ளது என்பது பற்றி எனக்குத் தெரியாது. அப்படியெல்லாம் இல்லாத ஒரு னார்கள் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. அப்படியெல்லாம் இல்லாத ஒரு அமைதியான சூழ்நிலையில் மத்திய அமைச்சர் வரவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அவர் வருகை ஒத்தி போடப்பட்டது. அவர் அறவே வர வேண்டாமென்று கூறவில்லை.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : தமிழகத்தில் நல்ல சூழ்நிலை இல்லை என்பதை அமைச்சர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ரொம்ப சந்தேகம். நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்ட பிறகாவது மத்திய அமைச்சர்கள் இந்த மாநிலத் திற்கு வர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அமைதியான சூழ்நிலை இல்லாதது தமிழகத்தில் மாதிரம் இல்லை. பொதுவாக இந்தியாவிலேயே அமைதி யான சூழ்நிலை இல்லை. மொரார்ஜி தேசாய் மைசூருக்கு வந்தபோது என்ன ஆயிற்று என்பது நமக்குத் தெரியும்.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : நம்முடைய மாநிலத்தில் விரைவில் நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தைச் சேர்ந்த இரண்டொரு திட்டங்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. 1962-ம் ஆண்டு அறிக்கையில் அனல் திட்டங்கள் விடப்பட்டிருக்கையில் கொடுப்பதாக அறிவித் திருந்தார்கள். மின்சார நிலையம் தூத்துக்குடியில் கொடுப்பதாக சென்னைக்குக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. சென்னைக்கு வந்தாலும் தூத்துக்குடியில் இருந்தாலும் பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் அடுத்த திட்டத்தையாவது தூத்துக்குடிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் அந்தப் பகுதியில் அகல ரயில் பாதையைப் பற்றி அடிக்கடி சொல்லப் படுகிறது. திருச்சி-தூத்துக்குடிக்கு அகல ரயில் பாதை கொடுக்க வேண்டும். நாங்கள் சந்தேகப்படக் கூடிய அளவுக்கு மீன் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கோடி 57 லட்சம் ரூபாய் மீன் இலாகாவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். தூத்துக்குடி நகரத்திலும் நல்ல திட்டம்

8-20
P.M.

[திரு. பி. எதிராஜ்]

[1st March 1968]

எனிடம் நிர்ப்பந்தித்து வருவதற்கு முன்புதான் சட்டக்காட்ட ஆசைப் படுகிறேன். அதோடு கூட பட்டுண்டு வருவதற்கு முன்னதாக சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட விவசாய வருமான வரி, குறிப்பாக நெல் உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு அந்த இழைப்பதாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்பாட்டாகக் கூடிய நிலைக்கு விலையை அரசாங்கம் கொடுக்கத் தன் காரணமாக, சாதாரண விவசாயிகள் தற்கொலை செய்துகொண்டு அவர்களை விட்டியிருக்கிறது. இப்போதிருக்கிற சூழ்நிலையில் காரர்கள் அவர்களை நெல் போடாதே, கரும்பு போடு என்று சொல்லுவது போல மற்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் காந்தி, வள்ளுவர் மீது ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன். எந்த காங்கிரஸ்காரனும் மக்களுக்குச் சொல்ல மாட்டான். இதை உறுதியாக இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதே சமயத்தில் அவர்கள் நெல் போட வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டாலும், அவர்களுக்குக் கட்டுப்பாடி ஆகாத விலை இருந்தால், எப்படி போட முடியும் என்று மனிதாபிமானத்துடன் சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் ஒரு ஏக்கருக்கு 400 ரூபாய்க்கு மேல் நிச்சயமாகச் செலவாகிறது என்று அரசாங்கக் கணக்கு இருந்தபோதிலும் கூட, ஒரு ஏக்கருக்கு 400 ரூபாய் செலவு செய்து ஆடுதுறை 27-ஐ பயிர் செய்து 100 லிருந்து 200 ரூபாய் வரை கூட லாபம் கிடைக்காவிட்டால், எப்படி விவசாயம் செய்ய முடியும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே சமயத்தில் மிராசதார் களுக்கு இந்த நிலைமை, சொந்த நிலம் உள்ளவர்களுக்கு இந்த நிலை என்றால், குத்தகைக்கு வாரத்திற்கு சாகுபடி செய்கிற என்னைப் போன்ற சாகுபடிக்காரன் குத்தகையைக்கூட செலுத்த முடியாத நிலை இருந்தால், மிராசதாரோ அல்லது தேவாலயங்களோ அந்த குத்தகைக்காரனிடமிருந்து பல வருஷங்களாக பாடுபட்டு உழைத்து பலவிதமான ரசாயன உரங்களை அந்த நிலத்தில் போட்டவன் அந்த நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமை தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்றால், நெல் விலையை ஏற்றித்தான் ஆகவேண்டும். ஏதோ பணக்காரர்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கூட்டம் போட்டு பேசியதாக பத்திரிகையில் இருக்கிறது என்று பேசினார்கள். கணம் உறுப்பினர் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப் பற்றிச் சொன்னார். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப் பற்றி எனக்கு நன்றாகப் புரிந்திருக்கிறது. காரணம் நான் அந்த மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவன். நாம் விலை அதிகம் வேண்டும் என்று யாருக்காகக் கேட்கிறோம் என்று புரிந்துகொள்ளவேண்டும். 20 லட்சம் பட்டாதார்களில் ஒரு ஏக்கருக்கு உள்பட்ட பட்டாதார்கள் 13 லட்சம் பேர் என்று அரசாங்கம் கணக்கு சொல்லுகிறது. ஒரு ஏக்கர் முதல் 5 ஏக்கர் வரை வைத்திருக்கிறவர்கள் 6½ லட்சம் பேர், எல்லாமாக சேர்த்துப் பார்த்தால், 20 லட்சம் பட்டாதார்களிலே 5 ஏக்கர் வரை உள்ள பட்டாதார்கள் 19½ லட்சம் பேர் இருக்கிறது என்ற வரை உள்ள பட்டாதார்கள் அதிகம் வேண்டும் என்று சொல்லுவது ஏழை விவசாயிகளுடைய வாழ்வு வளம் பெறவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். வள்ளுவர் குறையைப் படிப்பதற்கு, வள்ளுவர் படத்தை மாட்டி வைத்திருக்கிற இந்த அரசாங்கம் உழவர்களுக்கு மதிப்பு தரவேண்டும், மரியாதை தரவேண்டும் என்று வள்ளுவர் சொன்ன வார்த்தையை இவர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏதாவது ஆடம்பரமாக செலவு பண்ணுவதற்கு நெல் விலையை ஏற்ற வேண்டாம். அவன் வாழ சக்தி இருந்தால் தான் அவன் உழைக்க முடியும். இந்த அதிக உற்பத்தி ஏற்பட முடியும். அந்த அளவிற்கு நெல் விலையை உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உபரி ராஜ்யத்தில் உள்ள நெல்லை அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள் என்று. பற்றாக்குறை ராஜ்யமான கேரளாவிலும் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை உணரவேண்டும் பற்றாக்குறை ராஜ்யம் அதிக விலை கொடுக்கக்கூடிய காரணம் நமக்குப் புரிகிறது. கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்காரர்கள் எங்களுக்கு ஏழை விவசாயிகள் மேல் அக்கறை என்று சொல்லக் கூடும். உகைத்தல் ஏழை மக்களுக்காக கம்யூனிஸ்டுகள் மாத்திரம் பிறந்திருக்கிறார்கள் என்று

[திரு. பி. எதிராஜ்]

[1st March 1968]

எப்படி சொல்ல முடியும்? அவர்கள் அப்படிச் சொல்லுவார்கள் என்பது சொல்ல முடியும்? நாம் நியாயமாக நடக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. நாம் நியாயமாக நடக்க வேண்டும் என்று சொல்லி நியாயமான கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். அதனால் தான் நெல்லுக்கு அதிக விலை தரவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். ஆகவே அவர்கள் சொல்லுவார்கள் சொல்லவில்லை. நங்கள் நியாயமாக நடக்கவேண்டுமானால், கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். மற்ற ஜில்லாக்களைப் பற்றி தெரியாவிட்டாலும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். அங்கு இருக்கின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் குழறிக் கொண்டு இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அடுத்த வருடத் திற்குள் நியாயமான கூலி கொடுக்காவிட்டால், அவர்கள் வேலை செய்ய முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படும். அதன் காரணமாக அரசாங்கம் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கின்ற அளவு உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால் கூட, அதற்கு முன்னால் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணம் இருந்தால் கூட, அதற்கு முன்னால் விவசாய கூலி எவ்வளவு என்பதைக் கவனிப்பதற்காக உலாவிக் கொண்டு இருக்கின்ற கட்சி சத்தைக் கவனிப்பதற்காக உலாவிக் கொண்டு இருக்கின்ற கட்சி பார்த்தாரம் மூலம் பல குழப்பங்கள் உண்டாகி உற்பத்தியைக் குறைத்தாலும் என்ற பீதி ஏற்படுகிறது. அதற்கு முன்னால் நியாயமான கூலி கொடுப்பதற்குச் சட்டம் செய்ய வேண்டும். அந்த சட்டத்திற்கு விரோதமாக எவ்வளவு சூழ்ச்சி செய்தாலும் அடக்க வேண்டும் என்று தெளிவாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஜனநாயகத் தன்மை போரால் எதை வேண்டுமானாலும் செய்வதற்கு விட்டுக் கொண்டு போனால், ஜனநாயகம் செத்துவிடும் என்ற நிலை உண்டாகும். ட்டால், தடி எடுத்தவன் தண்டல்காரன் என்ற நிலை உண்டாகும். அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இந்த விவசாய வருமான வரி எப்போது இந்த சர்க்காரில் ஏற்பட்டதோ, அப்போது இங்கு இருந்த நிதி மந்திரி மதிப்பிற்குரிய சப்ர னியம் அவர்கள் விவசாய வருமான வரியை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்போது நேல் உச்ச வரம்பு சட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் எப்போது அமுலுக்குக் கொண்டு வருமோ, அப்போது இந்த விவசாய வருமான வரி ரத்து செய்யப்படும். என்று உறுதிமொழி கொடுத்தார் அந்த உறுதி மொழியைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றுவது நியாயமான கடமை என்று கேட்கிறேன். இதை இந்த அரசாங்கம் சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். 12½ ஏக்கருக்கு வரி இல்லாத நிலைமை இருந்தது. இப்போது ரூ. 56-25 ஆகப் போய் இருக்கிறது. 20 ஏக்கருக்கு முன் அரசாங்கத்திலே ரூ. 33-75 இருந்ததை இப்போது ரூ. 140 என்று ஆக்கிவிட்டு நாங்கள் ஏழை விவசாயிகளுக்காக ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வதில் பொருள் உள்ளதா என்று சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இதை விட முக்கியமான விஷயம். கீழ் கோர்ட்டிலே பாதகமான என்று கொடுத்தால் மேல் கோர்ட்டில் சாதகமாக இருக்க வேண்டும் என்று அப்பீல் செய்வார்கள். விவசாய வருமான வரி என்பதற்காக அதைப் செய்யப்பட்டது. அது கொடுமையாக இருக்கிறது என்பதற்காக அதைப் போதுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டுவிட முடிவு செய்தார்கள். விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக இருக்கும் என்று எதிர் பார்ப்பதற்கு பதிலாக, கரும் தண்டனை போல இருக்கிறது ரூ. 33-75 போட்டு இருந்த வரி மசோதாவில் ரூ. 30 ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. இப்போது ரூ. 140-க்கு கூடிய கொண்டு இருக்கிறது. இந்த நிலைமையிலே தான் விவசாயிகள் கழுத்தை நெறிப்பதாய் இருக்கிறது. கழுத்தை நெறிக்காதீர்கள் என்று வள்ளுவர் மீது ஆணையிட்டுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது நிற்க.

பாசன வகதி பற்றி பல வருஷங்களாக காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த ப.ம. போதும் சரி, இப்போதும் சரி விவசாயிகள் கீழ் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், எவ்வளவு உற்பத்தி செய்கிறோமோ அதை விட உற்பத்தி செய்ய வடிகால் வசதி இல்லாததால் பாதிக்கப்படுவது தடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், இதைப் பட்டுப்படி பாசன வசதியை உங்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கிறது.

202

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1968-69

[திரு. பி. எதிராஜ்]

[1st March 1968]

எவ்வளவு அதிகமாகச் செய்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்காட்ட ஆசைப் படுகிறேன். ஆங்கில அரசாங்கம் எத்தனை வருடம் இருந்ததோ அதனை வருடமும் சேர்ந்து சென்னை மாகாணமாக தமிழ்நாடு, ஆந்திரா, கேரளம், மைசூர் சேர்ந்து இருந்த போது 35 கோடிக்கு மேல் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்த நிலைமை 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக இருந்தது. 3 திட்டங்களுக்கு பிறகு 1966-67-க்குள்ளாக ரூ. 130 கோடி பாசன வடிகால் வசதிக்காக காங்கிரஸ் அரசாங்கம் சாதித்திருப்பது மகத்தான சாதனை. எவ்வளவு விரோதமான கட்சியாக இருந்தாலும், நன்றி செலுத்தித் தீரவேண்டும் நன்றி செலுத்தாவிட்டாலும்கூட நன்றியை எதிர்பார்க்காமல் வள்ளுவரைப் பின்பற்றி காந்தியைப் பின்பற்றி, விவசாயம் செழிப்பதற்கு காங்கிரஸ் பாடுபட்டது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 1966-67-ல் 840 லட்சம் செலவழித்திருக்கிறது வடி கால் பாசனத்திற்கு. ஆனால் சென்ற வருடம் இந்த அவையில் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டில் 720 லட்சம் தான் இருந்தது. விவசாயிகளுக்கு அதிகமான அக்கரை காட்ட வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, 6,46 லட்சமாகக் குறைந்து இருப்பது நியாயமானது அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாத்திரம் பாசன வடிகால் வசதிக்காக உலக ஸ்தாபனத்திலிருந்து 12 கோடி ரூ. பணம் தருகிறார்கள் என்று சொல்லி, அதற்கு விசேஷ அதிகாரியாக முன்னாள் தஞ்சை மாவட்ட கலெக்டர் வேத நாராயணன் அவர்களை ஸ்பெஷல் ஆபீசராகப் போட்டு பல பெரிய எஞ்சினர்கள், அதிகாரிகள் வந்து திட்டம் தீட்டிக் கொடுத்தார்கள். அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று, என்னைக்கு ஆரம்பிக்கப்படும் என்பதை எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் கொடுக்காததன் காரணமாக, பெரிய குழப்பமான குழுவரையில் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றிய குறிப்பைச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, முதலமைச்சர் ஆற்றிய உரையில் மழை பெய்து இருந்தும், “மலைப்பு எய்தும் அளவிற்கு செலவு செய்யப்பட்டு இருந்தும், கூடுதல் வரிகளின் வடிவில் மக்கள் கண்காண அளவிற்கு அல்லல் பட்ட போதிலும், நமது மக்களின் வாழ்க்கை நிலை எவ்வளவுமும் உளர்ச்சி பெறவில்லை. வேளாண்மை பெருக்கம் நிறைவேறுது போலேதோடு, திட்டத்தின் பெயரால் பெருத்த தொகைகள் செலவழிக்கப்பட்டும் ஒன்று சேர்ந்து, விவசாயிகளின் ஏற்றத்தை மேலும் உயர்த்தி பெருப்பாண்மையான மக்களின் தனிப்பட்ட ஆழத்தின்” என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. நன்றாகச் சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இவ்வளவு தூரம் சொன்னேன். 1950-51-ல் 30 லட்சம் டன்னாக இருந்த உணவு உற்பத்தி இரண்டாவது முடிக்கின்ற போது 60 லட்சம் டன்னாக உணவு உற்பத்தி இருந்தது யாரும் 60 லட்சம் டன்னும் உயரும் போது ஒரு மூட்டை இருந்த இடத்தில் இரண்டு மூட்டையாக இருக்கிறபோது வளம் பெறச் செய்தார்களா இல்லையா என்று சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அகில இந்திய ரீதியிலே 10 கோடியி லிருந்து 7-3 கோடி தான் உணவு கிடைத்தது என்று குறை பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்தக் குறை இருந்த போதும் தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் 15 ஆண்டிலே ஒன்றுக்கு இரண்டு என்ற முறையிலே தண்ணீர் வரவிட்டாலும், மழை பெய்யா விட்டாலும், என்ன ஆகியும் ஒன்றுக்கு இரண்டாக காங்கிரஸ் அரசாங்கம் உற்பத்தி செய்யத் தயங்கவே இல்லை. மக்களுக்குக் கடமையைச் சரியாகச் செய்திருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். எவ்வளவு திட்டம் போட்டிருந்தும் கூட, விவசாயி டியர்ந்திருந்தும் கூட, மக்கள் வாழ்க்கையிலே உயர்வு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். மக்களுடைய வாழ்க்கையிலே உயர்வு இல்லை என்று வசதி பெருக்கவே இல்லாவிட்டால் 1939-ல் 16 கோடி வருமானம்—4 டைக்கிற அளவுக்கு பணம் வது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சாதாரணமாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 10 வருடத்திற்கு முன்பு போனால் — நம்முடைய மதிப்பீடுகள் உணவு

1st March 1968]

[திரு. பி. எதிராஜ்]

கட்சியிலே இருந்த போது தேய்ந்த இடவியை காட்டினார் இப்போதுள்ள இடவியைவிட 2½ பங்கு மொத்தம் உள்ள இடவியை அப்போது காலனாவாக இருந்தது.

காப்பி ஒரு கப் ஒரு அணுவாக இருந்தது. அப்போது சாதாரண மக்கள் அங்கே போய் சாப்பிட வசதியில்லை. காலனாவிற்கு அப்போது வக்கில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நிலை? நாம் பார்க்கிறோம். ஹோட்டல்களில் எப்படியிருந்தாலும் பரவாயில்லை. இட்டிலி எவ்வளவு இளைத்திருந்தாலும் பரவாயில்லை. 10 பைசாவாக இருந்தாலும் சாப்பிடப் போகிறோம். அவ்வளவு அளவிற்கு மக்களுக்கு இப்போது வக்கு இருக்கிறோம். அந்த நிலைமைக்கு வளர்ந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், போட்ட மூன்று திட்டங்களின் காரணமாகத் தான் என்று சொல்லலாம். அவ்விதம் வசதியை, வாய்ப்பை, வாழ்க்கைத் தர உயர்வை காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டவே இதைச் சொல்கிறேன்.

இப்போது சொல்கிறார்கள். காந்தியடிகள் சொன்னார்கள், வள்ளுவர் சொன்னார்கள் என்று. கிராம முன்னேற்றத்திலே நாட்டம் செலுத்த வேண்டும். நாம் கிராமத்தை வேண்டுமென்றே அலட்சியம் செய்கிற அளவில் மிகுந்த குறைவான தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். வெறும் 47 ஆயிரம் ரூபாய் குடி தண்ணீர் மான்யமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது மிகவும் வேதனைக்குரிய விஷயமாகும். கிராமப்புறத்தைப் புறக்கணித்தால் அங்கேயுள்ளவர்கள் எல்லாம் சர்க்காருக்கு விரோதமாக எழுச்சியுற்று செயலில் ஈடுபட்டால், அதற்கு யார் பொறுப்பு? ஆகவே கிராமத்தை அலட்சியம் செய்யாதீர்கள். கிராம மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை, வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்யத்தான் வேண்டும். இப்போது சொல்கிறேன். நீங்கள் கூறுகிறீர்கள், மத்திய அரசாங்கம் இப்போது சொல்கிறீர்கள். நீங்கள் கூறுகிறீர்கள், மத்திய அரசாங்கம் மானியம் கொடுக்கவில்லை. மாகாணங்களிலிருந்து வரி வசூல் செய்து அங்கேயே அதிகமாக வைத்துக் கொண்டு செலவு செய்கிறார்கள் என்று எல்லாம் சொல்கிறீர்கள். அதைப் போலவே இங்கேயும் கிராம பஞ்சாயத்துக்கள், யூனியன்கள் தலைவர்கள் நம்மைப் பார்த்துக் கேட்கும்படி செய்துவிடாதீர்கள். மத்திய சர்க்காரைச் சொல்வதைப்போல நம்மைப் பற்றி சொல்வதற்கு முன்னால் நீங்களாகவே தேவையானதை நிர்வாகமாகச் செய்ய வேண்டும். கிராமத்திலிருந்து ஏராளமான வரி நிர்வாகமாகச் செய்ய வேண்டும். கிராமத்திலிருந்து போடுகிறார்கள், கரும்பு வருகிறது. அவர்கள் தான் நமக்குச் சோறு போடுகிறார்கள், கரும்பு கொடுக்கிறார்கள், கடலை, எண்ணெய், மிளகாய் எல்லாம் தருகிறார்கள். துணி நெய்யும் பருத்தி எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த கிராமங்களை அலட்சியம் செய்யாதீர்கள். ராஜ்ய சர்க்கார் வரி போட மாட்டேன் என்று சொன்னால் மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காரை வரி போட என்று சொல்வதைப் போல, நாமும் பஞ்சாயத்துக்கள் வரி போட என்று சொல்வதைப் போல, விடக்கூடாது. தன் கையே தனக்கு உதவியாகும். அவர்களுடைய தேவைக்கு அவர்களே சுயமாக சம்பாதிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

எனக்குத் தெரிந்த வரையில், இரண்டொரு வரிகள் கிராம பஞ்சாயத் துக்களின் மூலமாகப் போடவேண்டுமென்று சொல்கிறேன். பிறப்பு, இறப்பு முதலியவைகள் இப்போது இலவசமாகப் பதிவு செய்யப்படுகிறது. அதற்கு ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் என்று கட்டணம் வைத்து அதை கிராம பஞ்சாயத்துக்களில் சேர்த்து அதை உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளலாம். அதைப் போலவே திருமணங்களை இப்போது பதிவு செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தாலி கட்டி இறந்தாலும் சரி, கட்டாவிட்டாலும் சரி, ஆச்சாரியார் வைத்துச் செய்தாலும் சரி, தாலி கட்டாவிட்டாலும் சரி, கலப்புத் திருமணமாக சுயமரியாதைத் திருமணமாக இருந்தாலும் சரி, கலப்புத் திருமணமாக இருந்தாலும் சரி, எல்லா திருமணங்களையும் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று வைத்து ஒவ்வொரு திருமணத்திற்கும் இரண்டு ரூபாய் என்று வைத்தால், அந்த நிதியை கிராம நிவாரணத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அதைப் போல குத்தகை சாகுபடிதாரர்கள் இப்போது உரிமையை நிர்ணயம் செய்வதற்கு பஞ்சாயத்துக்களில் பதிவு செய்து

[திரு. பி. எதிராஜ்]

[1st March 1968]

தொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி, ஒரு ரூபாய் என்று வைத்தாலும் கூட, ஓரளவு நியாயமான வருவாய் அரசாங்கத்தை எதிர்பார்க்காமல் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

5-50
p.m.

அடுத்து, 9 கோடியே 2 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிகப்படியான அலவன்ஸ் கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப்பெருந்தொகை லட்சம் பேருக்குத் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்றாடம் வேலை செய்யும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நமது தமிழகத்தில் மாத்திரம் 1 கோடியிலிருந்து, 1 கோடியே 25 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஓரளவு கூலி உயர்வு இன்றைய நிலைமைக்குத் தகுந்தாற்போல, சமுதாயத்தின் மாறுதலுக்கு ஏற்ப, கொடுக்கவேண்டும்.

1965-66-ஆம், 1967-68-ஆம், விளைவு உண்மையிலேயே குறைந்து விட்டது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கமும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த விஷயத்தில் அமைச்சர்கள் சற்றுப் பிரயாணம் வந்தபோது சொன்னார்கள். இயற்கையால் ஏற்பட்ட விளைவுகளுக்கு கிஸ்தி, வரி தள்ளுபடி செய்யப்படுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றி இப்போது என்ன செய்யப் போகிறோம் என்று இந்த பட்ஜெட்டில் ஒன்றுமில்லை. அது ஒரு பெரிய ஏமாற்றமாகும். 1965-66-ல் விளைவு குறைந்ததின் காரணமாக நிலச் சுவான்தாரர்கள், பண்டார சன்னதிகள் குத்தகை சாகுபடிதாரர்களை திடீரென்று அப்புறப் படுத்தி விடுவார்கள் என்பதற்காக அப்போதிருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளை எல்லாம் மூடிவிட்டு நிவாரணம் கொடுக்கப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போதும் தொடர்ந்து ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளை மூடி வைத்திருப்பதால், யாருக்கும் நல்லதில்லை என்பதை உழவர்களின் நண்பன் என்ற முறையில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒழுங்கான விவசாயிகளுக்காக இத்தகைய சட்டங்கள் இருக்கின்றன. பல பலாத்கார சக்திகள் எல்லாம் கெடுதல் செய்யும்போது, இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்வதெல்லாம் 1965-66, 1967-68 தகைய குத்தகைதாரரும் குத்தகை பாக்கியிருக்கிற எத்தனையோ பேர்கள் கூடாது என்று அறிவித்து, ரெவின்யூ கோர்ட்டிற்குப் போ என்று சொல்லாமல் மொத்தத்தில் சராசரியாக இருபாக சாகுபடி என்று விதிதம் என்றும் தள்ளுபடி செய்து பாக்கியை 5 வருடங்களில் வசூலிக்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கினால், விவசாயிகள் நல்ல முறையில் தங்கள் தொழிலில் ஈடுபட சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததாகும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு முக்கியமாக இந்த நெல் கொள்முதல் செய்கிற விவகாரத்தில் இரண்டு வகை இருக்கிறது. உணவு கார்ப்பொரேஷன் என்ற பெயரால் அரசாங்கத் துறைகளில் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. தவிர சிலில் சப்ளை டிபார்ட்மெண்ட் என்று நமது அரசாங்கத்திற்காக வியாபாரிகளைக் கொள்முதல் ஏஜெண்டுகளாக வைத்து கொள்முதல் செய்கிறார்கள். இந்த முறைகளில் உணவு கொள்முதல் கார்ப்பொரேஷன் செய்கிற நெல்லுக்கு எந்த விதமான தரமும் பார்க்காமல் அரசாங்கம் வாங்கிக் கொள்கிறது. ஆனால் மாநில அரசாங்கத்திற்காக கொள்முதல் செய்கிற ஏஜெண்டுகளான வியாபாரிகளை நெல்லை பிடித்து வைத்திருக்கச் சொல்லி பிறகு தரம் பார்த்து வாங்குவதால் ஏகப்பட்ட நஷ்டம் கொள்முதல் ஏஜெண்டுகளுக்கு ஏற்படுகிறது. உணவு கார்ப்பொரேஷனுக்கு இருக்கும் சலுகை நமது அரசாங்கக் கொள்முதல் ஏஜெண்டுகளுக்கு இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு படு 57 பைசாவில் “ஹெண்ட்விங் சார்ஜ்” என்று கிடங்கிலிருந்து ரெயில் நிலையத்துக்குக் கொண்டு வரும் செலவு, சாக்கு கட்டுதல், தையல் போடுதல், கூலி, வண்டி சத்தம் எல்லாம் சேர்த்து 30 பைசா என்று கொடுத்தார்கள்.

[1st March 1968]

[திரு. பி. எதிராஜ்]

இப்போது இதை அறவே எடுத்துவிட்டார்கள். இந்த நிலைமையில் அரசாங்க ஏஜெண்டுகள், நெல் அரிசி வியாபாரிகள் தவறுகள் செய்யும்படி அரசாங்கத்தாலேயே தூண்டப்படுகிறார்கள். தவறான அளவில், கல்லையும் மண்ணையும் சேர்க்கும் வழிகளுக்கு எல்லாம் அவர்கள் தூண்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இதை அரசாங்கம் கருணையோடு, மனிதாபிமானத்தோடு பார்த்து கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் நியாயமாக இருக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தின் உணவு கார்ப்பொரேஷனுக்கு ஒரு சலுகை, இவர்களுக்கு ஒரு சலுகை என்று பாரபட்சமில்லாமல் இருக்க வேண்டும்.

அடுத்து, நான் கல்யாணமாகாதவன். பிரம்மசாரி. தேசம் நன்றாக இருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை. குடும்ப கட்டுப்பாடு விஷயத்தில் கனம் உறுப்பினர் ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கும் எனக்கும் ரொம்பவும் மாறுபாடு உண்டு. அவர் பேசியபோது நானும் பேசவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டேன். முடியவில்லை. இது கடவுள் சிருஷ்டி. குழந்தைகள் பிறப்பது அவன் செயல், கடவுள் காப்பாற்றுவார், மரம் வைத்தவன் தண்ணீர் ஊற்றுவான் என்று சொன்னார்கள். அதை நியாயம் என்று அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டால், அதற்கு ஏன் ஏஜெண்டுகளைப் போடவேண்டும்? இது ரொம்பவும் ஆபத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நாட்டின் மரியாதையைக் குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. குடும்பக் கட்டுப்பாடு மிகவும் அவசியமாகும். எனக்கு ஒன்று தோன்றுகிறது. கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி போன்றவர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் மத்திற்கு விரோதமானது என்று நினைக்கக்கூடும். அதனால் அரசாங்கம், சங்கராச்சாரியார்கள், பண்டார சன்னதிகள், அதாவது மதத் தலைவர்கள், மௌலிகள் பாதிரிமார்கள் போன்றவர்களை அழைத்து இந்தப் பிரச்சாரம் செய்யச் சொன்னால், குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் மத்திற்கு விரோதமானதல்ல என்ற எண்ணம் மக்களுக்கு ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். சாதாரண மக்கள் மூட நம்பிக்கையோடு இருக்கிறார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாடு மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு ஏற்றது என்று நாம் சொல்வதைவிட அவர்கள் சொன்னால் சாதாரண மக்களுக்கு அதில் நம்பிக்கை ஏற்படும்.

அடுத்து, சர்க்கார் சிப்பந்திகளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். எந்த அரசாங்கம் எந்தத் திட்டம் போட்டாலும் அது ஒழுங்காக நிறைவேற வேண்டுமென்றால், அரசாங்க சிப்பந்திகள் மனம் வைத்தால் தான் முடியும். தாசில்தார், ஆர்.டி.ஓ. போன்ற வேலைகளுக்கு இத்தனை வயது வரைதான் உயர்வு என்று இருக்கிறது. டிபார்ட்மெண்டுகளில் லஞ்ச ஊழல் எவ்வளவு இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும். அரசாங்க சர்வீஸைப் பொருத்த வரையில் ரிடையர் ஆகும்போதும் உத்தியோகத்தில் உயர்வு உண்டு என்றால் அவர்கள் ஆர்வத்தோடு வேலை செய்வார்கள். அது இல்லாமல் இத்தனை வயதுக்கு மேல் உயர்வு இல்லை என்றால் அவர்கள் எவ்வளவு வேலை செய்தாலும் தரம் குறையத்தான் செய்யும். ஆகையால் வேலை செய்வவர்களுக்கு ஒரு ஊக்கத்தை, சுவையை நாம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு நாம் லாட்டரி அடிக்கப் போகிறோம். மன்னிக்கவும். லாட்டரி சீட்டுதான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். இதனால் முன்பு பெரிய விபரீதம் எல்லாம் நடந்தது என்பதால் இதை நாம் யோசிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் ரெவின்யூ இலாகாவிலிருந்து டிரஷரியை பிரித்துவிட்டது. அதனால் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ரெவின்யூ இலாகாவில் முன்பு டிரஷரி சேர்ந்திருந்தபொழுது டிரீரண்டு கிளார்க்குகள் இருந்த இடங்களில் இப்போது நான்கைந்து பேர் இருக்கிறார்கள். பவுண்டு பணம், கிராம அதிகாரிகளுக்குச் சம்பளம், நில வருவாய் வாங்குவது எல்லாம் இப்போதும் தாசில்தார் ஆபீசில் தான் இருக்கிறது. வருகிற சலான்களை போட்டு ஸ்டேட் பாங்குக்கு அனுப்புவது தான் இப்போது டிரஷரி வேலை. டிரஷரி தனியாக பிரிந்தாலும் அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரல்தான் இப்போதும் ஆடிட் செய்கிறார்.

[திரு. வி. ஏதிராஜ்]

[1st March 1968]

பின்னும் டிராக்டரி ரெவின்யூ இலாகாவின் சேர்த்தால் 75 லட்சம் மிச்சமாகிவிடும். லாட்டரி சீட்டு போடவேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது அதை சிந்திக்க வேண்டும்.

தனியார் துறையில் பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதில் உள்ள டிரைவர் கண்டக்டர்கள் போன்ற ஊழியர்கள் பஸ்கள் தங்குமிடங்களில் ஓய்வு பெற இடமில்லாமல் பஸ்களிலேயே தங்கும்படியான நிலை இருந்து வருகிறது. அதனால் பஸ் சொந்தக்காரர்கள் பஸ்கள் தங்குமிடங்களில் ஊழியர்கள் ஓய்வு பெறுவதற்கான இடங்களை கட்டாயமாக வசதி கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டும்.

கிராமங்களில் பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுகள் இல்லாததால் சாதாரண விஷயங்களுக்கெல்லாம் ஜனங்கள் முனிசிப் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. அங்கு போனால் ஸ்டாம்பு சார்ஜ் வக்கீல் பீஸ் போன்ற செலவுகள் ரூ. 50 என்றும் ரூ. 100 என்றும் ஆகிவிடுகிறது. ஆகையால் அந்த கிராமங்களைக் குறைக்க கிராமங்களில் பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மற்ற விஷயங்களைத் தொடர்ந்து நானே பேசுகிறேன் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

6-00 Vice-CHAIRMAN (THIRU. N. V. NADARAJAN): The House
p.m. will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.
The House then adjourned.

[1st March 1968]

APPENDIX.
(Vide Answer to starred question No. 143 on page 13)
[Prices of different varieties of fish per kilogram (1 kilogram 2,205 lb).]

Serial number and name of the district.	(1)	RATES FOR INLAND FISH.															
		(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)
Madras ..		0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80
Chingleput ..		0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55
North Arcot ..		0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80
South Arcot ..		0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55
Thanjavur ..		0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55
Thanjavur coastal areas.		0 22	0 25	0 44	0 33	0 55	1 10	0 55	0 80	0 55	1 10	0 55	0 80	0 55	0 80	0 55	0 80
Tiruchirappalli.		0 55	0 55	0 55	0 55	0 80	1 10	0 55	0 80	0 55	1 10	0 55	0 80	0 55	0 80	0 55	0 80
Madurai ..		0 22	0 75	0 75	0 80	1 10	1 10	0 80	0 90	0 80	1 65	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80
Tirunelveli.		0 55	0 90	0 90	0 90	1 10	1 10	0 90	1 10	0 60	1 40	0 90	0 90	0 90	0 90	0 90	0 90
Ramanathapuram.		0 55	0 80	1 10	0 80	1 10	1 10	0 80	1 10	0 80	1 40	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80
Kanyakumari ..		0 55	0 40	0 40	0 40	0 45	1 10	0 40	1 10	0 40	1 65	0 45	0 45	0 45	0 45	0 45	0 45
Salem ..		0 55	0 55	0 50	0 40	0 55	1 10	1 10	1 10	0 55	1 10	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80
Coimbatore.		0 55	0 75	0 80	0 55	1 10	1 10	1 10	1 10	0 55	1 65	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55	0 55
Nilgiris ..		0 80	0 80	0 90	0 55	1 10	1 10	1 10	1 10	0 80	1 65	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80	0 80

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Saturday, the 2nd March 1968.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at the hour of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICK VELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Land Revenue

* 149 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the revenue realised during 1966-67 district-wise by way of land revenue; and

(b) the anticipated reduction in income through land revenue district-wise as a result of the cancellation of land revenue on dry lands?

நிலவரி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நிலவரி மூலம் மாவட்ட வாரியாக 1966-67-ல் வந்த வருமானம் எவ்வளவு?

(இ) புன்செய் நிலவரி ரத்து செய்ததின் மூலம் மாவட்டவாரியாக எவ்வளவு நிலவரி குறையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டு இரண்டு விவர அறிக்கைகள் * பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, கொடுத்துள்ள அறிக்கையில் மூன்றாவது காலமாகிய நிலுவையில் ரூ. 2,51,37,846 என்று இருக்கிறது. அவ்வளவு அதிகமாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : வழக்கமாக நிலவரி வசூலில் இதுபோல் பாக்கி இருப்பது உண்டு. இந்த ஆண்டைப் பொறுத்தவரையில் அதில் முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. இங்கே கொடுத்திருப்பது போனை வருஷக் கணக்கு. முந்தைய அரசு வசூல் செய்த கணக்கு. இந்த வருஷத்தைப் பொறுத்தவரையில் செங்கல்பட்டு, ராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களில் இம்மாதிரியான பாக்கிகள் இருக்கின்றன. நிலவரி வசூலில் நல்ல வகையில் இப்போது இருந்து வருகிறோம் என்பதை பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஒரு ஆண்டில் மாத்திரம் 2½ கோடி அளவுக்கு வரி வசூலாகவில்லை என்றால் இதுபோல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சேர்ந்து எவ்வளவு வராமல் போயிருக்கும்? வசூல் செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆபீசர்கள் அத்தனை பேரையும் மாற்றி வசூலை நல்ல முறையில் செய்ய உத்தரவு இடப்படுமா?

[2nd March 1968]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்களை மாற்ற வேண்டுமானால் வேறு மாகாணத்திற்குத்தான் மாற்றவேண்டும். பல காரணங்களால் ஒவ்வொரு இடத்திலும் பல லட்சங்கள் பாக்கியிருக்கின்றன. இந்த வருஷம் கடந்த பத்து மாதங்களில் நல்ல முயற்சிகளின் காரணமாக திருத்தமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது புள்ளிவிவரம் மூலமாகத் தெரிகிறது.

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : புஞ்சை வரி வஜா செய்வதைப் பற்றி சர்க்கார் உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறார்களா? எங்கள் மாவட்டத்தில் இன்னும் புஞ்சை நிலங்களுக்கு டிமாண்ட் போட்டு எங்கள் எல்லோருக்கும் வந்திருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் உத்தரவின் மூலம் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : போன பசலியிலிருந்து 1967 ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி முதற்கொண்டு, புஞ்சைக்கு வரி கிளையாகு என்ற உத்தரவு கடந்த ஆண்டிலேயே பிறப்பிக்கப்பட்டுவிட்டது. அந்த உத்தரவு சில இடங்களில் வராமல் இருக்குமானால் நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்ட தவறாக இருக்கலாம். அப்படி நடந்திருக்க முடியாது என்பது என்னுடைய அழுத்தமான கருத்து.

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்த கிஸ்தி பாக்கி சம்பந்தமாக 1376-வது பசலிக்கு டிமாண்ட் போட்டிருக்கும் காலத்தில் முந்தைய பாக்கியும் நடப்பு வருஷத்திற்கும் சேர்த்து போட்டதாக அர்த்தமா? ஒரு வருஷ டிமாண்ட் மாதிரிமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் இரண்டு கோடிக்கு மேல் பாக்கியிருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களில் அவ்வளவாக இல்லை. ஆகையால் இந்த வருஷம் வரையில் சேர்த்து இரண்டு கோடி நிலுவை என்று போடப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதைப்பற்றிய விவரக் குறிப்பு இல்லை. பழைய பாக்கிகள் பொதுவாக சேர்க்கப்படுவதில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இந்த இரண்டாவது விவர அறிக்கையில் 1374-வது பசலிக்கு ராமனாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு டிமாண்ட் போட்டிருப்பதாகவும் புஞ்சை தீர்வை 1374 பசலிக்கு 15 லட்சம்தான் வருகிறது என்று கணக்கு இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்த ஆண்டு வரவேண்டியது ரூ. 1½ கோடி என்று ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதற்கு என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தில் மொத்த டிமாண்ட் இரண்டு கோடி ரூபாய், வசூலானது 74 லட்சம் ரூபாய். பாக்கியுள்ளது ரூ. 1,26 லட்சம். இரண்டாவது என்பது 15 லட்சம் ரூபாய்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஒரு ஜில்லாவில் மட்டும் 2 கோடி போடப்பட்டிருக்கிறது. Dry Area மோசமான பின்தங்கிய பகுதிக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் என்று இருப்பது சரிதானா?

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, 1376 பசலியில் வரவேண்டியது 2 கோடி 51 லட்சம் ரூபாயில் ரூ. 1 கோடி 26 லட்சம் ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தில் மட்டும் பாக்கியிருக்கிறது என்று அமைச்சர் தெரிவித்தார்கள். ஏன் அவ்வளவு பாக்கி அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிறது? பின் தங்கிய பகுதியாக இருப்பதனாலா? அப்படியிருந்தால் வரி வஜா செய்ய அரசாங்கம் யோசிக்குமா? அப்படிச் செய்தால், ஒரு கோடி 25 லட்சம் என்பது குறைவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொருத்த வரையில் அங்கு ஏற்பட்ட வெள்ளம், புஞ்சம் போன்றவைகளால் இது ஏற்பட்டிருக்கலாம். அந்தப் பகுதிகளில் எப்போதும் வரி பாக்கியிருப்பதும் வசூல் செய்யும்போது கூடு மாடுகளைப் பிடித்து வரக்கூடாது.

[2nd March 1968]

மாக இருப்பதுண்டு. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு பிரதேசமான குணங்கள் உண்டு. கனம் உறுப்பினரைப்போன்று எதிர்க்கட்சியில் நான் இருக்கிறபோது அடிக்கடி இதுபற்றி கேட்டிருக்கிறேன். ஒரு முதலமைச்சர் ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவராகவும், ஒருவர் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவராகவும் இருப்பதால் நில வரி வசூலாகாமல் இருக்கிறதா அந்த மாவட்டங்களில் என்று, நான் கேட்டதுண்டு. அதை மாற்றியமைக்க இப்போது நல்ல ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றன.

THIRU A. R. DAMODARAN : In the Budget statement of the Chief Minister it has been stated that the tremendous balance in land revenue was due to the elections that were held in 1967. I come from Chingleput District and I happen to pay kist very regularly. May I, therefore, know whether there are any political motives and do the Government think that there are political motives in the non-collection of land revenue arrears that are held in each district?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : I cannot probe into it, but the facts are there.

திரு. எஸ். ராஜமார்த்தாண்டம் : ராமனாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள சிரமத்தைப் பற்றி நம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகப்படித்து பேசியதற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தை வைத்து வரியை வஜா செய்வதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : வஜா செய்யவில்லையே தவிர, பொதுவாகவே அந்தப் பகுதியில் ரொம்பநாளாக அரசாங்கமே வசூலில் தோல்வி அடைந்து வருகிறது. அதில் எவ்வளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட முடியும் என்று பார்க்கவேண்டும்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : வரி வஜா செய்வதற்கு நியாயமான காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : வரி வஜா என்பது சந்தர்ப்பங்களை அனுசரித்து தேவையை முன்னிட்டு செய்யப்படுகிறது.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, பப்ளிக் அக்கவுண்டன்சு கமிட்டி கூட்டத்தில், நில வரி அதிகமாக வசூல் செய்யப்படவில்லை என்பதால் அரசாங்கம் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சர்க்காருக்கு அறிவிக்கப்பட்டதா என்ற தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை. இப்போது உள்ளது போன வருஷ வசூல் கணக்கு. அதைத்தான் கனம் உறுப்பினர் கேட்டார். இந்த வருஷம் நில வரி சம்பந்தமாக நல்ல அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரூ. 2.35 லட்சம் பாக்கியிருப்பதாக 1966-67-ம் ஆண்டு கணக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய மாவட்டத்தில் இவ்வளவு பெரிய பாக்கியிருப்பதற்கு நியாயமில்லை. மற்ற மாவட்டங்களிலுள்ளதைப்போல் பெரும் நிலச்சுவான்தார்கள் இருந்தால், அரசியல் காரணமாகக் கொடுக்காமல் இருக்கலாம். அப்படியில்லை. அந்தச் சூழ்நிலையில் இவ்வளவு பாக்கியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது மாவட்டத்திலுள்ள அலுவலகத்தில் விளம்பரம் செய்து வரி விதிக்கிற அதிகாரிகள் செய்யும் தவறுகளால் அப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறியப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உறுப்பினர் கூறுவது கூட நில வரி அம்சத்தில் தெளிவாகிறது. பொதுவாக நம்முடைய மாநிலத்தில் 60 லட்சம் பட்டாதார்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் 45 லட்சம்

[2nd March 1968]

பஞ்சை பட்டாதார்தரும், 15 லட்சம் உள்ள மற்ற பட்டாதார்தரும் பத்தி செண்ட் இருபது செண்ட் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவு பேரையும் அனுசி வசூல் செய்ய வேண்டியிருப்பதால் இரண்டு லட்சம் பாக்கி இருக்கிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவில் மிகவும் குறைந்த பாகி அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சரிதானா, அல்லது Printer's device என்பதா? அப்படி யிருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சபாநாயகர் அவர்கள் முன்ட ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்தபோது அங்கே நல்ல பாரம்பரியத்தை உருவாக்கியதால் எல்லோரும் அதைப் பயன்படுத்தலாம்.

Rice distribution

* 150 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether any representations have been received for the distribution of rice to the villages through fair-price shops;

(b) the villages in which rice is distributed to the villagers through fair-price shops; and

(c) the reasons for the non-distribution of rice to most of the villages?

அரிசி விநியோகம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கிராமங்களுக்கு அரிசி நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் வந்தனவா?

(இ) அதன்மீது எங்கெங்கு கிராம மக்களுக்கு அரிசி விநியோகம் செய்யப்படுகிறது?

(உ) பெரும்பாலான கிராமங்களுக்கு அரிசி விநியோகம் செய்யாத காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நியாய விலைக் கடைகள் வாயி லாக குடும்பக்காரர்கள் மூலம் அரசாங்கம் அரிசி வழங்க வேண்டுமென்று சுமார் 286 கிராமங்களிலிருந்து பரையீடுகள் வந்தன. அவற்றிற் புத்தூர் மாவட்டத்தின் குடும்பக் கார்க்களின் படி ஏறக்குறைய 11 ஊராட்சி களிலும் 18 கிராமங்களிலும் அரிசி வழங்கப்பட்ட வேண்டுமென ஆணை முறை செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. வேண்டுமென ஆணை முறை செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. 48 கிராமங்களில் குடும்பக்காரர் தருமபுரி மாவட்டக் கலெக்டர் குடும்பக்காரர் முறையை மேலும் ஒரு கிராமத்திற்கு நீடித்துள்ளார்.

(உ) அரிசி போதுமான அளவு கிடைக்காத பகுதிகளில் குடும்பக்காரர் முறையைச் செயலுக்குக் கொண்டு வருவதால் நியாய விலைக் கடைகள் வாயிலாக மக்களுக்குக் குறைந்த அளவு அரிசி வழங்குவதை உறுதிப் படுத்துவதே அரசாங்கத்தின் நோக்கமாகும். எனவே இத்தகைய பகுதி களில் உள்ள மக்கள் அவர்களுடைய முழுத்தேவைக்கும் வணிகர்களையே அரிசி கிடைக்காத இடங்களில் இந்த சந்தையில் போதுமான வரப்பட்டுள்ளது. அரிசியும் மற்ற உணவு தானியங்களும் முறை அளவு கிடைக்கக் கூடிய பகுதிகளிலும் மக்கள் அவர்களுக்குத் தேவை

[2nd March 1968]

யானவற்றை வெளிச்சந்தையிலேயே நியாயமான விலைக்கு வாங்கக்கூடிய பகுதிகளிலும் இம்முறை அவசியமில்லை. வெளிச்சந்தையில் மிகக்குறைந்த அளவே அரிசி கிடைக்கிற பகுதிகளிலேயே குடும்பக்காரர்கள் வழங்கப் பட்டுள்ளன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, மதுரை ஜில்லாவைப் பற்றி குறிப்பு அமைச்சர் அவர்கள் கூறவில்லை. திண்டுக்கல், பழனி, பெரியகுளம் தாலுக்காக்களிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. கிராமங்களில் கடை திறக்க வேண்டுமென்று. அதைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலித்ததா? இவை எப்போது திறக்கப்படும்? அது பற்றி என்ன முடிவெடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, பெரிய குளம் தாலுக்காவில் 50 கிராமங்களிலிருந்தும், திண்டுக்கல், பழனி போன்ற தாலுக்காக்களிலிருந்தும் மனுக்கள் வந்ததற்கான விவரங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய நெல் கொள்முதலை அனுசரித்து குடும்பக் கார்க்கு முறையை அமுல் செய்ய வேண்டும். இந்த குடும்பக் கார்க்கு திட்டம் எல்லோருக்கும் கொடுக்க ஏற்பட்டதல்ல. வெளிச் சந்தையில் கிடைக் காது மிகவும் சிரமப்படுகிறவர்கள், நன்மைக்காகவும் பேராசை மிகுந்த வணிகர்கள் மிகவும் விலையை ஏற்றி விடக்கூடும் என்பதற்காகவும், அவர் களுக்கு குறைந்த அளவு ஒத்தாசை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகவும் இது செய்யப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், இந்த திட்டத்தின் மூலம் ஒரு கோடியே 26 லட்சம் மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவரவர்களே, இந்த குடும்பக் கார்க்கு திட்டம் வேண்டுமென்று கேட்டு, நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கவேண்டுமென்று கோரி திருநெல்வேலி மக்கள் கோரிக்கை விட்ட போது, அந்த மக்கள் மீது ஒரு கும்பல் தாக்கி அந்த மக்கள் பாதிக்கப் பட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் ஏதாவது செய்திருக்கிறதா? அந்த கும்பலின் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது போலீஸ் பற்றிய விவகாரம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, மதுரை ஜில்லாவில் மொத்தம் ஒரு லட்சத்து 30 ஆயிரம் இருப்பதில் வைகை, பெரியாறு, பகுதிகளில் மதுரை தாலுக்காவில் 60,000 ஏக்கரும், மேலூர் தாலுக்கா வில் 40,000 ஏக்கரும் நன்செய் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு தாலுக்கா களும் சர்ப்பளஸ் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த இரண்டு இடங்களுக்கும் நடுவில் மதுரை நகரம் இருக்கிறது. பெரிய குளம் 10,000 ஏக்கர் கொண்டது, எட்டு மக்கள் லட்சம் கொண்டது. திண்டுக்கல் தாலுக்கா 7 லட்சம் மக்கள் கொண்டது. பழனி தாலுக்கா பின் தங்கிய பகுதி இங் கெல்லாம் நன்செய் கிடையாது. ஆகவே, இந்த 3, 4 தாலுக்காக்களை விஸ்தரித்து குடும்பக் கார்க்கு முறை கொண்டுவர வேண்டுமென்றுகேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்போது மதுரையைப் பொறுத்தவரை, மதுரை, பழனி, பெரியகுளம், போடிநாயக்கனூர் உறுப் பினர் அவர்களின் ஊராகிய தேனி ஆகிய ஊர்களில் குடும்பக்காரர் முறையிருக்கிறது. இதன் முக்கிய குறிக்கோள் ஒரு "minimum quantity" க்கு அரசாங்கம் உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டு மென்பதுதான். முழுமையாகச் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் விளைவது எல்லாம் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். தமிழகத்தில் விளைவது எல்லா வற்றையும் எடுத்துக் கொள்ளும் நிலைமையில் தான், எல்லா மக்களுக்கும் கொடுக்க முடியுமே தவிர, இருக்கிற நிலைமையில் நெருக்கடியான இடங் களில், உணவு ரொம்பவும் பற்றாக்குறை யாக இருக்கும் பிரதேசங்களில் பஞ்சப் பிரதேசங்களில் தான் இந்த திட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட்டு இப்போது

[2nd March 1968]

ஏறக் குறைய ஒரு கோடியே 24 லட்சம் மக்கள் இந்த குடும்ப காட்டு முறையை பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, திருநெல்வேலியில் குடும்பக் கலகக்காரர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டேன். அது போலீஸ் விவகாரம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். போலீஸ் இலாகாவும் அவர்களிடம் தான் இருக்கிறது. ஆகவே என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் அவர்களிடம் குறிப்பிட்டது, இந்த மாதிரியான கலவரங்கள் எல்லாம் போலீஸ் இலாகாவை சேர்ந்தது என்று சொன்னேனே தவிர மற்ற வகையில் சொல்லவில்லை. அது பற்றிய தகவல்கள், விவரங்கள் என்னிடம், உணவுத் துறையில் இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தேனி, போடி, பெரியகுளம் போன்ற நகரங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்னுடைய பிரதான கேள்வியில் கேட்டிருப்பது கிராமங்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள், என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்றுதான். தேனியை சுற்றி 15 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கேயுள்ள பாக்கடரியில் வேலை செய்வதற்கு வருகிறார்கள். அந்த கிராமங்களில் நெல்பயிர் உற்பத்தி கிடையாது. அவர்களுக்கு குடும்பக் காட்டு திட்டம் கொண்டுவரப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, இந்த திட்டம் நெருக்கடியாக இருக்கிற இடங்களுக்குத் தேவையான கையிருப்பை வைத்துக்கொண்டு கொடுக்கப்படுவதாகும். இன்னும் அதிகமான அளவிற்கு கொள்முதல் செய்தால் மற்ற இடங்களுக்கும் கொடுக்க முடியும். பெரியகுளம் பகுதியிலே இன்னும் எவ்வளவோ கொள்முதல் செய்யலாம். இப்போதே கனம் உறுப்பினர் போன்றவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து விளைச்சல் முழுவதையும் கொள்முதல் செய்யலாம் என்ற நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்தால் நல்ல நிலைமையில் செய்யலாம்.

Seizure of rice

* 151 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether 80 bags of rice were seized from a lorry named Adhiselvam MDA 1716 on 27th September 1967 at Theni, in Madurai District ;

(b) whether the police have seized that lorry ; and

(c) whether the lorry-owner was prosecuted ;

அரிசிப் பறிமுதல்

151 வினா—**திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் :** மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—
(அ) மதுரை ஜில்லா தேனியில் 27-9-1967-ம் தேதியன்று எம்.டி. ஏ. 1716 ஆதிசெல்வம் என்னும் லாரியில் 80 மூட்டை அரிசி பிடிப்பட்டதா?

(இ) போலீஸாரால் அந்த லாரி பறிமுதல் செய்யப்பட்டதா?

(உ) அந்த லாரி முதலாளி மீது குற்ற வழக்கு தொடரப்பட்டதா?

[2nd March 1968]

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : (a) to (c) The Sub-Inspector of Police, Theni, stopped Lorry MDA 1716 by name "Adhi Selvam" at about 7-30 p.m. on 6th September 1967 while it was proceeding along Railway Feeder Road, Theni Municipal Town, and searched the lorry. The lorry was found to contain 80 bags of rice without a valid permit. The lorry and the rice were seized by him and the lorry was produced before the District Magistrate (J), Madurai, and it was released on bond. The cost of the rice, namely, Rs. 2,691-65 was remitted on 30th September 1967 at the District Magistrate Court, Madurai. The Proprietor of the lorry, Thiru S. Ayyappa Naidu, the lorry driver and five other, involved in this case were arrested and produced before the Court. All of them were released on bail. The case has since been transferred to the Sub-Divisional Magistrate, Usilampatti.

Prosecution against the following individuals has been sanctioned in Madurai Collector's Roc. P6-5284/G. 68, dated 3rd February 1968 for having committed an offence under clause 3 (1) of the Madras Paddy and Rice Dealers (Licensing and Regulation) Order, 1966:—

(1) Thiru Ayyappa Naidu, s/o Subba Naidu, Pamalnaickenpatty, driver of Lorry MDA 1716.

(2) Thiru Sankar, son of Athinarayana Nadar, Theni, owner of Lorry MDA 1716.

(3) Thiru Natarajan, son of Kamatchi Chettiar, cleaner of Lorry MDA 1716, Boothipuram.

(4) Thiru Mani, son of Maya Thevar, Theni.

(5) Thiru Subbayyan, son of Nagar Asari, Allinagaram.

(6) Thiru Rasu, son of Vellayya Pillai, Allinagaram.

(7) Thiru Pandian, son of Sannasi Pillai, Allinagaram.

The Police have not yet filed the charge sheet in the Court.

As regards seizures, the Collector of Madurai has reported that separate action is also being taken against the above individuals under section 6-A of the Essential Commodities (Amendment) Act, 1966, for the confiscation of seizures. The hearing date was fixed on 19th February 1968.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இந்த லாரிகள் ஜாமீனில் விடப்பட்ட காரணத்தால், அடுத்த வாரமே அவர்கள் திருச்சியிலிருந்து மணப்பாறை வழியாக மீண்டும் மூட்டைகளை ஏற்றிக்கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். அங்கேயும் பிடிக்கப்பட்டு ஜாமீனில் விடப்பட்டார்கள். சென்ற வாரம் மிகவும் ருசிகரமான, நீளமான கதை ஒன்று நடந்திருக்கிறது. கூடலூர் சர்க்கார் கோடவுனிலிருந்து நெல்லை ஏற்றி மதுரை கோடவுனுக்கு அதே லாரியில் கொண்டுவருகிறார்கள். அப்போது அந்த லாரி, நெ. 1716 என்றிருப்பதை 716 என்று நம்பர் பிளேட்டையே மாற்றிக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். அதிலும் கொண்டுவர நெல் மூட்டைகளை நடுவிலேயே விற்றுவிட்டார்கள். அது சர்க்கார் கோடவுனுக்குப் போகவில்லை. மீண்டும் அதைப் பிடித்து அரசுக்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், கூடலூருக்கு. ஆகையால் இந்த நடவடிக்கைகளை தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்தால் நல்லது. அந்த லாரிகளைப் பறிமுதல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

[2nd March 1968]

இம்மாநிலத்தில் அறுவடைக்குப் பின்னர் உடனடியாக நிலவிய விலைகளின் அடிப்படையில் மேற்சொன்ன விலைகள் முடிவு செய்யப்பட்டன. இவ்விலைகள் இம்மாநிலத்தில் இன்னும் செயலில் இருந்து வருகின்றன.

(இ) தற்போதைய நெல் கொள்முதல் விலை விவரம் வருமாறு :—

	ரூபாய்.
சிறந்த ரகம்	48
நடுத்தரம்	45
மட்ட ரகம்	43

(உ) ஆம். நெல் கொள்முதல் விலையைக் கூட்டுப்படி பல்வேறு வேளாண்மைக் கழகங்களிடமிருந்தும் தனிப்பட்ட நிலக்கிழார்களிடமிருந்தும் மற்றவர்களிடமிருந்தும் முறையீடுகள் அரசாங்கத்திற்கு இன்னும் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

(எ) தொடர்புள்ள எல்லாக் கூறுகளையும் கருத்தில் கொண்டு அண்மையில்தான், அதாவது 1967-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 15-ம் தேதி முதற்கொண்டே நெல் விலை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளதாலும், அதிகரித்த விலைகள் உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஆதாயம் தரத்தக்கவை என்று கருதப்படுவதாலும், மேற் சொன்ன முறையீடுகளின் மீது தற்போது அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

உணவு தானியங்களுக்குக் கொள்முதல் விலையை இந்திய சர்க்கார் காட்டுகிற வழி முறைகளின் அடிப்படையில் இந்த அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கிறது. இப்போது இங்குள்ள நெல்லின் விலை சாதாரண நெல் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 43, நடுத்தர ரக நெல் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 45, சிறந்த ரக நெல் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 48, கொள்முதல் விலையைக் கூட்டுப்படி சிலர் அனுப்பிய மனுக்கள் வந்துள்ளன. 1967-ம் ஆண்டு மாதம் 15-ம் தேதி முதற்கொண்டு நெல் விலை அதிகரித்திருப்பதால் அந்த விலை விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊதியம் தரத்தக்கது என்று அரசாங்கம் கருதுவதால் தற்போது விலை கூட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஆந்திராவில், மைசூரில், கேரளாவில் ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு என்ன விலை கொடுக்கப்படுகிறது? அதைப் போல தமிழகத்தில் கொடுப்பதில் உள்ள தடை என்ன? ஏன் கொடுக்கக் கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆந்திராவில் விலை என்ன என்று பிரமானந்த ரெட்டி அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதித் தெரிந்து கொள்ளலாம். இந்தப் பேச்சு பிரசாரம் செய்வதற்காகத்தான் பயன் நாட்களுக்கு முன் ஆந்திரா முதலமைச்சர் மாண்புமிகு பிரமானந்த ரெட்டி அவர்களிடத்திலும் அந்த மாநில உணவு அமைச்சர் ராஜா விடமும் பேசினேன். விலை கூட்டிக்கொடுக்கிறீர்களா என்று கேட்டதற்கு அவர்கள் Agricultural Price Commission நிர்ணயித்திருக்கிற விலையைத்தான் நாங்கள் அனுசரிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அங்கே ரூ. 57 கொடுக்கிறார்கள் குவிண்டாலுக்கு என்றால் அந்த விலை Super fine என்று உயர்ந்தரக நெல்லுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். இங்கே உள்ள சாதாரண ரக நெல்லுக்கு அந்த விலை கொடுக்க வில்லை என்பதும், 47 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள் என்பதும் சரியல்ல. அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அரசாங்கம்தான் ஆந்திராவில் இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதி கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY : In view of the paramount need for increasing food production, will the Government consider the question of appointing a cost accountant to

2nd March 1968]

work out the current cost of production in the different districts in the State so that a proper incentive price can be given to cultivators for the levy paddy?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : The Government think there is no necessity for such a committee.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற அரசாங்கத்தில் விவசாயிகளுக்குப் போனஸ் கொடுக்கப்பட்டதே, அதாவது இப்போது கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த அரசாங்கம் கொடுக்கிற விலை நியாயமான விலை. விவசாயிகளுக்குச் சரியான விலை என்று கருதுகிறது. அதைப் பற்றி அரசியல் ரீதியான புகார்கள் தான் இருக்கின்றனவே தவிர, விவசாயிகளிடத்தில் நல்ல வகையில் பெரிய ஆதரவைப் பெற்றிருக்கிறோம். குறைவான விலை என்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்து அல்ல.

திரு. கே. ராமதாஸ் : அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயம் இது. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது விவசாயப் பெருங்குடிமக்களிடமிருந்து விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று மனுக்கள் வந்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி விவசாயிகளே விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்களே, அதற்கு சர்க்கார் என்ன செய்ய உத்தேசம்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : விவசாயிகளிடம் கனம் உறுப்பினர்களுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு அரசாங்கத்திற்கும் அக்கறை உண்டு. தஞ்சையில் ரூபாய் 40 லட்சம் வரை யில் வரி வஜா செய்யப்பட்டது. பல இடங்களில் தீர்வை கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று செய்திருக்கிறது. உரவகைகள் போன வருஷம் பிளாக் மார்க்கெட்டில் விற்பது; முந்தைய அரசாங்கம் இருந்தபோது, இந்த அரசாங்கத்தில் மாண்புமிகு வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். “உரவகைகள் 20 ஆயிரம் டன் கொண்டுவந்து விட்டார்கள்; கொடவனில் வைக்க இடம் இல்லை” என்று. இவையெல்லாம் விவசாயத்தில் இந்த அரசு கொண்டிருக்கிற அக்கறைக்கு நல்ல அறிகுறிசாயத்தில் இந்த வாய்ப்புகளை அதிகமாக்கியிருக்கிறோம், உணவு தன்னிகளாகும். கடன் வாய்ப்புகளை அதிகமாக்கியிருக்கிறோம். Dr. Gadgil, ரைவு செய்வதில் இப்போது முனைந்திருக்கிறோம். Planning Commission-ல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட இது பற்றி கூறியிருக்கிறார்கள். அம்மையார் ஒரு கமிட்டி போடவேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.

திருமதி வெங்கடிகிருஷ்ணமூர்த்தி : கமிட்டி என்று நான் கூறவில்லை. இந்திய அரசாங்கத்தில் cost accountant வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் போல இங்கே வைத்தால் நிர்ணயிக்க சலபமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : Agricultural Price Commission ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் எப்படியிருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் ஆராய்ந்த பிறகுதான் முடிவு செய்யும். காட்கில், “Increase in procurement price will push up the consumer price of foodgrains correspondingly and the possible inflationary effect could not be ignored.”

“The food policy enunciated by the Planning Commission aimed at stabilising the food prices over the next year as a pre-requisite for holding the general price line and doing away with food imports as an essential step towards self-reliance.”

[2nd March 1968]

என்றும் சொல்லி இவை இரண்டிற்கும் சம்பந்தமில்லை என்றும் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இப்போதிருக்கிற புரொக்கியூர்மெண்ட் விவகாரம் "Producer-consumer-oriented" என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில் கணக்குப் பார்த்தபிறகு, நிர்ணயித்த விலைதான் இன்று இருக்கிறது. திடீரென்று இந்த மார்ச் மாதத்தில் ஏற்பட்டதல்ல, இதையே தான் முதலிலும் கொடுக்கப்பட்டது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : நெல் விலை உயர வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அதை அரசியல் பிரச்சனையாகவே கருதிக்கொண்டு "நாங்கள் எல்லாம் விவசாயிகள் அல்ல" "விவசாயிகள் பிரதிநிதிகள் அல்ல" என்று கருதாமல் இனிமேலாவது இந்த மந்திரி சபை இது விவசாயிகளின் பிரச்சனை என்று கருதுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நானும் விவசாயிதான். விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். விவசாயம் செய்து கொண்டு வருபவர்கள் தான். விவசாயம் என்பது தங்களுக்கு மட்டும் ஏக போகமானது என்று யாரும் கருதத் தேவையில்லை. இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லோருமே குடியானவ மக்கள் தான். இந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு விரோதமானதல்ல. இதற்கு முன்னால் இங்கே எதிர்கட்சியில் இருந்த ஆர். வெங்கடராமன் அவர்கள் இப்போது பிளானிங் கமிஷனில் இருக்கிறார்கள். என்னை ஒரு சமயம் அவர்கள் வீட்டுக்குச் சாப்பாட்டுக்கு அழைத்திருந்தார், டெல்லிக்கு உணவு மாநாட்டுக்குப் போயிருந்த சமயத்தில். அப்போது "இங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் கொள்முதல் பற்றிக்கூறுவது சரியா" என்று கேட்டேன். அவர்களுடைய சகோதரர் பட்டுக்கோட்டையில் வக்கீலாகவோ விவசாயியாகவோ இருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து வந்த கடிதத்தை என்னிடம் காட்டினார்கள். அதில் அவர், "என்னுடைய நெல்லை கொள்முதலுக்குக் கொடுத்து விட்டேன். 20 வருஷத்தில் யார் கொள்முதலில் நல்ல விலை கொடுத்தார்கள். தி. மு. க. அரசாங்கம் யிருந்தார். ஆகையால் அவர்கள் கொள்முதல் விலையை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். உணவுப்பொருள் விலை ஏறிக் கொண்டே போனால் மற்ற பொருட்களின் விலையும் ஏறும். விலையை ஸ்திரப்படுத்த கணக் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. காலாகாலத்தில் லாரிகளில் ஏற்றி, ரயிலில் போட்டு பணம் எல்லாம் கொடுத்து வெளியிலே கொண்டுபோகாமல் இருந்திருந்தால் ரூபாய் 30-க்கு வந்திருக்கும். அப்படி ஏற்படும் என்று காட்கில் எச்சரித்தார். ரூ. 30க்கு வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லாமற் போய் விட்டது. ஆகையால் சரியான விலை தான் இது. Consumers அரக அக்கரை கொண்டுள்ளது. அதே நேரத்தில் விவசாயிகளிடமும் இந்த

Rice supply

* 153 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state —

(a) whether a representation was made to the Sub-Collector, Sivakasi, demanding the opening of fair-price shops to supply 12 ozs. of rice by Thiruvallargal, Subbarajah, M.L.A., Ulagaathan puram District; and

(b) if so, the steps taken thereon;

அரிசி வழக்கம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—
(அ) ராமநாதபுரம் மாவட்ட விவசாயிகள் சங்க சார்பில் 1967 அக்டோபர் மாதத்தில் திருவள்ளூர் அப்பாராஜா, எம்.எல்.ஏ.,

[2nd March 1968]

உலகநாதன், அழகர்சாமி ஆகியவர்கள் சிவகாசி சப்-கலெக்டரைச் சந்தித்து கிராமங்கள் தோறும் நியாயவிலைக் கடைகள் திறந்து 12 அவுன்சில் அரிசி போட வேண்டுமென மகஜர் கொடுத்தனரா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) அரிசி இருப்பு குறைவாக இருப்பதால், கிராமங்களில் 'வாரந் தோறும் ஒருவருக்கு 1,200 கிராம் அரிசி வீதம் பகிர்ந்தளிக்க இயலவில்லை' யென அவர்களுக்கு விளக்கிக் கூறப்பட்டது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வருடத்தில் வழக்கத்திற்கு மாறாக, மேற்கு ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், குறிப்பாக சாத்தூர் தாலுக்கா வறட்சியடைந்த நிலையில், பயிரெல்லாம் கருகிவிட்டதால் மக்கள் மிகவும் உணவுக் கஷ்டத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் மற்ற எந்தவிதமான சங்கடங்கள் இருந்தாலும் கூட, அந்த இடங்களில் நியாய விலை கடைகள் திறக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்போதிருக்கிற நம்முடைய நிலைமையை வைத்துத்தான் இந்த நிலை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இப்போது, அந்தப் பகுதிகளில் ஏற்பட்டிருக்கிற, எதிர்பாராத நிலைமையைச் சர்க்கார் ஆராய்ந்து, கவனித்து, என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதை பற்றிப் பரிசீலித்து வருகிறது. தேவையான சாத்தியக் கூறுகள், காரணங் கள் இருக்குமானால் இவைகளைச் செய்ய அரசாங்கம் ஒருக்காலும் தயங்காது.

Hydro-Geological Surveyors

* 154 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any hydro geological surveyors are working in the Agriculture Department; and

(b) if so, the number of such surveyors and the names of districts in which they are working?

நிலத்தினுள் நீரோட்டம் இருப்பதைக் காணும் ஆராய்ச்சி அதிகாரிகள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நிலத்தினுள் நீரோட்டம் இருப்பதைக் காணும் ஆராய்ச்சி அதிகாரிகள் விவசாயத் துறையில் செயல்படுகின்றனரா?

(இ) ஆம் எனில், எத்தனை அதிகாரிகள் எந்தெந்த மாவட்டங்களில் செயல்படுகின்றனர்?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவரவர்களே, இந்தப் பருவ கால மழை அடிக்கடி பொய்த்து விடுகிறது. ஆகவே நிலத்தினுள் ஓடும் நீரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள கிணறுகள் வெட்டக் கடனாக பணம் கொடுக்கும்போது, நீரோட்டம் எங்கிருக்கிறது என்று காண அரசாங்கத் திலிருந்து சில நிபுணர்களை போடுவது தான் சிறப்பாக அமையும். அது இல்லாமல் ஜோசியம் சொல்வது போல சிலர் சொல்லி, விவசாயிகளை ஏமாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை ஒழிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அரசாங்கமே அத்தகைய நிபுணர்களை நியமித்துக் கொடுத்து அவர்கள் சொல்லியதில் தண்ணீர் கிடைக்கா விட்டால், அதற்குண்டான செலவுகளை விவசாயிகள் கேட்கும் நிலை உண்டா

[2nd March 1968]

கும். அதனால் தான் அதை யோசிக்கவில்லை. விவசாய அதிகாரி ஒருவர் விஸ்வனாதன் என்பவர் இந்தத் துறையில் அனுபவம் உள்ளவராக இருக்கிறார். ஆடுதறையில் பணியாற்றும் போது, அவர் இந்த முறையைப் பயன்படுத்தினார். அவர் இப்போது லீவில் இருக்கிறார்.

திரு. கே. ராஜாராம் : நேற்று மாலை பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி பார்த்தேன். சென்னையை ஒட்டி, பூமிக்கு அடியில் உள்ள நீர் நிலைகளை ஆராய்வதற்காக ஐக்கிய நாடு ஸ்தாபனத்தின் உதவி பெற்று பலர் ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று இருக்கிறது. அவற்றை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாமா, வேறு வகைகளில் உபயோகிக்க முடியுமா என்பதை அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லும் யோசனை கருத்தில் கொள்ளப்படும். தனிப்பட்ட பலர் இந்த தண்ணீர் ஓட்டத்தைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதில் நான்கு பேர்கள், டி. எஸ். வேதபுரி முதலியார், கடலூர், டி. எஸ். குப்புசாமி, சென்னை, கோவிந்தசாமி, சென்சி, காளிமுத்து பிள்ளை, தாம்பரம் என்பவர்கள். ஏற்கனவே சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கிராமக் குடிநீர் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு கிணறு தோண்டுவதற்கு 25 ரூபாய் ஊதியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பணி பல இடங்களில் சிறப்பாக இருந்து வருகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இப்போது சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப் பட்டவர் என்று ஒருவர் எங்கள் பகுதியில் வந்து ஒரு இடத்தைக் காட்டி தோண்டச் சொன்னார். அதில் 500 அடி தோண்டியதும் தண்ணீர் இல்லை. மற்றொரு இடத்தைக் காட்டினார். அதிலும் அதிக ஆழம் தோண்டி பார்த்ததில் தண்ணீர் வரவில்லை. இப்படி வீணாகிறது. அதனால் விஞ்ஞான ரீதியில் கண்டுபிடிக்க ஏதாவது கருவிகள் இருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : விஞ்ஞான ரீதியில் கருவிகள் ஒன்றும் இல்லை. அனுபவ ரீதியாகத்தான் கண்டுபிடித்து வருகிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் கடலூர் வேதபுரி முதலியாருக்கு அதிக கிராக்கி இருக்கிறது. ஓய்.எம்.சி.ஏ.யில் கடலூரில் தங்கியிருக்கிறார். எந்தப்பகுதிக்கு அழைத்தாலும் வருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். பல விவசாயிகள் அவரைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : ஏற்கனவே இருந்த தொழிலமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஓடுகிற காவிரி நதியைப்போல, மூன்று மடங்கு தண்ணீர் பூமிக்கு அடியில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் கண்டுபிடித்து, வேளாண்மைக்கு அதைப் பயன்படுத்தலாம் என்று ஒரு திட்டத்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் அந்தத் திட்டத்தை அமல்செய்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அதுபற்றிய விவரமில்லை.

Agricultural and Veterinary Colleges Selections

* 155 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether a statement containing the list of students selected to (1) Agricultural College and (2) Veterinary Colleges in Madras State during 1967, the marks which were secured by them in the Colleges and the marks awarded to them by the Selection Committees will be placed on the table of the House?

[2nd March 1968]

விவசாயக் கல்லூரிகள் கால்நடை வைத்தியக் கல்லூரிகள் தேர்வுகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

1967-ல் தமிழகத்தில் (1) விவசாயக் கல்லூரி, (2) கால்நடை வைத்தியக் கல்லூரி ஆகியவைகளுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவர்கள் ஜாபிதாவும் அவர்கள் கல்லூரியில் பெற்ற மார்க்குகள், தேர்வுக் கமிட்டி போட்ட மார்க்குகள் ஆகியவைகளுடன் கூடிய விவர அறிக்கை மேஜை மீது வைக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : 1967-68-ம் ஆண்டு பி.எஸ்.ஸி. (வேளாண்மை) பட்டப் படிப்புக்கும், 1967-68-ம் ஆண்டு பி.வி.எஸ்.ஸி. (கால்நடை மருத்துவம்) படிப்புக்கும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவர்களின் பட்டியல் ஒன்று அவையில் வைக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த மாணவர்கள் தங்களது கல்லூரிகளில் பெற்ற மதிப்பெண்கள் குறித்த தகவல் இல்லை. நேர்முகத் தேர்வில் தேர்வுக்குழு வழங்கிய மதிப்பெண்களை வெளியிடுவது பொது நலனுக்கு ஏற்றதல்ல.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மார்க்குகளைச் சட்டமன்றத்தில் வெளியிடுவதற்கு முடியாது என்று அமைச்சர் கூறினார். அதற்குள்ள ஆட்சேபனை என்ன என்று தெளிவாகக் கூற முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இதுவரையிலும் அப்படிப்பட்ட நிலைமை உண்டாகவில்லை. சர்க்கார் சார்பற்ற முறையில் வெளியில் இருக்கிறவர்களும் நம் உறுப்பினர்களும் கொண்ட ஒரு கமிட்டி மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க அமைக்கப்படுகிறது. அவர்கள் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது சில மதிப்பெண்கள் வழங்குகிறார்கள். அவர்கள் தெடுக்கும்போது சில மதிப்பெண்களை இங்கே வந்து சொல்லும் வாய்ப்பு இல்லை. வழங்கிய மதிப்பெண்களை இங்கே வந்து சொல்லும் செய்யும் வழி அவர்கள் கொடுத்த மார்க்குகளை வைத்து விமர்சனம் செய்யும் வழி நமக்கில்லை. அது பொது நலனுக்கு உகந்தது அல்ல என்று கூறினேன்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : இம்மாதிரி கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, பிற்பட்ட ஜாதி பிரிவு என்று இருக்காது; அது சட்ட ரீதியாகச் செல்லாது என்று நீதிமன்ற தீர்ப்பு இருக்கிறதா? அப்படி யானால் அதன்படி நம்முடைய அரசாங்கத்தின் நோக்கம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அப்படி ஒன்றும் தீர்ப்பு வர வில்லை. கனம் உறுப்பினர் கூறுகிற நிலைமை இதுவரையில் ஏற்பட வில்லை என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லமுடியும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மார்க்குகளை ஏற்கனவே ஒரு கமிட்டியில் அழித்துவிட்டார்கள் என்று கூறப்பட்டது. அப்படி அழிக்கப்படாமல் அவை பற்றிய கேஸ்கள் கோர்ட்டுக்கு போனால் அவற்றை ஆஜர்செய்ய அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மார்க் லிஸ்ட் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் Scheduled Tribes, Scheduled Castes என்று பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியல் தனியாக ஏன் குறிப்பிட வில்லை? முற்போக்கு பிரிவுக்கு 60 சதவிகிதம், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பிற்கு 15 சதவிகிதம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பிற்கு விவரம் குறிப்பிடாததற்கு என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு 25 சதவிகிதம் என்றும் அரிஜனங்கள் பழங்குடி மக்களுக்கு 16 சதவிகிதம் என்றும் இருக்கிறது.

[2nd March 1968]

Cinemas

* 156 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) the number of (i) touring cinemas and (ii) permanent cinema theatres in the State as on 31st March 1967; and

(b) the steps, if any, taken by the Government to prevent the running of tourist cinemas in thatched or combustible sheds?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) (i) நிலையான திரைப்பட மாளிகைகள்—569.

(ii) இடம்பெயரும் திரைப்பட கொட்டகைகள்—363.

(இ) எளிதில் தீப்பற்றிக்கொள்ளக்கூடிய பொருள்களால் கட்டப்பட்ட இடம் பெயரும் திரைப்படக் கொட்டகைகளில் (Touring Cinemas) தமிழ்நாடு 1957-ம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) விதிகளில் கூறியுள்ளவாறு தீயணைப்பு முன் எச்சரிக்கை ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தால் அக் கொட்டகைகள் நடத்துவதை மேற்படி விதிகள் தடை செய்யவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, இந்த “டிரிங் டாக்ஸிகள்” மூலமாக ஒருவருக்கொருவர் சண்டை, சச்சரவுகள் அரசியல் காரணமாக ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அது மாத் திரமல்ல. அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கக் கூடிய வரியையும் இந்த டிரிங் டாக்ஸிகாரர்கள் ஏமாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே இந்த டிரிங் டாக்ஸிகளுக்கு அனுமதி கொடுப்பதில்லை என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்யுமா?

மாண்புமிகு (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, இது வரை வரி வசூல் இந்த தியேட்டர்களிலிருந்து சரியானபடி செய்யப்படவில்லை என்று புகார்கள் ஒன்றும் வரவில்லை. வசூல் செய்யும் இலாகா ஒழுங்காக செய்து கொண்டு வருகிறது. தவறு செய்பவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள்.

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார்: தலைவரவர்களே, லைசென்ஸ் கொடுக்கும்போது அதிலே ஏராளமான ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. 10 மாதம் ஒரு வருடம் வரை கூட லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதனால் சர்க்காருக்கு அதிகமாக நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா? அதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: இது முக்கேள்விக்கு முற்றிலும் புறம்பான கேள்வி. இருந்தாலும் லைசென்ஸ் தருவதில் ஏதாவது குறைகள் இருந்தால் அதுபற்றி தெரிவித்தால் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Hospitals

* 157 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the names of the Hospitals to be taken over by the State Government during the financial year 1967-68;

(b) the places where new hospitals are proposed to be constructed; and

(c) the places where it is proposed to open Receiving Health Centres during 1967-68?

[2nd March 1968]

மருத்துவ மனைகள்

வினா—திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) 1967-68 நிதி ஆண்டில் தமிழகத்தில் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவிருக்கும் மருத்துவ மனைகள் எவை எவை?

(இ) புதிய மருத்துவ மனைகள் எங்கெங்கு கட்டப்படவிருக்கின்றன?

(உ) ஆதார நல நிலையம் (Primary Health Centre) 1967-68-ல் எங்கெங்கு ஏற்படுத்த உத்தேசம்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவரவர்களே, தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கூடிய சீக்கிரம் அவை முன் அவைகள் வைக்கப்படும்.

கனம் உறுப்பினர் கேட்ட முதல் கேள்வி 1967-68 நிதி ஆண்டில் தமிழகத்தில் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவிருக்கும் மருத்துவ மனைகள் பற்றியதாகும். அவை 38. இதை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற கோரிக்கை பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ஒவ்வொரு ஆதார நல நிலையம் ஏற்படுத்த உத்தேசம் இருக்கிறது. இப்போது ஏற்படுத்தப்படாத இடங்களுக்கும் ஏற்படுத்தப்படும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, ஆஸ்பத்திரி சம்பந்தமாக மாண்புமிகு தலைவரவர்களே வைத்திய இலாகா அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார். அப்போதும் இந்த குற்றச்சாட்டை கூறிக்கொண்டிருந்தேன். இப்போதும் கூறுகிறேன். நகரங்களின் மீது தான் அதிகம் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. கிராமங்களில் அதிகமாக ஆஸ்பத்திரிகள் ஆரம்பிக்க முன் வருவார்களா? ஆஸ்பத்திரிகளே இல்லாத நகரங்களில் ஆஸ்பத்திரிகள் திறக்க முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: கனம் உறுப்பினர் சொன்ன கருத்துக்களை ஞாபகத்தில் கொண்டு பல நாட்களாக உள்ள அந்த குறைகளை நிவர்த்திச் செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

District Board Buildings

* 158 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN.—Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state:—

(a) the present use of the erstwhile District Board buildings;

(b) the disposal given to the records and other properties;

(c) the disposal given to District Board Railway Cess Fund;

and

(d) the details of the places in which the fund was kept and the financial break-up?

மாவட்டக் கழக கட்டிடங்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பழைய மாவட்ட கழக கட்டிடங்கள் என்ன உபயோகத்திற்கு இருக்கின்றன?

(இ) தஸ்தாவேஜிகள் இதர சொத்துக்கள் என்ன செய்யப்பட்டன?

(உ) மாவட்ட கழக ரயில்வே ஸ்டேஷன் நிதி என்ன செய்யப்பட்டது?

(எ) எங்கெங்கு அந்த நிதி எவ்வளவிலிருந்தது?

C. 90—3

[2nd March 1968]

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் எல்லைக்குள் இருக்கின்ற மாவட்டக் கழக கட்டிடங்கள் அந்தந்த ஒன்றியங்களின் வசம் அவைகளின் உபயோகத்திற்காக மாற்றப்பட்டு உள்ளன. இதர பொது கட்டிடங்கள் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு உபயோகத்தில் உள்ளன. சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காக்களுடன் தொடர்பு கொண்டு மாவட்ட அதிகாரிகள் தேவையுள்ள இலாக்காவுக்கு இட வசதி அளிக்கிறார்கள்.

(இ) ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு உபயோகமுள்ள மாவட்ட கழக ஆவணங்கள் அந்தந்த பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. இதர பொது ஆவணங்கள் மாவட்ட அதிகாரியின் பொறுப்பில் உள்ளது. பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு மாற்றப்படாத இதர மாவட்டக் கழக பொதுச் சொத்துக்கள் அரசாங்கத்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு அவைகளின் மதிப்பீட்டை மாவட்டக் கழகத்தின் இருப்போடு கணக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) மாவட்டக் கழகத்திற்குச் சொந்தமான ரெயிலவே செஸ் நிதி பெரும்பாலும் அரசாங்க கடன் பத்திரங்களாக இருக்கின்றன. இந்த நிதியின் முதல் பொறுப்பு பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் ஆரம்பப் பள்ளிகள் கட்டுவதற்காகவும், அடுத்தபடி தாய்-சேய் நல விடுதிகளும், மருத்துவ மனைகளும் கட்டுவதற்காகவும் பயன்படுத்தப்படவேண்டும். இந்த நிதியை மேற் கூறிய காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்த மாவட்ட அதிகாரிகளுக்குக் கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

(எ) —

	ரூபாய் (லட்சத்தில்.)
திருநெல்வேலி பழைய மாவட்டக் கழகம்	6.92
திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டக் கழகம்	1.16
இராமநாதபுரம் மாவட்டக் கழகம்	1.59
சேலம் மாவட்டக் கழகம்	30.50
தஞ்சாவூர் மாவட்டக் கழகம்	123.00
கோயம்புத்தூர் மாவட்டக் கழகம்	27.92
தென் ஆற்காடு மாவட்டக் கழகம்	8.44
மதுரை மாவட்டக் கழகம்	6.72

திரு. என். ஆர். நியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, தஞ்சை ஜில்லா, நெல்லை ஜில்லா, ரெயிலவே சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்கார் கொடுப்பதாக இருந்தால், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள், கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும், பஞ்சாயத்துக்களுக்காகக் கொடுத்ததாக தெரியவில்லை. சர்க்கார் பத்திரங்களாக இருந்தாலும் அதற்கு மதிப்புக்கொடுத்து உத்தரவு போடுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : ஒவ்வொரு மாவட்டக் கழகம் மூலமாக கிடைத்த தொகையின் விவரம் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு மாவட்டக் கடன் தொகையை ஈடு செய்ய அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது. அந்த மாவட்டக் கழக வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களும் அரசாங்கத்தின் சிபாரிசு படி பயன்படுகின்றன. இதற்கான விதிமுறைகள்படி நடைபெறுவதால் சில மாவட்ட மன்றங்களில் இந்த தொகை பயன்படுத்தப்படாமல் இருந்து வருகிறது.

Kodaikanal Township Committee

*159 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state :—

(a) the development works executed after the Kodaikanal Municipality, Madurai district, has been converted into a Township Committee ;

[2nd March 1968]

(b) the annual income of the Kodaikanal Township Committee; (c) the annual expenditure; and (d) the financial assistance extended by the Government of Madras so far?

கொடைக்கானல் டவுன்ஷிப் கமிட்டி.

திரு. என். ஆர். நியாகராஜன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்றே—

(அ) மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள, கொடைக்கானல் நகராட்சியை டவுன்ஷிப் கமிட்டியாக ஆக்கிய பிறகு நடந்துள்ள அபிவிருத்தி வேலைகள் என்ன?

(இ) கொடைக்கானல் டவுன்ஷிப் கமிட்டிக்கு வருட வருமானம் எவ்வளவு?

(உ) செலவு எவ்வளவு?

(எ) சென்னை சர்க்கார் இதுவரை கொடுத்த நிதி உதவி எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ), (இ), (உ), and (எ) இது குறித்து அவை முன் விவர அறிக்கை ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். ஆர். நியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, கொடைக்கானல் டவுன்ஷிப் வேலை திருப்திகரமாக இல்லை என்று அங்குள்ள மக்கள் கருதுகிறார்கள். பொதுஜனங்களும், ஊழியர்களும், கட்சி வேறுபாடில்லாமல் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். மீண்டும் அதை முனிசிபல் நகரமாக்கி தேர்தல் நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த நகரக் குழுவில் பொதுமக்களின் அங்கத்தினர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து திருப்திகரமாக இயங்கவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டு எதுவும் வரவில்லை. குறைகளைப் பற்றி கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் எழுதி அனுப்புவார்களானால் என்னென்ன என்று பார்த்து நிவர்த்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். மீண்டும் இதை நகராட்சியாக மாற்றுவது பற்றிய செயல்குறிப்பு எதுவும் தற்போதில்லை.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY : Sir, in view of the strain on the whole water-main, will the Government consider the question of requesting the township to put up bigger mains as early as possible?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : இருக்கிற நிதி நிலைக்கேற்ப தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Panchayat elections

*160 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of panchayats in this State where elections have not yet been conducted; and

(b) reasons therefor?

பஞ்சாயத்து தேர்தல்கள்.

திரு. என். ஆர். நியாகராஜன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்றே—

(அ) தமிழகத்தில் இன்னும் எத்தனை பஞ்சாயத்துக்களுக்குத் தேர்தல்கள் நடைபெறவில்லை?

(இ) அதற்குக் காரணம் என்ன?

[2nd March 1966]

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: (அ), (இ) and ஒரு அறிக்கை
இம்மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, மதுரை ஜில்லா, குல நடத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அங்கு தேர்தல் நீண்டநாட்களாக தேர் செய்திருக்கிறீர்கள்? கிராம பஞ்சாயத்து, நகர பஞ்சாயத்து என்று இரண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை ஒரு பஞ்சாயத்தாக ஆக்கப்பட இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, தேர்தல் நடைபெறாததற்கான காரணங்களைப் பற்றிய விவரமில்லை. என்னென்ன இடங்களில் நடைபெறவில்லை என்பதைத்தான் சொன்னேன். பொதுவாகத் தேர்தல் நடைபெறாததற்குக் காரணம், முன்பு அவசர நிலை பிரகடனப் படுத்தப்பட்டிருந்ததால் தேர்தல்கள் ஒத்திவைக்கப்பட்டன. நிறைவு செய்யாமல் பல இடங்களில் பதவி இழப்பு, பதவி துறப்பு, உயிர் இழப்பு ஆகிய காரணங்களால் நிறைவு செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. கொடைக்கானல் தாலுக்காவில் இருக்கக்கூடிய பண்ணைக்காடு என்ற ஊரில் எராட்சி மன்றம் அமைக்கிற முயற்சியில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டு நடவடிக்கை எடுத்தது வரப்படுகிறது. அது பற்றிய விவரங்கள் தனிக் கேள்வியின் மூலம் அறிவிக்கப்படும்.

Attack on Pavadai Padayachi

*160-A Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will The Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether in Kurinjipadi village, South Arcot district some persons entered into the house of one Pavadai Padayachi and attacked him ;

(b) whether he was attacked in the police station also ;
(c) whether he died on the same day ;

and (c) whether he died on the way while being taken to the jail ;

(d) if so, the action taken in the matter ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (On behalf of the Hon. the Chief Minister) :

(அ) & (ஆ) இல்லை.

(இ) கடலூரிலுள்ள சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லும்போது பாவாடைப் படையாச்சி காலமானார்.

(ஈ) சிதம்பரம் கோட்டாட்சித் தலைவர், பிரேத விசாரணை செய்து அதன் பின்னர் பிரேதப் பரிசோதனைக்கு அனுப்பி வைத்தார். சம்பவம் பற்றி அவர், விரிவானதோர் விசாரணையும் நடத்தினார். பரிசோதனையின் முடிவு அறிக்கை, புலன் விசாரணையில் நடந்த பிரேதப் காரியங்கள் இவைகளின் அடிப்படையில், பாவாடைப் படையாச்சி இயற்கை யாகவே காலமாகுந் என்பதாக விசாரணை அதிகாரி முடிவு கூறியுள்ளார்.

திரு. சி. பி. கிற்றரசு : தலைவரவர்களே, அந்த மாதிரி நடக்கிற சம்பவங்களுக்கு பஞ்சாயத்தார்கள் கூடி முடிவு செய்யப்படாதா? அந்த பஞ்சாயத்தார்கள் யார் யார் என்பதை அப்படிச் செய்யப்பட்டதா? அந்த பஞ்சாயத்தார்கள் யார் யார் என்பதை சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 500 பேர்கள் கொண்ட கூட்டத்தில் அவர்கள் முன்னிலையில் பஞ்சாயத்துக்காரர்கள் இருந்து, குறிஞ்சிப்பாடி மணியக்காரர் தலைமையில் 5 பேர்கள் இருந்து அது பற்றி முடிவு செய்து

229

2nd March 1988

25 March 1968]

இருக்கிறார்கள். அவர்களின் முடிவு பாவாடைப் படையாக்கி அதிர்ச்சியினால் செயற்கையாகவே இறந்திருக்கிறார் என்பதாகும். வேறு எதுவும் இல்லை.

இல. 26.

திரு. எம். சுந்திராஜன்: தலைவரவர்களே, பாவாடைப் பண்டயாச்சி அந்த ஊரில் இருப்பவர். அவர் வீட்டின் உள்ளே சென்று தாக்கி; கையைப் பிள்கட்டாகக் கட்டிப் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்றதாகவும், அவரை அங்கே லாக்கப்பில் வைத்து மறுநினைம் மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்பு ஆஜர் செய்ய அழைத்து வரும்போது, எதிரில் உள்ள கோவிலின் முன்பாக அவர் "என்னை அநீதியாக போலீஸ்காரர்கள் இப்படி துன்புறுத்தி, வற்புறுத்தி அழைத்துச் செல்கிறார்கள்? நீங்கள் தான் கேட்க வேண்டும், ஆண்டவன் தான் கேட்க வேண்டும்", என்று சொன்ன பிறகுதான், அந்த இடத்தில் உயிர் துறந்தார் என்று பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. பொது மக்களும் அப்படியேதான் சொல்கிறார்கள். ஆகையால் தானாகவே இறந்திருக்கிறார் என்று சொல்வது எப்படி நியாயமாகும்? ஆகவே இதைத் தனியான நீதிபதி அமைத்து விசாரிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

விசாரிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பத்திரிகையில் வந்தது அரசியல் வர்ணம் பூசப்பட்டு வந்த செய்தியாகும். உண்மையிலே நடைபெற்ற தகவல் பாவாடைப் படையாச்சி என்பவருக்கும், அவருடைய பங்காளி சீனிவாச படையாச்சி என்பவருக்கும் பந்தக் கால்நடுவதில் ஏற்பட்ட தகராறு. சீனிவாச படையாச்சி தன்னுடைய மகன் திருமணத்திற்காக பந்தக்கால் நடுவதற்கு ஒரு இடம் தேர்ந்தெடுத்தார். அந்த நிலம் பந்தக்கால் நடுவதற்கு ஒரு இடம் பாவாடைப் படையாச்சி தகராறு செய்தார். இருவர் தன்னுடையது என்று பாவாடைப் படையாச்சி தகராறு செய்தது. சீனிவாச படையாச்சிக்கு கூடுக்கும் இதன் காரணமாக சண்டை வந்தது. சீனிவாச படையாச்சிக்கு உதவியாக வந்த குப்புசாமி படையாச்சியின் இடது தோளில் பாவாடை படையாச்சி குத்திவிட்டார். அதன் காரணமாக அவர் ஓடியபோது மக்கள் பின்னால் சென்று அவரைப் பிடித்து போலீஸில் ஒப்படைத்தார்கள். போலீஸ்காரர்கள் அவரை கோர்ட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லும் நேரத்தில் பாவாடைப் படையாச்சி அதிர்ச்சியினால் மரணம் அடைந்தார். அவருக்கு வயது 60-க்கு மேல் இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

Police Uniform.

*160-B Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN** : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to change the uniform and the shape of the helmet of policemen in Tamilnad ?

போலீஸாரின் உட்ப்பு.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தமிழகப் போலீஸாரிடம் உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : உடுப்பினை மாற்றும் உத்தேசம் இல்லை. தொப்பியைப் பராமுத்து மாறுதல் செய்வதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, தொப்பியை படி மாற்றப் போகிறார்கள் ? என்ன கலரில் இருக்கும் ? நண்பர் தியாக

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கவர் ஒன்றும் நண்பர் தியாகசூன் அவர்கள் பயப்படுவது போல் இருக்காது. இப்போது அவர்கள் "working dress" ஆக "பேரே கேப்" அணியவேண்டுமென்றும், "ceremonial function" நேரங்களில் "பீக்-கேப்" அணிய வேண்டுமென்றும் ஒத்தி. அவர்கள் யோசனை கூறி அதற்கு ஏற்ப 24-2-1987-ல்

[2nd March 1968]

திரு. கக்கன் போலீஸ் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில், ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டது. அந்த வகையில்தான் இந்த மாற்றத்தை இந்த அரசும் ஏற்றுக் கொண்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஒரம்போது குல்லாயை பிடித்துக் கொண்டு ஓடவேண்டிய கஷ்ட நிலையில்லாமல் அமைப்பாக இருந்து ஒவ்வதற்கு தகுந்தவாறு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : போலீஸ் அதிகாரிகளைப் பொறுத்ததான் இப்போது தொப்பி மாற்றம் செய்யப்படுகிறது. போலீஸ்காரர்களுக்கு தொப்பி மாற்றம் செய்யப்படுகிறது. நிலை வந்தால் விழாமல் இருப்பதற்கு ஒரு ரிப்பன் கட்டப்படுகிறது.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, எத்தனை போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு இந்த மாதிரியான மாற்றம் செய்யப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரை, இன்ஸ்பெக்டர், சப்-இன்ஸ்பெக்டர், அவுஸ்டண்ட் சப்-இன்ஸ்பெக்டர், ரிசர்வ் இன்ஸ்பெக்டர், ரிசர்வ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர், ரிசர்வ் அவுஸ்டண்ட் சப்-இன்ஸ்பெக்டர், ஆகிய 1,868 பேர்களுக்கும், சுபேதார்-மேஜர், சுபேதார், ஜேமேதார் ஆகிய (Reserve Armed Police) 495 பேர்களுக்கும் கொடுக்க அவர்களோடு கூப்பிரண்டன்ட் ஆப் போலீஸ், டெபுடி குப்பிரண்டன்ட் ஆப் போலீஸ், அவுஸ்டண்ட் குப்பிரண்டன்ட் ஆப் போலீஸ் ஆகியவர்களுக்கும் சேர்த்து 90 பேர்களுக்கு தொப்பி மாற்றம் செய்யலாம் என்று கூறிய கருத்து முடிவாக இப்போது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

Police shorthand writers

160-C Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether police shorthand writers are sent for the political public meetings ; and

(b) whether the police shorthand writers are sent to the meetings conducted by all the political parties ?

போலீஸ் சுருக்கெழுத்தாளர்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மேல்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசியல் பொதுக் கூட்டங்களுக்கு போலீஸ் சுருக்கெழுத் தாளர்கள் அனுப்பப்படுகிறார்களா?

(இ) எல்லா கட்சியினர் கூட்டங்களுக்கும் போலீஸ் சுருக்கெழுத் தாளர்கள் அனுப்பப்படுகிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (அ) & (இ) ஆளும் கட்சியைத் தவிர மற்ற கட்சியின் கூட்டங்களுக்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் உத்தரவின் பேரில் சுருக்கெழுத்தாளர்கள் அனுப்பப்படுகிறார்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, ஆரம்பத்தில் போலீஸ் சுருக்கெழுத்தாளர்களை எந்த கூட்டங்களுக்கும் அனுப்பப் போவ தில்லை என்றெல்லாம் கூறப்பட்டது. அது உண்மையா? இப்போது சுருக்கெழுத்தாளர்கள் வருவது மாத்திரமல்ல, அரசியல் வாதிகளுக்கு வரும் கடிதங்கள் கூட போஸ்ட் ஆபீஸில் திறந்து பார்க்கப்படுகிறது. எனக்கு வரும் கடிதங்கள் அவ்விதம் பார்க்கப்படுகிறது. நான் எழுதும் கடிதங்களும் பார்க்கப்படுகின்றன. அதுமட்டுமல்ல, போலீஸ்

[2nd March 1968]

பெக்டர், சி.ஆ.டி. ஒருவர் என் அறைக்கு முன்னாலேயே சுற்றிக்கொண் டிருக்கிறார்; போகு மிடங்களுக் கெல்லாம் வந்துகொண்டிருக்கிறார். இது அரசின் கொள்கையா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, கடிதங்களைப் பிரித்துப் பார்ப்பதும், உறுப்பினரைத் தொடர்ந்து துப்பறிவாளர்கள் வரு வதும், இந்தத் தொடக்கக் கேள்விக்கு தொடர்புடைய கேள்வி அல்ல. ஆனால், அவர்கள் ஆரம்பத்திலே இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள், சுருக்கெழுத் தாளர்கள் அனுப்பப்பட்ட மாட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டதே, பிறகு என் அனுப்பப்படுகிறது என்று கேட்டார்கள். ஏழு மாத காலம் வரை அப்படி அனுப்பப்படுகிறது என்று கேட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு கூட, சில அரசியல் கட்சி கூட்டங்களில் சற்றுத் தரக்குறைவாக, ஆட்சேபணையாக பல பேச்சுக்கள் கேட்கப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு, அப்போதும் கூட சுருக்கெழுத் தாளர்களை அனுப்பாமல் ஆங்காங்குள்ள உயர் மட்ட அதிகாரிகளே அப்படிப் பேசப்படுவதாக செய்திகள் வந்த பிறகு, அப்போதும் கூட சுருக்கெழுத் தாளர்களை அனுப்பாமல் ஆங்காங்குள்ள உயர் மட்ட அரசியல் எச்சரிக்கை செய்து அனுப்பி பட்ட பேச்சாளர்களை வரவழைத்து அவர்களிடம் எச்சரிக்கை செய்து அனுப்பி னார்கள். அதுவும் உற்ற பயனைக் கொடுக்காத காரணத்தால் இப்போது சுருக்கெழுத்தாளர்கள் அனுப்பப்படுகிறார்கள். இவர்களை அனுப்புவது என்று அரசு முடிவு செய்து, 9-10-1967 முதல் அமுலில் இது இருந்து வருகிறது.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவரவர்களே, எதிர்க்கட்சிகள் மட்டும்தான் தரக்குறைவாக பேசுகிறார்களா? ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தரக் குறைவாக பேசுவது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இரண்டு கட்சி களின் பத்திரிகைகளையும் எடுத்து ஒரு பொது கமிட்டி நியமித்து ஓராண் டில் வந்திருக்கிற செய்திகளைப் படித்துப் பார்த்தால் எதில் தரக் குறை வான செய்திகள் வந்துள்ளன என்பதை நாம் காண முடியும். ஆகை யால் ஆளும் கட்சியின் கூட்டங்களுக்கும் அனுப்ப வேண்டுமென்று சட்டப் பால் ஆளும் கட்சியின் கூட்டங்களுக்கும் இந்த சட்டமன்றமும், சட்டப் பந்தங்கள் விரும்புவார்களானால், ஆளும் கட்சியாக இருக்கிற நாங் பேரவையும் அப்படி கருதுவார்களானால், ஏற்றுக்கொள்ளத்தயாராக இருக் கள் அதை மிகுந்த விருப்பத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ளத்தயாராக இருக் கிறோம். ஆனால் இதற்கு முன்னால் இருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதையும் இந்த நேரத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜியு : தலைவரவர்களே, ஆளும் கட்சியின் கூட் டங்களுக்கு சுருக்கெழுத்தாளர்கள் அனுப்பப்படுவதில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் பற்றி, குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சி பற்றி ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் பேசுவதைப் பற்றி சுருக்கெழுத் தாளர்கள் ஏதாவது எழுதி ஆளும் கட்சி அமைச்சர்களுக்கு அனுப்பி யிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அனுப்பப்படுகிறது. ஆனால் அவை கள் அலட்சியம் செய்யப்படுகின்றன.

Expenditure on account of Gazetted Personal Assistants

*160-D Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the total expenditure so far incurred towards the pay, Class I Special Pay and Dearness allowance, etc., in respect of the Gazetted Personal Assistants appointed to work under Ministers ; and

(b) the Ministers to whom the Gazetted Personal Assistants are appointed ?

[2nd March 1968]

அரசிதழ் பதிவுபெற்ற உதவியாளர்களுக்கான செலவு

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) அமைச்சர்களுக்கு அரசிதழ் பதிவு பெற்ற (Gazetted) உதவியாளர்கள் வேலைக்கு நியமித்ததினால் இது வரை சம்பளம், அகவிலைப்படி ஆகியவைகளுக்கு எவ்வளவு செலவாகியிருக்கிறது?

(இ) யார் யாருக்கு அரசிதழ் பதிவு பெற்ற உதவியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (அ) 30-9-1967 தேதிய நிலவரப்படி, ரூ. 31,566.67.

- (இ)—(1) கல்வி-தொழில் அமைச்சர்.
(2) பொதுப்பணி அமைச்சர்.
(3) உணவு-வருவாய்த்துறை அமைச்சர்.
(4) அரிசனநல-செய்தித்துறை அமைச்சர்.
(5) சட்டம்-கூட்டுறவு அமைச்சர்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, Gazetted P. A. (உதவியாளர்கள்) போடவேண்டிய காரணமென்ன? அவர்களால் அதிகப் படியாக கிடைக்கக்கூடிய ஒத்தாசை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்களால் நல்ல ஒத்தாசை இருக்கிறது என்று கருதுகிற காரணத்தால்தான் அவர்கள் போடப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதனால் அதிகப்படியான செலவு ஒன்றும் ஆகிவிடவில்லை.

Barani Theatre

*160-E Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Kondalampatti Barani Theatre near Salem Town was recently set on fire by goondas;

(b) whether the police had not taken any action in spite of the incident being reported to them;

(c) if so, the details thereof; and

(d) the loss incurred by the theatre!

பரணி தியேட்டர்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அண்மையில் சேலம் நகரை அடுத்த கொண்டலாம்பட்டி பரணி தியேட்டரில், காலிகளால் தீவைக்கப்பட்டதா?

(இ) இது சம்பந்தமாக போலீசில் புகார் செய்தும் போலீசார் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லையா?

(உ) ஆம் எனில், காரணங்கள் யாவை?

(எ) தியேட்டருக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் எவ்வளவு?

2nd March 1968]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (அ) இல்லை.

(இ) தீவைப்புப்பற்றி எவ்வித புகாரும் போலீசில் பெறப்படவில்லை.

(உ) and (எ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

Note—An asterisk * at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

—ADJOURNMENT MOTION re DISTURBANCES OUTSIDE THE ARUVANKADU CORDITE FACTORY AND SHOOTING NEAR THE POLICE STATION.

MR. CHAIRMAN: I have received notice of a motion under rule 43 of the Madras Legislative Council Rules given by Thiru R. Raman Nair for the adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the disturbances outside the Aruvankadu Cordite Factory on 1st March 1968 and the shooting near the Police Station.

திரு. ஆர். ராமன் நாயர் : இது அவசரமான காரியம். அருவங்காடு பாக்டரிக்கு பக்கத்தில் இந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் பக்கத்தில் இருந்த மக்களிடையே ஏற்பட்டு இருந்தாலும் கூட துப்பாக்கிப் பிரயோகம் விரிவு அடைந்திருந்தால் பல ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டு இருக்கும். அதனால்தான் இது அவசரம் என்று சொல்லுகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அருவங்காட்டில் நடந்ததால் இது அவசரமா?

திரு. ஆர். ராமன் நாயர் : பாக்டரிக்குப் பக்கத்தில் நடந்திருப்பதால் இது அவசரம் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அருவங்காடு வெடி மருந்துத் தொழிற்சாலையில் வேலை பார்க்கிற தொழிலாளர்கள் இருவர் முதல் தேதி காலைவில் அங்கிருக்கின்ற போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு எதிரில் ஒருவருக்கொருவர் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு எந்த விதமான பிரச்சினையும் அங்கு கிடையாது. கூலி உயர்வு பிரச்சினை, வேறு கோரிக்கைகள் எதுவும் கிடையாது. அருவங்காடு வெடிமருந்து தொழிற்சாலை மத்திய சர்க்காருக்கு உட்பட்டிருக்கிறது. ஸ்டேஷன் கட்டிடமும் அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு உட்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருக்கு உட்பட்டிருக்கிறது. அங்கே இரண்டு தொழிலாளர்கள் சண்டை போட்டுக்கொண்ட நேரத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலிருந்து இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களை வருமாறு அழைக்க அவர்கள் மறுத்து இருக்கிறார்கள். மறுத்தவுடன் போலீசாரை விட்டு அவர்களை அழைத்து வரச் செய்திருக்கிறார். அவர்கள் உள்ளே வந்ததும் அவர்களைக் கண்டித்து இருக்கிறார். நமக்கு வந்திருக்கிற தகவல்படி அந்தத் தொழிலாளர்களைப் போலீசார் அடித்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களை 200 தொழிலாளர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனைச் சூழ்ந்துகொண்டு எழுப்பிய உடனடியாக விடுதலை செய்யவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களை ஜாமீனில் உடனடியாக விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள். ஜாமீனில் வெளியேறிய பிறகு மறுபடியும் ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பின்னால் ஒரு 500, 600 தொழிலாளர்கள் கூடிக்கொண்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனைச் சுற்றி வளைத்து சப் இன்ஸ்பெக்டரை சஸ்பெண்டு செய்துவிட்டார்கள் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து பெரிய அளவிற்கு ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் இன்ஸ்பெக்டரும் அங்கு வந்து நான் சஸ்பெண்டு செய்கிற கோரிக்கையை ஒத்துக்கொள்ளு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[2nd March 1968]

கிறேன், விரைவில் சஸ்பெண்டு செய்வார்கள், அமைதியாகக் கலைந்து செல்லுங்கள் என்று சொல்ல, அதற்கிடையே அங்கே எஸ். பி. வந்து விட்டார்கள். அதற்கிடையே ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள், 1,500 தொழிலாளர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனைச் சூழ்ந்துகொண்டு உடனடியாக சஸ்பெண்டு செய்யவேண்டும், அந்த சப் இன்ஸ்பெக்டரையும் போலீஸ் காரர்களையும், என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் சமா தானம் செய்த நேரத்திலே அங்கு வாசலில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ஜீப் காருக்கு ஜி இடப்பட்டு எரிந்து போய் இருக்கிறது. ஒரு ஜீப் கார் எரிந்து போனதும், அடுத்த ஜீப் காரை எரிக்க முயற்சித்து இருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் நடத்தி இருக்கிறார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் பெரும் சேதம் விளைவிக்கிற அளவிற்கு போலீஸ் ஸ்டேஷன் அதிகாரிகளும் காயம் ஆரம்பித்து எஸ். பி. உள்பட பல துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்று, துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் 3 பேர் உயிர் இழந்து, 5 பேர் படுகாயம் உற்றிருக்கிறார்கள். பெரிய போலீஸ் அதிகாரிக்கும் மற்ற போலீஸ்காரர்களுக்கும் அங்கு பலத்த காயங்கள் ஏற்பட்டு இருப்பதாகவும் தகவல் வந்திருக்கிறது. அது பற்றி விசாரிப் பதற்கு ஐ. ஜி. அவர்கள் இன்று பிற்பகல் விரைந்து சென்றிருக்கிறார். அதற்கிடையே அந்த சப் இன்ஸ்பெக்டரும் அடித்த இரண்டு போலீஸ் காரர்களும் சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை சஸ்பெண்டு செய்து விசாரணை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இந்த விளக்கத்தோடு இது அன்றாட நடை முறைக்கு உட்பட்ட பிரச்சனை என்ற அளவில், வேறு அதற்கான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன என்ற அளவில் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை, அவரும் வற்புறுத்தமாட்டார், தாங்களும் நேரையில்லா என்று தீர் பளிப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member pressing his notice 1
THIRU R. RAMAN NAIR: I am not pressing it, Sir.

III GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1968-69—(cont.)

MR. CHAIRMAN: Now we shall continue the discussion on
the Budget. The hon. Member Thiru P. Ethiraj will wind up his
unfinished speech soon.

* திரு. பி. எதிராஜ்: தலைவர் அவர்களே, நேற்று நான் பேசிய தற்கு தொடர்பாக இன்று சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக நமது அரசாங்கமானது இனம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும். 1948-ம் வருடத்தில் ஒரு சட்டமும் 1963-ம் வருஷத்தில் ஒரு சட்டமும், இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் என்றும் இயற்றப்பட்டன. 1948-ம் வருடத்திய 26-வது சட்டத்தில், நெல் சாகுபடி பாத்தியதையை நிர்ணயித்த உரிமை அதிகாரம் செட்டிமெண்டு ஆபீசர்களுக்கு மட்டுமே உண்டு என்றும், சிலில் கோர்ட்டுகளுக்கு அந்த அதிகாரம் மட்டுமே வரையறுத்துக் கூறப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 1963-ம் வருடத்திய 26-வது சட்டத்தில் 12-வது பிரிவில், செட்டிமெண்டு ஆபீசர்களுக்கு மாத்திரம் அதிகாரம் உண்டு என்று மட்டும் இருக்கிறதே தவிர, சிலில் கோர்ட்டு களுக்கு அந்த அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லப்படாததன் காரணமாக, இப்போது கும்பகோணம் கோர்ட்டில் இனம் தாரர் திருப்பணந்தான் மத்தாரால் 300-க்கு மேற்பட்டவர்களின் வழக்குகள் நடைபெற்றுவருகின் றன. ஆகவே 1948-ம் வருடத்திய சட்டத்தில் இருக்கிறதே அதே போல சிலில் கோர்ட்டுகளுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்ற ஷரத்தை 1963-ம் வருடத்திய 26-வது சட்டத்தில் அதை சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு சேர்க்கப்படாததன் காரணமாக இப்போது புதுக்கோட்டைப் பகுதியில், இனம் விவசாயிகள் என்று பலாத்காரத்தினைப் புடுத்து, விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது

2nd March 1968]

[திரு. பி. எதிராஜ்]

என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு கூட இன்னொரு விஷயம். இந்த 1963 வருடத்திய 26-வது சட்டத்தில் பிரிவு 11-இல் சட்டம் அமுலுக்கு வரும் தேதிக்கு முன் 12 வருஷங்களுக்குள் சேர்ந்த தாற்போல 3 வருஷங்களாவது இனம்தாரர்கள் சொந்த சாகுபடி செய்தால் ரயத்வாரி உரிமை உண்டு, இல்லாவிட்டால் இல்லை, என்று இருந்தது. 1967-ம் வருஷத்திலே இந்த ஷரத்து ரத்து செய்யப்பட்டதன் காரணமாக பெரிய விபரீதமான விளைவுகள் ஏற்பட்டு இனம்தாரர்களுக்குச் சாதகமாக சட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம், இந்த இனம் சட்டத்தில் முன்பு அசல் சட்டத்தில் இருந்ததைப்போலவே இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரு வதற்கு 12 வருஷத்திற்குள் 3 வருஷம் கட்டாயம் சாகுபடி செய்தால் மட்டும் இந்த ரயத்வாரி உரிமை இந்த இனம்தாரர்களுக்கு உண்டு என்று இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நேற்று சொன்னதுபோல இன்றைக்கு மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னார்கள். நெல் விலையை உயர்த்தமுடியாது, திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னார்கள். நெல் விலையை உயர்த்தமுடியாது உயர்த்தவும் கூடாது, வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுடைய நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அரசினர் ஒத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அரசினர் ஒத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய 100-க்கு சற்றேறக்குறைய 80 சத வீதத்தினர் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டவர் கள். இந்த 80 சதவீதத்தினர் நிலையில் கைவைத்து, அவர்கள் கட்டுப் படியாகத்தால் தற்கொலை செய்து கொள்ளும்படியான சூழ்நிலை உண்டாகி, மற்றவர்களும் சாப்பாற்றப்படவேண்டும் என்பது விவசாயிகள் நியாயமானது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 20 லட்சம் பட்டா தார்களிலே, 19 லட்சம் பட்டாதார்கள் சாதாரண ஏழை வன் சொல்லு என்பதையும், நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். இதை ஏன் சொல்லு கிறேன் என்றால், அரசாங்கம் பிடிவாதமாக நெல் விலையை உயர்த்தாததன் காரணமாக அரசாங்கம் நெல் உற்பத்தியை வேண்டுமென்றே குறைத்து, மத்திய அரசாங்கத்தின் மீது ஏதாவது பழி சுமத்தவேண்டும் என்று கருதுகிறதா, என்று கருதவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். இந்த வருஷத்தில் கரும்பு சாகுபடி எத்தனை எக்கரா இருக்கிறதோ, அதை விட மிக அதிகமான அளவிற்கு நிச்சயமாகக் கரும்பு சாகுபடிக்கு மாறி விடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. எப்படியாவது இந்த நாட்டு மக் களுக்கு நெல் உற்பத்தி செய்து, பஞ்சம் இல்லாமல், பட்டினியில் களுக்கு நெல் உற்பத்தி செய்து, நல் எண்ணத்தூடன் கேட்டுக் லாமல், வாழ வைக்கவேண்டும் என்ற நல் விலை கூடியிருக் கொள்ளுகிறேன். நிச்சயமாக மற்ற மாநிலங்களில் நெல் விலை கூடியிருக் கிறது, குறைந்திருக்கிறது என்று பார்க்காமல் விவசாயி னுக்குக் கட்டுபடியாக்கக்கூடிய நிலைமையில் நியாயமான கொடுத்தால்தான், கஷ்டப்பட்டு டைக்குக் குறைந்த பட்சம் 36 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் உழைக்க ஆசை இருக்கும். எனவே அந்த விலையை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக விவசாயிகள் என்று சொல்லும்போது அரசாங்கம் மற்ற அரசியல் கட்சிகாரர்களும் கூட குத்தகை வாரம் போன்ற சாகுபடியாளர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் பட்டுண்டு பிரசங்கத்தில் கூட 1965-66, 1967-68 ஆகிய இரு பசலிகளிலும் வேளாண்மை பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொண்டு போலவே, சாகுபடிக்காரர்களுக்கும் கனிலே விவசாயிகளுக்குக் குறைந்தது போலவே, குத்தகைதாரர்கள் அளக்க நெல் விளைச்சல் குறைந்ததன் காரணமாக உள்படியே குத்தகை அளக்க வேண்டும் என்று எண்ணம் இருந்தால் கூட, குத்தகைதாரர்கள் அளக்க முடியாமல் தற்கொலை செய்து கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு நெருக்கப் படுகிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, நிச்சயமாக இன்றையவரை உள்ள பாக்கியில் 3-ல் ஒரு பகுதியையாவது தள்ளாடி செய்து உத்தரவு போடுவதன் மூலம் மற்ற இரண்டு பகுதியை 5 வருஷத்திற்குள் மிராச்தாரர்களுக்கு அளக்கும்படியான ஒரு சட்ட பூர்வமான பாதுகாப்பைக் கொடுத்தால் குத்தகைதாரர்கள் வாழ முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கொவில் நிலங்கள், மடங்களுடைய நிலங்கள், மராமத்து வேலை செய்யாமல் உற்பத்தி பெருகாமல் இருக்கின்றன. விசேஷமான நிலங்களை எடுத்துச் சட்டம் இடம் கொடுத்தால் நிலத்தை அரசாங்கம்

4-20
p.m.

[திரு. பி. எதிராஜ்]

[2nd March 1968]

எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும், அல்லது கட்டாயப்படுத்தி, நடவடிக்கை எடுத்து மராமத்து செய்து விவசாயத்தில் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளும்படி செய்து நாட்டுக்கு நிறைய விளைவிக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

பிறகு இந்த படி அரிசி திட்டத்திற்காக 7 கோடி ரூபாய் மான்யமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்ட நிலைமையில் பொற் கொல்லர்களுக்கு மூன்று கோடி கடன் கொடுத்துவிட்டு, அதை மத்திய அரசாங்கம் வற்புறுத்துவது என்பதற்காகத் திருப்பிக் கேட்கிறார்கள். இந்தக் கடனை வைத்துக்கொண்டு, வேறு தொழில் செய்ய முடியாமலும், ஏராளமான கஷ்டம் அனுபவிக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தக் கடனுக்கு மத்திய அரசாங்கம் தொந்தரவு கொடுத்தாலும் கூட ஒன்று மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி ரத்து செய்து அல்லது மத்திய அரசாங்கம் அதைக் கேட்கும்போது 3 கோடி பெருவாரியாக தள்ளுபடி செய்து, கொடுக்க முன் வரவேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உடுத்தபடியாக நமது அரசாங்கத்தின் அமைச்சர்கள் நிர்வாகத்தில் ஊழல் இல்லை என்றும், நிர்வாகத்திலே தலையிடுவது இல்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். இந்த வாரத்தில் பிப்ரவரி 23-ந் தேதி அன்று செம்பனூர் கோவிலில் காங்கிரஸ் ஊழியர்களை தி.மு.க. வினர் 40, 50 பேர் போந்து கோவில் போலீசில் புகார் செய்தார்கள். தாக்கப்பட்டவர் செம்பனூர் செய்யப்பட்டார்கள். தாக்கியவர்கள் செய்தவர்கள் கைது கொண்டு இருக்கிறார்கள். அழகிரிசாமி என்ற காங்கிரஸ்காரர் உலாவிக் சென்று, எம்.ஜி.ஆர். மன்றத்தை சேர்ந்தவர், வீட்டுக்கு செருப்பால் அடித்தார். அடிப்பட்டவர் திருப்பி அடித்தார் என்பதற்காகப் பட்டு இருக்கிறது, என்று காங்கிரஸ்காரர் சிறையில் உண்ணாவிரதம் இருந்தார். அந்த உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்தவேண்டும் என்றும் அரசாங்கத் திடம் நான் சொல்லி, நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்கிறேன் என்று விரதம் சப்-ஜெயிலில் நிறுத்தினார்கள். இந்த நிலைமை நீடிக்கக்கூடாது. கட்சி சார்பிலே அதிகாரிகள் நடப்பதற்கு தூண்டிவிட்டு இருக்கிறார்கள், நிலைமை நீடித்தால் அரசாங்கமான சூழ்நிலை உண்டாகும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பிறகு இந்த அரசாங்கமானது நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்க 1955-ம் வருடத்திற்கு முன்னால் ரிடையர் ஆன ஆசிரியர்களுக்குப் பென்ஷன் உண்டு என்று சொல்லியதற்கு நான் மிகவும் நன்றி உள்ளவனாக இருக்கிறேன். அதே போல், பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில், கருணை காட்டி 30 ரூபாய் என்பதை கொஞ்சமாவது உயர்த்திக் கொடுப்பது நியாயமான மிகு கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள், குரு தட்சிணை என்று சொல்கிறபோது, மாதாமாதம் கொடுக்கிறது என்று சொன்னார். புதிதாக பிள்ளைகளை சேர்க்கும்போது கொடுப்பார்களே தவிர, மாதாமாதம் சம்பளத்தை கொடுங்கள் என்று சொல்வது நியாயம் இல்லை. குரு தட்சிணை சேர்க்கிற போது கொடுப்பது பழக்கம். அது வாத்தியாருக்கு சொந்தம். கஜானுவுக்கு போனால் குரு தட்சிணை என்று பெயர் இல்லை. வாத்தி யாருக்கு போகலாம். சர்க்காருக்கு சேர்ந்தால் குரு தட்சிணை இல்லை. அது நியாயம் இல்லை.

இறுதியாக, தமிழ் நாட்டு விவசாயிகள் வாழ்கின்ற சூழ்நிலை, சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு, உழவர்களுக்கு, மதிப்பு தரவேண்டும். உழவர்கள் சுயமரியாதையை காப்பதற்காக இயற்கையோடு போராடுகிறார்கள். அடுத்த தலைதாக்கா சக்திகள் தொந்தரவு கொடுக்கின்றன. அதை எதிர்த்துப் போராடுகிறார்கள். அந்த அளவில் விவசாயினுடைய மானத் தைக் காப்பதற்கு, அரசாங்கத்தையும் சேர்த்து போராடக்கூடிய சூழ்நிலை

[திரு. பி. எதிராஜ்]

[2nd March 1968]

வந்தால், எதற்கும் தயாராக இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள், குத்தகை சாகுபடிதாரர்கள் நிலை, வெடிக்கின்ற எரிமலை மாதிரி இருக்கிறது. எரி மலை வெடித்தால், சுற்றியுள்ள ஊர்கள் அழியும். விவசாயிகள் குமறல் வெடித்தால் அரசுக்கு ஆபத்து. அந்த நிலை அரசுக்கு வரக்கூடாது என்று சொல்லி ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(Thiru A. R. Damodaran in the Chair.)

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர் கள் சார்பில் அரசுக்கு எங்கள் கருத்துக்களை எற்றுக்கொண்டதற்கு முத லாவதாக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு சில கருத்துக்கள் கூறும் போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பு வாய்ந்த அரசாங்கம் மாத்திரம் அல்ல, நல்ல கருத்துக் களை எற்றுக்கொள்ள தயங்காத அரசாங்கம் என்று இனிமையாகக் கூறி னார்கள். I wish to demonstrate that this Government are not only responsible but responsive to suggestions என்று கூறினார்கள். அதற்கு ஏற்ப பல யோசனைகளில் ஒரு சில வற்றை எற்றுக்கொண்டதற்கு நாங்கள் நன்றி கூறிக்கொள்கிறோம். நகர ஈட்டுப்படி எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்குமாறு உத்திரவு இட்டிருக் கிறார்கள். பரி-யூனிவர்சிட்டி கோர்ஸ் என்பதும் பரி-டெக்னிகல் கோர்ஸ் என்பதும் ஒன்று மற்றொன்றுக்கு சமம் என்று இருக்கின்ற நிலை. ஒன்றுக்கு சலுகைகள் உண்டு, மற்றொன்றுக்கு கல்விச் சலுகைகள் கிடை யாது என்று கூறினால் பொருந்தாது என்று எடுத்துக் காட்டின பிறகு இந்த சலுகைகள் அதற்கும் உண்டு என்று உத்திரவு இட்டு இருப் பதற்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறோம்.

கனம் உறுப்பினர் கூறிய மாதிரி தமிழ் நாட்டில் ஒய்வு பெற்ற எந்த ஆசிரியரும் ஊதியம் இல்லாமல் வாழ மாட்டார் என்று கொண்டு வந்ததற்கு நன்றி கூறுகிறோம். 1955-க்கு முன்னால் ஒய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் கொடுப்பது வரலேற்கத் தகைது. பல கருத்தை கள் எற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டிய அளவு இருக்கின்றது. அவர்கள் எல்லாம் ஒரே அடியில் எற்றுக்கொண்டு விட்டால், மேலும் அவர்கள் கோரிக்கைகள் வரும், என்ன செய்வது என்று யோசித்துப் பார்க்கிறோம் என்று கருதுகிறார்கள். இன்னும் எங்களுடைய சில கோரிக்கைகளை இம் மாதம் முடியும் முன்னால் மார்ச் மாத கடைசியில் எற்றுக் கொள்வார் கள் என்று நம்புகிறேன்.

பரி-யூனிவர்சிட்டி கோர்ஸ், பரி-டெக்னிகல் கோர்ஸ் இரண்டிலும் இருக்க கூடிய என்.ஜி.ஓ. பிள்ளைகளுக்கும் ஆசிரியர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு பரி-யூனிவர் சிட்டிக்கு மாத்திரம் இலவசக் கல்வி கொடுத்து அந்தரத்தில் விட்டு விடுவது நியாயமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இத்துடன் இந்தக் கல்வி சலுகை நிறுத்தி கொள்வது என்றால், அதற்கு பரி-யூனிவர்சிட்டிக்கு கூட கொடுத்து இருக்க வேண்டாம். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. முடிந்த உடன் இந்த மாணவர்கள் கல்வி க்குச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கும். ஆனால், அதைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடியவர்கள் காசு கொடுத்து பரி-யூனிவர்சிட்டி கோர்ஸுக்கு சலுகைகள் உண்டு, படிப்படியாக அந்த சலுகைகள் இல்லை என்றால் அந்தப் பெற்றோர்களுக்கு இது பெரும் பாதகம் ஆகும். ஆகை யினால் இந்த இலவசக் கல்வி திட்டத்தை பரி-யூனிவர்சிட்டி கோர்ஸுடன் நிறுத்தி விடாதபடி இந்த பரி-யூனிவர்சிட்டி கோர்ஸ் படித்த மாணவர் களுக்காவது அடுத்த வருடம் முதல் மூன்று வருடத்திற்கு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக படிப்படியாக இந்த மாணவர்களுக்காவது கொடுக்குமாறு அரசாங்கம் உத்திரவு இட வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

இலவச வைத்திய வசதி அனேகமாக வந்து விட்டது என்ற எண்ணம் எங்கள் மனதில் உண்டாக்கப்பட்டது. ஒரு சில பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் கூறினார்கள். நிச்சயமாக இந்த அறிவிப்பு இந்த பட்ஜெட் பிரசுரத்தில் இருக்கும் என்று கருதினார்கள். அது இல்லாதது ஏன் என்று புரிய வில்லை. அந்த குறையை நீக்கி வைப்பார்கள் என்று நாங்கள் கருது கிறோம்.

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

[2nd March 1968]

அதிகமாகத் தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்களை ஊக்குவிப்பதற்கு இரண்டு உபரி உயர்வுகள் கொடுக்கப் படுகிறது என்பதை வரவேற்கிறோம். பி.எ., எல்.டி.,க்கும் எம்.எ., எல்.டி.,க்கும் இரண்டு அட்வான்ஸ் இன்கிரிமென்ட் உண்டு. அந்த மாதிரி ஆசிரியர்கள் தகுதி வளர்த்துக்கொண்டு மேலும் அவர்கள் பட்டங்களை பெறுவதற்கு ஊக்குவிக்கும் என்பது நிச்சயம்.

ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் செகண்டரி கிரேடு போஸ்டிவ் இருந்தால் 1-20 இன் வரையில் ஹையர் கிரேடு சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு இருந்தார்கள். இனிமேல் ஒரு திட்டத்தைப் போடப் பார்க்கிறோம், ஒரு "ஃபேஸ்டு புரோகிராம்" என்று கூறினார்கள். அதன்படி இப்போதுள்ள 12,500 செகண்டரி ஆசிரியர்களுக்கும் இன்னும் 3 ஆண்டுகளில் செகண்டரி கிரேடு சம்பளம் கிடைக்கும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இவ்வாண்டுக்குள் 5 ஆயி கேட்டோம். எந்த அதிருஷ்டசாலி 5 ஆயிரம் ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்கப் போகிறது என்று கேட்டபோது அதை மாவட்ட ரீதியாக பிரித்துக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று கூறினார்கள். இது சரியான முறை ஆகாது. இது சாஸ்திரிய முறைப்படி இருக்க வேண்டும். ஏதோ மாவட்டத்திற்கு இவ்வளவு என்று அரிசி, சர்க்கரை பங்கிடு போடுவதான ஒன்று இல்லை இது. ரோம நாடாபரம், மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு இவ்வளவு என்று கொடுத்து அந்த மாவட்ட அதிகாரி முனிசிபல் பள்ளிகள் எவ்வளவு, பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகள் எவ்வளவு, தனியார் பள்ளிகள் எவ்வளவு, சர்க்கார் பள்ளிகள் எவ்வளவு என்று பிரித்துக்கொடுப்பது நியாயமான முறை யாகாது என்று கூறினோம். அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாத நிலையைப் பார்க்கும்போது வருந்துகிறோம். 5 ஆயிரம் என்ற எண்ணிக் கையை அதிகப்படுத்த வேண்டாம். ஆனால் 58 முதல் கேட்டு வந்து 1964-65 இல் 4 ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக் கிறது. இந்த ஆண்டு முடியாமல் போனால் அடுத்த ஆண்டு யார் பல ஆண்டுகளாக ஹையர் கிரேடு போஸ்டிவ் செகண்டரி கிரேடு தகுதி பெற்றும் இருந்திருக்கிறார்கள், 58 முதல் எத்தனை பேர் இருந்திருக்கிறார்கள், என்று கணக்கிட்டுக்கொடுக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். அப் போது தான் மனத் தாங்கல் இருக்காது. அப்போது தான் வெகு ஆண்டு களாக இருந்த ஆசிரியர்களுக்கு சாதகம் கிடைக்கும். பல ஆசிரியர்களுக்கு பின்னால் கிடைக்கும். அப்படிப் பங்கிடு பண்ணிக் கொடுக்காதபடி இந்த முறைப்படி கொடுக்கும்போது ஒரு மாவட்டத்திற்கு அதிகமாக ஆசிரியர்கள் பலன் அடையலாம். பல மாவட்டங்களில் பலன் பெறுகிற ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை குறையலாம். மாவட்ட ரீதியாகப் பார்த்துக்கொடுக்கும் இந்த முறையானது ஆபத்து அளிக்கக் கூடியதாக இருக்காதா என்று கருது கிறேன்.

தகுதியை உயர்த்திக் கொள்ளுவதென்று செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் கள் பி.எ. பட்டம் பெற்றவுடனே 3 மாதம் "Shortened" பி.டி. கோர்ஸுக்குச் செல்லுகிறார்கள். 4 மாத கோர்ஸ் அது. அவர்கள் சென்று பி.எ., பி.டி. ஆக வருகிறார்கள். அதே மாதிரியாக உடற் பயிற்சி ஆசிரியர் கள் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களைப் போல் பி.எ., பட்டம் பெற்று பிறகு 3 மாத காலம் "Shortened diploma" கோர்ஸுக்குச் சென்று அந்தப் பயிற்சியைப் பெற்று நமது உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் Diplomats ஆக இருந்திருக்கிறார்கள். எப்படி செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் "Shortened" பி.டி. கோர்ஸ், 4 மாத கால கோர்ஸ் பெற்று பி.டி. ஆசிரியர்களோ, அதே மாதிரியாக Higher Grade Physical Education teachers பி. எ., படித்து 3 மாத கோர்ஸில் பட்டம் பெற்று பயிற்சி பெற்று Physical Director களாக இருந்திருக்கிறார்கள். இம் மாதிரியாக 3 மாதம் பயிற்சி பெறுவதற்கு, அவர்கள் ஏற்கனவே இரண்டாண்டுகள் ஹையர் கிரேடு, அல்லது ஒரு ஆண்டு இந்த பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். இப்படி 3 மாத பயிற்சி பெற்று Diplomats ஆக பல பல்கலைக்கழகங்களில் இருப்பது போல் Diplomats என்று தகுதி வாய்ந்தவர்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். நமது மாநிலத்திலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கின்றனர். இப்போது

[2nd March 1968]

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

திடீரென்று நீங்கள் வைத்திருக்கக் கூடிய Diploma, ஒரு வருஷம் முழுவதும் படித்து வாங்குகிற Diploma விற்குச் சமம் ஆனதாகாது என்று சொல்லி அவர்களுக்குச் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொடுப் பதும், வாங்கிய சம்பளத்தை திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் உத்திரவு இருக்கிறது. அந்த நிலை இல்லாதபடி அவர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நமது மாநிலத்தில் இன் னொரு விஷயம் துவக்கப் பள்ளிகளில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களை இரண்டு ஜாதிகளாகப் பிரித்து வைக்கிறோம். பள்ளிகளுக்குப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர் மிகவும் என்றுபிரித்து வைக்கிறோம். பள்ளிகளுக்குப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர் மிகவும் முக்கியம், அவசியம். கீழ் வகுப்புகளுக்கு குழந்தைகளுக்குப் பாடம் போதிப்பதற்குப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களால், சிறந்த கல்வியை போதிக்க முடியாது. ஒரு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர் எம்முறை சரியான முறை என்று பார்த்துக் கல்வி போதிக்கக் கூடிய ஆசிரியராக அமைய வேண்டும். பேசிக் முறையில்தான் புத்தகம் மாத்திரம் இல்லாமல் மாண வர்களுடைய நடவடிக்கைகளைப் பார்த்து அவர்கள் தேவையை வைத்து அவர்களுக்கு வரக்கூடிய கைத் தொழிலை வைத்து படிக்கச் செய்வது என்பது. இது ஒரு பெரிய வித்தை அல்ல. அது ஏதோ யாராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாத முறை போலவும் ஒரு Non-basic teacher-ஆக அவர் எத்தனை ஆண்டுகள் இருந்தாலும் கூட அந்த Basic Training பெற்றிருந்தால் ஒழிய அந்த துவக்கப் பள்ளியை விட்டு வெளியே சென்று விட வேண்டும் என்ற அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது அபாயகர மான நிலைமை. பல துவக்கப் பள்ளிகளுடைய ஆசிரியர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து "நீ பேசிக் டிரெயினிங் பயிற்சி பெறாத ஒரு காரணத்தினால் பள்ளியை விட்டு வெளியே செல்ல வேண்டும்" என்று வற்புறுத்தக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆசிரியர்கள் சிறந்த ஆசிரியர்கள். நன்றாக அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்பதை நிர்வாகிகளும் எல்லோ ரும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வைத்திருக்கக் கூடிய சான்றிதழானது Basic சர்ட்டிபிகேட் அல்ல. Non-basic சர்ட்டிபிகேட் என்ற ஒரு காரணத்தினால் அந்த பள்ளிகளை விட்டு அந்த ஆசிரியர்களை வெளியேற்றாதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஒரு retraining கொடுப்பதற்கு வாக்கு அளித்திருந்தது. இரண்டாண்டு காலமாக அந்த டிரெயினிங் இல்லாததிருந்த காரணத்தினால் அவர்களை வேளியேற்றாதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பயிற்சிபெறா மல் இருந்தாலும் அந்த முறையைக் கையாண்டு போதிக்கக் கூடிய சக்தி வாய்ந்தவர்கள்; ஆற்றல் பெற்றவர்கள் என்று கருதி அந்த ஆசிரியர் களையும் வெளியே அனுப்பாமல் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். இதற்கு அரசாங்கம் கூறும் காரணம் ஜி.ஒ. இருக்கிறதே, நாங்கள் என்ன செய்கிறது என்று கூறுவார்கள். இது பெரும் விந்தையாக இருக்கிறது. நான் மாண்புமிகு கல்வி அமைச் சர் அவர்களைப் பேட்டி கண்டு ஒரு நிலையை விளக்கினேன். நமது பள்ளி களில் பி.எ., பி.டி. தமிழில் பட்டம் பெற்று பி.டி. ஆசிரியர்களாக இருக் கிறார்கள். அவர்கள் தமிழ் மொழிப் பட்டத்தைப் பெறும்போது, தமிழு டன் வரலாறு படிக்கிறார்கள். அவர்கள் பயிற்சி பெறும் காலத்தில் ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக் கல்லூரியில் தமிழும் வரலாறும் படிக்கிறா கள். Tamil and History படிக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க அவர்களை ஏன் வரலாறு ஆசிரியர்களாக நியமிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டேன். நீங்கள் ஒரு மனு எழுதிக் கொடுங்கள் என்று கேட்டார் கள். பல வரலாறு ஆசிரியர்களுக்கு வரலாற்றில் பட்டம் இருக்காது. அவர்களுக்கு Philosophy, Economics, பட்டம் இருக்கலாம். History பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் வரலாறு ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு. Politics, Economics பி.எ., இவர்களுடைய வரலாறு ஆசிரியர்களாக இருக்கலாம் என்றால், பி.எ., பி.டி. படித்து, பி.டி கோர்ஸில் தமிழும் வரலாறும் பயிற்சி பெற்ற, ஆசிரியர்களை ஏன் இப்பதவிகளில் நியமிக்கக் கூடாது என்று கேட்டிருந்தேன். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் எனக்குப் பதில் வந்தி ருக்கிறது, அரசினர் ஆணை இடம் கொடுக்கவில்லையே என்று பதில் வந்திருக் கிறது. எந்தப் பொருள் போதிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ;

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

[2nd March 1968]

அவர்களுக்கு அந்தப் பாடம் பயிற்சி இல்லையே என்று கேட்டிருந்தேன். அப்படியிருந்தால் அந்த விதியை விலக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நாங்கள் செய்து கொண்ட முறையே இதை புறக்கணிப்பதற்கு, விதி குறுக்கே நிற்கிறது என்றால் அரசு விதி நமக்காக இருக்கிறதா அல்லது நாம் விதிக்காக இருக்கிறோமா என்று விளங்கவில்லை. இந்த கோரிக்கைகளில் நியாயம் இருக்குமானால் விதிகளை திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். ஆசிரியர்களைப் பற்றி ஏற்கனவே இந்த உறுதி மொழி கூறியமைக்கு அரசினருக்கு நாங்கள் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். ஒரு கருத்தை நான் கூற விரும்புகிறேன். நமது அரசு 1 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய இருக்கிறது. பயிற்சி பெறும் மாணவர்களுக்கு Stipend கொடுப்பதற்கு 23 லட்ச ரூபாய் அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிகளிலும், பத்தே முக்கால் லட்ச ரூபாய் தனியார் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலும் கொடுக்கப் போகிறது. இத்தனை லட்ச ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் தானா என்றும் முறையா என்றும் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

4-30
p.m.

இந்த ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கு அடுத்த ஆண்டும், மாணவர்களை எடுக்க வேண்டுமா என்று அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இப்போது நம்மிடம் வேலை இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை என்ன என்ற, புள்ளி விவரம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா? இப்போது தனிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் எத்தனை பேர் என்ற புள்ளி விவரம் எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. வேலையில்லாத திட்டப்பட்டம் பெரிதும் இருக்கிறது என்று அறிவேோம். அரசாங்கத்தின் புள்ளி விவரப்படி, 6 வயது முதல் 11 வயது வரையில் அடுத்த ஆண்டுக்கு 18,000 அதிக ஆசிரியர்கள் தேவை. 40 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற விதித்தல் 18,000 ஆசிரியர்கள் தேவை என்று நம்முடைய பட்ஜெட் விளக்கம் கூறுகிறது. 11 வயது முதல் 16 வயது வரையில் 30 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் வீதம், 22,553 ஆசிரியர்கள் தேவை என்று கூறுகிறது. ஏன் 6 முதல் 11 வயது வரை ஏன் 30 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர், என்ற ரீதியில் குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று புரியவில்லை. 16 முதல் 17 வயது வரையில் 40 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் வீதம் 10,000 பி.டி. ஆசிரியர்கள் தேவை என்று புள்ளி விவரம் கூறுகிறது. இதைப் பார்க்கும் போது நமது மாநிலத்தில் 40 பிள்ளைகளுக்கு ஒரு ஆசிரியர் இருப்பதாக, ஒரு தப்பான தோற்றம் உண்டு பண்ணும். இது சராசரி செய்யும் ஒரு தப்பான சராசரியினால் ஏற்படக்கூடிய வினோதம் ஆகும். இந்த சராசரி என்பது ஆட்களை எமாற்றக்கூடிய ஒரு கணித நியதி என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். 40 பிள்ளைகளுக்கு ஒரு ஆசிரியர் விதித் தம் மாநிலத்தில் ஆசிரியர்கள் அமைகிறார்கள் என்றால் என்ன அர்த்தம்? கிராமப் புறத்தில் 10 பிள்ளைகளுக்கு, 5 பிள்ளைகளுக்கு ஒரு ஆசிரியர் இருக்கிறார். இதை எல்லாம் ஈடு கட்டுவதற்கு நகரங்களில் 70, 75 பிள்ளைகளுக்கு ஒரு ஆசிரியர் அமைந்தால் சராசரி 40 பிள்ளைகளுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. 40 பிள்ளைகளுக்கு அல்ல, 50 பிள்ளைகளுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்று வைத்துக் கொள்ள உத்தரவு இடுங்கள். அத்தனை வேண்டும். அந்த உத்தரவு வந்த பாடு இல்லை. ஒரு மாவட்டத்திற்கும் வரியில் நியமித்து டிசம்பரில் அனுப்பிய கேவலமான நிலைமை விருதுநகர் கல்வி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டது. இந்த ஹைஸ்கூல் பள்ளியில் இப்படி, என்று கல்வி உத்தியோகஸ்தர் உத்தரவு இட்டு இருக்கிறார். இது இல்லாத காலம் என்று அல்லி உத்தரவு இட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, இத்தருணத்தில் நமது கல்வியின் தரம் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் தேவை என்று நமது அரசாங்கத்தின் கொள்கையை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன்.

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

[2nd March 1968]

இதே போல் ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக் கல்லூரிகளுக்கு அரசாங்கம் கிறேன். அதே போல் ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக் கல்லூரிகளுக்கு அரசாங்கம் கொடுப்பதையும் வரவேற்கிறேன். நமது மாநிலத்தில் 10 ஆசிரியர் மாநியம் கொடுப்பதையும் வரவேற்கிறேன். இந்த 10 ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக் யர்கள் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் உள்ளன. இந்த 10 ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் 8 பயிற்சிக் கல்லூரிகள் மதுரை பல்கலைக் கழக எல்லையில் கல்லூரிகளில் 8 பயிற்சிக் கல்லூரிகள் மதுரை பல்கலைக் கழக எல்லையில் இருக்கின்றன. அந்த ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் ஒரு கல்லூரியும் அரசினரால் நடத்தக்கூடிய கல்லூரி அல்ல; அவ்வளவு தனியார் துறையில் நடத்தப்படும் Training காலேஜ்கள் ஆகும்: மாணவர்களிடமிருந்து கல்விக்காக கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இவர்கள் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. இந்தப் பயிற்சி பெறும் பி.டி. ஆசிரியர்கள், உயர் நிலைப்பள்ளியில் பணியாற்ற வருகிறார்கள். ஏன் இந்த பி.டி. பட்டம் பெறும் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளுக்கும் கல்வி இலவசம் என்று ஆக்கி இருக்கக் கூடாது? ஆசிரியர்கள் சம்பளத்தை முழுவதுமே ஏன் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்று தெரிந்து கொள்ளவிரும்புகிறேன். இருப்பது 10 கல்லூரிகள் தான். அந்த 10 கல்லூரிகளில் உள்ள பேராசிரியர் களுடைய சம்பளத்தை அரசாங்கம் கொடுப்பது என்பது சிரமமாக இருக்காது. இதை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, பி.டி. பயிற்சிக்கு இடம் பெறும் மாணவர்களுடைய அந்தஸ்தை உயர்த்த இந்த மாதிரியான கல்லூரிகளுக்கு நல்ல மாணவர்கள் கிடைக்க வேண்டும். ஆனால் அது தனியார் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, அரசாங்கக் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, எடுக்கப்படும் மாணவர்கள் எல்லாம் பொதுவான குழுவே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். எப்படி வைத்தியக் கல்லூரிக்கும் பொறி இயல் கல்லூரிக்கும் ஒரு மத்திய குழு வானது தேர்ந்தெடுத்து மாணவர்களை மதுரை அல்லது வேறு இடங்களில் இருக்க கூடிய கல்லூரிகளுக்கு அனுப்புகிறதோ அதே மாதிரி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியும் ஒரு தொழில் கல்லூரி ஆகும். அதற்கு எடுக்கக் கூடிய மாணவர்கள் அனைவரையும் தனியார் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் எடுத்துக் கொள்வதில் சிரமம் இருக்க முடியாது. தனியார் மாணவர்களைத் திரவாகத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் எண்ணிக்கை 10, 15, 20 சத விதம் அவர்கள் விரும்புவதற்கு ஏற்ப எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று கொடுத்து விட்டு, அந்தக் கல்லூரிகளுக்கு பிற தொழில் கல்லூரிகளுக்கு அரசாங்கம் எடுக்கிறது போல் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளுக்கு அரசாங்கம் 80 சத விதம் ஏன் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாது என்று நான் அரசாங்கம் ஆராய வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அத்தனை கல்லூரிகளிலும் பணியாற்றும் பேராசிரியர்களுக்கும் விரிவரையாளர்களுக்கும் பல்கலைக் கழக மானியக் குழு சிபார்சு செய்த சம்பளங்கள் கொடுக்கப்பட இயலாத நிலை பல்வேறு தனியார் கல்லூரிகளில் நிலவிக் கொண்டு இருக்கிறது. அவர்கள் கையில் நிதி இல்லை. அந்தப் பணம் முழுவதும் அந்தப் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவிடமிருந்து வருகிறது. அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டிய பணம் யூ.ஜி.சி. இடமிருந்து வருகிறது. இப்போது கொடுத்து பிறகு ஈடு செய்யக் கூடிய வழி ஏற்படுத்திப் பேராசிரியர்கள் விரிவரையாளர்கள் அவர்களுக்கு கிடைக்குமாறு செய்து, யூ.ஜி.சி. இடமிருந்து அரசாங்கம் பிறகு பெற்றுக்கொள்ளும் அப்போதைக்கு விரிவரையாளர்கள் பேராசிரியர்களுக்கு கொடுக்க முடியும். இதை அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இப்படி அரசாங்கம் முன் பணம் கொடுத்தால் ஒழிய, பல தனியார் கல்லூரிகளில் இருக்கக் கூடிய பேராசிரியர்களுக்கு யூ.ஜி.சி. ஸ்கேல் போட்டு பணம் கொடுக்க இயலாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

வரும் ஏப்ரல் 1-ம் தேதி அரசாங்கம் நமது மாவட்டக் கழக உயர் நிலைப் பள்ளிகளை எல்லாம் அரசாங்க உயர் நிலைப் பள்ளிகளாக ஆக்கி விட முடிவு செய்து இருக்கின்றதாக அறிகிறோம். சுமார் 1,400 போர்ட் ஹைஸ்கூல்கள் அரசாங்க உயர் நிலைப் பள்ளிகளுடன் சேரும்போது, எஞ்சி நிற்க கூடிய 70 நகராட்சி மன்றத்தால் நடத்தப்படும் உயர் நிலைப் பள்ளிகளை ஏன் அரசாங்கப் பள்ளிகளாக ஆக்கிவிடக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் ஹைஸ்கூல்களும் முனிசிபல்

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

[2nd March 1968]

பல ஹைஸ்கூல்கள் இரண்டும் லோகல் போர்ட் ஹைஸ்கூல்கள்; இது பரையில் ஒரே மேற்பார்வையில் அமைந்து இருந்தது. டிஸ்ட்ரிக்ட்போர்டு ஹைஸ்கூல்களுக்கு விதி வேறு என்று இருந்தது இல்லை. முனிசிபல் ஸ்கூல்களுக்கு விதி வேறு அல்ல. இந்த 1,400-ஐ எடுத்துக்கொள்ளும் பிபாது எஞ்சி நிற்கக் கூடிய 70 முனிசிபல் உயர்நிலை பள்ளிகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

4-40
p.m.

நமது நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது அரசாங்கம் நடத்தும் தேர்வுகள் மூலம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் வருவாய் அதிகரிப்பைக் கொண்டு போகிறது என்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். இது மேலும் அதிகரிப்பது மேலும் மேலும் மாணவர்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது. களுக்கு உட்கார்ந்து முன்னுக்கு வருகிறார்கள் அரசாங்கத்தாரின் தேர்வு முறையில் 34.35 லட்சம் ரூபாய் வந்த இடத்தில் இப்போது அலாதவிட மூலமாகவே அரசாங்கத்திற்கு ரூ. 22 லட்சம் ஆதாயம் இருக்கிறது என்று கணக்கு கூறுகிறது. அரசாங்கத்தார் நடத்தும் இந்தத் தேர்வுகள் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு வருகின்ற வருவாயிலிருந்து செலவைக் கழித்தது இந்தத் தேர்வுகள் சரியானபடி நடக்கிறதா என்று அறிகிறோம். இந்த நிலையில் யான்களாக இருக்கிற அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு எந்தவிதமான பணமும் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்பது நியாயமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அரசாங்கத் தேர்வுகளுக்கு மேற்பார்வையாளர்களாக இருக்கிறவர்கள் அரசாங்க அலுவலர்கள்தான். அவர்களுக்கும் உரிய பணம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். முன்னாள் அரசினிடம் இந்தக் கேள்வியை கேட்டபோது அவர்கள், இது அரசாங்க வேலையாகையால் அரசாங்க சிப்பந்திகள் எந்தக் கைம்மாறும் எதிர்பார்க்காதபடி செய்யவேண்டியது கடமை என்று கூறினார்கள். அது பொருத்தமான வாதமல்ல என்று கூறினோம். அரசாங்க ஆசிரியர்கள் எல்லாம் அரசாங்கத் தேர்வு சிப்பந்திகள் சகல வேலைகளையும் எந்தவிதமான கைம்மாறும் இல்லாமல் செய்ய வேண்டுமென்றால், விடைத் தாள்களையெல்லாம் இலவசமாகத் திருத்திக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். ஆனால் அப்படிச் செய்வதில்லை. விடைத்தாள்கள் திருத்துவதற்கு ரூ. 250 என்றும் ரூ. 500 என்றும் கொடுக்கிறோம். ரூ. 6 கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போதுதான், ரூ. 5 அல்லது சாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் என்ற நிலைமை அறிகிறோம். அவர்கள் அரசாங்க கஷ்டங்களுக்கு அவர்கள் ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் ஏற்படுகின்ற விடைத்தாள்கள் திருத்தம் சீர்ப் பிடிக்காமல், அசென்டென்ட் எக்ஸாமினரின் எல்லோருக்கும், தேர்வுகள் சரியானபடி நடக்கிறதா என்று மேற்பார்வை இப்போது கொடுக்கக் கூடிய பணத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க மாக கையில் நிதி வசதி இருக்கிறது. தேர்வுகள் மூலமாகவே ரூ. 22 லட்சம் ஆதாயம் அடைகிறோம். அதைச் சிறிது குறைத்துக்கொண்டு இந்த விதித்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று வேண்டுகிறோம்.

ஆண்டுதோறும் செப்டம்பர் ஐந்தாம் தேதி ஆசிரியர் நாளாக கொண்டாடுகிறோம். அது முன்பிருந்த குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் சர்வபள்ளி ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களுடைய பிறந்த நாள். ஆகையால் அந்த நாளை ஆசிரியர்கள் நாளாகக் கொண்டாடுவது சிறந்தது என்று கொண்டாடுகிறோம். புனிதமான அந்த நாளில் மாணவர்கள் எல்லாம் ஆசிரியர் நான் கொண்டாட பணம் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இது அவ்வளவு பொருத்தமானதாக எங்களுக்குத் தோன்றவில்லை. இது களுடைய நிலை உயர்வேண்டுமென்றால் அதற்குப் பணம் வேண்டுமென்று ஆசிரியர்களே மாணவர்களிடம் சென்று கேட்பது அவ்வளவு தகுந்தது அல்ல என்று கருதுகிறோம். சில மாணவர்கள் ஆசிரியர்களை வாழ்த்தி களுக்கு என்று பணம் சேர்க்கப்பட்டதே. எத்தனை நாளாக ஆசிரியர் மூலமாகப் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்ற கேள்விக்கு பதிலே இல்லை. அந்தப் பணத்தை எந்த வகையில் விநியோகிக்கப் போகிறார்கள் என்ற

2nd March 1968]

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

விவரமும் தெரியவில்லை. இத்தனை ஆண்டுகள் சேகரித்த பணத்திலிருந்து ஒரு ஆசிரியர் கூட பலன் அடையவில்லை என்பது கேவலமான நிலை என்று அறிகிறோம். எந்தவிதமான விதிகள் போடப்போகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதே, ஆசிரியர் ஒருவர் வகுப்பு நடத்திக் கொண்டிருக்கும்போது துக்கமான செய்தி ஒன்று, அதாவது அவருடைய ஒரே மகன் இறந்துவிட்டார் என்ற செய்தி அந்த ஆசிரியரிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதைத் தெரிவித்தவுடனே 24 மணி நேரத்துக்குள்ளாக அவர் கண்பார்வை முழுவதும் இழந்துவிட்டார். இனிமேல் ஆசிரியராக பணியாற்றமுடியாத முற்றிலும் குருடாக இருக்கிற நிலையில் இருக்கிறார். அவர் மனு செய்து ருக்கிறார். எந்தவிதமான ஊதியமும் இல்லை. மற்றும் ஒருவர், கையில் புத்தகத்தோடு பணியாற்ற வரும்போது லாரியில் சிக்கி உயிர் நீத்தார். விபத்துக்கு உள்ளான அவருக்கு இந்த மாதிரி இருக்கிற ஆசிரியர் தேசிய நிறுவனத்திலிருந்து உதவி கிடைக்க வேண்டும். ஒருவருக்கும் உதவி கிடைக்கவில்லை. எப்போது கிடைக்கப்போகிறது? எந்தவிதமான விதிகள் இருக்கின்றன? எப்போது கிடைக்கப்போகிறது என்று தெரியவில்லை. விருப்பு நிர்ணயித்துக்கொண்டு செய்யப்போகிறோம் என்று தெரியவில்லை. விருப்பு வெறுப்பு இல்லாதபடி எந்த விதமான விதிகள் போட்டுக்கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று கட்டாயமாக முடிவு செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஆசிரியர்கள் அந்த நிதிக்கு பணம் திரட்டுவதற்கு உதவும் நிலையில் இருக்க மாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கம் நிதியை உயர்த்துவதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் லாட்டரி மூலமாகத் திரட்டப்போகிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறது. இந்த நிதி திரட்டும் பணியில் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களை நாங்கள் ஈடுபடுத்தப் போவதில்லை என்று திட்டவாட்டமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பெரிதும் நாங்கள் நன்றி தெரிவிக்கிறோம். பள்ளிகள் மூலமாகவும் திரட்ட வேண்டாமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். பள்ளிகள் மூலமாக நிதி திரட்டும்போது கஷ்டமான நிலை ஏற்படுகிறது. சமீபத்தில் பல நாட்கள் இந்த ஆண்டில் நிதி திரட்டிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தது. மாதந்தோறும் நிதி திரட்டும் நிலையில் இருந்தோம். மிகையல்ல.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆசிரியர்களே முன் வந்து பரிசுச் சீட்டுகளை விற்கும் விற்பனையாளர்களாக விரும்பினால் அவர்களுக்குத் தரலாமா?

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : ஆசிரியர்கள் மாணவர்களிடத்தில் வசூலிக்கக் கூடாது என்ற நிபந்தனையுடன் அரசாங்கம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். அதற்கு முழுமனதுடன் பொது மக்களிடமிருந்து நிதி திரட்டிக் கொடுப்போம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : விற்பனையாளர்களுக்கு, ஏஜண்ட் என்ற முறையில் கமிஷனும் கொடுக்கிற காரணத்தால் ஆசிரியர்கள் முன் வந்து விற்பனைத் தருவதாக கூறக்கூடும். அப்படி வந்தால் அவர்களுக்குத் தரலாமா?

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : அந்தக் கமிஷன் ஏழை ஆசிரியர்களுக்குப் பெரிதும் உதவும். ஆனால் மாணவர்களிடம் அவர்கள் விற்பனையைத் தெரிந்தால், உடனே அவர்கள் ஏஜண்ட் பதவியை காணச் செய்ய வேண்டும். மாணவர்களிடம் நிதி திரட்டுவதில் உள்ள கோளாறுகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்போதுள்ள கல்வித் திட்டத்தின் அடிப்படையில் பணக்காடி மாணவர்கள், ஏழை மாணவர்கள் என்ற பாகுபாடு இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் முக்கியம். அதனால்தான் பள்ளிகளில் மாணவர்கள் ஒரே சீருடை அணிந்து வரவேண்டுமென்று கூறுகிறோம். ஒரு வகுப்பறையில் ஒரு மாணவன் வரவேண்டுமென்று கூறுகிறோம். அதே அறையில் ஒருவன் ஒரு பைசா கூட ரூ. 10 கொடுக்கிறான். அதே அறையில் ஒருவன் தன்னுடைய கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்தால் அந்த மாணவன் தன்னுடைய நிலைக்கு கண்ணியத்திற்குக் குறைவாக சுட்டிக்காட்டப்படும் சூழ்நிலை ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இதைக் கூறும்போது ஒரு நிகழ்ச்சி என்னுக்கு நினைவிற்கு வருகிறது. அமெரிக்காவில் உலக ஆசிரியர்கள் மகா

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

[2nd March 1968

நாட்டை முன்பு அமெரிக்கா ஜனாதிபதியாக இருந்த ஐசனோவர் அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள். அப்போது அவர், “நான் ஏழைக் குடும்பத்திலிருந்து வந்தவன் என்றாலும், படிக்கும்போதும், ராணுவ உத்தியோகஸ்தானாகி முதியவனாகிற வரையிலும் ஏழையான குடும்பத்திலிருந்து வந்தவன் நான் என்ற உணர்ச்சியே எனக்கு ஏற்பட்டதில்லை” என்று கூறினார்கள். அது அமெரிக்க கல்விக்கூடங்களிலே சிறந்த அம்சமாக எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. முதிர்ச்சியடைந்த பிறகு ஏழை என்று உணரலாமே தவிர மாணவ பருவத்தில் அந்த பாடுபாடு இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மற்றும் ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். மனதிற்கு மிகவும் வேதனை கொடுக்கக் கூடிய ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேதனை கொடுக்கக் கூடிய ஒரு வம் நடந்தது என்று சொல்வது சரியல்ல. ஒரு சில இடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்மேல் ஏற்படாது என்று மாணவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். தேசியக் கொடியை எரித்து விட்டோம் என்று மாணவர்கள் கூறுகிறார்கள். அது எவ்வளவு கொடுமையான காரியம் என்பதைத் தத்தனை மனிதனிலிருந்து தத்தனை மனிதனிலிருந்து வரையில் பறக்க வேண்டும், தேசிய சின்னமான அது எவ்வளவு கண்ணியத்தோடு காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் கற்பிக்கப்படுகிறது. முதல் வகுப்பிலிருந்து கொடி வணக்கம் செலுத்தி நமது தேசியகொடி என்று சொல்லப்படுகிறது. தேசப்பிதா காந்தியடிகள் கூறியதுபோல “Education of heart” என்ற வகையில் இருந்தது. நல்ல ஒழுக்கமும் உழைப்பும் சேர்ந்த கல்வி எண்ணம் உதிக்ிறது என்றால் அதற்கு யார் பொறுப்பு? ஆசிரியர்கள் சூரிய விஷயமாக இருக்கிறது. நான் இது குறித்து ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் அது முடியுமா என்று எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் யோசிக்க வேண்டும். ஒரு நாட்டில் அந்த நாட்டிற்கான கொடிச் சண்டை வராது. கட்சிகளுக்குத் தனிக் கொடி என்று வரும்போது இருக்கட்டும். கொடி என்பது ஒரு தேசத்திற்கு ஒன்று என்றிருக்க கொடி கட்ட விரும்புகிறார். இந்த போராட்டம் சிறுவர் மனதில் கொடி போராட்டமாக மாறி தேசியக் கொடியை எரிக்கும் மனதில் கொடி தில் இழுத்துவிடப் படுகிறார்களோ என்று அஞ்சுகிறேன். ஆயிரக்கணக்கான கொடிகளுக்கு ஆகும் அந்தத் துணிகள் ஏழைகள் மானத்தைக் போக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்படலாம். அதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

4-50
p.m. எல்லோரும் ஒரு முடிவு செய்து இனிமேல் கட்சிகளுக்கு கொடி
வேண்டாம் என்று தீர்மானம் செய்ய வேண்டும். வரையில் வேறு நாடுகளில் இப்படியில்லை. எனக்குத் தெரிந்த
சின்னம். ஒரு யானை சின்னத்திற்கும், மற்றொரு சின்னத்திற்கும் போட்டி
வருகிறது. அதுவும் தேர்தல் காலத்தில், மற்றொரு சின்னத்திற்கும் போட்டி
காலத்தில் கொடி பறப்பதில்லை. "Unhealthy Rivalry" தவிர சமாதான
தகாதபடிக்கு வளர்கிறது என்று கருதுகிறேன். இந்த பேசுபடி விரும்ப
தால் தான் அரசியல் வேறுபாட்டில் இருப்பவர்கள் கூட சுமுகமாக
உறவாடி வாழ வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகிறதோ என்று அஞ்சுகிறேன்.
மாணவர்களுக்கு அந்த எண்ணம் வராமல் இருக்க வேண்டுமென்ற நம்
நாட்டில் ஒரு கொடி தான் இருக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நிலை வர
வேண்டும். சில நாட்களுக்கு முன்னால் ஒரு பெரிய கம்பத்தில் ஊட்டப்பட
பட்டு சாய்ந்து விட்டது. அது பக்கத்திலுள்ள கம்பம் காற்றினால் அடிக்கப்
போயி டீழே கம்பிகள் வந்துவிட்டன. மின்சாரக் கம்பத்தின் மீது
தையியில்லை. அங்கிருக்கக் கூடிய பெரியவர்கள் எல்லாம் கூட தங்கள்
கடமைகளை மறந்து நிற்க வேண்டிய நிலைமையைப் பார்த்தேன். பிறகு

2nd March 1968]

[திரு. எம். சாஜா அய்யர்]

2nd March 1968]

மின்சார சப்ளை ஆபீசிற்கு போன் செய்து நகரம் பூராவும் உள்ள லைன்களை "ஆப்" செய்யுங்கள் என்று கூறினோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படுகிறது. இதற்கு ஒரு பெரிய முடிவு தேவை. உடனடியாக அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லி விடுவார்கள் என்று நினைக்கவில்லை. ஆனால் எவ்வளவு பெரிய காரியமாக இருந்தாலும் சரி, ஒரு சீன பழ மொழி உண்டு. ஆயிரம் மைல் என்றாலும் அடி, அடியாகத்தான் என்று. அந்த உண்மைகளைப் பற்றி முறையில் அரசியல் தலைவர்கள் எல்லாம் அடியெடுத்து வைத்து கொடுக்கையே அகற்றுவார்களானால் நல்ல சுழற்சி மாண வாழ்க்கைக்கு அடிகோலியவர்களாவீர்கள். அதைச் செய்ய மாறு கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Shri M. G. S. Sir, I have very

* **THIRU D. SANTOSHAM :** Mr. Chairman, Sir, I have very great pleasure in offering my humble tributes to the Hon. the Chief Minister for having given to our State such a prudent and practical and, at the same time, progressive budget. As I have been watching the reactions to this budget, the impression has been gaining ground on me that the Hon. the Chief Minister has, by presenting a surplus budget with absolutely no taxes, let down his political opponents very badly. To explain, Sir, in the first week of February I was driving through Thirumangalam town and in the busiest road junction of that town, there was a very big board with writings in very large letters so that even people hurrying in cars and buses could read. The words that were written were :

“ஐனவரியில் வெல்லத்திற்கு வரி, பிப்ரவரியில் என்ன வரிடோ”

It was obvious that the Opposition Party that had put up that board had been looking forward with great hope that this budget would contain necessarily some new proposals for taxation which would provide useful material for their party propaganda. The Hon. Chief Minister has so completely dashed these hopes that they would necessarily feel disappointed and feel that the wind has been taken off the sails of their propaganda. But whatever their disappointment and discomfiture on this account, whatever their disagreements and differences on the political front, it is my confirmed opinion and sincere wish that all our political parties should rise above their differences, sink their differences, and unitedly support the demand of our Chief Minister for a reallocation of the fiscal resources between the Centre and the States so that the States can have a fair and assured share of the Centrally collected revenues. From some of the statements that were made on the floor of this House yesterday, I have a feeling that members of the Congress Party think that this demand is primarily a criticism of the party in power at the Centre. Probably there is that aspect also. But, in my view, that aspect is only incidental and marginal. The really central and substantial implication of this demand, as I see it, is something far deeper and is really conceived in the best interests of the national economy as a whole. Not only the present Ministry but all the Ministers that held office in the State previously have all managed the financial affairs of the State with great prudence, frugality and economy. On the other hand, there are certain other States, of course, in the North mostly, who have been noted for their lavish expenditure on fanciful and whimsical projects, which have no economic feasibility. Because of the wasteful and lavish expenditure, they were in financial difficulties and the Central

[Thiru D. Santosham]

[2nd March 1968]

Government, who have the right to make grants in their discretion, had to allot grants above their fair share to those States and allot less than a fair share to our State. In effect, this means that prudence is penalised and a premium is placed on lavish and thoughtless expenditure. If, as the Chief Minister has demanded, the finances are allocated in advance on an agreed basis and a definite sum is assured to each State, definitely each State will have to bear the consequences of its own act. A prudent State will then reap its benefits while a State that indulges in useless expenditure will have to pay the penalty. Responsibility will be encouraged and wasteful expenditure will be stopped. On the whole, the national economy will stand to develop. It is in this view that I offer wholehearted support to the Chief Minister's demand in this regard and request all the Opposition Parties to unite in strengthening the hands of the Chief Minister in getting such an arrangement very soon.

I have only one general comment to make on the budget as a whole, and it is not a new thing, as you will see. I would like to call myself an ardent well-wisher of the popularly elected Ministry and as such, I wish that this Ministry during its term of office achieve something really big and of permanent value in each district so that posterity can point to that achievement and say that this was achieved by the first D.M.K. Ministry of our State. In my view such an achievement is possible, but, unfortunately, because of sentimental devotion to a hollow, moth-eaten, impractical policy of Prohibition, the Ministry denies to itself large amounts of revenue with which such achievements are possible. This misconceived policy of Prohibition benefits nobody except the smuggler and the bootlegger and the producer of spurious intoxicants in the name of tonics, *arishtams* and so on. At the same time, this Prohibition law is a potent instrument of oppression in the hands of unscrupulous Policemen who wish to harass poor people. As one who has knowledge and experience of this instrument of oppression in its practical working, I say more harm than good comes on account of this Prohibition law. I am an optimist and I would say it is never too late to take a good decision. The Ministry can later, if not sooner take the right decision and make use of the large revenues that will accrue to them by scrapping Prohibition for the execution of major utility projects that will confer lasting benefits on our people.

00 I now pass on to make some specific requests and suggestions for
m. slight improvement in the budget. Firstly, I find from the budget that a total allocation of 18 lakhs of rupees has been made for the Madurai University. Of these 18 lakhs, 10 lakhs are allotted as non-recurring grant for the construction of buildings and the other eight are towards recurring grant. We are really grateful for and happy about this non-recurring grant of 10 lakhs of rupees. But this recurring grant of eight lakhs does not give any satisfaction. The Madurai University is getting a recurring grant of 19 lakhs of rupees and the Annamalai University gets a recurring grant of 11 lakhs and odd. Side by side with these grants, the minimum that should be given as recurring grant to the Madurai University should be 10 lakhs of rupees. May I repeat what I said last year? The Madurai

[2nd March 1968]

[Thiru D. Santhosham]

University is located at the Seat of the Tamil Sangams of yore of which Tamilians are so proud. If this University is to be a worthy heir to the rich heritage of Tamilnad and is to be a first-rate University which should command the respect and regard of the entire academic world, I would request the Ministry even before the end of the year to allot at least another two lakhs of rupees as recurring grant to the University. I know at present the size of the staff working there. The University was originally started with a skeleton staff and it continues to work with much the same staff. No further improvements have been possible because of the very limited recurring grants that have been made available to the Madurai University. I, therefore, once again request the Government to allot two more lakhs of rupees to the Madurai University.

In paragraph 33 of the Budget speech of the Hon. Chief Minister, he has said that to provide incentive to teachers to acquire higher qualifications, provision has been made and a scheme has been prepared for two advance increments being given to every teacher. That is very good. But, should teachers alone be encouraged and given incentive to acquire higher qualifications? What about the poor young men who are working as clerks or attenders in Government offices or in private firms? I know that in a City like Madras, there are evening colleges where these young men could study and acquire higher qualifications. But in the Madurai University area there is only one evening college and that is run by the Sree Meenakshi College for girls. For boys, there are no evening colleges. I am the President of the Madurai Citizens Education Council and took some effort and approached private colleges one by one to come forward and run evening classes for the benefit of these young men. After great persuasion and pressure, one private college came forward to run a college for these young men. But when we sat down and began to work out the details, we found that there is a rule issued by the Government which says that if the colleges running evening classes have a surplus available with them, that surplus would be adjusted and would be set off against the next year's grant due to the colleges. On the other hand, if there is any deficit in the working of the evening college, the institution alone should bear the loss. We have heard of 'heads we win and tails you loss', only on paper. But here is a rule actually in force which the Government still feel like keeping on the statute book. In the interests of the poor young boys who also deserve encouragement and require incentive to acquire higher qualifications in order to better their prospects, I request the Government to scrutinise the rule, if there is a rule like that as we have seen and scrap it at once. The Government must give a fair deal to private institutions that come forward to run evening colleges for these poor boys.

The next point I wish to make is on behalf of the poor pensioners of the Government. The Hon. Chief Minister's speech itself contains ample evidence of the fact that the rise in prices has been so phenomenal in recent years that there has been a considerable erosion in the real income of the Government servants. Does rise in prices only affect these Government servants? Does it not equally affect the pensioners. The pensioners are given a certain amount on the

[Thiru D. Santosham]

[2nd March 1968]

basic pay as pension. But I really know of no provision for them to meet the increase in prices. I understand that in the State of Gujarat, a forward step has been taken to give dearness allowance. Probably a temporary increase has been allowed in the pension, with reference to the cost of living index. May I request our progressive Government also to examine this question and start at least with a token grant this year itself so that in due course the effect of rise in prices may be neutralised in the case of pensioners also to a substantial extent. While speaking about pensioners, I would like to mention particularly about the pension that is granted to the teachers and headmasters who retired prior to 1960. I remember very vividly how last year the Hon. Member, Mr. Krishnamoorthi, with emotion in voice and tears trickling down his cheeks, made an appeal on behalf of the headmasters who were given a pension of thirty-five rupees. I think this grant of thirty-five rupees to venerable headmasters as pension is an insult and nothing short of it. This thirty-five rupees is less than what the last grade Government servant gets as dearness allowance every month. In spite of several representations, and my Hon. Friend said they are a very small number and a very fast disappearing number, nothing has been done. Everyone of them would be seventy years old and each one has at least one of his feet in the grave, as he said. They are only a handful. Even if their pension is increased to a decent level of seventy-five rupees, not more than Rs. 30,000 would be required. I therefore request that this small amount may be made available so that the great injustice done to a very venerable profession may be set right. I generally take it that the cause of the teachers is well taken care of by the two members, Mr. Krishnamoorthi and Mr. Rajah Iyer and generally I do not touch on it. But because of a letter signed by several of my voters and received by me, I venture to encroach upon this ground so very well covered by the two hon. Members. The matter is this.

Hon. Members must be aware of the Kothari Commission's recommendations regarding the scale of pay of school teachers. The University Grants Commission has recommended a scale of pay for college teachers. The scale of pay recommended by the University Grants Commission was implemented two years ago. But the scale of pay recommended by the Kothari Commission is not at all implemented. The resultant anomaly and injustice may be illustrated this way. If a raw graduate joins a college as Demonstrator or Tutor, his starting pay according to the University Grants Commission is Rs. 225. If the same graduate goes through a further study of two years and acquires the B.T. degree and joins service as Assistant in a high school, he is started on Rs. 140. For the extra qualification, he gets a reduction of about 85 rupees. This is obviously unfair and unjust. But I do realise that the Kothari Commission's recommendations will involve huge sums of money and that the State Government does not possess the resources for meeting the large demand.

5-0 pm I fully realise it. But then some proposal was made that 80 per cent of the additional money that is needed to implement the recommendation should be met by the Central Government and

2nd March 1968]

[Thiru D. Santhosham]

the remaining 20 per cent alone should be met by the State Government. Whatever it is, it is high time that the State Government took up this matter with the Central Government and very soon tried to implement the recommendation of the Kothari Commission. The monumental work done by the Commission has been acclaimed and praised by every one who has studied the report. After deep study, they have recommended the scale of pay. Please let us not put it in Cold-storage. There is ample reason why they recommended that scale and therefore let us not try to merely on the excuse of want of funds—omit to give effect to what has been recommended to the Government by the Commission.

Now, Sir, I wish only to refer to one more point before I finish, and that is about the Subordinate Judicial Service. By the use of the expression 'Subordinate Judicial Service', I wish to refer to all judicial officers from the rank of Sub-Magistrates to Sub-Judges. It is a universally accepted thesis that judges should be like Caesar's wife—absolutely above suspicion. But as at present placed can they act in such a way that they are absolutely above suspicion? A Sub-Magistrate is started on a pay of Rs. 250 per month and he has been conferred the doubtful honour of making this post a gazetted post—in practice this means that he loses the benefits that he would otherwise enjoy as a non-Gazetted officer, namely medical concession and educational concession. But having lost this, he has to somehow keep himself above want and administer justice without giving room for any suspicion. I do not think it is possible. Not only that. The present day position is such that for most of the sub-magistrates the position is: 'Once a sub-magistrate, always a sub-magistrate'. There are no avenues of promotion. True, 20 per cent or even less of that category may be not promoted but selected as District Munsif. They are promoted of course, but before that they must appear for selection before the Public Service Commission. Some of them—less than 20 per cent—do get selected, but what about the other 80 per cent? When once they find they are not selected, they get frustrated in life, and they fall an easy prey to temptations and even those who do not fall a prey to temptation become so peevish and eccentric in temperament that they lose all judicial balance and efficiency and the quality of administration of justice really suffers. I therefore submit that this problem requires very urgent and earnest attention of the Government.

The question of reorganising the Subordinate Judicial service has been engaging the attention of the Government for some years. But no actual decisions have been taken, though I understand that in Andhra Pradesh, some definite steps have been taken, and both the criminal judicial magistracy and the civil side have been amalgamated, and a new class of Munsif magistrates has been created. This is not the time for me to go into the details of the Judicial department. One thing I would like to emphasise, and it is most urgent and necessary. It is that some reform should be undertaken which would place them absolutely above want. That is Number One. Secondly it should provide ample promotional avenues so that they may automatically not be by selection and appointment—by

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [2nd March 1968]

எல்லாம் அழைத்து, இவ்வளவு பெரிய குறையைச் சொன்னது யார்? உங்கள் குறைகளை எல்லாம் தீர்க்க முடியாது. தீர்க்கப்பட வேண்டிய குறைகளே இல்லை, என்று சொல்லி வந்துவிட்டார்கள். அந்த ஆசிரியர்கள் மெனத்தை ஒப்புக்கொண்டதாகக் கருதினார்கள். அவர்களிடத்தில் அப்போது சரி யென்று சொல்லிவிட்டார்கள். இரவு 10 மணிக்கு இயக் குனர் அவர்களை நான் சென்று பார்க்கிறபோது ஆசிரியர்களுக்கு ஒன்றும் சமாதானம் அடைந்து விட்டார்கள். நீங்கள் என் மிகைப்படுத்துகிறீர்கள், என்று கேட்டார்கள் ஆசிரியர்கள் கல்வி இயக்குனரிடம் ஒரு அளவிற்கு ருத்திரமூர்த்தி கண்ணோடு பேசியிருப்பார். அவர்கள் பயந்து கொண்டு ஆகவே துணிந்து குறைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்ன கல்வி மகாநாடு நடந்த பிறகும், அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்த பிறகும், இரண்டு மாதங்களுக்கான இந்த முக்கூட்டு மகாநாடு கூட்டப்படும், என்று பார்த்த பிறகும், நடைபெறவில்லை என்று தெரிந்த பிறகு, இந்த உரிமை மனுவை பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படியானால் ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு கொடுமை அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்பதை நன்கு தெரிந்து கொள்ள முடியும். சுருக்கமாக அந்தக் குறைகளை இங்கு விவரித்துத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் சென்னையோடு 1956-ல் இணைந்தது. 12 வருடங்கள் ஆகிறது. 12 வருடங்கள் முடிந்துவிட்டன. அங்கு இணைக்கிற போது எல்லா பள்ளிகளும் அரசாங்கப் பள்ளிகள். எல்லா ஆரம்ப பள்ளிகளும், அரசாங்கப் பள்ளிகள் தான். உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் 110 அரசாங்க உயர்நிலைப் பள்ளிகள். இந்த சென்னை மாநிலம் பூராவும் இதர மாவட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால், 70, 80 பள்ளிகள்தான் அரசாங்க உயர்நிலைப் பள்ளிகள். ஆனால் நான்கே தாலுக்காக்களைக் கொண்டு அந்த மாவட்டத்தில் 110 அரசாங்க உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஆயிரக் கணக்கான ஆரம்ப பள்ளிகள் அரசாங்கப் பள்ளிகளாக இருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம், இது இணைவதற்கு முன்னால் கல்வி முழுவதும் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட ராஜ்யத்திலிருந்து இந்த மாவட்டம் பிரிந்ததால் ஏற்பட்ட விளைவுதான். அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் இங்கு மாற்றப்பட்டார்கள். மாற்றப்படுகிறபோது பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இங்குள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் அரசாங்கப் பள்ளிகளைக் குறைவாக இருந்தது. இவர்கள் இரண்டையும் இணைத்து ராஜ்ய புனரமைப்பு அல்லது ராஜ்ய இணைப்பு சட்டத்தின்படி ஒரு மாற்றப் பட்ட பகுதியிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு, பணியாளர்களுக்கு எந்த விதமான பாதகமான நிலையும் வரக் கூடாது என்று ராஜ்ய புனரமைப்பு சட்டம் 115 பிரிவு (7) தெளிவாகச் சொல்கிறது. இப்போது ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், அந்த சட்டம் வருவதற்கு முன்னால், வேலையில் இருந்தவர்களை அந்த சட்டம் பாதிப்பதில்லை. தலைமை ஆசிரியர்கள் எம்.ஏ.எல்.டி.-யாக இருக்க வேண்டும் என்று சட்டம் போட்டால், இதற்கு முன்னால் பி.ஏ.எல்.டி.-யாக இருந்த ஆசிரியர்களை அது பாதிக்காது. புதிதாக நியமனம் செய்யப்படுபவர்களைத் தான் அது பாதிக்காது. போல திருவிதாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யங்களிலிருந்து, அது பாதிக்கும். அது சங்கடத்தில் இருக்கும் அரசாங்க ஊழியர்கள், மாற்றப்பட்ட பிறகு ஊழிய சம்பளம், பதவி உயர்வு முதலியவைகளை திரு-கொச்சி விதிப்படியே கொடுக்க வேண்டும், இந்த மாநிலத்தினுடைய சட்டம் அவர்களுடைய உயர் விற்கு பாதகம் விளைவிக்கிற தன்மையில் இருந்தால், அதை அமுல் செய்யக் கூடாது என்பதும் சட்டத்தில் பாதுகாப்பாக கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அதற்கு நேர்மாறான இந்தச் சட்டங்களை எல்லாம் புகுத்தினார்கள். அப்படி மாறுபட்ட சட்டம் உண்டா என்று கேட்கலாம். உண்மையில் திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் ஆசிரியர்களாக வரவேண்டுமென்றால், அவர் அங்கு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்ந்தெடுக்கிறது. இங்கும் அப்படித் தான். ஆனால் இங்கு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்ந்தெடுக்கிறபோது

[2nd March 1968] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

முன்று வருடத்திற்குள் உன்னுடைய வேலை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு முன்னால், (ரெகுலரைஸ்) உறுதிப்படுத்துவதற்கு முன்னால், டிபார்ட்மென்ட் டெஸ்ட், இலாகா தேர்வு, தேர்வேண்டுமென்று சென்னை மாநில சட்டம் சொல்கிறது. ஆனால் திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் பி.ஏ.பி.டி., வெற்றி பெருதலே போதும், இலாகா தேர்வு தேவையில்லை என்றிருக்கிறது. அங்கு பல ஆண்டுகள் வேலை செய்து உறுதிப் படுத்தப்பட்டவர்கள் இங்கு மாற்றப் பட்டார்கள். அவர்கள் சர்வீஸில் (Full members) (Full members) உறுப்பினராக இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இங்கு (Full members) (Full members) உறுப்பினராக வேண்டுமென்றால் இலாகா தேர்வில் வெற்றிபெற்றிருக்கவேண்டும். மாற்றப்பட்டவர்கள் 45 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள். இங்கு மற்ற வேலைகளுக்குக் கூட பதவி உயர்வு கொடுப்பதற்காக சில இலாகா தேர்வுகள் தேர்வேண்டுமென்று இருந்தாலும் 45 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுப்பது வழக்கமாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் இதற்கும் விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று தான் கேட்டோம்.

அவ்வாறு அண்மையில் 1967-ல் கொஞ்சம் பதவி உயர்வு அளித்தார்கள். விதிவிலக்கு அளித்து, ஆனால் அவர்களுக்கு சீனியாரிட்டி கிடைக்கவில்லை என்று விதி விலக்கு அளித்தார்களோ, என்றிலிருந்து சீனியாரிட்டி என்று சொன்னார்கள். உதாரணமாக பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இரண்டு வகையில் இருக்கிறார்கள். 140—250 சம்பளத்தில் இரண்டாவது நிலை பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் அரசாங்கப் பள்ளிகளில் தான் உண்டு. அதிலிருந்து ஒரு சதவீதத்தினுக்கு பதவி உயர்வு கொடுத்து 225—350 சம்பளத்தில் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த விதி விலக்கு அளித்து சம்பள உயர்வு கொடுத்த போது, அவர்கள் 225 — 350 சம்பள விகிதத் திற்கு வந்தார்கள். ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் 140—250 சம்பளத் தில் 250 ரூபாய் வாங்கும்போது தான் பதவி உயர்வு அளிக்கப்பட்டது பதவி உயர்வினால் அவர்கள் சம்பளம் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலை எல்லாம் தான் அவர்களுக்கு மிகுந்த சிக்கலை அளித்தது. இதே காரணம் இடத்தில் மிகத் தெளிவாகப் பல முறை சொல்லியும் பயன் பெறாத சூழ்நிலையில் இன்று உரிமை மனுக்கள் போட இருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் அமைச்சரவையும் பரிசீலனை செய்து அதில் இருக்கக் கூடிய நீதி நியாயத்தை உணர்ந்து வேண்டுமாவது சட்ட இலாகாவிற்கு அனுப்பி தெளிந்து அறிந்து கொள்ளலாம். வெறும் கல்வி இலாகாவை மாதிரியம் நடப்பாடல் சட்ட இலாகாவிற்கு இந்தப் பிரச்சனைகளை அனுப்பி அதில் உண்மை இருக்கும் என்று நம்பினால், இந்த நீதியை வழங்குவது நல்லது. உரிமை மனுக்களை அவர்கள் விசாரணைக்குப் போடுவதை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதிலுள்ள நுணுக்கமான சட்ட பங்களைச் சொல்லி இந்த சபையினுடைய நேரத்தை வீணாக்கக் கூடாது என்பதற்காக நான் அவைகளைச் சொல்லவில்லை. கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மாநாட்டில் அறிவித்தது போல இந்த மாதத்திற்குள்ளேயே என்னை யும் கல்வி இலாகா இயக்குனரையும் அழைத்து அவர் முன்னிலையில் பேசி உண்மை நிலையை உணர்ந்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது போல மொழி ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சனை இருக்கிறது. இங்குள்ள திருவிதாங்கூர்-கொச்சியிலிருந்து மாற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களில் திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் வித்வான் பட்டம் தேர்ந்தவர்கள் இந்த மாநில வித்வான் பட்டத்திற்கு சமமானவர்கள் இல்லை என்று கருதி அவர்களுக்குத் தனியாக ஒரு சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலுள்ள பல கலைக்கழகங்கள் மானியக் குழுவில் கொண்டு வரப்படுகிற 26-வது பல்கலைக் கழகமாக திருவிதாங்கூர்-கொச்சி பல்கலைக் கழகம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிற போது இந்த பல்கலைக்கழகப் பட்டத்தை தரம் குறைந்தது என்று கல்வி இலாகாவிலே கருதியிருக்கிறார்கள். இந்த சிக்கல்கள் எல்லாம் 1962-க்குப் பிறகு வந்தது. 56-லிருந்து 60 வரை இந்தச் சிக்கல்கள் இல்லை. 1960-க்குப் பிறகு என்னென்னமோ காரணங்களைக் கொண்டு புதிய சிக்கல்களைத் தோற்றுவித்து இன்று சிக்கல் மயமான ஒரு நிலைமையில் கொண்டு விட்டிருக்கிறார்கள். மொழி ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த நிலை இருக்கிறது. எனவே மாண்புமிகு இப்போதும்கூட

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [2nd March 1968]

வித்வான் பட்டம் தேர்வுக்கு இங்கிருந்து எழுத முடியாது. 1956-க்கு முன்னால் எழுதியிருப்பார்கள். 1956-க்கு முன்னால் வித்வான் பட்டம் பெற்றவர்கள் சென்னை வித்வான் பட்டத்திற்கு ஒப்பானவர்கள் என்று கருதப்படவேண்டும்.

அது போலவேதான் அங்கு செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் இன்னொரு குறை இருக்கிறது. திருவிதாங்கூர்-கொச்சி பகுதிகள் இங்கு இணைந்த போது எலிமெண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் என்று அங்கு தரம் கிடைப்பாது. 9-வது வகுப்பு பட்டம் பெற்றவர்கள், 7-வது வகுப்பு பட்டம் பெற்றவர்கள் ஆக அத்தனை பேர்களும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியருக்கு உரிய பயிற்சி பெற்று செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாக இருந்தார்கள். இப்போது அவர்கள் இங்கு இணைந்த போது இங்கு வந்த பிறகு அவர்களைத் தரம் தாழ்த்தி இரண்டு, மூன்று என்ற சம்பள விகிதத்தில் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். இது தவறு என்று நீதி மன்றம் சொல்லியிருக்கிறது. இந்த 4 பேருக்கு மாத்திரம் பதவி உயர்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே தரத்தில் இருக்கக்கூடிய மற்றவர்கள் கேட்டால் நீங்களும் வழங்கு போடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையில் கல்வி இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு நாம் இது நியாயம் என்று சொல்லுகிறபோது அத்திரம் வருகிறது. நான்களே அதைப் பார்க்க முடிகிறது. சட்ட ரீதியாக இப்படி கேட்பது நியாயம் என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு திடீரென்று கோபம் வருகிறது. என்ன சட்டம், நியாயம், ஏதாவது வேண்டுமானால் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள், தருகிறோம் என்று சொல்லுகிற நிலை இருக்கிறது. நீங்கள் காட்டுகிற தயவு தேவை யில்லை. நியாயம், நீதி அடிப்படையில் இருந்தால் அதைச் செய்தால் போதும் என்று சொல்லுகிறோம். 4 பேர் ரிட் மனு செய்து வெற்றி பெற்ற பிறகும், அதே நிலையில் இருக்கும் மற்றவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லுவது அவர்களுடைய முந்தைய வாதத்தின் நிலைமை. இப்போது 29 பேர் மனு செய்ய இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவர் இதே கொள்கைக்காக உயர் நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனு செய்து, அவர் கேட்டது நியாயம் என்று தீர்ப்பு கூறி, அவர் கல்வி இலாகா தேர்வு தேற வேண்டியதில்லை என்று தீர்ப்பு வழங்கி, பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டியது கல்வி இலாகா தான், அவர்களிடம் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இப்போது மறுத்ததற்குப் பின்னால் 30 பேர் இந்த அளவில் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்கள். எனவே சிறியதாகக் கருதி நாம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தார்போல, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தனியார் பள்ளிகள் பி.எஸ்.எஸ். ஸ்கூலில் செயல்படுகிறது. இங்கே எம்.யி.ஆர். அங்கே பி.எஸ்.எஸ். இதை மாற்றிவிட்டு அங்கேயும் எம்.யி.ஆர். புகுத்த வேண்டும் என்ற நிலை வந்திருக்கிறது. நாங்கள் அதற்கு எதிர்ப்பாளர்கள் அல்ல. இங்குள்ள சட்டங்கள் அங்கு புகுத்தப்பட்டு நடைமுறையில் நடக்கவேண்டும் என்ற கருத்து உடையவர்கள் தான். ஆனால் வருகிற பாதுகாப்பு எம்.யி.ஆர். பள்ளிகளில் இல்லை. அதைத் தான் உறுப்பினர் திரு கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்லும் போது இந்த தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று சொன்னார். அவர் ஒரு ஆசிரியர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமானால், அரசினர் பள்ளி ஆசிரியர் மீது முறையை தனியார் பள்ளி ஆசிரியர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கும்போதும் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்போது அரசினர் பள்ளியில் ஒரு ஆசிரியர் மீது நடவடிக்கை எடுத்து சஸ்பெண்டு செய்ய வேண்டுமானால், டைரக்டரூடைய (பர்மிஷன்) மீது அனுமதி வேண்டும். கல்வி இலாகா இயக்குனர் பர்மிஷன் வேண்டும். அதற்கு முறையாக விசாரணை நடத்தப் படுகின்றன. இந்த எம்.யி.ஆர். ஸ்கூல் படி கணியா பள்ளிகளுக்கு அந்த முறை தேவையில்லை. மேலே எலிமெண்டரி ஆசிரியர்களுக்கும்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

நடவடிக்கை எடுத்து அவரை நீக்கிவிட்டு அதைச் செய்துவிட்ட பிறகு, அதைக் கல்வி இலாகாவிற்குத் தெரிவித்தால் போதுமானது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அங்கேயும் எம். யி. ஆரை அமுல் படுத்துவதற்கு முன்னால் பி. எஸ். எஸ். ஸ்கூல் படி அந்த ஆசிரியர்களுக்கு என்னவெல்லாம் வாய்ப்புகளும், வசதிகளும், பாதுகாப்புகளும் இருக்கிறதோ அதையே எம்.இ.ஆரில் புகுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழ் ஆசிரியர்கள் நிலை, முதல் நிலை தமிழ் ஆசிரியர்கள் 140—250 என்ற சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். இரண்டாவது நிலை தமிழ் மொழி ஆசிரியர்கள் 90—140 சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்களில் 140—250 சம்பளம் என்றும் முதல் கிரேடு பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் என்று 225—350 சம்பளமும் வாங்குகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. என்ற நிலை இருக்க தமிழ் மொழி உயர்த்தப்படுகிறது. சிறப்பிக்கப்படுகிறது. என்ற நிலை இருக்க காரணத்தினால், தமிழ் ஆசிரியர்களிலும் ஒரு செலக்ஷன் கிரேடு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். இப்போதும் இந்த மாதிரி செக்ஷன் கிரேடு கேரளாவில் இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் நாங்கள் இங்கு இணைவதற்கு முன்னால் கேரளாவில் இருந்தது. பி.எ. பட்டம் பெற்றவர்கள் 140—250 சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். உயிர் வித்வான் பட்டம் பெற்றவர்கள் 90—140, பெறுகிறார்கள். பதவி உயர்வு பெற்ற பின்னர்தான் 140—250 என்று சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். இவர்களில் ஒரு 5 பேருக்கு ஒருவருக்கு செலக்ஷன் கிரேடு கொடுக்கவேண்டும் என்று விதி கொண்டு வந்தால் தான், தமிழ் மொழியைச் சிறப்பித்த பெருமைக்கு உரியவர்கள் ஆவோம் என்று குறிப்பிட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது போல நமது இந்த பட்ஜெட்டிலேயே நல்ல கல்வி தகுதி பெற்றவர்களுக்கு இரண்டு வருஷம் ஊதிய உயர்வை ஒரேயடியாக வழங்குவது என்பது அவர்கள் கல்வி தகுதி பெறுவதற்கு ஊக்கம் அளித்திருக்கிறது. இது பாராட்டுதலுக்குரியது. இந்த மாதிரி கூடுதல் தகுதி பெற்றவர்களைப் பாராட்டுவதைப் போலவே செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரு செலக்ஷன் கிரேடு ஏற்படுத்தவேண்டும். எஸ். எஸ். எல். சி. வெற்றி பெற்ற பிறகு செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாக வந்தால், வாழ் நாள் முழுவதும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். அதிலே 5-ல் ஒரு பேருக்கு செலக்ஷன் கிரேடு என்று வைக்கலாம். இப்போது அப்படி கேரளாவில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதையும் செய்யவேண்டும் என்று பேர்களுக்கு செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் பதவி கொடுக்கப்போகிறோம் என்று இருக்கிறது. யாருக்கு எப்படி கொடுப்பது, இந்த 3 ஆயிரம் பேரை எப்படி தேர்ந்தெடுப்பது என்ற தொல்லை வராமல் இருக்க, அனைவருக்கும் ஒரேயடியாக செகண்டரி கிரேடு பதவி கொடுத்து விட்டால், இந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தனியார் பள்ளியிலுள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்களிலிருந்து ஒரு பகுதியினரை கல்வி இலாகா அதிகாரிகளாக தேர்ந்தெடுத்து நியமிக்க வேண்டும். நீதிபதி வேலைகளுக்கு நீதி மன்றங்களிலிருந்து பதவி உயர்வு கொடுத்தும் நேரடியாக பாரிலிருந்து ஒரு சத வீதத்தினரையும் தேர்ந்தெடுப்பது போல, இந்த கல்வி இலாகா அதிகாரிகள் பதவிகளுக்கும் அரசினர் பள்ளியிலிருந்து ஒரு சத வீதத்தினரையும் தனியார் பள்ளியிலிருந்து ஒரு சத வீதத்தினரையும் தேர்ந்தெடுத்தால் தான் தனியார் பள்ளிகளில் இருப்பவர்களுக்கும் ஊக்கம் அளிக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக இந்த பர்-யூனிவர்சிட்டி புகு முக வகுப்புக்கு கல்வி பயில்பதற்கு மாணவர்களுக்கு அளிக்கின்ற சலுகை எல்லாம் மற்ற தொழில் கல்லூரிகளில் இருக்கின்றவர்களுக்கு அளிப்பதற்கு இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் வகை செய்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. ஆனால் இந்த புகுமுக கல்லூரியிலே இடம் பெறுவதற்கு Evening Classes Shift system மற்ற மாதிரி பள்ளி திட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். அனைத்து கல்லூரிகளில் ஊழல்கள் நடைபெறுகிறது என்பதைப் பார்க்கமுடிகிறது. ஏழைகளுக்கு கல்வி பயில்வதற்கு இடம் கிடைப்பது இல்லை. நல்ல மதிப்பு என்ன பெற்றிருந்தாலும், கைக்கூலி கொடுத்து, 200, 300 கொடுக்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதைத் தடை செய்வதற்கு

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [2nd March 1968]

மாவட்ட ரீதியாக தேர்வுக் கமிட்டிகள் அமைக்கவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏன் என்று சொன்னால் கல்வி நிலையம் நடத்துவது ஓரளவு லாபகரமான தொழில் ஆகி விடும் என்று பலர் நினைத்து ஆரம்பிக்கிறார்கள். அரசாங்கம் பெரும் அளவு மான்யம் கொடுத்து ஊழலுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு சொற்பொழிவை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஆர். ராமன் நாயர் : தலைவர் அவர்களே, நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல அனுமதித்ததற்கு வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1968-69ம் வருட நிதி நிலை அறிக்கையில் உபரி தொகையாக காட்டி வரி போடாமல் இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் வரியை நாம் ஏற்கனவே போட்டு விட்ட காரணத்தால், இந்த பட்ஜெட் கொண்டு வரக்கூடிய இந்தத் தருணத்தில் வரி போடவில்லை என்பதே ஒரு பெருமைக்கு உரிய காரணம். கொஞ்சம் முன்னாலேயே தேவையான சில வரிகள் எல்லாம் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. கரும்புக்கு வரி போட்டு இருக்கிறது. வெல்லத்திற்கு வரி போட்டு இருக்கிறது. வியாபாரிகளுக்கு வரி போட்டு இருக்கிறது. பல் ஸ்கூலுக்கு திரும்பவும் வரி போடப்பட்டு இருக்கிறது. பஸ் சார்ஜ் கூட்டப்பட்டு இருக்கிறது. இம்மாதிரியான வரிகள் ஏற்கனவே போட்டு இருப்பதன் காரணமாக இப்போது முலாமல்சார் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய வரவுகளைத் திட்டத்தில் வரி இல்லை என்பது ஒரு பெருமைக்கு உரிய காரணம். ஏற்கனவே போட்டிருந்த இப்போது வரி போடவில்லை என்று சொல்லமுடியாது. வரி போட வேண்டாம் என்று சொல்ல முடியாது. வரி இல்லாமல் சர்க்கார் நடத்த முடியாது. பல அபிவிருத்திகளை, பல முன்னேற்றங்களை தொடர்ந்து நடத்தமுடியாது என்பது எனக்கும் தெரியும். ஆனால் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் எனக்குப் பூட்டி இருக்கக்கூடிய மில்களைப் பொறுத்தவரையில், ஏதோ கார்பொரேஷன் மூலமாக திறந்து நடத்துவார்கள் என்று எல்லாம் சொல்லப்பட்டு இருந்தாலும் கூட, சர்க்கார் கொடுத்த வாக்குறுதியைத் தொடர்ந்து தொழிலாளர்களுக்கு மில் திறக்கும் வரையில் ஏதாவது உதவித் தொகை கொடுப்பதாக ஏற்கனவே வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எந்த விதமாகவும் இந்த அறிக்கையில் மேற்படி தொழிலாளர்களுக்கு உதவியாக பணத்தையும் ஒதுக்கி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

அடுத்ததாக இந்த படி அரிசித் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், சொல்லும்போது இது யாரும் ஜனங்கள் கேட்கவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பல தடவை சொல்லியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் இப்போது இருக்கிற மாதிரி ரேஷன் வாங்கலாம் என்று நினைக்கிறோம். ஜனங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். படி அரிசி திட்டம் வந்தால், அந்த அந்த ஊரில் உள்ள காங்கிரஸ்காரர்களும் வாங்கிக்கொள்வார்கள். சர்க்கார் வாக்குறுதியைத் தொடர்ந்து இந்த படி அரிசி திட்டம் அமுல் படுத்த வேண்டும் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, இது காங்கிரஸ்காரர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி அல்ல. யார் வாக்குறுதி கொடுத்தாலும் சரி, படி அரிசி திட்டம் முக்கியம். யார் தினம் அரிசி பஞ்சம் கொஞ்சம் அதிகமாக ஏற்பட்டது. இரண்டு வருடத்திற்கு போதுமான அளவு மழை இல்லாமல் இருந்தது. ஜனங்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள், அரிசியை நியாயமாகக் கொடுக்கமுடியாமல் தடை செய்துவிட்ட காரணத்தால், இந்த படி அரிசி திட்டம் பெரிய பிரசாரத்திற்கு ரொம்ப பிரயோசனமாய் இருந்தது. இந்த சர்க்கார் ஆரம்பத்தில் படி அரிசி ஒரு ரூபாய்க்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. இந்தக் கட்டியைப் பொறுத்த வரையில், பிரசாரம் செய்கிற போது, பதவிக்கு வருவதாக இருந்தால், படி அரிசி கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். இரண்டு வருடத்திற்கு முன்னால் ஒரு படி அரிசி ரூபாய்க்கு குறைவான விலையில் விற்பது. 2, 3 வருடங்களாக ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் போய் விட்டது. ஜனங்கள் ரொம்ப ஆவலாக இருந்தார்கள். அதை அனுசரித்து காங்கிரஸ் செய்ய முடியவில்லை. இந்த சர்க்கார் வந்ததும் அதை செய்யட்டும் என்று காங்கிரஸ் அப்பறப்படுத்தி இன்

2nd March 1968]

[திரு. ஆர். ராமன் நாயர்]

னொரு சர்க்காருக்கு பதவி அளிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன், இந்த மாதிரி இன்றைய தினம் நடந்திருக்கிறது. அதை இப்போது கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். கோயமுத்தூருக்கும் சென்னைக்கும் கொடுத்தால் போதாது. மற்ற இடங்களில் கொடுக்கவேண்டும். ஏழைகளுக்கு காகத்தான் படி அரிசி கொண்டு வருகிறது சர்க்கார் என்று சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறது. பல தடவை சொல்லியிருக்கிறார்கள். தோட்டத் தொழிலாளர்கள் ரொம்ப ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். அதற்கும் கீழ்த் தரமான ஏழைகள் கிடையாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அந்த ஏழைகளுக்கு படி அரிசி கொடுப்பதாக ஒரு தடவை அங்கே 4, 5 மாதத்திற்கு முன்னால் அமைச்சர் வந்தபோது சொன்னார். எப்படியாவது ஒரு மாதத்திற்குள் குடும்ப கார்ட் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்னதைத் திருப்பிக் கேட்கிறோம். அதற்குப் பிறகு பேசுகையில், படி அரிசி எல்லா நகரங்களுக்கும் கொடுத்து விடுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சின்ன ஜில்லா நீலகிரி, தோட்டங்களில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் எந்த விதமான தான்யமும் வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடிய நிலை இல்லை. ஊட்டிக்கும் குன்னுக்கும் கொடுக்கும்போது இதையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் பரவாயில்லை என்று சொன்னார்கள். கொஞ்சம் தானே என்று உலெக்டர் கூட சொன்னார். அந்த அளவில் தான் படி அரிசி திட்டத்தை தீர்ப்பந்தப் படுத்துகிறோம். படி அரிசி எல்லா இடங்களிலும் போட்டால், ரொம்ப வசதியாக இருக்கும். போட முடியாததற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகையில் பல காரணங்கள் சொல்லியிருக்கிறார். ரொம்ப மழை இல்லாத கொடுமை யால் தற்சமயம் போட முடியவில்லை. ரேஷன் கடைகளில் கொடுக்கிற அரிசிக்கு இந்த விலை கொடுக்கிறார்கள். மழை இல்லாததால் ரேஷன் கொடுக்காமல் இல்லை. கொடுக்கிற ரேஷன் படி அரிசி திட்டம் அளவில் விலையை பெற்றுக்கொள்ள கேட்கிறோமே ஒழிய, அதற்கும் இந்த மழை இல்லாததற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. உடனடியாக எல்லா இடங்களிலும் செய்ய சர்க்காருக்கு கால தாமதம் ஏற்பட்டாலும் கூட, தோட்டங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக படி அரிசி அமுல் நடத்தினால் நன்றாக இருக்கும். ஏற்கனவே கொடுத்திருக்கிற படி அரிசி திட்டத்திற்குப் பணம் பட்ஜெட்டிலே வந்திருக்கிறது. இனி புதிதாகக் கொடுக்கவேண்டியது இல்லை என்று இருக்கிறார்களா? முதல் திட்டம் மாதிரி கொடுத்து விட்டு, திரும்பி அடுத்த பட்ஜெட்டில் வைத்து இருக்கிறார்களா என்னவோ தெரியவில்லை. தேயிலை தோட்டத்தில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் வேறு வகை இல்லாதவர்கள், அதனால் படி அரிசி கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஏன் கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறீர்கள்? கெட்ட எண்ணத்தில் கேட்கவில்லை. ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் ஏற்கனவே அவர்களுக்கு 200 கிராம் அரிசி சர்க்கார் அதிகமாகக் கொடுத்திருந்தது. விலை அதிகமாக இருந்தாலும் கூட, அந்த 200 கிராம் மற்றவர்கள் போல ரேஷனில் கொடுத்துக் கொண்டு வந்ததைத் தற்சமயம் கொடுக்கவில்லை. படி அரிசி திட்டத்தில் இல்லாவிட்டாலும், அதிகமாகக் கொடுத்த 200 கிராம் அரிசியையாவது மேற்படி தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை ரொம்ப தாழ்மையோடு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்ததாக, நீலகிரியைப் பொறுத்தவரையில், அமைச்சர் அவர்கள் நீலகிரி ரெயில் பாதையை எடுத்து விடுவதை இந்திய சர்க்கார் திறுத்த, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பதாக கீழ் சபையில் பதில் சொல்லியிருக்கிறார். நேற்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். நீலகிரியைப் பொறுத்தவரையில், எந்தத் தொழிலும் கிடையாது. எங்கே போனாலும் உருளைக் கிழங்கு. மழை ஜாஸ்தி ஆனாலும், பனி ஜாஸ்தி ஆனாலும் அடித்துக்கொண்டு போய்விடும். விவசாய உணவு இருக்காது. தேயிலை தோட்டம் பணக்காரர்களிடம் இருக்கிறது. சாதாரண விவசாயி வாழ்வதற்கு அங்கே வகை இல்லை. வருடத்திற்கு 3 மாதத்திற்காகவாவது வெளியூரிலிருந்து பலர் அங்கு சுகவாசியாக இருப்பதற்கு வருகிறார்கள். இந்த 3 மாத வேலையைக் கொண்டதான் ஒரு வருடம் பூராவும் அவர்கள் செலவு செய்து வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

இன்றைய தினம் சர்க்காரிடம் இருக்கிற காட்டு இலாகாவில் பர்மாவிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். இதைச் செய்துகொண்டு பத்திரிகையில் வருவதற்கு முன்னால் இருக்கிற பூரா இடங்களிலும் கற்பூர நாற்றை வைத்திருக்கிறார்கள். குடிப்பதற்கு நீலகிரியில் தண்ணீர் இல்லை. இந்த வறடும் குதிரைப் பந்தயத்தை நிறுத்திவிடலாம் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை. இந்த காட்டு இலாகாக்காரர்கள் அந்த அடர்ந்த காட்டை காண்ட்ராசுட் கொடுப்பதால், மரத்தையெல்லாம் வெட்டிக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு கற்பூர நாற்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக ஊற்றுக்களில் உள்ள தண்ணீரை எல்லாம் இழுத்து விடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகையால் தயவு செய்து இந்தக் காட்டை அழிக்காமல் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பர்மாவிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு பூமி என்று அந்த இடத்தில் கற்பூர நாற்று போடாமல் தடை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[2nd March 1968]

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 4th March 1968.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

116. Order issued with G.O. R. No. 1255, Revenue, dated 9th November 1967, exempting from the liability of entertainments tax to the ben-fit film shows in aid of Flag Day Fund held in December 1967 in the City of Madras. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainment Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

117. Notification issued with G.O. Ms. No. 1938, Rural Development and Local Administration, dated 21st October 1967, making amendment to the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 329 of 1965, dated the 18th September 1965, published at page 2 of Part II—Section 2 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 20th September 1965. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

118. Notification issued with G.O. Ms. No. 2074, Rural Development and Local Administration, dated 13th November 1967 making an amendment to the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 329 of 1965, dated 18th September 1965, published at page 2 of Part II—Section 2 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 20th September 1965, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

119. Notification issued with Roc. No. 57935/67-T, dated 1st December 1967, in regard to the constitution of Town Panchayat Pannaikkadu, Kodaikanal taluk, Madurai district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

120. Notification issued with Roc. 38101/67-F5, dated 4th November 1967, regarding extension of section 286 and other relevant provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920, relating to Vital Statistics to Koothanallur Town Panchayat, Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

[2nd March 1968]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

17. Notification issued with G.O. Ms. No. 3117, Agriculture, dated 13th November 1967 making amendment to the Nilgiris Fishing Rules, 1966 published at pages 391-402 of Part V of the Fort St. George Gazette dated 11th May 1966.

[2nd March 1968]

இணைப்பு I

[1-ம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறிமிட்ட வினா எண். 149-க்கான விடையைக் காண்க.]

1-வது விவர அறிக்கை.

1376-வது பசலியின் (1966-67) நிலவரி கேட்பு, வசூல், நிலுவையை காண்பிக்கும் விவர அறிக்கை:—

மாவட்டம். (1)	கேட்பு. (2)	வசூல். (3)	பாக்கி. (4)
செங்கல்பட்டு	97,44,604	73,28,495	24,16,109
சென்னை	4,15,189	1,40,750	2,74,439
வட ஆற்காடு	1,06,54,755	1,06,42,075	12,680
தென் ஆற்காடு	1,49,88,008	1,40,05,528	9,82,480
தஞ்சாவூர்	3,30,78,178	2,97,11,526	33,64,652
திருச்சிராப்பள்ளி	1,36,99,448	1,32,09,532	4,89,916
மதுரை	1,07,67,905	1,04,78,618	2,89,287
இராமநாதபுரம்	2,00,88,559	74,57,546	1,26,31,013
திருநெல்வேலி	91,27,521	71,70,729	19,56,792
சேலம்	74,46,692	60,44,391	14,02,301
தருமபுரி	41,11,100	35,59,763	5,51,337
கோயம்புத்தூர்	1,23,75,992	1,19,49,292	4,26,700
நீலகிரி	7,78,062	6,73,371	1,04,691
எண்ணியர்குமரி	11,44,032	9,08,583	2,35,449
மொத்தம்	14,84,18,045	12,32,80,199	2,51,37,846

2-வது விவர அறிக்கை.

1374-வது பசலியின் (1964-65) புன்செய் தீர்வையைக் காண்பிக்கும் விவர அறிக்கை:—

மாவட்டம். (1)	புன்செய் தீர்வை பலி 1374. (2)
சென்னை	
செங்கல்பட்டு	
வட ஆற்காடு	7,29,288
சேலம் (தருமபுரி உள்பட)	13,71,091
தென் ஆற்காடு	25,62,465
தஞ்சாவூர்	20,60,497
திருச்சிராப்பள்ளி	9,95,862
மதுரை	16,93,303
இராமநாதபுரம்	12,68,078
திருநெல்வேலி (செங்கோட்டை, தாலாகாவை சேர்க்காமல்)	15,17,242
கோயம்புத்தூர்	12,52,792
நீலகிரி	23,86,048
மொத்தம்	2,03,616
மொத்தம்	1,60,40,282

[2nd March 1968]

APPENDIX II

(Vide answer to starred question No. 155 on page 15)

List of candidates selected for admission to the B.Sc. (Ag.)
Degree Course—1967-68 Session.

AGRICULTURAL COLLEGE, COIMBATORE-3.

Serial number and name of
candidate

Serial number and name of
candidate.

1. Madras City.

1 M. Kumara Raj.	8 K. Mohamed Ebrahim.
2 L. Jayaraman.	9 N. Sukumar.
3 S. Thinagar.	10 Muzaffar Ali.
4 N. Anand.	11 Nasiruddin Mohamed.
5 V. V. Giri	12 S. Subbarayalu.
6 M. Mohamed Ashaf Ali.	13 S. A. Venkattaraman.
7 J. Rahavendra Rao.	14 M. Jayavel Kumaran.

2. Chingleput district.

1 K. Somasekhar Naidu.	5 S. Kumar.
2 C.C. Anwar.	6 G.V. Balaraman.
3 P.S. Balaji.	7 R. Nagabushanam.
4 J. Israel Vijayasekaran.	8 P. Kandaswami.

3. North Arcot district.

1 V. Subbiah.	9 M.K. Ilangovan.
2 K.S. Inbarajan.	10 S. Abdul Raheem.
3 V. Vijayan.	11 C. Robert James Ponnaiya.
4 T.S. Vasantharaj.	12 V. Ramanathan.
5 P. Thulasi Raman.	13 M. Sivaprakasam.
6 C. Ramaswamy.	14 K.B. Mohanraj.
7 V. Sabapathi.	15 E.V. Kalamegam.
8 N. Stalin.	16 J. Thuckaram.

4. South Arcot district.

1 T. Gunasekaran.	9 P. Manjappan.
2 A. Mohideen Basha.	10 G. Paranjothi.
3 T. M. Babu.	11 V. Rathinavelu.
4 M. Kulothungan.	12 D. Kadirvelu.
5 N. Muralidharan.	13 R. Jagath Narayanan.
6 R. Kannan.	14 A. Muruvapadayachi.
7 N. Janardhanan.	15 S. Annamalai.
8 G. Konda Reddy.	16 T.K. Thyagarajan.

5. Salem district.

1 K. Muthuswamy.	8 S. Subramanian.
2 S. Thirunavukkarasu.	9 K. Illango.
3 P.N. Subramaniam.	10 S. Syed Rahimudeen.
4 S. Kaliyannan.	11 A. Marimuthu.
5 P. Doraiswamy.	12 P. Sidha Chetty.
6 B.P. Ramaswamy.	13 D. Shanmugasundaram.
7 C. Thangavelu.	

[2nd March 1968]

Serial number and name of candidate.

Serial number and name of candidate.

6. Dharamapuri district.

1 J. Girithara Gopalakrishnan.	6 K. Ramdoss.
2 M. Inayath Ali Badhusa.	7 R. Soundararajan.
3 S. Raja Kutti.	8 R. Loganathan.
4 R. Nagarajan.	9 K. Mani.
5 M. Jayaraman.	

7. Coimbatore district.

1 M. S. Seshadri.	12 Augustine Paul	Kanagaraaj
2 K. Vijayaraghavan.	Gnanaolivu.	
3 C.V. Dhanakodi.	13 N.P. Shanmugham.	
4 C. Devaraj.	14 S.P. Mylsamy.	
5 P. Ramachandran.	15 K. Angamuthu.	
6 V. Ravichandran.	16 S. Vetrivelan.	
7 S. Ponnambalam.	17 R. Venkateswaran.	
8 N. Natarajan.	18 G. Padmanabhan.	
9 K. Arumugam	19 P. Rajagopal.	
10 M.S. Nehru.	20 P.N. Kumaraguruparan.	
11 R. Subbian.	21 A. Padmanabhan.	

8. Nilgiris district.

1 Colin deCrus.	3 K.M. Sivakumar.
2 G. Jayaprakash.	4 K.K. Nandhi.

9. Tiruchirappalli district.

1 S.P. Thyagarajan.	10 R.M. Meyyappan.
2 K. Janagan.	11 V. Surendran.
3 A. Arulanandam.	12 A. Melchis.
4 R. Rajasekaran.	13 A.S. Rajendran.
5 S. Muruga Pandian.	14 S. Jagadeesam.
6 B. Bakthavathsalam.	15 R. Panneerselvam.
7 K. Gopal.	16 Karamathullah.
8 A. J. Pugalendhi Santhosam.	17 K. Mathendiran.
9 O. Sudhandiram.	

10. Thanjavur district.

1 S. Shanmugasundaram.	5 C. Dharmalingam.
2 M. Kalanda Mohideen.	6 R. Thirugnanaasambandam.
3 S. Jayapal.	7 K. Govindarajan.
4 V. Thirugnanam.	

Scheduled Castes and Scheduled Tribes candidates.

1 Tiruchirappalli—A. Vasudevan	12 Salem—K. Soundararajan.
2 Coimbatore—V. K. Chandra-
sekar.	13 Nilgiris—M. Velayutham.
3 Nilgiris—M.P. Jaganathan.	14 N. Arcot—O. Sankaran.
4 Tiruchirappalli—A. Selvaraju.	15 Salem—N. Chelladurai.
5 N. Arcot—P. Veerapandian.	16 Dharmapuri—R. Jayabalan.
6 N. Arcot—M. Satyanathan.	17 N. Arcot—C. Mahalingam.
7 Salem—E. Doraiswamy.	18 Madurai—G. Ramraj.
8 Salem—U. Raja.	19 Salem—M. Murthi.
9 Salem—K. Chandrasekaran.	20 Ramanadapuram—G. Krishnan.
10 Coimbatore—O. Balakrishnan.	21 Salem—K. Kalceeswaran.
11 Tiruchirappalli—R. Venugopal.	22 S. Arcot—D. Kalaiichelvan.
	23 Coimbatore—M. Padaswathi.

2nd March 1968]

Serial number and name of candidate.

Serial number and name of candidate.

1. Thanjavur district.

1 M. Muthaiyan.	7 V. Jayaprakash.
2 C.M.R. Daniel	8 T. V. Nagarajan.
3 S. Krishnamurthi.	9 P. Anguswamy.
4 D. Sivaraman.	10 P. Prabhakaramurthy.
5 P. Swaminathan.	11 P. Kalaivanan.
6 Nagarajan.	

2. Madurai district.

1 N. Rajendaran.	11 R. Asokan.
2 G. Ramaswamy.	12 K. Karuppiyah.
3 S. Ramakrishnan.	13 A. Chandra Sekaran.
4 R. Arivazhagan.	14 N.N.S. Mohamed Ismail
5 M. Rajarathinam.	15 S.R. M.S. Sethuraman
6 A. Showkatali.	16 M. Natchimuthu.
7 M. Gananjothi.	17 P. Nalasubramanian.
8 S.P. Sathisbabu.	18 S. Sivaraman.
9 V. Karuppiyah.	19 A. Thiruppathy.
10 M. Murugappan.	

3. Ramanathapuram district.

1 K. Dharmarajan.	10 V. Baskaran.
2 A. Jaya Prakash	10 A. Sankaran.
3 V. Subbaraj.	11 S. Sivaraman.
4 S. Ravi Sankar.	12 S. Paul Raj.
5 D. Balasubramanian.	13 S. Hari Krishnan.
6 K. Selvaraj.	14 M. Madaswamy.
7 G. David Chella Baskaran.	15 K. G. Manivannan.
8 S. Ramamoorthy.	

4. Tirunelveli district.

1 M. Sanjeevi.	9 S. Ramachandran.
2 A. Ganesan.	10 O. Mohan.
3 S. Ammamuthu.	11 S. Subramanian.
4 J.B. Daskula Sekar.	12 C. Vaikuntam.
5 V. Periaswamy.	13 A. Ravindran.
6 S. Purana Ganapathy Sundaram	14 P. Sandanamuthu
7 S. Mohan.	15 P. Mariappan
8 T. Theetharappan.	16 H. Nawaz Hameed.

5. Kanyakumari district.

1 A. Chidambaram.	4 A. Sivasubramania Ranjan.
2 S. Kumar.	5 S. Augustine.
3 S. Mani Perumal.	6 S. Arumugam Pillai.

Scheduled Castes and Scheduled Tribes candidates.

1 Tirunelveli—M. Chellappa.
2 Tirunelveli—O. Muthu Kumar.
3 Madurai—R. Maharaja.
4 Ramanathapuram—G. Rajan.
5 Ramanathapuram—S. Palaniswamy.

[2nd March 1968]

Scheduled Caste and Scheduled Tribes candidates—cont

- 6 Tirunelveli—E. Natesan.
 7 Madurai—V. Chinnasangili.
 8 Madurai—S. Karuppiyah.
 9 Tirunelveli—V. Padmanabhan.
 10 Madurai—K. Ponnuchamy.
 11 Madurai—N. Raman.
 12 (S.T.) Tirunelveli—T. Mohan.
 13 Ramanathapuram—A. L. Muthalagu.

MADRAS VETERINARY COLLEGE.

LIST OF SELECTED CANDIDATES FIRST B. V. So. (INTEGRATED)
COURSE, 1967-68 SELECTIONS.Serial number and name of
candidate.Serial number and name of
candidate.*Madras district.*

- 1 Nalini Srinivasan
 2 Sridharan, V. A.
 3 Madhu Sudhan, A.
 4 Kumararaj, M.
 5 Nargunam, J. P.

- 6 Christian, D. J.
 7 Koil Pillai, A. J. D.
 8 Adikesavelu, K.
 9 Bhaskar, N. E.

Chingleput district.

- 10 Kumaravel, T. S.
 11 Muralaedaran, R.
 12 Elangovan, S.

- 13 Jothi Ramalingam, S. B.
 14 Mannel William Nisbert
 15 Subramaniam, C. V.

South Arcot district.

- 16 Kumar, A.
 17 Henry Francis
 18 Dominic Savio Jegam.
 19 Chandrasekaran, T. K.
 20 Murthy, S.

- 21 Jayakumar, M.
 22 Jayakumar, R.
 23 Ramadoss, C.
 24 Rajendran, S.

Thanjavur district.

- 25 Chandrasekaran, S.
 26 Dorairajan, M.
 27 Balakrishnan, M.
 28 Mani, R.
 29 Angusamy, P.

- 30 Thyagarajan, R.
 31 Sowmyaram Babu, R.
 32 Krishnamurthy, N.
 33 Gandhi Nathan, P.

Madurai district.

- 34 Gopal Raj, K.
 35 Balakrishnan, S.
 36 Sathianarayanan, S.
 37 Ignacy Sentiagq
 38 Andavar, T.

- 39 Muthukalai, A.
 40 Thajudeen, R.
 41 Namasivayan, G.
 42 Ayyappan, R.

Ramanathapuram district.

- 43 Madasamy, M.
 44 Ramanujam, T.
 45 Velsamy, V.
 46 Asokan, R.

- 47 Nisther, M.
 48 Govardhanan, S.
 49 Beakaran, V.

2nd March 1968]

Serial number and name of
candidate.Serial number and name of
candidate.*Tirunelveli district.*

- 50 Subramanian, P.
 51 Rajaram, R.S.
 52 Christadoss Vijayakumar
 Samueldavid.

- 53 Victor De Rose, K.
 54 Murugan
 55 Ram Manohar Lohla, V.
 56 Singaravel Pandian

North Arcot district.

- 57 Stalin, N.
 58 Elangovan, M.K.
 59 Perumal, N.
 60 Krishnamoorthy, A.
 61 Sivanandam, C.

- 62 Jayakumar, V.
 63 Palani, C.
 64 Abdul Rahiman, R.S.D.
 65 Ramamoorthy, P.

Thiruchirappalli district.

- 66 Thiagarajan, S.P.
 67 Muruga Pandian, S.
 68 Janagan, K.
 69 Surendran, V.
 70 Mustafa, K.

- 71 Thiagarajan, A.
 72 Ramaguru, V.
 73 Gopalan, D.
 74 Prabakaran, R.

Salem district.

- 75 Thangavelu, P.
 76 Thiagarajan, V.
 77 Dhayaleeswaran, M.R.
 78 Palanisamy, R.

- 79 Viswanathan
 80 Ramalingam, V.
 81 Doraisamy, S.
 82 Sundararajan, P.

Dharmapuri district.

- 83 Inayath Ali Badhusha, M.
 84. Nagarajan, R.

- 85 Sathianarayanan, D.N.
 86 Mohanraj, M.

Coimbatore district.

- 87 Abdul Majeed, M.
 88 Kolandhaswamy, A.S.
 89 Sivaramakrishnan, A.
 90 Viswanathan, K.
 91 Rathna Sabapathi, P.M.
 92 Vajravelu, R.

- 93 Narayanasamy, M.P.
 94 Satyamurthi, K.M.
 95 Ram Mohan, M.V.
 96 Venkatesan, M.M.
 97 Rathinasabapathy, P.M.

Nilgiris district.

- 98 Silvester, J.

Kanyakumari district.

- 99 Jayakumar, K.
 100 Sivasubramania Ranjan, A.

- 101 Arumugam Pillai, S.

Scheduled Caste/Tribe candidates.

- 102 Sandana Doss, S.
 103 Perumal, A.
 104 Chelladurai, N.
 105 Karuppusamy, C.
 106 Elangovan, A.R.

- 107 Varadarajan, E.
 108 Chandrasekaran, M.
 109 Jayabalan, R.
 110 Ayyavoo, C.
 111 Veluchamy, R.

[2nd March 1968]

Serial number and name of candidate.

Serial number and name of candidate.

Candidates selected against Scheduled Caste vacancies for want of Scheduled Caste candidates.

112 Krishnan, K.
113 Rajagopal, E.
114 Manickam, R.
115 Hu Sham Pu.
116 Selvarajan, A.

117 Athinamilagi Pandian, K.
118 Krishnan, V.R.
119 Manoharan, N.
120 Prabhakaran, J.

APPENDIX III

[Vide answer to starred question No. 159 on page 19]

(அ)—

கோடைக்கானல் நகரியக்குழு அமைக்கப்பட்ட பிறகு அது நிறைவேற்றியுள்ள மேம்பாட்டுப் பணிகள்.

பணிகளுக்கான செலவு.

(1)

(2)

	ரூ.	கா.
1 நகரிய அலுவலகத்தின் சுற்றுச் சுவரைப் புதுப் பித்தல்.	1,393	08
2 நகரிலுள்ள சாலைகளை அரசாங்க மானியங்கள் மூலம் சீரமைத்தல்.	1,93,844	26
3 நகரிலுள்ள சாலைகளை நகரிய நிதிகளின் மூலம் சீரமைத்தல்.	26,712	98
4 ஓய்வு இல்லத்தில் சிறு பாலம் அமைத்தல் ..	3,019	35
5 ஓய்வு இல்லத்தில் தாங்கு சுவர் ஒன்று கட்டுதல்.	4,381	04
6 வடிகால்கள் கட்டுதல்	966	78
7 அணுகுசாலை அமைத்தல்	3,644	29
8 தொற்றுநோய் பிரிவை 4 அறைகளுடன் கூடிய ஓய்வு இல்லமாக மாற்றுவதல்.	15,261	00
9 சுற்றுப் பயணிக்கக்கூக தூவல் அறிவிப்புப் பலகைகளை வைத்தல்.	643	00
10 எரிப்பகுதிகளிலும் ஏனைய முக்கிய இடங்களிலும் வலுப்படுத்திய சிமிட்டிக் காரை விசுப்பலகைகளை அமைத்தல்.	720	00
11 நகரிய அலுவலகத்தின் முன் இந்திய தேசப் படத்தையும் ஏரியின் மாதிரிப்படத்தையும் வைத்தல்.	461	55
12 ஸ்ரீநிவாசபுரத்தில் 4 இருக்கைகளுடன் கூடிய உறிஞ்சு கழிப்பிடங்களை அமைத்தல்.	1,600	75
13 குப்பைக்காரருக்கும், துப்புரவாளருக்கும் உறைவிடங்களைக் கட்டுதல்.	29,812	43
14 தாங்கு சுவர் கட்டுதல்	3,033	65
15 வண்டி நிறுத்தும் பகுதிகளில் மேற்பாப்பில் தாரிடுதல்.	1,279	81
16 நடைபாதைகளைக் கட்டுதல்	515	64
17 வடிகாலையும், சிறு பாலத்தையும் கட்டுதல் ..	1,530	47
18 பயணிகள் உறையும் அறைகளுக்கு மேற்பகுதியில் மரத்தால் கூரையமைத்தல்.	684	94
19 வெந்நீர் வசதியுடன் அறை அமைத்தல் ..	757	88

2nd March 1968]

கோடைக்கானல் நகரியக்குழு அமைக்கப்பட்ட பிறகு அது நிறைவேற்றியுள்ள மேம்பாட்டுப் பணிகள்.

பணிகளுக்கான செலவு.

(3)

ரூ. கா.

20 பேருந்து நிலைய தங்கும் விடுதியில் இருவர் தங்கும் அறை அமைத்தல்.	626	27
21 பேருந்து நிலைய தங்கும் விடுதி தாழ்வாரத்தில், கண்ணாடிச் சன்னல்களை அமைத்தல்.	1,905	60
22 சந்தையில், மின், கோழி கடைகளைக் கட்டுதல்.	4,620	46
23 16-ம் எண்ணுள்ள கடைக்கு மின் வசதி அளித்தல்.	104	76
24 திரைப்பட மாலிகையில் பெட்டிக்கடை அமைத்தல்.	625	61
25 திரைப்பட மாலிகையில், அரங்கச் சீரமைப்புகள் செய்தல்.	2,656	47
26 இரட்டைமுறை பெட்டிக் கடைகள் அமைத்தல்.	1,800	00
27 18, 8-ம் எண் கடைகளுக்கு மின் வசதி யளித்தல்.	195	57
28 சலவைத் தொழிலாளர் இல்லங்களுக்குச் சீரமைப்புகள் செய்தல்.	2,200	00
29 ஆனந்தகிரி தொடக்கப்பள்ளியில் உறிஞ்சு வகை கழிப்பிடங்கள் 2 கட்டுதல்.	4,400	00
30 ஸ்ரீநிவாசபுரம் தொடக்கப்பள்ளியில் நண்பகல் உணவு பண்டகசாலைகளை அமைத்தல்.	1,121	38
31 ஆனந்தகிரி லாமலைச் சாலையில் பொது நீர்ச்சுனை ஒன்றை அமைத்தல்.	1,307	00
32 கார்மேல்புரத்தில் பொது நீர்ச்சுனைகள் இரண்டு அமைத்தல்.	123	04
33 நீர் வழங்கல் தொட்டியையும், நீர் வழங்கல் தலைமைப் பணிகளையும் சீரமைத்தல், நீர் வழங்கல் வடிகால் திட்டத்தைப் புலனாய்வு செய்தல்.	35,144	00

(இ)க் (உ) கோடைக்கானல் நகரியக் குழுவின் ஆண்டு வருவாயும், செலவும்:—

வருவு (வருமானம்).	செலவு.
ரூ. கா.	ரூ. கா.
1960-61	3,16,366 42
1961-62	3,32,448 04
1962-63	4,33,523 60
1963-64	4,34,987 15
1964-65	3,34,828 16
1965-66	3,99,007 67
1966-67	4,75,587 81
	3,04,093 28
	3,30,049 79
	3,88,198 06
	3,41,895 80
	3,41,358 68
	4,80,237 64
	3,75,423 00

[2nd March 1968]

(எ) தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தால் இதுவரை அளிக்கப்பட்ட நிதி உதவி விவரம் :—

	ஆண்டு.	ரூ.	பா.
1 சாலைப் பணிகளுக்கு பெறப்பட்ட மானியங்கள்.	1961-62	52,013	76
2 சாலைப் பணிகளுக்கு பெறப்பட்ட மானியங்கள்.	1962-63	71,732	40
3 சாலைப் பணிகளுக்கு பெறப்பட்ட மானியங்கள்.	1964-65	26,800	00
4 சாலைப் பணிகளுக்கு பெறப்பட்ட மானியங்கள்.	1965-66	14,335	00
5 சாலைப் பணிகளுக்கு பெறப்பட்ட மானியங்கள்.	1966-67	29,963	10
குப்பை வாருவோர் இல்வெளிகள் கட்டுவதற்காக 1962-63-ல் அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்ற உதவித் தொகை.		8,500	00
அங்காடியில் மீன், கோழி விற்பனைக் கடைகளைக் கட்டுவதற்காக 1962-63, 1965-66 ஆண்டுகளில் அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்ற உதவித் தொகை.		2,400	00

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 160 on page 20]

In North Arcot district, the conduct of casual election of members to 5 Panchayats for filling up 5 casual vacancies have not been held so far due to non-receipt of nominations. In South Arcot district, there are 113 vacancies to be filled up. Out of this 60 vacancies could not be filled up due to non-receipt of nominations or invalidation of the nominations filed and the remaining vacancies have recently arisen. In Chingleput district, the casual vacancies in the office of members in 2 Panchayats have not been filled due to non-receipt of nominations or rejection of nominations filed. In Dharmapuri District the casual elections in Gendenahalli and Athimugam Panchayats, could not be held as the Divisional officers are awaiting publication of necessary notifications in Fort St. George Gazette. Besides, 24 vacancies caused by the disqualification of members have to be filled up. In Coimbatore District, 7 vacancies have to be filled up as no nominations were filed. In Kanyakumari and Madurai districts, all vacancies have been filled up except in cases where stay orders were issued by courts. In the Nilgiris District, the casual elections of members to 2 Panchayats for 2 vacancies have not been held as nominations filed were either rejected or no nominations were filed. Besides, the election of members to Kilkundah Town Panchayat was not held due to the pendency of Writ Petition. As the Writ Petition has since been disposed of, action is being taken to hold election to the Panchayat after its delimitation into single member wards. In Ramanathapuram district, the election to 8 Panchayats for 10 vacancies could not be held due to non-receipt of nominations. The casual elections to 21 Panchayats in Salem District have not been held and the total number of

2nd March 1968]

vacancies remaining unfilled is 37. Out of this 37 vacancies twenty-five vacancies have since arisen and the remaining 12 vacancies could not be filled due to non-receipt of nominations. 19 vacancies in 11 Panchayats remain unfilled in Thanjavur district due to non-receipt of nominations and filing of Writ Petition and Civil Suit. Besides the election to Mariammankoil Panchayat was not held due to the pendency of reconstitution proposals. In Tiruchirappalli district, 11 vacancies in 5 Panchayats remain unfilled due to non-receipt of nominations. In Tirunelveli District, the elections to fill 12 vacancies in 6 Panchayats were not held due to non-receipt of nomination and postponement of counting of votes.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Monday, the 4th March 1968.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Teaching Grant

*161 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon the Minister for Education and Industries be pleased to state :—

(a) whether arrangements will be made for the payment of teaching grant every month to the Colleges, as many of the students of P.U.C. have been granted fee concession this year and as tuition fee is collected in Colleges having only P.U.C. course; and

(b) whether any representation has been received in this regard from the Union of the private college managements?

கற்பிக்கும் மானியம்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமேன்—

(அ) இவ்வருடம் P.U.C. வகுப்பு மாணவர்களில் பெரும் பகுதி யினருக்கு கட்டணச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், புகுமுக (P.U.C.) வகுப்புகள் மாத்திரமிருக்கும் கல்லூரிகளில் கட்டண வசூல் இல்லாமலிருப்பதாலும், அக்கல்லூரிகளுக்கு கற்பிக்கும் மானியம் (Teaching grant) ஒவ்வொரு மாதமும் அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப் படுமா?

(இ) இதுபற்றி தனியார் கல்லூரி நிர்வாகிகள் சங்கத்திடமிருந்து முறையிடு ஏதேனும் வந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) மானியம் பெறும் கல்லூரிகளுக்கு ஒவ்வொரு திங்களும் “ஆசிரிய மானியம்” அளிக்கும் செயற்குறிப்பு எதுவும் தற்போது இல்லை. சில வகுப்பினரைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்காகப் புகுமுகக் கல்லூரி வகுப்பில் இலவசக் கல்வித் திட்டம் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதால், தனியார் நிர்வாகத்தினருக்குக் கல் லூரிக் கட்டண வருவாயில் இழப்பு ஏற்பட்டது. கட்டண வருவாயில் ஏற்பட்ட அந்த இழப்பு அதே ஆண்டில், அவர்களுக்குக் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் மூலமாக, இழப்பீட்டுத் தொகை மானியமாக சமமாக மூன்று தவணைகளில் அளிக்கப்படும். 1967-68-ல் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒன்பது தனியார் கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையில், இழப்பீட்டுத்தொகை மானியம் 1967-68லேயே அளிக்கப்படும்.

(இ) எழுத்து மூலமாக இல்லை. நேரடியாக வந்து சொல்லப்பட்டது.

[4th March 1968]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, இழப்புத் தொகைக்கு விண்ணப்பம் செய்வதற்கு மாணவர்கள் முதல் அல்லது இரண்டாவது தடவை வாங்கிய கட்டணத்தை திருப்பிக் கொடுத்தவுடன் தான் விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டுமென்று விதி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதிய கல்லூரிகளில் பொருளாதார நெருக்கடி இருப்பதால், முதல் இழப்புத் தொகையை வாங்கி மாணவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கட்டணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்ற உத்தரவின் பேரில் முதல் இழப்புக் கட்டணம் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே ஒரு ஆண்டு முடிந்ததற்குப் பிறகு ஒரு ஆண்டுக்குக் கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி இருப்பதால், முன்று தவணை யாகக் கொடுக்கலாம் என்ற முடிவு இருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால் அதிகமான சிரமம் இருக்காது என்று கருதப்படுகிறது. அப்படி ஏதாவது சிரமம் இருந்தால், தக்கபடி ஆலோசித்து முடிவு எடுத்துக் கொள்ள முடியும்.

Production of bricks.

*162 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

- the number of brick kilns run for the manufacture of bricks through the co-operative sector and through the public sector in Madras State;
- the monthly out-turn of these factories;
- the value thereof; and
- the amount of profit or loss according to the latest information available?

செங்கல் உற்பத்தி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) தமிழகத்தில் செங்கல் உற்பத்திக்காக கூட்டுறவு மூலமும், சர்க்கார் மூலமும் இயங்கும் செங்கல் (brick kiln) தொழிற்சாலைகள் எத்தனை இருக்கின்றன?

(இ) அவைகளின் மாத உற்பத்தி திறன் என்ன?

(உ) அவற்றிற்கு உண்டான மதிப்பு எவ்வளவு?

(எ) லாபம் அல்லது நஷ்டம் கடைசியாகக் கிடைத்த தகவல்படி எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) அரசு மூலம் இயங்குபவை—2.

கூட்டுறவு மூலம் இயங்குபவை—

தொழில் வணிகத்துறை மேற்பார்வையில்—8

சென்னை ராஜ்ய கதர் கிராமத் தொழில் போர்டு மேற்பார்வையில்—67.

(இ) மாதம் ஒரு லட்சம் முதல் 16½ லட்சம் செங்கற்கள்.

(உ) மாதம் ரூ. 3,500 முதல் ரூ. 10,390 வரை.

[4th March 1968]

(திருமழிசை செங்கற் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் செங்கற்களின் விலை இதில் அடங்கவில்லை. ஏனெனில் இத்தொழிற்சாலை இவ்வருடம் மார்ச்சு மாத முடிவில்தான் முறையான உற்பத்தியைத் துவக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது)

(எ) லாபம் : (1967-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி வரை 14 தொழிற்சாலைகள் அடைந்த லாபம்) ரூ. 1,053-64 முதல் ரூ. 77,499 வரை.

நஷ்டம் : (62 தொழிற்சாலைகள் அடைந்த நஷ்டம்)—ரூ. 4,005 முதல் ரூ. 9,832 வரை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த செங்கல் உற்பத்தி தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுமதி வழங்கும் போது அந்த இடம் செங்கல் உற்பத்திக்குப் பொருத்தமான மண் உள்ள இடமா என்று பார்த்த பிறகு கொடுக்கப்படுகிறதா? அப்படி மண் அமைப்பைப் பார்த்துக் காமல் கொடுத்ததால், செங்கல் சரியானபடி உற்பத்தி செய்யமுடியாமல் பல இடங்களில் அந்தத் தொழிற்சாலைகள் மூடுவிழா நடத்தப்பட்டது தெரியுமா? இனிமேலாவது அப்படி நடக்காமல் சரியான மண் அமைப்பு இருக்கிறதா என்று பார்த்த பிறகு அனுமதி கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : செங்கல் தொழிற்சாலைக்கு அனுமதி வழங்கும் போது உறுப்பினர் எடுத்துச் சொல்வதைப் போல மண் அமைப்பு போன்றவைகளைக் கண்க்கில் கொண்டுதான் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவை எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டன என்று விவரம் தெரியவில்லை. என்ன காரணம் என்பதைத் தனித்தனியாக ஆராய்ந்து பார்த்தால் தெரியும். இப்போது ஏற்பட்ட அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது, இனிமேல் லாபகரமாக எல்லோருக்கும் பயன்தரும் வகையில் செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சென்னையில் சர்க்கார் சார்பாக ஆரம்பித்திருக்கும் தொழிற்சாலையின் உற்பத்தித் திறன் எவ்வளவாக இருக்கிறது? சர்க்கார் சார்பிலுள்ள அந்தத் தொழிற்சாலை காரணமாக செங்கல் தேவை நகரத்தில் குறைந்திருக்கிறதா? அல்லது அதிகமாகி யிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இப்போதுதான் திருமழிசையில் 1967-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 29-ந் தேதி அதனுடைய வெள்ளோட்டம் காணப்பட்டது. இனிமேல்தான் முறையான உற்பத்தி மார்ச் மாதம் முதல் ஆரம்பிக்கப்படும். அதற்குப் பிறகு எந்தவகையில் வேலை செய்கிறது என்றும் அதனால் எப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படுமென்று அறிய முடியும்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : அந்த செங்கல் குளைகளுக்கு அனுமதி எப்போது தரப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அதைப்பற்றிய விவரக் குறிப்பு இல்லை. தனிக்கேள்வி போட்டால், தெரிந்து சொல்ல முடியும்.

திரு. எம். எத்திராஜலு : தமிழகத்தில் செங்கல் தொழிற்சாலைகள் எங்கெங்கு இயங்குகின்றன? செங்கல் குளை தொழிற்சாலைகளுக்கு வெளி நாடுகளிலிருந்து ஏதாவது இயந்திரங்கள் வரவழைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? அப்படி வரவழைக்கப்பட்டவை யாருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : திருமழிசையில் இருப்பது செக்கோஸ்லோவாகியா நாட்டோடு தொடர்புகொண்டு அதன் ஒத்துழைப்புடன் நடைபெறுகிறது. மற்றும் எந்தத் தொழிற்சாலைகள் எந்த நாட்டினோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது என்ற விவரம் இல்லை. தொழில் வணிகத் துறையில் 8 தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன.

[4th March 1968]

செங்கற்பட்டு தாலுகா, குன்றத்தூர், லால்குடி, சிதம்பரம் தாலுகா பழுவைகுண்டம், மதுரை, மீனிலிப்புத்தூர், மாயூரம் ஆகிய இடங்களில் உள்ளன. கதர் போர்டு கீழ் உள்ள தொழிற்சாலை விவரங்கள் தனிக் கேள்வி போட்டால் தெரியும்.

Deputy Inspectors and District Educational Officers

*163. Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

- (a) the number of Assistant Professors of Government Training Colleges posted as Deputy Inspectors in 1966; and
(b) the number of such Deputy Inspectors promoted as District Educational Officers?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) 5.
(ஆ) இல்லை.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Sir, may I know the reason for not giving them the District Educational Officers' posts in spite of the training for one year?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே ஐந்து பேர் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டராக நியமிக்கப்பட்டு பயிற்சி பெறும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். டி.இ.ஓ. பிரமோஷன் 1967-ம் ஆண்டில் நியமிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வராததால் அவர்களுக்கு அந்தப் பொறுப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. மேலும் அவர்களில் இரண்டுபேர் உதவி பேராசிரியர்களாகவே திரும்பவும் கல்லூரிக்கு வந்துவிட்டார்கள். மூன்று பேர் பயிற்சி பெறும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். 1966 ஏப்ரல் 1-ந்தேதிக்கு முன்னால் அவர்களுக்கு ரூ. 225-10-275-15-350 என்ற அளவுக்கு சம்பள விதிதம் இருந்தது. டி.இ.ஓ. ஸ்கேலுக்குப் பிறகு ரூ. 300-25-600 என்று ஆயிற்று. இப்போது பேராசிரியர்களுக்கு ரூ. 400-30-640-40-800 வரையில் போவதால், மற்ற டி.இ.ஓ. வுக்கு 300-25-800 இருப்பதால், பெரும்பாலோர் பேராசிரியர்களாக வருவதை மேலானதாகக் கருதுகிறார்கள். பயிற்சி பெறும் நிலையில்தான் மற்ற மூன்று பேரும் இருக்கிறார்கள்.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Sir, would Government reserve the future vacancies for them if they apply for such posts?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: மறுபடியும் பயிற்சி பெற்று அந்த டி.இ.ஓ. வாக வருவதற்கு விரும்பினால் அதற்கான காலி இடம் ஏற்பட்டால் கவனிக்கப்படும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: ஐந்து சாதாரண பேராசிரியர்கள் ரூ. 300 ஆரம்ப சம்பளத்திலிருந்து துணை ஆய்வாளராக ரூ. 140-250 பி.எ.பி.டி. படித்துள்ள துணை ஆய்வாளர்கள் சம்பளத்தில் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: அவர்கள் இருந்த பதவியிலிருந்து இறக்கப்பட்டதாகக் குறிப்புகள் இல்லை. உதவிப் பேராசிரியராக இருந்து பயிற்சி பெறுவதற்குச் சென்றார்கள் என்றும் இரண்டு பேர்கள் கல்லூரிக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்றும் மற்ற மூன்று பேரும் பயிற்சி பெறும் நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்றும் மற்ற மூன்று பேரும் வாக நியமிப்பதற்கு ஏற்ற வாய்ப்பு இடம் காலியாக இல்லாததால் அவர்கள் அதிலேயே இருக்கிறார்கள். இப்போது உதவி பேராசிரியரிலிருந்து பேராசிரியராகப் போவது அதிகப் பலன் தருகிறது என்ற அளவில் டி.இ.ஓ. வாகப் போவதைவிட பேராசிரியராகப் போவது தங்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கக்கூடுமென்று கருதுகிறார்கள்.

[4th March 1968]

சிரியராகப் போவது அதிகப் பலன் தருகிறது என்ற அளவில் டி.இ.ஓ. வாகப் போவதைவிட பேராசிரியராகப் போவது தங்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கக்கூடுமென்று கருதுகிறார்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, புதிய அமைச்சர்கள் பதவி ஏற்றவுடன் டி.இ.ஓ. கிரேடில் ஆளும் கட்சிக்கு வேண்டிய யாரேனும் தகுதியற்ற நிலையில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறாரா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: பொதுப்படையாகக் கேட்டால், எந்த பதிலும் சொல்வதற்கில்லை. குறிப்பிட்டு இந்த இடத்தில் இன்னொரு என்று சொன்னால், அதை ஆராய்ந்து பதில் சொல்ல முடியும்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்: உதவி பேராசிரியர் பேராசிரியராக நியமிக்கப்படுவதற்கு கடந்த காலத்தில் 10 (ஏ) 1 என்ற தற்காலிக சர்வீஸ் இருந்தால் அதையும் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: அது பற்றிய விவரக் குறிப்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் ஆராய்ந்து சொல்லலாம்.

Pesticides

*164 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

- (a) whether the price of pesticides distributed to the ryots of Tamilnad, was increased recently;
(b) the reason therefor; and
(c) the price that prevailed before and after the rise in prices?

பூச்சி கொல்லி மருந்துகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பூச்சிக் கொல்லி மருந்து விலை அண்மையில் கூட்டப்பட்டதா?

(இ) இதற்கான காரணம் என்ன?

(உ) விலை ஏற்றுவதற்கு முன்பும், பின்பும் இருந்த விலை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: (அ) பூச்சிக் கொல்லி மருந்து களின் விலைகளை அரசாங்கம் வரையறுப்பதில்லை. அவ்விலைகளை அம் மருந்து தயாரிப்பாளர்களும் வணிகர்களும் முடிவு செய்கின்றனர். பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் சிலவற்றின் விலை கடந்த ஓராண்டில் கூடியுள்ளது. சிலவற்றில் விலை குறைந்துள்ளது.

(இ) தகவல் எதுமில்லை.

[4th March 1968]

(உ) 1966-67-ம் ஆண்டிலும், 1967-68-ம் ஆண்டிலும் வேளாண்மைத் துறையில் விற்கப்பட்ட சில முக்கியமான பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளின் விலைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

தொடர் எண்ணும், மருந்தின் பெயரும்.	1966-67-ல் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்ட விலை வீதம்.	1967-68-ல் ஏற்றுக்கொள் ளப்பட்ட விலை வீதம்.
(1)	(2)	(3)
1 பி. எச்.சி. 10 சதவீதம் டன் ஒன்று	360 00	370 00
2 டி.டி.டி. 5 சதவீதம். "	510 00	455 00
3 டி.டி.டி. 50 சதவீதம். "	5,049 00	5,100 00
4 தாயிரஆக்கி குளோரைடு "	9,800 00	9,650 00
5 துத்தநாகபாஸ்பைடு கிலோ ஒன்று	10 50	9 80
6 இதைல் பராத்தியான் லிட்டர் ஒன்று	29 80	33 48
50 சதவீதம் இ.சி.		

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, விவசாய இலாக்கா மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய பூச்சி கொல்லி மருந்து தகுந்த டெண்டர்கள் போட்டு விலைக்கு வாங்கி கொடுக்கப்படுகிறதா? தகுந்த விலை குறைவாக இருக்கிறதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மகாராஷ்டிராவில் வித்தியாசத்தைக் குறைத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் வகையில் முயற்சி செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே, டெண்டர்கள் மூலமாகத்தான் செய்யப்படுகிறது. தகுதியான மருந்தாகவும், குறைவானதாகவும் பார்த்து அதை விவசாய டைரக்டர் அவர்கள் வாங்குகிறார்கள். இதைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் எந்தவிதமான குறைபாடும் இருப்பதாக ஒன்றும் தகவல் இல்லை.

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Is there any proposal before the Government to give subsidy to the supply of these pesticides?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அப்படி ஒன்றும் குறைப்பதாக உத்தேசமில்லை. ஏற்கெனவே உணவு தானியங்களுக்கு 25 சதவிகிதமும், கமர்சியல் க்ராப்ஸ், அதாவது வியாபாரப் பொருட்களுக்கு 50 சதவிகிதமும், ஆக இருந்ததை இப்போது இரண்டிற்கும் சமமாக 35 சதவிகிதம் என்று வைக்கப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கத்திற்கு இதனால் கூடுதலாக 10 லட்சம் ரூபாய் சென்ற ஆண்டில் கிடைத்திருக்கிறது.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY : Sir, is there any arrangement to test the potency and efficacy of these pesticides, because several of them are being marketed by several commercial firms and the small farmer has not had the facility to test out the effectiveness of all these pesticides?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பரிசீலனை செய்துதான் அது எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

Kanyakumari District Co-operative Supply and Marketing Society.

"165 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state—

(a) whether the attention of the Madras Government has been invited to the fact of misappropriation of funds in connection with the construction of a rice mill in the Co-operative Supply and Marketing Society in Kanyakumari district; and

(b) if so, the action taken thereon?

[4th March 1968]

கன்னியாகுமரி மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக விற்பனைச் சங்கம்
திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக விற்பனைச் சங்கத்தில் (Co-operative Supply and Marketing Society) அரிசி ஆலை கட்டுவதில் ஊழல் கையாடல் நடப்பதைக் குறித்துத் தமிழக அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) இந்த அரிசி ஆலை கட்டுவதற்குரிய செலவை விட அதிகமாகவும் விபரங்களின்றியும் செலவிட்ட தொகையை அதற்குக் காரணமானவர் களிடமிருந்து வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவரவர்களே, அப்படி அதிகமாக செலவு செய்யப்பட்ட தொகை எவ்வளவு? அதை யார் யாரிடமிருந்து வசூலிக்க உத்தரவு போடப்பட்டு இருக்கிறது? என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவரவர்களே, அந்தக் கட்டிடம் கட்ட முன் அனுமதி வாங்கப்பட்டது. அந்த முன் அனுமதியில் இவ்வளவு தொகைக்கு வாங்கவேண்டுமென்று போடப்பட்டு, அதற்கு மேலும் தொகை செலவழிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது ஒரு குற்றச்சாட்டு. அதற்கு யார் பொறுப்பாளி என்பதைக் கண்டு பிடித்து அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்லி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது போடப் பட்டிருக்கும் தொகை அவர்கள் செலவழித்த தொகைக்குச் சரியாக இருக்கிறதா என்று அவரிடமிருந்து எஞ்சினியர், கூட்டுறவு இலாகாவில் பணியாற்றுவவர் மூலமாக விசாரிக்கப்பட்டு அவர்கள் இன்றைக்கு எவ்வளவு செலவழித்து இருக்கிறார்களோ, எவ்வளவு பெறும் என்று கணக்குப் போட்டு பார்த்து 3,565.63 ரூபாய் அதிகமாகச் செலவழித்திருக்கிறார்கள் என்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகைக்கு யார் யார் பொறுப்பாளி என்பதைக் கண்டுபிடித்து அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

Peoples' Co-operative Bank, Nagercoil

*166 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state—

(a) whether any complaint has been received in March last regarding the frauds committed by the Secretary, Peoples' Co-operative Bank at Nagercoil in the past few years; and

(b) if so, the action taken thereon?

நாகர்கோவில் பீப்பிள்ஸ் கூட்டுறவு வங்கி

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு சட்ட கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நாகர்கோவில் பீப்பிள்ஸ் கூட்டுறவு வங்கியின் காரியதரிசி கடந்த சில வருடங்களாக வங்கியில் செய்து வரும் ஊழல்கள் பற்றி சென்ற மார்ச் மாதத்தில் ஏதாவது புகார் வந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) இந்த வங்கியின் செயல் முறைகளைப் பற்றி விசாரிக்கப்பட்டது. இதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருவதற்கு உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கும்படி நாகர்கோவில் உதவிப்பதிவாளருக்கு உத்தரவு

[4th March 1968]

வங்கியின் நிர்வாகக்குழு பாக்கிகளை வசூலிக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. பாக்கிகள் வசூலிக்கப்படுவதை கவனித்துக் கொண்டுக்கும்படியும், அவசியமானால் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்ய ஏற்பாடு செய்யும்படியும் திருநெல்வேலி கூட்டுப் பதிவாளருக்கு உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, இந்த பீப்பிள்ஸ் கூட்டுறவு வங்கியின் செயலாளர் வங்கிக்கு வரவேண்டியதாகிய ரூ. 15 ஆயிரம் கடனுக்கு ஜாமீனாக கொடுக்கப்பட்ட சொத்தை தன்னுடைய சகோதரி பெயரில் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு வங்கிக்கே கடன் கொடுக்காமல் இருந்தார். பிறகு அந்த வங்கியின் பொதுக்குழு உறுப்பினன் என்ற நிலையில் நான் அதை எழுப்பிய பிறகு பாதி வட்டியைக் கழித்து அந்தக் கடனை வசூல் செய்வதாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இதனால் வங்கிக்கு ரூ. 10 ஆயிரத்திற்கு மேல் பாக்கியிருக்கிறது. இதை அந்த நபரிடமிருந்து வசூல் செய்வதற்கு முடிவு செய்திருக்கிறோம். பொதுவாக கணக்குப்போடுவது என்பது சர்க்குலரிடையே இருந்துவருவது ஊழல் செய்கிறவர்களுக்கு ஊக்கமூட்டுகிற மாதிரி இருக்கிறது. அந்த ஊழலில் உள்ள தொகையை தனி நபர்களிடமிருந்து வசூலிக்க உத்தரவு பிறப்பித்து கூட்டுறவு சங்கங்களில் இனிமேல் அதுபோன்ற ஊழல் நடவடிக்கை தடுக்க முயற்சி எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : ஊழல் செய்வதில் இரண்டு வகை உண்டு. அகப்படக்கொள்ளும்படி ஊழல் செய்துவிட்டால் உடனடியாகக் கண்டிப்பிக்க முடிகிறது. விதிகளுக்கு உட்பட்டு ஊழல் களைச் செய்தால், யார் அதற்குப் பொறுப்பாளி என்று கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர், அதிலே பணியாற்றும் உறுப்பினர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்குச் சில சலுகைகள் அளித்து, அதுவும் விதிகளுக்கு உட்பட்டு செய்திருக்கிறார். அது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆகையால் தொகை மட்டும் வசூலிக்கவேண்டுமென்று நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. தொகை வசூலிக்க முடியாவிட்டால் நிச்சயமாக அதற்குப் பொறுப்பானவர்களிடமிருந்து அத்தொகையை வசூலிக்க முயற்சி எடுக்கப்படும்.

Annanji Co-operative Society and Stores

*167 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state—

(a) The amount misappropriated in the Annanji Co-operative Society—Co-operative Stores situated adjacent to Theni, Madurai district;

(b) the amount recovered through court of law;

(c) the result of the stay order issued by the High Court; and

(d) whether the amount has been collected?

அன்னஞ்சி கூட்டுறவு சோசைடி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு சட்ட-கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—
(அ) மதுரை ஜில்லா, தேனியை அடுத்த அன்னஞ்சி கூட்டுறவு சோசைடி, கூட்டுறவு ஸ்டோரில் கையாடல் செய்யப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

[4th March 1968]

(இ) கோர்ட்டில் வழக்கு தொடரப்பட்டு வசூலான தொகை எவ்வளவு?

(உ) உயர்நீதி மன்ற தடுப்பு ஆணை என்ன ஆனது?

(எ) பணம் வசூலாகிவிட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) அன்னஞ்சி கூட்டுறவு சங்கத்தில் ரூ. 14,945-67-ம், சங்கத்தில் அன்னஞ்சியிலுள்ள ஊஞ்சாம்பட்டி கூட்டுறவு பண்டகசாலையில் ரூ. 3,410-81-ம் கையாடல் செய்யப்பட்டது.

(இ) (உ) & (எ) அன்னஞ்சி கூட்டுறவு சங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் பணமொன்றும் வசூலிக்கப்படவில்லை. கையாடப்பட்ட பணத்தை வசூலிக்கும் பொருட்டுத் தொடரப்பட்ட வழக்கில் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவின் மீது செய்யப்பட்ட அப்பீலின் பேரில் இவ்வழக்கை மதுரை கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் உபபதிவாளர் மறுவிராணை செய்யும்படி சென்னை உயர்நீதி மன்றம் ஆணையிட்டிருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றத்தின் தடுப்பு ஆணை தீர்ந்துவிட்டது.

ஊஞ்சாம்பட்டி கூட்டுறவு பண்டகசாலை சம்பந்தமாக வழக்குத் தொடரவில்லை. இப்பண்டகசாலையைக் கலைப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரி (Liquidator) ரூ. 1,200-மட்டும் வசூல் செய்தார். இந்த பண்டகசாலை கலைக்கப்பட்டு விட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த ஊழல் காரணமாக அந்த ஊரில் கூட்டுறவு இலாகாவின் சங்கங்கள், சொசைட்டிகள் எதுவும் வேலை செய்யாமல், 5,000 பேர் கொண்ட அந்த ஊரில் ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டி கிடையாது. ஆகவே இதன் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து அந்த ரூபாயை வசூல் செய்து கொண்டு, அந்த ஊரில் மீண்டும் கூட்டுறவு இலாகா களை ஆரம்பித்து நடக்க சர்க்கார் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவரவர்களே, இந்த ஊழல் 1953-ல் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. உயர்நீதிமன்றம் வரை பல நிலைகளில் பல கட்டங்களில் இது சென்று ஒரு வழக்கில் அவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டு, மறுபடியும் மாவட்ட நீதி மன்றமும் அதை உறுதி தண்டிக்கப்பட்டு, அப்பீலிலே தப்பித்துக் கொண்டு விட்டார்கள். செய்து, பின்னர் அப்பீலிலே தப்பித்துக் கொண்டு செய்து வந்து என்ற பணத்தை வசூல் செய்வது, சொத்துக்களை சப்தி செய்வது என்ற வழியில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இன்னொரு வழக்கில் இவ்வாறு சப்தி செய்ய சொத்து அல்லாத காரணத்தால் கிரிமினல் வழக்கு மட்டும் போடப்பட்டது. பணத்தை வசூல் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்த பிறகு அதற்கும் அவர்கள் உயர்நீதிமன்றத்திற்குப் போய் விட்டார்கள். இப்போது மறு விராணை செய்ய வேண்டுமென்று திருப்பியனுப்பி இருக்கிறார்கள். மறு விராணை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, மறு விராணை என்றால் யார் செய்கிறார்கள்? விராணை செய்யக் கூடிய ஆட்களையும் கைக்குள் போட்டுக் கொண்டு தங்களுக்கு சாதகமாக ஆக்கிக்கொள்ளக் கூடிய ஆட்கள் இவர்கள். ஆகவே அரசாங்கம் கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இந்த நண்பர்களைப் பற்றிய அனுபவம் எனக்கில்லை. அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறிய கருத்தை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். கோர்ட்டில் இதை எந்த ஆர்பிட்டோட்டி விசாரித்தாரோ அவர்கள் உயர்நீதிமன்றத்தில் எழுப்பி சில அடிப்படையில் இது மறு விராணை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லப் படுகிறது. மதுரை மாவட்ட ஆர்பிட்டோட்டருக்கு இது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

[4th March 1968]

Regulated Markets and Super Markets in the State.

*168 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN**: Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state the amount of grant given by the Central Government to run the regulated markets and the Super markets for the past five years in Tamilnad?

அங்காடிகளும், சூப்பர் மார்க்கட்டுகளும்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு சட்ட-கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—
தமிழகத்தில் ஒழுங்குபடுத்திய அங்காடிகளும், சூப்பர்மார்க்கட்டுகளும் நடத்த மத்திய சர்க்கார் சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளில் கொடுத்த மான்யம் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: ஒழுங்குபடுத்திய அங்காடிகள் (Regulated Markets) ஏற்படுத்துவதற்காக மத்திய அரசு கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் மான்யம் ஒன்றும் தரவில்லை.

சிறப்பு அங்காடிகள் (Super Markets) ஏற்படுத்துவதற்காக மத்திய அரசு இதுவரை ரூ. 9,42,750 (ரூபாய் ஒன்பது இலட்சத்து, நூற்பத்து இரண்டாயிரத்து, எழு நூற்றைம்பது) மான்யமாக வழங்கியிருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, சூப்பர் மார்க்கட்டுகள் ஜில்லா தலைநகரங்களில் சில இடங்களில் மட்டும் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு முனிசிபல் நகரத்திலும், மதுரை ஜில்லா திண்டுக்கல், பழனி போன்ற இடங்களில் ஆரம்பிக்க திட்டம் போடப்படுமா? ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குள்ளும் மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்கள் சப்ளை செய்யும் வகையில் விஸ்தரிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: ஏற்கெனவே 5 சூப்பர் மார்க்கட்டுகள் தொடங்கப்பட்டு நடந்துவருகின்றன. மறுபடியும் வேறு நகரங்களில் எல்லாம் தொடங்கப்பட வேண்டுமென்று கருத்து அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு, மத்திய அரசின் ஒப்புதலைப் பெற்றிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், முக்கியமான நகரங்களில் தொடங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அண்மையில் வேலூரில் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது மற்ற இடங்களிலும் தொடங்கப்பட இருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்: தலைவரவர்களே, 5 சிறப்பு அங்காடிகள் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த ஐந்து அங்காடிகளிலும் சென்ற ஆண்டு ஏற்பட்ட லாப நஷ்ட கணக்கு விவரம் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: அது பற்றிய விவரம் என்னிடம் இல்லை.

Embezzlement in Co-operative Department

*169 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN**: Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state—

(a) the number of cases filed by the Co-operative Department of the Madras State during the period from 1st March 1967 to 31st August 1967 for embezzlement of funds, etc.;

(b) the number of cases stayed; and

(c) the number of cases withdrawn;

[4th March 1968]

கூட்டுறவு இலாகாவில் ஊழல்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு சட்ட-கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழக கூட்டுறவு இலாகாவின்மீது 1-3-1967 முதல் 31-8-1967 வரை கையாடல் போன்ற ஊழல்களுக்காக எத்தனை வழக்குகள் தொடரப்பட்டன?

(இ) எத்தனை வழக்குகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டன?

(உ) எத்தனை வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்பட்டன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: (அ) இலாகாவின்மீது போஸ்டில் கொடுக்கப்பட்ட புகார்கள் 32 (முப்பத்திரண்டு). இவற்றில் 8 புகார்களின் பயனாக கோர்ட்டுகளில் இதுவரை வழக்குகள் தொடரப்பட்டன.

(இ) ஒன்றுமில்லை.

(உ) 1 (ஒன்று).

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, 1-3-1967-லிருந்து 31-8-1967 வரையிலான நான்கைந்து மாத காலதான் இது. பாக்டியுள்ள 7 மாதங்களில் எத்தனை கையாடல் வழக்குகள் தொடரப்பட்டன? இந்த வழக்குகள் தொடருவதில் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் தகுந்தவாறு விஷயங்களைக் கூறுவதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசனைகளைக் கூறவேண்டும். வழக்குகள் நடத்துவதில் இவர்களுக்குத் திறமை யில்லாத காரணத்தால், பல வழக்குகள் தோல்வியடைந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, தகுந்த வழக்கறிஞர்களைப் போட்டு வழக்கு தொடரப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: தலைவரவர்களே, இந்த இடைக்காலத்தில் 103 வழக்குகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அதிலே போஸ்டில் கொடுத்தது மட்டும் கேள்வியில் கேட்டதால் 32 என்று சொன்னேன். இதிலே 8 புகார்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. போஸ்டில் இலாகாவில் இதற்கு என்று தனி ஸ்டாப் இல்லாததால், கால தாமதம் ஏற்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே நாங்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடன், இதை உண்மையென்று ஏற்றுக்கொண்டு, இதற்கென்று தனியாக போஸ்ட் "ஸ்டாப்" கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது போதாது, வேறு ஏதாவது வேண்டுமென்று தெரிவித்தால், அதுவும் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, கூட்டுறவு சம்மந்தப்பட்ட வரையில், இது போன்ற ஊழல்கள் தொடர்ந்து நடப்பதாக இருக்கிறது. ஆகவே அவ்வாறு நடக்காமல் இருக்க இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது புது முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா? அதுவகையில் வழிவகைகளை ஆராய்ந்து கூட்டுறவு துறையில் செய்ய இவ்வரசு முயல்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: இந்த இலாகா சம்மந்தப்பட்ட வரையில், ஊழல் செய்வதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் போவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதிலே விதிமுறையில் தவறு இருக்கிறதா, தனியாக ஆடிட் வேண்டுமா என்பதையெல்லாம் பரிசீலிக்க வேண்டுமா என்பதையெல்லாம் அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரல் அவர்கள் அடிக்கடி வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். மொத்தமாக இந்த இயக்கங்களைப் பற்றியும், விதிமுறைகளைப் பற்றியும், அமைப்பு முறைகளைப் பற்றியும் நான் இப்போது திரு. கே. சந்தானம் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

[4th March 1968]

திரு. எம். எத்திராஜலு : தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரியான வழக்குகளை போலீசுக்கு அனுப்பி விசாரணை செய்துகொண்டிருக்கும் போது, இதை மட்டும் கொஞ்சம் நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று ஏதாவது அரசாங்கத்தால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : எந்த வழக்கு என்று குறிப்பிட்டுக் கொடுக்கவில்லை. பொதுவாக சட்டத்திலே ஒவ்வொரு அபாயச் செய்வதற்கு வழியிருக்கிறது. அந்த அபாயச் செய்வதற்கு உத்தரவு கேட்டால் கொடுக்கவும் சட்டத்தில் இடைக்கால இந்த அரசாங்கத்தினைப் பொறுத்தவரை, கொடுத்ததாக நினைவில்லை.

திரு. எம். எத்திராஜலு : போலீசுக்குத் தெரிவித்த பிறகு, அரசாங்கம் அதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்பட்டதா என்று கேட்டேன். அப்படி ஏதாவது வழக்கு நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அதைத்தான் எந்த வழக்கை என்று கேட்டேன். போலீசுக்கு டிபார்ட்மெண்டில் உள்ளவர்கள் கம்பளெயின்ட் கொடுக்கிறார்கள். அதை இன்வெஸ்டிகேட் செய்து போலீஸ்காரர்கள் வழக்கு தொடருகிறார்கள். அதற்கிடையிலே அந்த சட்டத்திற்குள்ளே அப்பீல் போடுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரியான வழக்குகளுள் திருச்சி கூட்டுறவு மத்திய பாங்கு வழக்கும் சேர்ந்திருக்கிறதா? அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : அது பற்றிய விவரமில்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் சொல்லப்படும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மதுரை போடிநாயக்கனார் கேஸ் வாபஸ் வாங்கப்பட்டது. இது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : வாபஸ் தெரியவில்லை. இங்கு சென்னையைப் பற்றித்தான் இருக்கிறது. மதுரை போடிநாயக்கனார் பற்றி எழுதி அனுப்பினால், நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். இந்த அரசாங்கம் வாபஸ் வாங்கவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : முந்திய அரசாங்கம் வாபஸ் வாங்க மறுத்துவிட்டது. இந்த அரசாங்கம் தான் வாபஸ் வாங்கியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இந்த அரசாங்கம் வாபஸ் வாங்க வில்லை என்று திரும்பவும் சொல்கிறேன். பாங்கின் பெயரைச் சொன்னால், இப்போதே அதுபற்றிச் சொல்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அந்த பாங்கின் பெயர் "போடி நாயக்கனார் கார்டம் பாங்கு"

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : இங்கு வழக்கு போடப்படவில்லை. போடப்பட்டு வாபஸ் வாங்கப்படவும் இல்லை. அது விசாரணை நிலையில் இருக்கிறது. போலீஸ் வழக்கு போட்டதாகத் தகவல் இல்லை.

Government Hospitals

*170 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is true that in most of the Government hospitals there is no sufficient stock of required medicines;

[4th March 1968]

(b) whether it is true that chloroforms and other important medicines which are necessary for performing operations are not available in Erskine Hospital, Madurai; and

(c) the steps taken by the Government in this regard?

மருத்துவச் சாலைகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழக அரசின் மருத்துவச் சாலைகள் பெரும்பாலானவைகளில் போதுமான மருந்துகள் இல்லையென்பது உண்மையா?

(இ) மதுரை எர்ஸ்கின் மருத்துவச் சாலையில் அறுவைச் சிகிச்சைக்குத் தேவையான மயக்க மருந்துகள், மற்ற அத்தியாவசிய மருந்துகள் இல்லையென்பது உண்மையா?

(உ) இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாஷா : (அ) and (இ) இல்லை.

(உ) இந்தக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரத்தில் மட்டும் இங்கே உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளை கவனிப்பதில் ஆபீசர்களும், அமைச்சர்களும் அதிக அக்கறை செலுத்துகிறார்கள். ஜில்லா களும், தலைநகரங்களிலும், தாலுகா தலைநகரங்களிலும் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகள் கவனிக்கப்படுவதில்லை. அங்கே மருந்துகள் இல்லை. ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் மயக்க மருந்து இல்லை என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகத் தெரிந்துகொண்டதான் கேட்கிறேன். இனிமேலாவது அதுபோன்ற நிலைமை இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாஷா : உறுப்பினர் கூறுவது சரியல்ல. மாவட்ட வாரியாக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைப் படிக்கிறேன்.—

	ரூ.
செங்கற்பட்டு	3,28,000
வட ஆர்க்காடு	7,22,400
தஞ்சாவூர்	3,20,000
திருச்சிராப்பள்ளி	6,21,400
மதுரை	4,24,400
ராமநாதபுரம்	3,70,200
திருநெல்வேலி	5,50,500
கன்னியாகுமரி (நாகர்கோவில் டி.பி. ஆஸ்பத்திரி சேர்த்து).	4,38,000
நீலகிரி	2,01,000
சேலம்	4,00,000
தர்மபுரி	1,10,700
கோயம்புத்தூர்	10,41,100
தென் ஆர்க்காடு	5,20,000

RS.

Madras City (Hospitals under Director of Medical Education's control). 87,15,600

Mofussil hospital (under Director of Medical Education's control). 48,50,000

[4th March 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இந்த புள்ளி விவரத்தைப் பார்க்கும் போதே இந்த அரசு எவ்வளவு பாரபட்சமாக நடந்துகொள்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். சென்னைக்கு ஒரு கோடி அளவுக்கு செலவு செய்யப்படுகிறது. சிறிய ஜில்லாவான ராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு ஆறு லட்சத்திற்கு மேல் செலவு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் மிகப் பெரிய ஜில்லாவான 32 லட்சம் மக்கள் தொகையைக் கொண்ட மதுரை ஜில்லாவுக்கு 4 லட்சம் அளவில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி குறைத்து செலவு செய்யப்படுவதால்தான் தேவையான மயக்க மருந்து போன்றவை கூட கொடுக்கமுடியாமல் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : சென்னையில் பெரிய மருத்துவ மனை இருக்கிறது. மாநிலத்திலுள்ள மக்கள் அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு அதிகமாக வருகிறார்கள். ஜனப்பெருக்கம் அதிகமாக உள்ள இடம் சென்னை. அதையெல்லாம் கணக்குப்பார்த்துத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : ஜில்லாவாரியாக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் குறிப்பிட்ட மருந்து ஆஸ்பத்திரியில் இல்லை என்று உறுப்பினர் கேட்டதற்கு அமைச்சரின் பதில் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : குறிப்பிட்ட மருந்தின் பெயர் என்ன என்று தெரிந்தால் சொல்லலாம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மதுரை எர்ஸ்கின் ஆஸ்பத்திரியில் மயக்க மருந்து இல்லை. அதன் பெயர் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : என்ன மருந்து என்று பெயர் தெரியாமல் சொல்லமுடியாது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : ராமநாதபுரத்திற்கு அதிகமாகவும் மதுரைக்கு கொஞ்சமாகவும் நிதி கொடுத்திருப்பதாக நண்பர் தியாகராசன் அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் அதிகமாக தீர்வை கொடுக்கிறார்கள். ஆகையால் எங்களுக்குக் கொடுப்பது அதிகம் என்று சொல்வதற்கில்லை. அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியதால், அதைக் குறைக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[NOTE.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO TERMINATION OF SERVICES OF NON-BASIC TRAINED TEACHERS FROM SENIOR (AIDED) BASIC SCHOOLS IN KOLLIDAM RANGE OF Sirkali TALUK, MAYURAM EDUCATIONAL DISTRICT.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : MR. Chairman, Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Education and Industries to a matter of urgent public importance, namely, the termination of services of non-Basic Trained Teachers from Senior (Aided) Basic Schools in Kollidam Range of Sirkali taluk, Mayuram Educational District, Thanjavur District, on and from the 5th February 1968 and the distress caused to such teachers.

** Expunged as ordered by the Chair.

CALLING ATTENTION TO TERMINATION OF SERVICES OF 287 NON-BASIC TRAINED TEACHERS FROM SENIOR (AIDED) BASIC SCHOOLS IN KOLLIDAM RANGE OF Sirkali TALUK, MAYURAM EDUCATIONAL DISTRICT

[4th March 1968]

THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN : Sir, under the rules, non-basic trained teachers cannot be employed in Basic Schools. Retraining Courses in Basic Education were formerly organized by the Department with a view to give necessary training in Basic Education to non-basic trained teachers employed in elementary schools which were converted into basic pattern. These retraining courses were, however, stopped a few years ago with the result, such teachers do not now have the facility of getting the basic training qualification. In view of this the Government have examined the matter and in G.O. Ms. No. 1935, Education, dated the 1st November 1965, they have issued orders to the effect that necessary exemption might be granted by the competent authorities to all such non-basic trained teachers holding appointment in Basic schools to enable them to continue in service and to draw the usual increments, after obtaining an undertaking from the teachers concerned that they would undergo the retraining course in Basic Education as and when it is organised.

It was also ordered therein that future vacancies in Basic Schools should be filled up by appointing Basic trained teachers only.

It has been reported that the non-basic trained teachers in question have been appointed subsequently in contravention of the orders issued in the G.O. referred to. The District Educational Officer, Mayuram, has therefore, withheld grants from such teachers.

The Director of Secondary Education has, however, since issued instructions to the District Educational Officer, Mayuram, that pending examination of the question, the non-basic trained teachers in Senior (Aided) Basic Schools in Kollidam Range of Sirkali taluk may be continued in service and grants may continue to be assessed on their behalf till the closure of the schools for summer vacation.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1968-69—cont.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாட்சி : மன்றத் தலைவரவர்களே, இந்த 1968-69-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்து அதற்கு நமது அனுமதி கோரி வேண்டியிருக்கிறார். நான் அதை வரவேற்று அதற்கான விளக்கத்தைத் தெரிந்து கொண்டதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அறிக்கையிலே விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். அதிலே இந்த தமிழகத்திலே என்னென்ன செய்யமுடியும் என்றும், என்னென்ன செய்யமுடியாது என்றும், குறிப்பாக விவசாயத்தைப் பற்றியும் அதிகமாகக் கூறியிருக்கிறார். விவசாயத் துறை சம்பந்த மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்களில் மத்திய அரசு அதிகம்

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாட்சி] [4th March 1968]

அவர்களுக்கு அந்த நிலையிலே வாழ்க்கைத் துறை அமையவில்லை. அவர்கள் செய்கிற வேலையைத் தான் இவர்களும் செய்கிறார்கள். அவர்கள் செய்கிற தொழிலைத்தான் இவர்களும் செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணிக்கையை விட இவர்கள் அதிகமாகவே இருக்கிறார்கள், பின் தங்கிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆனால், இந்த 168 பின் தங்கிய சமூகங்கள், தமிழ் நாட்டில் இத்தனை பேரும் பின் தங்கிய மக்கள், இந்த 168ல் அரிஜனங்களும் சேர்ந்த, மற்றவர்களும் சேர்ந்த இந்தப் பொதுவான கணக்குக் காட்டினதோ திருப்தி செய்து விடுவது என்பது சரியானதல்ல என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. பெரிய, பெரிய கல்வித்துறை சலுகைகள், பதவி உயர்வில் சலுகை எல்லாம் அளிக்கப்படுகிறது. அதை எல்லாம் வரவேற்கிறேன், உள்ளபடியே ரொம்ப மகிழ்ச்சி. ஆனால் குறிப்பாக பிற்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த வன்னியர்கள் அதுபோல் அதிகச் சலுகை பெற்றதாகவோ, பெரிய பதவிச் சலுகை அடைந்திருப்பதாகவோ தெரியவில்லை. யாரோ ஒருவர் கமிஷனராக இருக்கிறார் என்றால், அது கூட தன்னுடைய சொந்த முயற்சியில் தான் வந்திருக்கிறதே தவிர, இந்தத் தமிழ்நாட்டில் கிட்டத்தட்ட மூன்றில் ஒரு பகுதி இருக்கிற மக்கள் பெரிய பதவியில், கலெக்டராக, ஜட்ஜாக, ஹைகோர்ட் நீதிபதியாக வர முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம், ஆட்சியில் இருப்பவர்களால் அவர்கள் எல்லாம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே தவிர இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. யார் கையில் அதிகாரம் இருந்தாலும், இதே நிலைமையில்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்று செயல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்போதுதான் அந்த நிலைமை, இப்போது ஏதாவது ஒரு மாற்றம் இருக்கலாம், ஒரு தெளிவு இருக்கும், விழிப்பு இருக்கும், விமோசனம் இருக்கும் என்று எல்லாம் நாம் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அப்படி ஒன்றும் தெரியவில்லை.

அடுத்து, இந்தக் கல்லூரிகளிலே மாணவர்களைச் சேர்ப்பதில் பின் தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த இளைஞர்களுக்குப் போதுமான இடம் கிடைக்கவில்லை. குறிப்பாக, இங்கு இருக்கின்ற காலேஜ்களிலே 3, 4 வன்னிய இளைஞர்களுக்குத் தான் இடம் கிடைத்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் குறிப்பிட்ட வன்னியகுல இளைஞர்கள் இந்த நாட்டிலே மெஜாரிட்யாக இருந்த போதிலும், அவர்களுக்கு விதாசாரப்படி கிடைக்கவேண்டிய இடங்கள் கிடைக்காமல் போவதற்கு என்ன காரணம்? நாங்கள் தகுதி, திறமையைப் பார்த்துத்தான் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கிறோம்—கிறார்கள். உண்மைதான். ஆனால், இவைகளிலே “discretionary power”-ஐ ஒருவரிடம் கொடுத்துவிடும் பொழுது, அவர்கள் அந்த “discretionary power”-ஐ உபயோகப்படுத்தி உயர்ந்த வகுப்பைச் சார்ந்த அந்தத் தாழ்ந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் கீழே தள்ளப்பட்டு விடுகிறான். ஆகவே, முடிவு கட்டவேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமை கடந்த பல வருஷங்களாக மாத்திரமல்லாமல், தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. எனவே, தாழ்ந்தவன் தாழ்ந்தவனாகவே இருக்கிறான். ஏதோ முன்னர் அரசியலிலே காமராஜர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவரை சிலர் “Co-operative Inspector”-கள் ஆகவும், சிலர் காலேஜ் வாத்தியார் களாகவும் வர முடிந்தது. ஆனால், இப்பொழுது அந்த நிலைமை இல்லை. இப்பொழுது பின் தங்கிய மக்கள் ரொம்பவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இவைகளை எல்லாம் இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்படி ஒரு மனக் குறை இருப்பதால் தான், அண்மையில் ஜனாதிபதி இங்கே வரும்பொழுது அதை அவருக்குத் தெரிவிக்கும் வகையில் நாங்கள் கருப்புக் கொடி ஆர்ப்பாட்டம் மீனம்பாக்கத் திட்டமிட்டிருந்தோமே தவிர, வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவும் அப்படித்

4th March 1968] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாட்சி]

செய்யவில்லை. பிற்பட்ட சமுதாயத்தில் குறைபாடுகளையும், தேவைகளையும் போக்குவதற்காக நாடு பூராவிலும் நல்ல பல யோசனைகளையும், திட்டங் களையும் வைத்தும் கூட, அவைகளை எல்லாம் இந்த மத்திய அரசாங்கம் பரிசீலிக்காமலும், அவற்றிற்கான பல சட்ட அம்சங்களைச் செயல்படுத்தாமல் எடுத்து வைத்துவிட்டார்கள். ஆகவே, இதை எல்லாம் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்த ஆர்ப்பாட்டத்தைச் செய்தோம். ஏதோ, தொழிலாளர்களுக்கும் உணவு உற்பத்தி பண்ணுகிறவர்களுக்கும் பல நன்மைகளை இந்த அரசாங்கம் செய்திருப்பதாகத் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், இவைகள் எல்லாம் பெரு வாரியாக இருக்கக்கூடிய வர்க்கத்தினர் சிறுபான்மையாக இருக்கக்கூடிய வர்க்கத்தினரை அழுக்கி கீழே தள்ளும் வகையிலேயே நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு போகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாறியாகவேண்டும். பெற்றுக்கொண்டு இன்றி சரிவர நடத்தப்படுகிறார்களா, சரிவர எல்லா மக்களும் பாடுபாடு இன்றி சரிவர நடத்தப்படுகின்றனவா என்பதைத்தான் அவர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுகின்றனவா என்பதைத்தான் இந்த அரசு கவனிக்கவேண்டும். இங்கே ஒரு முஸ்லீம் நண்பர் பேசினார். இந்த அரசு கவனிக்கவேண்டும் இடத்தை நிரப்பப் போகும்பொழுது, அந்த குறிப்பிட்ட முஸ்லீம் நண்பர் இடத்தை நிரப்பப் போகும்பொழுது, அந்த இடத்தை முஸ்லீம்களுக்கே கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு முஸ்லீம்க்கே நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் எல்லாம் நூற்றுக்கு மூன்று, நான்கு பேர் இருக்கிறார்களேயானாலும், அவர்கள் முன்னேற்றத்திலே அதிக கவனம், அதிக சிரத்தை எல்லா அரசும் காட்டுகிறது. ஆனால், இந்த ராஜ்யத்திலே அதிகமான எண்ணிக்கை உள்ளவர்களான வன்னியர் இந்த ராஜ்யத்திலே அதிகமான எண்ணிப் பார்க்கக் கூட முடியவில்லை சமூகத்தார் அப்படிப்பட்ட இடத்தை என்னால், எவ்வளவு தூரம் வித்தியாசம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது என்றால், எவ்வளவு தூரம் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை எல்லாம் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். வருகின்ற சர்வீஸ் கமிஷன் நியமனங்களிலாவது, பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் களுக்கு முன்பு இருந்தது போன்று ஒரு சில உறுப்பினர் பதவியைக் கொடுப்பார்களானால், அவர்கள் தங்களுடைய வகுப்பாருக்கு ஏதாவது கொஞ்சம் நன்மையைச் செய்ய முடியும். ஏதோ அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் நன்மையைச் செய்யவில்லைதான் படித்தேன் என்று. சொல்லு சொன்னார் நானும் பெரிதில்லை. ஆனால், வரும் சந்ததியினருக்கு அது வதற்கு அது ஒன்றும் பெரிதில்லை. ஆனால், வரும் சந்ததியினருக்கு அது பயன் தருமா என்றுதான் பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு நடக்கின்ற செலவுகள் எல்லாம் ஏதோ கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாக வைக்கப்பட்ட ஏற்றத் தாழ்வுகளை மேலும் வளர்க்கச் செய்கின்றனவாக இருக்கிறதே தவிர, உண்மையிலே கீழ் தட்டிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு—பரவலாக இருக்கின்ற மக்களுக்கு, அந்தச் சலுகைகளும், உதவிகளும் கிடைக்கக் கூடிய நிலைமை இல்லை. ஏனென்றால், அது குறிப்பிட்ட நிர்வாகத்திலே அமர்ந்திருப்பவர்களைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆகவே தான், இந்தப் பிற்பட்ட வன்னிய சமூகத்தினர் கலெக்டராகவோ, ஒரு பெரிய உத்தியோகஸ்த பட்ட வன்னிய அல்லது பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகளாகவோ வர முடியவில்லை. ராகவோ எல்லாம் ஒவ்வொரு வருஷமும் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு ஏதோ இவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள்; இது எனக்குத் தெரியும். அத போய்க்கொண்டதான் “Selection Committee” எல்லாம் சரியாக னால் அடுத்து வருகின்ற நீக்கவேண்டும். இதற்காகத் திட்டம் வகுக்க இந்தக் குறைபாடுகளை நீக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் நான் சொல்ல வேண்டும், அல்லது சட்டம் போட வேண்டும் என்றெல்லாம் மக்களைப் வரவில்லை. இப்படி எல்லாம் இருக்கிறது, இந்த அழுத்தப்பட்ட மக்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள், அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்கிக் கொள்ளுங் கள் என்று சொன்னால் கூட போதும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், பிற்பட்ட சமூகத்தினரின் குறைபாடுகள் தமிழகத்திலே பரவலாக இருக்கிறது என்பதை மாத்திரம் அழுத்தம் திருத்தமாக சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனவே, இந்தக் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்காக நீங்கள் ஒரு கமிட்டியை உடனடியாக அமைக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட குறைபாடு கள் எந்தெந்த இலாக்காக்களிலே இருக்கின்றன, அவைகளை எல்லாம் எப்படி, எப்படி நீக்கவேண்டும் என்று கண்டறிந்து ஆவன செய்வதற்காக, உடனடியாக ஒரு கமிட்டியை நீங்கள் ஏற்படுத்தவேண்டும். பிற்பட்ட மக் களின் முன்னேற்றத்திற்காக சரியான ஒரு டிபார்ட்மெண்டை நீங்கள் உண்டு

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாட்சி] [4th March 1968]

பண்ண வேண்டும். எனவே, இதற்கான காரியங்களை எடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டும். மற்ற சமூகத்தினரின் முன்னேற்ற அளவை இந்தப் பிற்பட்ட மக்கள் எட்டும் வரையிலாவது இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றபடி, பஞ்சாயத்துக்களிலே எல்லாம் பல தொல்லைகளும், சங்கடங்களும் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அங்கு எல்லாம் தேர்தலிலே பலவிதமான சர்க்கேடுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து தேர்தலை நேரடியான தேர்தலாக வைத்துவிட்டால் அதிலே இவ்வளவு பெரிய தொல்லைகளும், சங்கடங்களும் இருக்காது. ஆனால், நேரடியாக வைத்து அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் கூட, அவர்களுக்குத் தகுந்த மரியாதையும், அதிகாரமும் இருக்கவேண்டும். அங்கே கமிஷனர் சிபாரிசு, அதனால் வேறு ஒருவர் இருக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை. நான் சொல்லுவது எல்லாம், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அதிகப்பலவேண்டும் என்பதுதான். அவர்களுக்கு அந்த இடத்திலே விரும்பும்? அவர்கள் பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டும், மெஜாரிட்டியான மெம்பர்கள் கையொப்பமிட்டு தீர்மானம் போட்டும் அரசாங்கம் தலையிட்டதால், பஞ்சாயத்து ஆபீசர் என்ற பதவி வேறு ஒருவருக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று காரியங்கள் செய்தால் அது எவ்வளவு தூரம் மக்களை அவமதிப்பதாக இருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே தகராறுகள் நடந்திருக்கிறது இந்த அரசாங்கத்திலே. மெஜாரிட்டி தீர்மானம் என்ன, அதைச் செயல்படுத்த வேண்டாமா? அப்பறம் கூட்டம் என்ன, பேச்சு என்ன? அமைச்சர் அவர்கள், இப்படி இந்த விஷயத்திலே தலையிட்டு தவறான காரியங்களைச் செய்வது, ஒரு தலைப்பட்ட மெஜாரிட்டி எந்த நிலைக்குப் போகிறது பாருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இன்னும் அதுபற்றி எந்த விதமான முடிவுக்கும் வரவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாட்சி: உங்கள் கட்சிக்காரர்கள் தலையிட்டதால் ஒரு முடிவுக்கும் வரவில்லை. மெஜாரிட்டியான தீர்மானம் போட்டும் கூட, ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. உங்கள் கட்சிக்காரர்களைத் திருப்திபடுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நீங்கள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கிறீர்கள். மெஜாரிட்டி டெசிஷன் என்றால், அது மதிக்கப்பட வேண்டும் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றபடி விவசாயிகளுக்குப் பல உதவிகளைச் செய்திருக்கிறோம் என்று மந்திரிகள் எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் அப்படிப்பட்ட உதவிகளை உடனுக்குடன் செய்யவேண்டும். தவறுகள் இருக்கத்தான் செய்யும்; ஆனால், அவைகளை எல்லாம் திருத்தி அவைகள் மக்களுக்கு உதவும்படிச் செய்யப்பட வேண்டும். இப்பொழுது கூட்டுறவு மூலமாகத்தான் உதவிகளை சர்க்கார் விவசாயிகளுக்குச் செய்கிறது. ஆனால், அதிலே எவ்வளவு காலதாமதம் இருக்கிறது, சிரமங்கள் இருக்கிறது. வேளாண்மைக்குப் பண உதவி தருவோம் என்றால், அது மூன்று மாதத்திற்குப் பிறகு தருவோம் என்பதில்லை. இன்னும் ஆறு மாதங்களுக்குப் பின்னால் எந்தெந்த விதத்தில், விவசாய மக்களுக்குப் பயன் தருவதாகவும் அம்மக்களுடைய குறைகளைப் போக்கக் கூடியவைகளாகவும் இருக்குமோ, அவைகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். அதற்கான திட்டங்களையும், வழி வகைகளையும் வகுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் குறிப்பாக இங்கே கேட்டுக்கொண்டு, இவ்வளவு தூரம் அனுமதித்ததற்காக தலைவருக்கு வணக்கத்தைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY: Mr Chairman, Sir, let me, at the outset, congratulate the Ministry on the very firm stand that they have taken against those upholy elements which have committed unpatriotic acts such as

[Thirumathi Lakshmi Krishnamurthy] 4th March 1968]

burning of the National Flag. Sir, I consider those Members who are sitting on the Treasury Bench to be as patriotic as those who are sitting on the opposite side also. They have by this single act proven my word to be very true. We may have differences of opinion on many matters but, as far as the unity of our nation is concerned, and the supreme honour in which we all hold our National Flag is concerned, I should think there should be and I am sure there are no two opinions.

Today we hear so much of the law and order situation which is troubling the minds of all responsible citizens of this State. First, it is of paramount importance that law and peace should be maintained for the progress of our State in all our endeavours. In the industrial sphere also the Chief Minister in his speech has pointed out that he has invited and hopes to get several of the Central projects down here. We have seen that in the neighbouring State, in spite of the best efforts of the Government and the Chief Minister, unless industrial peace and labour peace is assured, capital, both national and international, is very shy to come. People must be made to realise in unequivocal terms that the property of the Central Government is as sacred and should be safeguarded as the State Governments own properties are.

Unfortunately, Sir, in this State of ours we are not endowed with very many minerals. But I hope that the recent survey which has been continued specially for the exploration of oil will prove fruitful so that just like the State of Gujarat, Madras will also find a very bright future because with the establishment of Ankaleshwar Oil Refinery, the whole face of Gujarat has been transformed. Let us hope that a bright future exists for Madras also with the finding of oil.

As for the agrarian front, recently we hear repeatedly of the term 'Agricultural revolution'. For once it is not an empty term but is very true, thanks to the steps taken by the Government in the past two or three years and the scientific endeavours of our scientists in laboratories which have been carried out faithfully by the farmer in the field. I take this opportunity to pay a public tribute to the farmer for I consider a man who can raise about 1½ tonnes of foodgrains where he used to grow only about half a tonne, to be much more patriotic and useful today. He is probably the hero of the agricultural revolution of which we hear today.

Under the Health Scheme I find there is provision of Rs. 1 lakh for immunisation programme, especially for the triple vaccine. This sum has been set apart only in the plan programme but not in the regular budget. I do hope that it will find adequate funds within the regular budget at least in the coming year because once the plan period is over, this work may not be continued. But in the immunisation programme this is a very important one and the sum allocated to it is quite inadequate and I hope that the polio vaccine will also be hereafter introduced.

[Thirumathi Lakshmi Krishnamurthy] [4th March 1968]

As far as the adulteration of foodstuffs is concerned, in answering one of the supplementaries I was informed that only the minimum punishment had been given. I hope that even if necessary, a fresh enactment can be brought forward so that the punishments will be deterrent enough. I find in some of these provision stores there is a board displayed that the turmeric sold there is not fit for human consumption. But I am afraid these notices are not heeded and the very fact it is freely available in provision stores is harmful. At least we should prevent that from being sold openly along with other provisions or should take steps as to ask the provision stores to put up a big notice on the packets of turmeric so that the people who actually consume it may be completely aware of the danger to their health. In this connection, I may also state that in certain cases where the offenders do it repeatedly, their licences may also be cancelled.

Under the Family Planning Programme, I find in the Chief Minister's speech that there will be no slackening in the efforts of today. This shows a sense of complacency because I personally feel that this is a vital programme for success in other fields like provision of housing, health facilities, education, employment opportunities, in short, everything which is connected with a human being. Unless we go at it tooth and nail and grapple with it, I am afraid we are going to be left very much behind in the race. I hope the gramasevikas will also be entrusted with this work so that they carry the message to every tiny hamlet in the rural parts. Right may now, only vasectomy and tubectomy are popularly carried on. I hope the Madras Government will introduce oral contraceptives, because with the existing medical facilities it would be impossible to reach the entire population within the stipulated period. It is a question of time, beating time, I should say.

Under the head, Education, I find that nationalised text-books are to be brought out and that a provision of Rs. 4.5 lakhs has been made in the Plan budget. Care in the preparation of text-books is very, very essential. This recalls to my mind the Summer Institute of Biology which, with the co-operation of other friendly nations and after going through a lot of labour, has brought out text-books for high schools. A similar Institute for Chemistry was conducted in Mysore. Today, when we hear so much about the regional language being introduced in our schools and colleges, it is high time we redrew the curriculum and syllabi. Let us not translate books for the nineteenth century standard but books for the standard of 1970.

In page 334 of Volume I of the Detailed Budget Estimates, there is a caption 'Public Library Services'. There is some provision made for 1966-67 and also for 1967-68. Rs. 1.67 lakhs has been given in the Plan provision. But in the detailed budget estimate, a provision of Rs. 7,13,964 has been made for 1966-67 and for 1967-68, there is a provision of Rs. 8,65,600; but nothing has been made under Revised Estimates for 1967-68 nor under the

[Thirumathi Lakshmi Krishnamurthy] 4th March 1968]

Budget Estimate for 1968-69. It seems to be blank there. I would like to have some information about this from the Hon. Minister concerned and also to know how the Government propose to meet the expenditure during the current year.

Just about a month ago, we read in the papers that there were certain categories of teachers who were still unemployed in spite of training. I should like to make a suggestion on behalf of the unemployed teachers. Under the labour laws, every factory, every plantation and every industry of a certain size is expected to run creches for the children of mothers who work in those places. It would be very welcome, if these teachers are employed as creche attendants. With probably some short-term training, they could be usefully employed as Assistant Welfare Officers in these concerns.

I also find that provision has been made for the opening of six more arts colleges in the coming academic year in our State. I plead with the Minister in charge that these be deferred for another two years at least. Right now, what we need is probably qualitative education and not quantitative education. Already, we find there is a big backlog of educated unemployed. Why add to these malcontents? Probably by opening up new careers, new vistas of employment may be found for these youngsters who come out of the higher secondary schools. Such courses as laboratory technicians courses, opticians' courses and refrigeration and air-conditioning courses and also suitable training courses in such areas like Ennor, where petro-chemical industries are about to come, could be thought of. In the case of girls, we can train them as nutrition experts and dieticians. I should think provision should be made for more auxiliary nurses and midwives.

During question time, I remember having requested the Hon. Minister for Education to make a forecast of job opportunities in the next five years and said that this should relate to the admission of pupils to technical and other educational institutions. I find a news item in the papers that the Government of India has requested the State Governments to cut admission to engineering colleges by thirty per cent. This is a welcome feature in one sense.

Here, I have received a copy of a petition from the so-called part-time craft instructors. Probably some of my colleagues here have also received a copy. This 'part-time craft instructors' is a misnomer for we cannot expect them to be employed anywhere during the time they do not do teaching work. These instructors deserve a living wage. When Government expect others to pay a living wage to their employees, they must set an example by themselves. May I make a humble suggestion that these part-time workers may be employed in such a way that their services are utilised full-time in two or three schools in the same panchayat and they are paid full-time wages instead of part-time? What we need today is more work and at the same time a living wage.

[Thirumathi Lakshmi Krishnamurthy] [4th March 1968]

Every year, we hear about tourism. But if we really want to attract tourists, there are two things we must do. The first is, we must provide facilities such as good hotels. The second is, we must eliminate the beggar nuisance from all tourist resorts. Today, in Madras City, we are simply plagued by beggars. This question has been raised often in this House but no solution or mitigation of the nuisance is seen. It has been suggested by certain other Members of the House that a small fee like the library cess may be levied. Probably, if we do this, we can start a few more beggar homes so that each individual who is not prepared to give charity at his home may help the institution. Charity is always better when organised.

Lastly, I would say a few words about administration. When the word 'Administration' is mentioned, I must say, it takes away a lion's share of the revenues. We should keep the staff in our Services quite contented, I agree. But at the same time, I hope, Sir, they will also work with a due sense of responsibility and sense of patriotism and turn out the utmost they can. This reminds me of the typists of Britain who decided when Devaluation took place that they would work for half hour extra every day. This may be a very small gesture but it shows their spirit. If all of us think a little less of ourselves and a little more of our State and the nation, I am sure that we can overcome many of the present difficulties and see better times soon.

4-10 Mr. Chairman, Sir, I wish to refer with your indulgence to one or two points relating to agriculture, which I have left out. When I asked a supplementary question about the health hazards due to the indiscriminate use of pesticides, the Hon. Minister in charge of Agriculture, probably owing to indifference or due to ignorance on the point, did not catch my question or answer it to the point. I want to know how many of us know that pesticides like follidol are completely forbidden to be used even in an advanced country like America? Endrine was recently added to that list. Even the straw was found to be infected and could not be used for cattle even after many days after the spraying was done. I am not one of those who say that pesticides should not be used. I am all for modern scientific agriculture. But, at the same time, we have a duty and responsibility to protect the interests of the human consumer also. Today we find in and around the market-gardens of the City of Madras, follidol is sprayed the previous day on the crop and within 24 hours brinjals and lady's finger which have been sprayed with pesticides are brought to the market. Mere washing with water and other things does not mitigate the poisonous effects of the pesticides. I wish, Sir, that there are regular facilities and arrangement made for testing the toxicity and other residual effects of these spraying on the crops when these pesticides are used. I know there are other pesticides which are equally effective but which are less harmful to the health of the human beings. I wish the Government come forward and arrange for tests being conducted at the Central Institute of Food Research at Mysore to find out the

4th March 1968] [Thirumathi Lakshmi Krishnamurthy]

residual effects. The Institute has done several researches on this aspect of the matter. The Government must be in communication with them and should get all pamphlets, and make them available to the last worker in the agricultural extension service so that all information regarding this reaches the smallest ryot.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எனக்கு அறியாமையின் காரணமாக அவருடைய கேள்வியை நான் சரியாகப் புரிந்துக்கொள்ளாமல் பதில் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அவரை விட அதில் அனுபவம் உள்ளவர்களுள்ளாம் எந்த அளவு போலிடாலை கலக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டுத்தான் கலந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடுவதுபோல் போலிடாலினால் கால்நடைகள் எங்கும் இறந்ததாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வரவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டது போல் தோட்டக்காலில் அது பட்டு சரியாக கலக்காத காரணத்தால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். சில இடங்களில் அசம்பாவித காரணத்தால், சரியாக உபயோகப்படுத்தாத காரணத்தால் உயிருக்கு ஆபத்து என்று தகவல் கிடைத்ததே தவிர கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதுபோல் அல்லவென்று அவர்களிடம் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

அது விஷத்தன்மை இல்லாதிருந்தால் பூச்சியைக் கொல்ல முடியாது. இப்பொழுது விஷத்தன்மை இருப்பதால் பூச்சியைக் கொல்ல முடியும் என்பதற்காக நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY : Thanks for the information. I am glad that the hon. Minister feels that it is poisonous. A big forward country like America . . .

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனை காலாகாலத்தில் கிடைக்கவில்லை என்பதேதவிர கோளாறு இருப்பதாகத் தகவல் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் அமெரிக்கா மற்ற அயல்நாடுகளைப் பற்றி அதிகமாகத் தெரிந்து அவர்கள் கையாளும் விஞ்ஞான முறைகளைச் சொல்லுவது பற்றி நன்றி. இங்கே ராஜ்ய சர்க்கார் நிபுணர்களுக்கு போதுமான அறிவோ அனுபவமோ இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. அவர்களும் மேல்நாடுகள் சென்றுதான் படித்திருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவசரப்பட்டு எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று சொன்னது போல் இங்கும் அவசரப்பட்டு இப்படி சொல்லியிருக்க வேண்டாம்.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY : Sir, pesticides are meant to kill. That is an obvious fact. But there are pest killers and pest killers. It is high time that our experts learnt to discriminate between the two and prepared and used only those which do not harm human beings. Nobody can gainsay the fact that the United States of America is one of the nations foremost in adopting modern agricultural practices. When they themselves have forbidden the use of follidol, it is not a question of prestige of myself or the Hon. Minister concerned. The common man who is probably ignorant of the facts requires to be educated.

THE HON. THIRU A. GOVINDASAMY : The Hon. Member mentioned the word ignorance. What is the meaning of the word ignorance?

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY : ஒன்றும் தெரியாது என்று அர்த்தமில்லை. Indifference இருக்கலாம்.

[4th March 1968]

THIRU C. P. CHITRARASU : There is a vast difference between the two words.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY : Sir, I regret to find that the Hon. Minister has taken exception to my remarks. But I still feel strongly that he is also a lay man and I am myself a lay person, on the subject that we should take the verdict of the people who have much more expertise in this field.

THIRU R. M. SESHADRI : Mr. Chairman, Sir, what the Hon. Member wanted to convey was that the Hon. Minister was not familiar or conversant with the up-to-date research work in America. That is not general ignorance but ignorance generally of up-to-date research work in the field . . .

MR. CHAIRMAN : They both are satisfied. Why should the Hon. Member bother ?

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY : One minute more, Sir, and I shall finish. We have got fruit production units. I wish we start more fruit Preserving Units because we find that during the season most of the fruits and vegetables are sold at very cheap rates causing considerable loss to the cultivators but during the off season the prices of these cut a big whole in the pockets of the ordinary consumers. I think we should find some means by which both the cultivator and the consumer do not suffer.

Then, Sir, we have model orchards functioning very effectively but unless the person in charge is made mobile so that he can visit the neighbouring fields and actually inspect them and give instructions and advise to the cultivators, I am afraid that much of the work done will remain only in the administrative offices and will not be of much use to the farmers in the field.

Lastly, Sir, I have got to say this about the drainage scheme for the Madras City. My father used to say : " Madras City beautiful " and that was his proud dream. But what we see to-day is that it is only buffalo-ful ! I hope this Ministry will persuade the Corporation of Madras to cleanse the garbage.

Thank you Sir.

*THIRU A. R. DAMODARAN : Mr. Chairman, Sir, there were many expectations regarding the Madras Budget and prophets of gloom and despair predicted that an enormous deficit would result in the presentation of the Budget of this year. I do not know whether this impression was due to indifference or due to ignorance. But there can be little doubt that it could not be either indifference or ignorance in what prompted a very intelligent, a very knowledgeable person who was the high priest of public finance in the Government of India twice Finance Minister, who in an interview to a Bombay daily : the Economic Times had this to prognosticate about the Madras Budget, He says ; "As regards the Madras State Budget, owing to lower revenue receipts from sales tax—

[Thiru A. R. Damodaran]

4th March 1968] entertainment tax, etc., and increased expenditure as on Dearness Allowance, the budgetary gap might go up to the extent of Rs. 20 crores." That is Number 1. Then Number 2, he felt " The Union Exchequer could not be expected to run to the rescue of States which without the concurrence of the Centre resorted to improvised schemes ". Sir this in my opinion is a very damnable indictment of the Madras Government and it is indeed surprising that one who has been in charge of public finance of the Government of India should have rushed to the Press before the presentation of the Budget documents and stated with some degree of certainty that the Madras Budget would be a highly deficit Budget. If therefore, some of us feel a sense of very welcome relief that the Budget of this year does not constitute itself into a deficit Budget—I must say we have a small surplus of Rs. 74 lakhs there can be no doubt at all that this Budget is a welcome relief to the people of Tamilnad. I quoted Mr. T. T. Krishnamachari only because I felt that a wrong impression was sought to be created about many things in our State and this wrong impression is likely to have a deleterious effect on the growth of industry and on the general impression that people may have of the Madras State. It is true, Sir, that two Governments formed by opposition parties in two other States have recently presented enormous deficit budgets. I shall not mention their names. For covering their deficits, they have not brought forward any new taxation proposals, and, therefore, it might have been possible for people who have always been opposed to these parties assuming power to have taken an uncharitable view that no Government other than a Congress Government would have the knowledge of higher finance to present an adequately covered budget. I think we are doing a disservice to the permanent services of our State and of other States when we try to credit so much of success or so much of failure to the budgets that are presented by Governments. It is quite true that taxation proposals are formulated by ministries, but, by and large, they have to help them and advise them in the formulation of their budgets an exceptionally alert bureaucracy in the Finance Department . Particularly in the Madras State, I think we can be proud of the fact that we have a very strong financial administrative service which is in a position to render impartial advice to any ministry that may assume charge in this State.

MR. CHAIRMAN : A train is derailed for the fault of the pointsman, but the responsibility goes to the Minister and the Minister resigns.

THIRU A. R. DAMODARAN : Quite true, but I do not agree with the point that when the train derails, the Minister concerned should resign. It has been stated, but I think. . . .

MR. CHAIRMAN : One actually resigned.

THIRU A. R. DAMODARAN : The larger responsibility is shared by all those who are responsible for the running of such trains.

[Thiru A. R. Damodaran] [4th March 1968]

Sir, mention has been made in the budget speech about the Finance Commission that has been appointed by the Government of India, fortunately, well within the period of five years. The last Finance Commission was appointed in the year 1965 or presented its report in 1965, and I am indeed happy that as a result of the representations that have been made by many State Governments, the Fifth Finance Commission has been appointed to review the question of the devolution of resources between the Centre and the States and the need for improving budgetary assistance to the State Governments in the formulation of the Fourth Five-year Plan.

The question of Centre-State relationship has been spoken of more than once in this House, and I shall not refer in very great detail to it except to state that in the sharing of Central resources, there were many things which were not anticipated in 1950 but which have arisen in 1968 and, therefore, perhaps a new outlook is required when the fifth Finance Commission goes into the whole question of affording relief to the States. One of the taxes that is divided, is put in the divisible pool and given to the States is the Income-tax, but even there I must say that a curious device is adopted to mulct the State Exchequers of their legitimate share when the Finance Ministers of the Government of India resort to what is known as special surcharges for purposes of the Union to augment the resources of the Union and to deprive the States of these resources. Soon after the Chinese invasion or perhaps it was the armed conflict with Pakistan, a ten per cent surcharge was levied on income-tax, and this ten per cent surcharge continues even till the year 1968. The unfortunate part of it is that none of the proceeds of this special surcharge is divided or given to the States. In addition to this, while income-tax is divisible amongst the States, we must also bear in mind that new schemes which have been introduced by the Finance Ministry—schemes like compulsory deposit, annuity deposit schemes, and currently the public provident fund schemes—are all schemes which are likely to have an effect on the assessment and collection of income tax, and, therefore, these schemes which swell the Central Exchequer, albeit in the form of loans or compulsory savings taken from the people yet have a direct effect on the amount of income-tax that is apportioned to the States. I am sure that the fifth Finance Commission will take all these into account when it frames recommendations for the sharing of this important tax between the Centre and the State. In the case of the excise duties, also, we must remember that the Constitution did envisage it but did not make it mandatory for a division of the excise duties amongst the States. Here again in 1956, all the States, I believe, agreed, in response to a suggestion that was made by the Government of India that sales tax on three very important commodities, namely, sugar, tobacco, and textiles, would be stopped and an additional excise duty would be collected by the Government of India and distributed on certain guaranteed basis to the States. We have found that in the levy of excise duties and additional excise duties, at least those who have studied this problem have stated with some

[Thiru A. R. Damodaran] [4th March 1968]

degree of confidence that there has always been an urge to increase the basic excise duties by the Government of India and an urge not to increase the additional excise duties that are levied on these three commodities. The result is that since only 20 per cent of the basic excise duties is distributed amongst the States, and almost one hundred per cent of the additional excise duties is distributed amongst the States, while there is an enormous increase in the basic duties that accrue to the Government of India, the share to the States falls considerably due to a lack of an equal amount of additional duty in respect of these three commodities. There is much to be said that when the fifth Finance Commission makes recommendations, it should bear in mind that the time has now come in the affairs of our country, for more assistance to the States. I am one of those deeply interested, as I believe every one else is in seeing that we have a strong Centre in the sense that we require a strong Centre for the functions for which it was intended, but we do not require a strong Centre in the sense that it should mop up the entire resources of the country and give them to the States in the form of grants-in-aid or loans, which it was not intended to give. The discretionary area must be considerably circumscribed, and if the Fifth Finance Commission recommends certain constitutional provisions, I hope, Sir, the Government of India will give them their very favourable consideration.

I shall now pass on to some remarks regarding Education in our State. I was perusing the figure of the expenditure on Education in our State for the previous years, and it came as a great revelation to me to find that our expenditure on Education has increased by more than 350 per cent during the past nine years alone. In 1959-60 the expenditure on education—primary, secondary as well as University and technical education was Rs. 15.14 crores and in 1968-69 the expenditure is to be Rs. 56.27 crores. At this rate one may confidently expect that by the year 1972-73 the expenditure on education in the State budget would amount to Rs. 100 crores. We have a very proud record in Madras State in education and one must concede that previous Governments have devoted a great deal of attention to the education of youth and students in our Universities. I would be the first to acknowledge that in the matter of education there can be very little doubt that Madras State stands supreme, giving the second place only to the Government of Kerala. In fact, from the figures that have been published by the Finance Commission itself—figures have been given—the *per capita* expenditure on education in Madras State for the year 1961-62, the only year for which figures are available so far our statistical methods are so backward and so lagging was Rs. 7.53. The only State which was spending in excess of Madras State was the State of Kerala where the *per capita* expenditure was Rs. 10.88. It may be of interest to the Members of this House to know that even in such progressive States as Maharashtra the *per capita* expenditure was Rs. 5.50 and in West Bengal it was Rs. 6.48. It is, therefore, a matter of great pride to us that Madras State has spent as

[Thiru A. R. Damodaran]

[4th March 1968]

much. It may also be of interest to the Members of this House to know the *per capita* expenditure in two very prominent States which are now in the forefront for the imposition of Hindi on all other States, namely, Uttar Pradesh and Bihar. In Uttar Pradesh it was Rs. 3.39 and in Bihar it was Rs. 3.22. I only mention this to show that if only the administrators of those States would devote as much attention to the education of the citizens of their own States rather than to think in very expansive terms of the education of the citizens of India, they would be rendering a greater service to the people of their own States.

In matters regarding enrolment of students within the age-group 6-11, the primary school stage, Madras stands supreme. 87.3 per cent of the children have been enrolled in the primary schools in 1962-63. Kerala, of course, has a percentage of 98.9. The other States have much lower percentages. In Uttar Pradesh and Bihar the percentage is only 50.4. In regard to the literacy rate, as per 1961 Census, Madras had 314 per thousand, Kerala had 468, and Uttar Pradesh and Bihar had 176 and 184 respectively. Quantitative expansion of education has taken place at a very great pace in our State and I am glad that the Hon. the Minister for Education has been stressing in very many of his speeches the need for consolidating all that has been done by previous Governments and for also effecting certain qualitative improvements in education in our schools. I would like to make one very special plea to him in regard to school education. From the very limited knowledge that I have of education in general, I only speak with a layman's knowledge, I am not a teacher, I am not a professor, I am not an educational administrator—in other countries great importance is attached to the teaching of Mathematics in schools. In fact, the knowledge of Mathematics of a 17 year old boy who comes from some of the modern Universities in the United States, the United Kingdom, Germany and perhaps even Russia—though I cannot speak with knowledge of that country—is equal to that of a B.A. of our Universities who has specialised in Mathematics. Mathematics has come to be recognised as one of the fundamental sciences that has to be taught to all students even though they may be students of Humanities subjects like Economics because the methods of statistical analysis in Economics requires a basic knowledge of Mathematics. I know that some attempts have been made to improve the teaching of Mathematics in our schools. But nonetheless, I have a feeling that over a period of five or six years very earnest attempts will have to be made because it is not merely a question of prescribing syllabi and curriculum but also of getting adequate teachers to teach these subjects in our secondary schools.

I have also a doubt and I wish to express it on this occasion. I have stated that educational expenditure is increasing by leaps and bounds and that by the year 1972-73 the expenditure may well be in the region of Rs. 100 crores. I have a very real doubt whether the present administrative machinery—the Department

4th March 1968]

[Thiru A. R. Damodaran]

of Public Instruction, the Directorates of Secondary Education and Higher Education—is in a position to cope with this enormous expenditure that is going to take place in education in five years' time. I think this is a problem that will have to be studied even at this stage before it becomes too late. One of the reasons why the Planning Commission ran into difficulties was not merely because we did not have resources—we had ample resources—but because in the utilisation of these resources there was a tremendous haste resulting in considerable wastage of effort and resources. As one interested in education and knowing the enormous amount that is likely to be spent, I would request the Hon. the Minister for Education to devote a great deal of his attention to this basic problem of whether the Services are geared up to meet the situation that is likely to come up in the year 1970-72 by the expenditure of this enormous amount.

Education in our State has been made free up to the S.S.L.C. We are proud of this although it entails an enormous expenditure which, I think, is in the region of Rs. 20 crores or so for secondary education, and I do not think any other State has adopted this policy so far because of lack of financial resources or because of lack of will, effort, etc. But I have one suggestion to make to the Hon. the Minister for Education which I hope he will accept in the light in which it is given. We have over 2,200 high schools, S.S.L.C. schools, and the entire expenditure of these institutions on the payment of staff salaries, maintenance grants, etc. is met by the Government of Madras. I would like him to investigate the suggestion whether, even accepting our concept of welfarism as correct, it would not be advisable for us to permit fee-levying S.S.L.C. institutions in our State to exist side by side with the free schools that are at present in existence. This is not going to affect the poor students of our State. They will have and have ample facilities for educating their children in the various free schools that have been permitted by the Government and in view of the fact that the resources position is extremely tight, a fact which has been recognised by the Hon. the Minister for Education himself, when he has stated that the aim of the present Government is to consolidate and not to expand quantitatively, I would respectfully suggest that it would be a splendid idea if fee-levying institutions were allowed and, of course, subject to such conditions as may be prescribed by the Government in this regard. The University of Madras, I believe, has fixed the maximum fees that should be collected from students studying in colleges affiliated to the University. In the same fashion it may be possible for the Government of Madras to prescribe the maximum scale of fees to be collected from students in these institutions and also to make provision for audit—to see that education is not made a business and that managements do not earn profit from it. All these safeguards may be assumed and I think we would have done a distinct service to education by permitting such institutions. I would also like the Government of Madras to consider the enormous amounts of money that is being spent by the middle

[Thiru A. R. Damodaran]

[4th March 1968]

4-41
P.m.

class families in giving their students private tuition because they feel that the education they receive in the free institutions is not up to the standard. I do not wish to comment on this and to state that it is wrong for private tuition to be given. Very far from it. They need it in view of the education that we get in some of these free schools. But the fact is that if we started these fee-levying institutions, we would enable those who could afford to pay to send their children to such schools and not only would the standard of education improve, but I believe even the standard of salaries paid to the teachers would improve and this would be welcomed by the teaching community itself. I hope that this suggestion would be duly considered and that Government would not turn round and say that in a Welfare State, this would amount to snobbery. I do not think any snobbery is involved because we have many fee-levying institutions even now like the Matriculation schools, the Central schools, Public schools, the Sainik schools, etc. So, this should not conflict with our concept of a Welfare State. In this connection, I may be permitted to refer to another matter on which I spoke during the discussion on the Governor's Address also. A decision has been taken and a clarification has also been given by the Hon. the Minister for Education that with effect from the year 1968-69, Pre-University classes in all Government Colleges, in so far as humanities are concerned, will be conducted in the Tamil medium to the total exclusion of the English medium in such colleges. The natural corollary that is going to flow from this decision is that with effect from 1969-70, the degree courses in the humanities will only have Tamil medium and so on and so forth and in the course of two or three years, the cry would be that Tamil medium should exist in all such courses and in all colleges. As I have said, we have reached a stage where we do not wish to quarrel with the protagonists of regional language being the medium of instruction in educational institutions. But a policy of live and let live is essential in this field, where the rights of so many people, including minorities, are involved. Why minorities, Sir? Let it be said very frankly and honestly that it is not merely the linguistic minorities who would like to put their children in English medium schools, but even Tamilians like myself who are not yet really convinced that the Tamil medium is the only medium that should be available to the students. In the course of the next twenty or twenty-five years, when employment opportunities may expand to such an extent in our State that there will be no need for our boys to go out of Tamilnad or to go out of our nation to seek employment, or for the pursuit of knowledge in research and science, people may come to accept with readiness, and perhaps even with happiness, that Tamil should be the only medium of instruction in Government colleges. I believe, Sir, that this is certainly not in the interests of those studying in higher educational institutions, particularly it will not be in the interests of all those children who happen to be reading in English speaking institutions and also children belonging to the linguistic minorities.

4th March 1968]

[Thiru A. R. Damodaran]

Due provision should be made to have at least one section in the humanities in the Pre-University class with English medium. Sir, this is a problem that is going to create headaches for the Government institutions in the coming academic year. As one connected with these, may I say that even in those colleges where Tamil medium is already provided, boys getting 300 marks and more in the S.S.L.C. examination get admitted to the Science Group, preferably the medical group, in the P.U.C., those getting 280 marks get admitted to the Humanities course with English medium and boys getting 240 to 280 marks are admitted to the Tamil medium class. In regard to the last category, after admission, when the boys came to me, they requested me that I should use my influence to see that they were shifted to the English medium. I, therefore, cannot understand who has made that plea and from where it has come that we should have one particular medium in the sphere of higher education. This is fraught with a great deal of danger. In view of the great convulsions that are shaking the student community at the present time, it may not be advisable to introduce a step which may provoke them to still further agitation. I, therefore, hope that, in a spirit of accommodation, this Ministry will find it possible to relax some of its decisions in this regard and permit, as I said, the provision of English medium in the Humanities courses in Government colleges.

In our urge to introduce this medium, I feel we have sacrificed the Humanities to a considerable extent because a subject like Economics which is classified under Humanities is, in my opinion, a highly technical and scientific subject. Although I have some knowledge of Physics, Chemistry and Mathematics—I was myself educated into a technical subject—I must confess that when I take to the study of Economics, I am not able to follow many of the analytical methods used in the study of the subject at the present moment.

Then, Sir, I have some remarks to make about agriculture. I wish to state that I am very happy that this Government has recognised the need for giving high priority to the production of foodgrains and to the development of agriculture. It is indeed a matter for great rejoicing that in our State, in spite of inadequate rainfall, our foodgrain production has touched 60 lakhs of tons in the past year. I do not say that the entire credit should go to the Ministry. Certainly not. The farmers have had a great deal to do with this record. Credit must go to the Government for the guidance that they have given, for the help that they have given in the form of fertilisers and the help that they have given by way of loans to the State Electricity Board for energising many pumpsets. There can be little doubt that this Ministry has devoted a great deal of attention to agriculture in the past year. It is good that it desires to do a great deal in the coming year. I am glad that institutional credit is to be made available. In fact, in the Public Accounts Committee, one of the greatest problems that faced the

[Thiru A. R. Damodaran] [4th March 1968]

Committee was the problem of collections of loans from agriculturists by the various departments of Government. The collection machinery was not so efficient as one would desire. Especially if it is our desire to extend a large volume of credit—seven or eight crores—that is envisaged in the year 1968-69, there can be little doubt that it must be entrusted to a competent authority which will not only sanction loans quickly with the minimum amount of discomfort to the ryot but which will also have a collection machinery which is geared to the task of collection of such huge sums of money.

I have referred in the past to one of the difficulties that ryots experience in the matter of obtaining drilling equipment for borewells. The Hon. the Minister for Agriculture said in reply to one of the questions that keeping in mind the resources of the State a certain amount of drilling equipment had been received for use. If we are to have a crash programme for the utilisation of underground water resources, I think it is very essential that this Government should seek the help of international agencies, non-official and official, for finances for obtaining drilling equipment so that the pace of drilling borewells may be considerably stepped up and borewells put up in the quickest time possible.

4-50 p.m. I am glad, Sir, that in regard to fisheries, one of the departments under the Minister of Agriculture, recognition has at last been paid to the fact that Madras having a huge coast line, deep sea fishing is to be resorted to. It may cause some amusement to hon. Members

MR. CHAIRMAN: I thought it may be a reserved subject for non-vegetarians.

THIRU A. R. DAMODARAN: It may cause some amusement because with our traditional outlook, we have associated fishing with certain communities and castes and people do not consider it in the light of an industry or a business. This is a mistake which has been conditioned by past attitudes. Therefore, I am glad that considerable insistence is being laid by this Government on deep sea fishing. I believe that a good number of our poor people require this very essential food. I would, therefore, not only suggest the development of deepsea fishing but an increased tempo of development of freshwater fishing in many of our inland ponds and pools. It is a good thing. I hope I have not committed somewhat of a sinful thing when we introduced 'carp' a variety of fresh water fish in the Tiruppapuliur temple tank a few months ago. Now we see in the course of ten months there are literally lakhs and lakhs of fish in that tank and I have also sanctioned that this fish may be caught and sold in public auction.

MR. CHAIRMAN: But they won't fish in temple tanks.

THIRU A. R. DAMODARAN: I think it can be done. There seems to be no objection. I mention this to show that there is a great deal of such wealth which we have not exploited. If anyone . . .

[4th March 1968] [Thiru A. R. Damodaran]

efforts are made to develop inland fishing in many of our fresh water pools, tanks and lakes and rivers, it would increase enormously the food wealth of our State and help the poor people in times of need to depend on this very essential item for their food requirements.

Sir, I have only one or two more points.

MR. CHAIRMAN: One or two more words or points?

THIRU A. R. DAMODARAN: I shall be brief, Sir. Under 'public health—leprosy relief' I find that Rs. 50 lakhs have been provided for the five-year plan period—the fourth plan period—which has still not taken root—the five years which would have constituted the fourth plan period. Sir, I had occasion to refer to this subject last year. This problem has not attracted the urgent attention of the Government. I say, Sir, as a resident of South Arcot district with some vehemence that unless we tackle this problem at an early date, we are going to have a very great health problem on our hands within the next ten or fifteen years. The incidence of this fell disease is about four per cent at present. There are over 120 thousand people who are active carriers of this fell disease and the incidence is about the same, Sir, in your district also—North Arcot—and in Salem and Chingleput. In fact, we have the distinction of calling these four districts as the leprosy belt of the Madras State and the leprosy belt of India. I only wish to mention this to show that this problem has assumed very menacing proportions and I would request the State Government that with the help of International agencies like the WHO—they have done much in the case of malaria eradication, T.B. and other diseases—to take added interest and open more leprosy control units and survey, education and treatment centres, in these four districts so that this problem could be tackled on a much wider scale than at present. I would also commend to the Hon. the Minister for Public Health a scheme which has been talked about in the past. It is not a novel scheme, I would like it to be introduced in this very progressive State where education has been given so much emphasis, a scheme for medical care for children studying in primary schools. It is not likely to be very expensive but it is badly needed in the rural areas and particularly in the case of such Schemes like triple vaccine treatment. I think it may be made compulsory that all children studying in primary schools should be given the triple vaccine so that they may not fall a prey to violent infectious disease.

I said, Sir, two points and I have only one more to refer to.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

THIRU A. R. DAMODARAN: I will finish in a minute, Sir.

There is only one point about housing. Shortage of housing facilities is acute. The only suggestion I wish to make is that in view of the fact that the resources for housing from the Government sector are likely to be extremely scarce, we should provide for all

[Thiru A. R. Damodaran] [4th March 1968]

sorts of incentives to private builders to build as many dwelling houses as possible. I would like to suggest to the Government that in the next year's budget at least if it cannot be done at this stage, people who construct new houses should be exempt from the provisions of property tax and urban land tax for a period of five years so that they may be enabled in this way to construct more houses which the Government at present are unable to do.

I thank you, Sir, for your indulgence.

*திரு. எம். எத்திராஜுலு : மன்றத் தலைவரவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 74 லட்ச ரூபாய் உபரியாக இருக்கிற தென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உபரியான 74 லட்சம் ரூபாயுடன் படி அரிசி திட்டத்திற்கு செலவிடப்பட்டிருக்கும் 7.24 லட்சத்தையும் சேர்த்தால் ஏறக்குறைய 7.98 லட்சம் உபரியாக இருக்கும் என்று தான் நான் நம்புகிறேன். இப்படி உபரியாக வருகின்ற பணத்தை, தேர்தல் காலத்தில் வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்துவிட்டோமென்று மக்களுடைய பணத்தை இரண்டு ஜில்லாக்களுக்கு மட்டும் செலவழித்து விட்டு மீதி இருக்கக்கூடிய தமிழகத்திலுள்ள மற்ற ஜில்லா மக்களுக்கு இந்த சர்க்கார் தீங்கு செய்கிறது. இதை ஸோஷல் இன்ஜன்டென்ஸ் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எகனமிக் இனிக்வாலிடி என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இதை நான் ஏன் சொல்லுகிறேனென்றால் ஓராண்டு காலமாக மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு இந்த படி அரிசி திட்டத்தை விஸ்தரிக்காதது பெரும் துரோகமாகும் என்று சொன்னால் அது தவறாகாது. நாட்டிலே தொழில் முடங்கிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், தொழிற்சாலைகளை புதிதாக ஏற்படுத்த வேண்டிய நேரத்தில் ஏதோ இரு மாவட்டங்களுக்கு மாத்திரம் இந்த படி அரிசி திட்டத்தைப் போட்டு விட்டு மக்களை ஏமாற்றிக்கொண்டிருப்பது நல்லதல்லவென்று இந்த அரசுக்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேர்தல் காலத்தில் சொன்னதைச் செய்யாவிட்டால், அதை அமல்நடத்தா விட்டால், மீண்டும் இந்த சர்க்காருக்கு அபகீர்த்தி தான் வருமே தவிர, நல்ல காரியம் செய்தார்களென்ற நிலை ஏற்படாதென்பதை அவர்கள் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள், வரியே நாங்கள் போடவில்லை, உபரியாக இருக்கிறதென்று. ஏற்கனவே இருந்த சர்க்கார் 50 கோடி வரி போட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலும் இந்த சர்க்கார் சென்ற ஜூலை மாதம் வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்த நேரத்தில் 32 கோடிக்கு வரி போட்டிருக்கிறது. அப்படி வரி போட்டிருக்கிற நேரத்தில் 82 கோடி ரூபாயை மக்கள் தலை மீது சுமத்தி விட்டு இன்றைக்கு வரியே இல்லை என்று சொல்லுவதிலிருந்து எவ்வளவு தூரம் மக்களை இந்த அரசாங்கம் ஏமாற்றுகிறது என்பதைத் தான் நாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் தென்று மக்கள் இந்த சமயத்தில் தெரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும் கூட, அவர்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும்கூட நிச்சயமாக வரி கொடுக்கக்கூடிய பொதுமக்களுக்கு தெரியாமலிருக்க முடியாது. அந்த வரி விதிப்பின் காரணமாகத்தான் 9 மாதத்தில் விற்பனை வரியின் மீது 561 லட்சம் ரூபாயை எதிர்பார்த்தது இந்த அரசாங்கம். ஆனால் கிடைத்தது விற்பனை வரியில் 1,500 லட்சம் என்பதை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதே போல முத்தி ரைத்தான் மீது இந்த அரசாங்கம் எதிர்பார்த்தது 57 லட்சம் ரூபாய் ஆனால் கிடைத்தது 135 லட்சம் ரூபாய். அதேபோல பல்வேறு வரிகளை எகூலிப்பதில் இந்த அரசாங்கம் எதிர்பார்த்தது 242 லட்சம் ரூபாய். ஆனால் 453 லட்சம் ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. எக்ஸைஸ் டியூட்டியில் எதிர்பார்த்தது 14 லட்சம் ரூபாய். கிடைத்திருப்பது 27 லட்சம் ரூபாய். இப்படி ஒன்றுக்கு இரண்டு, மூன்று மடங்கு ரூபாய் வரி அதிகமாகக் கட்டியது தலை மீது சுமத்தி இருக்கிற நேரத்தில் வரி இல்லை என்று

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

4th March 1968] இந்த அரசாங்கம் சொல்லுவது விளையாட்டாக இருக்கிறது. மக்களை ஏமாற்றுகிறதென்பதில் சிறிதளவும் சந்தேகமில்லை. அது மட்டுமல்ல. பிளான் புரோவிஷனில் 79 கோடியை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். 5-00 p. m.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பழையவை உயர்ந்திருக்கிறதா ?

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இப்படித்தான் இந்த அரசாங்கம் வரி போட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : இந்தத் திட்டத்தில் உண்டா ?

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இதில் இல்லாவிட்டாலும், அதிலிருப்பதை விட உயர்வு இருக்கிறதென்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, சென்ற 1966-67-ல் சென்ற அரசாங்கம் ஒதுக்கியதைவிட இந்த அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் குறைவாகவே ஒதுக்கி இருக்கிறது. பால் பண்ணையில் 1966-67-ல் 28 லட்சம் குறைந்து இந்த ஆண்டில் 18 லட்சம் குறைவாக ஒதுக்கி இருக்கிறது. குறைந்து இந்த ஆண்டில் 27 லட்சம் குறைந்து இந்த ஆண்டில் 57 மீன் துறையில் 1966-67-ல் 27 லட்சம் குறைந்து இந்த ஆண்டில் 57 லட்சம் குறைவாகவும் சமூக அபிவிருத்தி திட்டத்தில் 244 லட்சம் ரூபாய் குறைத்து இந்த ஆண்டில் 239 லட்சம் குறைவாக ஒதுக்கி இருக்கிறது. பாசன வசதிகளில் 1966-67-ல் 80 லட்சம் குறைவாகவும் இந்த ஆண்டில் 64 லட்சம் ரூபாய் குறைத்தும் இருக்கிறது. சிறு தொழில்களுக்கு அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் முயற்சி போதுமானதல்ல.

திரு. சி. வி. இராஜகோபால் : வீணாகக் கரியாக்கப்படுவதை குறைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றால், குறைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : படி அரிசி திட்டத்திற்காக இவைகளை யெல்லாம் குறைக்கிறதென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சிறு தொழிலுக்கு 60 லட்சம் 1966-67-ல் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் 25 லட்சம், கைத்தறியில் சென்ற ஆண்டு 68 லட்சம் குறைந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் 9 லட்சம். சாலைப் போக்குவரத்தில் 126 லட்சம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் 54 லட்சம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடிநீரில் 106 லட்சம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரத்தில் 826 லட்சம் ரூபாயில் இந்த ஆண்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது 600 லட்சம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆண்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது 600 லட்சம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அத்துடன் நகராட்சிகளுக்கெல்லாம் சேர்த்து சாலை அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்காக 7½ லட்சம் தான், மாநகராட்சிக்கு 47½ லட்சம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏன் சொல்லுகிறேனென்றால் இவ்வளவு தூரம் ஒவ்வொரு துறையிலும் பார்க்கிற பொழுது எவ்வளவு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது, எவ்வளவு அநீதி நடந்திருக்கிறது, மக்களுக்குப் பயன்படும் திட்டங்களைல்லாம் பாழாக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதைச் சொல்லாமலிருக்கமுடியவில்லை. எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரைக் குறை கூறுவதா ?

திரு. சி. வி. இராஜகோபால் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். சார், அதிகமாக வரி போடக்கூடாதென்று தான் செலவுகள் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவர் அவர்களே, மக்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் 50 கோடிதான் என்று சொல்லிவிட்டு, அதற்கும் மேல் 32 கோடி அளவுக்கு வரி போட்டு விட்டு, ஒவ்வொரு திட்டத்துக்கும் ஏன் ஒதுக்கீடு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் கேட்காமல் இருக்க முடியாது. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து இந்தச் சர்க்காருக்கு கொடுக்கக்கூடியது எல்லாம் குறைந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபோது கொடுத்ததைவிட அதிகமாகவே இந்த அரசு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதில் ஒன்றும் குறையவில்லை. அரகுவில் கொடுத்ததைவிட 590 கோடியாகக் குறைத்துவிட்டது மத்திய சர்க்கார் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 615 கோடி ரூபாய் மத்திய

[திரு. எம். எத்திராஜு]

[4th March 1968]

சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பது தெரியும். ஏன் இந்தத் தவறான புள்ளிவிவரத்தை இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே குறிப்பிடவேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே தான் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. இன்றைக்கு இவர்கள் நன்றாகத் திறம்பட வேலை செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் முதலில் இதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக, விவசாயத் துறையில் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டது காங்கிரஸ் சர்க்கார். காங்கிரஸ் ஆட்சி இருக்கும்போது, 74 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து, 6 லட்சம் ஏக்கராவுக்கு புது நீர்ப்பாசனம் கொடுத்திருக்கிறது. 3½ லட்சம் ஏக்கராவுக்கு மேல், இன்றைக்கு நிலையான நீர்ப்பாசனம் கொடுத்திருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த சர்க்கார் இன்றைக்கு 62 லட்சம் டன் அதிக நெல் உற்பத்திக்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நீர் ஊற்றுக் கிணறுகள் ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் இன்றைக்கு அது போதவில்லை. இருந்தாலும் இந்த அரசு பதவி ஏற்றபின் 62 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்வோம் என்று சொல்லியது. சொல்லியபிறகு, இன்றைக்கு 22 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தி செய்வோம் என்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பணம் பாழாகி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : 60 லட்சம் டன் உற்பத்தி பண்ணுவோம் என்று இன்றைக்கும் சொன்னது கிடையாது. கணம் அங்கத்தினர் தவறான புள்ளிவிவரத்தை வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறார்.

திரு. எம். எத்திராஜு : 60 லட்சம் டன் உற்பத்தி என்று தான் சொல்லி இந்த அரசு இப்போது 2 லட்சம் டன் நாங்கள் உற்பத்தியைக் கூடுதல் ஆக்குவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த 2 லட்சம் டன் எப்படி கூடுதல் ஆக்குவார்கள் என்பது தான் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு 2 லட்சம் ஏக்கராவுக்கு மேல் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பயிர் கருதி விளைவிக்கப் போய்விட்டது. இன்றைக்கு மேட்டூர் கால்வாயில் தண்ணீர் குறைந்ததன் காரணமாக தஞ்சை ஜில்லாவில் 2 லட்சம் ஏக்கருக்கு மேல் வேண்டும். இன்றைக்குப் பஞ்சம் வரப்போகிறது என்பதைச் சிந்திக்க மாதத்தில் தமிழ்நாட்டில் பஞ்சம், பட்டினிதான் வரப்போகிறது. அக்டோபர் 7 கோடி 24 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்த இந்த அரசு இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய 27,000 ஏக்கர், 6,000 ஊற்று நீர் நிலையங்கள், 33,000 நீர்ப்பாசன நிலையங்கள், 9 லட்சம் கிணறுகள்—இவைகளுக்குச் செலவு செய்திருந்தால், நிச்சயம் உணவு உற்பத்தியின் தரம் பெருகிறது. சரியானபடி தான் விவசாயம் செய்கின்றோம் என்று சொல்கிறார் கதிரை தவிர, திறம்பட அதை அமல் நடத்த முடியவில்லை அவர்களால். கொண்டாங்கி ஏரியில் அரை மைல் தூரத்துக்கு அங்கே மண் புதைந்து பாசனத்துக்குப் பயன்படும். அங்கே 4,000 ஏக்கருக்கு மேல் இரு போக அதை அமைச்சர் அவர்களும் சென்று பார்த்தார் என்று நான் கேள்விப் படுகிறேன். ஆனால் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார் என்று தெரியவில்லை. மாவடிப்பாளையம் நீர்த்தேக்கம் கட்டவேண்டும்; அதற்கான எல்லா சாத்தியக் கூறும் இருக்கிறது. அப்படி மாவடிப்பாளையத்தில் நீர்த்தேக்கம் ஒன்று ஏற்படுத்தினால், நிச்சயம் 4,000 ஏக்கர நிலத்தில் இருபோக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று இந்த அரசுக்குக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கணம் அங்கத்தினர் கொண்டாங்கி ஏரி பற்றிச் சொன்னார்கள். கொண்டாங்கி ஏரி பற்றி அவர் சொன்ன நேரத்தில், மகிழ்ச்சியான செய்தியைத் தெரிவிக்கிறேன். அந்த ஏரியில் மண் எடுத்துப் பயனுள்ளதாக ஆக்குவதற்கு, அதற்கு வேண்டிய எஸ்டிமேட் போடப்பட்டிருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[4th March 1968]

திரு. எம். எத்திராஜு : ஒவ்வொரு அமைச்சரும் மகிழ்ச்சியான செய்தி என்றுதான் சொன்னார்கள். காரியம் என்னவோ நடக்கவில்லை. எஸ்டிமேட் போட்டால் சரியாகப் போய்விட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல. அமைச்சர்கள் அறிவிக்கலாம். இரவு பகலாய் சுற்றுப் பயணம் செய்து சுற்றிக் கொண்டே தான் இருக்கிறீர்களே தவிர, என்ன செய்துகொண்டு இருக்கிறீர்கள்? இதுவரையில் அங்கே 4,000 ஏக்கருக்குமேல் சாகுபடிக்குப் பயன்படக்கூடிய அந்தத் திட்டத்திற்கு நீங்கள் செலவு செய்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்னும் தமிழ்நாட்டில் 7 லட்சம் ஏக்கருக்கு மேல் பாழாகிவிட்டிருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் நல்ல 'புல்டோசர்'களை வைத்து சீர்திருத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், உணவு உற்பத்தி சரியாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, தொழிற்சாலை பற்றிச் சொல்லும்போது, காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருக்கும்போது, தனியார் துறையிலும், அரசாங்கத் துறையிலும், தமிழ்நாட்டில் ஏறக்குறைய 541 தொழிற்சாலைகள் திறந்தது. குறிப்பாக சென்னை நகரத்தில் 133 தொழிற்சாலை, செங்கற்பட்டில் 98, கோயம்புத்தூரில் 152, மதுரையில் 21, ராமநாதபுரத்தில் 20, திருச்சியில் 19, தொண்டி கட்டில் 17, திருநெல்வேலியில் 21, கன்னியாகுமரியில் 3 தொழிற்சாலை, நீலகிரியில் 3 தொழிற்சாலை—இப்படி தமிழகத்தில் பல தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் இப்போது ஓராண்டுக் காலத் திலே இந்தத் தொழில்கள் எல்லாம் எந்த விதமாக ஆகிவிட்டன என்று சொல்லத் தேவையில்லை அதற்கு ஆதாரமும் இருக்கிறது. இந்தத் தொழிற்சாலை விஷயத்தில் இந்த சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். சென்ற ஆகஸ்டு 1967-ல் கடலூரில் ஒரு 'ஸெமினார்' கூட்டப் பட்டது. அதில் நாங்கள் எல்லாம் பெரிய அளவில் பங்கு எடுத்துக் கொண்டோம். அதில் நிறைவேற்றிய தீர்மானப்படி 1966-67-ல் அது அமல்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டதாக அங்கே கூறப்பட்டது. அந்தக் கருத்தரங்கில் கடலூரில் கெயிக்குல இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது அதோடு ஸெராபிக் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது, இன்னும் முந்திரி எண்ணெயைப் பயன்படுத்தி, 'ரிபைனி' ஆயில்' தொழில் ஏற்படவும் சாத்தியக்கூறு இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கள்ளக்குறிச்சியில், மரவள்ளிக் கிழங்கின் மாவைக் கொண்டு ஸாகோ தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பும், இன்னும் பல்வேறு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பும் இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. இந்த அரசு பதவி ஏற்றும் அந்த தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் வருவதற்கு எந்த விதமான நினைமையும் ஏற்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தது, வீட்டு வசதியைப் பார்க்கும்போது, இன்றைக்குப் பெருவாரி யான மக்களுக்கு வீடாக மக்களுக்கு வீட்டு வசதி கிடைப்பதற்காக, காங்கிரஸ் ஆட்சி இருக்கும்போது, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பணம் ஒதுக்கி, 4½ கோடி ரூபாய் செலவில் அரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனை கொடுத்தார்கள். மீனவத் தொழிலாளருக்கு வீடு கட்டிக்கொடுத்தார்கள். போலீஸ்காரர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்தார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் 4½ கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டது. அடுத்தது குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு ஏறக் குறைய 18,000 வீடுகளுக்கு மேல் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏழை மக்களுக்கு 4,000 வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டன.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கட்டிய வீடு எல்லாம் இப்போது இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். 10 வருஷத்துக்கு முன் கட்டிய வீடு இப்போது அப்படியே இருக்கிறதா?

திரு. கே. ராஜாராம் : அடிக்கடி நீங்கள் அமைச்சரைப் போல குறுக்கே பேசக் கூடாது. உங்களுக்குப் பேசுவதற்கு நிறைய "டைம்" இருக்கிறது. அப்போது பேசுங்கள். ஏன் சுமமா குறுக்கிட்டுப் பேசுகிறீர்கள்? நீங்கள் பேசும்போது அதைப் பேசுங்கள். அவர் பேசும்போது, நீங்கள் இண்டர் பியர்" பண்ணக்கூடாது.

[4th March 1968]

THIRU C. V. RAJAGOPAL: Sir there is no interference I only want to clear some doubts.

மிஸ்டர் சேர்மன் : கனம் உறுப்பினர் பிறகு பேசலாம்.

திரு. எம். எத்திராஜலு : கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் நகரத்திற்கு ஓடிவருவதற்குக் காரணம், கிராமங்களிலே நல்ல சீர்திருத்தம் இல்லை என்பது தான். கிராமத்திலே அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து ஏராளமான வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வருவண்டும். இப்பொழுது இருக்கின்ற அரசு என்ன செய்கின்றது என்பது தான் கேள்வி. குறைந்த வருமானக்காரர்களுக்கு கடன் கொடுத்து, அவர்கள் அதன் மூலம் வீடுகளைக் கட்டி வாடகைக்கு விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, உண்மையிலேயே அவர்கள் அந்த வீடுகளில் குடியிருக்கவில்லை. அந்த நிலைமையைத் தவிர்க்க வேண்டும். கிராமத்தில் இருப்பவர் நீண்டகால கடனைக் கொடுத்தால், கிராமத்தில் வீடு கட்டும் திட்டம் நன்றாக வளரும். அப்படி வளர்ந்தால் இந்த நகரத்திலே காணப்படும் இட நெருக்கடிக்கு ஒரு தீர்வு கண்டதாக இருக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

சமீபத்திலேயே எனக்கு வந்த தகவல்படி, மத்திய சர்க்காரிலிருந்து, 71 இலட்சம் ரூபாய் இந்த கிராம கடனுக்காக — கிராமத்தில் வீடு கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே 71 இலட்சம் ரூபாயையும் கிராமத்திற்கே கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, குறைந்த வருமானக் காரர்களுக்கு பத்தாயிரம், பதினாயிரம் ரூபாய் என்று கொடுப்பது மூவாயிரம் ரூபாய் நிண்டகால கடன் தவணை வைத்திருப்பவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே அதை உபயோகப்படுத்திக்கொள்வார்கள். கொடுத்தால் இத்தனை வருஷம் வாய்தா என்று போட்டுவிட்டால், அவர்களுக்கு இத்தனை வருஷம் அது தவணைக் கடன் என்றால், பிறகு அதை அவன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த முறை மிகவும் நல்லது.

அடுத்து, மின் துறையிலே ஏறக் குறைய காங்கிரஸ் கட்சி இருக்கும் பொழுது மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலமாக 225 இலட்சம் ரூபாயைச் செலவழித்து 7½ இலட்சம் மக்கள் நல்லவாழ்வுக்கும் அவர்களது தொழில் வளர்ச்சிக்கும் ஆழ் கடலிலே இருக்கின்ற மின்களை எல்லாம் பிடித்து அதை விநியோகப்பவர்களுக்குக் கொடுத்து, மக்கள் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றெல்லாம் அன்றைக்குக் காங்கிரஸ் சர்க்கார் திட்டத்தைத் தீட்டியது. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்குள் 600 மின் பிடிக்கும் படகுகளைக் கட்டி முடிக்க வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டது. ஆனால், மூன்று திட்டத்திற்குள் 580 படகுகள் செய்து கொடுத்தாகிவிட்டது; இன்னும் 20 படகுகள் தான் பாக்கி இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்தப் படகுகள் கொடுக்கின்ற ஏற்கெனவே சொன்னது போல், இது யார் செய்த தவறாக இருந்தாலும் அது தவறுதான் கூட்டுறவு முறையிலே 580 போட்டையும் 3 பேர் கொண்டு போட்டுக்கும் 3 பேர் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் அதிலே யார் தலைவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள்தான் இதை அனுபவிக்கிறார்கள். அவரோடு இருக்கும் இரண்டு பேர் அதை அனுபவிப்பதில்லை. அவர்களுக்கு கொஞ்சம் பணத்தைக் கொடுத்து, நீங்கள் வேறு வேலையை யார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு தங்களை அனுபவித்துக் கொண்டும், அகோடு அந்தப் படகுகள் இன்னும் பணியைக் கைக்கு மாற்றப்

4th March 1968] [திரு எம். எத்திராஜலு]

பட்டும் வருகிறது; சிலர் விற்பனையும் இருக்கிறார்கள் இதைச் சிலர் வாங்கி உபயோகப்படுத்திக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இதைக்கண்டுபிடித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் ஆனால், இப்பொழுது பொறுப்பேற்றிருக்கும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மின் இலாகாவுக்கு 13 மெம்பர்கள்தான் (Advisory Board) எப்பொழுதும் போட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு அதிகமாகப் போட்டதாக காங்கிரஸ் சரித்திரத்திலேயும் இல்லை; ஆனால், இந்த அமைச்சர்கள் வந்ததும் அதை மாற்றிவிட்டு, 23 மெம்பர் போட்டு இருக்கிறார்கள் அப்படி 23 பேர் போடுவதற்கு எந்த சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? இது ஒரு பெரிய ஏமாற்றத்தை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது.

(Thiru A. R. Damodaran in the Chair)

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : 12 பேராக இருந்ததை உறுப்பினர் செய்த முயற்சியினால் 13-ஆக உயர்த்திக் கொண்டார்கள். புதிய கமிட்டி அமைக்கும் பொழுது, தன்னை நீக்கிவிட்டு ஆத்திரத்திலே அவசரப்பட்டுப் பேச வேண்டாம். இப்பொழுது இருக்கும் கமிட்டியிலே எல்லா கட்சியினருக்கும் 12 இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த கமிட்டியிலே ஆளும் கட்சியினருக்கு மட்டும் தான் இடம் உண்டு. புதிய கமிட்டியிலே காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருப்பவர்களுக்கும், மேல் அமைவிலே இருப்பவர்களுக்கும், சுதந்திரா கட்சியிலே இருப்பவர்களுக்கும், கம்யூனிஸ்டு கட்சியிலே இருப்பவர்களுக்கும், முஸ்லிம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அங்கம் கொடுத்திருக்கிறோம். எல்லா இடத்திலும் பரவலாக உரிமை இருக்க வேண்டும் என்பதால் தான் அந்தக் கமிட்டியின் உறுப்பினர்களை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறோம் என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் அறிய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

8-20

திரு. எம். எத்திராஜலு : விடப்பட்ட காரணத்தால் நான் பேசவில்லை. 13 பேர்களை எந்த அடிப்படையில் போட்டார்கள்? 13 பேர் இருந்த இடத்தில் 23 பேர் நீங்கள் வந்த பிறகுதான் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்வது என்னைப் போடவில்லை என்ற காரணத்திற்காக அங்கு என்னைவிட மீனவ சமுதாயத்திற்கு சேவை செய்தவர்கள் இருக்க மாட்டார்கள் என்பதை அமைச்சரவர்கள் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏன் காங்கிரஸ் அரசு போட்டதை மாற்றியமைக்க வேண்டும்? ஒரு வருஷத்திற்குள் என்ன தலை முழுகிப் போய்விட்டது? நீங்கள் வந்த பிறகு நாங்கள் எதை வேண்டுமென்றாலும் செய்வோமென்பதை நீலை நிறுத்திக் காட்டி இருக்கிறீர்கள், உங்கள் ஆட்சி போய் வேறு ஆட்சி வந்தால் நீங்கள் செய்த காரியத்தை மாற்றியமைக்க வழி வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்பதற்கு இதுவே ஒரு சான்றாகும்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆத்திரத்துடன் பேசுகிறார். 12-ஆக இருந்ததை 13-ஆக உயர்த்த எந்தச் சட்டம் இடம் கொடுத்ததோ அதே தான் ஜனநாயக உரிமைப்படி பரவலாக செய்யவும் இடம் தந்தது. கடற்கரை ஓரம் 500 மைல் இருக்கிறது. பொன்னாசாமி வில்லவராயர், அதிக அக்கரையுடன் பாடுபடுகிறவர், உறுப்பினராக விருக்கிறார். காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உணருவார்கள், அவர் மீனவர் பிரதிநிதியல்லவென்று சொல்லிவிட முடியாது. எல்லா தகுதியும் உண்டு. கூட்டுறவு முறையில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் டிரெயினிங் பெற்றவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் போட்ட சட்டமல்ல. ஏற்கெனவே வகுத்தது தான். எல்லோரும் பயிற்சி பெற்றிருந்தால், முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. ஒருவர், இருவராக இருந்தால் இரண்டாவது நிச்சயம் வழங்கப்படும். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கொடுத்ததை விற்ப்புப்பார்கள். தகவல் கொடுத்தால், விற்பனையார், வாங்கியது யார் என்று நடவடிக்கை எடுக்க உதவி பாகவிருக்கும். அதைக் கொடுத்து அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்தால், உண்மையில் மீனவர்களுக்கும் மீன் பிடிக்கும் சமுதாயத்திற்கும் உதவி செய்தவர்களாக இருப்பீர்கள்.

[4th March 1968]

திரு. எம். எத்திராஜலு : மேல் சபையில் ஒருவரையும், சட்டசபையில் ஒருவரையும் போடவேண்டுமென்ற கருத்து நிலவிவந்த காரணத்தால், மேல் சபையில் ஒருவரை வேண்டுமென்று என்னைப் போட்டிருப்பார்களென்று நினைக்கிறேன். 13-க்கும் 23-க்கும் எவ்வளவு பெரிய வித்தியாசம் என்பது அமைச்சருக்கு தெரியவில்லையா? அடுத்துச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது அவர்கள் மீனவர்களுக்கு போட் கொடுப்பதில் ஜனத் தொகை அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது. இரண்டு டிரெய்ஸ் இருந்தால் ஒரு சலுகை, ஒருவர் இருந்தால் ஒரு சலுகை ஜனத் தொகை அடிப்படையில் இருக்கிறது. இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் போட் மாண்புமிகு ஒரு கிராமத்திற்கு ஒன்றாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நான் பொறுப்பேற்ற பிறகு யாருக்கும் போட் வழங்கவில்லை. ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட போட்களில் சில தவறுதல் நடந்திருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து மீனவர்களில்லாதவர்களுக்கு போட்கள் வழங்கி இருந்தார்கள். குறிப்பிட்ட இஞ்ஜின் கொடுத்ததை வேண்டா பென்று சொல்லி விட்டார்கள். போட்டை திரும்பக் கொடுத்த பிறகு மீண்டும் விண்ணப்பம் போட்டார்கள். குறிப்பிட்டவர்கள் யார் முன்கூட்டி கேட்டார்களோ, அதே இஞ்ஜின் கொடுத்ததாக அவர்களுக்கும் வழங்க உத்தரவு போட்டார்கள். இப்பொழுது கேவலம் 5 பேருக்குக் கிடைத்ததா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து தான் 5, 6 பேருக்கு நிறுத்தி விட்டு மற்றவர்களுக்கு போட் வழங்கச் செய்திருக்கிறோமே தவிர நாங்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு இன்னும் போட் வழங்கவில்லை, வழங்க இருக்கிறோம். தகராறு, குழப்பம், வீணான கிளர்ச்சி வழங்குவதில் ஏற்பட்டிருந்தால், அதற்கு சென்ற அரசாங்கம் தான் பொறுப்பே தவிர நாங்களல்ல.

திரு. எம். எத்திராஜலு : ஜனத்தொகை அடிப்படையில் தென்னாற்காட்டிற்கு 7 போட் தான். சென்னைக்கு 12, செங்கற்பட்டிற்கு 9, தஞ்சாவூருக்கு 26, திருநெல்வேலிக்கு 15, கன்னியாகுமரிக்கு 31.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கன்னியாகுமரிக்கு 31 என்று அங்கத்தினர் சொல்லி இருக்கிறார். காரணம் என்ன? தென்னாற்காட்டிற்கு போட் குறைவு என்றால் ஏற்கெனவே இருந்த அமைச்சர், அந்த இலாகாவிலிருந்தவர் தென்னாற்காட்டைச் சேர்ந்தவர். எத்திராஜலு முயற்சி எடுத்திருந்தால் வந்திருக்கலாம். தகராறு ஒட்டு வேண்டுமென்று தான் கொடுத்து வருகிறோம். நாங்கள் புதிதாக போட் வழங்கும்போது, யார் யாருக்கு போட் வழங்க வேண்டுமோ அவர்கள் பெரிச் சீட்டு எடுத்து அவர்கள் முன்னிலையில் வழங்கப்படுமென்று முடிவெடுத்திருக்கிறோம். அந்த குறிப்பிட்ட இருவர் பேருக்குத் தான் புதிய அரசு வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கிற தென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜலு : எது எப்படி இருந்தாலும், சென்ற அரசாங்கம் வழங்கிய போட்டுகள் கடலிலும் காற்றிலும் சீரழிந்து விட்டன. அவற்றிற்காக மீண்டும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்து வழி செய்ய வேண்டுமென்று கடைசியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, அறநிலையங்கள் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் ஏறக்குறைய 9,000 கோயில்கள் இருக்கின்றன. பரிபாலிக்க 450 ஈ.ஒ.க்கள் 3 துணை கமிஷனர்கள் என்றெல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால் பெருவாரியான வருமானமுள்ள பெரிய கோயில்களில் 20,000-லிருந்து 30 லட்சம்வரை வருமானம் வருகின்றது. அந்த வருமானங்கள் எல்லாம் பல்வேறு வழிகளில் துர்விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. அதைக் கவனிக்க வேண்டிய அவசியமெனத் கமிஷனர் அல்லது ஈ.ஒ. சரியாக பராமரிப்பதில்லை, குறைகளை செலி கொடுத்துக் கேட்புலுக்கு மேல் இருக்கின்றன. 3 துணை கமிஷனர்கள் ஏறக்குறைய 350 கோயில்களுக்குள்ளே, இவர்களால் வரவு செலவு, கணக்கு அல்லது இன்ஸ்பெக்டர்

[4th March 1968]

[திரு. எம். எத்திராஜலு]

ஷன் போன்றவைகளை சரியாகப் பார்க்க முடியவில்லை. இந்த நிலைமையில், இன்னும் அதிக துணைக் கமிஷனர்களை நியமிக்க வேண்டும் இந்த கோயில்களுக்கு இருக்கும் அதிகாரம் நன்றாக சீர்திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். அத்துடன் கமிஷனர் அவர்கள் பிறப்பிக்கும் உத்தரவை இருக்கிற ஈ.ஒ. உடனடியாக அமுல் செய்வதில்லை அவர்கள் அங்கிருக்கிற தர்மகர்த்தா பேச்சைக் கேட்டு ஆணையர் உத்தரவுக்கு கீழ்ப்படிவதில்லை. பல்வேறு கோயில்களில் இந்த மாதிரி நடை முறையில் இருக்கிறது. காரணம் அவர்கள் செயல்படுவதில் குறை கூறவில்லை. போதுமான அதிகாரிகள் இல்லை. 3 துணை கமிஷனர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். மேலும் இரண்டு பேர் அல்லது ஒரு அங்கத்தினரை அதிகப்படுத்தி கோயில் நிர்வாகத்தை சரிவர நடத்த வேண்டுமென்று அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இன்று நாம் பெற்றிருக்கும் உத்தமத் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் தனக்கென்று ஒன்றும் தேடிக்கொள்ளாதவர். அவர் சொல்லி இருக்கிறார். இந்த ஆட்சியில் ஏதாவது குறை ஏற்பட்டு, அல்லது அதிகார லுஷ்டியோடு முறையில், அராஜக முறையில் இந்த ஆட்சி போகுமென்று நினைத்து மத்திய அரசு ஜனாதிபதி ஆட்சி கொண்டுவர வேண்டுமென்று நினைத்தால், நானே முன்னின்று போராடி தீர்த்து வைப்பேன் என்று சொல்லி யிருக்கிறார். அதை இந்த அரசு நினைத்துப்பார்க்க வேண்டும். காங்கிரஸ்காரர்களாகிய நாங்கள் அவர்களுடன் சேர்ந்து உங்களுக்குத் துணையாக இருப்போம். ஆகவே, இந்த அரசு அராஜகத்தைக் கைவிட்டு ஆட்சி செய்ய வேண்டும். உங்கள் கட்சியினருக்கு மட்டும் என்று செய்வது தவறு. உங்கள் கட்சி என்று எடுத்துக் கொண்டால் இந்த ஆட்சி நிலைக்காது. ஆகவே தான் பெரும் தலைவர் சொல்லியிருக்கிறார். மகாத்மா காந்திஜிக்கு முன்னதாக சொல்லக்கூடிய அந்தத் தலைவர் சொல்லியிருக்கிறார். நாங்கள் குறுக்கிடோம் என்று கவலைப்படாமல் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அடுத்து 5 ஆண்டு ஆட்சி செய்யுங்கள் என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அடுத்து 5 வருஷம் யாராக இருந்தாலும் பார்த்து பொருமைப்படும் அளவுக்கு பயப்படாமல் நீங்கள் ஆட்சி செய்ய வேண்டுமென்று உங்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இதே தலைவர் பெரு மதிப்பிற்குரிய காமராஜர் அவர்கள்தான் ராணுவத்தைக் கொண்டு வந்து இந்த ஆட்சியை ஒழித்துக் கட்டுவேன் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினருக்கு அது நினைவு இருக்குமென்று கருதுகிறேன். அப்படி ராணுவத்தைக் கொண்டுவந்து ஒழித்துவிடுவேன் என்று சொல்லியது உண்மையா, எங்களுக்குத் துணை நிற்பதாகச் சொல்லியது உண்மையா என்று தெரியவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் இவ்வாறு சொல்வதற்காக நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். அம்மாதிரி தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் எதுவும் பேசவில்லை. பத்திரிகையில் வந்ததை யெல்லாம் நாம் எடுத்துக் கொண்டு பேச முடியாது. அமைச்சர் அம்மை யார் அவர்கள் பேசியதாக எவ்வளவோ பத்திரிகையில் வருகின்றன. அவற்றை அப்படியே எடுத்துக் கொள்ள முடியுமா? தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் கூறியதாக வந்த செய்தி தவறானது என்று அவர்களே மறுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது அதை அமைச்சர் பேசுவது சரியல்ல. வேறு சாதாரண உறுப்பினர் பேசினாலும் பரவாயில்லை. பொறுப்புள்ள அமைச்சர் இம்மாதிரி பேசுவதுதான் வருந்தத் தக்கதாகும். இந்த எண்ணத்தை இனிமேலாவது விட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசியதும் பத்திரிகையில் வந்த செய்திதான். பத்திரிகையில் வந்ததை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்றால் அவர்கள் அப்படி கூற வில்லை என்றால் அதை ஏற்று நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[4th March 1968]

திரு எம். எத்திராஜலு : இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றதும் காங்கிரஸ் காரர்களைக் கூட்டி வைத்து காமாக்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த ஆட்சிக்கு பக்க பலமாக நீங்கள் இருக்க வேண்டும். இந்த அவர்களுக்கு துணை நிற்கவேண்டும் என்று கட்சிக் கூட்டத்தில் அவர்கள் சொல்லியதை நான் இங்கே சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

*** திருமதி டி. எல். திருபுகந்தரி :** தலைவர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். உலக மக்கள் தொகை அதிகமாக இருப்பதால் பெரிய பெரிய ஆஸ்பத்திரி களில்கூட இடம் இல்லாமல் நோயாளிகள் கீழேயும், தாழ்வாரத்திலும் நடைபாதையிலும் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல படுக்கை வசதிகளைத் தமிழக அரசாங்கம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெருக்கடியைக் குறைப்பதற்கு வருகிற ஆண்டிலாவது வட சென்னையிலே ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரியைக் கட்டவேண்டும். அது மட்டுமல்ல. நோயாளிகள் இடமில்லாமல் வராண்டாவிலும் வெளியிலும் படுக்க வைக்கப்படாமல் தக்க பராமரிப்புகளுக்கு அரசாங்கம் ஏகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, பொதுவாக பெண்கள்தான் எந்த விதமான சர்ச்சைக்கும் போகாமல் நல்ல முறையில் கல்லூரிகளில் படித்து வருகிறார்கள். நன்றாகப் படிக்கக்கூடிய அவர்கள் மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆண்களைவிட நன்றாகப் படிக்க ஏ-கிளாஸ், பி-கிளாஸ் என்று நல்ல மார்க்குகள் வாங்கியுள்ள பெண்களுக்கு மருத்துவக் கல்லூரியில் இடம் கிடைப்பதில்லை. ஆகையால் பெண்களுக்கு என்று தனியான மருத்துவக் கல்லூரியை வருகிற ஆண்டிலாவது இந்த அரசாங்கம் திறக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொரு முக்கியமான விஷயம் இந்த பேருந்து நிலையங்கள் பற்றியது. பேருந்து நிலையங்களை எடுத்துக் கொண்டால், அதைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சரியான முறையில் அவை இல்லை. அந்தக் காலத்தில் சேரர், சோழர், பாண்டியர் என்று அரசர்கள் ஆண்ட போது மக்களின் சுபிட்சத்தைக் கண்காணிப்பதற்காக இரவில் மாறுவேடம் என்று சொல்வார்கள். அதுபோல நம் அமைச்சர்கள் சென்று பார்த்தால் இந்த பஸ்களுக்காக மக்கள் படும் கஷ்டத்தை அவர்கள் நன்றாகப் பார்க்க முடியும். நாங்கள் அடிக்கடி பஸ்ஸில் செல்லக் கூடியவர்கள் ஒரு நாள் பஸ்ஸில் ஒரு பெரியவர் ஏறிக்கொண்டிருந்தபோது கண்டக்டர் விகில் அடித்தார். பஸ் கிளம்பிவிட்டது. அதனால் அந்தப் பெரியவர் பாவம் கீழே விழுந்து கொஞ்ச தூரம் வரை உருண்டு வந்தார். ஆனால் கொண்டு வரும் பெண்கள் ஏறும்போதும் அதைப் பார்த்தால் விகில் அடித்துவிடுகிறார்கள். கீழே விழுந்தாலும் அதைக் கண்டுகொள்ளாமல் போய்விடுகிறார்கள் கண்டக்டர்களும், டிரைவர்களும். அதை கவனித்து வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஸ்களில் நிறைய பேர்கள் டிக்கெட் வாங்காமலே செல்கிறார்கள். டிக்கெட் வாங்கியாகி விட்டதா என்று கண்டக்டர் கேட்கும்போது தலையை ஆட்டிவிடுகிறார்கள். அவர்களும் டிக்கெட்டைக் காட்டு என்று கேட்பதில்லை. பேசாமல் இருக்கிறார்கள். பாஸ் வாங்கியவர்களாக இருந்தாலும் அதைக் கேட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் பஸ்ஸில் நஷ்டம் வராமல் இருக்கும். தினப்படி பத்து, பதினைந்து பேராவது குறைந்தது அப்படி டிக்கெட் இல்லாமல் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்துடன் பஸ்கள் நிற்குமிடம் என்று இருக்கிற இடங்களில் பஸ்கள் நிற்பதில்லை. ஒரு பஸ் நின்று அதன் பின்னால் அடுத்த பஸ் நிற்கும்போது வருகிற பஸ் அந்த பஸ்ஸுக்கும் பின்னால் நின்றுவிடுகிறது. எனக்கு ஸ்டாண்ட்...

[4th March 1968]

[திருமதி டி. எல். திருபுகந்தரி]

விருந்து ஓடிப்போய் ஏறுவதற்குள் அதை கிளப்பிக் கொண்டு போய்விடு கிறார்கள். இது சகஜமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதையும் நம் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். யாராவது புதிதாக வயதானவர் வந்து டிரைவரையோ கண்டக்டரையோ பார்த்து 35-வது நம்பர் பஸ் எங்கே யிருக்கிறது என்று கேட்டால், போர்டு போட்டிருக்கும், போய் பார்த்துக் கொள் என்று மரியாதையே இல்லாமல் பழகுகிறார்கள். எல்லோரும் அப்படி என்று சொல்லவில்லை. சில நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள். தனியார்துறையில் ஓடுகிற பஸ்ஸில் அப்படி நடப்பதில்லை. ஜனங்கள் நிற்குமிடங்களில் கூப்பிட்டு ஏற்றிக்கொண்டு செல்கிறார்கள். அதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்ததாக, தனிப்பட்டவர்கள் அனாதைகள் இல்லம் வைத்து நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு பிள்ளைக்கு ரூ. 10 என்று அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. இப்போது விலைவாசிகள் ஏறி இருக்கும் நிலையில் அந்த ரூ. 10 போதுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு பிள்ளைக்கு பத்து ரூபாய் என்று கொடுப்பதை தயவுசெய்து அமைச்சர் அவர்கள் அதிகப் படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் சிறுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

VICE-CHAIRMAN (THIRU A. R. DAMODARAN) : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow. 5-39 p.m.

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Tuesday, the 5th March 1968.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—WELCOME TO A NEW MEMBER.

MR. CHAIRMAN: On behalf of the House, I extend a hearty welcome to the new lady Member Thirumathi Alamelu Appadurai.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Arabic Language Teachers.

*171 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN (on behalf of THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI): Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the number of Arabic Language Teachers who have been working continuously for a number of years and whose services have not been regularised, as on 1st November 1967;

(b) among them, the number of teachers who have put in more than 5 or 7 years; and

(c) the reason for not regularising them?

அரபி மொழியாசிரியர்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பல வருடங்கள் சர்க்கார் பள்ளிகளில் தொடர்ந்து வேலை பார்த்துவரும் அரபி மொழியாசிரியர்கள் 1-11-1967 அன்றுள்ளவாறு எத்தனைபேர் வரன் முறைப்படுத்தப்படாமலிருக்கிறார்கள்?

(இ) அவர்களில் 5, 7 வருடங்களுக்கு மேல் அனுபவமுடையவர்கள் எத்தனை பேர்?

(உ) இவ்வாறு வரன்முறைப்படுத்தாமலிருப்பதற்கு காரணம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) 13.

(இ) 9 அரபிக் ஆசிரியர்கள் 7 ஆண்டுகளாகப் பணியில் உள்ளனர். 2 அரபிக் ஆசிரியர்கள் 5 ஆண்டுகளாகப் பணியில் உள்ளனர்.

(உ) அவர்கள், பணியை வரன் முறைப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய தகுதியினைப் பெற்றிருக்கவில்லை.

[5th March 1968]

Tamil as medium of instruction in Colleges

*172 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the names of colleges in Tamilnad where seats were allotted for the Tamil medium of instruction this year and the number of seats so allotted;

(b) the number of applications received for the allotted seats;

(c) the number of seats which remain vacant without being filled up; and

(d) whether the students who took Tamil medium applied for a change-over to English medium?

கல்லூரிகளில் பயிற்சி மொழியாகத் தமிழ்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகக் கல்லூரிகளில் இந்த ஆண்டு தமிழ் மட்டும் போதனா ஒதுக்கப்பட்டன?

(இ) ஒதுக்கிய இடங்களுக்கு எத்தனை மனுக்கள் வந்தன?

(உ) எத்தனை இடங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் காலியாக இருக்கின்றன?

(எ) தமிழைப் போதனா மொழியாக எடுத்த மாணவர்கள் ஆங்கிலப் படிப்புக்கு மாற வேண்டுமென மனுச் செய்தனர்?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) இதுவரையில் கிடைத்திருக்கும் புள்ளிவிவரப்படி புகு முகவகுப்பு, பி.ஏ. வகுப்புகளில் தமிழ்மொழியில் பயிற்சி பெற ஏற்பாடு செய்திருக்கும் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கையும், மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது :—

புகுமுக வகுப்பு—	அரசினர் மானியம் மொத்தம் கல்லூரி. பெறும் கல்லூரி.		
	28	57	83
(அ) தலைப்பாடங்களில் தமிழில் பயிற்சி பெற வசதி உள்ள கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை.			
(இ) 6-7-1968-ல் தமிழ்ப் பயிற்சி மொழியான வகுப்புகளில் சேர்ந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை.	2,091	4,273	6,364
(உ) பி.ஏ. வகுப்பு பி.ஏ. வகுப்பில் தமிழ்ப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்ட கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை.	16	32	48
(எ) தமிழ்ப் பயிற்சிமொழியான வகுப்பில் உள்ள மாணவர்கள் எண்ணிக்கை.	559	1,238	1,797

உறுப்பினர் விரும்பும் முறையில் முக்கியமான கேள்வி பரிவு
(1) (2) and (3) க்கு விடக்கூடாது.

5th March 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, எனக்குக் கிடைத்த தகவல்படி 90 சதவிகித மாணவர்கள், “நாங்கள் தமிழ் படிக்க மாட்டோம் என்று சொல்லி, ஆங்கிலத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று சொல்வது அரசிற்குத் தெரியுமா? மனுச் செய்தவர்களுக்குத் தமிழிலிருந்து வேறு பாடம் மாற்றிக் கொள்ள அரசு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறதா? அவ்வாறு கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, சென்ற ஆண்டு தமிழில் புகுமுக வகுப்புகளுக்கு ஒதுக்கியது 7,600 இடங்கள். அதில் பாடம் எடுத்துக் கொண்ட 6,364 மாணவர்கள் தமிழை எடுத்துக்கொண்டார்கள். மீதியுள்ள 1,230 இடங்கள் நிரப்பப்படவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மற்ற பாடங்களுக்கு கிராக்கி இருக்கும் போது, இதிலே மட்டும் 1,230 இடங்கள் காலியாக இருக்கக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இதற்கு மாணவர்கள் வந்து சேர்ந்தால் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள். சேர வரவில்லை. அது தான் அதற்குக் காரணம்.

Schools run without Government Grant.

*173 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether anybody is running a school without receiving any grant from the Madras Government;

(b) if so, the names of persons and the places wherein they run such schools; and

(c) whether the Education Department has approved those schools?

அரசாங்க நிதி உதவி பெறாத பள்ளிகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழக சர்க்காரின் எவ்வித நிதி உதவியும் பெறாமல் யாராவது பள்ளிகள் நடத்துகிறார்களா?

(இ) ஆமெனில், யார் யார் எங்கெங்கு அத்தகைய பள்ளிகள் நடத்துகிறார்கள்?

(உ) அந்தப் பள்ளிகளுக்கு கல்வி இலாகா அங்கீகாரம் அளித்து இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) கண்காட்டியா பயிற்சிப்பள்ளி, ஆம்பூர், பிரசண்டேசன் கான் வென்ட் ஆங்கிலோ இந்திய உயர்நிலைப்பள்ளி, கோடைக்கானல்.

(உ) ஆம்.

Gandhi Statue

*174 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by the Madras Government to remove the existing Gandhi's Statue at Marina and to substitute another statue of Gandhi in its stead; and

(b) if so, the action taken thereon?

[5th March 1968]

சென்னை கடற்கரையிலுள்ள காந்தி சிலை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுமே—

(அ) சென்னை கடற்கரையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் காந்தி சிலையை அகற்றி வேறு காந்தி சிலையை அமைக்கக் கோரி தமிழக அரசுக்கு முறையீடு எதேனும் வந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன்மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) and (இ) சென்னை கடற்கரையில் உள்ள காந்தி சிலையை அகற்றுமாறு அரசாங்கத்திற்கு வந்துள்ள முறையீடு அரசினரின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சிலையை அகற்ற வேண்டுமென்று ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒருவர் அந்த சிலையருகே உண்ணாவிரதம் இருந்தார். அவரிடம் நான் சென்று புன்று மணி நேரம் உட்கார்ந்து பேசினேன். நானும் உண்ணாவிரதம் இருப்பேன் என்று சொன்னேன். என்னென்றால், 'உங்களைப் பார்ப்பதற்கு அழகாக இல்லை; உங்கள் உருவத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போகிறேன்' என்று சொன்னேன். அவரும் உடனே உண்ணாவிரதத்தை முடித்துவிட்டுப் போய்விட்டார். உதாரணமாக வள்ளுவர் சிலையே எடுத்துக்கொண்டால் மைலாப்பூர் வள்ளுவர் ஒரு மாதிரியாகவும், மெரினா வள்ளுவர் மற்றொரு மாதிரியும் இந்த கண்ணகி சிலையும் அப்படித்தான். ஜப்பிடர் கண்ணகி சிலை ஒரு மாதிரியாகவும், பூம்புகார் கண்ணகி இன்னொரு மாதிரியாகவும், மெரினா கண்ணகி மற்றொரு மாதிரியாகவும் இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தச் சிலைகள் எங்கும் ஒரே மாதிரியாக அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒருவர் அழகாக இருப்பதற்கும், அழகாக இருப்பவரின் சிலையை விகாரமாக ஆக்குவதற்கும், வேறுபாடு அதிகமாக இருக்கிறது. நண்பர் தியாகராஜன் ஏதோ காந்தி சிலையை அறவே அகற்றிவிடுவோம் என்ற பயத்தின் அடிப்படையில் பேசுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அறவே அகற்றும் உத்தேசம் இந்த அரசுக்கு இல்லை. அந்த உருவச் சிலையில் சில மாற்றங்கள் செய்யலாம் என்று, இந்த அரசு தன்னிச்சையாக செய்யாமல், காந்தி நூற்றாண்டு விழாக் குழுவின்மீடம் யோசனை கேட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவில் அனைவரும் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார். காமராஜர் அவர்கள் இருக்கிறார். நமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், அந்தக் காந்தி சிலையில் கண்ணாடி இல்லாமல் இருக்கிறது, அதை வேண்டுமென்றால் பொருத்தலாம் என்ற யோசனையை எடுத்துக் கூறினார்கள். பீடம் கொஞ்சம் உயரமாக இருக்கிறது. அதைக் குறைக்கலாம் என்று இன்னொருவர் கூறினார். இவை யெல்லாம் மனதில் வைத்து ஏற்கனவே அந்தச் சிலையை அமைத்த சிற்பியைக் கலந்து முடிவு எடுக்கலாம் என்று இருக்கிறோமே தவிர அவசரப்பட்டு முடிவு செய்யவில்லை. அதைப்போல கண்ணகி சிலையைப் பற்றி ஜாடையாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் வெளியே அதிகமாக எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலையை வைத்த பிறகு அதனுடைய புனிதத் தன்மை கொடாமல் பாதுகாப்பதற்கு இந்த அரசு பின்வாங்காது. கண்ணகியின் சிலையை அமைக்கப் புலவர்களை அழைத்து, சிற்பிகளை அழைத்து அவர்கள் யோசனை கேட்கப்பட்டது. காரத்தில் அக்கறை உள்ளவர்கள் பஸர் சொன்ன யோசனைகளுக்கு ஏற்பத்தான் இந்த சிலை வைக்கப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, மைலாப்பூர் வள்ளுவர் ஒரு மாதிரியாகவும், மெரினா வள்ளுவர் ஒரு மாதிரியாகவும் இருக்கிறது. ஒருவர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தவர்

[5th March 1968]

என்றும் ஒருவர் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தவர் என்றும் சொல்கிறார்கள். பின்னால் வந்த வள்ளுவர் "அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு" என்ற குறளில் எட்டு சொற்களிலே மூன்று சொற்கள் வடமொழி சொற்களாக இருப்பதால், அவர் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தவர் என்றும் அவருடைய சிலைதான் மெரினாவில் இருக்கிறது என்று சொல்வது உண்மையா? இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உள்ள வள்ளுவருக்கும் அவருக்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒளவையார்தான் பதினெட்டு ஒளவையார் இருந்ததாகச் சொல்வார்கள். ஆத்திச்சூடி பாடிய ஒளவையார், புறநானூறு பாடிய ஒளவையார் என்றும் உண்டு. இங்கே வள்ளுவர் சிலை ஒவ்வொரு விதமாக இருப்பதாகக் கூறுவது சரியல்ல. தியாகராஜனைப் பற்றிக் கூறினால் 40 வயதில் தியாகராஜன் சிலை ஒரு மாதிரியாகவும், 50 வயதில் ஒரு மாதிரியாகவும், 60 வயதில் வேறொரு விதமாகவும் இருக்கும். ஆனால் இங்கே இருக்கிற வள்ளுவர் ஒரே வள்ளுவர்தான்.

திருமதி ஸ்ரீமதி ரெங்கசுமாரத்தி : காந்தி சிலையை அகற்ற வேண்டுமென்று தெரிவித்தது யார்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இங்கே அவர் பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ஒரே ஒருவர்தான் சொன்னது. உண்ணாவிரதம் இருந்தவர்தான் அவர். ஸ்தாபன ரீதியில் யாரும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவில்லை.

திரு. எம். எத்திராசலம் : கடற்கரையில் உள்ள சிலைகள் என்ன உலோகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எல்லாச் சிலைகளும் வெண்கலத்தில் தான் வைக்கப்பட வேண்டும். வெண்கலத்தில் அவசரமாக வைக்க முடியாமல் "பிளாஸ்டர் அஃப் பாரிஸ்" வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விரைவில் வெண்கலச் சிலைகளாக மாற்றப்படும்.

திரு. கே. ராமாராம் : தலைவர் அவர்களே, சிலையை பற்றிச் சொல்ல தால் அண்மையில் வைக்கப்பட்ட சிலைகளைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். பல சிலைகள் உதிர ஆரம்பித்தவிட்டன. மெட்டல் சிலை செய்வதாகத் தெரிகிறது. காலநிலை இல்லாமல், தற்காலிக சிலைகளை அகற்றிவிட்டு மெட்டல் சிலைகளை வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தச் சிலைகள் தனிப்பட்டவர்கள் நிறுவனங்கள் என்ற கையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களின் செருக்கேள்வி அந்த வேலையை விரைவுபடுத்தப் பயன்படும். நானும் சேர்ந்து அதைத் தெரிவித்தாக்கொள்கிறேன். சிலை வேலையை துரிதப்படுத்தப் பயன்படும் இந்தக் கேள்விக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மெரினாவில் உள்ள கண்ணகி சிலை நெடுஞ்செழியனைப் பயமுறுத்தும் கோலத்திலேயே இருக்கிறதே, அதை மாற்றி சாந்த சொரூபமாக உள்ள கண்ணகி சிலை அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எப்போதும் இலக்கியங்களில் முக்கியமான ஒரு காட்சியைத்தான் சிலையாகவும், காப்பியமாகவும் சிற்பிகளும், புலவர்களும் வடிப்பது வழக்கம். உதாரணமாக பாரதியார் பாடும் போது பாரதத்தில் எத்தனையோ இனிய காட்சிகள் இருக்கும்போது, பாஞ்சாலி சபதம் என்ற புகழியை வைத்துத்தான் தன்னுடைய நாடகக் காப்பியத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார். அதைப்போல இன்று நாம் வைத்துள்ள கண்ணகியும், காவியக் கண்ணகியும், கையில் தனிச் சிலம்பும் ஆவி குடிபோன உயிரும் என்ற நிலையில் நெடுஞ்செழியன் மன்றத்தில் வழக்காரும் கோலத்தில் உள்ள சிலை. இந்த நெடுஞ்செழியன் அல்ல; அந்தக் காலத்துப் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்.

[5th March 1968]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அந்தக் காலத்து நெடுஞ்செழியன் அவசரப்பட்டு தவறு செய்த காரணத்தால் அவன் செங்கோல் வளைந்தது. ஆனால் அவன் விட்ட உயிர், வளைந்த செங்கோலை நிமிர்த்துவிட்டுச் சென்றது. ஆகையால் அவசரப்பட்டு செய்த தன் காரணமாக அப்படி நடந்தது என்பது இந்த நெடுஞ்செழியனுக்கு ஒரு எச்சரிக்கையாக இருக்கும். இந்த நெடுஞ்செழியன் எதையும் அவசரப்பட்டுச் செய்யமாட்டான்.

*** திரு. கே. ராமதாஸ் :** மவுண்ட் ரோடில் உள்ள முதலமைச்சர் சிலை மறைக்கப்பட்டிருக்கிறதே ஏன்? அதை மாற்றப் போகிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மறைத்திருப்பதற்குக் காரணம் அந்த இடத்தில் இப்போது சிலையிலை. அது அகற்றப்பட்டுவிட்டு அங்கே வெண்கலச் சிலை வைப்பதற்காகத்தான் அது மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, கோயில்களில் உள்ள பிள்ளையார் சிலைகள் ஒரு இடத்தில் ஒரு மாதிரியாகவும், இன்னொரு இடத்தில் வேறு விதமாகவும் மாறுபட்டு இருக்கின்றன. அச்சிலைகளை ஒரு சீராக அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நடராஜர் சிலைகூட பல கோணங்களில் பல மாதிரி கோயில்களில் இருக்கின்றன.

திருமதி சரஸ்வதி பாண்டிரங்கம் : வள்ளுவர் மனைவி வாசகிக்கு சிலை அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வள்ளுவர் மனைவி வாசகியா என்பது ஆராய்ச்சிக்கு உரியதாக இருக்கிறது. வள்ளுவருக்கு மனைவி உண்டா இல்லையா என்று புலவர்கள் கூடி ஒரு சீரான முடிவு எடுத்துச் சொன்னால் அது பற்றி முடிவெடுக்கப்படும்.

மிஸ்டர் பேர்மன் : காந்தியை மறந்துவிட்டு எங்கோ கனம் உறுப்பினர்கள் போகிறார்கள்.

திரு. எம். எத்திராஜலு : வள்ளுவர் குறளை எழுதுவதற்கு அவருடைய மனைவிதான் காரணமாக இருந்தார் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வாசகிக்குச் சிலை அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வள்ளுவர் இல்லறத்தைப்பற்றி எழுதியிருப்பதால் மனைவி உண்டு என்று தெரிகிறது. ஆனால் அந்த மனைவி வாசகியா என்பது ஆராய்ச்சிக்கு உரியதாக இருந்து வருகிறது.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கண்ணகியின் சிலை பல புலவர்களைக் கலந்து அமைக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். கண்ணகி தெய்வீக நிலை எய்தியது சேர நாட்டில்தான். ஆகையால் அந்த நிலையில் சிலை வைத்தால் ஏற்றதாக இருக்கும். அரசாங்கம் அதை மறு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு கதாபாத்திரத்தின் சிலைதான் அது. கதையில் பல நிலைகள் உண்டு. காந்தியார் சிலைகூட பல இடங்களில் பல விதமாக, சில உட்கார்ந்து இருப்பதைப்போலவும், சில தக்கனியில் நூற்றுக் கொண்டிருப்பதாகவும், சில ராட்டையில் நூல் நூற்பது போலவும் இருக்கும். அதைப்போல கண்ணகியின் சிலை இப்படிப்பட்ட நிலைகளில் ஒன்றாக இருக்கிறது.

Beautification of Marina

* 175 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any scheme under the consideration of the Madras Government to beautify the Marina Beach; and

(b) whether there is any proposal to remove the huts in the Marina area?

[5th March 1968]

மெரினா கடற்கரையை அழகுபடுத்தல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை மெரினா கடற்கரையை அழகுபடுத்த சர்க்காரிடம் ஏதேனும் திட்டம் உள்ளதா?

(இ) மெரினா கடற்கரைப் பகுதியில் உள்ள குடிசைகளை அப்புறப்படுத்தும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) மெரினா கடற்கரைப் பகுதியில் உள்ள குடிசைகள் சமீபத்தில் அப்புறப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, மெரினா கடற்கரையை அழகுபடுத்த என்ன திட்டம் உள்ளது? அதைப்பற்றி சபையில் விவர அறிக்கை வைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இதற்காக ஏறத்தாழ ரூ. 76,67,000 ரூபாயில் ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டது. அதன்படி மெரினா கடற்கரை நெடுக, ஆழமற்ற கிணறுகளை வெட்டவும், தோட்டக்கண்காணிப்பாளரது பதவியைத் தரம் உயர்த்தவும், காற்று வீசும் காலத்தில் கடற்கரையிலிருந்து மணல் காற்றில் அடித்து வரப்படுவதைத் தடுக்கவும், மெரினா கடற்கரை நெடுக கார்கள் ஓட்டப்படும் வழியை ஒரு சீராக 100 அடி அகல் முள்ளதாகச் செய்யவும், மெரினாவிலுள்ள படகு கட்டும் தளத்தை வேறு இடத்திற்கு மாற்றவும், பல வடிவங்களில் கவர்ச்சிகரமான முறையில் மூன்றடுக்கு மலர்ப்படுகைகளை அமைக்கவும், இக்குழு ஆலோசனை வழங்கியது. இதில் நம்முடைய தலைவர் அவர்களுக்கும் அதிக அக்கறை உண்டு. ஆனால் இந்தத் திட்டத்தின்படி ரூபாய் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் இப்போது அந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்வது ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் இருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, தினசரி நடந்து செல்லும் காதலர் பாதையைத் திருத்தி அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வயதான காலத்தில் தலைவரவர்கள் அது பற்றி அக்கறை காட்டுவாரா என்று தெரியவில்லை.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய கடற்கரை அமைப்பு இயற்கையாக இருக்கவேண்டுமென்றும், மராமத்து செய்யவேண்டும் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் கடற்கரையில் விளக்குகள் இயற்கைக்கு விரோதமாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. ஆகவே விளக்குகளை அகற்றி வேறு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அந்தக் கடற்கரை நடுவிலே இருக்கிற விளக்குகள் தேவையென்கிற அளவில்தான் போட்டப் பட்டு இருக்கின்றன. அதனால் பயமற்ற முறையில் அங்குபோய் உட்கார்ந்து உல்லாசத்தை அனுபவிக்க முடிகிறது. விளக்கு, நண்பருக்கு இடையூறுக இருந்தால், விளக்குகள் இல்லாத பக்கத்திற்குச் செல்லலாம்.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY : Sir, will the Government provide alternative places for the boatmen to repair their boats? They put up their thatched sheds right in the middle of the beach where people go and sit, and repair their boats, and leave them in the night there, causing obstruction and ugliness.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : படகுகளை எல்லாம் விரைவில் அகற்றப்படுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

[5th March 1968]

THIRUMATHI S. MANJUBHASHINI : Sir, seeing that so many people frequent the beach nowadays, and the sands are in a very dirty condition, will Government take steps to put up dustbins and clean up the entire beach? Thousands of people go to the beach every day, and they eat a lot of edibles and throw the leaves and waste paper all over the sands.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அது அதிகமாக மக்கள் போவதால் மாத்திரமல்ல. அங்கு குடிசைகள் அதிகமாக போடப்பட்டிருந்த காரணத்தால் அந்த கடற்கரை வெண்மணல் களங்கப்படுத்தப்பட்டுப்போனது உண்மைதான். அதைத் தூய்மைப்படுத்தும் வகையில் இந்த அரசு தன்னுடைய காரியங்களை மேற்கொள்ளும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, கடற்கரையை அழகு படுத்தும் திட்டத்திற்கு பெரும் தொகை வேண்டியிருக்கிறது. பொருளாதார நிலைமை குறித்து உடனடியாக மேற்கொள்ளவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். மற்றவைகளைப் பின்னால் வைத்துக் கொண்டாலும், இந்தப் படகு கட்டும் தளத்தை உடனடியாக வேறு இடத்திற்கு மாற்றவேண்டும். இப்போது இன்னும் பல குடிசைகள், மீன் பிடிப்பவர்கள் சாமான்கள் அங்கிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு வேறு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு அதைக் காலி செய்வதற்கு அப்படி ஒன்றும் செலவு அதிகமாக ஆகாது. அந்த ஏற்பாடுகளை அமைச்சர் அவர்கள் செய்ய முற்படுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : படகு கட்டுத் துறையை வேறு இடத்திற்கு மாற்றும் முயற்சிகள் தீவிரமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. குடிசைகளைப் பற்றி எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது குறித்து எல்லா கட்சி தலைவர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். சில குடிசைகளைப் பிரிக்கும் நிலை ஏற்பட்டபோது, அதை உடனே படங்களாக எடுத்து, ஐயோ, குடிசைகளை பிரித்துவிட்டார்களே என்ற சூழ்நிலைகளை உருவாக்கியும் இந்தக் குடிசை வகையில் அவர்களுக்கு அச்சமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்தக் குடிசை வகையில் அவர்களுக்கு மாற்று இடங்கள் தந்து, சமாதானம் செய்து, அந்த கடற்கரை குடிசைகள் பிரிக்கப்பட்டது. அப்படிப் பட்ட மாற்று இடங்களை ஏற்றுக்கொள்வதில் இன்றையதினம் அவர்கள் வம்பு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கடற்கரையைப் பொறுத்தவரையில் கொஞ்சம் திடமான முடிவோடு குடிசைகளை அகற்று வதில் இந்த அரசு தீவிர கவனம் செலுத்தும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இப்போது எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கைகள் உண்மையில் பாராட்ட வேண்டிய நடவடிக்கைகளாகும். குடிசைகள் எல்லா வற்றையும் எடுத்துவிட்டார்கள். இப்போது இல்லை. ஆனால் அவர்கள் சா மான்கள் வைத்துக் கொண்டிருப்பதாக கிறிஸ்து குடிசைகள் போட்டு வைத் திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அதற்கு வேறு ஏற்பாடு அவர்களுக்கு செய்து கொடுத்துவிட்டு அந்த கிறிஸ்து குடிசைகளையும் அகற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவைகள் குடியிருக்கும் குடிசைகள் அல்லவாத லால், அவர்கள் வெளியேற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. இனிமேல் புதி தாகக் குடிசைகள் போடக் கூடாதென்று போலீஸ் கமிஷனர் அவர்கள் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். இதே மாதிரி நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு கொஞ்சம் கரூராக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதே மன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதுபற்றி குறிப்பிட்ட பிறகு, மறுநாளே போலீஸ் கமிஷனர் அவர்களையும், மற்ற அதிகாரிகளையும் கலந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்படி சொல்லியிருக்கிறேன். அதன்படி போலீஸ் கமிஷனர் புதிதாக கட்டப்படுகிற குடிசைகளைக் கட்டப்படாமல் தடுக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து

[5th March 1968]

Taxis

*176 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

- (a) the number of taxis plying in Tamilnad, district-wise; and
- (b) the places where taxis fixed with meter are plying?

தமிழக வாடகை மோட்டார் வண்டிகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்தில் மாவட்ட வாரியாக எத்தனை வாடகை மோட்டார் வண்டிகள் ஓடுகின்றன?

(இ) மானி (Meter) மாட்டிய வாடகை மோட்டார் வண்டிகள் எங்கெங்கு ஓடுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) & (இ) அவைமூன் விவர அறிக்கை ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, மதுரையிலும், கோவையிலும் இன்னும் 500 வண்டிகளுக்கு மேல் மீட்டர் இல்லாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதில் மீட்டர் வைக்கவேண்டுமென்று கிட்டத்திட்ட 6, 7 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் முந்திய அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு போட்டது. அதை இன்று வரை அமுல் செய்யாமல், மீண்டும் மீட்டர் இல்லாமல் டாக்ஸிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. மீண்டும் மீட்டர் இல்லாமல் டாக்ஸிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு என்ன காரணம்? இவர்கள் மீட்டர் வைக்கவேண்டு மென்று உத்தரவு போடப்படுமா? அவர்களுக்கு மீட்டர் சப்ளை செய்யப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பழைய அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டது உண்மைதான். அதை இந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்றவில்லை என்று நினைக்கத் தேவையில்லை. பழைய நிறைவேற்றவில்லை என்று நினைக்கத் தேவையில்லை. பழைய அரசாங்கம் மதுரை, திருச்சி, கோவை போன்ற நகரங்களில் மீட்டர் வைக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டதும், வழக்கம்போல் அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்கு சென்றார்கள். நீதிமன்றத்தில் இந்த உத்தரவு செல்லாது என்று திருப்பிலிட்ட காரணத்தால் மறுபடியும் பழைய அரசாங்கமே 10-3-1967-ம் தேதியன்று அவர்கள் போட்ட உத்தரவிற்கு திருத்தம் கொண்டு வந்து, இப்போது மீட்டர் வைக்கலாம் என்கிற அளவிற்கு முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிக விரைவில் திருச்சி, மதுரை, கோவை போன்ற நகரங்களில் மீட்டர் வைக்கப்படும்.

திரு. எம். எத்திராஜ் : தலைவரவர்களே, இந்த மூன்று இடங் களையும் தவிர வேறு ஜில்லாக்களில் ஓடுகிற இந்த மோட்டார் கார்களுக்கு மீட்டர் வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? கிராமத்திலிருப்பவர்கள் டாக்ஸியில் போதும்போது, அதிகமாகப் பணம் கேட்ப்பதிகிறார்கள். அதிகமாகப் பணம் கொடுக்க மறுத்தால் வரமுடியாது என்று திட்டவாட்டமாக சொல்லிவிடுகிற காரணத்தால், மீட்டர் இருந்தால் பொதுமக்களுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும். அதற்கு அரசாங்கம் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மதுரை, திருச்சி, கோவை போன்ற நகரங்களில் தான் இந்தத் தொந்தரவு இருக்கும். வேறு இடங்களில் உள்ள மக்கள் மீட்டரை விரும்புவதாகத் தெரியவில்லை. மதுரை, கோவை போன்ற நகரங்களில் ரெயிலவே ஸ்டேஷனிலிருந்து ஒரு இடத்திற்குப் போகவேண்டுமென்றால் ரூராக 5 ரூபாய், 6 ரூபாய்

[5th March 1968]

ன்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே தான் பொது மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் வகையில் இந்த நகரங்களில் உள்ள வண்டிகளுக்கு மீட்டர் பொருத்தப்படும். எல்லா நகரங்களிலும் அல்ல.

Supermarkets

*177 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state the monthly rent for each building where the Supermarkets are now located in Tamilnad?

சிறப்பங்காடிகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு சட்ட-கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—
தமிழகத்தில் தற்போதுள்ள சூப்பர் மார்க்கெட் அமைந்திருக்கும் கட்டிடங்கள் ஒவ்வொன்றின் மாத வாடகை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: கூட்டுறவு சிறப்பு அங்காடிகள் அமைந்திருக்கும் கட்டிடங்களின் மாத வாடகை பின் வருமாறு:—

	ரூ.
(1) தென் சென்னை காமதேனு சிறப்பு அங்காடி. இரண்டு கிடங்குகள்	26,982 2,710
(2) திருச்சிராப்பள்ளி சிறப்பு அங்காடி	250
(3) மதுரை சிறப்பு அங்காடி ஒரு கிடங்கு	2,000 500
(4) சேலம் சிறப்பு அங்காடி	2,781
(5) கோயம்புத்தூர் மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு விநியோக விற்பனைச் சங்கம் ஏற்படுத்தி யுள்ள சிறப்பு அங்காடி சொந்தக் கட்டிடத்திலேயே அமைந்துள்ளது. இருப் பினும், சிறப்பு அங்காடியின் வாடகைச் செலவாக மாதந்தோறும் ரூ. 1,500 சங்கக் கணக்கில் கூட்டப்பட்டு வருகிறது.	

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, திருச்சியில் மட்டும் மிகவும் குறைவாக இருக்கக் காரணமென்ன? மதுரையில் குறைக்கப் பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சென்னையில் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அதைக் குறைக்கத்திற்கு மாற்றப்போவதாக சொன்னார்கள். அந்த உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: இரண்டு, மூன்று கேள்விகள் சேர்ந்து கேட்டிருக்கிறார்கள். திருச்சியில் அங்காடியிருக்கும் கட்டிடம் நகராட்சிக்குச் சொந்தமான கட்டிடம். அதை அரசாங்கத்தின் அனுமதி யோடு வாடகைக்கு விடப்பட்டிருப்பதால் குறைவாக இருக்கிறது. மதுரையில் இருப்பது அது பாங்கிற்கு, வங்கிக்கு, சொந்தமான கட்டிடம். அதற்கு ஏற்கனவே 5,000 ரூபாயாக இருந்தது. அதற்குப் பின்னால் சட்டமன்றத்தில் கேள்வி கேட்ட பிறகு அது குறைந்த பரிசீலனை

[5th March 1968]

செய்து பிறகு ரூ. 2,500 ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் மாடியை விட்டுக் கொடுத்ததால் ரூ. 2,000 ஆகக் குறைக்கப் பட்டது. சென்னையைப் போலுத்த வரையில் அது ஒரு தனிக் கட்டிடமாக இருந்து, வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டதால், அந்தத் தொகை அதிகமாகவிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கணக்கிட்டுப் பார்த்த ஸ்பெஷல் ஆபீசர் கூட சதுர அடிப்படி கணக்குப் பார்த்து சரியான வாடகை தான் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார். குறளகம் காதி போர்டிற்கு சொந்தமான கட்டிடம். அதில் வட சென்னைக்காக தனியாக ஆரம்பிக்கலாம் என்ற ஆலோசனையிருக்கிறது.

திரு. சே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர்: இது சரியான வாடகையாக இருக்கலாம். வாடகை குறைவாகவுள்ள வேறு கட்டிடம் பார்க்கக் கூடாதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: சிறப்பு அங்காடியில் இந்த சிரமம் இருக்கிறது. எல்லா பொருட்களும் ஒரே இடத்தில் வாங்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இது பெரிய கட்டிடமாக இருக்கவேண்டும். இது பெரியதாகவும், மூன்று மாடியுள்ளதாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே வாடகை கூடுதலாகியிருக்கிறது. இப்போது சொல்லப்பட்ட காதி போர்டிற்கு சொந்தமான குறளகத்தில் வட சென்னைக்குத் திறக்கப்பட வேண்டுமானால், அந்த வாடகையை கணக்கிடும்போது, இதைவிட அதிகமாக கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, சேலத்திலே உள்ள சிறப்பு அங்காடி கட்டிடம் மாவட்டக் கழகத்திற்கு சொந்தமாகியிருந்து இப்போது அரசாங்கத்தின் கட்டிடமாக இருக்கிறது. இதற்கு இப்போது யார் வாடகை வாங்குகிறார்கள்? எந்த கணக்கில் வாங்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: இந்த கட்டிடம் ஒப்படைக்கும் போது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அதற்காகக் கூட்டுறவு அமைப்போடு ஒப்பந்தம் செய்து சர்க்கார் அலுவலகங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மற்ற கட்டிடங்களுக்கு, எவ்வளவு வாடகை என்று கணக்கிடப்படுகிறதோ அந்த கட்டிடங்களிலும், அங்கேயுள்ள மசால்ஜி, வாட்ச்மென் போன்றவர்களுக்கு அடிப்படையிலும், அங்கேயுள்ள மசால்ஜி, வாட்ச்மென் போன்றவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலும் இதை ஏற்றுக் கொள்வது என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

Charitable institutions for physically handicapped persons

*178 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the names of charitable institutions in Tamilnad to help the physically handicapped persons;

(b) the nature of aid given by those institutions to the physically handicapped persons;

(c) the assistance given by the Government to these institutions; and

(d) whether pension will be granted to the physically handicapped persons?

உறுப்பிமுந்தவர்களுக்கு உதவி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்தில் அங்கவிற்பனைக்கு உதவி செய்து வரும் தனியார் அமைப்புகள் எவை எவை?

15th March 1968

- (இ) அவை அங்கவீனர்களுக்கு என்ன உதவி புரிகிறது ?
 (உ) அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு சர்க்கார் செய்யும் உதவி என்ன ?
 (எ) அங்கவீனர்களுக்கு ஓய்வூதியம் அளிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) கீழ்க்கண்ட தனியார் ஸ்தாபனங்கள் அங்கவீனர்களுக்கு உதவுகின்றன :—

- (1) மெர்சி விடுதி, கீழ்ப்பாக்கம்.
- (2) ஈஸ்வரி பிரசாத் தத்தாத்திரேயா ஆர்தோப்பீடிக் நிலையம், ஆந்திர மகில சபா, அடையார்.
- (3) ஷிப்ளின் குஷ்ட சானிடோரியம், காரிகிரி, வடஆற்காடு மாவட்டம்.
- (4) செயின்ட் ஜோசப் குஷ்ட நிலையம், தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி மாவட்டம்.
- (5) இந்திய குஷ்ட நிவாரண சங்கம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.
- (6) கோயமுத்தூர் அங்கவீனமும் மறுவாழ்க்கை வசதி வழங்கும் நிலையம், கோயமுத்தூர்.
- (7) ரோட்டரி மறுவாழ்க்கை வசதி வழங்கும் நிலையம், அம்மன் சத்திரம்.
- (8) செவிடு ஊமைப்பள்ளிக்கூடம், தேனாம்பேட்டை, சென்னை.

(இ) மெர்சி விடுதியில் முழு அங்கவீனர்களாகவும் அனாதைகளாகவும் உள்ளவர்கட்கு சிகிச்சை அளிக்கப்படுகின்றன. ஈஸ்வரி பிரசாத் தத்தாத் அங்கவீனர் நிலையம் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை வைத்து அதில் அங்கவீனர்களுக்கு கல்வி அளிக்கிறார்கள்.

மற்ற ஸ்தாபனங்களும் அங்கவீனர்களுக்கு வேண்டிய வைத்திய வசதிகளை அளிக்கின்றன.

(உ) கீழ்க்கண்ட ஸ்தாபனங்களுக்கு தமிழக அரசாங்கம் நிதி உதவி வழங்குகின்றன :—

- (1) ஷிப்ளின் குஷ்ட நிலையம், காரிகிரி—நிலையத்தில் தங்கி சிகிச்சை பெறும் நோயாளி நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 18 வீதம் நிதி உதவி பெறுகின்றது.
- (2) செயின்ட் ஜோசப் குஷ்ட விடுதி, தூத்துக்குடி—நிலையத்தில் தங்கி சிகிச்சை பெறும் நோயாளி நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 18 வீதம் நிதி உதவி பெறுகின்றது.
- (3) இந்திய குஷ்ட நிவாரண சங்கம், தென்னார்காடு.—வருடம் ஒன்றுக்கு ரூ. 7,500 வீதம் நிதி உதவி பெறுகின்றது.
- (4) ஈஸ்வரி பிரசாத் தத்தாத்திரேயா நிலையம், ஆந்திர மகில சபா, அடையார்—1966-67 ஆண்டிலிருந்து பேணுவதற்குச் சிலவு பற்றாக குறை வருடம் ஒன்றுக்கு 75 சதவீதம் ரூ. 18,000-க்கு மேற்படாமல் நிதி உதவி பெறுகிறது.

(எ) தற்போது அங்கவீனர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கொடுக்கும் யோசனை இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, ஆளும் கட்சி தன் ஐடைய Election manifesto இல் அங்கவீனர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லியதே, அதை அரசு மறந்து விட்டதா ? மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : இது மூலக் கேள்விக்குத் தொடர்புடையதில்லை.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவரவர்களே, குருடு, செவிடு, ஊமை போன்றவர்களுக்குச் சர்க்கார் பள்ளிக்கூடம் ஏதாவது இருக்கிறதா ? மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : தனியாக இது குறித்துக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லப்படும்.

5th March 1968

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, அரசாங்க மானியம் பெறும் இந்தச் சங்கங்களை எல்லாம் மேற்பார்வை செய்ய, அரசாங்க சார்பில் ஆடிட் செய்ய, தணிக்கையாளர்கள் நியமித்து மேற்பார்வை செய்தபிறகு அவைகளுக்குப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : அது பற்றிய விவரம் இல்லை. பணம் கொடுப்பதற்கு முன்னால் கணக்கைச் சரிபார்த்த பிறகு தான் முடிவு செய்யப்படுகிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : கை, கால் இழந்தவர்களுக்கு பொய்க் கால், பொய்க்கை வைக்க அரசாங்கம் ஏதாவது உதவி செய்ய முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : மூலக்கேள்விக்கும் இந்த கேள்விக்கும் தொடர்பில்லை.

Family planning surgical operations

* 179 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state

(a) the monthly average of family planning surgical operations done in Tamilnad during the year 1966;

(b) the respective number of (1) males and (2) females on whom these operations were done; and

(c) the number of Family planning operations done monthly from 1st March to 31st August 1967?

குடும்பக் கட்டுப்பாடு அறுவை சிகிச்சைகள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமேன—

(அ) 1966-ம் ஆண்டு தமிழகத்தில் மாதம் சராசரி எத்தனை குடும்பக் கட்டுப்பாடு அறுவை சிகிச்சைகள் நடந்தன ?

(இ) (1) ஆண்கள், (2) பெண்கள் முறையே எத்தனை பேருக்கு நடந்தன ?

(உ) 1967-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் 1967-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 31-ம் தேதி வரை மாதந்தோறும் எத்தனை குடும்பக் கட்டுப்பாடு அறுவைச் சிகிச்சைகள் நடந்துள்ளன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) ஒரு மாதத்திற்கு சுமாராக 20,900.

(இ) (1) அந்த ஆண்டில் ஆண்கள் 245,430.

(2) பெண்கள் 5,313.

(உ) மார்ச்	..	..	..	..	..	9,763
ஏப்ரல்	..	..	..	..	..	8,278
மே	..	..	..	..	..	7,240
ஜூன்	..	..	..	..	..	6,871
ஜூலை	..	..	..	..	..	8,719
ஆகஸ்ட்	..	..	..	..	..	10,272
மொத்தம்	..	..	..	..	..	51,143

[5th March 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இது எந்த மாவட்டத்தில் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆபரேஷன் அதிகமாக எந்த மாவட்டத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது? குறைவாக எந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிறது? சில மதஸ்தர்கள், குறிப்பாக கிறிஸ்தவர்கள், முஸ்லிம்கள், இதை ஆதரிப்பதாகத் தெரியவில்லை, என்று சொல்லப்படுகிறது, அது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : அது பற்றிய விவரம் என்னிடம் இப்போது இல்லை.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : இதனால் ஜனத்தொகை ஏதாவது குறைந்திருக்கிறதா? கொஞ்சமாவது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : குறைந்திருப்பதாகத் தான் சொல்லப்படுகிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : குறைந்ததால் தான் நம்முடைய மூன்று பார்லிமென்ட் சீட் போய்விட்டது.

Intra Uterine Contraceptive Device

*180. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether an I.U.C.D. was inserted in a woman without her consent on 3rd August 1967 at the Hospital for Women and Children, Egmore;

(b) whether this has been reported to the Superintendent of the hospital and the Police; and

(c) the steps taken thereon?

கருத்தடை “லூப்”

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமே—

(அ) சென்னை எழும்பூர் பிரசவ ஆஸ்பத்திரியில் 3-8-1967ல் ஒரு பெண்ணுக்கு அந்த பெண் சம்மதமின்றி கருத்தடை “லூப்” மாட்டப்பட்டதா?

(இ) இதுபற்றி மருத்துவச்சாலை கண்காணிப்பாளருக்கும், போலீசுக்கும் புகார் செய்யப்பட்டதா?

(உ) அதன்மேல், எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : இது குறித்துக் கவனிக்கப்பட்டது. அந்தப் பெண்ணின் இசைவின்றிக் கருத்தடை வளையம் பொருத்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. குறிப்பிடப்பட்ட இந்த மருத்துவ மனையில் கருத்தடை வளையம் பொருத்தப்பட்ட 3,000 மகளிர்களில் இந்தப் பெண் சம்பந்தப்பட்டவரையில் மட்டுமே கவனிப்பின்மையால் முன்னதாகவே இவரிடம் கையொப்பம் பெறப்படவில்லை. இது குறித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அவசியமிருப்பதாக அரசாங்கம் கருதுவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, அந்தப் பெண்ணின் சம்மதமின்றி பிரசவம் ஆகிய 5, 6, நாட்களுக்குள் தனக்கு லூப் பொருத்தி விட்டதாக பல இடங்களில் புகார் செய்தும், பத்திரிகையில் அறிக்கைகள் கொடுத்தும் இருக்கிறாள். அந்த மாதிரி தவறு நடக்காமல் இனிமேல் இருக்க அரசு கவனிப்புக் கொடுக்குமா?

[5th March 1968]

மாண்புமிகு திரு. என். ஜே. சாதிக் பாஷா : தலைவரவர்களே, அது பற்றிய ஒரு விவரத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

The insertion of an I. U. C. D. is a surgical procedure and cannot be done without a patient's knowledge and consent unless brute force is employed or the patient is rendered unconscious by an anaesthetic.

இது போன்ற தவறுகள் ஏற்படாமல் இனிமேல் கவனித்துக் கொள்ளப்படும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ADJOURNMENT MOTION RE. ATTACK BY UNRULY ELEMENTS ON THIRU E. V. K. SAMPATH AND TWO OTHERS.

MR. CHAIRMAN : I have received notice of a motion under rule 43 of the Madras Legislative Council Rules given by Thiru K. Rajaram, Leader of the Opposition, for the adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the attack by certain unruly elements on the parties to the court proceedings and witnesses, namely, Thiru-valargal E. V. K. Sampath, Kannadasan, Jayakantan and others, who were coming out of the First Class Magistrate's Court, Madurai, and the serious injuries to one of them by the use of *araval*. I wonder how this will come under the rule governing adjournment motions. If the hon. Member can say how it comes under this rule, I shall then give my ruling.

திரு. கே. ராஜாராம் : தாங்கள் வாசித்த தீர்மானத்திலேயே விளக்கம் இருக்கிறது. இது நேற்றுதான் நடந்த விஷயம். ஆகையால், இதைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்கக் கோருகையில், இந்த விஷயம் அப்படி ஒத்தி வைத்துப் பேசுவதற்கு தகுதி உடைய ஒன்றாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் நிதி ஸ்தலங்களுக்கு முன்னால் பயமற்ற முறையில் இப்படிப்பட்ட கலவரங்கள், கோர்ட்டுக்குப் போய் வரவே இயலாத வகையில் நடந்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. கோர்ட்டுக்கு ஒரு வழக்கின் காரணமாகச் சென்றவர்கள், அந்த கோர்ட்டிலிருந்து வெளியே வரும்பொழுது இந்தக் கலவரங்கள் நடந்திருக்கின்றன. இந்தக் கலவரத்திலே யார் குற்றவாளிகள் என்பது என்னுடைய பிரச்சினை இல்லை. கலவரம் நடக்கும்பொழுது, தேவையான போலீஸ்காரர்கள் இருந்திருந்தால், இந்தக் கலவரங்கள் ஏற்படாமல் தடுத்திருக்க முடியும். தவிர, இந்தக் கூட்டம் ஒரு வழக்கு சம்பந்தமாக அதிக நேரமாகக் கூடியிருக்கிறார்கள். இரு கட்சியின் தரப் பிலும் ஒரு 3,000 பேர் கூடியிருக்கலாம் என்று தெரிய வருகிறது. இந்த மாதிரி கலவரம் ஏற்படலாம் என்று போலீஸ்காரர்கள் எதிர்பார்த்து இதைத் தடுப்பதற்கான முஸ்தீபுகளைச் செய்து, அதிக போலீஸ்காரர்களை அந்த இடத்திலே நிறுத்தி வைத்திருப்பார்களேயானால், இதைத் தடுத்திருக்க முடியும். ஆகவே, இப்படி கூட்டம் கூடும் இடத்திலே ஒரு கலவரம் வரலாம் என்று தெரிந்திருந்தும், இந்தப் போலீஸ் அதைத் தடுக்காமல் இருந்துவிட்டது என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு. இந்த விஷயம் மிகவும் அவசரமானது. இந்த மாதிரி தடுத்திருக்கக் கூடிய ஒரு குற்றத்தைத் தடுக்காமல் விட்டதால், பெரிய விளைவுகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. இதனால் பொது ஜனங்களிடையே ஒரு பீதி ஏற்பட்டு, அவர்களுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த மாதிரி, சாதாரண மக்கள் கோர்ட்டுக்குக் கூட போக முடியாத நிலைமை மாகாணத்திலேயே இரண்டாவது பெரிய நகரமாக

3-30
p.m.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[5th March 1968

இருக்கக்கூடிய மதுரை நகரத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது வருந்தக்கூடிய ஒரு விஷயம் ஆகும். ஆகவே இதைப்பற்றி விவாதிக்க இந்த சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது மிகவும் அவசரமானது. இரத்தக் கலவரத்தின் காரணமாக ஒருவர் பலத்த காயங்களுடன் ஆஸ்பத்திரியிலே அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அந்தக் கலவரத்திலே, அரிவாளைக் கொண்டு வெட்டப்படும் தடி கொண்டு தாக்கப்படும் இருக்கிறார்கள். எனவே, இதைப் பற்றி விவாதிக்க அனுமதிக்க வேண்டுமென்று சபைத் தலைவர் அவர்கள் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிக் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த விஷயத்திலே ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது மதுரையிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியாகும். உள்ளபடியே இந்த நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில், இது மிகவும் வருந்தக் கூடிய ஒன்றுதான். அந்த கோர்ட்டிலே நடைபெற்ற பார்ப்பதற்காக இரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், அந்த வழக்கு நடப்பதைக் களும் கோர்ட்டிற்கு முன்னாலே கூடியிருக்கிறார்கள். அவரவர்கள் அனுதாபி எதிர்பார்த்து, ஏதாவது அசம்பாவிதங்கள் ஏற்பட்டு விடக்கூடும் என்று வுக்கு எவ்வளவு காவல்காரர்கள் வர முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு அங்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இரு தரப்பைச் சார்ந்த மக்களும் அங்கே கூட்டமாக கூடிக்கொண்டு வழக்குக்குச் சென்றவர்கள் வரும்வரை காத்திருந்திருக்கிறார்கள். வழக்கு முடிந்து வெளியே வரும்வரை காத்திரப்பினரும் முழக்கங்களும், மாற்று முழக்கங்களும் போட்பொழுது, இரு மாக ஒரு சிறு கலவரம் ஏற்பட்டு, அந்த சந்தர்ப்பிலே பக்கத்திலே காரணவைக்கப்பட்ட கார்களினமீது கற்கள் எடுத்துப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த சம்பவத்தின் காரணமாக, மேற்கு வெளி வீதியிலே ஒருவர் வெட்டிப் பிடிப்பட்டு உள்ளவாறு கண்ணதாசன், சம்பத், ஜெயகாந்தன் போன்றவர்கள் அடிபடவில்லை. அங்கிருந்த போலீசார் நிலைமையை நன்றாக சமாளித்ததன் காரணமாகத்தான் அது இந்த அளவிலே முடிந்திருக்கிறது; இல்லவே என்றால், இன்னும் மோசமாகப் போயிருக்கக் கூடும். இதன் காரணமாக காலிலே வெட்டப்பட்ட ஒருவர் ஆஸ்பத்திரியிலே அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆனால், இந்த சம்பவங்கள் நடப்பதற்கு முன்னாலேயே, மக்கள் ஏராளமான பேர் வருவேண்டுமென்று கவனிப்பதற்காக பொதுப்பொழுது ஒரு அறிக்கையே விட்டிருக்கிறார். கூட்டங்களிலே பேசும் இரு தரப்பினரும் கோஷங்களைப் பரிமாறிக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். இப்படி அறிக்கை விட்டதனால் தான் இந்த சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. வேறு நடந்திருக்கின்றன என்று நாம் கருத வேண்டியிருக்கிறது. போலீசார் நிலைமைக்கு ஏற்றாறு சமாளித்து, நியாயப்படி செய்ய வேண்டிய ரோடு சேர்ந்து 3 பேர் மீதும் செக்ஷன் 341, 322 Cr. P. C. read with 34, I. P. C. என்பதன் பேரில் ஒரு வழக்கும், அதேபடே இரண்டு வழக்குகளும் போலீஸ் விசாரணையில் வழக்கும் தொடர்பினை. இதன் காரணமாக எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும், மற்றும் முக்கியமான நபர்களையும் கூட்டி வைத்து, இந்த சம்பவம் நடந்ததின் காரணமாக பொது மக்களுக்கும், அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் எந்த விதமான தீங்கும், துன்பமும் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு இன்று மாலை இரண்டு மணிக் ஒரு கூட்டம் மதுரையிலே நிலைமையிலே, கிறது. அப்படிப்பட்ட முயற்சியிலே நல்ல விளைவுகள் கூட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட முயற்சியிலே நல்ல விளைவுகள் ஏற்பட வேண்டியுள்ளது என்று நாம் எல்லாம் விரும்புகிறோம். ஆகவே, இந்த விஷயத்திலே மூன்றாடியான அன்றாடம் ஒழுங்குக்கு உட்பட்ட நடவடிக்கை

5th March 1868]

[திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்]

போலீசார் எடுத்திருப்பதாலும், இந்த அவையின் அலுவலை ஒத்திவைத்துப் பேசும் அளவுக்கு இந்த விஷயம் இல்லை என்பதாலும், இது ஒத்திவைப்பு பிரேரணையின் கீழே வரவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது பற்றி இன்னும் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுமானால், இந்த அரசாங்கம் அதிலே கவனம் செலுத்தும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கம் எனக்கு அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை. இரு தரப்பைச் சார்ந்த மக்கள் ஒரு இடத்திலே சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவரும் பொழுது, ஏதாவது கலவரம் வரும் என்பதை போலீசார் ஏற்கனவே எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள். மேலும், கூடி இருந்தவர்கள் கோஷங்களும், எதிர் கோஷங்களும் போட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, பக்கத்திலேயே போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. இருந்திருக்கிறது. பக்கத்திலேயே போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. எனவே, இவர்கள் நிலைமையை நல்ல முறையிலே சமாளிக்க நினைத்திருந்தால், வேண்டிய போலீஸ்காரர்களைத் தருவித்து, இந்த கலவரங்களையே நடைபெறாமல் தடுத்திருக்க முடியும். ஒரு லாரி போலீஸ்காரர்களையே இவர்கள் தருவிப்பதற்கு வேண்டிய நேரம் இருந்திருக்கிறது. மேலும் அங்கு கூடி இருந்த மக்கள் அரை மணி நேரம், ஒரு மணி நேரம் இப்படிப்பட்ட முறையிலே கூச்சல் போட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எனவே போலீசார் நினைத்திருந்தால், தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்து அந்தக் கலவரங்களை முன் கூட்டியே தடுத்திருக்க முடியும் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, இதை விவாதிக்க இந்த சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : I have heard the view point of the hon. the Leader of the Opposition and also the viewpoint of the Government. A motion to adjourn the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance must come strictly under the rules. The matter should involve more than the ordinary administration of law. The incidents mentioned in the notice do not involve more than the ordinary administration of law. In view of this, I withhold consent to raise the matter further.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நான் இந்த நேரத்திலே நீங்கள் ஒரு தீர்ப்பைக் கூறிவிட்டாலும்கூட—எதிர் கட்சி தலைவரிடத்திலே ஒரு குறிக்கோளை நம் நாட்டு நன்மைக்காக விடுகிறேன் பத்திரிகையிலே எழுதப்பட்ட எழுத்தையும், அது சம்பந்தமாக வழக்கு போடுவதற்கு சாதகமாக இருந்த அவ்வெழுத்துக்களையும் மக்கள் என்ன வென்று புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். அதோடு, இந்த வழக்கைப் பற்றியும் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதாவது, எதற்காக இரயில் வழக்கு போடப்பட்டது, யார் யார் இந்த வழக்கிலே ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரியும். இந்த நிலைமையிலே வழக்கு நடைபெறுவது பொழுது வீண் சொற்போர் இரு தரப்பிலேயும் ஏற்பட்டிருக்கிறது; இதே காரணமாக மக்களிடையே ஒரு கொதிப்பும் இருந்திருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே அதிலே சம்மந்தப்பட்ட திரு. கண்ணதாசன் அவர்கள் மது நாளே ஒரு பத்திரிக்கை ஒன்றிலே ஒரு அறிக்கை விட்டு, பொது மக்கள் எல்லாம் இந்த வழக்கைப் பார்ப்பதற்கு ஏராளமான பேர் வரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். இதனால்தான் ஒரு பெரிய கூட்டம் நீண்டநேரத்தின் முன் கூடியிருக்கிறது. அதன் காரணமாக அந்த சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் வராமல் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

15th March 1968

IV.—CALLING ATTENTION TO FAILURE OF GOVERNMENT TO
FIX SALARY OF SANSKRIT PANDITS IN BOARD HIGH
SCHOOLS IN MADURAI DISTRICT

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, with your kind and special prior permission, on behalf of Thiru M. Rajah Iyer, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Education and Industries to a matter of urgent public importance, namely, the failure of the Government to fix the salary of Sanskrit Pandits serving in the (former) Board High Schools in the Madurai district since 1st June 1960.

THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN: Sir, It has been reported that there are no cases relating to non-fixation of pay of Sanskrit Pandits serving in the former District Board High Schools in Madurai district since 1st June 1960 except in respect of one Thiru K. R. Venkatasubramania Sastrigal. This teacher was employed originally in a private school as Sanskrit Pandit prior to and on 1st January 1948. He entered the District Board service in the High School at Batlaguntu from 1951. It was represented to Government that his pay was not correctly fixed by the then Madurai District Board authorities in the then scale of Rs. 60-4-120. The pay of Pandits, Grade I, was revised at the time of general revision of scales of pay in 1960, as Rs. 140-5-180-10-250, but the teacher did not get full benefits of fixation at the correct stage due to the wrong fixation of his pay in 1951 by the Madurai District Board.

His representation is under consideration of the Government in consultation with the Director of School Education. Various details have to be collected before the case is finalised. Orders will be issued as early as possible.

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1968-69—cont.

3-40 P.M. * THIRUMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV: Chairman, Sir, I rise to congratulate the Chief Minister of Madras and his Cabinet on a progressive year of service in Madras State. This year has shown a great increase in food production. The bumper yield, the initiation of two crops of paddy in Thanjavur district and also crops in other areas have yielded good harvest. The food situation has greatly improved specially in rice and Madras State is now able to supply rice to our neighbouring State, Kerala.

I also congratulate the Chief Minister on giving a balanced revenue budget without any recourse to additional taxes and this indeed is a matter for satisfaction.

Madras State has had a wondrous year in the last two months. It has become the epicentre of International events. The Second International Tamil Conference brought a large crowd unprecedented to Madras and there was a large delegation of 430, of whom over 200 were foreign delegates from 40 countries of the world. The City became the hub of cultural, historical and educational events and the ancient Tamil Language in all its beauty, grace and

5th March 1968] [Thirumathi Mary C. Clubwala Jadhav]

charm came into its own, starting with the great procession which took us to the hoary and glorious past and to the heroic and patriotic deeds of great men and women showing ancient culture and the flourishing trade and commerce and art and architecture of Tamil Nad. A mammoth crowd watched the pageant. The pageant of King Pari, Tiruvalluvar, Kambar, Avvaiyar, Kannagi, Andal, Bharathi Dasan and others attracted all. The exhibition 'Know Your Heritage' drew large crowds to the Island Grounds where over a million attended the six-day conference. The exhibition was one of the finest and most instructive and educative.

I am glad to see statues of great Savants of Tamil Nad on the Marina and they add beauty to the Madras Beach.

In the wake of the International Tamil Conference we had the All-India Olympic Meet and now we are having the International Trade and Industries Fair, one of the finest and best Fairs in India. The lay-out of the Fair site, its expansiveness, the fine roads and the approaches are all to be highly commended and Madras City has come on the World map.

Then, we had the Mahamakam in Kumbakonam occurring once in twelve years, drawing more than fifteen lakhs of pilgrims from all over India. The excellent arrangement made for this event is something remarkable. The administration as well as the Police Department and the public have to be congratulated on the great order and discipline exhibited on this occasion. Public health arrangements have been so excellent that there has not been any outbreak of epidemic as was usual with such congregations on previous occasions.

All these events have made this year a "Year of Wonder".

There is all-round progress in education. It is a good thing that six more Arts Colleges are being opened. Exemption from payment of tuition fees for students in pre-technical class in the polytechnic subjects in the same income limits as that for P.U.C. student has to be welcomed. I am glad also to know that with a view to giving an impetus to women teachers to work in rural areas, further construction of quarters is being continued.

Coming to adult literacy, it is noted that a suitable scheme for eradication of adult illiteracy during a period of five years from 1966-67 will be implemented and that 150 schools for adults have been opened during 1966-67.

I note also that technical education is spreading and that more Junior Technical Schools have been started.

I now turn to social welfare. We are very glad that we have a Minister for Social Welfare and social welfare has received so much assistance from the Government. Our Minister is a great social welfare worker and has taken great interest in social welfare. I am glad to see that grants have been given for social welfare activities. But social welfare is usually the ten-child of any Government and very little is given to the Welfare Department.

[Thirumathi Mary C. Clubwala Jadhav] [5th March 1968]

I now come to the Voluntary Organisations and I have from year to year touched on the School of Social Work, which was started in 1922 and which has turned out over 500 social workers in the State. It is the only regional school in the Southern States, providing the post-graduate training course. We have some grants from the Government. But I would request the Government to give us more financial help for this work.

Talking of traffic in the City of Madras, the increase in traffic is enormous. There are 3,000 policemen in the Madras City for the last more than twelve years. There has been increase in population and increase in traffic, but still the strength of the Police Force remains the same. The population is now 21 lakhs but the strength of the Force is the same as it was when the population was 12 lakhs.

The recklessness in traffic in the City is enormous and I do not feel that something should be done for greater control of traffic in the City. In this State there are one and a quarter lakhs of bicycles besides 8,640 motor cycles, 16,870 motor cars, 3,431 Goods Vehicles, and 1,450 buses. In 1967 there were 143 fatal road accidents, and 150 deaths. In the last week of February there were three fatal cases in traffic accidents. Overspeeding cases were many.

I now turn to juvenile delinquency. It is important that this year more than 7,000 cases of juvenile delinquency have come before the Juvenile Courts, booked under the Indian Penal Code, and a large number of them, 25 per cent, are Prohibition cases. There are also a large number of juveniles who have been restored to their parents by the Police. They are 935 in number. This delinquency is very much on the increase. There is only one Juvenile Aid Police Unit in the City with the Inspector, one Sub-Inspector and six Head Constables.

I am glad to note that the Government are introducing raffles at long last. I do hope that a share of the money that will be got from this scheme which is, I understand, earmarked for social welfare which I suppose includes education, health and everything else, would be given to social welfare organisations.

Rs. 368 lakhs is allotted for Family Planning. The Family Planning Programme is progressing well in this State. During the last year there was a downfall. The Government desires voluntary organisations to assist in family planning work. There are three voluntary organisations—the Andhra Mahila Sabha, the Guild of Service and the Voluntary Health Unit—doing family planning work and have family planning centres. There is one other organisation. But still there is much to be done. The delay in Grants for this work is very much.

3-50
p.m. Then, Sir, I turn to Hospitals. The Stanley Hospital, the poor man's hospital, which is one of the largest hospitals in the City or the State, has a bed-strength of 930 but there are more than 1,300 in-patients. There are more than 5,000 persons coming there as out-patients. There is very meagre space. There are only five

5th March 1968] [Thirumathi Mary C. Clubwala Jadhav]

major operation theatres and many of the surgical jobs are done in turn and shifts. I ask for more accommodation and facilities in this place.

I am glad to note that there are more tuberculosis clinics coming up and that more accommodation is being given in the Tuberculosis Sanatorium at Tambaram and in Poonamallee hospital for tuberculosis treatment. There is a very great amount of tuberculosis in the State and more facilities are required.

I now turn to tourism. Somehow in Madras State, the Government is very indifferent to tourism. This State draws a large number of international tourists. During the last year, over a lakh and a half of international tourists came to this country. About 57,000 came to the State of Madras by rail, through airports and by sea. We earn a great amount of money from tourism but there are very few facilities available for tourists. Sir, our hotels are very inadequate. There are very few taxis for the tourists. And of them, very few are allowed to ply inter-State. For going around places of tourist interest we have very few coaches and other facilities. Accommodation is for high class people but there is none for middle and lower class people. There are very fine vegetarian hotels but we have not one fine western type of hotel for catering to high-class foreign tourists. The Government have been proposing to introduce five star hotels for the last ten years and I do not know when they will come up. I wish we had a Department of Tourism and a Tourist Development Council in Madras State so that we could earn a great deal on tourism.

I am glad that the Mahabalipuram Integrated Scheme is coming through with the Government's and the Central Government's resources. Mahabalipuram which draws thousands of tourists both domestic and external has no proper bus stand, has no public conveniences (only two in number) and many people go without adequate water-supply. I do hope that more facilities would be provided in Mahabalipuram. I do not mean amenities for international tourists alone. We have, as I said, a large number of domestic tourists. We must also have cheap lodging places in different parts of our State for tourists.

Our emporia, Government emporia, are managed very poorly. We have beautiful stuff to sell. But display and salesmanship are lacking. We lose quite a lot of good trade this way. I also wish that there were a few luxury coaches and regular tours arranged for the tourists in the City of Madras. In our neighbouring States, in Mysore and Kerala, such facilities are available. They provide sufficient resources for this work by subsidies, etc.

I am glad to see that a beautiful Legislators' Hostel has been built and I hope that there will also be provision here for holding conferences and meetings. Not only that. I hope in this place will also be made provision for a shopping arcade and good restaurant. Sir, in the City of Madras, we have not one good place for holding meetings and conferences. Today, the Rajaji Hall which we, the

[Thirumathi Mary C. Clubwala Jadhav] [5th March 1968]

voluntary organisations and others use, has increased its rental to 375 rupees. The Hon. the Minister for Public Works is aware of it. How can social workers and others afford to pay so much? I do hope that the Government will build a good centre for conferences and meetings. In fact, the Legislators' Hostel newly built would be the appropriate place for this.

Next, I would like to ask for Government assistance for social welfare agencies in a greater measure. We have received grants for social welfare agencies for very many years but from the last year many of the Government grants have been stopped. I very much regret to see this. To our letters to several Departments of Government in this connection, no reply has been received. I do not mean the Hon. Minister. She is prompt in replying but I mean other sources. I have one word to say about the Abhaya Nilayam, the short-stay home run by the Madras Vigilance Association for girls, which is in danger. It has been doing excellent service. But the Government have been giving a paltry grant of 7,600 rupees a year for its work. We are in rented homes. I would request the Government to give lands free to these social welfare institutions, and help them with building grants.

Now, I turn to obscene posters being exhibited. Last year, we social welfare organisations and other agencies took steps by persistent efforts to see that the obscene posters exhibited on Mount Road were removed. I would request the Hon. Minister to give representation to these associations on the Committee to be formed.

The All-India Food Council has been doing very good work in the field of cheap and nutritious food and also in running mobile extension work programmes for food production and treatment of food. But I am sorry to say that the aid and grant that the Government have been giving has been cut off. I appeal to the Hon. Minister for health humbly to see that this is restored to us.

Now I come to womens' co-operatives. We have got in Madras City twelve women's co-operatives where we are selling all controlled goods and also food requirements. These are run by a Women's Committee and the Government has given us very good aid, with grants, etc. They have made good profit. The turnover is Rs. 1,000 a day. I would urge that we have more women's co-operatives in the States.

4-00 P.M. Lastly, Sir, I would like to draw the attention of the Ministry to this Legislature hall of ours. It is such a small room. Look at the gallery. We have no place there. We don't have a room to retire. For the last 20 years the Government have been saying that the hall will be improved and larger space would be there. But still we are where we were.

A word, Sir, about the state of the roads in the City of Madras. I am surprised that while we have such beautiful roads, in fact one of the most beautiful roads in the whole country, we have also many roads which are badly dug and badly maintained. There are lights only in half the number of streets and there are no lights in the rest,

5th March 1968] [Thirumathi Mary C. Clubwala Jadhav]

Even where there are lights, there are lights for quarter of a mile and then there are no lights for one or two miles. The pavements along the streets are still in a deplorable condition. I do not know how there are not more accidents with the roads and the pavements very badly maintained, pedestrians falling in the many potholes.

Then there is a large increase in the beggar population that has come into the City. You cannot move anywhere and there is no shopping centre, no hotel, no station, no temple which is not beset with a large number of these beggars and leper beggars particularly. I do hope that the Government would take steps to see that these beggars are not permitted to be on the streets and also that more leprosoria and homes for able-bodied beggars are constructed by the Government.

Thank you, Sir. You have presided over this House for the last five years with great dignity and given us great assistance. Thank you very much Sir.

I want also, in conclusion, to welcome the sixth lady Member of the House. We are very proud. We are now six lady Members in this House. It has never been to this extent. There were two, then four and five. And we have now six members and I welcome once again the sixth lady Member. And I hope we will have more lady members on the Treasury Benches as Ministers.

* THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Chairman, Sir, the Hon. the Chief Minister has recently introduced the Budget. I have found to my surprise that there have been talk and also articles published in the papers that this Budget is a Budget without any fresh taxation proposals. I respectfully differ from this view because, immediately after the present Ministry took over the administration they have imposed lots of taxes to the tune of nearly Rs. 10 crores. Even a few days back we passed the Agricultural Income Tax Bill. Before that there was an increase in the bus tax, and also an increase on the tax of oils, gur, sugar and so on. So it cannot be said that it is a Budget without any fresh taxation.

Though money is absolutely necessary for developmental works, I am only concerned when I see taxes that are imposed on agriculturists. There has been a great increase in the agricultural income tax. I am afraid it will surely curb the enthusiasm of the agriculturists and production will certainly come down; unless proper incentives are given to them to step up production, there won't be any increase in agricultural production. Even though we want to increase production, we see that the agriculturists are put to lot of hardships. They are not getting their seed materials, pesticides and so on in time and in sufficient quantities. I am of opinion that though the tax on dry lands may go and will go, there should be some more reduction in the tax levied on wet lands. I am not for complete abolition lest it should interfere with the maintenance of records and the other work of the village officers.

[Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [5th March 1968]

So far as production is concerned, I say that the cost of production has gone up considerably when compared to what it was in previous years. I can talk with practical authority as a practical agriculturist that the cost has gone up six times due to increase in cost of fertilizers, due to increase in the cost of labour, due to increase in the cost of oil and other essentials. I would, therefore, request Government to work out the cost of production on the farms they are having in different corners of the State—the Government have their own farms—and then fix the prices. The prices that are given are not at all very encouraging even though the other Governments on our borders—the Andhra and Kerala—are giving more. It should be possible for the Government to give something more by way of subsidy, or subsidise the supply of fertilizers and so on. I hope the Hon. Minister will consider the question in all seriousness and try to help the agriculturists as much as possible.

So far as loans are concerned, still it takes many months or even years to disburse the loans and the ryots do not get the loans in time. There are so many other difficulties coming in the way of the agriculturists. I am sure Government will pay sufficient attention to all these.

So far as Animal Husbandry is concerned, I see the work of the Department is far from satisfactory. The many incentives that the Government are giving are not at all forthcoming. The key centres are not functioning properly. The Department is not taking such active steps as they should. With regard to milk production also, the production has gone down considerably. I have been holding the view that there should be two or three farms very close to Madras City, that is, near about Chingleput and Sriperumbudur, the first having about 3,000 heads and the second about 2,000 heads, with a view to augment the supply of milk to the City. If two big cattle farms are started, I am sure it will go a long way to step up milk production. The former Minister in the old Ministry said that the Government were contemplating to start a cattle farm near Sriperumbudur. I do not know what has become of the proposal. I am sure the Government will now take up that proposal in all earnestness and start at least one farm with a view to augment the supply of milk to the city. So far as the Madhavaram Milk Project is concerned, I am of opinion that a Committee should be at the helm of affairs instead of the Government putting it in charge of an I.A.S. officer who may not be in the know of things. Non-officials who are experts in the line must be chosen and a committee of such persons set up to manage the milk farms. That is my submission, Sir.

While I am one of those who feel grateful to the Government for having introduced the scheme of one rupee a measure of rice, I am of opinion that it should be extended to the whole of the Madras State instead of its being confined to two cities, Madras and Coimbatore. When I mention this, I am aware it may not be possible to extend it because of paucity of funds. When such is the case, I do not know how the Government are going to implement it throughout the State. The Hon. Minister himself recently said that it was not possible to extend it all through the State. When such is the case

5th March 1968] [Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

I would submit to the Government to consider whether it will not be advisable to cancel this scheme in the two metropolitan towns and spend the money so saved—it is likely to be to the tune of Rs. 5 to 10 crores—on developmental works with a view to setting up some industries, small scale as well as big scale industries. That will go a long way to improve our industrial base. Instead of spending so much money only at head-quarters and incurring the displeasure of the people in the rest of the State, I would advise the Government to have the scheme scrapped, if possible, and utilise the money for developmental purposes. If possible, they must extend the cheap rice scheme to the whole of the State. I am afraid it is not possible.

Sir, the law and order situation is not very encouraging. We find many industrialists and agriculturists are put to lot of trouble and hardship. Recently from the papers we found that in the Tanjore district there were so many agrarian troubles and even in industrial areas such as the Madras City many industries were obliged to reach a stage of closure or temporarily close their business. There were stay-in-strikes and such other things. Somehow or other, the Government must take it in all seriousness and settle the disputes and see that production both in the industrial and agricultural sectors is stepped up. There is plenty of capital in our country, especially in the Madras State but the capital is shy because the expected aid and help is not forthcoming from the Government.

If this situation is allowed to continue like this, I am afraid many industrialists will find it very difficult to run the industries. Also the agriculturists will find difficult to run their farms. I, therefore, request Government in all earnestness to look into this matter fully and take some remedial steps as quickly as possible. On this account, many industries, which should have come up, have not come up. The previous Government have started many industries, both big and small. Therefore, it should be possible for the present Government to give proper incentives and encouragement to the industrialists to start as many industries as possible.

With regard to the minor irrigation schemes, though much amount has been spent, still it should be possible for the Government to spend still more money to repair all the tanks that have breached and also to repair all the tanks thoroughly before the next monsoon season.

So far as the major district roads and other roads are concerned, the Government have considerably cut down the grant, with the result, I am afraid, the roads will suffer. If the maintenance grant is cut down, I am afraid that it may not be possible for the Government to set right these roads afterwards, they will then require a huge amount of money for being set right. We will have to form only new roads if these roads are not properly maintained by Government by giving the usual and adequate grant. According to the Panchayats Act, all roads on which buses ply have to be taken over by Government, but the Government are still giving the same old grant that they were giving a few years back. When roads are formed, at the request of the public, buses are allowed ply.

[Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [5th March 1968]

The moment, the buses start plying, the panchayats are not in a position to maintain those roads. There is a lot of wear and tear. The Government, as I said earlier, are giving the same amount of grant which they were giving some years before, though the roads have deteriorated completely on account of the plying of the buses and on account of the very good use of the roads by other traffic. It should also be possible for the Government to increase the grant as much as possible. They should give more maintenance grant, because the cost of maintenance has gone very high. Therefore, the Government should give serious consideration to this aspect of the question.

With regard to the Madras City Corporation, many hon. Members have spoken earlier. We find that the administration is not quite satisfactory. Papers are delayed, and there is a lot of complaint from the people that licences are not issued promptly. Many hon. Members have spoken about the mosquito nuisance and so on. The roads in the City have completely deteriorated. Of course, the Mount Road and the Poonamallee High Road have been taken over by the Government of India National Highways. They are maintaining them. But the lanes and by-lanes in other places have completely deteriorated. Even in Mount Road and other important roads, after the formation of stretches of road, the Electricity Board step in and cuts up half the road in certain places. After their work, they do not put the road in the original condition. The Corporation authorities do this work afterwards. The Corporation authorities must be asked to set right the roads quickly.

With regard to education, I am glad that the Government are still expanding education. So far as our State is concerned, we have advanced in many respects. In the educational field, we are spending more than Rs. 50 crores. But at the same time, I see that the quality of education has gone down considerably. The quality of the teachers also has gone down. Sufficient supervision is absolutely necessary both in the schools and colleges, and the standard of education must be maintained. The administration in the Education Department must be toned up. The standard of education also must be high. This aspect of the question should be considered in all its detail.

Lastly, my submission is that there is inordinate delay in the disposal of papers in the departments of Government. The Government must come to the rescue of the public and see that the papers are disposed of as quickly as possible. Unless the administration is toned up, it may not be possible to expedite disposal of papers, and the public will be put to a lot of hardship. This is one aspect of the question which the Hon. Minister should pay attention to. This is all my submission, Sir.

*திரு சி. பி. சீர்தாரக : மாண்புமிக் தலைவரவர்களே, 1968-69 வரவு செலவுத் திட்டத்தை மாண்புமிக் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபை முன்னாலே வைத்து அதைப்பற்றி நான்கு, ஐந்து உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்தை அறிவித்துக் கொண்டதற்குப் பிறகு நானும் சில கருத்துக் கூறச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் யாருக்கு

5th March 1988]

[திரு. சி. பி. சிற்றரசு]

6th March 1968] [தரு. செ. து. அமைச்சர்]

யாருக்கு என்னென்ன நன்மைகள் கிடைத்திருக்கின்றன என்பதை எஸ்ஸு
லாம் வைத்துப் பார்க்கின்றபோது இதில் எதுவும் குறை இல்லை என்று
தான் கருதுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் ஏதாவது சொல்ல வேண்
டும் என்று கருதி ஏதோ சொல்லுகிறார்கள் என்ற அளவோடு அதை
எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறதே தவிர, உள்ளபடியே அதிலே
ஏடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது அம்சங்கள் இருக்கிறதா என்பதை
ஏதாவது சொல்லுவதற்கு தகுதியான அம்சங்கள் இருக்கிறதா என்பதை
நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எந்த நேரத்தில் இந்த வரவு
செலவுத் திட்டம் இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், 167 கோடி
ரூபாய் ரயில்வே மூலம் வருமானமும் சேர்த்து அதை மத்திய சர்க்காரில்
“Fixed deposit” ஆக வைத்து, அதன் மேலே ஏராளமான வரி
களைப் போட்டு மத்திய சர்க்கார் வரவு செலவுத் திட்டம் வரும்பொழுது இது
வருகிறது. இவ்வரையில் யார், யார் வாழ்க்கையிலே வசதிகள் பெற
வில்லையோ அவர்களுக்கு எல்லாம் வசதிகளைத் தந்திருக்கிறது இந்த வரவு
செலவுத் திட்டம். இதற்கு முன்னால் நம்முடைய நீனைக்கு எப்படி
வசவையில் இப்படி ஒரு வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டதா என்ப
தில் நான் சந்தேகப்படுகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒரு
ரூபாயிக்கு ஒரு படி அரிசி போட்டு அதன் மூலம் ஏழு கோடி ரூபாயைச்
செலவுபடுத்தி, தனியார் நடத்தக் கிடைக்கும் பலன்களைவிட வேலை செய்
கின்ற ஆபீசியர்களுக்கு எல்லாம் சம்பள விதிதத்தை அதிகமாகக் கொடுத்து,
அதன் பிறகு கூட 74 இலட்சம் ரூபாய் மீதியிருக்கிறது என்று போட்டிருக்
கிறார்கள். நம்முடைய எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் பேசுகிறபோது ஏற்கனவே
வரி போட்டுவிட்டார்கள் என்று எல்லாம் குற்றம் சாட்டினார்கள். இருக்
கின்ற பிரச்சினை எல்லாம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே உண்டா,
என்பது தான். இதற்கு முன்பு எப்பொழுது என்பதில்லை. இதை நீனைக்
கின்ற பொழுது ஒராயிக்கும், ஆட்டுக்குட்டிக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு போல்
தான் இருக்கிறது. மேலும், இதை நீனைக்கும் பொழுது எனக்கு ஒரு
கதையே ரூபாகத்திற்கு வருகிறது. அதாவது ஒரு குருடன் கதை. ஒரு
கதையே ரூபாகத்திற்கு வருகிறது. அதாவது ஒரு குருடன் கதை. ஒரு
கதையிலே வேலை பார்த்த ஓரவனுக்கு நன்றாகக் கண் தெரியும். ஆனால்,
கதையிலே வேலை பார்த்த ஓரவனுக்கு நன்றாகக் கண் தெரியும். ஆனால்,
கதையிலே வேலை பார்த்த ஓரவனுக்கு நன்றாகக் கண் தெரியும். ஆனால்,
கதையிலே வேலை பார்த்த ஓரவனுக்கு நன்றாகக் கண் தெரியும். ஆனால்,

[திரு. கி. பி. சிற்றரசு]

[5th March 1968]

அந்த மாதிரி, குருடன் தடவிப் பார்த்த கதையாகத் தான் முடிந்திருக்கிறது. அடுத்து, இதைச் சொல்கிறபோது காங்கிரஸ்காரர்கள் வருத்தப்பட்டிருக்காது. ஒரு சட்டத்தை எதிர்ப்பதன் மூலம் நன்மை கிடைக்கும், 6 நூற்றாண்டுகளாக ஏற்பட்ட தீமை, சட்டத்தை எதிர்ப்பதன் மூலம், சட்டத்துக்கு ஒத்துழையாததன் மூலம் ஒரு நன்மை கிடைக்கும் என்று போதித்தார் சார்லஸ் பிராட்லா, ரஷ்ய நாட்டுக்கு போதித்தார் லெனின், அயர்லாந்து நாட்டுக்கு போதித்தார் டிவேலரா, இத்தாலி நாட்டுக்கு போதித்தார் மாஜினி கரிபால்டி, ஜெர்மனி நாட்டுக்கு போதித்தார் ஹிட்லர் — அவன் ஒருவன் தான் தேவாலி அடைந்தான். பிரிட்டிஷ் பார்லிமென்ட் ஒவ்வொரு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற உறுப்பினரும் பைபிள் மேல் சத்தியம் செய்ய வேண்டும். ஒரு முறை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவர் பைபிள் மேல் உறுதிமொழி எடுக்க மாட்டேன் என்று சொன்னார். உடனே லெனியே தார். இப்போது என்ன சொல்கிறாய் என்று கேட்டார்கள். இப்போதும் எடுக்க முடியாது என்று சொன்னார். மூன்றாவது முறை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. மூன்றாவது முறையும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அதன் பிறகு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு வேறு வழியில்லாமல், அவர் பைபிள் மீது உறுதி மொழி எடுக்காமலேயே பார்லிமென்ட்டுக்கு அங்கத்தினர் ஆனால் என்பதை எஸ். பி. அய்யர் போட்ட "The Politics of Mass Violence in India" என்ற புத்தகத்தில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் அந்த நிலைமை தான் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நண்பர்கள் சொன்னார்கள். ஏதோ ஜனநாயகம் பாதுகாப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது, ஆகையினால் ஜனநாயகம் பாதுகாப்பு இல்லாமல் 25-ந் தேதி குண்டு வெடிக்கும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஜனநாயகம் இல்லாதிருந்தால், இந்தச் சபையில், அந்தச் சபையில், ஜனநாயகம் உள் பார்லிமென்ட்டில் ஜனநாயகம் சாக இருந்தது, அதற்கு இங்கே இருக்கிற இந்த அம்மையாரை கைக் குழந்தையுடன் சிறையில் அடக்கினால் கையில் விஷிங்க்டுக் கொண்டு சென்றார்கள். நண்பர் கோவிந்தசாமி பட்டதர் ? நண்பர் என். வி. நடராஜன் கையில் விஷிங்க்டுக் கொண்டு சென்றார்கள், காரணம் சொன்னால் விஷிங்க்டுக் கொண்டு சென்றார்கள், காரணம் சொன்னார்கள் ? நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்த 3 நாட்களுக்குப் பிறகு, நான் என்னுடைய தலைப் பூதத்து விட்டு வந்த அரை மணி நேரத்திற்கெல்லாம் கைது செய்யப்பட்டேன். நீங்கள் என்ன காரணம் சொன்னீர்கள் ? இரவு 12 மணிக்குக் கைது செய்து பிறகு 10 நாட்கள் வைத்திருந்துவிட்டு மறுபடியும் விடுவிட்டீர்கள். ஏன் இரவு 12 மணிக்குக் கைது செய்யப்பட்டீர்கள் ? 12 மணிக்கு சதந்திரம் வாங்கிய காரணம் தான். பகலில் வாங்கியிருந்தால் பகலில் கைது செய்திருப்பீர்கள்.

அடுத்து இந்து சர்க்கார் சிக்கனத்தைப் பற்றியது. கிளாட்ஸ்டன் என்று ஒரு முதலமைச்சர் இங்கிலாந்தில் இருந்தார். அந்த கிளாட்ஸ்டன் என்போதும் 3-வது வகுப்பில் தான் பிரயாணம் செய்தார். முதலமைச்சர் 3-வது வகுப்பில் பிரயாணம் செய்ய வேண்டும் என்று ஏன் இப்படி 4-வது வகுப்பு இல்லையே, அதனால் தான் 3-வது வகுப்பிலேயே போகிறேன் என்றார். அதற்குப் பிறகு காந்தியார் சிக்கனமாக இருந்தாகாந்தியாருக்காக இங்கிலாந்தில் சட்டமே மாற்றப்பட்டது. காந்தியாருக்காக சட்டமே திருத்தப்பட்டது என்பதை நாம் மறப்பதற்கு இல்லையே. மன்னர்பிராணைப் பார்ப்பதற்கு யாரும் சட்டை போட்டுக்கொண்டு இல்லாமல் மேல் துண்டோடு மன்னரைச் சந்திக்கலாம் என்று திருத்தி னார்கள். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் சட்டங்கள் மாறவில்லையா? இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், வரவர மோசமான நிலைமை வளர்ந்து வருகிறது. எங்கே பார்த்தாலும் கிளர்ச்சிகள், இந்தியாவில் ஏற்பட்ட பெரும் ரகசிகள் இன்னும் மாறவில்லை. இந்த வேண்டாம் என்றார்கள்

5th March 1988

[திரு சி. பி. சிற்றரசு]

இங்கே, விட்டார்கள்? குடியாக அமெரிக்காவில் நெபர்லான் சொன்னான். அதைத் தலைமுறை பிரச்சினையை இந்தத் தலைமுறை தீர்ப்பது கூடாது, அதை தீர்மானம் செய்வது நமக்கு அடுத்த தலைமுறை தானே தவிர, நமக்கு அந்தத் தகுதி இல்லை என்று சொன்னான். எதற்காகச் சொல்லிறேன் என்றால், காந்தியார் வழியை நாம் பின்பற்றுகிறோமா இல்லையா என்பதில், காந்தியார் சிலை எப்படியிருக்கிறது என்பதைத் தான் விமர்சனம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். காந்தியாரைப் பின்பற்றும் கொள்கையில் நாங்கள் யாருக்கும் எந்த விதத்திலும் சூறையாதவர்கள் அல்ல. இங்கே அமைச்சர் உட்கார்ந்து இருக்கிறார் * * *

இவர் இங்கே அக்திரத்தோடு இப்படி கேட்டிருப்பதை வெளியே கேட்டிருந்தால், மக்கள் இவரை விடமாட்டார்கள். இங்கே பக்தவத்சலம் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, 10 நாள் கோபமாக இருந்தால் 10 நிமிடமாவது சிரித்துக்கொண்டிருப்பார். அவர் "எங்களை அடைக்கமுடியுமா உங்களால், முடிந்தால் ஒரு கை பாருங்கள்" என்றெல்லாம் சொல்கிறபோது, நான் அந்தப் பக்கத்தில் தான் இருந்தேன். அப்போதும் கூட, அவர் ஒரு அமைச்சர் என்ற முறையிலே, நாங்கள் அதைப் பொறுத்துக்கொண்டோம். அவதூறான வார்த்தைகள் சொல்லவில்லை. பர்லிமெண்டரி வார்த்தை மைத் தான் பயன்படுத்தினோம். இப்போது நீங்கள் கையாண்டவது போன்ற முறையை நாங்களும் கையாண்டால் என்ன சொல்லீர்கள்? அப்போது சொல்லீர்கள் ஜனநாயகம் செத்துப்போய்விட்டது என்று. நேற்று இங்கே நடந்தது ஜனநாயகம் என்று எப்பிக்கொண்டால், இது தான் ஜனநாயகம் என்றால், அறிவோடு சொல்லுவார்கள், நாங்கள் இந்த ஜனநாயகம் இரပ် பகா அல்லது அறிவொ அன்பதை எங்களால் பார்த்துக் தெரியும். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், வரலட்செல்லத் திட்டம் ஒரு "க்ளோர பார்ட்" என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். மயக்க மருந்தான "க்ளோரபார்ட்" என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். இங்கே? இந்த மருந்தையும், மற்ற மருந்துகளும் விக்சியாசம் இங்கே? இந்த மருத்தை ஒருவருடைய மருத்தில் இழக்கச் சொல்லி பிறகு 1, 2, 3 என்று எண்ணச் சொல்லுவார்கள். பகா வரையிலும் எண்ணவேண்டும். இரண்டாவது முறையும் எண்ணச் சொல்லுவார்கள். மூன்றாவது முறை ண்டபோது, 1, 2, 3 சொல்லி நிறுத்தி விடுவான். அசன் பிறகு காரை அனுத்து அறுவை சிகிச்சை செய்வது மருக்கம். ஆனால் இப்போது இருக்கிற நிலைமை அப்படி அல்ல. "பிரான்ஷ் ஸ்டீட்" அலன் மருத் இருக்கிற நிலைமை அப்படி அல்ல. "பிரான்ஷ் ஸ்டீட்" அலன் மருத் துக்கு நேராக பிடிப்பார்கள். அந்த வெளிச்சத்தைப் பார்த்தால் அவன் துக்கு நேராக பிடிப்பார்கள். அந்த வெளிச்சத்தைப் பார்த்தால் அவன் துக்கு நேராக பிடிப்பார்கள். அந்த வெளிச்சத்தைப் பார்த்தால் அவன் துக்கு நேராக பிடிப்பார்கள். அந்த வெளிச்சத்தைப் பார்த்தால் அவன் துக்கு நேராக பிடிப்பார்கள்.

மாஜிஸ்ட்ரேட் குறிப்பத்தோடு மூலக் வகுப்பில் பிரயாணம் செய்திருக்கிறவன் திராட்சைமரக் கிளைகளுடன் அனைத்து பழத்தையும் தண்ணீர் கொண்டு நுகிவிட்டு, மாஜிஸ்ட்ரேட்டை இந்தக் கதி என்றால் மற்றவர்கள் கதி என்ன? இதைக் கேட்டால் நீங்கள் திராட்சை மரம் பிரிவினை கேட்பீர்கள் போலிக்குறிமென்றால் நாங்கள் ஏன் கேட்கிறோம். நீங்கள்தான்

*** Expunged as ordered by the Chair.

[திரு. சி. பி. சிற்றரசு]

[5th March 1968]

கொடுக்கப்போகிறீர்களோ என்னவோ, காலம் தான் பதில் சொல்லும், எங்கே இருக்கிறது ஏக இந்தியா? 14,000 சதுர மைல் சைனிக்காரனிடம், கண்டச பாகிஸ்தானிடம் கொடுத்து விட்டு, காஷ்மீர்காரனும் அரிதாய் பக்கம் போனால் என்ன செய்யவதென்று ஒரு ரூபாய்க்கு லோப் வாங்கி 8 அணு விறறு விரிகிறீர்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நீங்கள் சொல்வது சபைத் தலைவரைக் குறிக்கும் என்று நினைக்கிறேன். தலைவர் மீது குற்றம் சாட்டக்கூடாது. சபைத்

திரு. சி. பி. சிறீநாச : காங்கிரஸ் தலைவரைச் சொல்லுகிறேன். எதிரில் இருப்பதால் உங்களை என்று சொல்லுகிறேன். ஆகவே தான் காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் வலியுறுத்துவது எவ்வளவு பேருக்கு பூச்சாண்டி காட்டுகிறார்கள். மாணவன் இந்தி வேண்டாமென்று சொல்ல சட்டத்தைப் பாருங்கள். Hindi or English என்றிருக்கிறது. இந்தி அல்லது இங்கிலீஷ் என்றிருக்கிறதா. இந்தி அல்லது ஆங்கிலம். ஆங்கிலம் வை, இந்தி வேண்டாம். உடனே உறுப்பினர் கிளர்ந்து மத்திய சர்க்காருக்கெதிராக தீர்மானம் போட்டுவிட்டார்கள். தீர்மானத்தில் காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் வாய் மூடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியானால் ஒப்புக்கொண்ட மாதிரி காட்டிற்குப் போகச்சொன்னால் தசரதன் சொல்லவில்லை. பித்ருவாக்ய தசரதன் எதிரில் கையேயி இராமனைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னான். “உன்கேயி சொல்லுகிறபொழுது தசரதன் வாய் மூடி இருந்தான்” என்று கை விரல்கள். அந்த நிலைமைக்கு காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஒன்றும் பேசவில்லை. உடன்பட்டுவிட்டார்கள். எதிர்த்தாலும் பரவாயில்லை. எதிர்கள் கிளர்ச்சி என்றால், உடனே தீர்மானம் வருகிறது. மாணவர்கள் எதிர்க்காலம் எப்படியென்று கருதக்கூடியவர்கள், இதைச் செய்தால் பெரியவர்கள் இந்த மாதிரி புத்தி சொல்லவேண்டும். படிக்காமல் பரீட்சை எழுதப் பார்க்கிறார்கள். எப்படி கல்யாணம் செய்து கொள்ளாமல் குடித் தனத்தை நடத்துவது? இஷ்டப்படம் என்று நீங்கள் தான் சொன்னீர்கள். இந்தி கேள்வித்தான் கொடுப்பதா? கிரேக்கம் ஒரு பரீட்சை, பைத்தியக் கார நாட்டில் நடக்குமா? படிக்கத்தான் வேண்டாம். போதிய அறிவு வேண்டாமா? Criminal waste தண்டம் செலவழிக்கும் பணம். அச்சடிக்கும் கேள்வித்தான், மாணவன் படிக்கும் லட்சணம் எல்லாம். அச்சடிக்கும் கேள்வித்தான், மாணவன் எப்படியாவது நினைப்பது. இந்த நமக்கு என்ன மாமாவா, மச்சாண, ஆசைப்படுவதற்கு 2,400 ஆண்டுகளுக்கு ஆங்கிலத்திலா? காங்கிரஸ் ஆரம்பித்தது ஹியூம் என்ற வெள்ளைக்காரன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : கனம் அங்கத்தினர் பட்ஜெட்டின் பேரில் பேச வேண்டும்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : ஆகவே, அந்த மாதிரி நீனெக்கிறபோது ஆங்கிலம் என்று சொல்லுவது மொழியைப் பற்றித் தான். மற்றப்படி ஆங்கிலத்தின் மீது தனியான அன்பு இல்லை. அறிவுக் கண்களைத் திறந்திருக்கிறது. விஞ்ஞானத்தை போதிக்கிறது. அப்படி ஏதாவது தடை இருந்தால், இரண்டு மூன்று மொழி கற்றவர்கள் வேறு கற்கலாம். தடை இல்லை. இந்த ஒரு கிளர்ச்சியால் ஏற்பட்ட விபரீதம், தகராய், திண்டுக் கல்லில், திருநெல்வேலியில் 10 நாட்களுக்குப் பிறகு சொல்லுகிறார்கள். வாபஸ் ஆகி விட்டது என்று. எங்கள் பத்திரிகைக்காரன் போடவிட்டான். போகிறான். காங்கிரஸ் போட வேண்டாமா? ஆகவே, இவற்றைச் சேர்த்துப் பார்க்கிறபொழுது தான் ஒரேயடியாக எந்த கட்டத்திலும் எந்த நேரத்

5th March 1968]

[திரு. சி. பி. சிற்றரசு]

திலும் இந்தி இல்லை. தமிழும் ஆங்கிலமும் தான். அதையும் முயற்சி செய்து பாப்போமே. அடிக்கடி ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழ்ச் சொல் வரவில்லையா ? நம் நாடு. நம் பிளஸ் நாடு. நாளங்காடி நான் பிளஸ் அங்காடி. டே மார்க்கெட். டெய்லி மார்க்கெட், நைட் மார்க்கெட், டெயிலி மார்கெட், வெறும் நாளங்காடி என்பது சரியல்ல. இதில் குற்றம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் இருக்கட்டும். எதைச் செய்தாலும் குற்றம் சொல்லாத மனிதனில்லை. இராமசாமி படையாச்சி சொன்னார். “ஐயா எங்கள் சமுதாயம் போயிற்று, வன்னியர்கள் கிளோஸ் ஆகிவிட்டார்கள்” என்று. இவர் வன்னியர் இல்லையா ? எந்தக் கட்சியிலிருந்தாலும் இவர் வன்னியர் தான். அவர் சொல்லுகிறார். இதெல்லாம் தெரிய வில்லை. நாங்கள் முதலியாரையும் நாயுடுவையும் எடுத்துக்கொண்டோமே. ஆளுக்கு ஒன்று கொடுத்திருக்கிறோம். ஏன் ? கலப்பு மணம் செய்யப் போகிறோம். கொஞ்சம் பரந்த உள்ளத்துடன். குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லக் கூடாதென்றல்ல. அதை விமரிசிக்கத் தான். மாமன்றம் இருக்கிறது வாந்தத்தைக்ளை அவ்வளவு பெரிஞாக விடாதிர்கள். நல்லதல்ல ஏன்? முதலமைச்சர் அண்ணா இருக்கிறார். பிரதமர் இந்திரா இருக்கிறார். காங்கிரஸில் திரு. இராஜாராம் நாயுடு கொஞ்சம் நல்லவர் மட்டுமல்ல, மிகுந்த நல்லவர். காமராஜர் மீது எங்களுக்கென்ன கோபம் ? காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்கு சீலை வைத்ததுண்டா காங்கிரஸ் கட்சி. உலகத்தில் மூன்று “கே”. ரஷ்யாவில், அமெரிக்காவில், இந்தியாவில். ரஷ்யாவில் குருஷேவ், அமெரிக்காவில் கென்னடி, இந்தியாவில் காமராஜர். இருக்கட்டும். யார் யார் சமுதாயத்திற்கு லேலை செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு சீலை வைப் போம். சிலைகள் அதிகமாக வைக்க என்ன காரணம் ? வைத்தால் சோறு கேட்கிறா! காலையில் இடலி கேட்கிறதா ? ரொம்ப செலவா ! நிர்வாகச் செலவு ஒன்றுமில்லை 18,20,000 ஆனால் என்ன ?

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : காக்கை உட்காருகிறது.

திரு. சி. பி. சிற்றாசு : அந்த மாதிரி சொல்லவில்லை. இந்த வரவு செலவு நாட்டிற்கு வளர்ச்சியைத் தந்திருக்கிறது. இந்த மாதிரி ஒரு பட்ஜெட் ஆளுவதற்கு பயிற்சி இல்லாத நீங்கள் இவ்வளவு அருமையாக செய்திருக்கிறீர்களே என்று பத்திரிகைக்காரன் பாராட்டி இருக்கிறான். இன்று ஓராண்டு சரியாக முடிகிறது. ஆகவே, நாம் சிறிய குழந்தை கூட புத்தசாஸித்தனமாகப் பேசினால், கெட்டிக்காரக் குழந்தை என்று சொல்லுகிறோம். அந்த நிலைமையில் தான் இதை வைத்துப்பார்க்கவேண்டும். இருந்தாலும் மனிதனின் தேவைகள் அதிகமாக ஆக கிளர்ச்சிகள், துப்பாக்கி, அடக்குமுறை கலாட்டா வருகிறது. அங்கத்தினர் காந்தியார் அவர்களைப் பற்றிப் பெருமையாகச் சொன்னார்கள்.

“ In the midst of darkness light persists. In the midst of death life persists. In the midst of hatred, love persists ” இருளுக்கு மத்தியில் ஒளி நீங்காமலிருக்கிறது. சாவுக்கு மத்தியில் வாழ்வு நீங்காமலிருக்கிறது. பகைமைக்கு மத்தியில் நட்பு இருக்கிறது. என்று உங்கள் முன்னூல் சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. கே. கே. கோதண்டராமன் : கனம் மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது கலந்துகொண்டு உரையாற்றுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சில கருத்துக்களை காங்கிரஸ் கட்சியினருக்கு எடுத்துக் கூறினார்கள். நல்லவைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அதே சமயத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் தியாகராஜன் அவர்கள் தகுதியில்லை என்ற சொல்லைச் சொன்னது குறித்து அவர்கள் மிகவும் உணர்ச்சி வயப்பட்டுப் பேசினார்கள். அது நேற்றே முடிந்த விவகாரம். அதை இன்று அவர்கள் இந்தப் பேரவையில் மீண்டும் கிளப்பினார்கள். அப்படி தியாகராஜன் சொன்னது சரி என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில் அவர்கள் மிகவும் உணர்ச்சி வயப்பட்டுப் பேசும்போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தியாகராஜன் நேற்று உணர்ச்சி வயப்பட்டில் ஆச்சரியமில்லை.

[திரு. சி. பி. சிற்றரசு]

[5th March 1968]

கொடுக்கப்போகிறீர்களோ என்னவோ, காலம் தான் பதில் சொல்லும். எங்கே இருக்கிறது ஏக இந்தியா? 14,000 சதுர மைல் சைனாக்காரனிடம், கட்சை பாகிஸ்தானிடம் கொடுத்து விட்டு, காஷ்மீர்காரனும் அந்தப் பக்கம் போனால் என்ன செய்வதென்று ஒரு ரூபாய்க்கு ஸோப் வாங்கி 8 அணு விற்று விடுகிறீர்கள்.

4-30
p.m.

திரு. கே. ராஜாராம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நீங்கள் என்று சொல்வது சபைத் தலைவரைக் குறிக்கும் என்று நினைக்கிறேன். சபைத் தலைவர் மீது குற்றம் சாட்டக்கூடாது.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : காங்கிரஸ் தலைவரைச் சொல்லுகிறேன். எதிரில் இருப்பதால் உங்களை என்று சொல்லுகிறேன். ஆகவே தான் காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் வலியுறுத்துவது எவ்வளவு பேருக்கு பூச்சாண்டி காட்டுகிறார்கள். மாணவன் இந்தி வேண்டாமென்று சொல்ல என்ன காரணம்? சட்டத்தைப் பாருங்கள். Hindi or English என்றிருக்கிறது. இந்தி அண்டு இங்கிலிஷ் என்றிருக்கிறது. இந்தி அல்லது ஆங்கிலம். ஆங்கிலம் வை, இந்தி வேண்டாம். உடனே உறுப்பினர் கிளர்ந்து மத்திய சர்க்காருக்கெதிராக தீர்மானம் போட்டுவிட்டார்கள். தீர்மானத்தில் காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் வாய் மூடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியானால் ஒப்புக்கொண்ட மாதிரி அர்த்தமில்லை? இராமாயணத்தில் பார்க்கலாமே. இராமனை தசரதன் காட்டிற்குப் போகச்சொன்னான்? தசரதன் சொல்லவில்லை. பித்ருவாக்ய பரிபாலனம் என்று எப்படிச் சொல்லுகிறான். தசரதன் சொல்லவில்லை. தசரதன் எதிரில் கைகேயி இராமனைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னான். “உன் தந்தை தசரதன் உன்னைக் காட்டிற்குப் போகச் சொன்னான்” என்று கைகேயி சொல்லுகிறபொழுது தசரதன் வாய் மூடி இருந்தான். ஒன்றும் பேசவில்லை. அந்த நிலைமைக்கு காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஒன்றும் பேசுகிறார்கள். உடன்பட்டுவிட்டார்கள். எதிர்த்தாலும் பரவாயில்லை. எதிரிக்கும் படையில் நண்பர் இருக்கிறார். அதற்குச் சொல்லவில்லை. மாணவர்கள் கிளர்ச்சி என்றால், உடனே தீர்மானம் வருகிறது. மாணவர்களின் எதிர்க்காலம் எப்படியென்று கருதக்கூடியவர்கள், இதைச் செய்தால் கஷ்டம் ஏற்படுமென்று பெரியவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது. பெரியவர்கள் இந்த மாதிரி புத்தி சொல்லவேண்டும். படிக்காமல் பரீட்சை எழுதப் பார்க்கிறார்கள். எப்படி கல்யாணம் செய்து கொள்ளாமல் குடித் தனத்தை நடத்துவது? இஷ்ட பாடம் என்று நீங்கள் தான் சொன்னீர்கள். பரீட்சை எழுத வேண்டாமென்று நீங்கள்தான் சொன்னீர்கள். இந்தி கேள்வித்தான் கொடுப்பதா? கிரேக்கம் ஒரு பரீட்சை, பைத்தியக் கார நாட்டில் நடக்குமா? படிக்கத்தான் வேண்டாம். போதிய அறிவு பரவேண்டாமா? 10 கேள்விக்கு இரண்டிற்காவது பதில் எழுத வேண்டாமா? Criminal waste தண்டம் செலவழிக்கும் பணம். அச்சடிக்கும் கேள்வித்தான், மாணவன் படிக்கும் லட்சணம் எல்லாம். இந்த நிலைமையில் இந்தி பரீட்சையை எப்படியாவது தணிப்பது. இந்த நமக்கு என்ன மாமராவா, மச்சாணா, ஆசைப்படுவதற்கு 2,400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எதென்ன நீதி மன்றத்தில் சாக்ரடீஸ் கிரேக்கத்தில் பேசினான், ஆங்கிலத்திலா? காங்கிரஸ் ஆரம்பித்தது ஹ்யூம் என்ற வெள்ளைக்காரன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : கனம் அங்கத்தினர் பட்ஜெட்டின் பேரில் பேச வேண்டும்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : ஆகவே, அந்த மாதிரி நினைக்கிறபோது ஆங்கிலம் என்று சொல்லுவது மொழியைப் பற்றித் தான். மற்றப்படி ஆங்கிலத்தின் மீது தனியான அன்பு இல்லை. அறிவுக் கண்களைத் திறந்திருக்கிறது. விஞ்ஞானத்தை போதிக்கிறது. அப்படி ஏதாவது தடை இருந்தால், இரண்டு மூன்று மொழி கற்றவர்கள் வேறு கற்கலாம். தடை இல்லை. இந்த ஒரு கிளர்ச்சியால் ஏற்பட்ட விபரீதம், தகராறு, திண்டுக் கல்லில், திருநெல்வேலியில் 10 நாட்களுக்குப் பிறகு சொல்லுகிறார்கள். வாபஸ் ஆகி விட்டது என்று. எங்கள் பத்திரிகைக்காரன் போடாவிட்டால் போகிறான். காங்கிரஸ் போட வேண்டாமா? ஆகவே, இவற்றைச் சேர்த்துப் பார்க்கிறபொழுது தான் ஒரேயடியாக எந்த கட்டத்திலும் எரக்கூடாது.

[5th March 1968]

[திரு. சி. பி. சிற்றரசு]

திலும் இந்தி இல்லை. தமிழும் ஆங்கிலமும் தான். அதையும் முயற்சி செய்து பார்ப்போமே. அடிக்கடி ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழ்ச் சொல் வரவில்லையா? நம் நாடு. நம் பிள்ளை நாடு. நாளங்காடி நான் பிள்ளை அங்காடி. டே மார்க்கெட். டெய்லி மார்க்கெட், நைட் மார்க்கெட், டெய்லி மார்கெட், வெறும் நாளங்காடி என்பது சரியல்ல. இதில் குற்றம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் இருக்கட்டும். எதைச் செய்தாலும் குற்றம் சொல்லாத மனிதனில்லை. இராமசாய் படையாச்சி சொன்னார். “ஐயா எங்கள் சமுதாயம் போயிற்று, வன்னியர்கள் கிளோஸ் ஆகிவிட்டார்கள்” என்று. இவர் வன்னியர் இல்லையா? எந்தக் கட்சியிலிருந்தாலும் இவர் வன்னியர் தான். அவர் சொல்லுகிறார். இதெல்லாம் தெரிய வில்லை. நாங்கள் முதலியாரையும் நாயுடுவையும் எடுத்துக்கொண்டோமே. ஆளுக்கு ஒன்று கொடுத்திருக்கிறோம். ஏன்? கலப்பு மணம் செய்யப் ஆளுக்கு ஒன்று கொடுத்திருக்கிறோம். குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லக் போகிறோம். கொஞ்சம் பரந்த உள்ளத்துடன். குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லக் கூடாதென்றால். அதை விமரிசிக்கத் தான். மாமன்றம் இருக்கிறது வாழ்த்துக்களை அவ்வளவு பெரிதாக விடாதீர்கள். நல்லதல்ல ஏன்? முதலாளிகள் அண்ணா இருக்கிறார். பிரதமர் இந்திரா இருக்கிறார். முதலாளிகள் அண்ணா இருக்கிறார். பிரதமர் இந்திரா இருக்கிறார். காங்கிரஸில் திரு. இராஜாராம் நாயுடு கொஞ்சம் நல்லவர் மட்டுமல்ல, நிறுத்த நன்மை. காமாஜர் மீது கைகாளுக்கென்ன கோபம்? காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்கு சிலை வைத்ததுண்டா காங்கிரஸ் கட்சி. உலகத்தில் மூன்று நண்பர்களுக்கு சிலை வைத்ததுண்டா காங்கிரஸ் கட்சி. உலகத்தில் மூன்று “கே”. ரஷ்யாவில், அமெரிக்காவில், இந்தியாவில். ரஷ்யாவில் குருஷேவ், அமெரிக்காவில் கென்னடி, இந்தியாவில் காமாஜர். இருக்கட்டும். யார் யார் சமுதாயத்திற்கு சிலை செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு சிலை வைப்போம். சிலைகள் அதிகமாக வைக்க என்ன காரணம்? வைத்தால் சோறு கேட்கிறார்களா! காலையில் இடலி கேட்கிறதா? ரொம்ப செலவா! தீர்வாகச் செலவு ஒன்றுமில்லை 18,20,000 ஆனால் என்ன?

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : காக்கை உட்காருகிறது.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : அந்த மாதிரி சொல்லவில்லை. இந்த வரவு செலவு நாட்டிற்கு வளர்ச்சியைத் தந்திருக்கிறது. இந்த மாதிரி ஒரு பட்ஜெட் ஆளுவதற்கு பயிற்சி இல்லாத நீங்கள் இவ்வளவு அருமையாக செய்திருக்கிறீர்களே என்று பத்திரிகைக்காரன் பாராட்டி இருக்கிறான். இன்று ஓராண்டு சரியாக முடிகிறது. ஆகவே, நாம் சிறிய குழந்தை கூட புத்திசாலித்தனமாகப் பேசினால், கெட்டிக்காரக் குழந்தை என்று சொல்லுகிறோம். அந்த நிலைமையில் தான் இதை வைத்துப்பார்க்கவேண்டும். இருந்தாலும் மனிதனின் தேவைகள் அதிகமாக ஆக கிளர்ச்சிகள், துப்பாக்கி, அடக்குமுறை கலாட்டா வருகிறது. அங்கத்தினர் காந்தியார் அவர்களைப் பற்றிப் பெருமையாகச் சொன்னார்கள்.

“In the midst of darkness light persists. In the midst of death life persists. In the midst of hatred, love persists” இருளுக்கு மத்தியில் ஒளி நீங்காமலிருக்கிறது. சாவுக்கு மத்தியில் வாழ்வு நீங்காமலிருக்கிறது. பகைமைக்கு மத்தியில் நட்பு இருக்கிறது. என்று உங்கள் முன்னால் சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. கே. கே. கோதண்டராமன் : கனம் மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது கலந்துகொண்டு உரையாற்றுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சில கருத்துக்களை காங்கிரஸ் கட்சியினருக்கு எடுத்துக் கூறினார்கள். நல்லவைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அதே சமயத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் தியாகராஜன் அவர்கள் தகுதியில்லை என்ற சொல்லைச் சொன்னது குறித்து அவர்கள் மிகவும் உணர்ச்சி வயப்பட்டுப் பேசினார்கள். அது நேற்றே முடிந்த விவகாரம். அதை இன்று அவர்கள் இந்தப் பேரவையில் மீண்டும் கிளப்பினார்கள். அப்படி தியாகராஜன் சொன்னது சரி என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில் அவர்கள் மிகவும் உணர்ச்சி வயப்பட்டு பேசும்போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தியாகராஜன் நேற்று உணர்ச்சி வயப்பட்டு ஆச்சரியமில்லை.

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [5th March 1968]

சமயத்தில் இந்த ராஜ்யத்தில் செய்வதைக் குறித்து உளமாத் பாராட்டுகிறேன். அதே சமயத்தில் மகாநாட்டில் நடந்த வசூலைப் பற்றிக் குறை சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டு மக்கள் தமிழ் மகாநாட்டிற்காகக் கொடுப்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல அதிகாரிகள் வசூல் செய்தும் இருக்கிறார்கள். இந்த வசூல் முடிந்தவுடனே சிறு சேமிப்புத் ஜனவரி, பிப்ரவரி ஆகிய இரண்டு மாதங்களும் புறப்பட்டார்கள். அப்படி அமைச்சருக்கு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் ஜப்புகள் யூனியனுக்குச் செயல்படவே இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : இருபதாண்டு காலமாக அந்த ஜப்ப காரர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுப் பெரும்பாலான காரர்கள் இப்போது பழுதடைந்து இருக்கின்றன என்பதை உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

4-50
p.m.

திரு. கே. கே. கோதண்டராமன் : பழமையிலுள்ள தவறைச் செய்யவேண்டுமென்பதில்லை. அப்படித் தவறு செய்ததால்தான் எங்களுக்கு இந்தக் கதி ஏற்பட்டது. அதுவே உங்களுக்கும் ஏற்படும். அதனால் பழைய தவறுகளைச் செய்ய வேண்டியதில்லை. ஆகையால் அதே தவறுகள் மறுபடியும் செய்யாமல் நல்ல முறையில் மாறுபாடு செய்ய வேண்டும். வெள்ளையன் காலத்தில் இந்த அதிகாரிகள்தான் விட்டான். அவர்கள் யுத்தத்திற்கு வசூல் செய்த கஷ்டம் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதற்குப் பின்னால் வந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அது மாறவேயில்லை. அதற்குப் பின்னால் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அப்படி இந்தப் புதிய அமைச்சரவையிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பதற்கு மக்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த வசூல் காரியங்களுக்கு அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்தாமல் கிராமத்தில் உள்ள பொருள்களைத் திரட்டுவதற்கு வேறு வழி கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இந்த முறை திருவள்ளூர் காலத்திலும் இருந்திருக்கிறது போலும். அதனால்தான் அவர், “வேலோடு நின்றான் இடுவென்றது போலும். கோலோடு நின்றான் இரவு” என்ற குறளை எழுதியிருக்கிறார். சேர சோழ பாண்டியர்களும் இதுபோல் அதிகாரிகளை விட்டு வசூல் செய்யச் சொல்லியிருந்தால்தான் வள்ளுவர் இதை எழுதியிருக்க வேண்டும். அதிகாரிகளைப் பார்த்து இவ்வளவு நாளில் வசூலை முடிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் யாரிடம் போய் நிற்பார்கள்? மொத்த வியாபாரிகள், தானிய வியாபாரிகள் இடம் செல்கிறார்கள். பத்தாயிரம் காரர்களாக இருக்கிறார்கள். எந்த அரசு காலத்திலும் ஒரு காசு கூட வந்திருக்கிறார்கள். மத்தியதர வகுப்பினரிடம்தான் கடன் வாங்கப் போகிறார்கள். சாதாரண மக்கள் கடன்களுக்காக பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனரிடம் போகும்போது அந்த விவசாயிகளிடத்தில்தான் அவர்கள் கேட்க வேண்டும். ஆகையால் அதிகாரிகளை நாம் கண்டிக்கவும் முடியாது. அந்த நிலைக்கு முடிவு கட்ட வேண்டும். குறைந்த பட்சம் யூனியன் அதிகாரிகளாவது இந்தக் காரியங்களில் பயன்படுத்தப்படாமல் அவர்கள் யூனியன் வேலைகளைச் செவ்வனே செய்யும் அளவுக்கு விட்டுவிடப்பட வேண்டும். நான் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் என்ற முறையில் இந்தக் காரியங்களால் யூனியன் வேலைகள் எப்படி ஸ்தம்பித்து நிற்கின்றன என்பதைத் தெரிந்துதான் சொல்லுகிறேன். அந்த வேலைகள் நல்ல முறை கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. சென்னையில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தால் அது உடனே பத்திரிகைகளில் வந்துவிடுகின்றன. அமைச்சர் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். குடிசையை அப்புறப்படுத்திவதில் உள்ள சீரமைப்பைத் தடுத்து வாங்க, கடன்காரர்கள், ஆட்கள் வருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி இங்கே ஒரு சிறு சம்பவம் நடந்தாலும் அதைப் பெரிது படுத்த அரசியல் கட்சிகளும், பத்திரிகைகளும் இருக்கின்றன. அதைப் போல விவசாயிகளுக்கு என்று ஒரு ஸ்தம்பமே, பத்திரிகையோடு போராடு நாட்டில். அமைச்சர்களுக்கு இது தெரியாததல்ல. அவர்களுக்கும்

5th March 1968] [திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்]

இந்த வரிசையில் இருந்தபோது பார்த்ததுதான். ஆகையால் விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய நலனைப் பாதுகாப்பதிலும் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதிலும் இந்த அரசு ஒரு டிரஸ்டியாக இருந்து பொறுப்பேற்க வேண்டும். ஆசிரியர்களுடைய குரல் இந்த சபையில் ஒலிக்கச் செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அரசினரிடமும் நல்ல முறையில் பாராட்டுதல் பெருமளவிற்கு பாடுபட்டுச் செயல்படுகிறார்கள். அந்த அளவு நாட்டில் 75 சத விதிகம் விவசாயிகளாக இருக்கிறவர்கள் உழுதுண்டு வாழ்கின்றவர்கள் மற்றவர்களுக்கு உணவு அளிப்பவர்களுக்கு அந்த நிலையில்தான். அரசியல் கட்சியினர் தங்கள் தங்களுக்குச் சாதகமான வர்க்கத்தினருக்காகப் போராடுவதும் எதிரியின் கோஷத்தைப் போடுவதும் தான் செய்கிறார்கள். இந்தப் பேரவையின் முன்பு ஒரு முறை சொன்னேன். விவசாயம் செய்யும் பூமிக்கு வரி ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று யாரும் மகாநாடு கூட்டிச் சொல்லவில்லை. வரியைக் கொடுப்பதில் பெருமளவு கொள்கிறவன் விவசாயி என்று முன்பு திரு. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். தங்களுடைய பூமிக்கு உள்ள கந்தாயத்தைச் செலுத்தித் தன்னுடைய உரிமைப் புத்தகங்களை வைத்துக்கொள்ளுவது விவசாயிகளுக்கு வழக்கம். ஆனால் அரசியல் கட்சிகளின் குழந்தைகளில் இந்த வரி ரத்து பிரச்சனை பெரும் பிரச்சனையாகி யிருப்பது விசித்திரமாக இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு அனாவசியமான கெடுதல்கள் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அரசு துரிதமாக நன்மைகளைச் செய்யப் பரிசார்த்தமான திட்டங்களைப் போட வேண்டும். இருபதாண்டு குறையாக இருந்தாலும் இருதாண்டுகு குறையாக இருந்தாலும் அதை அகற்றுவது இந்த அமைச்சரவைக்குப் பெருமையல்லவா? காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்யவில்லை என்னும்போது அதை நாம் செய்து காட்டினால் மற்றவர்களுக்கு வாயடைத்தவிடும். விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசிடத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படும். அடுத்து விலை யேற்றத்தைப் பற்றி இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் பேசப்படுகின்றன. விலையேற்றம் ஒரு சங்கடமான பிரச்சனை என்பதில் ஐயமில்லை. ஒரு பக்கம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் விலை போதவில்லை என்ற கூக்குரல். அதற்கு விலை அதிகம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மற்றொரு பக்கம் படி அரிசி கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் வாங்குவோரையும் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அரசுக்குள்ள இந்த இரண்டு நிலைகளையும் நான் அறிவேன். ஏன் படி அரிசி போடவில்லை என்று மற்றக் கட்சிகள் கேட்டால் ஆளும் கட்சி அதற்காக கடுமை அடைய வேண்டியதில்லை. மற்ற கட்சியில் உள்ளவர்கள் கேட்கத்தான் வேண்டும். விவசாயிகளைத் திறுப்பிட்டுத் திறுப்பிட்டு வேண்டும். அதே நேரத்தில் வாங்குகிறவர்களையும் திறுப்பிட்டுத் திறுப்பிட்டு வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அதிக விலை கொடுத்தால் அந்த ஊகத்தில் அதிக விளைச்சல் அவர்கள் காட்டுவார்கள். நல்ல பணம் வரத்தக்க வியாபாரப்பயிர்களுக்குச் செல்லாமல் உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தியில் அவர்கள் ஈடுபட முடியும். ஆகையால் கேரள அரசாங்கமும், ஆந்திர அரசாங்கமும் கொடுக்கிற அளவுக்கு விலையை உயர்த்திக் கொடுத்தால் அது இந்த அரசுக்கு நன்மையாகத்தான் முடியுமே தவிர பாதகமாக முடியாது. படியரிசித் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் போது, அதிகமாகச் செலவாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதில் ஐந்து கோடி செலவுத்தாலும் அதைப் போல இன்னும் கொஞ்சம் சிரமப்பட்டு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் விலையையும் படியரிசித் திட்டத்தையும் சரியாக வரும் வகையில் இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு இந்த நாட்டிலே ஒரு பெரிய மறு மலர்ச்சி ஏற்பட்டது என்று சொன்னால், அதற்குக் காங்கிரஸ் அரசு சாதித்தவைகளிலே ஒன்று இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது கிராமங்களுக்கு சுய ஆட்சி அளித்து மீண்டும் நம் தமிழகத்தின் பெருமையை நிலை நாட்டியதே ஆகும். இதன் மூலம் நம் மக்களுக்கு இரண்டாவது சுதந்திரத்தையே அவர்கள் அளித்தார்கள் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். பட்டணத்திலே உள்ளவர்களும், படித்தவர்களும், கிராம மக்களுக்கு சுய ஆட்சி வழங்கினால் அது பயனற்ற ஒன்றாகும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், நேரு அவர்கள் ஒரே வார்த்தையிலே அதற்குப் பதில் சொன்னார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் கூடத்தான் இப்படிச் சொன்னார்கள். இந்தியர்களுக்கு ஆனந்த தருதியில்லை என்பது சுதந்திரம் அவர்களுக்கு

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] [5th March 1968]

கொடுப்பது அறிவினம் என்று. ஆனால், நாம் சுதந்திரம் அடைந்து நல்ல முறையிலே ஆளத் தொடங்கியதும், அந்தக் கூற்று எப்படிப் பொய்ப்பித்துப் போனதோ, அது மாதிரிதான் நாம் இன்று கிராம மக்களுக்கு சுய ஆட்சி வழங்கக் கூடாது என்று சொல்லுவது என்றார்கள். எனவே, அந்த வகையிலே நாம் கிராம மக்களுக்குக் கொடுத்த சுய ஆட்சி பஞ்சாயத்துக்களாகவும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களாகவும் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வந்திருக்கின்றன. தற்சமயம் மாத்திரமல்லாமல், தேர்தலுக்கு முன்னாலே இருந்தும் கூட இந்தப் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் ஊக்குவிக்கப் படாமல் சிறிது தாமதமாக செயல்பட்டு வருகிறது. அமைச்சர்களுக்கும் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கும் அதன் காரணம் என்னவென்று தெரியும். கடந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அவைகளுக்கு வரக் கிடைக்காத இந்த அரசு எடுத்துவரும் என்ற பயமும் ஒரு காரணம் ஆகும். ஆனால், அந்த பயத்தை இன்றைய அமைச்சர்களில் பலர் இருக்கிறார்கள் இன்றைக்கு, அதற்குப் பிறகு அந்த மந்த நிலையிலே இருந்து சற்று சற்று உயர்த்தப்பட்டு பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். நாட்டின் 75 சத வீதம் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றால், இந்தப் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களைவிட சிறந்த ஏற்பாடு ஒன்று இருக்க முடியாது. இந்தப் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களை நன்கு பயன்படுத்தி, அதன் தலைவர்களை நல்ல முறையிலே உற்சாகப்படுத்தி, இந்த அரசோடு காரியங்களை இணைத்துச் செய்ய நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்ற இப்படிப்பட்ட ஒன்றியங்களுக்கிடையில் கூட்டங்கள் நடந்து வருகின்றன. நிறைய காரியங்களை நடத்தி, பல் தீர்மானங்களை அப்படிப்பட்ட கூட்டங்களிலே கொண்டுவராமல் இந்த ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சில்கள் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அங்கு நாம் சொல்லுவது இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரிகளின் மூலம் போகிறது என்ற நம்பிக்கை கூட இந்தப் பிரதிநிதிகளுக்கு இல்லை. அங்கு பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் அதிகாரத்தை சற்று விரிவுபடுத்தி, அவர்கள் கேள்வி கேட்கக் கூடிய அளவிலே—இந்தத் திட்டம் ஏன் நடக்கிறது, இது ஏன் நடக்கவில்லை என்று கேள்விகள் கேட்கக் கூடிய அளவிலேயும், அடுத்த கூட்டத்திலே கலெக்டர் முன்னாலே பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை இருந்தால் அதிகாரிகளுக்குக் கொஞ்சம் பயம் இருக்கும். இன்னும் சொல்லப்போனால் சில சமயம் சில அதிகாரிகள் D.D.C. கூட்டங்களுக்கு வருவதே இல்லை. மோசமான நிலையில் இந்த ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சில்கள் போய்க்கொண்டிருப்பதால், கோவை மாவட்டத்திலே நடந்த ஒரு அபிவிருத்தி கவுன்சில் கூட்டத்திலே இரண்டே தீர்மானங்கள் தீர்மானம் போடுவார்கள். அந்த நிலைமையிலே இந்த அபிவிருத்தி கவுன்சில்கள் ஒரு பயனற்ற நிலைமைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. எனவே, அவைகளையும் மிகவும் நல்ல முறையிலேயும், திறம்படவும் செயல்படச் செய்தால், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் தலைவர்களுக்கு மிகவும் உற்சாகம் ஏற்படும். சமீபத்திலே கூட, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களை ஊக்குவிக்க தக்க விதத்திலே, விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டத்திலே கவனம் செலுத்துமாறு கூறி, ஐந்து திட்டங்களை அரசாங்கம் ஒரு சற்றறிக்கையிலே அனுப்பியிருந்தது. அதுவும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் திரு. அண்ணா சில உதவிகளைச் செய்து காட்ட வேண்டுமென்று ஐந்து திட்டங்களை குறிப்பிட்ட அனுப்பியிருந்தார்கள். அதிலே ஒன்று சமுதாய கிணறு வெட்டும் திட்டம்; இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கிணறுகளை வெட்டப் பணம் கொடுக்கும் பொழுது இந்த அரசு மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். இதைக் கிணறு வெட்டும் திட்டத்தை அவசர, அவசரமாக நிறைவேற்ற இந்த அரசு முற்பட்டு கிராம மக்களை வற்புறுத்தச் செய்யும்பொழுது, அதி

5-00
p.m.

[திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்] 5th March 1968]

எனவே, இந்த அமைச்சரவை கண்காணிப்பாக இருந்து, தண்ணீர் இருக்கின்ற இடம் எது என்று நிர்ணயித்த பிறகு, போடுகின்ற பணத்திலே வருமானம் வருகிற அளவிலே தண்ணீர் இருக்கின்ற இடமாகப் பார்த்து இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். இப்பொழுது பல்லடம் தாலுக்காவிலே மழையே கிடையாது வறண்டிருக்கிறது. எனவே அங்குள்ள நிலங்களுக்கு வரியைக் கேட்கக் கூடாது என்று அமைச்சர்களைக் கேட்கும்பொழுது, அங்கேயும் கூட இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக கிணறு வெட்டப் பணம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள் அதிகாரிகள். இப்படிப்பட்ட இடங்களுக்குக் கட்டளை இல்லை என்றாலும் கூட, அங்கிருப்பவர்கள் சுமமா இருப்பதில்லை, இந்தத் திட்டத்தின் கீழ்ப் பணம் கொடுக்க ஆரம்பித்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் வெகு வேகமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களே பொறுப்புக்களை எடுத்து நடத்துவதால், இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் அவர்கள் கையிலே விடப்படுகிறது. இதிலே எந்த அதிகாரிகளும் இப்படித் தான் செய்ய வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்படுவதில்லை. அப்படி ஏதாவது குறைபாடுகள் இருந்து, குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியைக்காட்டி இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. கே. கே. கோதண்டராமன்: நான் குற்றமாக ஒன்றும் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. இந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டம்தான். செயல்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு திட்டமும் கூட. ஆனால், தண்ணீர் இல்லாத இடங்களிலே அந்தத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை சென்று விடுகிற போது கூடாது என்றுதான் ஆலோசனையாக இதைச் சொல்லுகிறேன். அதை ஒரு குற்றமாகக் கருதி நான் சொல்லவில்லை. பணம் செயல்படுத்த வேண்டும்மென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எல்லோரும் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது அதிகாரிகள் தண்ணீர் இல்லாத இடத்திலேயும் அந்தத் திட்டத்தைப் பயன்படுத்தி கிணறு வெட்டக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுவதில் கூடாது. எனவே, இந்த அரசாங்கத்தின் நிலையிலிருந்து கூட சில அறிவிப்புக்கள் அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றும்பொழுது இப்படி, இப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று வந்தால், நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதைக் கூறி இந்தப் பெருமை மிக்க இந்தப் பேரவையிலே பேச வாய்ப்புக் கிடைத்ததற்காக நன்றி கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR, Mr. Chairman, Sir, let me, at the outset, wish our Hon. Chief Minister speedy recovery from his indisposition and express the hope that he will return to the House soon in improved health. In the ordinary man's language, for once we probably offer our congratulations to the Government on not levying new taxes. Quite apart from that kind of congratulations, I should like to offer my congratulations to him and to the other Hon. Ministers on doing their very best for this part of the country in all directions and wish them the best of good luck in the coming months and years.

I am glad the Hon. the Chief Minister in his speech gave an economic survey and covered the economic background of this part of the country's finances. That is only a prelude and preamble to the entire budget speech. I think we should couple the budget speech with the speech of the Governor opening the session of the two Houses. The Governor referred to major controversial problems earlier. I should say that I am glad he raised the question of language which has disturbed the minds of nearly all the people

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

[5th March 1968]

in this part of the country, particularly in view of the post-haste with which the Government of India, headed by the Ministry in Delhi, rushed through the Bill without heeding the opposition. Only after the Bill became law and when the situation went out of control they were able to realise the seriousness of the situation. It is the Act that has really spurred people in Kerala, Andhra and Mysore to action. I was in Bangalore the other day. It is wrong to say that the D.M.K. is responsible for the agitation in Andhra or Kerala or Mysore. I had not been to Andhra or Kerala, but I had been to Bangalore twice or thrice and I have learnt from orthodox Tamilians running the Ilakkiya Mandram, the Tamil Sangam and the Tamil Nataka Mandram where the kudi Adigal presided and I spoke, that Tamilians had not taken any part in the agitation in Bangalore for English or against Hindi. This is only to show that the Act passed by Delhi was responsible for the public in these parts to agitate. I think the parents and students have come to the conclusion that it is dangerous to give up English and to find Hindi coming like this. Hindi will wipe out not only English but the regional language also. People did not understand what I was saying 31 years ago on the floor of this House when you, Sir, were also a Member of the Legislature. Even Thiru Raj gopalachari was insistent that the unity of India and the greatness of India would be imperilled if study of Hindi was not made compulsory. He would not even agree to our saying that the study of Hindi be made optional. If only Hindi had been made a subject for optional study, these difficulties would not have arisen. Even now people do not realise that English is not the language of the Britisher. Ordinary people think that English is the mother-tongue of the Englishman. English is not the mother-tongue of the Englishman. English is not the mother-tongue of the Britishers themselves. And it is no longer the language of the ruler. The ruler is not going to come even if he is invited. He has got enough troubles in his own land. He is happy that he is rid of India and rid of the responsibility of feeding the millions of people here. That responsibility has now devolved upon the various Ministries of the Government of India. They resort to procurement of foodgrains to feed the millions of people and even in earlier days. The Britisher is thankful to God that he went out of this country in good time. Distinguished persons like Sir A. Ramaswami Mudaliar have said times without number that English is not the language of the Britisher. These elderly people are not talking for themselves, but for the sake of the future generation. It is easy to blame other people. We should not unjustifiably hold the D.M.K. responsible for certain agitations in Bangalore. I made clear inquiries and they have nothing to do with it. It is all due to the genuine fears of the parents and the college boys and the school boys. I want to make one suggestion to the Hon. the Minister for Education who is now representing the Chief Minister on the floor of the House. I would like him to realise that the question of language is not a question of English or Hindi versus Tamil. I request the two Hon. Ministers here to hear me

5-10
P.M.

[5th March 1968]

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

I have spoken so far flatteringly about the D.M.K. not being responsible for the agitation in Kerala, Andhra and Mysore against Hindi. I have attended two or three meetings and I have also heard many people say that the D.M.K. has nothing to do with the agitation in the other southern States.

Now, what is the policy of the D.M.K.? What is your stand? What is the stand you took recently in regard to English and Hindi? In certain States like Bengal, Gujarat, etc., they have provided for English also. Likewise, you should provide for English and Tamil. If you do away with English and say 'only Tamil', you lose your case in Delhi. The resolution moved by the Hon. the Chief Minister in the other House was a good one. I am sorry it did not come up here. You should not have bothered about the majority for the Opposition in this House. I was present in the Visitors' Gallery in the other House when the resolution was discussed. The Congress Party did the correct thing in the other House by not pressing their amendments. If they did, the public would come down on them and they would lose. Even here, it would have been unanimously passed. I did not read in the newspapers but I heard it said that the Ministers were afraid of the majority here. I did not believe it. Even if it were true, voting against the resolution would not mean an adverse vote against the Government here. It is not going to affect the position of the Government. You must have given an opportunity to this House to discuss it and commit a mistake if you think so. Here are people like Dr. A. L. Mudaliar, Mr. Balasubramania Aiyar, Mrs. Clubwala and many others including me. You must have asked us. Now, please note that you are resiling from your original position on this question. You are weakening your case. You are Tamilising unnecessarily. Is there any Tamilian more interested in this than myself? If not more interested, at least, I am equally interested. If I am deficient, tell me. I will sit at the feet of anyone who knows better and learn. Let there be no water-tight compartments here. Our newspaper Tamil and our platform Tamil, will not hand over Tamil literature from generation to generation. The Universities and colleges cannot hand over Tamil from generation to generation. At the recent Tamil conference where the Hon. the Minister for Education also spoke, I said that what we really needed in a generation of thirty years was not ten thousand scholars. Most of our great men of Tamil have been lawyers. We have had Somasundara Bharathi, K. Subramania Pillai, G. Subramania Pillai, T. P. Moenakshisundaram Pillai, Bhaskara Thondaiman and others. Here we have Mr. Karunanidhi who is a great scholar. Mr. Nedunchezhiyan is not a teacher. But I heard him speak for sixty-one minutes at the Swaminatha Iyer Library in Adyar. He spoke so well and in such detail that even the disciples of Dr. Swaminatha Iyer were wondering how he knew so much more about him than they. The disciples were awestruck and heard him in pin-drop silence. I just spoke for a few minutes but before he spoke. I said that I did not want to be a 'சிறந்த பரிசாராயர்' for his speech. Those who attended the function learnt so much about Dr. Swaminatha Iyer from him. At

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

[5th March 1968]

another function attended by our President, I was speaking about this subject. I was a little hot and that made the President ask our Chief Minister, Mr. C. N. Annadurai, what I was talking about. So we must be clear about these things. The Manuscripts Library has about Rs. 60 lakhs of things and that is the property of the Government of Madras. The University Syndicate looks after the well-being of that library. As far back as the thirties when I was the Education Minister, we were spending six or seven lakhs of rupees on this. The curse with our manuscripts is that people possessing them would allow them to be eaten up by 'கறையான்' rather than hand them over to the proper authority for preservation and study. So, it is not transliteration that will help Tamil. I heard a beautiful story about this 'போக்குவரத்து' and it is this. When a person went to T. Nagar in the Government bus and returned to Parrys with the same ticket, he just said 'It is 'போக்குவரத்து' ". That is, he meant that he had paid for the journey to and fro. This may not be a true story but they have woven a story round this transliteration. By all these methods, we are not going to help Tamil. Take Fiji islands. Two lakhs of the population there are Indians from Tamilnad. They learn only Hindi there. They cannot learn Tamil since no money can go from this country for propagating Tamil in these islands. Ask the Malaysians and the Ceylonese to help to send some teachers from the islands for five or ten years' training in Madras, or Annamalai or the Madurai University. That is the way to propagate Tamil and develop Tamil in places like Guinea, Mauritius, etc. That is how you must preserve your mother-tongue. If we want to preserve Tamil, we must help the research people. If we want to create more research centres. Take Therazhundur. You must have one. Our enthusiasm for Tamil should not be blind to the realities. Tamil Isai, Tamil Pann, etc. are for mental satisfaction. You must see through your eyes. You must see what is in front of you and not look behind or sideways. Your case is being weakened. You said, 'Hindi' or 'English.' Here we want English and something else. I am not an Englishman. None of you is an Englishman. In the Railway carriages, you do not see the word 'விசிறி' in the corridors. The word 'fan' is there and the Hindi version of fan is there. The word 'fan' is to put it in Tamil also. Propagating Tamil for public utility is different. The way in which you are giving up English, will deprive our students of a fine opportunity. Our students of today are no less intelligent than those of twenty years ago. We are not giving them proper attention. So, it is not the fault of the boy. He is perhaps more intelligent. I would, therefore, implore you not to give up English. Already we are fifteen years behind. Sitting in the other House as a Congress Member—I have sat behind and opposite—I have expressed the same view. Luckily the Congress party gave me the licence to speak in the manner I did, and I am happy about it. But the Party did not realise what it was doing and it reaped the benefits or whatever you might call them, of its action.

5th March 1968]

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

What happened in the last election? I may tell you frankly you must stick to what you say. The resolution is 'English and Tamil'. Why should you give up English? If you give up English, what is to happen to the various Central Research Institutes here with beautiful buildings and fine premises with our distinguished Dr. A. L. Mudaliar as Chairman of various institutes? There are about 40 Central Institutes and we have spent 200 or 300 crores of rupees on them. Are they to go to waste? Are you to wait for the translations to come in? I do not object to the translations. Translations may come in all the languages. Let them take their own time. But in the meanwhile do not deprive the younger generation for the next twenty-five years. Twenty-five years means four generations of young students. Do not spoil them. I implore you on behalf of these young students not to spoil them. You will be doing a great disservice to them by giving up English. You must have the English medium in the colleges. You may try alternative media in subjects such as history and others.

Now, Sir, a movement is going on silently. Please remember that. The students are for English. There is an agitation for English. The anti-English agitation is certainly over. The students have succeeded. This anti-Hindi agitation, as I used to say often, started in 1937 with Thiru Annadurai in the procession of about 50,000 strong has just come to fruition after 31 years under the leadership of Thiru Annadurai. But there is a silent agitation for retention of English now. The trouble will increase in the course of the next few weeks or months or years. I am sure the students are going to start an agitation for the retention of English. I was told by a prominent person who went to Agra 2½ months ago that he could not go in his car without the Hindi Board on his car. Now I learn just a month ago that the English Board is allowed in Agra. That is what is happening in Uttar Pradesh. The students there are asking for the retention of the English medium. They have started an agitation. Maybe they are in a minority today. But that is the situation. Do not spoil the students. We have already tumbled down into the pit. By all means support Tamil. But do not give up English. That is my plea in the name of the young students, and in the name of education. We have already done considerable damage to the cause of Education because of this language problem. The Government at the Centre have now realised that it is not possible to force down Hindi. Not only the Congress people but the whole of India has felt it cannot be done. The Hindi chapter is over. There is no more talk about it.

THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN: We are not giving up English. We have both, Tamil and English.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR: The statement is there in the Governor's address. We have been accusing the Government of India that various statements have been made in Parliament that Hindi will not be imposed but the Home Department, the Finance Department, the Public Service Commission and other

[Dr. A. M. Muthiah Chettiar]

[5th March 1968]

departments insisted on Hindi all these fifteen years, just diametrically opposite to the statements made on the floor of the House. Now our Hon. Minister has come out with the statement that both will remain. Let him implement it. That is all I say. Let him give a chance for the boy to study under English medium. I do not say that we should have English only as the medium of instruction. I am prepared to go to the extent of saying that they can have both. Sir, the percentage of students going to the college is very small. Out of every 100 in the school only five go to the college and of this five one goes to the medical college and one goes to the Engineering college. That is the situation. Are you to deprive them of the benefit of studying under the English medium? It is wrong to compare our State with Japan. The total knowledge of science was only a basket full years ago and now it is a cart load. They have gradually translated. Sir, Sir C.P. Ramaswamy Iyer when he spoke about this some two years ago said that the Osmania University took nearly a year to translate a weekly journal and then they gave it up.

Sir, some years ago they introduced Tamil medium in a College, and no student appeared for the examination. Shri Avinashilingam Chettiar was a weak Minister and he could not succeed. Sri Subramaniam by forcing it on students did them the greatest harm. I told him as a friend what would be the consequences of his action and he has amply reaped the benefits. That is the situation. Please do take note of what has happened. You have just succeeded in preventing Hindi coming in. In that you have succeeded and please do not lose that ground. Please stick to the statement 'English and Tamil'. But the resolution passed in the Assembly speaks only of 'Tamil' at all levels. I was in the Assembly listening very carefully to the reply given by the Hon. Thiru Annadurai to the debate on the language resolution. He said in the end: 'Tamil will be the medium of instruction at all levels'. That was his statement. I say this having heard him. If I was wrong in my hearing and understanding, please verify the records. I have spoken too long on this question. I should have spoken less.

Sir, with regard to the Budget, I agree it is a balanced budget. A household budget should be a balanced budget. I like it. But a Government's budget need not necessarily be a balanced budget. If we had resorted to a little deficit budgeting, it would have given us reason for asking for more money from the Centre to spend on more schemes of development. The Hon. the lady Member referred to conditions in hospitals. It requires more money: school buildings require more money. I see it for the first time that more emphasis is to be laid on minor irrigation schemes. We are not accustomed to these pumpsets and wells being called minor irrigation schemes. Sir, you have been Revenue Minister for ten years and you know minor irrigation schemes mean kudimaramathu. Being an old fashioned fellow, I find it difficult to follow the new language and expressions such as minor irrigation, medium irrigation and major irrigation. Minor irrigation, according to the simple language which we know for the last 30 or 40 years, referred to small channels and drainage also in low lying areas and Kudimaramathu.

[5th March 1968]

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

Kudimaramathu has gone away long ago because of the legislation brought in during the time of the Omandur Ramaswami Reddiar's ministry. Kudimaramathu is now Government maramathu. In this State there are large extents of lands which are irrigated by tanks and those tanks require kudimaramathu. They require desilting and it has to be done on a large scale. I see only a small amount provided for it in the Budget. It is worth while doing it because it will help the local people in the production of more food-grains. I, therefore, appeal to the Hon. the Agriculture Minister and the Hon. the Minister for Public Works to think seriously and spend more money on these minor irrigation schemes. I should, in this connection, say that minor irrigation includes small dams also. Every taluk has a small dam. I have been representing times without number that there should be a small dam put up just west of Rajaji Bridge half way between Tiruchi and Madurai. It has not been done though I have been repeating my appeal for many years. If that is done, we can bring under irrigation thousands of acres.

I am sorry, Sir, that no serious attempts have been made to have major irrigation schemes in the State. They think that there is no further scope for having more major irrigation projects in this State. It is a misnomer to say that we have exhausted our major irrigation potential. I have repeatedly been asking for a scheme which would cost the Government only Rs. 4 crores. The Raja of Ramanad when he was a Minister and other Revenue Ministers assured me that it will be taken up. The late Sri Kumaraswami Raja himself assured me that it will be taken up. Since the Hon. Minister for Public Works is here, I will repeat what I have been saying times without number on the floor of this House. There are about 7 or 8 big hillocks near about Rajapalayam. If seven or eight dams were put across these hills, the water now going waste into the Arabian Sea could be brought back to this side through tunnels. It will present no great engineering difficulty. As I said, though the late Kumaraswami Raja himself assured that it would be taken up and I have been repeating the suggestion times without number, no investigation has been taken up so far in respect of that scheme. If we can put up 7 or 8 dams and tunnel back the water to this side, we can irrigate all the unirrigated areas of Tirunelveli, Ramanathapuram and Madurai districts and Pattukottai and Pudukottai. It will connect all the irrigation streams in that area. If you have a canal for eight miles below Erode, the Jadarpalayam scheme, the whole of the Cauvery irrigation will be knit together. It will cost the Government only Rs. 125 crores. America will give you that amount. This Government does not abuse the American Government. Therefore, this Government will surely get the money required from America. Abuse of America is particularly the object of some other people. You will be able to get the help from America and put up the Scheme. Replies have been given in the past that the matter would be examined.

In this connection, I would like to draw the attention of the Hon. Ministers to one other matter. I would like to tell the Hon. Ministers that during the Budget session—it is not a new thing:

362 GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1968-69

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [5th March 1968]

it is an old mamool for the British I.C.S. men also—several suggestions are made by Hon. Members and no attention is paid to them by the Government. Sir, the Hon. Member Dr. A. L. Mudaliar has also pointed out this omission on the part of the Government. What the Hon. Ministers generally do is this. They merely note down a few points made by the last two or three speakers and reply to the debate as a whole. The rest of the suggestions or points made receive no attention at all. I know it is not possible for the Hon. the Leader of the House who replies to the debate to deal with all the points raised by Hon. Members during the course of the debate. It is humanly impossible. We know that Ministers deal with various subjects and they are not able to be present here throughout the debate. In the Lower House they used to say that they will reply to the points when the respective demands are taken up for discussion. I have no objection if the Hon. Minister concerned will reply to the points raised here also during the debate on the demands in the other House. Let them mention what they are going to do as far as possible. Even then I know it may not be possible for Hon. Ministers to reply to every point made by every Hon. Member here and in the other House. But they can do this. Wherever it is not possible for the Ministers to reply to the points raised by Hon. Members, they can at least give instructions to the Secretariat section concerned to take down the points made by Members in the House and send a reply to him at least after some time. Let them say that the point raised had been considered and not found feasible. It is conceded the Ministers cannot reply to all the points but it should be seen that a reply is sent by the department concerned to the Member concerned on the point raised by him during the debate, within two or three months. I hope the Hon. Minister will give an assurance that he will adopt some such procedure. As far as possible, Ministers reply in the House itself to the points made by Members before the Hon. the Leader of the House replies to the debate. You yourself, Sir, have occasionally replied before the Leader of the House spoke. That should also be done. I do not suggest that the Ministers should refer to all the points. At least on important matters one or two Ministers should reply when the demands come up. The Minister should reply not only to the points relating to the Demand but to most of the points made during the general debate.

5-30 p.m. When the demand comes, he need not reply to the speeches made on that demand, but he should be able to generally give a reply to most of the points made in the general discussion. I say that wherever possible, it can be done. The replies should be followed up by an indication of the action taken. That is the purpose for which a number of Members take part in the budget discussion. The points made by Members must be noted down, and they should be informed of the action taken. I thought I should mention this here now.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

Dr. M. A. MUTHIAH CHETTIAR: I shall summarise quickly. Sir, reference has been made to the failure of both the monsoons.

5th March 1968] [Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

In spite of this, they propose to procure 60 lakhs tonnes. I wish the Government the best of luck. The Hon. Minister comes from the Thanjavur district. He knows the Thanjavur district and other places, and he is aware of the difficulty of procuring sixty lakhs tonnes. I am not sure whether they will be able to procure sixty lakhs tonnes.

THIRU K. BALASUBRAMANYA AYYAR: It is not the procurement target. It is the target for production.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR: I am sorry, Sir. It is the production target. I am not sure whether they will be able to reach the production target of sixty lakhs tonnes. It has been reported that the Collectors will not be able to succeed in procuring the target of sixty lakhs tonnes. This is the impression of the people, particularly when the entire harvest in the area is being disturbed. (Thiru K. Balasubramanya Ayyar: The Thaladi crop is being affected.) I shall not explain in great detail when Thiru K. Balasubramanya Ayyar is here. Two Ministers from the Thanjavur district are here. Therefore, it is not necessary to describe the Thaladi crop or kuruvai crop. They know what will come and what will not come. It will be very difficult to reach the target of 6 lakhs tonnes set for the procurement programme. The reason for that is that production has been disturbed. I am using a very mild word, when I say 'disturbed'. Why conditions are disturbed and what are the reasons for it, is for the Hon. Ministers to say. To some extent, they will succeed in procuring foodgrains. But I implore the Government to look into this matter of disturbed conditions.

The Government should urge upon the Government of India to put up small units of fertiliser plant in many areas. I think a small fertiliser plant in Cuddalore and two other units in two or three districts will greatly help production. This will also reduce the transport difficulties.

While I am on the question of agriculture, I shall repeat what I said the other day. I was hoping that the Hon. the Chief Minister would announce a remission of the entire land tax except eight annas per acre. I find that Thiru K. Balasubramanya Ayyar was pleading for retaining a tax of eight annas per acre, as the owner of the land wanted to have his claim on the land acknowledged by Government by the issue of receipts. I am not pleading for the estates nor for the plantations of fifty acres and more. At least in the case of paddy lands, if the Government would excuse the levy of tax, they will really be helping the ryots to produce more. The Government can give up Rs. 2 crores which comes by way of revenue. I am sure the Minister for Agriculture will be too happy, and production will be more, if the other Ministers too waive the recovery of the entire land revenue. I think I have repeated it a number of times that if the total amount of revenue collected and the total amount spent on making the collection, were taken into account, it will be seen that the net revenue to Government is not much. Therefore, this is a matter for serious consideration. I said the other day that the Government

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [5th March 1968]

need not give their decision here and now. Let the Government consider this in the course of the year and then come to a decision. If they do this, it will be a great gesture. They will get more votes during the elections. A number of land reforms have been brought in only to lose the votes in the last election. I hope the reform that I suggest will be adopted to gain more votes, if at all we are living in a democracy, where elections cannot be avoided.

MR. CHAIRMAN : There are yet four more years.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : Four years will go very quickly. I have seen three years and five years running out very quickly. Four-year is not a long period. It will go away quickly. At present the days also are going away too quickly.

I should like to mention about the reference which the Hon. the Chief Minister has made to the relationship between the Centre and the States with regard to the financial position. This House and the lower House must give full support to him in the plea that the new Finance Commission should rectify the imbalance and see that more resources are allotted to the States. A deficit budget would have enabled this Government to get more money from the Centre.

On the question of agriculture, I should like to support the view mentioned by one hon. Member that cattle farms should have a Committee to advise on the ways and means to be adopted for improvement. I am very happy that the Minister in charge of these farms, the Hon. Thiru A. Govindasamy, is taking great interest. But I should like to ask him to consider whether it is advisable to have a local advisory committee. I do not suggest Members of the Assembly or politicians to be on that committee. This is a suggestion which I would like to commend to the Minister. Some of the cattle farms are improving. I am sure the cattle farms will greatly improve in the next few years.

With regard to tourism, I can only say that the best part of the speech of Mrs. Clubwala Jadhav has my support. I have no doubt that Madras could be a tourist centre and get more foreign exchange thereby. The Trade and Industries Fair has attracted a number of tourists. I am sure the Tourist Department to be started by the Government of Madras will help tourism to a very great extent.

With regard to the City of Madras itself, I have seen Madras to be the city beautiful. Now we have a lot of complaint against the drainage system. Provision is made for water-supply from the Veeranam Lake. The removal of sullage should be stopped up, and what was done four years ago should now be done. The sewage is let out in the open Buckingham canal for the last four years. Why should the Corporation do this? Why should not the Ministers ask the Corporation about this matter? The drainage pumping stations have become very old, and they are not functioning

[5th March 1968] [Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

ing very efficiently. It is admitted by the engineer that the pumping stations are only 15 per cent efficient now. The Corporation should take steps to see that the sewage is taken right into the sea and there let into it. The Madras Government should send their engineers to Bombay and many other Cities to see how sewage is let out into the sea. In 1932 there was the Fowler scheme for this purpose. Dr. Ramaswami Mudaliar did not approve of it. It is possible with the sewage water vegetables are grown. But people say that vegetables grown with the use of sewage are not tasty and sickness comes. I, therefore, do not think that that kind of disposal would remedy the situation. It will lead to all sorts of controversy and waste of money. Even the plant put up in the foreshore estate is not a success. I would like the Minister to discuss this question with the Corporation and see that the sewage is not let into the sands or the estuary, which only results in breeding mosquitoes.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member's time is up.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : I am finishing, Sir. I was glad to learn from the budget speech that the Agricultural Finance Corporation and others are helping this Government. I should like the Hon. Ministers to consider the desirability of re-examining the ten-year old agitation of the South Indians that the L.I.C. should be split up. The Life Insurance Corporation of India has no time even to find out its investments. The position is, there are a few shares in Delhi, a few in Calcutta, and a few more in Bombay. There is a small proportion in Madras. It was thirty and then it is forty. The Life Insurance get a premium of Rs. 40 lakhs per day. They are collecting Rs. 180 crores per year. The figure is growing every day. I remember at one meeting, presided over by Dr. Ramaswamy Mudaliar, Mr. Venkataraman said that the premium collected by the L.I.C. in South India was more than the amount required for setting up two units of steel plant. Therefore, I implore the Hon. the Minister for Industries, who is doing his very best to help industries, to seriously consider this question and make the Government of India establish a zonal office in the South. In the meantime, let the Government of Madras ask the Centre for more funds for the various irrigation schemes, road development schemes, electricity schemes, etc. Subscription to the Electricity Board loan is facing difficulties. Schemes should be remunerative. Therefore, I would implore the Government to consider the question of getting more funds from the Life Insurance Corporation.

5-40
p.m.

While paying compliments to the Hon. the Minister for Transport, I would only say that when I see a road transport bus in the mofussil, I see an aeroplane coming in front of me. We have to stop our car long before, at least half a mile away from the bus. Half a mile is only a second for the bus. In Simla at time gates one must get the time chit. One cannot go in advance. In between 66 miles there are three such time gates. I request the Hon. Minister to consider the possibility of giving a longer time for

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [5th March 1968]

them to finish the journey and also of introducing time chits and time gates. In the City also driving is extremely fast. The former Commissioner of Police, Thiru Singaravelu was telling me two years ago that people were given training for three months. But there are urchin boys who cannot even turn the wheel. In England there is a beautiful training school and the training lasts between six months and one year. It does not matter even if young men were trained, but the training should be for long periods. It is very risky to drive in the City too, even at nights. Even the aeroplane is slower than these buses.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த மாதிரி அதி வேகமாகப் போகும் பேருந்துகளின் எண்களைக் குறித்துக்கொண்டு உடனடியாகத் தகவல் தந்தால் அது கவனிக்கப்படும். இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடக்கிறது என்பது உண்மைதான். நானே கூட ஒரு முறை நோடியாகப் பாதிக்கப்பட்டு, முன்பு இருந்த போக்கு வரத்து அமைச்சர் திரு. வெங்கட்ட ராமனிடம் சொல்லி, அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, பொறுப்பாளர்கள் இது பற்றி அவ்வப்பொழுது இந்த அமைச்சர் அவைக்குத் தெரிவித்தால், உடனடியாக அப்படித் தவறு செய்தவர்கள மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : I appreciate the very kind reply. But I assure the Hon. Minister that it is impossible to note the number of the bus that comes in front of us. It was so when I was in Vellore the other day.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உறுப்பினர்கள் அவர்கள் அப்படிப் பட்ட பேருந்துகளின் நம்பரையே கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்றால், என்ன சொல்லுவது. நான் ஒரு முறை சென்னையிலே உள்ள ஜார்ஜ் சிங்கு அருகாமையில், ஒரு இரவு கூட்டத்தை முடித்துவிட்டு மோதுவதுபோல் வந்தது. நல்ல வேளை நாங்கள் தப்பித்துக் கொண்டோம். ஆனால், நாங்கள் விடாது அந்த வண்டியை துரத்திப் பிடித்து நம்பரைப் பார்த்து அன்று இருந்த போக்கு வரத்து அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமனிடம் சொல்லி, அவர்கள் பிறகு நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். எனவே, ராஜா போன்ற பொறுப்பாளர்கள் இந்தக் காரியத்திலே சிறிது சிரமம் பாராது அப்படி வேகமாக செல்லும் வண்டிகளின் நம்பரைக் குறித்துத் தெரியப்படுத்தினால், பல விபத்துக்களைத் தடுக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஒரு முறை நான் திண்டிவனம் அருகே காரிலே செல்லும்பொழுது மயிரிழையில் தப்பித்தேன். நம்பரைக் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம் என்று உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், நாங்கள் அந்த எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் எங்கிருந்து புறப்பட்டுச் செல்லுகிறது என்று கண்டு பிடித்து, அந்த பஸ் நெம்பரைக் குறித்துக்கொண்டு, அது எவ்வளவு வேகமாக வந்து என்னுடைய காரோடு மோத வந்தது என்று கனம் அமைச்சரிடம் கொடுத்தேன். உடனே அவர்களும் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுத்ததற்குச் சரியான சான்றுகள் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : We are very grateful to the Hon. Minister for the very kind way in which he received our suggestions. If a car comes in front of us, we cannot turn back, chase and waste time. We may do it in the case of a bus coming from behind.

With regard to roads and bridges, very good things are being done.

[5th March 1968] [Dr. M. A. Mutha Chettiar]

With regard to hospitals, I should like to say that there are several places where there are no taluk headquarters hospitals. Wherever there are no taluk headquarters hospitals, I hope the Government will consider the advisability of opening such hospitals. The taluk Headquarters Hospital at Tirupattur which was mooted during your Ministership is still to be established.

I am glad to see that some attempt is being made to help Ceylon evacuees. While I appreciate the action of the Government of India in regard to the agreement entered into I would like to know what has happened to the Burma evacuees. Nothing is being done now. I would request the Hon. the Education Minister to consider the question of helping the Burma evacuees by giving them subsidised loans. For their children some concession must be given because they may not all belong to backward communities. I would request the Hon. the Education Minister to consider the advisability of giving some educational concession to the children of evacuees, who have lost all their properties in Burma. I know for concession is given upto Matriculation and even in the pre-technical class. But in the case of the Burma evacuees, it must not be said that they do not belong to the backward communities. This concession may be given only for a few years from now.

While I congratulate the Government on the general budget, I should like to mention that the Finance Commission which is coming up should be a matter of concern to the Government in the coming months. I would only suggest that this House and the Lower House may be given an opportunity to know the case to be presented by the Madras Government to the Finance Commission and to have a debate.

There is one other matter concerning the Industrial Finance Corporation. It has not got enough funds. If industrial activity is to be revived in this part of the country, more funds should be provided to this Corporation.

We have the power schemes. We must express our congratulations to the Chairman of the Electricity Board who is retiring. He was the Chief Engineer for many years and did wonderful work. But for the retiring Chairman of the Board, it would not have been possible to implement so many schemes. He is a man of the highest integrity. He has done great work. This House certainly expresses its appreciation of the great work that Thiru Appadurai has done. It is very unusual to mention names. I mention the name because he has now retired. It is not parliamentary to mention names if the person is in office. While he has retired, it is befitting any Member of this House to offer his congratulations the good work done by him. I wish him a good retirement and a good future. I am sure his advice will be available to the Madras Government for many years to come. I am sure this House would give its best wishes to him on his retirement and wish him the best of luck.

266 GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1968-69

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [5th March 1968]

Finally, Sir, I wish to offer my felicitations to the Ministry headed by Thiru C. N. Annadurai. I wish him speedy recovery from his illness and I hope he will come back soon with improved health.

5-50 p.m. Mr. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

121. Notification issued with G.O. Ms. No. 1664, Revenue, dated 21st September 1967, effecting a ryotwari settlement to certain inam estates in Coimbatore district in accordance with the provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).]

B. Reports, Notifications and other Papers.

18. Notification issued with G.O. Ms. No. 1903, Revenue, dated 31st October 1967, remitting the stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899, in respect of the gift deed to be executed by Thiru C. R. Pattabiraman donating the grounds and buildings called "the Grove" in Teynampet, in favour of the C. P. Ramaswamy Aiyar Foundation, Mount Road, Madras-2.

5th March 1968]

APPENDIX

[Vide answer to starred question No. 176 on page 327.]

மாவட்டங்களில் ஒரே மீட்டர் பொருத்தப்பட்ட, பொருத்தப்படாத வாடகை வண்டிகளின் எண்ணிக்கையைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.

மாவட்டம்.	மீட்டர் பொருத்தப் பட்ட வண்டிகளின் எண்ணிக்கை.	மீட்டர் பொருத்தப் படாத வண்டிகளின் எண்ணிக்கை.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
சென்னை	2,614	..	2,614
செங்கற்பட்டு	13	17	30
தென்னாற்காடு	..	71	71
தர்மபுரி	..	13	13
கோயம்புத்தூர்	178	172	350
வட ஆற்காடு	2	69	71
தஞ்சாவூர்	22	144	166
ஈரோடு (கோயம்புத்தூர்) ..	14	443	457
திருநெல்வேலி	20	310	330
சேலம்	12	295	307
திருச்சிராப்பள்ளி	45	294	339
இராமநாதபுரம்	..	116	116
மதுரை	48	455	503
கன்னியாகுமரி	..	316	316
தில்லி	..	257	257
மொத்தம் ..	2,968	2,972	5,940

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Wednesday, the 6th March 1968.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M.A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Dramas

* 181 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether permission of the Government has to be obtained for staging dramas ;

(b) whether the dramatic scripts are censored ;

(c) the places in Tamilnad where permission was refused for staging dramas from 1st March 1967 to 31st August 1967 ; and

(d) the reasons therefor ?

நாடகங்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நாடகங்கள் நடத்த சர்க்காரின் அனுமதி பெறவேண்டுமா ?

(ஆ) நாடக வசனங்கள் தணிக்கை செய்யப்படுகின்றதா ?

(இ) 1967-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து ஆகஸ்டு மாதம் 31-ம் தேதி வரை தமிழகத்தில் எங்கெங்கு நாடகம் நடத்த அனுமதி மறுக்கப்பட்டது ?

(ஈ) அதற்கான காரணங்கள் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (அ), (ஆ), (இ) and (ஈ) நாடகம் ஒன்றை நடத்துவதற்கு அனுமதி ஏதும் தேவையில்லை. ஆனால் எதேனும் ஒரு நாடகம் ஆட்சேபிக்கப்படுவதற்குரியதென மாவட்டத்தில் உரிமம் வழங்கும் அதிகாரியாகிய கலெக்டரும் சென்னை மாநகரில் காவல் துறை ஆணையரும் கருதினால், அந்த நாடகம் நடைபெறுவதைத் தடை செய்ய அவர்களுக்கு அதிகாரமுண்டு. நாடக அமைப்பாளர், உரிமம் வழங்கும் அதிகாரியிடம் நாடகப் படியைத் தாமதமாகவே கொடுத்து நாடகம் ஆட்சேபினைக்குரியதல்ல என்னும் சான்றிதழைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறார். 1967-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் ஆகஸ்டு மாதம் 31-ம் தேதி வரை உள்ள கால அளவில், ஒரே ஒரு நாடகத்தில் மட்டுமே ஆட்சேபிப்பதற்குரிய பகுதி இருந்ததால் அந்த நாடகத்திற்கு மட்டும் அனுமதி மறுக்கப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த நாடகங்கள் நடத்துவதற்கு முன்கூட்டியே அதன் கதை, வசனம் போன்றவைகளை கலெக்டரிடம் கொடுக்கவேண்டுமா ? அதைச் சரிபார்த்த பிறகு தான் நாடகம் நடத்த அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறதா ? ஆட்சேபினை உள்ள பகுதி எது என்று கருதப்படுகிறது ? அதை முன் கூட்டியே சொல்லி விட்டால், எழுதுபவர்கள் மாற்றி எழுதுவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, 1954-ம் ஆண்டு சென்னை நாடக நிகழ்ச்சிகள் சட்டத்தின் 2 (1) பிரிவின்கீழ் (1) இந்தியாவில் அல்லது மாநிலம் ஒன்றில், சட்டப்படி நிறுவப்பட்ட அரசாங்கத்

[6th March 1968]

தையேனும் ஒரு பகுதியில் அதன் அதிகாரத்தையேனும், கவிழ்ப்பதற்காக அல்லது கீழறுப்பதற்காக வன்முறையோ நாசவேலைகளையோ கைக்கொள்ளுமாறு ஒருவரைத் தூண்டக் கூடியதாகவோ அல்லது (2) கொலை, நாசவேலைகள் அல்லது வன்முறை பொருந்திய ஒரு சூழ்நிலைச் செய்யுமாறு ஒருவரைத் தூண்டக்கூடியதாகவோ அல்லது மைய அரசைச் சேர்ந்த படைகளைத் தாங்கிய படைகளிலே அல்லது காவல் துறைப் படைகளிலே ஒன்றைச் சேர்ந்த ஒருவர் தமது பற்றினின்றும் அல்லது கடமையினின்றும் பிறழும்படிச் செய்யக் கூடியதாகவோ, அல்லது அத்தகைய ஒரு படையில் பணியாற்றுவதற்கு நபர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமிக்கும் பணிக்குக் குந்தகம் ஏற்படக் கூடியதாகவோ அல்லது அத்தகைய ஒரு படையின் ஒழுங்குமுறையைக் குலைக்கக் கூடியதாகவோ அல்லது இந்தியக் குடிமக்களின் ஒரு பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களுக்கெதிராக வன்முறை செயல்களில் ஈடுபடும்படி இந்திய குடிமக்களில் வேறொருப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களைத் தூண்டக்கூடியதாகவோ அல்லது இந்தியக் குடிமக்களின் ஒரு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களின் சமயத்தையோ மத நம்பிக்கையையோ அவமதிப்பதன் மூலம் அல்லது தூற்றுவதன் அல்லது இழித்துரைப்பதன் மூலம் அவ் வகுப்பினரின் மத உணர்ச்சிகளை வேண்டுமென்றே நிந்தனைக் குள்ளாக்குவதென்னும் நோக்கமுடையதாகவோ அல்லது பெரிதும் அநாகரிகமான அல்லது தூற்றுகிற சொற்கள் கொண்டுள்ள அல்லது ஆபாசமான அல்லது அவதூறு சொல்லிப் பணம் பறிப்பதைக் கருத்தாகக் கொண்டுள்ளதாகவோ இருக்கக்கூடிய எந்த ஒரு நாடகமும் அல்லது ஆடல், அபிநயக் கூத்தும் ஆட்சேபகரமான நிகழ்ச்சி எனப் பொருள் படும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, ஒரே ஒரு நாடகத் திற்கு மட்டும் ஆட்சேபனை காரணமாக அனுமதி மறுக்கப்பட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த நாடகம் எந்த நாடகம்? எந்த ஊரில் ஆட்சேபிக்கப்பட்டது? அந்த நாடகத்தில் எந்தக் கருத்து ஆட்சேபனைக்குரியதாக கருதப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பெயரைக் கேட்டாலே புரிந்து கொள்ளலாம். நாடகத்தின் பெயர் “அலறுகின்றார் அண்ணா”. அந்த நாடகம்தான் ஆட்சேபிக்கப்பட்டது, மாவட்ட போலீஸ் கமிஷனர் அவர்களால்?

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவரவர்களே, ஒரே ஒரு நாடகத்திற்குத்தான் அனுமதி மறுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். சென்னை நகரத்தில் மட்டும் மூன்று நாடகங்கள் தடை செய்யப்பட்டு, அதனால், நாடகம் ஏற்பாடு முன்பே செய்துவிடப்பட்டால், நஷ்டமடைய நேரிட்டது. அரசியல் நாடகம் என்ற காரணத்திற்காக அவைகள் தடை செய்யப்பட்டது என்பதை அறிவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, “அலறுகின்றார் அண்ணா” என்ற நாடகம் தடை செய்யப்பட்டது. அந்த நாடகத்தில் ஆட்சேபனைக்குரிய பகுதிகள் இருந்தது என்ற காரணத்தால் போலீஸ் கமிஷனர் தடை செய்துவிட்டார். அதேது, “கோட்டையிலே கோமான்கள்” என்ற நாடகத்திற்கு—இந்த நாடகத்திற்கு முதலில் கோமான்கள் என்று பெயர் வைத்தார்கள். அந்த நாடகத்தை நடத்த போலீஸ் கமிஷனரை அனுமதி கேட்டார்கள். அவர் ஆட்சேபகரமான கவி விலக்கிவிட்டு மறுபடியும் போலீஸ் அனுமதி பெற்று நாடகம் நடத்தி விடுகிறார்கள்.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, பழைய அரசாங்கம் எத்தனை நாடகங்களை நடத்த தடை போட்டிருக்கிறார்கள்? அவை என்னென்ன?

6th March 1968]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பழைய அரசில், போலீஸ் கமிஷனர், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அன்னியில், சர்க்காரே தலையிட்டு தடை விதிக்கப்பட்ட நாடகங்கள் 21, அவையாவன :—

இரணியன்—1946-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 27-ம் தேதி; சர்வாதிகாரி—1948-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 21-ம் தேதி, மகாத்மாவின் தொண்டன்—1949-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 5-ம் தேதி; தூக்குமேடை—1949-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 25-ம் தேதி; சம்ஸ்கிருத தெலுங்கு நாடகம் ஒன்று—1949-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 3-ம் தேதி, புரட்சி 1949-ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 27-ம் தேதி; நல்ல முடிவு—1950-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 7-ம் தேதி; போர் வான்—1951-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 9-ம் தேதி; மக்கள் துரோகி—1951-ம் ஆண்டு மே மாதம் 3-ம் தேதி; மறுமலர்ச்சி—1952-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 14-ம் தேதி; முருகன்—1952-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 17-ம் தேதி; பணக்காரன்—1953-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 14-ம் தேதி; எம்லோகத்தில் பெரியார்—1953-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 14-ம் தேதி; அன்பின் வெற்றி—1954-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 9-ம் தேதி; அண்டி கிறிஸ்டு—1954-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 9-ம் தேதி; வாலமிதி ராமாயணம்—1954-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 28-ம் தேதி; மர்ம வீரன்—1954-ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 3-ம் தேதி; போராட்டம்—1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 18-ம் தேதி; உதய சூரியன்—1960-ம் ஆண்டு மே மாதம் 3-ம் தேதி.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : உலகத் தமிழ் மகாநாட்டில் “தமிழ் எங்கள் உயிர்” என்ற நாடகம் நடத்தியபோது, அதில் மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர்களைக் கூடத் தாக்கிப் பேசியதாக கருதப்படுகிறது. அப்படியானால் அந்த “தமிழ் எங்கள் உயிர்” என்ற நாடகம் தணிக்கை செய்யப்பட்டதா? அப்படிச் செய்யப்பட்டு சர்க்காருக்கு ஏதேனும் குறிப்பு வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்த “தமிழ் எங்கள் உயிர்” என்ற நாடகம் எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன் நடத்திய நாடகம். அந்த நாடகத்தில் எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் இருந்ததாகக் கருதப்படவில்லை. உறுப்பினர் அவர்களும் கருதப்படுகிறது என்று சொல்கிறாரே தவிர, தாம் பார்த்ததாகவோ குறிப்பிட்ட இடத்தை சுட்டிக் காட்டி மத்திய அமைச்சரைத் தாக்கியதாகவோ சொல்லவில்லை. எஸ். எஸ். ஆர். நடத்திய அந்த நாடகம் சமூக நாடகமல்ல. பழைய சரித்திர நாடகம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : நாடகம் நடத்துவதற்கு முன்பே தணிக்கை செய்வதற்கு வசனங்களைத் தணிக்கை அதிகாரிகளிடம் சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்ற உத்தரவு புதிய ஆட்சி வந்த பிறகு போட்ட உத்தரவா? அல்லது பழைய ஆட்சிக் காலத்திலிருந்த உத்தரவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பழைய ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து அமுலாகி வரும் உத்தரவு தான்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பின் சொல்லும்போது நாடகத்திலே இருக்கிற ஆட்சேபகரமான சொற்களை அகற்றிவிட்டால், அந்த நாடகத்தை நடத்தலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் பெயரைக் கேட்டவுடனேயே “சிங்கப்பூர் திருடன்” என்ற நாடகத்திற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பல மாண்புமிகு உணர்ந்திருப்பவர். பண்பாடுகளை எல்லாம் உணர்ந்திருப்பவர். “சிங்கப்பூர் திருடன்” என்பது எந்த அர்த்தத்திலே பத்திரிகையில் கட்டுரையாக எழுதப்பட்டு வருகிறது என்பதை அவர் அறிவார். மனச்சூதியைத் தொட்டுப் பார்த்துக்கொண்டு அந்த தலைப்பு பொருத்தம்தான் என்பதை அவர் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இது போல மற்றவர்களும் எழுத ஆரம்பித்தால் அப்படிப்பட்ட நாடகங்கள் வருமானால் நாடகம் அமளிக் கூடமாக ஆட்டே தவிர நாடக இருக்காது.

[6th March 1968]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, சென்றவாரம் சூயிற்றுக்கிழமையன்று, மவுண்ட் ரோட்டில் “சபையர்” தியேட்டரில் “முகம்மது பின் துக்கை” என்ற நாடகம் நடந்ததைப் பார்க்க நண்பர் ஒருவர் என்னைக் கூட்டிக்கொண்டு போனார். அதிலே அரசியல்வாதிகள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லாம் அயோக்கியர்கள் என்றும், எந்த கவர்ன்மெண்ட் பதவிக்கு வந்தாலும் சுய நலத்தை முன்னிட்டுத் தான் நிர்வாகத்தை நடத்துகிறார்கள் என்ற கருத்தையும் மக்களிடையே பரப்பும் நிலையில், அந்த நாடகம் நடத்தப்படுகிறது. அதைச் சர்க்கார் கவனித்துத் தடுக்க முயற்சி செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : “முகம்மது பின் துக்கை” என்ற நாடகத்தின் லிஸம்பரத்தைப் பார்த்தால் அது சரித்திர நாடகம் போலத் தோன்றியது. கனம் உறுப்பினர் அந்த நாடகத்தில் எல்லா அரசியல் கட்சிக்காரர்களும் அயோக்கியர்கள் என்று சொல்வதாகக் கூறினர். காலையில் கீழ் சபையில் சொல்லும்போது, எல்லோரையும் முட்டாள் என்று சொல்லிவிட்டு, நடிக்கிற தன்னையே முட்டாள் என்று சொல்லிக்கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே, அப்படி கேலிக்காக கூட குறிப்பிடும் வாசகமாக இருக்கலாம். அதைப் பற்றி ஆராய்ந்த பிறகு தான் சொல்லப்படவேண்டும்.

Misappropriation of funds

* 182 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN:** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether anybody misappropriated Rs. 5,050 in the Police Department in Madurai recently; and

(b) if so, the action taken thereon?

நிதி கையாடல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சமீபத்தில் மதுரை போலீஸ் இலாகாவில் யாராவது ரூ. 5,050 கையாடல் செய்தாரா?

(இ) ஆமெனில் அதன்மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (அ) ஆம்.

(இ) சம்பந்தப்பட்ட கருவூல் நேர்முக சேவகர் வேலையிலிருந்து தள்ளப்பட்டார்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, வேலையிலிருந்து தள்ளப்பட்டது சரி, பணத்தை வசூல் செய்ய என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? இத்தகைய எண்ணங்கள் அந்த இலாகாவில் வேலை செய்பவர்களுக்கு வரக் காரணமென்ன? அதைத் தடுக்க அரசு முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்த இலாகாவில் புதிதாக வந்த கருவூல் நேர்முக சேவகர் (Lance Nayak) பெரிய கருப்பண்ணன் என்பவருக்குப் பயிற்சியளிக்க, அங்கேயிருந்த பழைய ஆள் ராஜி என்பவர் அமர்த்தப்பட்டார். அது எப்படிப்பட்ட பயிற்சி என்றால், என்டவர் சென்று பணங்களை மாற்றுவதும், பாங்கிற்கு சென்று பணங்களை திறகுச் வதற்கும் ஆக போலீஸ் இலாகாவிலிருந்து அனுப்புவதாகும். அப்படி அனுப்பப்பட்ட பெரிய கருப்பண்ணனுக்கு இந்த ராஜி ஒத்தாசையாக இருந்து கொண்டிருந்தார். ஒரு நாள் இருவரும் சென்று கருவூலத்தில்

[6th March 1968]

பணத்தை 32,324 ரூபாய்க்கு மாற்றினார்கள். அதிலே ராஜி என்பவர் பெரிய கருப்பண்ணனை ஏமாற்றி 27,274 ரூபாயை மாத்திரம் கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டு 5,050 ரூபாயை கருட்டிக்கொண்டார். அதற்குப் பிறகு இந்த ராஜி செய்த குற்றத்திற்காக, பயிற்சி பெற்று கொண்டிருந்த பெரிய கருப்பண்ணன் 5,050 ரூபாயை கட்டவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு அவரும் கட்டி விட்டார். அதற்குப் பிறகு ராஜி மீது பெரிய கருப்பண்ணன் வழக்குப் போட்டு, அந்த ராஜி தன்னுடைய குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு பணத்தைப் கொடுத்துவிட்டார். இப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கலாமா என்று நண்பர் தியாகராஜன் கேட்டார். இந்த ராஜி என்பவர் 1961-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 13-ம் தேதியன்று போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். அவருடைய பழைய வரலாற்றை இப்போது பார்த்தால், அவர் திருட்டுகள், கையாடல் கள் முதலியவற்றில் திறமைசாலியாக இருந்திருக்கிறார் என்பது பிறகு தான் தெரியவந்தது.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, இந்த தவறுக்காக யார் யார் மீது என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அம்மாதிரி செய்த ராஜி வேலை யிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். பெரிய கருப்பண்ணன் இந்த, குறிப்பிட்ட பிலேஸ் மாற்ற அலுவலகத்திற்குச் செல்லத் தவறியதற்காக, அவருடைய ஊதியத்தில் இரண்டு வருடத்திற்கான படிகள் குறைக்கப்பட்டன. ராஜி வேலைக்கு வருவதற்கு முன்னால், அவருடைய நடத்தையைப் பற்றி விசாரி தது தகவல் அறிவித்த சப் இன்ஸ்பெக்டர், தவறான அறிக்கையை கொடுத்ததற்காக அவர் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மதுரை மாவட்ட அர்பன் அலுவலக மாஜேஜரும், அக்கவுண்டன்டும் நடவடிக்கைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

Saraswathi Mahal, Thanjavur

* 183 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN:** Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the number of books and manuscripts available in Saraswathi Mahal, Thanjavur;

(b) the books available on medicine and home science;

(c) the number of books that can be prescribed as text-books in schools; and

(d) whether there is any proposal to prescribe them as text books in schools?

சரஸ்வதி மகால், தஞ்சாவூர்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சை சரஸ்வதி மகாலில் மொத்தம் எத்தனை புத்தகங்கள் ஏடுகள் இருக்கின்றன?

(இ) வைத்தியம், மனை இயல் பற்றி என்ன புத்தகங்கள் உள்ளன?

(உ) பள்ளிபாட புத்தகங்களாக வைக்கத் தகுதி வாய்ந்தவை எத்தனை?

(எ) அவற்றைப் பாட புத்தமாக வைக்க உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) சுமார் 2,000 அச்சிட்ட புத்தகங்களும், சுமார் 40,000 கையெழுத்துச் சுவடிகளும் சரஸ்வதி மகால் நூல் நிலையத்தில் உள்ளன.

[6th March 1966]

(இ) சரஸ்வதி மகால் நூல் நிலையம் வைத்தியத்தைப் பற்றி 24 புத்தகங்களும், மனை இயல்பற்றி இரண்டு புத்தகங்களும் வெளியிட்டு உள்ளது.

(உ) ஒன்றுமில்லை.

(எ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் சரஸ்வதி மகாலிலிருந்து புத்தகங்களைத்தான் ஜெர்மனி வரையிலும் எடுத்துக்கொண்டு போய், “ஹிட்லர் அந்தப் புத்தகங்களை வைத்துக்கொண்டு அணுகுண்டைக் கண்டுபிடித்தான்”, என்று கூறப்படுகிறதே, அப்படி அங்கிருந்து புத்தகங்கள் வெளிநாடுகளுக்கு சென்றிருக்கின்றனவா? அவர்கள் புதிதாகக் கண்டுபிடித்தவைகள் அந்தப் புத்தகத்திலிருந்து தான் என்று கூறப்படுவது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட கூற்று சாதாரணமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறதே தவிர, அதற்கு ஆதாரங்கள் இருப்பதாக தெரியவில்லை. அங்கிருந்து எந்தப் புத்தகங்களை எடுத்துச் சென்றார்கள், எப்படி அவற்றைப் பயன்படுத்தினார்கள் என்பதற்கான விவரங்கள் இல்லை. பொதுவாக மருத்துவத் துறையிலுள்ளதும் மற்ற துறையிலுள்ளவைகளிலுமுள்ள, சில பல, நுணுக்கங்கள் ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. இப்போது கூட சித்த, ஆயுர்வேத முறையிலும் சில பல முறைகளைக் கையாண்டு, நவீன மருந்துகளைத் தயாரிக்கும் முறையை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். சரஸ்வதி மகாலிலிருந்து கொண்டு போன புத்தகத்திலிருந்து தான் அணுகுண்டு கண்டுபிடித்தார்கள் என்று சொல்லுவதற்கு ஆதாரமில்லை.

திரு. எம். எத்திராஜா : பண்டைக்காலத்தில், சரபோஜி மகாராஜா வினால் சேர்க்கப்பட்ட அந்தப் புத்தகங்களில், வைத்தியம், மனையடி, சாஸ் திரம் போன்ற புத்தகங்கள் இருக்கின்றனவா? அதை அச்சிடப்பட்டு தமிழகத்திலுள்ள எல்லா நிலையங்களிலும் வைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : முதலிலேயே கூறியபடி முக்கியமான நூல்கள் என்று கருதப்படுபவையில் 22 தமிழ் நூல்கள் மருத்துவத் துறையைப் பற்றியது. சம்ஸ்கிருதம், தமிழ், இரண்டும் கலந்த இரண்டு நூல்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கட்டிப் பொறியியல் பற்றிய இரண்டு நூல்கள், சம்ஸ்கிருதம், கிரந்தம், ஆகியவற்றில் உள்ள நூல்கள், பதிப்பிக்கப்பட்டன. மற்றும் நூல் நிலையங்களில் பயன்படுத்தும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டால் அவைகளை வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

Thiru V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I am told that many of the valuable books are slowly fading out due to efflux of time. Is there any proposal to reprint all these valuable books so as to keep them permanently as records in the Saraswathi Mahal Library?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : முதலிலே கூறியபடி கையெழுத்துப் பிரதிகள் “Manuscript” என்பவை 22,000 மும், சுவடிகள் 18,000மும் இருக்கின்றன. மிக முக்கியமானவை, பயன்படக்கூடியவை, தேவையானவை என்பவற்றை ஆராய்ந்து பார்த்து, இப்போது 24 மருத்துவ இயல் நூல்களும், கட்டிட இயலைப் பற்றிய இரண்டு புத்தகங்களும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். பதிப்பிக்கக்கூடிய வாய்ப்புள்ள பயன்படக்கூடுமென்று எதிர்பார்க்கின்ற நூல்களை பதிப்பிக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்படும்.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY : Sir, has anyone of these texts on medicine been submitted to the Medical Research Institute at Lucknow for research purposes?

6th March 1968]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பெரும்பாலான புத்தகங்கள், சுவடிகள், எல்லாம் சரபோஜி காலத்தில் சேகரிக்கப்பட்டவை. கிட்டத்தட்ட 1790-க்கும் 1800-க்கும் இடையில் அந்த நூல்கள் திரட்டப்பட்டுள்ளன. அவை இப்போதுள்ள பாடத்திட்டங்களுக்கு முழு அளவில் பயன்படக்கூடிய அளவில் இருக்காது. ஆராய்ச்சிக்குப் பயன்படும் வகையில் நூல்கள் இருக்கக்கூடும். அப்படிப்பட்ட நூல்கள், மருத்துவ நிலையங்கள் போன்றவைகளில் இல்லாவிட்டால், அங்கே வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம்.

Valangaiman High School

184 Q.—THIRU N.R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether any strike was staged by the students of Valangaiman High School, Thanjavur District, on 12th of October 1967, as a result of the teachers' misbehaviour towards girl students of that school; and

(b) the steps taken by the Government thereon?

வலங்கைமான் உயர்நிலைப் பள்ளி.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சை மாவட்டம் வலங்கைமான் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிக்கும் மாணவிகளிடம் ஆசிரியர்கள் தகாத முறையில் நடந்ததாக அக்டோபர் மாதம் 12-ம் தேதி வேலை நிறுத்தம் ஏதாவது நடந்ததா?

(இ) இதன்மீது சர்க்கார் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) and (இ) 1967-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 12-ம் தேதி விடுமுறை நாளானதால் இத்தகைய நிகழ்ச்சி ஏதும் நடைபெறவில்லை. அப்பள்ளி ஆசிரியர் ஒருவர் தகாத முறையில் நடந்து கொண்டதாகச் சொல்லிக் கொண்டு அவரை மாற்றுமபடி கோரி, 1967-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 13-ம் தேதி அன்று காலையில் மாணவர்கள் வகுப்புகளுக்குச் செல்லவில்லை. அங்குள்ள உள்ளூர் அதிகாரிகள் தலையிட்ட பின்னர் அன்று மாலைவே மாணவர்கள் வகுப்புகளுக்குச் சென்றனர். எனினும், அந்த ஆசிரியர் பட்டுக்கோட்டைக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளார்.

திரு. எம். எத்திராஜா : மாணவிகளிடம் ஆசிரியர் தகாத முறையிலும், ஆசிரியர்களிடம் ஆசிரியர்கள் தகாத முறையிலும், பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்துகொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதைத் தவிர்க்க பெண்கள் இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளுக்கு ஆண்களை நியமிக்காமல், அதே போல் ஆண்கள் இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளுக்கு பெண்களைப் போடாமல், இருவரும் சேர்ந்து ஒரே பள்ளியில் பணியாற்றால் இருக்கக்கூடிய வகையில் சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அந்தக் குறிக்கோள் தான் பெரும்பாலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை மாற்றவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூட பல சமயங்களில் முறையிடுகிறார்கள். பி.யு.சி. அளவில் இதைக் கட்டாயமாகச் செய்யவேண்டுமென்று, துணைவேந்தர் அவர்களும் கண்டிப்பாகச் சொல்கிறார்கள். உதாரணமாக “அரியலூரில் பெண்கள் படிக்க வாய்ப்பில்லை; திருச்சிக்கு அனுப்ப வேண்டிய வழியில்லை. கல்லூரியில் சேர்க்கவேண்டுமென்று” முறையிடுகிறார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தும் கூட, பெண்கள் பள்ளி தனியாக வைத்தாலும், ஆண்கள் பள்ளிகளில் சேர்க்க பெற்றோர்கள் விரும்புகிறார்கள். கேட்டால் வீட்டு வசதி என்று

[6th March 1966]

சொல்கிறார்கள். கூடுமானவரை பெண்கள் கல்லூரியிலும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், ஆசிரியையகையே பணியாற்றவேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும், கூடுமானவரை மெல்ல, மெல்ல ஆண்கள் ஆசிரியர்களாக இருக்கும் இடங்களுக்கு, தக்க அளவில் பெண்கள் கிடைப்பார்களானால் அந்த இடத்தில் ஆண்களை எடுத்துவிட்டு ஆசிரியையகை போட வேண்டுமென்றும் உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU K. S. ABDUL WAHAB: May I know the number of High Schools in which co-education is in existence in our State?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதற்குத் தனி கேள்வி போடவேண்டும். கூடுமானவரை நாளுக்கு நாள் குறைக்கப்பட்டு வருகிறது.

Cement Factories

*185 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN:** Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the number of cement factories for which licences were issued during 1966-67 in Madras;

(b) among them, how many factories have started production; and

(c) the reasons for other factories not doing so?

சிமெண்டு தொழிற்சாலை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1966-67-ல் தமிழகத்தில் எத்தனை சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகள் அமைக்க உரிமை வழங்கப்பட்டன?

(இ) இவற்றில் எத்தனை உற்பத்தி தொடங்கின?

(உ) மற்றவை உற்பத்தித் தொடங்காததற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) 1966-67-ல் தமிழகத்தில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகள் அமைக்க உரிமை ஒருவருக்கும் வழங்கப்படவில்லை.

(இ) and (உ) கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இதற்கு முன்னால் அனுமதி வழங்கப்பட்டவைகளில் வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டதா? எத்தனை பேருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது? முந்தைய அரசில் யாருக்கு வழங்கப்பட்டது? அவற்றில் வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டதா? அவை எத்தகைய நிலையில் இருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : ஏற்கெனவே இருந்த சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகள் விரைவு படுத்தக் கொரி விண்ணப்பம் போட்டு அந்த முயற்சிகள் பேரில் நான்கைந்து தொழிற்சாலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அது தவிர, ஆலங்குளத்தில் அரசினர் சார்பில் வைக்கப் பட்டிருக்கிற தொழிற்சாலையில் வேலை நடைபெற்று வருகின்றன. ஏற்கெனவே இந்தியா சிமெண்ட் லிமிடெட், சங்கர் நகர், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தொழில் நடக்கிறது. சங்கரிதுர்க்கத்தில் சேலத்தில் ஏற்கெனவே உற்பத்தி செய்துவருகிறது. டால்மியா சிமெண்ட், டால்மியாபுரம், திருச்சி மாவட்டம், ஏ. சி. சி. மதுக்கரை, கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் உற்பத்தி நடைபெறுகிறது. மெட்ராஸ் சிமெண்ட், ராஜபாளையம், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் உற்பத்தியாகிறது. ஏ. முத்தையா செட்டியார், கருங்கு

[6th March 1968]

பக்கத்தில் இடம் பார்க்கப்பட்டு அதற்கான மிஷின்களுக்கு ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. கட்டிடங்கள் வேலை நடைபெற்று வருகின்றன. உற்பத்தி செய்யும் சூழ்நிலைக்கு இன்னும் வரவில்லை. அரசாங்கத்தின் சார்பாக சோழபுரத்தின் அருகில் வைக்கப்பட்டதான தொழிற்சாலைக்கு அடிப்படை வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. மிஷின்கள் வரவேண்டும். வந்து சேர்ந்ததற்குப் பிறகு உற்பத்தி தொடங்கும். சர்க்கார் சிமிண்ட் தொழிற்சாலைகள் சிறிய அளவில் வைப்பதற்கு ஒன்பது இடங்களில் வைக்கலாம் என்று கருதி, கயத்தார், அம்பாசமுத்திரம், சுண்ணாம்பூர் போன்ற இடங்களுக்கு தனியார் ஆரம்பிக்க முன் வந்து ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : முன்பு தொழிலமைச்சராக இருந்த வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இங்கே பேசி (சிறு) சிமிண்ட் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்க திட்டமிடுப்பதாகக் கூறினார்கள். அப்படி எத்தனை ஆரம்பிக்கப்பட்டன? ஒரு நாளைக்கு அவை எவ்வளவு உற்பத்தி செய்கிறது? ஆரம்பிக்க மூலதனம் எவ்வளவு தேவைப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : ஒன்பது இடங்களில் சிறிய தொழிற்சாலைகள் வைக்கலாமென்று உத்தேசித்து, கயத்தாரில் 4 மில்லியன் டன் உற்பத்தி செய்யும் அளவுக்கு அங்கே பொருள் கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. அம்பாசமுத்திரத்தில் 5 முதல் 6 மில்லியன் டன் கிடைக்கும். அதில் பாதி சிமிண்டுக்குப் பயன்படும். சுண்ணாம்பூரில் 1.4 மில்லியன் டன் கிடைக்கலாம். அரியலூர்-ரெட்டிபாளையத்தில் 2.50 லட்சம் மில்லியன் டன் கிடைக்கும். கையிலருபாத்-அமினபாத் பகுதியில் 17 மில்லியன் டன் கிடைக்கும். கையிலருபாத்-அமினபாத் பகுதியில் 17 மில்லியன் டன் கிடைக்கும். சமால்பட்டியில் 7.5 லட்சம் டன் லைம்ஸ்டோன் கிடைக்கும். சேத்துப்பட்டம் பாண்டிச்சேரி வானையாரில் 3 மில்லியன் டன் கிடைக்கும். சேத்துப்பட்டம் பாண்டிச்சேரி அருகில் 3.5 மில்லியன் டன் லைம்ஸ்டோன் கிடைக்கும். சிந்தா மணிப்பட்டி-குளித்தலைக்கு அருகில் 2.75 மில்லியன் டன் கிடைக்கும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தில் சிமிண்ட் கிடைக்காத நிலையில் இருந்த அது இப்போது சர்க்காரின் கொள்கையினாலும், மற்றும் கட்டிட வேலைகள் அதிகமில்லாமல் செலவு குறைக்கப்பட்டாலும், தொழிற்சாலைகளில் சிமிண்ட் அதிகமாகத் தேங்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய முழு விவரம் இல்லை. தனிக்கேள்வி போடவேண்டும்.

Allotment of Motor-cars

*186 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN:** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state:—

(a) the names of M.L.Cs., M.L.As., and M.Ps. from Madras, who were allotted motor-cars, from out of the State Government quota, from 2nd October 1964 to 30th September 1967; and

(b) the names of M.L.As., M.L.Cs. and M.Ps., from this State who were not allotted motor-cars?

சட்டமன்ற, சட்டப்பேரவை பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மோட்டார் வண்டிகள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) 1964-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 2-ம் தேதி முதல் 1967-ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 30-ம் தேதி வரை சட்டமன்ற, சட்டசபை, பாராளுமன்ற சென்னை உறுப்பினர்கள் ஆகியவர்களுக்கு யார் யாருக்கு மோட்டார் வண்டிகள் தமிழக அரசு பங்கீட்டிலிருந்து வழங்கப்பட்டன?

[8th March 1968]

(இ) மனுச் செய்துகொண்ட எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி., எம்.பி.க்களில் யார்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டவில்லை?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : பொதுமக்கள் விவரம் பட்டியலில் ஒன்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இந்த அறிக்கையின்படி 56 பேர்களுக்கு கார் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 41 பேர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. வழங்கப்படாதவர்களில் நானும் ஒருவன். 56 பேர்களில் 19 பேர்களுக்கு எனக்குத் தெரிந்தவரையில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குத் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனக்குப் கார் கொடுக்கவேண்டுமென்று, உத்தரவு இடுமாறு கேட்ட சமயத்தில் எனக்குக் கொடுக்காமல் 11, உ. ஸ்ரீமுகம், அன்பழகன், ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். மற்றவர்களைப் பற்றி இப்போது, ஆனால் கட்சியாக வந்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியினருக்கு நாங்கள் காட்டிய அந்தச் சலுகையை நீங்கள் காட்டுவீர்களா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : இன்னும் அவர் கேட்கவில்லையே என்று கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தேன். கேட்டால் கொடுக்கப்படும்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : ஓவருள்ளியில்லாமல் கார் வேண்டுமென்று கேட்டிற உறுப்பினர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு யோக்கியதை இருக்கிறதோ இல்லையோ, அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் தரப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : தரப்படும். ஆனால் அவர் அதை வாங்கிவிடவேண்டும்.

திரு. எம். எத்திராஜலு : அவரவர்களுடைய தொகுதியை உறுப்பினர்கள் சுற்றிப்பார்க்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில், அவர்களுக்குக் கார் வேண்டுமென்று தரப்படுகிறது. அதில் உரத்த உள்வாங்குதல் இல்லாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதையொட்டிச் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுப்பதைப் போல் கடன் தொகை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : அப்படிக் கொடுப்பது கடன் அல்ல. சர்க்காரின் கடன் அல்ல. அதாவது கடமை அல்ல.

Motor, Lorry and Scooter Accidents.

187 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state:—

(a) the number of (1) motor, (2) lorry, and (3) scooter accidents which took place in the Madras State from 6th March 1967 to 1st June 1967;

(b) the number of fatal cases among them, category-wise; and

(c) whether any compensation was paid to the families of the deceased?

Printed as Appendix on pages 418-420

[6th March 1968]

மோட்டார், லாரி, ஸ்கூட்டர் விபத்துக்கள்.

*திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) 1967-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 6-ம் தேதி முதல் ஜூன் மாதம் 1-ம் தேதி வரை தமிழகத்தில் நிகழ்ந்த (1) மோட்டார் வண்டி (2) லாரி (3) ஸ்கூட்டர் விபத்துக்கள் எத்தனை?

(இ) அவற்றின் மரண விபத்துக்கள் தனித்தனியே எத்தனை?

(உ) இவ்விபத்தால் மாண்டவர்களின் குடும்பங்களுக்கு நட்ட ஈடு எத்தனும் கொடுக்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) தமிழ்நாட்டில் 6-3-1967 முதல் 1-6-1967 வரையிலுள்ள காலப்பகுதியில் கீழ்க்கண்டவை குறித்து ஏற்பட்ட விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை வருமாறு:—

1. பேருந்துகள்		469
2. சரக்கு பேருந்து		628
3. ஸ்கூட்டர்கள்		93

(இ) பேருந்து விபத்தினால் மரணமடைந்தவர்கள் 126

சரக்கு பேருந்துகள் விபத்தினால் மரணமடைந்தவர்கள் 140

ஸ்கூட்டர் விபத்தினால் மரணமடைந்தவர்கள் 7

(உ) மோட்டார் வண்டி விபத்துக்கள் கொரிக்கை நடுவர் மன்றம் மரணமடைந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு இழப்பீடு அளிக்கிறது. காப்புறுதிக் கம்பெனிகளும் மரணமடைந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு நேரடியாக இழப்பீடு அளிக்கிறது. வழங்கப்பட்ட தொகைகள் குறித்து அரசாங்கத்திடம் இப்போது விவரம் எதும் இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, ஸ்கூட்டர்களில் செல்பவர்களுக்குத் தொப்பி அணிய வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அது என்னவானது?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : அது இன்னும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதுபற்றி பொது மக்களின் அபிப்பிராயம் கோரப்பட்டு, அதை அரசாங்கம் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, 6-3-67-லிருந்து 1-6-67 வரை விபத்திற்குள்ளான சர்க்கார் பஸ்கள் எத்தனை? அதே சமயத்தில் பழைய சர்க்கார் இருந்தபோது எத்தனை விபத்துக்கள் ஏற்பட்டன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : விபத்துக்களுக்கும், அவ்வப்போது இருக்கிற சர்க்காருக்கும் சம்பந்தமில்லை. என்றாலும் இருக்கின்ற பட்டியல் படி 6-3-67-லிருந்து 1-6-67 வரை தமிழ்நாடு அரசாங்கப் போக்கு வரத்தில் ஏற்பட்ட விபத்துக்கள் 184. அதே போல் 6-3-66-லிருந்து 1-6-66 வரை ஏற்பட்ட விபத்துக்கள் 228.

திரு. எம். எத்திராஜலு : இப்போது பெருவாரியாக தமிழகத்தில் லாரியினால்தான் அதிகமான விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒரு தடவை விபத்திற்கான லாரியே மறுபடியும், இரண்டாவது தடவையும், மூன்றாவது தடவையும் விபத்துக்குள்ளாவது சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது. அதைத் தடுக்க, ஒரு தடவை விபத்திற்குள்ளானால், அந்த வண்டி மறுபடியும் விபத்திற்கு ஆளாகுமானால், அந்த லாரியை இரண்டு வருட காலத்திற்கு ஓடாமல் அந்தப் பரமிட்டை சஸ்பென்ட் செய்ய அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

[6th March 1968]

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : லாரி உரிமையாளர்களுக்கும், விபத்துக்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை. அது லாரிகளை ஒட்டுகிற ஒட்டுனர்கள், அதாவது டிரைவர்களைப் பொறுத்த விஷயம்.

திரு கே. ராமதாஸ் : குறிப்பாக லாரி விபத்துக்கள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. நம்முடைய பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட சமீபத்தில் ஒரு விபத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார். டிரைவர்கள் உபயோகிக்கும் accelerator கள் நல்ல “கண்டிஷனில்” டி.வி.எஸ். வண்டிகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதே போன்ற நிலைமை எல்லா லாரிகளுக்கும் இருந்தால் சலபமாக இருக்கும். விபத்துக்களும் குறையும். ஆகவே, அதற்கான திட்டம் ஏற்படுத்த சர்க்கார் முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : டி.வி.எஸ். பஸ்ஸிற்கு வைத்து இருப்பதை, அதாவது சட்டத்திற்குள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வேகத்தை மீற கார் ஓட்டினால் அதைச் சுட்டிக் கொடுப்பதற்கான கருவி பொருத்தப்பட்டு இருப்பதைப் போல நம்முடைய அரசாங்கப் போக்கு வரத்து பஸ்களில் வைக்க யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மற்ற லாரிகளுக்கும் வைக்க வேண்டுமானால் உத்தரவாகத்தான் போட வேண்டும்.

திரு. சி. வி. ராசகோபால் : இந்த ஸ்கூட்டர்களில் குடும்பத்தோடு செல்கிறார்கள். மனைவியையும், குழந்தைகளையும் குட்டிகளையும் அழைத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அதனால் விபத்திற்கு ஆளாகும்போது எல்லோரும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, குழந்தைகளையும், குடும்பத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டியாவது, ஸ்கூட்டர்களில் அவர்கள் மட்டும்தான் செல்ல வேண்டும், குடும்பத்தை அழைத்துச் செல்லக் கூடாது என்று சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : பாதுகாப்பிற்காகத் தொப்பி போட வேண்டுமென்று சொல்லும்போதே எதிர்ப்பு வரும்போது, இதைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமா என்பது பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY : Will the Government see that all the lorry drivers are changed every six hours and alternative drivers provided? I believe that statue provides for it, and I do not know whether this is carried out actually.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : அப்படித்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஷிப்ட் முறையில் டிரைவர்கள் வைத்திருந்தால், களைப்பில்லாமல் ஓட்ட முடியும். உரிமையாளர்கள் பாதுகாப்பாக இருந்து கவனிப்பு கொடுத்து வந்தால், நாட்டின் நலன் கருதி விபத்துக்களைத் தடுக்க முடியும்.

Palayamkottai Tourist Bungalow

188. Q.—**THIRU N.R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state :

(a) whether the rent for the tourist bungalow in Palayamkottai, Tirunelveli district was reduced recently ; and

(b) if so, whether there is any proposal to reduce the rent for tourist bungalows in other places likewise ?

பாளையங்கோட்டை சுற்றுலாப் பெருமானிகை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்ட பாளையங்கோட்டை சுற்றுலாப் பெருமானிகையின் வாடகை அண்மையில் குறைக்கப்பட்டதா?

[6th March 1968]

(இ) ஆமெனில், ஏனைய இடங்களிலுள்ள சுற்றுலாப் பெருமானிகையின் வாடகையையும் இதைப் போன்று குறைக்கும் உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : பாளையங்கோட்டையில் மட்டும் சுற்றுலா மானிகையில் சார்ஜ் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் குறைக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? மற்ற இடங்களிலும் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த யோசனை பரிசீலிக்கப்படும்.

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY : On the Southern Trunk Road, there are quite a few tourist bungalows, but most of the time, they are found occupied by officials and are not available for others for having their lunch. There are no facilities there like wash rooms and dining rooms. Will the Government, specially in the interest of tourism, see that one wash-room and one dining room are kept at the disposal of the tourist? They may be charged a nominal fee.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதில் தங்குவோருக்கான வரிசைப் பட்டியல் இருக்கிறது. அந்த வகையில் அமைச்சர்களும் மற்றவர்களும் தங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மையார் கூறிய யோசனை பரிசீலனைக் குரியது.

திரு. கே. ராமதாஸ் : வாடகையைக் கட்டுப்படுத்துவதைப் போன்று மற்றொன்றும் செய்ய வேண்டும். சுற்றுலா மானிகைகளில் உள்ள சிறு ஹண்டிச் சாலைகளில் கொடுக்கப்படும் பகல் உணவு ஒன்றுக்கு ரூ. 7½ கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. விலைவாசி ஏற்றம் என்று அதற்குக் காரணம் சொன்னாலும் கூட சுற்றுலா செல்கிறவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் உணவு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உறுப்பினரைப் போன்றவர்கள் தங்கும்போது, மற்றவர்கள் அவர்களுக்குச் சாப்பாடு போட்டுவிடுவார்கள். ஆகவே அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

Price of paddy

*189 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the reasons for fixing the price of paddy at a rate lower than Rs. 45 per quintal in Madras when it was fixed as Rs. 56-25 in Bihar, Kerala, Uttar Pradesh, West Bengal, and Madhya Pradesh; and

(b) whether by way of incentive the Madras Government propose to increase the price of paddy ?

நெல் விலை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) பீஹார், கேரளம், உத்திரப் பிரதேசம், மேற்கு வங்காளம், மத்தியப் பிரதேசம், ஆகிய மாநிலங்களில் குவிண்டால் நெல் விலை ரூ. 56.25 ஆக நிர்ணயித்துள்ளபொழுது, தமிழகத்தில் ரூ. 45-க்கும் குறைவாக நிர்ணயித்த காரணம் என்ன?

[6th March 1968]

(இ) தமிழக அரசு விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கும் வகையில் நெல் விலையை அதிகரிக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) பீகார், கேரளம், உத்திரப் பிரதேசம், மேற்கு வங்காளம், மத்தியப் பிரதேசம், ஆகிய மாநிலங்கள் தரமான நெல் ரகங்களுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 56.25 ஆகக் கொள்முதல் விலைகளை வரையறுத்துள்ளன என்று கூறுவது சரியல்ல. உண்மையில் 1967-68-ம் ஆண்டுக் காலத்திற்கென உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து நெல் கொள்முதல் செய்வதற்காக, வேளாண்மை விலைகள் ஆய்வு ஆணைக்குழுவினால் இந்த மாநிலங்களுக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட விலைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மாநிலங்கள்.

(1)

1. பீஹார் (குவிண்டால் ஒன்றுக்கு)	ரூ. 46
2. கேரளம் (குவிண்டால் ஒன்றுக்கு)	46
3. உத்திரப் பிரதேசம் (குவிண்டால் ஒன்றுக்கு).	43
4. மேற்கு வங்காளம் (குவிண்டால் ஒன்றுக்கு)	40
5. மத்தியப் பிரதேசம் (குவிண்டால் ஒன்றுக்கு)	44

கேரளத்தில், வேளாண்மை விலைகள் ஆய்வு ஆணைக்குழு பரிந்துரை செய்த வீதத்தை விட மிக உயர்ந்த வீதத்தில் நெல் விலைகள் வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் 1967-68 பருவ காலத்தில், மட்ட ரக நெல்லுக்கு குவிண்டால் ஒன்றின் விலை ரூ. 43 ஆக இருக்க வேண்டும் என்று இந்திய அரசு கருத்துரை தெரிவித்தது. மற்ற நெல் வகைகளுக்கும் அவற்றின் தர வேறுபாடுகளைக் கண்காணித்து விலையை மாற்றி அமைக்குமாறு கூறியது. நன்கு ஆலோசனை செய்த பிறகு, இந்த அரசாங்கம் 15-8-67-லிருந்து நெல்லிற்குக் கீழ்க்கண்ட பேரளவு விலைகளை வரையறுத்துள்ளது :

சிறந்த ரகம் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 48.

நடுத்தர ரகம் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 45.

மட்ட ரகம் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 43.

(இ) அரசாங்கம் தற்போது வரையறுத்துள்ள விலைகள் உற்பத்தியாளர்களுக்குப் போதுமான வருமானத்தை அளிக்கும் என்று கருதப்படுவதால், விலைகளை மேலும் உயர்த்துவதற்கான செயற்குறிப்பு எதுவும் தற்போது இல்லை. விலைகளை மேலும் உயர்த்தினால், பயன் கொள்வோர் அதன் விளைவாக அரிசிக்கு அதிகமான விலை கொடுக்க வேண்டி வரும்.

தமிழகத்தில் அதிகமாகத்தான் கொடுப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் கேரள கொள்முதல் கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. அங்கே நிலப் பிரபுக்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் வகையில் உள்ள கொள்முதல் திட்டம் இந்த அரசிற்கு உடன்பட்டதல்ல. வேளாண்மை ஆய்வுக் குழுவின பரிந்துரைப்படி இந்திய அரசின் ஆலோசனையின் அடிப்படையில் ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி முதல் ரூ. 43, 45, 48 என்ற அளவில் விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாவது கேள்விக்குப் பதில் என்னவென்றால், விவசாயிகளை ஊக்குவிப்பதற்காக விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று இந்த அரசு கருதவில்லை. விவசாயிகளுக்கு உரங்கள், பூச்சி மருந்துகள் கொடுக்கிறோம். கடன்கள் வழங்குகிறோம். அவற்றின் மூலமாகவேலலாம் அவர்களுக்கு இந்த அரசு உற்சாகமளித்து வருகிறது.

[6th March 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சர்க்காரிலிருந்து வாய்க்கால் மூலமாகத் தண்ணீர் கொடுக்கும் பகுதிகளுக்கு விலையை எட்டடி நிர்ணயித்தாலும் பரவாயில்லை. ஆனால், கிணற்றின் மூலமாகத் தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு, இதே விலை கொடுக்கப்படுகிறது. அது அவர்களுக்குக் கட்டுபடியாகத்தான், கரும்பு, மிளகாய் போன்ற பயிர்களை விவசாயம் செய்வதற்குப்போய்விடுகிறார்கள். ஆகையால் கிணற்று நீர் மூலம் விவசாயம் செய்கிற விவசாயிகளிடம் கொள்முதல் இல்லை என்று இந்த சர்க்கார் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உறுப்பினர் கருத்து முற்றிலும் தவறு. இந்த அரசாங்கம் 20 சத வீதத்தான் கொள்முதல் செய்கிறது. அந்த அடிப்படையான விஷயத்தைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய விளைச்சல் 40 லட்சம் டன் என்றால் அதில் எட்டு லட்சம் டன்தான் கொள்முதல் செய்கிறோம். ஏக்கருக்கு இப்போது 20 மூட்டை விளைகிறது. அதில் நான்கு மூட்டைகளை நாம் விலைக்கு வாங்குகிறோம். மீதியுள்ள 16 மூட்டைகளை அவர்கள் வேறு விலைக்கு விற்கிறார்கள். விவசாயிக் கட்டுப்பாட்டின் முக்கியமான அம்சமாக இந்த உணவுப் பொருள் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் பிளானிங் கமிஷன் கொண்டிருக்கிற அடிப்படையான அம்சத்தை விவசாயிக் கட்டுப்பாட்டு வேலையை இந்தத் தமிழக அரசாங்கம் நல்ல முறையில் செய்து வருவதாகத்தான் கருதுகிறது. விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் விலை மிகவும் நியாயமானது என்பதில் மிகத் தெளிவாக இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறது.

திரு. பி. எதிராஜ் : தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கொள்முதல் விலை நியாயமில்லை என்று ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் நாகப்பட்டினத்தில் ஊர்வலமாக வந்து கலெக்டரிடம் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். தூதுக் குழுவாக வந்து அமைச்சரிடம் கோரிக்கை தெரிவித்திருப்பதாகவும் தெரிகிறது. ஆகையால் அந்த விலை அதிகப்படுத்தும் பிரச்சினையை மீண்டும் அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உறுப்பினர் இதைப் பிரச்சாரத்திற்கு வேண்டுமானால் சொல்லிக்கொண்டே யிருக்கலாம். எனக்கு இன்று காலை 11 மணிக்கு தஞ்சையிலிருந்து சிலைத்திருக்கிற தகவல்படி சிலர் விலை குறைவாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு கலெக்டர்கள் மகாநாடு கூட்டி, ஐந்து மாதங்களுக்குள்ள 5 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அது வெற்றிகரமாக நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பெருமையோடு இந்தச் சபையில் நான் சொல்ல முடியும். இன்றைக்கு ஒன்றரை மாத காலத்திற்குள் 2,69,274 டன்கள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காகத் தஞ்சை மாவட்ட மக்களுக்கு நான் நன்றி சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாலாம் தேதி முடிய 1,48,758 டன்கள் கொள்முதலுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கொடுக்கும் விலை நியாயமானது என்ற உற்சாகத்தோடு விவசாயிகள் ஒத்துழைத்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளும் இந்தக் குறுகிய காலத்தில் இரண்டு லட்சத்திற்கு அதிகமான டன்கள் நெல் கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் சில பகுதிகள் திருத்துறைப்பூண்டி, படடுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி போன்ற சில பகுதிகள்தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும். இருந்தாலும் அதிக அளவுக்கு கொள்முதலுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். எத்திராஜ் : தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு ஏக்கர் பயிர் செய்வதற்கு ரூ. 400 முதல் 450 வரையில் செலவு ஆகிறது. மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் இந்த விவசாயச் செலவு கூடியும், குறைந்தும் இருக்கிறபடியால் ஆங்காங்கு ஆகின்ற செலவைப் பொறுத்து விலையை நிர்ணயிப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

[6th March 1968]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்தப் பிரச்சினையை அரசியலுக்குத்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று திரும்பத் திரும்ப சொல்லியாகிவிட்டது. ஒரு ஏக்கரில் இப்போது ஏடிடி போன்ற விதைகள் போடுவதன் மூலம் 30 மூட்டை அளவில் உற்பத்தியாகிறது என்று சொல்கிறார்கள். உர வகைகள், பூச்சி மருந்துகள் இன்னும் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவில் நீர்த் தீர்வையினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று கருதி 40 லட்சம் ரூபாய் வரையுள்ள அந்த வரியை வஜா செய்திருக்கிறோம். ஆகையால் உறுப்பினருக்கு மட்டும்தான் விவசாயிகளிடம் அக்கறை இருக்கிறது என்று கருத்தத் தேவையிலலை. அரசாங்கம் அந்த நச்சு வட்டத்தில் சிக்கி விடக்கூடாது என்பதில், தன் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்க விரும்பவில்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN : In view of the excellent response that has been received for the Government's procurement programme, would it be possible to finish off the procurement of nine lakh tonnes before May and allow free market to exist after May?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் யூகம் தவறானது. சம்பா பயிர்களுக்கு குறியீடு 5 லட்சம் டன்தான். மொத்த அளவில் குறுவையும் சேர்ந்து ஆண்டுக்கு 9 லட்சம் டன்னே தவிர 5 லட்சம் டன் அல்ல. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் குறியீடுகள் முடிந்த பிறகு உறுப்பினர் சொல்லியது போல தாலுக்காவுக்குத் தாலுக்கா உள்ள தடைகள் தளர்த்தப்படுகின்றன. குறிக்கோள் முடிந்தது என்று தெரிந்தவுடனே அதைச் செய்யலாம். மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் உள்ள கட்டுப்பாடு கடந்த ஆண்டு போலவே கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : அமைச்சர் ஒவ்வொரு முறையும் விலையைச் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறபோது அதைக் கட்சிப் பிரச்சாரத்திற்காக சொல்வதாகச் சொல்கிறார். அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஊழியர்களையே தனித் தன்மையில் அழைத்துக் கேட்டால் உண்மை தெரியும். கொள்முதலுக்கு அதிகமாக விவசாயிகள் கொடுத்திப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் வற்புறுத்தலினால்தான் அவ்வளவு கொள்முதல் ஆயிற்று என்பதைப் பரிசீலனை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த விலை நியாயமானதான் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு அமோகமான ஆதரவு இருப்பதால்தான், சென்ற வருஷம் இருந்ததை விட இந்த வருஷம் அதிகக் கொள்முதல் ஆகியிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்களுக்குத் தெரியும். போன வருஷத்தில் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் 2 ஆயிரம் டன்தான் கொள்முதலாகியது. இந்த வருஷம் 22 ஆயிரம் டன் ஆகியிருக்கிறது. தென்னார்க்காட்டில் போன வருஷம் 16 ஆயிரம் டன்தான் இருந்தது இப்போது 50 ஆயிரம் டன்னுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. தஞ்சையில் போன ஜனவரி, பிப்ரவரியில் ஒரு லட்சத்து பதிரூபாயிரம் டன்தான் இருந்தது. இப்போது ஒரு லட்சத்து 48 ஆயிரம் டன்தான் ஆகியிருக்கிறது. திருச்சியில் கொள்முதல் அதிகம் ஆகவில்லை என்றாலும் போன வருஷம் 6 ஆயிரம் டன் என்று இருந்த இடத்தில் இப்போது 8,650 டன்தான் ஆகியிருக்கிறது. கோயம்புத்தூரில் போன வருஷம் 2,200 டன்தான் இருந்த வருஷம் இந்த இரண்டு மாதங்களில் 7,250 டன் வந்திருக்கிறது. வட ஆர்க்காட்டில் போன வருஷம் 9 ஆயிரம் டன்தான் இருந்த வருஷம் 17 ஆயிரம் டன்தான் இருக்கிறது. அப்படி எல்லா மாவட்டங்களிலும் நல்ல முறையில் விவசாயிகள் ஒத்துழைத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சிக்காரர் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக அல்ல. தவறை எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் சொன்னாலும் இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது.

[6th March 1968]

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY : Sir, I would like just to pass on some information to Government. The price for paddy paid in Kerala is 65 rupees per quintal and even that is considered inadequate, having regard to the cost of production in that State. It is not as mentioned by the Hon. Minister.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் ஒன்றும் அதை விமர்சனம் செய்யவில்லை. அதை முற்போக்கான கொள்கை என்று சொல்லவில்லை. கேரள நிலைமை வேறு, நமக்குள்ள நிலைமை வேறு, ஐந்து ஏக்கருக்கு மேலுள்ள நிலப் பிரபுக்களுக்குக் கொடுப்பது, என்ற அங்குள்ள நிலைமையைத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விமரிசனம் செய்வது. அங்கே வருலாவது நம்மிடம் உள்ளதைப் போல அல்ல. நமக்கு வருலாவதில் பாதிக்கட அங்கே வருலாவதில்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN : The Hon. Minister has mentioned that only 20 per cent is collected by procurement. Would it be possible for the Government to give the mirasdars the surplus whenever twenty per cent is procured? Actually there is no such thing as twenty per cent.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நம்முடைய மாநிலம் கூட்டாக இருந்தபோது 20 சதவிகிதம் இருந்தது. நஞ்சையில் 55 சதவிகிதத்திற்கு வந்து விடுகிறது. நாம் ஒரு லெவி முறை வைத்திருக்கிறோம். ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்தவர்கள் கொள்முதலுக்குக் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. பதிமூன்று லட்சம் விவசாயிகள் இதனால் பயன் பெறுகிறார்கள். ஒரு ஏக்கரில் இருந்து 10 ஏக்கர் வரையில் ஸ்லேப் (Slab) முறை வைத்திருக்கிறோம். பத்து ஏக்கர் உள்ளவர்கள் 40 மூட்டை கொடுக்க வேண்டுமென்றும் ஐந்து முதல் ஏழு ஏக்கர் உள்ளவர்கள் கொடுக்க வேண்டியது என்பதற்கு ஒரு ஸ்லாப்பும் இருக்கிறது. நான் இங்கே கூறுவது பொதுவாக உள்ள ஒட்டுமொத்தமான கணக்கு. ஏற்கனவே எவ்வளவு கொள்முதல் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மேலான அளவில் கொள்முதல் செய்யப்படுவதில்லை.

Coimbatore Medical College

*190. Q.—THIRU N.R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

- (a) the estimated expenditure for the construction of buildings for the Coimbatore Medical College; and
- (b) the place where the building will be constructed?

கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரிக்கு எத்தனை லட்சம் ரூபாயில் கட்டிடம் கட்டத் திட்டம் உள்ளது?

(இ) எந்த இடத்தில் கட்டிடம் கட்டப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : (அ) கோவை மருத்துவக் கல்லூரிக்கு இதுவரை ரூ. 30.94 லட்சம் பெறுமானமுள்ள கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு அரசினரால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அக்கல்லூரிக்கு மேலும் தேவைப்படும் கட்டிடங்களின் அவசியம் குறித்து அரசு ஆலோசித்து வருகின்றது.

[8th March 1968]

(இ) அக்கல்லூரிக்கான கட்டிடங்கள் பீலமேட்டில் விளாங்குரிச்சி கிராம எல்லையில் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவரவர்களே, மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கொள்கை அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது இருக்கிறதா? அப்படியானால் எந்தெந்த மாவட்டங்களில் இந்த ஆண்டு அல்லது அடுத்த ஆண்டு ஏற்படுத்தப்படும்?

MR. CHAIRMAN : இது கோயம்புத்தூர் கல்லூரியைப் பற்றிய கேள்வி. அது பற்றி வேறு கேள்விதான் போட வேண்டும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப் : கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரி ஆரம்பிக்க மொத்த (allotment) தொகை எவ்வளவு? இதில் மத்திய அரசு கொடுத்த தொகை எவ்வளவு? மாநில அரசு கொடுத்த தொகை எவ்வளவு? நன்கொடை மூலம் வசூலித்த தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : நன்கொடை மூலம் ரூ. 25 லட்சம் வசூலித்துத் தருவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் ரூ. 5 லட்சம்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் முயற்சியால் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு இடம் தருவதாக வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். மொத்தம் ரூ. 175 லட்சம் என்று திட்டம் போடப் பட்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் சேர்த்து, (advance equipment) முதலியவைகளைச் சேர்த்து ரூ. 2½ கோடியாகும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note—An Asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS

(1) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

[MR. CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-00 p.m. to-day, the following further programme of business has been decided :—

25th March	..	..	Presentation of the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1967-68.
26th March	..	..	Discussion on the Final Supplementary Statement of Expenditure.
27th March	..	..	Non-Official day.
28th March	..	..	No meeting.
29th March	..	..	Holiday
30th March	..	..	Consideration of Appropriation Bills.
1st April	..	..	(1) Consideration of official Bills and Government Resolution. (2) Valedictory speeches.

The Council will sit from 3 to 6 p.m. daily and adjourn on 1st April.

[6th March 1968]

(2) ELECTION OF SIX MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that the following six candidates have been validly nominated for election to the House Committee for the financial year 1968-69 :—

- 1 Thiru G. Krishnamoorthy.
- 2 Thiru C. V. Rajagopal.
- 3 Thiru M. Aiyasamy.
- 4 Thiru A. Ponnappa Naidu.
- 5 Thiru M. Ethirajulu.
- 6 Thiru C. P. Chitrarasu.

As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, six, I hereby declare them to have been duly elected to the House Committee.

In addition to the above, under Rule 173(1) of the Council Rules, I nominate the following two Members to be the Members of the said Committee—

- 1 Thiru Mohanlal Mehta.
- 2 Thiru M. Sankaralingam Pillai.

The Deputy Chairman of the Council shall be ex-Officio Chairman of the Committee.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1968-69—(cont.)

திரு. வில்சன் அபேரல் : தலைவரவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டில் உள்ள வரவு செலவுத் திட்டம் ஒரு உபரி பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும் பல துறைகளிலும் பல வேலைகளிலும் செலவழிக்க வேண்டிய தொகைகள் அவைகளுக்குச் சரியாக ஒதுக்கப்படவில்லை. ஜில்லா ரோடுகளும், பஞ்சாயத்து ரோடுகளும், பஞ்சாயத்து யூனியனிலுள்ள ரோடுகளும் பழுதாக்கி கிடக்கின்றன. அவைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டிய தொகை சரியாக ஒதுக்கப்படவில்லை. இன்னும் ஆற்றங்கரையிலுள்ள ரோடுகள் பழுதடைந்து கிடக்கின்றன. அவைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டிய தொகைகள் ஒதுக்கப்படவில்லை. அதனால் விவசாயிகள் தங்களுக்கு வேண்டிய சாமான்களையும் அவர்களுக்கு வேண்டிய தொகை, ஒதுக்கப்பட வேண்டும். பொதுவாக ஆகவே, அதற்கு வேண்டிய தொகை, ஒதுக்கப்பட வேண்டும். பொதுவாக ரோடுகள் அமைப்பதற்கு பணம் ஒன்றும் ஒதுக்கப்படவில்லை. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ரோடுகள் புதிதாக அமைப்பதற்கு பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. நாகர்கோவில் முனிசிபல் கவுன்சில், மக்கள் நிலம் விட்டுக் கொடுத்து ரோடு போட்டுத் தாருங்கள் என்று கேட்டால் நீங்கள் ரோடு போட்டுத் தாருங்கள் அதை எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்கிறார்கள். ஏன் என்று கேட்டால் அது தான் சட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அரசு அதற்கு வேண்டிய சட்டத்தை மாற்றி புதிய ரோடுகளையும் மின்சார வசதியையும், குடி தண்ணீர் திட்டத்தையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் மழை இல்லாத ஒரு தாலுக்கா விளவங்கோடு தாலுக்கா. அங்கே இருக்கும் மக்களுக்கு குடிக்கவும், குளிக்கவும் தண்ணீர் கிடையாது. சித்தார்பட்டணம்கால் திட்டம் நிறைவேறினால்தான் அவர்களுக்கு நிவர்த்தி கிடைக்கும். அந்தத் திட்டம் விரைவில் பூர்த்தி ஆவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன் ஆண்டுகளை விட இந்த ஆண்டு ஒதுக்கிய தொகை குறைவு. சிறு நீர்ப்பாசனத்திற்காக கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிற்குப் பணம் எதுவும் ஒதுக்கப்படவில்லை. குளங்கள் வண்டல்

[திரு. வில்சன் அபோலஸ்] [6th March 1968]

அந் நிரம்பி தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அந்த வண்டல்களை அகற்றி, அந்தக் குளங்களில் நிறைய தண்ணீர் தேங்கும்படி வழி செய்ய வேண்டும். அந்தக் குளங்களில் முட்டப்பாசி படிந்துவிடுவதால் சீக்கிரமாக வண்டல் நிரம்பிவிடுகிறது. அதை அகற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மேலும் அந்தப் பாசி மறுபடியும் அந்தக் குளங்களில் படியாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தவிர, மக்கள் அந்தக் குளங்களை ஆக்கிரமித்து விவசாயம் செய்ய ஆரம்பித்துவிடுகின்றனர். ஆகையால் இந்த அரசாங்கம் அந்த மக்கள் ஆக்கிரமித்துள்ள நிலத்தைத் திரும்ப எடுத்து முன்னதாக எவ்வளவு பரப்பளவு இருந்ததோ அதே அளவில் அக்குளங்களைத் திரும்பவும் பெரிதாக்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்குப் போதுமான தண்ணீர் விவசாயத்திற்குக் கிடைக்கும். திருவெட்டூர், நட்டாலம், கருங்கல், மேலூரூம் போன்ற இடங்களில் உள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் கூடா அடையாது. அவைகளை பழுதுபார்க்க சரியான தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் பணம் கொடுத்து, அதை வட்டி இல்லாமல் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு கூடுதலான உற்சாகம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நம் உணவு பற்றுக்குறை சிறிதளவு குறையும்.

நாம் மின்சாரத் துறையை எடுப்போமானால், அங்குள்ள டிப்போக்களில் மீட்டர், ஓயர் போன்ற சாதனங்கள் இல்லை. புது கணக்கெண் கேட்டால் அவர்களிடத்தில் தகுந்த சாதனங்கள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதை இந்த அரசாங்கம் கவனித்துத் தகுந்த சாதனங்களை அந்த டிப்போவிற்கு கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் எத்தனையோ ஆயிரம் ஏக்கரில் ரப்பர் பயிர் செய்து இருக்கின்றனர். இந்த அரசாங்கம் கூட 5,000 ஏக்கரில் ரப்பர் நடடு இருக்கிறது. இந்த ரப்பர் டியூபுகள் செய்வதற்கும், பெலான் நல்லது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசாங்கம் ஒரு தொழிற்சாலை அங்கே அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும். அங்கே ஒரு 'ஃபைபரைஸ்' ரப்பர் பாக்டரி, ஆரம்பித்தால் நாகர்கோவிலில் உள்ள ஸ்டேட் டிரான்ஸ் போர்ட் பாடி பில்டிங் ஓர்க்ஷாபில் சீட்டுகள் செய்வதற்கு உபயோகமாக இருக்கும்.

ஓர் இடத்தில் தொழிற்சாலை பெருக வேண்டுமானால் ரயில் பாதையும் துறைமுகமும் மிகவும் அவசியம். ஆகையால் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கன்னியாகுமரிக்கும்-திருநெல்வேலிக்கும் ஒரு ரயில் பாதை போட வேண்டும். குளச்சல் துறைமுகத்தைப் பெரிதாக்க வேண்டும். இதற்காக இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போலீசார் தங்கள் கடமைகளைச் சரியாகச் செய்வது இல்லை. இரவில் தூங்கிக்கொண்டு இருப்பவர்களை தட்டி எழுப்பி, ஸ்டேஷனில் கொண்டு போய், வாயில் சாராயத்தை ஊற்றி, டாக்டரிடத்தில் போய் சர்டிபிகேட் வாங்கி, அவர்களை மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் ஆஜராக்கி தண்டனை வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். இது போன்ற நடவடிக்கைகளை அறவே ஒழிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரிக்குப் பக்கத்தில் கோவளம் என்று ஒரு இடம் இருக்கிறது—அங்கே பல மணல் மேடுகள் இருக்கின்றன. இதுவரைக்கும் போய் பிணத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு வந்துவிட்டு இது தற்கொலை என்று சொல்லி தங்களுடைய பொறுப்பை உதறிவிடுகிறார்கள். இவ்வாறு செய்யாமல் அந்தக் கொலைகளைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் சரியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

நம் நாட்டில் உணவுப் பற்றுக்குறை இருக்கிறது. ரூபாய்க்கு மூன்று படி என்று சொல்லி ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தில் நிற்கிறோம். இது சொன்னாலும், கோவையிலும் மட்டுமே அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. அது

6th March 1968] [திரு. வில்சன் அபோலஸ்]

போல் நகர ஈட்டுப் படி சென்னைக்கும், இப்போது மதுரைக்கும் வரப் போகிறது. ஆனால் இந்தப் படி அரிசித் திட்டமும், நகர ஈட்டுப் படியும் எங்கு முதலில் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்றால், எங்கு cost of living கூடுதலோ அங்கேதான் விஸ்தரிக்க வேண்டும். Cost of living index பார்ப்போமானால், நாகர்கோவில்தான் கூடுதலாக இருக்கிறது. ஆகையால் இவை இரண்டையும் நாகர்கோவில்தான் முதலில் அமுல் படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய சிறுநூலையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி சரஸ்வதி பாண்டிரங்கம் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1968-69 நிதிநிலை அறிக்கை மீது ஒரு சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்ல நான் பிரியப்படுகிறேன். வட சென்னை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஒருகாலத்தில் சொன்னார்கள், “வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது” என்று. ஆனால் இங்கே சென்னையைப் பார்க்கின்றபோது, தென் சென்னை தான் நன்றாக வளர்ந்து வருகிறது. வட பகுதியோ வறட்சி மிகுந்திருக்கிறது. நேற்று கூட நம்முடைய சபையிலே மெரீனா கடற்கரை இன்னும் அழகாக இருக்கவேண்டும், மக்களுக்கு நல்ல விதத்திலே அதை எல்லாம் சீராக, சிறப்பாக அமைக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் மிகவும் அதை வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் வடசென்னையைப் பார்க்கும் போது சென்னையில் உள்ள கழிவுநீரை எல்லாம் குழாய் மூலமாக வெளியேற்றும்போது, அங்கே கடல் நீர் எல்லாம் உள்ளே புகுந்து பாழ்படுத்துகிறது. அங்கே வாழ்கிற மக்களுக்கு என்னென்ன தொத்து வியாதி வருகிறது தெரியுமா? வட சென்னையில் தான் எல்லா தொத்து வியாதி கடும் வருகின்றன. வட சென்னையில் தான் மஞ்சள் காமாலை நோய், காலரா நோய் எல்லாம் வரும். எவ்வளவு தென் சென்னைக்கும், வட சென்னைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதை நாம் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

கல்வித் துறையைப் பார்த்தாலும் கூட 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தான் அங்கே பெண்கள் கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. இருந்தாலும் இன்னும் நெருக்கடி இருக்கிறது. கடந்த வரவு செலவு பட்ஜெட் கூட்டத்தில், நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பெண்கள் தங்குவதற்கான கட்டிடத்தை மாற்றி அமைக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அதை இப்போது ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே வட சென்னைப் பெண்கள் கல்லூரியை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே விதமாக, வட சென்னையில் இருக்கிற கடல் ஓரத்தைப் பார்க்கின்றபோது, கடல் ஓரத்தில் அசுத்தத்தை அகற்றி, நன்றாக ஒரு பூங்கா அமைத்து, ஏழை தொழிலாளர்கள் மாலை நேரத்தில் உட்காருவதற்கு அங்கு வசதி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். வட சென்னையில் இதுவரையில் அப்படி ஒரு வசதி இல்லை. வட சென்னை மக்கள் ஒரு காலத்திலே ஹைக்கோர்ட் பீச்சுக்குச் செல்வார்கள்; மாலை நேரங்களில் அங்கு போய் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் அதைத் துறைமுக விஸ்தரிப்புக்காக எடுத்துக்கொண்ட பிற்பாடு, அப்படி இருப்பதற்கு எத்தகைய வாய்ப்பும் வசதியும் செய்யவில்லை. ஆனால் அகலமாகவும், விரிவாகவும் எண்ணூர் வரைக்கும் ரோடு விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அருகாமையில் இருக்கிற கடல் ஓரம் எல்லாம் பாழ்பட்டுக் கிடக்கின்றது. அங்கே நன்றாக ஒரு பூங்கா வைத்து, மாலை நேரங்களில் வட சென்னையிலும் தென் சென்னையையும் போலவே அந்த மக்களுக்கும் வசதி தேடிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடி தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டால், கிணற்றில் இருக்கின்ற நீரை துரு வாருதல் என்று சொல்வார்கள். துரு வாரினால்தான் சுத்த ஜலம் கிடைக்கும் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் புழல் ஏரியைப் பற்றி நினைக்கிற போது நீண்டகாலமாகவே துரு வாராமல் இருக்கிறது. வண்டல் படிந்திருக்கிறது. அந்த வண்டலை 30 அடி ஆழத்திற்கு எடுத்து அப்புறப்படுத்தி லால் நீரும் சுத்தமாக, குடி நீருக்கு ஏற்றதாக இருக்கும். மதில் சுவர் எழுப்புவதற்காக பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்வது மிச்சப்படும்.

4-00 p.m.

[திருமதி சர்வதரி பாண்டாங்கம்] [6th March 1968]

சினிமாவில் மஞ்சள் நதித் துயரம் என்று சொல்கிறார்கள்; அதுபோல இந்தப் புழல் ஏரியைச் சுற்றி, மதில் கட்டுவது என்பது பொருத்தமாக இருக்காது. அந்த ஏரியை நன்றாக ஆழப்படுத்த வேண்டும்.

அதிலிருந்து அந்த வண்டல் மண்ணை எடுத்தால், அதை உரமாக போட்டால் நல்ல நெல் விளையும். அந்த மாதிரி வண்டலை எடுத்து நாம் பயிருக்கு உபயோகப்படுத்தினால், இரண்டு விதத்திலே லாபம் அடைகிறோம். மதில் சுவர் எழுப்புவதற்காக பலகோடி ரூபாய் செலவு செய்வது மிச்சப் படும். மேலும் மீன்கள் அதிகமாக நீரில் உற்பத்தியாவதோடு மட்டுமின்றி, நீரும் சுத்தமாகிறது. இது பல்லாயிரக் கணக்கான ஏழை மக்களுக்குப் பயன்படுகிறது. தமிழகத்தில் உள்ள ஏரிகள், கிணறுகளை அதே விதமாக ஆழப்படுத்தி, அதில் இருக்கிற வண்டல்களை எடுத்து உரமாகப் பயன்படுத்தினால், நமக்கு மிகவும் சாதகமாக உற்பத்தி இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, கடலோரத்தில் பலா மரம், தென்னை மரம் எல்லாம் நன்கு வளரும். ஆகவே அவைகளை எல்லாம் வைக்கவேண்டும். நம்முடைய தமிழகத்திலே பெரிய தொழிற்சாலைகள், மற்ற நவீன சாதனங்கள் புதிது புதிதாக வருகிறபோது, காடு அழிந்த காரணத்தால் தான் புயல்களும், வெள்ளங்களும் நம்முடைய நாட்டைப் பாதிக்கின்றன. வளர்ந்து வருகிற தமிழகத்தில், முக்கியமாக ஏரி ஓரங்களிலும், குளங்களின் ஓரங்களிலும், புழலேரி ஓரத்திலும், உணவுக்கு தேவையான ஒரு பகுதியை நாம் பயிர் செய்வது மட்டுமல்ல; அந்த ஏரி ஓரமெல்லாம் காப்பாற்றப்படுவதற்கு மிக மிக முக்கியமாக இருக்குமென்று எண்ணுகின்றேன்.

முன்றாவதாக, கல்லியை எடுத்துக்கொண்டால், ஏழை அனாதை இல்லங்களில் உள்ள குழந்தைகள் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் பீஸ் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. இல்லாக் கல்வி மிகவும் வர வேறக்கூடியதுதான். ஆனால் இந்த ஸ்பெஷல் பீஸைக் கட்டுவது என்றால், வெளியில் இருந்து வந்து படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு வருஷத்துக்கு 1 தடவை அல்லது 2 தடவை வசூல் செய்வதை நான் ஆட்சேபிப்பதற்கில்லை. ஆனால் அனாதை இல்லங்களில் இருக்கும் மாணவர்களுக்கு யார் கட்டுவது என்பது பற்றி அரசாங்கம் தான் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். உணவு, உடை கொடுக்கின்ற அரசாங்கம் ஸ்பெஷல் பீஸ் கட்டவேண்டும் என்றால் யார் கட்டுவது? கொடுக்கின்றார்கள். ஒரு குழந்தைக்கு 10 ரூபாய் கிடைக்கும். அதுவும் வசதி இருந்தால் கிடைப்பது; தந்தை இருந்தால் கிடைப்பது; தாய் இருந்தால் கிடைப்பது; இவ்வாறு பாகுபாடு இருக்கிறபோது, அந்தக் குழந்தைகளுக்கு யார் கட்டுவது? ஸ்பெஷல் பீஸைக் கட்டுவது என்பதை நான் உங்கள் மத்தியில் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். “இந்த அனாதை இல்லங்களில் இருக்கின்ற குழந்தைகளுக்கு, ஸ்பெஷல் பீஸ் கேட்கக் கூடாது, அவர்களிடம் வசூலிக்கக் கூடாது”, என்பதை இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்கு நல்லதொரு வாய்ப்பை அளிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை “இந்து” பத்திரிகையில் பார்த்தேன். தானியமே சாப்பிடாத மக்களுக்கு, மத்திய அமைச்சர் ஜி. வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பரிசு கொடுத்தார் என்று. தமிழகத்தில்கூட யார் யார் தானிய உணவு இல்லாமல், இயற்கை ஆகாரம் உண்ணுகிறார்களோ அவர்களை எல்லாம் ஊக்கப்படுத்தி அதற்கான தகுந்த பிரசாரம் செய்து, தானியம் சாப்பிடாத மக்களை அதிகப்படுத்தி, மிச்சப்படும் தானியத்தை தானியம் சாப்பிடும் மக்களுக்கு கொடுக்கவும், இதற்கு அவர்களுக்கு உற்சாகம் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் ஒரு பரிசுத் திட்டத்தை வழங்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த தமிழக அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய சில கருத்தைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது ஓராண்டுக் காலம் இந்த அமைச்சரவை பதவி ஏற்ற பிற்பாடு

[6th March 1968] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

நேற்றுடன் முடிக்கிறது என்று கனம் பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் நேற்றுப் நமக்கு ஞாபகப்படுத்தினார். சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கைப் பற்றி பேச முன்வந்தபோது, “இப்போது தான் மந்திரிசபை அமைத்திருக்கிறார்கள்; இவர்களிடத்தில் நாம் எதுவும் சொல்வதற்கில்லை; இவர்கள் ஓராண்டு ஆட்சி புரிந்த பிற்பாடுதான் அது பற்றி ஏதாவது சொல்ல வேண்டும்” என்று சொல்லி, அப்போது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தேன். இப்போது இந்த ஆண்டு இந்த நிதி நிலை அறிக்கை பற்றி நான் அபிப்பிராயம் சொல்லுமூன், நாட்டிலே நடக்கும் சில விஷயங்கள் நம்முடைய கண் முன்னாலேயே நிற்கின்றன. 22 ஆண்டு களுக்கு முன்பு 1946-ஆம் வருஷத்திலேயே நான் இந்தச் சபையின் மெம்பராக இருந்திருக்கிறேன். அப்போது, இங்கே வந்துள்ள இரண்டு மெம்பர்கள் (1) கனம் ஏ. லக்ஷ்மணசாமி முதலியார், (2) சி.என்.வ.லா. அம்மையார் அவர்கள்—இந்த இருவரும் அப்போதும் மெம்பர்களாக இருந்தார்கள்.

22 வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. 22 வருஷங்களில் மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் முடிந்துவிட்டன. அப்பொழுதெல்லாம் இங்கிலீசுலே பேசினால் ரொம்ப மதிப்பு என்று நினைத்திருந்தார்கள். இப்பொழுது எல்லாம் தமிழிலேயே தான் பேச வேண்டும் என்ற எண்ணம் சென்ற 10 ஆண்டுகளாக ஏற்பட்டு அது தீவிரம் அடைந்து வருகிறது. அந்த மாதிரி நிலைமையிலே, நாட்டிலே பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய நண்பர் திரு சிற்றரசு கூட “சின்னராஜா” என்று இருந்த தன்னுடைய பெயரை சிற்றரசு என்று மாற்றிக் கொண்டதாக தெரிகிறது. அந்த மாதிரி, நாட்டிலே பல காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன. கடைசியாக, உங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் “எதிர் கட்சித் தலைவரவர்களே”, என்று விளித்தது போல், நாங்கள் ரொம்ப காலம் ஆட்சி செய்தது மாறி, இந்த பக்கம் உட்காரவேண்டிய நிலைமை சென்ற ஆண்டு ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆனால், நாங்கள் தோற்றாலும் மற்ற மாநிலங்களிலே ஏற்பட்ட துரதிருஷ்டம் இங்கு இல்லாமல், நம்முடைய மாநிலத்திலே ஒரு கட்சி சார்பிலே ஒரு அடிப்படையுடன், ஒரு கட்சி மந்திரி சபை ஏற்பட்டது குறித்து நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அதுவும் குறிப்பாக, இங்கே தலைமை வகிக்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்ல நியாயம் ஆனவர் என்று பலராலும் போற்றப்படுபவர்—ஆதலால், அவருடைய தலைமையிலேயே இந்த மாநிலம் ஒருமைப்பாட்டுடன் நடந்து வரவேண்டும். மற்ற மாநிலங்களைப் பார்த்தால், அங்கே இருக்கும் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கட்சிவிட்டு கட்சி மாறி அரசாங்கங்களை கவிழ்த்து வருகிறார்கள். ஆனால் இங்கே இருக்கும் அரசு ஒரு கட்டுப்பாட்டுடன் ஒரு உறுதியான மனப்பான்மையோடு நடப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது நமக்கு ஒரு ஆறுதல் வரத்தான் செய்கிறது. அந்த முறையிலே அவர்கள் ஒரு வருஷம் காலம் ஆட்சி நடத்தியதை நான் வரவேற்கிறேன்.

இந்த அடிப்படையிலே நம்முடைய அரசாட்சியிலே சென்ற ஒரு வருஷம் நடந்த சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது எல்லோரும் எதிர் பார்த்தார்கள், இதிலே ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுகிறார்கள் இதனால் வரவு செலவு திட்டத்திலே ரொம்ப “deficit” வரும்—அதாவது நிதி நிலை பற்றாக்குறை வரும் என்று நினைத்தார்கள். நமது நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னது போல், இதிலே பெரிய, பெரிய “financiers” அதைப் பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்லி ஏமாற்றும் அடைந்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், நான் அப்படி ஒரு “financier” என்று இல்லாவிட்டாலும் கூட, நானும் கூட நினைத்தேன் “இப்படி ஒரு திட்டம் கொண்டு வருகிறார்களே இதற்கு எல்லாம் பணம் காலாமல் போய்விடுமே” என்று. ஆனால், இவர்களுக்கு எல்லா வகையிலேயும் அதுவும் “Revised Estimate”-லேயும் கூட ஜாஸ்தியாகவே வந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த முறையிலே பற்றாக்குறை 45 லட்சம் இந்த வருஷம் என்றாலும், அடுத்த வருஷம் அதிகப்படமான அளவிலே இருக்கும் வகையிலே இவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் நல்ல அதிருஷ்டசாலிகள் என்று கூட நான் சொல்லுவேன்.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1968-69

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [6th March 1968]

4 10
p.m.

மற்றும் நான் இங்கே ஒரு எச்சரிக்கை சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது "sales tax" போன்ற குறிப்புகளிலே நீங்கள் எதிர் பார்க்கின்ற பணம் அடுத்த வருஷத்திலே வருமா என்பதை நீங்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அதிலே 6, 7 கோடி ரூபாய் அதிகமாக முறையிலே உதாரணமாகத் தான் நான் இதைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக, பருத்தி நிலைமையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். போன் வருடம் 86 ரூபாய் இதே வட்டாரத்தில் விற்பது. அது இப்பொழுது 40 ரூபாய்க்கு விற்கிறது என்று எனக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அந்த மாதிரி பார்க்கும் பொழுது, ஒரு பொருளின் விலை இப்பொழுது பாதி விலையாகும் பொழுது, ஒரு பொருளின் பார்க்கின்ற பணம் வருமா என்று பார்க்க வேண்டும். அதாவது "anticipated income" நீங்கள் எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு வருமா என்று பார்க்க வேண்டும். இதே மாதிரி, மினகாய் வத்தல் போன்றவைகளுக்கு அது மாதிரி வருமா என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன். அப்படி வந்தால் மிகவும் நல்லது தான். அந்த முறையிலே இந்த பட்ஜெட் எதிர் பார்க்கின்ற அளவு பணம் வருமா என்பதை யோசித்து இந்த அரசு காரியங்களை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக ஆரம்பத்திலேயே "Finance Commission" நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு மாதிரியல்லாமல் இந்த "Constitution"-யே மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். பத்திரிகையிலே இது பற்றி நான் விமரிசித்ததைப் பார்த்தபோது "Constitution"-யையே மாற்றுவது சாத்தியமான காரியமில்லை என்றே நினைக்கிறேன். ஆனால், "Finance Commission"-க்கு இது பற்றி "reference" கொடுப்பதாலே இன்னும் விரிவாக ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், மிகவும் நல்லது என்று நினைக்கிறார்கள். ஏனென்றால், இதுவரை சொல்லுவதை எல்லாம் இங்கிருந்தவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இடமில்லாமல், இரண்டு பேரும் அவர்களுடைய கட்சியை வெண்டிய நியாயத்தை முடிவு செய்வதற்கு ஒரே வாய்ப்பு இருக்கின்றது இப்பொழுது என்றே கருதுகிறேன். இவர்கள் சொல்லி முடிவதற்குள் னேயே அங்கேயும் "Finance Commission" என்று வைப்பதில், திரு. தியாகி என்பவரை அங்கே போட்டிருக்கிறார்கள். எக்ஸ்ப்ளேட்டர் டெண்டர் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவதை விட, இந்த "Finance Commission" உடன் அந்த விஷயம் தீர்ந்துபோய்விடும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற வடுஷம் கவர்னர் உரை மீதான விவாதத்தின்போது, நான் இந்த டி. அரிசி திட்டத்தை பற்றிச் சொன்னேன். அப்பொழுது எல்லா ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் சொன்னார்கள், "எழைகளுக்கு படி அரிசி போடக் கூடாது என்று தானே நினைக்கிறீர்கள்; அதனால் தானே இந்த திட்டத்தை எதிர்க்கிறீர்கள்" என்றார்கள். நான் இப்பொழுது சொல்லிக் கொள்கிறேன். இது நல்ல ஒரு திட்டம் என்றாலும் கூட, இதைப் போகப் போக மேலும் பல இடங்களுக்கு விரிவு படுத்த முடியாத நிலைமையில் தான் இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறது. அப்படி பணத்தை நல்ல முறையிலே விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து, உணவு அபிவிருத்தியை இன்னும் அதிகமாக்கச் சொல்லலாம். இதை நான் நல்ல எண்ணத்துடன் தான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். எனவே, இந்த திட்டத்தை மறுபடியும் புனர் ஆலோசனை செய்து இந்த திட்டம் உயோகமானது தானா என்று பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த அமைச்சரகத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிர்வாக செலவினங்களைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளை சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே, நம்முடைய நிர்வாக அமைப்பைப் பற்றி, நிர்வாகத்தில் இவ்வளவு தான் செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு அபிப்பிராயம் இருந்தபோதிலும் கூட, காலப் போக்கிலே வடுஷாவடுஷம் சந்த

6th March 1968] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

அளவுக்கு இருக்க வேண்டும் என்பது மாறி இப்பொழுது இன்னும் மடங்கு, மூன்று மடங்கு என்று உயர்ந்து நிர்வாகச் செலவு அதிகரித்திருக்கிறது. இதைப் பற்றிப் பேசும் பொழுது, திருமதி டீ.சுமி சிடுஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கூட இதை நன்றாகச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். எனவே இதைப் பற்றி இந்தப் புதிய சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் எல்லாம் ஆரம்பத்திலே சில கருத்துக்களைக் கொண்டு தீவிரமாக காரியங்களை ஆற்றினார்கள். இப்பொழுது அதிலே சணக்கம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, நண்பர் திரு. மாதவன் அவர்கள் அதிலே துடிப்பாக இருந்து காரியங்களை ஆற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது விவசாயத் துறையிலே "Electricity" கொடுப்பதும், மற்றும் கிணறு தோண்டுவதற்கு ஏராளமான பணமும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது குறித்து விவசாயிகளின் சார்பிலே நான் நன்றியை இந்த அரசுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பருவ மழையை நம்பி, அது அடிக்கடி பொய்ப்பித்து விடுவதைப் பார்க்கும்பொழுது, நாம் இனிமேல் அதிகக் கிணறுகளை விவசாயிகளுக்கு வெட்டிக் கொடுத்து, நம்முடைய விவசாயத்தைப் பெருக்குவதுதான் நல்ல முறையாக இருக்க முடியும். அதைத்தான் நாம் நம்பியாக வேண்டும். கிணறுகளுக்கு ஏராளமான பணம் கொடுக்கிறோம். 5,000 ரூபாய் வரை கொடுப்பதாக இப்பொழுது ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. ஆனால் கிணறுகளை வெட்டி விட்டு தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லி மக்கள் பல இடங்களிலே ஏமாற்றும் அடைந்து விடுகிறார்கள். இதனால் அரசாங்கத்தில் பணமும் வெகுவாக விணுகிவிடுகிறது. அதனால் தான் நான் விவசாய அமைச்சரிடம் சொன்னேன், "Drilling machine" வாங்க வேண்டுமென்று. ஆனால் அவர்கள் அப்படி "Drilling machine" வாங்குவதிலே அன்னிய செலாவணி போன்றவைகளிலே மிகுந்த கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் இங்கே நடக்கும் அகில உலக பொருட்காட்சியிலே, ரஷ்ய வினுடைய ஒரு ஸ்டாலுக்குள்ளே போனேன். அங்கே இந்த "Drilling machine", வைத்திருக்கிறார்கள். பக்கத்திலே இருந்தவர்கள் நம்முடைய சர்க்காரிடம் சொல்லி இதை வாங்கச் சொல்லலாமே என்றார்கள். ஆனால், அப்படிப்பட்ட "Drilling Machine" ஐ கேரளாவுக்கு இலமாக கொடுத்திருப்பதாக தெரிகிறது. ஆனால், நாம் அதை வாங்க வேண்டும் என்றால் தான் பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று என்னுடைய நண்பர்களிடம் சொன்னேன். நாம் இந்த "Drilling machine"-ஐ வாங்கி கிணறுகளை வெட்டினால், எப்படியும் தண்ணீர் கிடைக்கும்; நம்முடைய பணமும் வீணாகாது. அவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை என் நான் சொல்லுகிறேன் என்றால், நம்முடைய விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த 16-ஆம் தேதி அருப்புக் கோட்டைக்கு வருகிறார்கள்; அங்கே அவர் அரை மணி நேரம் இருந்தால் போதும்; அங்கே வெட்டப்பட்ட 10 கிணறுகளைக் காட்டி, அதிலே ஒரு சொட்டு தண்ணீர் கூட கிடைக்காததை நேரிலே காட்டுவேன். மதுரை ஜில்லாவிற்கு பக்கத்திலேயும் கூட 5 ஆயிரம், 10 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து வெட்டிய கிணறுகளில் ஒரு பொட்டு தண்ணீர் கூட கிடைக்கவில்லை. எனவே, இப்படி நஷ்டமும், ஏமாற்றமும் நம்முடைய விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும்பொழுது, இந்த "Drilling Machine" போட்டு கிணறுகளை வெட்டினால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாகத் தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்படவில்லை என்று சில பேர் சொன்னார்கள். இந்த மாகாணத்தில் ஏற்கெனவே ஏற்படுத்தியுள்ள தொழில் போதும். தொழில் மந்திரியாக திரு. வெங்கட்ராமன் இருந்த போது ஏராளமான தொழில் முன்னேற்றம் செய்து விட்டார்கள். மொத்தத்தில் நாம் நிறைபத் தொழில் அபிவிருத்திக்காக செலவழித்து விட்டோம். இப்போது விவசாயத்தில் சரியானபடி அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஏற்கெனவே இருக்கும் தொழில்களை நன்றாக நடத்துவதற்கு அதிக பணம் செலவிட வேண்டுமென்று, நம்முடைய "தொழில் அமைச்சர்

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [6th March 1968]

அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழிற் பேட்டைகள் பல இடங்களில் கட்டி இருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் தொழிற் பேட்டைகளில் உள்ள கிடங்குகள் காலியாகக் கிடக்கின்றன. இடுப்பிலும் இன்னும் பல ஊர்களில் புதிதாகக் கட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எங்கள் விடுதலையில் இந்நிலைத் தொழிற் பேட்டையில் இந்நிலை இடங்களில், பல இடங்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் கவனித்து, அதற் கெல்லாம் வேலை வாய்ப்புகள் செய்து தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். அந்த இடத்தில் வேலை செய்ய வேண்டுமென்றதற்காக முதல் போட்டாவர்கள், வேலை செய்வதற்காக முதல் போட்டுவிட்டு வேலை செய்யா மல் இருப்பது நல்லது அல்ல. அந்த இடங்களில் காரியங்கள் நன்றாக நல்ல முறையில் செய்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது மத்திய அரசு இன்ஜினியரிங் காலேஜ்-பாலிடெக்னிக் 1—5 இடுக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். “Propostional Ratio” இப்போது மறுபடியும் ஆலோசனை செய்து 1—3 இடுக்கலாம் என்று அறிக்கை விட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த முறையை இனிமேல் அமுல் நடத்த வேண்டும், இன்று காலையில் நம்முடைய “Technical Education Director” இன்ஜினியரிங் படித்திருக்கிறான். அவருக்கு இன்னும் வேலை கிடைக்க வில்லை என்று சொல்லி வருத்தப்பட்டார். இனிமேல் படித்துவிட்டு வருப வர்களுக்கு வேலை கொடுக்க என்ன துறைகளில் முடியும் என்பதை இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டும். இன்னும் ஏராளமான இன்ஜினியரிங் கல்லூரிகளை ஆரம்பித்த மேலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஏற் படுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னைப் போல் அந்த காலத்தில் பி.எ. படித்தவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பது கஷ்டம். ஆனால் இப்போது பி.எ. படித்தவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு சொல் கிறேன். இப்போது 300 மைல் ரோடுகளைத்தான் “Higways” எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். முன்பு இது 250 மைலாக இருந்தது. சில பஞ்சாயத்துக்களில் 275 மைல். ரோடுகள் இருக்கின்றன. இவைகளை எடுத்துக் கொள்வதா வேண்டாமா என்பதற்காக “Select Committee” போடுகிறார்கள். ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு ரோடை எடுத்துக் கொண்டால் எங்கள் ஊருக்கு பஸ் விட வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ரோடு “Highways”-ல் இருந்தால் பஸ் விடுவதை என்று சொல்கிறார்கள். அந்த மாதிரி முறை இருப்பதால் அதற்குப் பணம் ஒதுக்க வழி இருக்குமா என்று பார்க்கும்படி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

4-30
p.m.

இந்த பட்ஜெட்டில் லாட்டரி போடப் போவதாக சொல்லப்பட்டு இருக் கிறது. இது அவசியம் போடத்தான் வேண்டுமா என்பதை அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். போன ஞாயிற்றுக்கிழமை “ஜாக்-பாட்” பந்தயத்திலே அரசாங்கத்திற்கு ரூபாய் 8,000 வரியாக கிடைத்து இருக்கிறது. இந்தமாதிரி எவ்வளவோ பணம் வரும். சர்க்கார் லாட்டரி நடத்துவதால் “சர்க்கார் லாட்டரி” ஆகிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ஒன்றும் இல்லை. சர்க்கார் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. லாட்டரி நடத்தத்தான் நம் பொருளாதாரத்தை சீர் செய்ய முடியுமா என்பதைப் பற்றி யோசிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியில் நம்முடைய நண்பர் திரு. சிற்றரசு அவர்கள் மிகவும் ஆவேசமாகவும், ஆத்திரத்தோடும் பேசினார்கள். எனக்கும் அவர் பேசி யதில் பாதி ஆத்திரம் தான், அவர் சொன்ன கருத்தில். இப்போது அரசியல் எப்படி ஆகி விட்டது என்றால் ஒருவரை ஒருவர் தாக்குறைவாகப் பேசுவது. யார் எந்தக் கட்சியை சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அரசியல் ரீதியில் ஒரு தரமான முறையில் காரியங்கள் நடத்திக்கொண்டு போக வேண்டும். என்னைப் போன்றவர்கள் இன்றைய அரசியல் நிலை மையில், அரசியலில் இருக்க லாய்க்கு இல்லை என்று நினைக்கத் தோன்று கிறது. மேலையில் பேசுவார்களைத் தரமாகப் பேசும்படி அந்தந்த கட்சித்

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [6th March 1968]

தலைவர்கள் உத்திரவிட வேண்டும். எதிர் கட்சியில் இருப்பவர்களில் இதற்கு பொறுப்பானவர் மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் என்று சொல்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியில் இதற்கெல்லாம் பொறுப்பானவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இரண்டுபேரும் கூடிப் பேசி, இந்த மாகாணத்தில் அரசியல் நன்றாக இருக்க வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக “Language Issue” அது குழப்படியாக, இருக்கிறது. நேற்று எங்கள் தலைவர் மற்ற கட்சித் தலைவர்களுடன் கூடிப் பேசி இருக்கிறார்கள். எங்கள் தலைவர் மதுரைக்கு போய் இருந் தார்கள். அங்கே இருக்கும் ஸ்தானிகளுக்கு இந்தி என்று சொன்னாலே “அலெர்ஜியாக” இருக்கிறதே என்று சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி இப்போது எல்லா இடத்திலும் “Prestige”, வந்து இருக்கிறது. எப்படியாவது நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டும். நாம் தீர்மானத்தை போட்டு விட்டோம்—தமிழே என்று. அது மிகவும் அதிர்ச்சியாகப் போய் விட்டது. எதிர்காலம் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும். இந்த சர்க்கார் நம் மாகாணத்திற்கு நல்ல பெயர் கொண்டுவருவதற்கான சூழ்நிலை உண்டாக்க வேண்டும். திரு. சிற்றரசு அவர்கள் முடித்த மாதிரி இறுதியில் முடித்து, அதே கருத்துகளை சொல்லியே என்னுடைய சிற்றுரையை முடித்துக் கொள் கிறேன்.

THIRU K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Respected Chair- man, Sir, I am also very much desirous to speak in Tamil. But as I want to speak about the Centre-State relations, the Constitution dealing with it and all that, I think it would be better for me to speak in English.

Sir, at the outset I would like to express my sincere wish and prayer that the Hon. the Chief Minister should be speedily restored to normal health so that, I hope, he will come here and reply to our debate in his usual felicitous manner. The second thing that I want to say is this. Whatever may be the beauty and artistic per- formance of the Budget on paper, to implement the proposals therein, it is necessary that in our country there should be peace and amity in our national life, especially in the industrial sector, in the agricultural sector, and in our educational institutions. We regret to say that there are violent disturbances in the industrial sector; student unrest and indiscipline in the educational institutions and want of respect to teachers. In the agricultural sector, there are the agrarian disputes fomented by interested people. Our experi- enced Member Sri Jayarama Reddiar said there were mutual recrimi- nations and other things going on, sometimes leading to violence. Therefore, I would appeal to all political parties and leaders to put their heads together and appeal to the students and appeal to all others that they may lead a peaceful and good life so that the great Tamil Nad with its ancient tradition of peace and amity and respect may again take its rightful place not only in India but in the comity of nations. This is absolutely necessary, according to me, to see that the budget proposals are implemented so fully and well so that we will have economic development and prosperity soon in our country. The next thing is a very important thing. I would like, therefore, Mr. Chairman, Sir, to crave your indulgence to deal at length with that particular matter. We in our State when we frame our Budget are not able to do it in an unlimited manner at all (The hon. Member was not audible).

[6th March 1968]

MR. CHAIRMAN : I think the other mike will co-operate better with the Hon. Member.

THIRU K. BALASUBRAMANYA AYYAR : The other mike is rather a strange figure (*Bayam aka irukirathu*) (An hon. Member : Like your cap). I imitated the Hon. Chairman by wearing a black cap. The Hon. Chairman has changed it to a white cap but I have not done it. I hope you will excuse me for giving this information.

Our State cannot frame its Budget proposals in a free atmosphere in an unlimited manner. Our financial competence is coterminous with our legislative competence. That is the first thing. And the second thing is our economic relationships are entirely controlled by two bodies. One is the Finance Commission appointed every five years and the other is the great Planning Commission, and it is according to the directions, decisions and recommendations of these two bodies only that we can frame our Budget. We are able to impose new taxes according to the list given to the States now. Up till now four Finance Commissions have been appointed, and the Fifth Finance Commission, fortunately, has been suggested by the Deputy Prime Minister and the Minister for Finance, and the names of the Members also have been announced. They will soon function. Every recommendation of every Finance Commission up till now—the first, second, third, and also the fourth headed by Dr. Rajamannar—has been that there should be a review of the Centre—State relationship in respect of financial resources and that that review is almost imperative. This recommendation is also seen in the report of Third and the Fourth Finance Commissions. Therefore, it is high time that we thought of having a review of the Centre-State relationship. Article 280 of the Constitution prescribes the functions given to the Finance Commission. They are of three kinds. One is the devolution of the Union taxes, duties, and so on. The second is the devolution of certain duties which are imposed for the sake of the States, and which have to be given to the States. The third is, the grants given to the States under Article 275. This is a separate matter. These are the three provision by which the Centre is able to give help to the States. (Thiru R. M. Seshadri : There is Article 282). That is a residuary article. I have studied the whole thing. There is some difficulty about that Article. Therefore, I am not mentioning it. These three Articles give full power to the Finance Commission. Now various difficulties have arisen in regard to the interpretation of these Articles. The first article is Article 275. This Article enables the Union Government to give grants. The question is, whether the Finance Commission can take into account the fact that they can give grants for capital expenditure also, and for plan and non-plan expenditure also. One construction has been given to Article 278 that these grants can be made for the purpose of aiding revenue expenditure—according to accounting terminology, it is revenue expenditure—and plan expenditure and capital expenditure. Another construction given to the Article is that only grants have to be given in aid of the revenue expenditure. There-

[Thiru K. Balasubramanya Ayyar]

it is in the terms of reference to the Fourth Finance Commission, nothing was mentioned about the plan expenditure at all. They say in their report that they did not concern themselves with the plan expenditure and therefore had made no recommendations. One important plea has been made before the Fourth Finance Commission, and that is that inasmuch as the proviso to Article 275 mentions about capital and recurring sums, it means also capital and recurring grants to the States. Otherwise the proviso need not have been put there. Of course, if I begin to read the Articles and the proviso here, it will take more time, and therefore I am not reading them. When the proviso to Article 275 speaks about grants-in-aid to States of a capital and recurring nature, it means grants for capital and revenue expenditure also. Therefore Dr. Rajamannar in his note has specially emphasised that the construction of Article 275 should be made clear once for all. It is better that, in spite of the fact that our respected friend Thiru Jayarama Reddiar feels that they cannot amend the Constitution, they amend the Constitution for this purpose, because a large number of States have come into existence now. It is not so easy for the Centre to discard the views of the States. After 15 years of the coming into force of the Constitution, we are taking up this question, now. Every Finance Commission has stated that there should be a review of the Union-State relationship. Therefore I think there should be no difficulty, at least for those who are interested in the Centre State relationship, in amending the Constitution. The Constitution has been amended previously for other purposes. It should be amended now for the purpose of stating whether Article 275 applies also to the capital expenditure, and whether grants-in-aid should be given for revenue expenditure and also capital expenditures.

So far as income-tax is concerned, they have made some provision. Eighty per cent of the tax will be distributed to the States. But there is an important thing called Corporation tax. Unfortunately, Article 271 has stated that tax on companies shall not include Corporation tax. Originally, at the time when the Constitution was framed, what the Government of India did was to bracket the Corporation tax with income-tax. Therefore, for some time, income-tax was brought and Corporation tax was brought into the divisible pool. Under the Finance Act of 1959, the position was made clear. Under this Act, no Corporation tax can be put into the divisible pool for the purpose of the States getting funds. Now at the time when the Constitution came into existence, there were very few companies. Now a large number of companies have come up in our State. Our former Industries Minister, Thiru R. Venkataraman, has stated that 673 companies were registered. A large number of companies have come into being, and we find from the last year's accounts a sum of Rs. 390 crores has come from Corporation tax, while Rs. 250 crores have come from income-tax. The Corporation tax has gone up by $1\frac{1}{2}$ times the income-tax. It is high time that the Corporation tax also was included under income-tax. There is one thing more. Instead of leaving it merely as a term of reference to the Finance

400 GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1968-69

[Thiru K. Balasubramanya Ayyar] [6th March 1968]

Commission, it is better that the Constitution itself enunciates the principles—the principles on which the distribution should be made between the various States. A number of principles have been argued and mentioned, and each State has put forth its own idea. Population is one factor. Then comes the contribution to the sinking fund. The third is the socially backward State, which requires assistance. All these have been mentioned. When the question comes to be decided, it more or less changes with the opinion of the particular Financial Commissioners who are appointed. It goes on changing with the opinion of the Members who are appointed by the Commission. Therefore, Dr. Rajamannar in his note also recommended that the Constitution should enunciate the general principles. It should not be left to the Finance Commissions to interpret it and apply it to the particular States. The general principles, namely, population, contribution, social backwardness, and the per capita income, should be enunciated, and these should be taken into consideration. Equal credence should be given to all these factors and the amount finally determined. All these must be enunciated in the Constitution. So, for these fifteen years, we have found all these difficulties.

4-40
p.m. Then the Planning Commission comes into the picture. The Planning Commission has got the power to allocate funds for the purpose of meeting capital expenditure and so on. The Finance Commission, which is a statutory body under the Constitution and appointed by the President, has power to give recommendations to the Government. This constitutional body has been deprived of the power, and the Planning Commission, which is not a constitutional body, but which is appointed by the Government of India, and which has come into existence after the Constitution came into force, has now got full power to decide all these things. That is why a reduced provision has been made for Plan expenditure in the Fourth Plan period. That is why our share also becomes a little less. That aspect also should be examined by the Finance Commission. There should be only one statutory body that should have the power to take into consideration the plan expenditure and the revenue expenditure and make recommendations for the distribution of the proceeds of the divisible pool under Article 282. But the Planning Commission has now used Article 282 for the purpose of giving grants to the State. If one reads Article 282, it will be found how inappropriate it is for the Planning Commission to use that Article. Article 282 only says that the Union or the State may make any grants for any public purpose.

(Thiru N. V. Natarajan in the Chair).

It does not refer to a grant to the State. The Union or a State may make grants for any public purpose notwithstanding that the purpose is not one with respect to which the Parliament or the Legislature of the State may make laws, that is, a specific public purpose for which no provision has been made according to

6th March 1968] [Thiru K. Balasubramanya Ayyar]

the parliamentary laws. Therefore, it has been pointed out that Article 282 is merely a residuary Article which gives power to the Union or the States to give money for any specific purpose, which is not provided for by Parliamentary laws. That Article cannot be used for enabling the Planning Commission to give regularly grants for the purpose of Plan expenditure. That provision has to be made in the Constitution so as to enable the Finance Commission to give grants to the State. These are the main difficulties which are in our way and it is in view of these difficulties that we want a review of the Centre-State relationship. Even with regard to Union excise duties, some difficulties have arisen. The Union Government have imposed additional excise duties in 1963 and so on, during the period of the National Emergency. Additional excise duties are not to be included in the divisible pool, because they have allocated it for Union purposes. The Finance Commission has taken that into consideration and said that if the Act remains in force for three years, they should also be included in the divisible pool. These are very important things which should be looked into by a big body. The Finance Commission is appointed every five years. It works for nearly six months or one year or so and then it is wound up. Afterwards when the Plan resources change from year to year, there is nobody to help. It is all in the air. The Government of India do the whole thing. Therefore, it is absolutely necessary that there should be a Standing Finance Commission. The Hon. the Chief Minister stressed this point in his address in June. That point has been accepted by many economists. For instance, the Fourth Plan has not yet come into operation. Who is to allocate the funds and what is to be done? The Finance Commission is going to be appointed and an interim report will be published in September and then till 1969 it may go on and make recommendations. Of what use will it be for the States? Therefore, we should support the plea for the establishment of a Standing Finance Commission. When there is such a Standing Finance Commission, I would also make another suggestion which was made by the President of the Indian Economists' Conference which was held in Madras in January and of whose Reception Committee our Minister for Industries was the Chairman. The President has made the suggestion that a Standing Finance Commission is absolutely necessary in order to have co-ordination and liaison with the Finance Commission and there should be a Planning Finance Commission in every State also because it can look into all the problems and make representations to the Finance Commission then and there. The Chief Minister can very well be the Chairman of the State Finance Commission and the Finance Minister and other officials may be members. A suggestion is made that there should be a Finance Commission for the States also. Therefore it is that I make bold to make the suggestion that we should have a Standing Finance and Planning Body here also. I add 'Planning' because the Planning Commission is there. Unless it is abolished, it would not go. Planning Commission has come to stay and it may go on. Therefore, I suggest this to the Planning Commission. Now the Chief

[Thiru K. Balasubramanya Ayyar]

[6th March 1968]

Minister alone goes at the time of the National Development Council meeting. By that time the plans framed by the planners become rigid. The Chief Minister will be arguing before a brick wall and nothing happens. Therefore, the Chief Ministers find it always very difficult to express the requirements of the States then. Therefore, it will be better if the whole thing is put in shape in the State itself by the Planning Finance Commission here. It should have other functions in the State. For example, a number of panchayats have come up and there should be devolution of finance to these panchayats. That is a matter similar to the relationship between the Centre and the State. There should be some regulation by which moneys are given to the panchayat unions and so on. There are also the problems of block development. Recently a Special Officer was appointed and he drew up a report. I do not know what happened to that. They were mentioning about some conference to be held on the 29th December. I do not know whether it was held. That is an important matter. A number of Block Development departments are there. There is a strong feeling that the Development Department is much greater than the development that it is responsible for. Therefore it is that they want to examine the whole question. The Special Officer has examined it and made suggestions for the co-ordination of the department with the Revenue Department and so on. That function also can be given to the State Finance Commission or Planning Board. Therefore it is I make this suggestion, a suggestion which has been made by an expert.

According to the directions of the Planning Commission, this State was asked to find resources by taxation to the extent of Rs. 105 crores. On our ability to do that depended much of the devolution of finance, and we should prove ourselves to be good boys. The hon. Member Thiru Ethirajulu was complaining about that and, therefore, I am explaining how the situation arose. Now our State has somehow managed to have Rs. 82 crores. Already we had Rs. 52 crores by additional taxation and now we will have another Rs. 30 crores. Upon the fulfilling of three-fourths of the target fixed, the Chief Minister pleads for more devolution of financial powers from the Centre. Last year, you may remember, when resources were asked for, a twenty-five per cent surcharge was immediately levied upon the landholders. We had to protest against that. Now the life of that Bill has expired and that is an end of the matter. Sometimes, the Centre gives directions to the States and expects them to carry them out. They have got the whip hand of finance and this is the result. The sales tax has been described as Kamadhenu and as one tax which is viable according to financial experts. Sir, I was on the Select Committee when this provision regarding seizure of books from traders was considered. Many proprietors came there and told us; 'We will not evade tax; we have got a code of conduct among ourselves'. My friend, Mr. Rajaram was also there in the Committee. When we examined them, we found them serious and sincere when they said this. And, therefore, this Bill was dropped. Possibly, on account of the fact that they offered to pay the tax voluntarily,

6th March 1968]

[Thiru K. Balasubramanya Ayyar]

there is less evasion now. Of the 121 crores of rupees accounted for under State taxes, 77 crores have come from sales tax and Motor Vehicles tax. That is the only method by which we can get more money. The Finance Commission also might welcome this. So Sir, there is no use of complaining about sales tax now. Additional resources have to be there. It is true additional taxation is always a burden. This agricultural income-tax has been considered by a Select Committee. The Committee went into the proposal to increase the tax by two and a half times. The 'Nilavari Sangham' in Tanjore district took me to task for not having fought against this increase. They have also presented some petition to the Hon. Minister. They have written to me also. I think it is at Siddhamalli, though it is not proper for me to refer to letters received in the House. I remember what Dr. C. R. Reddi said once about reference to letters in the House. He said: 'I never thought that love letters would be exposed'. So these people from the Sangam protested against this two and a half times increase in agricultural income-tax. I know and Mr. Rajaram knows what we did in the Committee and still they have taken me to task for not having protested against this increase. People in Tanjore district especially are not satisfied. Their contention is that there is disparity between persons owning thirty acres and persons owning less than thirty acres. I am told that the Hon. Minister said that he would look into the matter. It is my bounden duty to remove any misapprehensions that they have got. My friend, Mr. T. K. Subbiah also knows about this. They all feel that this amount, this tax, is heavy especially in Tanjore district. As I said, any additional taxation is a heavy burden. On account of the fact that the Planning Commission has not given enough funds for Plan expenditure, we have to cut down our planning expenditure to 79 crores of rupees. In the Revised Estimate, it was 88 crores and we had to cut it down to 79 crores.

Sir, the Hon. Chief Minister, in his speech, has mentioned certain 'attitudes', one of which I have always spoken of in this Council. That is, there is no use of incurring 'prestigious' expenditure. Tourism and the like come under it. The lady Member, Mrs. Clubwalla, sitting here will excuse me for saying this. In the previous Budgets, I used to see something provided for each and everything. For development of pigs, a sum of three lakhs of rupees was given. I am not against pigs. (laughter). But there are priorities to be looked into. There are several things more important than these other things. And when the resources are limited, we have necessarily to insist on priorities. And everything again depends upon Centre-State relationship. If you tax, you are abused. Therefore priorities are necessary. The second statement that the Chief Minister made was that wasteful expenditure should be avoided. That is a statement for which he deserves praise. I do not know whether I will be here again. I do not want to stand for election after my present term is over.

THE HON. THIRU A. GOVINDASAMY : நிலுவாகள்
செய்திருக்கிறார்.

[6th March 1968]

THIRU K. BALASUBRAMANYA AYYAR: No, no. When— I go for votes, they will say, 'Some people have told me about you but we have not seen you'. But that is all a different matter. That is a private matter. What I want to mention is, I want a little more indulgence from the Chair, since this is probably my last Budget speech in this House. So, there is necessity for priorities and also for avoidance of wasteful expenditure. There are advantages in planning; there are also disadvantages. Targets have to be fixed and then expenditure incurred. As it is, every year, we allow a lot of funds to lapse. Funds are surrendered in March. If they are not surrendered, something else happens. Schemes are simply formulated by the Collectors and others without any idea of executing them during the year. The result is savings from grants. Why should there be savings from grants? What I am saying is not unnecessary criticism. All these things are wasteful expenditure. I am very happy that the two statements I have referred to were made in the Budget speech of the Chief Minister, I have very often said that before we plan, we must have consolidation for two or three years.

5.00 p.m. Therefore it is that I say there is no use in merely planning. When I said so, the then Minister Thiru R. Venkataraman became very angry. He said: 'We must proceed with planning just as when we have got down into the river, we must proceed and not halt halfway. Otherwise we will be drowned'. Therefore he said: 'Plan or perish'. And then I stood up and said: 'Plan and perish'. (Laughter). This was published in the Madras Mail. Therefore it is that I am mentioning it. There is no use of saying 'plan or perish'. There is no point in it. Planning should be preceded by consolidation. That is why I welcome those two statements namely settling priorities and avoiding wasteful and unnecessary expenditure. There are 35 headings such as the poultry farming and other things. All of them are important in a way I admit. But when there is no food, what is the necessity for these poultry and piggery schemes and all those other things? You should take into consideration all these and arrange your priorities accordingly. If this Budget has done it, I welcome it. I have no criticism to make if it has effected reduction of expenditure on particular items. I have not looked into the Budget. If the Government have really cut down such expenditure, I should like to compliment the framer of the Budget on having done that. That is the one thing that we want effected in the Budget. We must cut our coat according to the cloth. There can be no such thing as having a big coat without having the necessary cloth to make it. It is not possible. Therefore it is that I say that our priorities should be looked into and wasteful and unnecessary expenditure avoided. If they have proceeded in this way and cut down expenditure to the extent of Rs. 8 crores, it does not matter.

Then, Sir, I come to this very vexed question of the provision of Rs. 7.25 crores on the supply of subsidised rice in Madras and Coimbatore Cities. There has been various opinions expressed. I was also hearing all of them. There are certain statements which

6th March 1968] [Thiru K. Balasubramanya Ayyar]

are good and certain other statements which are not so good. Therefore, I thought I must also give my final opinion so far as I feel in respect of this particular matter. This scheme came into operation in those areas because of the fact that Madras was a rationed area and Coimbatore was a rationed area. Now people ask: 'Why don't you introduce it in all the areas in the State?' Why should they? Do we have rationing all over the State? We do not have rationing in the entire State. Anybody saying it should welcome rationing. But they are not prepared to welcome rationing. It is not as if this Government should for ever resort to rationing, should for ever go on with those procurement business, and should for ever be giving this one rupee a measure 'rice'. Why should we not reduce it still further and why should not the Government give three or four measures per rupee? When I was a boy we used to get 18 measures per rupee. (Laughter) I know people have bought it. That was the condition in those days. But can we ever return to those days? The world even cannot return to those days. So we cannot return to those days. Prices have gone up all over the world. In America and elsewhere where they have sound economics, the prices have gone up. Therefore we cannot return to old days. There is no question of saying: 'Why not supply rice at one rupee a measure' throughout the State? No Government can undertake to do it and there can be no Minister who can expect to achieve it. I cannot blame the Hon. Minister for not introducing the scheme all over the State. The question is the areas where it has been introduced are rationed areas and previously they were purchasing rice at Re. 1.50 or 2.00 a measure. Even in the areas there we have fair price shops, people were not satisfied with the price they had to pay for the rice and the quality of the rice supplied at those shops. Therefore it is that at the time of the election they began to promise this one rupee a measure. They are entitled to do so in a democracy, when everybody asks for so many things. I will also say the same thing if I have the hope that I will be given the power. I will say 'I will do this, that and so many other things.' But nobody will give me the power. Otherwise I will also make such statements and promises. There is nothing wrong in mentioning in the election manifesto that you will do this and that. They are expected to do it and people welcome it. I am not blaming them for it at all. None of the other parties blamed the government for it. But the tone and criticism seemed to sound something like this. 'Why not you do it all over the State. Because they promised it, they have been forced to do it.' It is not as if they wanted this for ever. Nor will they be able to do it for ever. No Minister can say he will continue it for ever and all over the place. But to satisfy the people here and Coimbatore they had to do it. They are the very vulnerable sections of our population. They will shake the Governments. There is no doubt about it. Whichever Government displeases the people in those two important centres, it will fall-down. There is no doubt about it. (Laughter). I know the temper of the people in all these areas, and there is every reason for supplying them with cheap rice. There are 20 lakhs of people. And you have Government servants also. Suppose you don't pay

[Thiru K. Balasubramanya Ayyar] [6th March 1968]

this dearness allowance, this amount will be swallowed up there. If the rice were to sell at 1.50 and Rs. 2.00 they will say 'the cost of living has gone up and therefore give us more dearness allowance'.

What do these people who suggest this, the extension of the scheme throughout the State, want the Government to do? Suppose they abolish this scheme and say a measure of rice will cost Rs. 2. Coimbatore and Madras are industrial centres. There you have many textile mills and here we have many industries employing thousands and thousands of labourers and they must be fed. If the industries are to be developed, the 'Thozhilalis' also must be developed. These things cannot be answered by merely having an across the table talk. You must go before the people and say these things. Suppose you stand on a platform very well lighted and say: 'No, no. From tomorrow onwards you must pay Rs. 2 a measure'. The people will slap you on your face and you have to stop talking. There is no doubt about it. I know the temper of these people. I am not mentioning these things for mere fun. It is a serious matter. Of course this scheme costs much, as much as Rs. 7.25 crores. It is not a light matter and if you go on for years like this, large amounts will have to be spent. All these things are there. We have to increase agricultural production. There are other things that we have to do. Even when there is self-sufficiency in the State, there is this difficulty in our country. Smuggling will be going on all round. Who is to prevent it and who can prevent it? If our State is self-sufficient, bags and bags of rice will go into Kerala. Who can prevent all that? We have check posts but they are checking themselves and not the rice moving through them. That is the difficulty. That is why the check posts are not working properly and effectively. If the smuggler gives Rs. 2 for each bag, the man in the post says, all right and allows it. Like that it goes on. Therefore I think it is not possible to check these movements. Even if there is self-sufficiency it will be difficult to check these movements. So rationing has been there except during the days when Rajaji abolished it. I have been living here all these years and there has been rationing from 1950. It is not possible to lift it. It is a thing which you cannot accomplish. Therefore once there is rationing in these areas you have necessarily to give rice, cheap rice to these people. One rupee a measure is a good arithmetic. Therefore the Government have adopted it.

It is all right to say that Rs. 7 crores are being sent unnecessarily for the sake of a few people. But they are not few and most of them are industrial employees and many of them are Government servants. Therefore it is that we have to feed them so that they could be kept quiet and useful. This is all that I feel about it.

Now, Sir, I will proceed quickly and say what I wish to say on some of the important matters. The next thing I wish to refer to is about agriculture. I am glad that right stress has been laid in the Budget speech on the necessity for spending large amounts on Agricultural production. It is very good and in spite of the fact that the Plan expenditure has been restricted they have adopted what they call institutional finances. But that is a very difficult

[Thiru K. Balasubramanya Ayyar] [6th March 1968]

matter. They have suggested Agriculture Refinance Corporation and then the Life Insurance Corporation, The Reserve Bank, the Land Mortgage Bank, etc. All these bodies have been suggested for the purpose of raising finance. The difficulty is that in the matter of giving loans to agriculturists, their procedure is cumbersome and there is delay in disbursing the loans. They won't give it at the proper time. They will encumber people with the help at the time when it is not wanted. Now, of course, improvements might have been made. Still the working of the co-operative societies is not satisfactory. There is a report published recently by the Government of Madras about the working of these Co-operative Societies. I looked into it. It is terrible; the number of offences that are committed and the way in which the societies are working are not at all satisfactory. Last night an article about this appeared in the Madras Mail, and, therefore, I am mentioning it here. Therefore it is very difficult to get institutional finance. The M.I.T. has no finance to give. It has spent all its money. The difficult about co-ordination. This is the most important thing the co-ordination of the moneys and their application to the agriculturists at the proper time. The time factor is the most important for the agriculturists. At the time when funds are needed urgently, the agriculturists must be given the money. If they do not get the money at the proper time they will lose the crop. That is why the agriculturists borrow sums from the money-lenders and bigger landlords. With all the efforts of the co-operatives, they have been able to meet only fourteen per cent of loans of the agriculturists. The rest was given by money-lenders and bigger agriculturists. It is very difficult to get institutional finance at the proper time. Therefore the Chief Minister suggested that there should be watchful care about the work of these bodies. For this purpose, a Planning and Finance Commission is necessary for this State. I made this suggestion to the previous Ministry also. The then Leader of the House, Thiru R. Venkataraman, said that this was a matter to be considered.

5-10
p.m.

Then, Sir, I suggest that there should be a Board of Agriculture just as we have the Electricity Board. I am mentioning this to the Hon. the Minister for Agriculture. He has very good ideas about agriculture. The Board should consist of representatives of Farmers, Officers, Ministers, and so on. The Minister may be the Chairman of that Board, and that Board should be entrusted with the function of distributing fertilisers and sums of money to the agriculturists. They may take finance from any place just as the Electricity Board is getting money from the State Government, by open market loans, and so on. These finances should be applied in proper time and given to the agriculturists. If the efforts in giving finances to the agriculturists are co-ordinated, the agriculturists will be very happy and will get the money in time. Just like the Electricity Board, the Agriculture Board also can function. If the suggestion given by me is adopted,

[Thiru K. Balasubramanya Ayyar] 6th March 1968

the institutional finance to the agriculturists can be given in proper time, and agriculturists will be greatly helped. Then the agriculturists can get pumpsets and so on. I am very happy that large sums of money are being allotted for supplying pumpsets.

Then I come to Education. On Education, I have not got much to say except that after the introduction of free Education in the secondary schools, there has been a deterioration in discipline. Also the aided secondary schools have got into more difficulties. I mentioned this also to the Hon. the Minister for Education at a conference. There is very great difficulty in the matter of maintenance of these institutions, putting up new buildings, and attending to repairs. Therefore it is that maintenance grants have to be given to the process of increasing the special fees at all, because I am not for the process of increasing the special fees at all, because yesterday Mr. Kamaraj also spoke about this. Special fees are sometimes being abused. It is better to give maintenance grants regularly to those who are in need of funds for the purpose of maintaining institutions. This is the most important thing. This has to be done so far as secondary education is concerned. This free education was suddenly introduced without any phased programme. If it was a phased programme, it should have been all right. Because it was suddenly introduced all our resources have gone, and we were not prepared for all the expenses that we would have to meet. Therefore the aided secondary schools are finding great difficulty to run their schools. For example, I am the Correspondent of an aided school, and I am finding it difficult to run the school without adequate maintenance grants. Because of difficulty in running the school without adequate funds, we resorted to the staging of a benefit performance a drama by 'Cho', about which questions were asked here. 'Mohamed Bin Tuglak' drama was staged, and this was seen by a thousand people. It had also brought us some good money. I did not attend the drama fully. Some fun was made of political parties in the drama. It is the usual fun. Tuglak comes and says that he wants to become the Prime Minister. Then many people would not help him. They said they would come to his side, if they made them the Deputy Ministers. When he agreed, all the three hundred and fifty people defected from the party and supported him and wanted to become the Deputy Ministers. Probably this was a satire on some things that are happening in the States. Perhaps it was a bit exaggerated. Nobody will take it seriously. This is a mere fun. Many things are happening, and do we not make fun of them? A strong indictment is made about the defectors. This is not a thing for which the promoters of the drama should be taken to task. Some one says that rice should be sold at one rupee per measure. Tuglak says it is very important. He showed his finger and said it should be Re. 1. It is all in fun or if the Government take it as criticism, so many criticisms are made here about one-rupee a measure of rice, etc. I do not think there is anything wrong. At any rate I am in the Council here. They make fun of legislature members. We got some money by way of staging that drama. On that account I do not justify it. If it infringes the rules, I do not think we are justified in doing it. Anyhow I am mentioning

8th March 1968] [Thiru K. Balasubramanya Ayyar]

it, as I attended part of the drama. It does not require any questions to be asked in this matter. I am mentioning this because I was present there for some time, and I am bound to mention this, for the sake of Cho. Otherwise, he will get into trouble.

On page 36, it has been mentioned that the Government are anxious to encourage the Siddha system of medicine. I have no objection to it. I am only anxious that we should encourage all the three systems of medicine. There are of course statements about the improvement and encouragement of the other systems. They are interested in the other systems of medicine also. I want to make it clear that all the three systems are based upon the same principle, but only the names differ. Many of our Rajahs had Unani doctors. There was a Unani doctor called Zin Allauddin, the uncle of Sir Mohamed Usman in Tanjore. Our people do not make any difference between the systems of Indian medicine. Whether the language is Arabic, or Sanskrit, or Tamil, it does not matter. But we must understand the proscriptions correctly. For instance, it is said: 'கல்லைப் பிசைந்து தலையில் போட்டால் தலைவலி இரும்' That is a very good idea. We should correctly understand the terms expressed here. That is why the Siddha system has to be correctly interpreted and mentioned to people because most of these Tamil songs by Siddhas do not explicitly tell these things. It was considered a secret in those days, and, therefore, they covered it up by various words. Those people who know it only can understand. Similar is the case with Ayurvedha system. I would appeal to the Government not to make any difference between the three systems. I am only asking them not to make any difference between them but to encourage all of them so that they may all combine and relieve us of all diseases. For example, take Sarpagandi. Pills are now made out of it. Ayurvedha people are getting lakhs of rupees because of this. They can always add to the pharmacopeia.

With regard to raffles, I have got to say one or two things. The object is to help, meet the capital expenditure of our State. With regard to horse racing, there was an Act passed here, but it has not come into effect. Somebody mentioned that Rs. 22,000 was got in this and asked why it should not be adopted. We should not foster the gambling instinct. People are prosecuted for the "Moonu seettu". Immediately the policemen come and arrest these people. In the school, with which I am connected, three of these people were caught by the Police. Therefore, the Government have got the idea of suppressing this gambling instinct. Secondly, prize bonds were issued by the Government of India. There were three or four occasions when I saw the casting of lots in Madras. The prize bonds were abused. Therefore, the Government of India stopped it. I heard this from a Member of the Reserve Bank itself. Therefore, there is nothing wrong in my saying it. There is a lot of room for abuse in these things. There is a lot of abuse. Therefore, I request the Government to think twice or thrice over the matter.

412 GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1968-69

[திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆசாரி] [6th March 1968]

மாக இருக்கிறது. நாகர்கோவிலில் இந்த சிற்பத் தொழிலில் மாணவருக்கு பயிற்சி ஸ்தானம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. தேர் பயிற்சி ஸ்தாபனம் ஒன்று 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக அங்கே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்கு செய்த தேர் தான் இங்கே கண்காட்சியிலும் இருந்தது. அமெரிக்காவிலும் நடந்தது. பயிற்சிக்கு எடுத்த பையன்கள், அவர்களுடைய பையன்கள் முடிவதற்கு முன்னதாகவே இன்னும் கூடுதலாக பயிற்சிக்கு பையன்கள் எடுக்கப்படும் என்ற திட்டத்தோடு தான் அங்கே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் அங்கே அந்த மாணவர்களோடு நின்றுவிட்டதே தவிர, இதற்கு அடுத்தபடியாக இதை இன்னும் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் அதற்கு இல்லை. ஆகவே அதையும் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆச்சாரியார் சமுதாயம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது? இந்த சமுதாயத்திற்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு கூட இல்லை என்று நான் இங்கு வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்கிறேன். இதற்கு உதாரணமாக நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். சென்ற டிசம்பர் மாதம் 5-ஆம் தேதி அன்று தூத்துக்குடியிலே ஒரு சம்பவம் நடந்தது. தூத்துக்குடியை அடுத்த மாப்பிள்ளைவாரணி என்ற ஊரிலே விசுவகரம் சமுதாயத்திலே இரண்டு பிரிவு இருக்கிறது. அந்த ஊரிலே கூலியாண்டி ஆச்சாரி என்பவரே இருக்கிறார். அவர் ஒரு கொலைக் கேசிலே சாட்சி சொல்லவில்லை என்பதற்காக, அவரைப் போலீசார் அப்படியே கொண்டுபோய் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே வைத்து அடித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கூட இருந்த துறைபாண்டியன் என்ற நாடார் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் மாதிரும், தப்பிப் பிழைத்தோம் என்ற நிலையிலே ஓடி வந்திருக்கிறார். இந்த நிலையிலே நம்முடைய பாதுகாப்புத் துறை நடந்து கொண்டு போனால் என்ன ஆவது? மேலும், இந்த மைனாரிட்டி ஜனங்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. பொதுவாக, பாதுகாப்பு நிலையை நல்ல முறையிலே கவனித்து நிர்வகிக்க வேண்டுமென்று இந்த போலீஸ் துறையினரை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்த பொற்கொல்லர் சமுதாயத்திற்கு இந்த மாதம் 31-3-1968 உடன் கொடுக்கப்பட்ட எல்லா சலுகைகளும்—கல்வி சலுகை, இன்னும் இதர சலுகைகள், “Employment exchange” லே பதிய செய்து வேலை தருவது—போன்றவைகள் எல்லாம் நிறுத்தப்படுவதாக ஒரு உத்தரவு இந்த அரசாங்கத்திடமிருந்து வந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட சலுகைகளைத் தொடர்ந்து அந்த பொற்கொல்லர் சமுதாயத்திற்குத் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்துகிறேன்.

அதோடு, இவர்களின் நிலை—இந்த பொற்கொல்ல தொழிலாளர்களின் நிலை சீர்பட வேண்டுமானால், இவர்களைப் பின் தங்கிய பட்டியலில் சேர்த்துவிட்டால், இவர்கள் ஒரு வகையில் பல சலுகைகளைப் பெற்று நல்ல முறையிலே வாழ்வதற்கு முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். கைத் தொழில் வளர்ந்தால்தான் நாட்டின் நிதி நிலைமை நன்றாக வளரும். இந்த அடிப்படையிலே இந்தத் தொழிலாளர்களின் நிலைமையை நல்ல முறையிலே கொண்டு வருவதற்காகவே நான் இதை இங்கே வலியுறுத்துகிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவு. நம் மாநிலத்தில் பல கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. எந்த நூற்பு ஆலையில் ஆவது நல்ல முறையிலே தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி கொடுக்கப்படுகிறதா, அல்லது அந்த நூற்பு ஆலைகள் நஷ்டம் இல்லாமல் இயங்க செய்கின்றனவா, என்று பார்த்தால், அப்படி இல்லை.

இதை இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து இதிலே நஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கவும், தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல முறையிலே கொடுக்கப்படவும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது

6th March 1968] [திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆசாரி]

அவர்களுக்கு கொடுக்கும் பணத்தை ஒரு ரூபாயிலிருந்து, இரண்டு ரூபாய் ஆக்கி, பிறகு மூன்று ரூபாய் ஆக்கித் தரப்படுகிறது. ஆனாலும், கடந்த மூன்று வருஷமாக பார்க்கும்பொழுது, இந்த கூலி பரவலாக உயர்த்தப் படாமல் இருக்கிறது. எனவே, இதனுடைய நிர்வாகத்தில் சில மாறுதல்கள் செய்து, இதை உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த பட்டதாரிகளும், மற்ற தொழிலாளர்களும், மேலும் டாக்டர் போன்றவர்களும் படித்துவிட்டு இங்கே தொழில் இல்லாத நிலைமையிலே வாழ்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த அரசு இன்னும் உத்தியோகத்திலே இருப்பவர்களைக் கூட வேலையில் இருந்து நீக்குவதற்காக இருக்கிறது என்று நான் இன்றைக்கு பத்திரிகையிலே கூட பார்த்தேன். இந்த நிலைமை ஏற்படாமல் இந்த தொழிலாளர்களுக்கும், பட்டதாரிகளுக்கும், வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடி தண்ணீர் திட்டம். பல ஆண்டுகளாக இந்தக் குடி தண்ணீர் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்த வேண்டுமென்று கூறியும், பல இடங்களிலே குடி தண்ணீருக்கு வேண்டிய பம்புகள், குழாய்கள் போன்றவைகளை போட்டிருக்கிறார்களே தவிர, இந்த திட்டம் இன்னும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்படவில்லை. இந்தத் திட்டம் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் தக்கலை போன்ற பல இடங்களிலே நிறைவேற்றப்படாமல், இல்லாவில் தக்கலை போன்ற பல இடங்களிலே செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அங்கு எல்லாம் குடி தண்ணீர் சரிசெய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இரண்டாவதாக, ஹரிஜன கமிட்டியிலே இருந்தெல்லாம் இப்பொழுது இரண்டாவதாக, ஹரிஜன கமிட்டியிலே இருந்தெல்லாம் இப்பொழுது மாண்புமிகு தரப்படுவதில்லை—குறிப்பாக வீடு கட்ட மாண்புமிகு தரப்படுவதில்லை என்று அந்த ஜில்லாவிலே இருக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு “ஹரிஜன காலனி” கட்டிக்கொடுக்கவும், மற்றும் சில சௌகரியங்களைச் செய்து தர வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும், எங்கே பார்த்தாலும், இந்த பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் மந்தமாக போய் கொண்டிருக்கின்றன. கேட்டால் “எங்களுக்கு இன்னும் ஆலோசனையும், உத்தரவும் மேலே இருந்து வேலையும் செய்யாமல் அவர் சொல்லுகிறார்கள். சரியாக எந்தவிதமான வேலையும் செய்யாமல் அவர்கள் சுமார் 10 மாதமாக இருக்கிறார்கள். நாங்கள் இது பற்றி “Development Council” லே கேட்டால், அது வேறு ஒரு கொள்கையை எங்கனிடம் சொல்லுகிறது. எனவே, மக்களால் பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வரிப் பணம் குறைந்துவிட்டால் அது மக்களின் சௌகரியத்திற்கு நல்லதல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வன வளம். கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் வன வளம் எல்லாம் நல்ல முறையிலே அமைந்திருக்கிறது. இப்பொழுது அங்கேயுள்ள காடுகள் எல்லாம் வெட்டி அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் அந்த காடுகளிலேயுள்ள மரங்களை வெட்டி விறகுக்கு கொடுக்கக் கூடாது. மேலும், அடிக்கடி அங்குள்ள மரங்களை எல்லாம் வெட்டப்பட்டு, காடுகள் அழிக்கப்படுவதால், மழை குறைகிறது என்ற எண்ணம் பொது மக்களிடத்திலே இருக்கிறது. எனவே, அப்படிப்பட்டவைகளை நம்முடைய வன இலாக்கா அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சபையிலே எனக்கு பேச வாய்ப்பு கொடுத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து நான் இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். அய்யாசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, 1968-69 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளுகிற வாய்ப்பு கிடைத்தது குறித்து முதலிலேயே எனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி பல பேர் பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களிலே பலர் அதிலே உள்ள குறைகளை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஆளுகின்றவர்

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

[6th March 1968]

களை பாராட்டிப் பேசுவது என்பது இன்றைக்கு ஆளுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு—அந்தக் கட்சியைத் தழுவி கூட்டணிகளாக சேர்ந்திருக்கின்ற கட்சிக்காரர்களுக்கு அவசியமான ஒன்றுதான். ஆனால், அதிலே யுள்ள குறைகள் என்ன என்பதை சுட்டிக் காட்டுவதுதான் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஆகிய எங்களுடைய பொறுப்பாகும். குறைகளைச் சொல்லுவது என்று சொல்லும்பொழுது, அதற்குப் பொருள் நாட்டினுடைய நலனை கருத்தில் கொண்டும், அந்த குறைகள் நிவர்த்திக்கப்பட்டால் அதனால் இந்த நாட்டுக்கு எதிர் காலத்திலே வரக்கூடிய பலனைக் கருதியும்தான் அந்த குறைகள் எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதாலேயே எங்களை நீங்கள் பாராட்டவில்லையே என்று சொல்லுவதற்கு அவசியமில்லை. உங்களை பாராட்டுவதற்காக எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் இருக்கிறார்கள்—இன்னும் சொல்லப்போனால் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட சில சமயங்களிலே உங்களை பாராட்டத்தான் செய்கிறார்கள். அத்தனை பெரும் பாராட்டிவிட்டால், அந்த வரவு செலவு திட்டத்திலேயுள்ள குற்றம், குறைகளை சுட்டிக் காட்டுவதற்கு இடமில்லாமல் போய்விடும். ஆகவே இன்றைய வரவு செலவுத் திட்டத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்து உரையாற்றியபோது, அவர்கள் குறிப்பிட்ட கட்டிய சில புள்ளி விவரங்கள் நமக்கு சில சிந்தனைகளைத் தூண்டுகின்றன. ரூ. 2,01,42,70,618. இப்போது இந்த இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் எதிர்பார்க்கக் கூடிய வருமானம் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை ரூ. 2,48,27,41,700. ஆகவே 201 கோடியி றிருந்து 248 கோடி வரை செலவிடப்படும் அளவிற்கு தொகை கூடி யிருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த சர்க்கார் வரியே போடவில்லை, என்று நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வரி போட்டிருக்கிறோமா என்று உறுப்பினர்கள் பலர் கேட்டார்கள். இந்தத் திட்டத்தில் போடவில்லை என்றாலும் சில நாட்களுக்கு முன்னால், சில மாதங்களுக்கு முன்னால் போடப்பட்ட வருமானம் இதில் சேருகிறது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. பல்களுக்கு கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் பல்களுக்கு உயர்த்தப் போவதாக பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். மக்களின் நலனைக் கருதித்தான் உயர்த்துகிறோம்; நாங்கள் அரை பைசா உயர்த்துவதின் மூலம் மற்ற தனியார் பல்களுக்கு கட்டணம் குறைக்கப்படவிருக்கிறது. தனியார் கம்பெனி பல்கள் அதிகமாக ஓடிக்கொண்டிருப்பதால் அதிலே பெணிக்காரன் அரை பைசா குறைப்பதில் பொது மக்களுக்கு லாபம் இருக்கிறது என்பதற்காக சர்க்கார் பல்களில் அரை பைசா கட்டணம் உயர்த்த வேண்டியது அவசியம்தானா என்பதை இந்த அமைச்சரவை சிந்திக்க வேண்டும். இதைப்போலவே விற்பனை வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏற்கனவே செய்துவிட்டபடியால் இப்போது வருமானம் அதிகமாகியிருக்கிறது. அதோடு மத்திய சர்க்கார் உதவி செய்யவில்லை என்ற வார்த்தையை அடிக்கடி உபயோகித்து இருக்கிறார்கள். உதவி செய்யவில்லை என்பதைச் சொல்லிவிட்டு கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரம் மத்திய சர்க்கார் எந்த அளவிற்கு உதவி செய்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. ஏற்கனவே மத்திய சர்க்கார் கொடுத்து வந்த தொகை வறத்தாழ ரூ. 40 கோடி. இந்த ஆண்டு ரூ. 47 கோடிக்கு மேலாகவே மத்திய சர்க்காரிலிருந்து உதவிகள், மானியங்கள் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் இந்தாண்டு திட்டத்திற்கு நமக்கு 8 கோடியே 90 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக சிறப்பு மானியமாக அளிக்க ஒப்புக் கொண் டிருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் கள் அந்த வகையிலும் ஒன்றும் குறைத்துக் கொடுக்கவில்லை. மற்ற மாநிலங்களைப் போலவே பாரபட்சமில்லாமல் நடக்கிறார்கள் என்பதை கண்ணியமாக ஒத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் மீது குறை சொல்லிக் கொண்டே, புள்ளி விவரத்தில் அதிகமாக காட்டியிருப்பது நித்தம் சிந்திக்க வேண்டும்.

6th March 1968]

[திரு. எம். அய்யாசாமி]

அதுமாதிரிமல்லாமல் விற்பனை வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். 48 கோடியே 26 லட்சம் ரூபாய் 1966-67ல் இருந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு இது 65 கோடியே 54 லட்சமாக வருகிறது. இவ்வளவு அதிகமாக உயர்ந் திருக்கிறது என்று சொன்னால், எதிர்க்கட்சிகள் இவை வரியிலேயா என்று கேட்காமல் இருக்க முடியுமா? ஆகவே வரி போடுவது தவறு என்று நாங்கள், எதிர்க்கட்சிகள் சொல்லப் போவதில்லை. ஏனென்றால் கருதி போடப் பல தடவை போட்டிருக்கிறோம். வரிகள் நாட்டின் நலன் கருதி போடப் படுவதாகும். அப்போதுதான் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். p. 1n. வரி போட்டு காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்று சொன்னால் ஒத்துக் கொள்ளலாம். நாங்கள் வரியே போடவில்லை, செலவு அதிகமாக செய்கிறோம் என்பதைப் போல இந்த திட்டத்தில் காட்டியிருப்பது உண்மையில் பொதுமக்களை ஒன்றும் தெரியாதவர்களாக ஆக்க முயற்சி செய்வதாக இருக்கிறது. இதைப் போல வருமானம் அதிகமாக வந்திருக்கிறது. இவ்வளவிற்கு 70 லட்சம் ரூபாய் வரை உபரியாக காட்டி இந்த பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இதிலிருந்து புதிய திட்டங்கள், நிறைவேற்றப்பட இருக்கும் திட்டங்கள் என்னென்ன இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால் வருமானம் அதிகமாக வருவதற்குத் தகுந்தபடி செலவுகள் இந்த அமைச்சரவை என்ன புதிய திட்டங்களில் நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதை, குறிப்பாக உள்ள பெரிய திட்டங்களில் கூட காட்டியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வேளாண்மைக்கு அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்வதின் மூலமாக பெரிய காரியத்தைச் செய்துவிட்டதாக அமைச்சரவை கூறிக்கொண்ட போதிலும், எந்த அளவிற்கு செய்திருக்கிறது என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். கல்வித் துறையில் அதிகமாக பணம் செலவழிக்க இருக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் புதிய மாறுதல், புதிய திட்டம் எந்த ரூபத்தில் இருக்கிறது என்பதை விளக்கவில்லை. புதிய ஹாஸ்டல் கட்ட யிருக்கிறோம், பள்ளிகளை தொடங்கியிருக்கிறோம், கல்லூரிகளைத் திறக்க யிருக்கிறோம் என்பதைப்போன்ற அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் குறிப்பிடத் தக்க அளவுக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நல்ல விதமாகக் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் போதுமான அளவிற்கு பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள சமூக வளர்ச்சிக்குப் போதுமான அளவிற்கு திட்டங்களைக் குறிப்பாக ஒன்றும் போட தாயங்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் திட்டங்களைக் குறிப்பாக ஒன்றும் போட வில்லை. எங்கள் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சாதாரண மாக ஒரு குழந்தை பிறப்பதிலிருந்து வளர்ந்து பெரியவன் ஆகும் வரை யில் உள்ள பொறுப்பை, படிக்கும் செலவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதுதான் எங்கள் விருப்பம். உண்மையிலேயே காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஏற்பட்டிருக்குமானால் அதற்கு ஆரம்ப திட்டமாவது இதற்குள் வகுக்கப்பட்டிருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, காமராஜர் அவர்கள் இவ்வாறு கூறிய சமயத்தில் அகில இந்தியாவிற்கும் தலைவராக இருந்தார். காங்கிரஸ் வெற்றி பெறுமானால் கணம் உறுப்பினர் சொன்னது மாதிரிமல்ல, ஆளுக்கு ஒரு வீடு தரப்படும் என்றும் கூடச் சொன்னார்கள். அதைப் போலவே குழந்தைகள் படித்துப் பெரியவன் ஆகும்வரையில் உள்ள பொறுப்புகளை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும் என்றும் சொன்னார்கள். அவர் சொன்னது இந்த அகில இந்தியாவிற்கும் பொருந்தும். இப்போது இந்த அகில இந்தியாவில் பூபல் மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்று அங்கே காங்கிரஸ் அமைச்சரவைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அங்கே தலைவரின் உறுதி மொழிப்படி இந்த திட்டங்கள் எல்லாம் அமுல் நடத்தப் படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அவர் சொன்னது லட்சியமே ஒழிய, உடனடியாக நிறைவேற்றக் கூடிய காரியமல்ல. அது ஒரு நாட்டின் லட்சியம் என்று தான் பேசினார். உடனே நிறைவேற்றக்கூடிய காரியம் என்று அவர் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதைப்போலவே நாங்கள் சொல்வதையும் லட்சியங்களாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

122. Notification issued with G.O. P. No. 2079, Revenue, dated 27th November 1967, exempting from liability to tax the sales of spinning and other crafts, equipments and spare parts by Gandhi gram Khadi department, Madurai District; and its authorised agents. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959.)]

[6th March 1968]

123. Notification issued with G.O. Ms. No. 2073, Rural Development and Local Administration, dated 13th November 1967, regarding postponement of quinquennial revision work till 31st March 1969 in certain Municipalities specified in the schedule and in respect of the Kodaikanal Township Committee. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

124. Notification issued with G.O. P. No. 2010, Revenue, dated 17th November 1967, exempting from the liability to tax, the sales of Condoms [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).]

125. Notification issued with G.O. P. No. 2150, Revenue, dated 13th December 1967, exempting from liability to tax, the sales of handloom pillow covers. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

Nil.

APPENDIX.

(Vide answer to Starred Question No. 186 on page 379.)

(அ) தமிழக அரசு பங்கீட்டிலிருந்து மோட்டார் வண்டிகள் வழங்கப்பட்ட சட்டமன்ற, சட்டசபை உறுப்பினர்கள்.

1. திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன், எம்.எல்.ஏ.
2. திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி கோபாலர், எம். எல். ஏ.
3. திரு. எ. டி. ஏ. பி. சுந்தரவேல், எம்.எல்.ஏ.
4. திரு. ப. உ. ஷண்முகம், எம். எல். ஏ.
5. திரு. பி. வெங்கடாசல தேவர், எம். எல். சி.
6. திரு. டி. கரிச்ச கவுடர், எம். எல். ஏ.
7. திரு. ஏ. பி. தர்மலிங்கம், எம். எல். ஏ.
8. திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா ஷெரிப், எம். எல். ஏ.
9. திரு. பி. ஆர். சீனுவாச பட்டையாச்சி, எம். எல். ஏ.
10. திரு. எம். கருணாநிதி, எம். எல். ஏ.
11. திரு. கே. மாரப்ப கவுண்டர், எம். எல். ஏ.
12. திரு. என். சவுந்தரபாண்டியன், எம். எல். ஏ.
13. திரு. கே. அன்பழகன், எம். எல். சி.
14. திரு. எம். தண்டாயுதபாணி, எம். எல். ஏ.
15. திரு. இராம அரங்கண்ணல், எம். எல். ஏ.
16. திரு. ஆர். கோவிந்தராஜுலு நாயுடு, எம். எல். ஏ.
17. திரு. ஜி. ராஜாராம், எம். எல். ஏ.
18. திரு. ஏ. ராகவ ரெட்டி, எம். எல். ஏ.
19. திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர், எம். எல். சி.
20. திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர், எம். எல். ஏ.

[6th March 1968]

21. திரு. ஆர். அப்துல் கலீல், எம். எல். ஏ.
22. திரு. கே. எம். கிருஷ்ணசாமி, எம். எல். ஏ.
23. திரு. ஏ. ஆர். ராமசுவாமி, எம். எல். ஏ.
24. திரு. எஸ். மாதவன், எம். எல். ஏ.
25. திரு. கே. என். பழனிசுவாமி கவுண்டர், எம். எல். ஏ.
26. திரு. ஏ. துரைஅரசன், எம். எல். ஏ.
27. திரு. ஏ. பி. பாலகன், எம். எல். ஏ.
28. திரு. கே. கோபால் கவுண்டர், எம்.எல்.ஏ.
29. திரு. ஏ. ரத்னவேல் கவுண்டர், எம். எல். ஏ.
30. திரு. ஆர். ராஜகோபாலசுவாமி, எம். எல். ஏ.
31. திரு. என். ராமசுவாமி உடையார், எம். எல். ஏ.
32. திரு. டாக்டர் பி. நடராஜன், எம். எல். ஏ.
33. திருமதி சி. குழந்தை அம்மாள், எம்.எல். ஏ.
34. திரு. கே. டி. கோசல்ராம், எம். எல். ஏ.
35. புலவர் கே. கோவிந்தன், எம். எல். ஏ.
36. திரு. என். எஸ். சுந்தரராஜன், எம். எல். ஏ.
37. திரு. பி. வி. ஸ்ரீராமுலு, எம். எல். ஏ.
38. திரு. சி. சீனிவாசன், எம். எல். ஏ.
39. திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார், எம். எல். சி.
40. திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு, எம். எல். ஏ.
41. திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன், எம். எல். சி.
42. திரு. சா. கணேசன், எம். எல். ஏ.
43. திரு. டி. எம். காளியண்ணன், எம். எல். ஏ.
44. திரு. டி. எஸ். அருணாசலம், எம். எல். சி.
45. திரு. கே. கோவிந்தராஜுலு, எம். எல். ஏ.
46. திரு. எஸ். ராமச்சந்திரன், எம். எல். ஏ.
47. திரு. எஸ். முருகையன், எம். எல். ஏ.
48. திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, எம். எல். ஏ.
49. திரு. டி. ராஜரத்தினம், எம். எல். ஏ.
50. திரு. ஏ. பி. அரசு, எம். எல். ஏ.
51. திரு. எம். சி. பாலன், எம். எல். ஏ.
52. திரு. கே. முருகேசன், எம். எல். ஏ.
53. திரு. எம். சண்முகம், எம். எல். ஏ.
54. திரு. டி. பி. அழகமுத்து, எம். எல். ஏ.
55. திரு. எஸ். கணேசன், எம். எல். ஏ.
56. திரு. வி. முனுசாமி, எம். எல். ஏ.

(இ) தமிழக அரசு பங்கீட்டிலிருந்து மோட்டார் வண்டிகள் வழங்கப்படாத சட்டமன்ற, சட்டசபை உறுப்பினர்கள்.

1. திரு. கே. கோதண்டராம கவுண்டர், எம். எல். சி.
2. திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப், எம். எல். சி.
3. திரு. ஆர். தங்கவேலு, எம். எல். ஏ.
4. திரு. கே. திருப்பதி, எம். எல். ஏ.
5. திரு. சி. வி. ராஜகோபால், எம். எல். சி.

[6th March 1968

6. திரு. வி. ஏ. முத்தையா, எம். எல். ஏ.
7. திருமதி பார்வதி அரங்கன், எம். எல். ஏ.
8. திரு. ஆர். செங்காளியப்பன், எம். எல். ஏ.
9. திரு. வி. எல்லம் நாயுடு, எம். எல். ஏ.
10. திரு. பி. முருகையன், எம். எல். ஏ.
11. திரு. வி. அருணாசலம், எம். எல். ஏ.
12. திரு. என். பி. எம். சின்னையா கவுண்டர், எம். எல். ஏ.
13. திரு. கே. எஸ். மணி, எம். எல். ஏ.
14. திரு. என். ஆர். தியாகராஜன், எம். எல். ஏ.
15. திரு. எம். பி. வடிவேலு, எம். எல். ஏ.
16. திரு. வி. சிவசுப்பிரமணியம், எம். எல். ஏ.
17. திரு. எஸ். பொன்னுசாமி, எம். எல். ஏ.
18. திரு. பி. ஊர்க்காவலன், எம். எல். ஏ.
19. திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம், எம். எல். ஏ.
20. திரு. எஸ். அங்கமுத்து நாயக்கர், எம். எல். ஏ.
21. திரு. எஸ். சங்கிலி, எம். எல். ஏ.
22. திரு. ஆர். ஜீவரத்தினம், எம். எல். ஏ.
23. திரு. எம். கண்ணப்பன், எம். எல். ஏ.
24. திரு. கே. ராமமூர்த்தி, எம். எல். ஏ.
25. திரு. எம். சங்கரலிங்கம், எம். எல். ஏ.
26. திரு. எம். வேதாசலம், எம். எல். ஏ.
27. திரு. எஸ். துரைசாமி, எம். எல். ஏ.
28. திரு. பி. என். பரமசிவ கவுண்டர், எம். எல். ஏ.
29. திரு. இ. எம். நடராஜன், எம். எல். ஏ.
30. திரு. எஸ். ஆர். வடிவேலு, எம். எல். ஏ.
31. திரு. எம். ஜெங்கல் ரெட்டியார், எம். எல். ஏ.
32. திரு. எம். ராஜாங்கம், எம். எல். ஏ.
33. திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார், எம். எல். ஏ.
34. திரு. எஸ். ராஜமார்த்தாண்டம், எம். எல். ஏ.
35. திரு. எஸ். கோவிந்தராஜன், எம். எல். ஏ.
36. திரு. டி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர், எம். எல். ஏ.
37. திரு. வி. கே. கோதண்டராமன், எம். எல். ஏ.
38. திரு. டி. சந்திராஷம், எம். எல். ஏ.
39. திரு. எல். பலராமன், எம். எல். ஏ.
40. திரு. டி. கேசவலு, எம். எல். ஏ.
41. திரு. டி. பி. துரைராஜ், எம். எல். ஏ.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 7th March 1968.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at 3-04 p.m. Mr. Chairman (THE HON. THIARU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

Burma Refugees.

* 191. Q.—THIARU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the nature of help rendered to Burma refugees by the Madras Government from 6th March 1967 to 30th September 1967 ?

பர்மா அகதிகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

6-3-1967 முதல் 30-9-1967 வரை தமிழக அரசு பர்மா அகதிகளுக்கு என்னென்ன உதவிகள் செய்துள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : பர்மாவிலிருந்து வந்த அகதிகளின் வாழ்வுச் சீரமைப்பிற்காக 6-3-67-லிருந்து 30-9-1967 தேதி வரை உள்ள கால அளவில் நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்கள் குறித்த விவர அறிக்கை ஒன்று அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்ட அந்தக் காலத்திற்குள்ளாக அவர்களுக்கு எவ்வளவு ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது ? எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது ? எவ்வளவு நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ? கொடுக்கப்பட்ட மொத்த தொகை என்ன என்ற விவரம் இல்லை. அதைக் கூறவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, முதியோர் ஊதியம் என்ற வகையில் 94 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப் படுகிறது. கல்விச் சலுகை 645 பேர்களுக்கு, தகுதியுள்ளவர்களுக்குத் தரப்பட்டது. டிரைவிங் சிறிய வாகனப் பயிற்சி 40 பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பெரிய வாகனம் ஓட்டும் பயிற்சி 3 பேர்களுக்கும், குடியிருப்பு நிலம் 21 குடும்பங்களுக்கும், தனியாகத் தங்கும் வசதியுள்ள பெரதுப் பள்ளிகளில் சிறுவர்கள் 429 பேருக்கும், சிறுமியர் 398 பேர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டது. அனாதைப் பெண்கள் 69 பேர்களுக்கும் ஆதரவற்ற குழந்தைகள் 70 பேருக்கும் இதுவரையில் உதவி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. வியாபாரம் செய்வதற்கு கடன் வகையில் ரூ. 17,13,926 கொடுக்கப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, பர்மா பஜார் என்ற பெயரில் ஒரு பஜார் சென்னையில் வைத்து நடத்தப்படுகிறது. அவர்களுக்கு ஸ்திரமாக இருக்கும் வகையில் ஆஸ்பெஸ்டாஸ் போட்டு அல்லது தகரங்களைப் போட்டு கடைகளாகக் கட்டிக் கொடுக்க சர்க்கார் உத்தேசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இப்போது இருக்கிறவர்களைக் கிளப்ப முடியாத நிலை அங்கே இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏதாவது வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். அது அதே இடத்தில்

[7th March 1968]

தருவதா அல்லது வேறு இடம் தருவதா என்று யோசனையில் இருக்கிறது. இப்போது உள்ள இடம் போக்குவரத்துக்கு இடையூறு இருக்கிறது. எனவே ஒரு இடம் தேடிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. இதை பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கலாம்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : பர்மா மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற காரணத்தால், பர்மா அகதிகளுக்குக் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயப் பண்ணைகளை அமைத்து விவசாயத்தில் ஈடுபடச் செய்து உற்பத்தியை பெருக்க ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : கூட்டுறவு பண்ணை வைத்து அதன் மூலமாகப் பலன் பெறுவதற்கான விழைவோடு வருவார்கள் என்றால், அதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

THIRUMATHI S. MANJUBHASHINI : The Hon. Minister said that it is difficult to get them removed from that place. But we find that more new stalls come up every day on either side of the Parry's Corner where roads are used by pedestrians. Would the Hon. Minister explain to us how he proposes to prevent new stalls from coming up when the existing ones are shifted to other places?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட பொது சங்கடம் வருகிறது. அப்படி வருகிறவர்களை எதிர்த்து அவர்கள் அங்கே வராத அளவுக்கு இருக்கிறவர்கள் தடுக்கிறார்கள் என்ற நிகழ்ச்சி நடக்கிறது. அதன் காரணமாக சங்கடம் ஏற்பட்டிருக்கிறதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு வழி கண்டுபிடித்து ஒதுப்புறமாக இடம் கண்டுபிடிக்குமாறு கமிஷனர் அவர்களை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு இடம் வகுக்கப்பட்டு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. எஸ். ராஜமார்த்தாண்டம் : திருச்சியில் பர்மா அகதிகளுக்கு ஒரு காலனி கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது. அதில் பர்மா அகதிகள் இருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது அங்கே அகதிகள் இல்லாமல் காலனி பூராவும் காலியாகக் குடிசைகளாக இருக்கின்றன. அவர்கள் என்ன ஆனார்கள்? எங்கே போனார்கள் என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றிய குறிப்பு இல்லை. தனிக்கேள்வி போட வேண்டும்.

Remuneration for Supervision Work for Teachers.

* 192.—Q.—**THIRU G. KRISHNAMOORTHY** (on behalf of **THIRU M. RAJAH IYER**) : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state :—

(a) whether the teachers of the former District Board High Schools are eligible for remuneration for their supervision work at the S.S.L.C. Public Examination ; and

(b) if not, the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.
(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

Cultivation of Paddy

* 193. Q.—**THIRU WILSON APOLLOS** (on behalf of **THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI**) : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state
(a) the taluk-wise acreage of single crop paddy cultivation in Kanyakumari district ; and

7th March 1968]

(b) whether irrigation facilities are available from any reservoirs for these lands?

நெற் பயிர்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வருடத்திற்கு ஒரு முறை பயிர் செய்யும் நெற் பயிர் நிலங்களின் பரப்பளவு தாலுகா வாரியாக எவ்வளவு?

(இ) இத்தகைய நிலங்களுக்கு நீர்த்தேக்கத் தண்ணீர் பாயும் வசதி யுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) தோவாளை வட்டத்தில் 746.79 ஏக்கர் பரப்பில் ஒருபோக நெல் பயிரிடப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அகலதீஸ்வரம், கல்குளம், விளவங்கோடு ஆகிய வட்டங்களில் (ஒரு போக) நெல் பயிரிடப்படுவதில்லை.

(இ) இல்லை.

Bifurcation of districts and taluks

* 194. Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state the districts and taluks that are proposed to be bifurcated into two parts?

மாவட்டங்களும் தாலுக்காக்களும் இரண்டாகப் பிரித்தல்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்கவேண்டுகிறேன் :

எந்தெந்த மாவட்டங்களும், தாலுக்காக்களும் இரண்டாகப் பிரிக்கப் பட இருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எந்த மாவட்டத்தையும் இரண்டாகப் பிரிக்கும் செயற் குறிப்பு எதுவும் இல்லை. ஸ்ரீவைகுண்டம் வட்டத்திலுள்ள தூத்துக்குடி துணை வட்டத்தை தூத்துக்குடியில் தலைமை யிடத்துடன் ஒரு முக்கிய வட்டமாக மேம்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. நாமக்கல் வட்டத்தை நாமக்கல், வேலூர் என்ற இருவட்டங்களாகப் பிரிக்கும் செயற்குறிப்பு ஒன்றினை சேலம் கலெக்டர் பணிநிறுப்பி யுள்ளார். அவருடைய செயற்குறிப்பு ஆய்வில் உள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஏற்கெனவேயே பிரிக்கப்பட்ட பெரிய குளம் தாலுகாவில் 7 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஏழு பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் மூன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மற்ற பெரியகுளம் தாலுகாவிலும், நான்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பெரிய தாலுகாவிலும் ஆக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே பெரிய குளத்தில் சப்-தாலுகா இருந்தது. அதைச் சுற்றித்தான் தேனி மந்தைக்குப் போகிறவர்களும், உத்தம்பாளையத்திற்கு போக வேண்டியவர்களும் போகவேண்டும். ஆகவே இதைத் திருத்தி அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இவைகளை எல்லாம் கலந்து தான் உத்தம பாளையம் தனித் தாலுகாவாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தென்னாற்காடு ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு ஏதாவது மனு வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : புதிதாக இப்போதுதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விளப்பியிருக்கிற கோரிக்கையாகும்.

[7th March 1968]

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : கிருஷ்ணகிரி, தர்மபுரி ஆகிய இரண்டும் ஒன்றாகயிருந்து இரண்டு மாவட்டங்களாக பிரித்த பிறகு ஏராளமான நஷ்டம் வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதில் கிடைக்கவேண்டிய ரெவின்யூ கிடைக்காமல் நஷ்டம் வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அது உண்மைதானா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கிருஷ்ணகிரி, தர்மபுரி ஆகிய இரண்டும் ஒரே மாவட்டம்தான். பேர் வைப்பதில் தான் தகராறு ஏற்பட்டது. சேலம் மாவட்டத்தில் இருப்பதால், பிற்போக்கான இந்தப் பகுதிகளுக்கு நல்ல கவனம் செலுத்தமுடியவில்லை என்று மக்களுடைய நீண்ட நாள் கோரிக்கையின் அடிப்படையில், இந்த மாவட்டம் இருந்தது அந்தப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் வருவாய் என்று சொன்னால் புன்செய் நில வரியிருந்தது. அதை ரத்து செய்துவிட்ட காரணத்தால் வருவாய் இல்லாவிட்டாலும், தனி மாவட்டமாகிய பிறகு அபிவிருத்தி வேலைகள் துரிதமாக நடந்து வருகின்றன.

திரு. எஸ். ராஜமாத்தாண்டம் : புதுக்கோட்டையைத் தனி ஜில்லா வாக பிரிக்க கோரிக்கை வந்ததும், அது பரிசீலனையில் இருப்பதாகவும் பார்த்தேன். அது எந்த அளவில் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பத்திரிகை அளவிலே வருகிற தகவல்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு வருவதில்லை.

திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார் : சேலம் மாவட்டம் பிரிக்கும்போது வட ஆர்க்காடு மாவட்டமும் இரண்டாக பிரிக்கப்படப் போவதாகச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே சொன்ன அந்தத் திட்டம் இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அப்படிப்பட்ட தகவல்கள் அரசாங்கத்திடம் இல்லை. வெளியிலே அப்படிப்பட்ட தகவல்கள் உலாவலாம்.

Sugar

* 195—Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state :

(a) the average quantity of sugar produced in Tamilnad per annum ;

(b) whether the Union Government have ordered that the Mills can sell 40 per cent of the production in the open market ;

(c) the quantity of sugar that can be obtained out of 40 per cent by the State Government from the Co-operative sugar Mills ; and

(d) how the Government will distribute it ?

சர்க்கரை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்கவேண்டுகிறேன்—
(அ) தமிழகத்தில் சராசரி ஒரு வருடத்தில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரை அளவு எவ்வளவு?

(இ) 40 சதம் மில்கள் இஷ்டம்போல் விற்கலாம் என மத்திய அரசு உத்தரவிட்டதா?

(உ) கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் மூலம் 40 சதவிகிதத்தில் தமிழக அரசுக்கு எவ்வளவு கிடைக்கும்?

(ஈ) இந்த கூட்டுறவு ஆலைகளைச் சர்க்கரை உற்பத்திக்குக் கொண்டு வரவேண்டுகிறார்களா?

[7th March 1968]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) கடந்த ஆண்டு கனில், ஒவ்வொன்றும் சராசரி சர்க்கரை உற்பத்தி அளவு 1,73,200 டன் ஆகும்.

(இ) ஆம்.

(உ) இது ஒவ்வொரு ஆலையும் உற்பத்தி செய்யும் அளவைப் பொறுத்ததாகும். இம் மாநிலத்திலுள்ள கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளிலிருந்து இந்த நடைமுறையின்படி 1967-68-ம் ஆண்டில் 4,724 டன் சர்க்கரை கிடைக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) இம் மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற சர்க்கரை இம் மாநிலத்தில் மொத்தமாகப் பயன்படுத்துவோருக்குக் கிடைப்பது உறுதி செய்வதற்காகவும், அவர்களது சர்க்கரைத் தேவைகளைப் பெறுவதில் அவர்களுக்குள்ள இடர்ப்பாடுகளைப் போக்குவதற்கும் இம் மாநில அரசாங்கம் சென்னையிலுள்ள தென்னிந்திய சர்க்கரை ஆலைகள் சங்கத்தையும் இம் மாநிலத்திலுள்ள சர்க்கரை ஆலைகள் உட்பட சர்க்கரை ஆலைப் பிரதிநிதிகளையும் கட்டுப்பாடின்று விற்கக்கூடிய சர்க்கரை அளவை இம் மாநிலத்திற்குள்ளேயே விற்கும்படிக் கேட்டுக்கொண்டது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள சர்க்கரை ஆலைகள் கட்டுப்பாடின்றி விற்கக்கூடிய சர்க்கரை அளவை இம் மாநிலத்திற்குள் தங்கள் தொழிற்சாலை வாயிலில் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 350 என்ற விகிதப்படி விற்பதற்கு ஒப்புக்கொண்டன. உணவு வழங்கல் ஆணையர் குறிப்பிட்டவாரியட்டையே கீட்டின்படி இம் மாநிலத்தில் சர்க்கரை அதிகம் பயன்படுத்துவோரிடையே கட்டுப்பாடின்றி விற்கத்தக்க இச்சர்க்கரை பகிர்நளிக்கப்படுகிறது. தனிப் பட்ட இந்த ஏற்பாடு இப்போது செயலிலுள்ளது. இப்போதுதான் பட்ட இந்த ஏற்பாடு இப்போது 3 மாதத்திற்கு இந்த ஏற்பாடு நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, 40 சதவிகிதம் தனியார் துறையில் சர்க்கரை மில்களுக்கு கிடைக்கக்கூடியது. மொத்தம் எவ்வளவு? அதை என்னென்ன விலைக்கு விற்கச் சொல்லியிருக்கிறது? பாக்கியுள்ள சர்க்கரை எப்படி விநியோகிக்கப்படுகிறது? மொத்தம் சர்க்கரை எவ்வளவு கிடைக்கிறது? கூட்டுறவு ஆலை மூலம் எவ்வளவு சர்க்கரை கிடைக்கிறது? 40 சதவிகிதம் அவர்கள் இஷ்டம்போல் விற்கச் சொல்லிவிட்டால், பாக்கியுள்ள 60 சதவிகிதம் என்ன செய்கிறார்கள்? கட்டுப்பாட்டில் என்ன விலை? எவ்வளவு லாபம் சர்க்காருக்கு மொத்தமாக கிடைக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பெரிய விவாதத்திற்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறேன். திரும்பவும் சொல்கிறேன். இந்த மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையை ஒதுக்கும் அதிகாரம் டெல்லியிடம் இருக்கிறது. ஒரு மாதத்திற்கு எவ்வளவு வேண்டுமென்று 22-ம் தேதியை கணக்கிட்டு அடுத்த மாதம் 22-ம் தேதிவரை சர்க்கரை மாதமாகும். 16,000 என்று இருந்ததை கொஞ்சங்கொஞ்சமாக தளர்த்தி 9,000 என்ற நிலைமைக்கு வந்தது. அப்போது 40 சதவிகிதம் வெளிச் சந்தைக்கும், 60 சதவிகிதம் வெளி ரேஷன் கார்டு என்றும் வைக்கப்படவில்லை. இருந்தாலும் இந்திய அரசாங்கம் புதிய கொள்கையை கொண்டுவந்தார்கள். மற்ற உற்பத்தியாகிறதை அரசாங்கம் பெற்று ரேஷனுக்கு கொடுப்பதும், மற்ற 40 சத விகிதம் உற்பத்தியை இந்தியாவில் எந்த மாகாணத்திலும், வேண்டுமானால் எந்த விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்பது கொள்ளலாம் என்று ஆலைக்காரர்களுக்கு உதவியாக சர்க்கரை கொள்கையை இந்திய அரசாங்கம் கொண்டு வந்தது. ஏற்கெனவே நம் மாநிலத்தில் பற்றாக்குறை இருப்பதால் சாதாரண மக்களுக்கு இது கெடுதல் செய்யும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் அழுத்தம் திருத்தமாக மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சொல்லியது. இருந்தாலும் கேட்காமல் சர்க்கரை சட்டத்தை, கொள்கையைக் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். ஏற்கெனவே கரும்பு விவசாயிகள் அதிகமாகப் பணம் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால், வெளி மாகாணங்களுக்கு கொண்டு செல்கிற காரணத்தால், இந்த

[7th March 1968]

மாகாணத்தில் நெருக்கடி ஏற்பட்டது. மேலும் வெளியே போகக் கூடாது என்பதற்குத் தடை போட மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு ஒப்புதல் கொடுக்கவில்லை. அதற்குப் பிறகு இந்த அரசாங்கம் தன்னுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, நல்லெண்ணத்தை வைத்து, கரும்பு ஆலைக் காரர்களை எல்லாம் கூப்பிட்டு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களும், நானும் பல தடவை பேசி "நீங்கள் இந்த 60 சதவிகிதத்தை சர்க்காருக்கு கொடுத்து விடுங்கள். மற்றபடி வேறு எங்கும் விற்காமல் மீதியை இங்கேயே விற்கவேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டதின் பேரில், அவர்களும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். அதற்கு விலை ரூ. 350 என்று போடப்பட்டது. சர்க்கார் துறையில் கொள்முதலில் வாங்குகிற விலை ஏறக்குறைய 162 ரூபாய். நாம் ரூ. 101 75-க்கு வெளியிலே விற்கிறோம். அதனால் நஷ்டம் வருகிறது. சர்க்கரை ஆலைகளுக்குக் கூட நஷ்டம் வருகிறது. இருந்தாலும் இதை "மேக்கப்" செய்கிறார்கள். நமது மாநிலத்தில் இது அற்புதமான திட்டம் என்று மற்ற மாநிலங்களில் சொல்கிறார்கள். ஆந்திராவில், கேரளாவில், பீகாரில் இல்லாத நிலைமையை நம்முடைய சர்க்கார் இங்கு செய்திருக்கிறது. உத்தரப் பிரதேசத்தில் 700 ரூபாய்க்குக் கூட விற்கப் படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அங்குள்ள பழைய முதலமைச்சர் அந்த விலை கொடுத்து தன்னுடைய வீட்டுக் கல்யாணத்திற்கு வாங்கினார் என்று கூட சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டம் இன்னும் மூன்று மாதங்களுக்கு நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Drought condition in Periyakulam and Palani taluks

* 196-Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that sowing was not done because of failure of rain for the last six months which resulted in drought in Periyakulam and Palni taluks of Madurai district; and

(b) if so, whether the Government will take any famine relief measures?

பெரியகுளம், பழனி தாலுகாக்களில் பஞ்ச நிலை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உணவு-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்கவேண்டுமேயானால்—

(அ) மதுரை மாவட்ட பெரியகுளம் தாலுகா, பழனி தாலுகா முதலிய இடங்களில் சென்ற 6 மாதமாக மழை இல்லாததால் விதை விதைப்பு நடைபெறாமல் பஞ்சம் ஏற்பட்டுள்ளது என்பது தெரியுமா?

(இ) ஆமெனில், பஞ்ச நிவாரண நடவடிக்கைகள் தமிழக அரசு எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) இல்லை. (இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, என்னுடைய சொந்தக் கிராமத்திலேயே 300 ஏக்கர் நஞ்செய் தீய்ந்து போய்விட்டது. தேனியிலிருந்து போடி வரை 10 மைல் அளவிற்கு கால்வாய்களில் தண்ணீர் இல்லாமல் பயிர்கள் காய்ந்து விட்டன. கண்டமநாயக்கனூர் பகுதியில் எல்லா நிலமும் காய்ந்து ஒரு மணி நெல் கூட விளையவில்லை. அந்த பரிதாபகரமான நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகும்கூட, இந்த அரசாங்கம் கல் நெஞ்சத்தோடு "இல்லை" என்று சொல்வது சரியா? ஏரிகள்தான் வரண்டுவிட்டதென்றால் அமைச்சர்கள் நெஞ்சம் வரண்டுவிட வேண்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அரசிற்கு கல் நெஞ்சம் இல்லை. கல்போல் இருந்து திரும்பச் சொல்கிறேன். "மாடு, கன்று" என இறக்க வேண்டும், அக்கேயிருக்கிறவர்கள் சாப்பாட்டிற்கு இவ்வளவு

[7th March 1968]

நிலைமை ஏற்பட்டு, தீவனங்கள் கிடைக்கவில்லை, ஊரிலேயிருக்கிற சினிமா கொட்டகைகள் வசூலாகவில்லை, பஸ்கள் தேனியிலே நின்றுவிட்டன, கம்பம் வழியாகப் போகவில்லை, யாரிடமும் வருமானமில்லை, விவசாயக் கூலிகள் எட்டணு, ஆறணு கொடுத்தால் வேலைக்கு வருவார்கள்" என்ற நிலைகள்தான் பஞ்சத்திற்கு அறிகுறியாகும். நண்பர் தியாகராஜன் அவர்கள் மாவட்டக்கழகத் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். பஞ்சம் பற்றி அவர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். ஆனால் கொஞ்சம் மழை யில்லாமல் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு நல்ல மழை வட்டாரத்திலே செப்டம்பர் வரையில். செப்டம்பருக்கு பிறகு அவருடைய வட்டாரத்திலே களுக்குத் தெரியும். செப்டம்பருக்கு பிறகு அவருடைய வட்டாரத்திலே மழை பெய்தது. வழக்கமாக ஏற்படக்கூடிய அந்த நிலைமை பஞ்சம் என்பதற்கான இலக்கணத்திற்கு உட்பட்டதாகாது. ஜில்லாபோர்டு நிர்வாகம் தெரிந்து நண்பர் தியாகராஜனுக்கு பஞ்சமென்றால் என்ன வென்று நன்கு தெரியும். அவர் கூறியது பஞ்சத்திற்கான நிலைமையில் வரவில்லை.

Seizure of paddy.

* 197. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state :—

(a) whether it is a fact that police entered into the residence of Thiru Nagamani Naicker, in Thulasapuram Kandigai village in Sriperumbudur taluk of Chingleput District and seized paddy while he was away from his residence on 21st September 1967;

(b) the reasons therefor; and

(c) the result of the case filed against the Government by Thiru Nagamani Naicker in the High Court in this regard?

நெல் பறிமுதல்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உணவு-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமேயானால்—

(அ) செங்கல்பட்டு ஜில்லா, ஸ்ரீபெரும்புதூர் தாலுகா, துளசாபுரம் கண்டிகை கிராமத்தில் திரு நாகமணி நாயக்கர் வீட்டில் 21-9-1967 அன்று அவர் இல்லாத நேரத்தில் போலீசார் சென்று நெல் பறிமுதல் செய்தது உண்மையா?

(இ) காரணம் என்ன?

(உ) இதுபற்றி உயர்நீதி மன்றத்தில் நாகமணி நாயக்கர் சர்க்கார் மீது போட்ட வழக்கு என்னவாயிற்று?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ-உ) புகார் செய்யப்பட்டது சோதனையோ, பறிமுதலோ நடக்கவில்லை. ஆனால், இது சம்பந்தமாக தனிப்பட்ட பிராது ஒன்று நீதிமன்ற விசாரணையில் இருப்பதால், இதைப் பற்றி மேலும் தகவல்கள் தருவது பொருத்தமல்ல.

Fire Accidents

* 198. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state :—

(a) the number of houses which caught fire and were reduced to ashes at Nakkala Kottai situated in Kovilpatti Panchayat Union of Tirunelveli District in 1967;

(b) the loss incurred therein;

[7th March 1968]

(c) whether the Panchayat Union passed any resolution and sent to the Government, requesting assistance out of the Chief Minister's Fire Relief Fund; and

(d) if so, the amount sanctioned?

தி விபத்து

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டம், கோவில்பட்டி பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த நக்கல கோட்டையில் தீ விபத்து 1967-ல் எத்தனை வீடுகள் சாம்பலானது?

(இ) எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டது?

(உ) இதற்காக முதலமைச்சர் தீ விபத்து நிவாரண நிதியிலிருந்து பண உதவி கேட்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் தீர்மானம் ஏதேனும் நிறைவேற்றியுள்ளதா?

(எ) ஆமெனில், எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது?

THE HON THIRU K. A. MATHIALAGAN : (a) 26 houses.

(b) Rs. 17,215.

(c) Yes. But proposals have not yet been received by Government.

(d) Does not arise.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்களுடைய தீ விபத்து நிவாரண நிதியிலிருந்து பணம் வேண்டுமென்று பஞ்சாயத்து யூனியன் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. நாம் டெல்லி சர்க்காரை கேட்டு அடிக்கடி தீர்மானம் போடுகிறோமே அதைப் போல பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், முனிசிபாலிட்டிகள் அதைப் பின்பற்ற ஆரம்பித்துவிட்டன. இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு இந்த அரசு என்ன பதில் எழுதியது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அந்தத் தீ விபத்து காரணத்தால் 26 குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டன. அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கு 60 ரூபாயும், குணிமணிகளுக்காக 20 ரூபாயும், ஆக 80 ரூபாய் விதம் 2,080 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. முந்திய சர்க்காரின் இந்த காரணத்திற்காக வீடு கட்டிக்கொள்ள 30 ரூபாயும், குணிமணிகளுக்கு 10 ரூபாயுமாக 40 ரூபாய் கொடுத்து வந்தார்கள். இந்தப் புது அரசாங்கம் வந்த பிறகு அதை இரண்டு மடங்காக செய்திருக்கிறது. அந்த வகையில் 2,080 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் முதலமைச்சர் தீ விபத்து நிதியிலிருந்து வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பளாக் டெவலப்மெண்டிற்கு அனுப்பி அதுபற்றிய செயல்குறிப்பு கலெக்டர் அவர்களுக்கு அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். எத்திராஜன் : தீ விபத்து என்பது இப்போது சமூக விரோதிகளால் அடிக்கடி ஏற்பட்டு வருகிறது. எல்லோரும் இதனால் பெரும்பாலாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தீ விபத்துகளைத் தடுக்க அரசாங்கம் புதிய முயற்சி எடுத்து, ஏழைகளுக்கு அவர்கள் கட்டியிருக்கும் குடிசை வீடுகளைப் பிரித்துவிட்டு, தீ பிடிக்காத வீடு கட்ட ஒவ்வொரு நபருக்கும் நபர் ஒருவருக்கு 1,500 ரூபாய் வீதம் கடன் கொடுத்தால், ஒவ்வொரு 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு 7,000 வீடுகள் கட்டலாம். நான்கைந்து ஆண்டுகளில் இந்த திட்டத்தின்படி தமிழ் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய குடிசைகள் எல்லாம் சீரிய முறையில் கட்ட முடியும். அதற்கு ஒரு ஆண்டு ஒன்றிற்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் இந்த அரசாங்கம் ஒதுக்குவதா?

[7th March 1968]

MR. CHAIRMAN: Is the Hon. Minister answering?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் அங்கத்தினர் ரொம்பவும் ஆசைப்படுகிறார்கள். உறுப்பினர் சொல்வது போல் கட்டிக் கொடுப்பது சலபமாக இருந்தால் இந்த அரசாங்கம் நாளைக்கே வீடுகளைக் கட்ட ஆரம்பித்துவிடும். இது அவ்வாறு செய்யக் கூடிய காரியமல்ல. ஏழை மக்கள் நல்ல வீடுகளில் வாழவேண்டும். எவ்வளவு தூரம் அவர்களுக்கு செய்ய வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசாங்கம் அதிக அக்கறை கொண்டு இருக்கிறது. சாதாரண கூறுதலைகளை நிறைவேற்ற வசதிகளைக் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் செய்வதற்கு யோசனை செய்யும்.

திருமதி சரஸ்வதி பாண்ட்ரங்கம் : முதலமைச்சர் அவர்களின் நிதியில் எவ்வளவு இருக்கிறது? அதில் எவ்வளவு செலவாகியிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தனியாகக் கேட்க வேண்டிய கேள்வி. அப்போது தான் தகவல் சொல்லப்படும்.

MR. CHAIRMAN: The Hon. Minister is in good form to-day.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Sir, I am always in good form (laughter).

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : எதிர்பாராத விதத்தில் ஏற்பட்ட தீ விபத்தால் உண்டாகும் இழப்புகளுக்கு ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட தொகை போதாது என்று சேர்த்துக் கொடுக்கப்பட்டதற்கு நன்றி. இப்போது கொடுக்கிற தொகையை போதுமென்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறதா? அல்லது ஓரளவு இன்னும் இரட்டித்துக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யுமா?

MR. CHAIRMAN : கேள்வி எங்கெங்கேயோ போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவோ செய்யவேண்டுமென்ற ஆசையிருக்கிறது. பிரத்தியட்ச நிலைக்கு ஏற்ப செய்யப்படும்.

Distribution of sugar, rice and dhall

* 199 Q.—THIRUVALARGAL P. ETHIRAJ AND N.R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state the procedure adopted by the Government for distributing essential foodstuffs like sugar, rice and dhall to all the villages—

சர்க்கரை, அரிசி, பருப்பு விநியோகம்.

திருவாளர்கள் பி. எத்திராஜ், என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

சர்க்கரை, அரிசி, பருப்பு போன்ற அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருள்களை எல்லா கிராமப் பகுதிகளிலும் சீராக விநியோகிக்க அரசு கையாளும் முறை என்ன—

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: A system of informal rationing has been introduced in rural areas of this State. Fair Price Shops have been opened wherever necessary in deficit pockets, vulnerable areas and urban centres, where there is concentration of population. Rice is the main item distributed through these shops. Wheat, wheat products and sugar are also distributed to the public through these shops. Dhall is also

[7th March 1968]

sold through these shops occasionally when stocks imported on Government account are available. But the Government do not undertake a systematic supply of dhalls and other pulses. There are also areas where no need is felt for distribution of rice through fair price shops, because of open market availability. In such areas wheat products, sugar and occasionally pulses are distributed through other dealers, generally provision merchants and grocery dealers.

திரு. பி. எத்திராஜ் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது கோதுமை தருவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களில் உற்பத்தியாகிற அரிசியையும், சர்க்கரையையும் நகரப் புறங்களில், குறிப்பாக பெரிய நகரங்களுக்கு, உள்ளவர்களுக்கு, கொடுத்துவிட்டு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளை அலட்சியப்படுத்துவது சமூக நீதியாகுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : விவசாயப் பெருமக்கள் தான் விவசாயம் செய்யாத மக்களுக்கு தங்கள் உழைப்பினால் விளைந்த தானிய மணிகளை வழங்குகிறார்கள். அதுதான் உண்மையான சமூக நீதி.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மதுரை ஜில்லாவில் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் நெல் விளையாமல் குளங்கள் வரண்டு தாழ்ந்து போன பகுதிகளுக்கு அரசு, பருப்பு சர்க்கரை போன்ற பொருள்களை கொடுக்க விசேஷ ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மதுரை மாவட்டத்தின் மீது இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கோபம் எதுவும் இல்லை. எல்லா மாவட்டங்களிலும் அதுபோன்ற பகுதிகள் இருந்தால் அங்கங்கே நம்முடைய தானிய கையிருப்புக்குத் தக்கபடி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் இருக்கிற நிலைமையை அனுசரித்தும் நம்மிடத்தில் உள்ள இருப்பை பொருத்தும் ஏற்பாடு செய்யலாம். இப்போதுள்ள நிலையில் கோதுமை, சர்க்கரை இவற்றிற்கு டில்லியிடமிருந்து கேட்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அவர்கள் கொடுக்கும் அளவில் "சட்டியில் இருந்தால்தான் அகப்பையில் வரும்" என்றபடி கொடுக்கப்படும்.

Rat menace to crops

* 200 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state :—

(a) whether roughly two lakhs of rats were killed recently on the outskirts of Valangaiman Panchayat Union, Thanjavur district ; and

(b) whether steps will be taken to kill rats in all parts of the Madras State in order to prevent the destruction to crops ?

பயிர்களை நாசம் செய்யும் எலிகள்
திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சை ஜில்லா வலங்கைமான் பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்பு எல்லையில் சுமார் 2 லட்சம் எலிகள் சமீபத்தில் கொல்லப்பட்டனவா?

(இ) இதைப்போன்று தமிழகத்தில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பயிர்கள் நாசமாவதைத் தடுக்க எலிகளைக் கொல்ல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) and (இ).

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, சமீபத்தில் சீனச் செய்தி ஒன்றைக் கேள்விப்பட்டேன். கோடிக்கணக்கான எலிகளையும்.

[7th March 1968]

தேவையற்ற பூச்சிகள், பறவைகள் முதலியவற்றையும் கொல்லுவதால் உணவு நெருக்கடி தீர்க்கப்படுகிறது என்று. ஆகவே வலங்கைமானில் ஏற்பட்ட நிலைமையைத் தமிழகத்தில் எல்லா இடங்களில் உண்டாக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா? பெரியகுளத்தில் எலிகளைக் கொல்லுவதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதாவது எலிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு கொண்டு வந்து முனிசிபல் ஆபிஸில் போட்டால், 4 அணு என்று கொடுத்து விடுகிறார்கள். அந்த திட்டம் போல் இந்த மாநிலம் பூராவும் போட்டு எலிகளை ஒழிக்க ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பத்திரிகையில் படித்த செய்தியைப் போல் மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் எலிகளைச் சாப்பிட்டால் உணவு பிரச்சனை தீருமென்றும் அறிவித்திருக்கிறார். அதையும் அங்கத்தினர் படித்திருப்பார் என்று கருதுகிறேன். பெரிய குளத்தில் எலிகளை தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இப்போதும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். "சிங்க் பாஸ்பேட்" போன்றவற்றை 35 பர் சென்ட் மானியமாக கொடுக்கிறோம். எலிப்பொறிகளை வழங்குகிறோம்.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : இன்னும் எத்தனை எலிகள் பாக்கியிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : எலிகள் பூராவும் அழிக்கப் படவில்லை. எலிகளின் தொல்லை இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. பாம்புகள் எல்லாம் கொல்லப்பட்டதின் விளைவாக எலிகள் இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, பாம்புகளை அகற்றியதால் தான் இந்த எலிப் பெருக்கம் அதிகமாகிவிட்டது. நீர் பாம்பு விஷப் பாம்பு அல்ல. அந்தப் பாம்பைத் தோலுக்காகப் பிடித்து விடுகிறார்கள். ஆகவே பாம்பு பிடிப்பதை ஒரு தடையாகப் போட்டு, அதிகமாகப் பாம்பை நாட்டில் நடாட்டிவிட்டால், நிச்சயமாக எலிகள் ஒழிந்துவிடும். தண்ணீர்ப் பாம்பு விஷமில்லாததாகும். ஆகவே இதில் முயற்சி எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினருடைய கேள்வி சிரிப்பிற்கு உரியதல்ல. முற்றிலும் உண்மை. பாம்பின் தோல் நல்ல விலைக்கு விற்கிறபடியால் அதைப்பிடித்து தோலை உரித்து விற்று விடுகிறார்கள். இந்தக் குறிப்பிட்ட பாம்பு விஷத்தன்மை உடையதல்ல. அதனால் பொது மக்களுக்கு எந்தவிதமான ஆபத்தும் கிடையாது. ஆகவே அதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, மத்திய அமைச்சர் எலிகளைத் தின்னலாம் என்று சொல்லவில்லை என்று பலமுறை கூறி விட்டார். அது இந்த அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் பத்திரிகையில் படித்த மாதிரிதான் நானும் படித்துப் பார்த்தேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : வட தேசங்களில் எலியை உணவு பொருளாக சாப்பிடுபவர்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இங்கே லட்சக் கணக்கில் எலிகள் கிடைப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே இவற்றை எல்லாம் வீணாக்காமல் வடதேசங்களில் உள்ளவர்கள் சாப்பிடுவதற்கு அனுப்புவதற்கு அரசாங்கம் தக்க முயற்சிகள் எடுப்பார்களா?

Concessions to Christian Converts.

* 201. Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether the concessions allowed to backward communities hitherto and extended to the Christian converts from backward community have been cancelled by the Government ; and

(b) the reasons therefor ?

[7th March 1968]

வொரு பத்திரத்தையும் பதிவு செய்வதற்குக் கணிசமான கால அளவும் உழைப்பும் தேவைப்படுவதால் இக்கால அளவில் பதிவு செய்யப்படுவதற்காகக் கொண்டு வரப்படும் பத்திரங்கள் அனைத்தையும் அந்தந்த நாளிலேயே பதிவு செய்ய முடியவில்லை. பதிவுத் துறைத் தலைவர் இப்பொழுது அந்த அலுவலகத்திலுள்ள ஊழியர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தக் கோரியிருக்கிறார். இக்கோரிக்கை தனியே பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, சாத்தூர் நகரத் திலே உள்ள சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபிசில் நீண்ட நாட்களாகவே இந்த தொல்லையிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு நானே என்னுடைய நிலத்தை விற்கப் போயிருந்தபோது, இரண்டு நாட்கள் தங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அப்போதிருந்த அமைச்சர் அவர்களிடம் இதைப் பற்றி கூறி ஏழாயிரம் பண்ணையில் ஒரு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபிஸ் வைக்கவேண்டுமென்று கூறியிருந்தேன். அது கவனிக்கப்படவில்லை. இந்த அரசாங்கம் 7 அல் செய்து கொள்ளுமா? குறிப்பாக சாத்தூர், ஏழாயிரம் பண்ணையில் வைக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சாத்தூரைப் பொறுத்தவரையில், இது ஒரு சில மாதங்களுக்கு இருந்து வரும் தொல்லையாகும். அதைத் தவிர்க்க கொஞ்சம் கூடுதலாக ஆட்களைப் போட Inspector-General of Registration கேட்டிருக்கிறார். அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. புதிதாக எத்தனை அலுவலர்கள் அமைக்க அனுமதி கொடுக்கப்படுவது என்பது மாவட்ட ரீதியாக இப்போது தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. அந்த இடங்களில் ராமநாதபுரத்திற்கு இந்த ஆண்டு இடம் இல்லை.

Munsif Court, Thirumangalam.

* 203.Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state—

- (a) the number of places inspected for housing the Munsif Court of Thirumangalam, Madurai District ; and
- (b) the place chosen finally and by whom ?

திருமங்கலம் முனிசிப் கோர்ட்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு சட்ட-கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

- (அ) மதுரை மாவட்ட திருமங்கலம் முனிசிப் கோர்ட்டுக்கு இதுவரை எத்தனை இடம் பார்க்கப்பட்டது?
- (இ) யாரால் எந்த இடம் கடைசியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : (a) Five sites.

(b) Though the Government have issued orders for acquiring S. No. 31 of Thirumangalam village, the question of acquiring alternate site in S. No. 24 of the village near the Sub-Registrar's office is now under consideration of the Government.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, முனிசிப் கோர்ட் உயர்த்தமாக கிட்டத்தட்ட 5, 6 ஆண்டுகளாக பிரேரணை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றிய பிரச்சனை இல்லை. வேலை எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்? குறிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

[7th March 1968]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கேள்வி இடத்தைப் பற்றியிருந்தால் பதிலும் இடத்தைப் பற்றியிருக்கிறது. ஏற்கெனவே ஒரு இடத்தை எடுத்து இருந்தோம். வழக்கறிஞர்கள் சங்கமும், பொது மக்களும் அதை வேண்டாமென்றும் வேறு இடத்தை தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டிருந்தார்கள். அதன்படி இப்போது வேறு இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒப்புதல் கேட்டு உயர்நீதி மன்றத்திற்கு எழுதப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, இப்போது சட்ட-கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட இடம் மிகவும் பொருத்தமான இடம் என்று எல்லோராலும் வரவேற்கப்பட்டது. இந்த இடத்தில் கட்டிடம் சீக்கிரமாக அமைக்க வேண்டும். ஏனென்றால் தற்போதைய முனிசிப் கோர்ட் கட்டிடத்தை ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரிப்பதற்காக கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கப்படுகிறது. அதை முன்னிட்டு சீக்கிரத்தில் இந்த கட்டிடத்தை கட்ட அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மருத்துவ விடுதிக்கு தேவை என்பதை அரசாங்கம் ஒப்புக் கொள்கிறது. ஆகவே உயர்நீதி மன்றத்திற்கு எழுதி ஒப்புதல் பெற்ற பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Rice Mills.

* 204. Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state—

- (a) the stage at which the erection of 8 large Modern Rice Mills in Tamilnad now stands ;
- (b) when they will start functioning ;
- (c) the estimated expenditure ; and
- (d) the number of bags of paddy per day that can be hulled in each of the said new mills ?

அரிசி ஆலைகள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு சட்ட-கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

- (அ) தமிழகத்தில் 8 பெரிய நவீன அரிசி ஆலைகள் நிர்மாணிக்க இருந்த செயற்குறிப்பு எந்நிலையில் உள்ளது?
- (இ) எப்பொழுது இந்த ஆலைகள் இயங்கும்?
- (உ) எவ்வளவு பணம் செலவாகும்?
- (எ) எத்தனை மூட்டை நெல் மேற்படி புது மில்களில் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு மில்லில் அறைக்கலாம்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) கூட்டுறவுத் துறையில் 13 நவீன அரிசி ஆலைகள் விரைவில் ஏற்படுத்தப்படும்.

(இ) 1968-69-ம் ஆண்டில் இந்த ஆலைகள் நிறுவப்படலாம்.

(உ) சுமார் ரூ. 111 லட்சம் செலவாகுமென மதிப்பிடப்படுகிறது.

(எ) ஒவ்வொரு ஆலையும் ஒரு மணியில் 2 டன் நெல் அறைக்கும் சக்தியுள்ளதாயிருக்கும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த ஆலைகள் அமைப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் எவ்வளவு பணம் கொடுத்தது? எங்கெங்கு அமைக்கயிருக்கிறார்கள்? ஜில்லா வாரியாக அமைக்கப்படுமா?

[7th March 1968]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இதை அமைக்க என்.டி.சி.-யிலிருந்து முழுத் தொகையையும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 111 லட்சம் ரூபாய் தருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இப்போது ரூ. 83½ லட்சம் அவர்கள் கொடுப்பதாக ஒத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். நெல் உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கும் மாவட்டங்களுக்கு மாதிரி முதலிடம் கொடுப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்த இடங்கள் என்பது இன்னும் முடிவாகவில்லை.

Food Poisoning

* 205. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state whether 14 persons were admitted at Srivilluputhur hospital in an unconscious state due to consumption of poisoned food?

நச்சுணவு.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்: ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் நச்சுணவு சாப்பிட்டு சமீபத்தில் மகாளய அமாவாசையன்று 14 பேர் சுய நினைவிழந்து ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ஆம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, ஏதோ கண்துடைச் சாப்பிட்டு இத்தகைய சம்பவங்கள் அடிக்கடி நடக்கின்றன. சமீபத்தில் கூட பூந்தமல்லியில் இத்தகைய சம்பவம் ஏற்பட்டு 100 பேருக்கு மேல் பாதிக்கப்பட்டார்கள். ஆகவே இத்தகைய சம்பவம் என்ன அடிப்படையான காரணம் என்று விசாரித்து அதற்குரிய தடுப்பு முறைகளை கையாண்டு தடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொரு காரணம் இருக்கிறது. வில்லிபுத்தூரில் கேழ்வரகு தோசை சாப்பிட்டதால் ஏற்பட்டது. அந்த கேழ்வரகு “non-poison” என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆங்காங்கு உள்ள நிலைமைக்குத் தகுந்தபடி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. நேற்றிரவுகூட பிரியாணி சாப்பிட்டு பலர் பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்று தெரிகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: கேழ்வரகு அல்ல. அதற்கு வரகு என்று பெயர். அந்த வரகை நீண்ட நாட்களுக்கு வைத்திருந்தால் அது விஷத் தன்மை உடையதாகிவிடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. கிராமங்களில் இதை 5 வருடம், 10 வருடம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். கேழ்வரகு என்று குறிப்பிட்டிருந்தால் அதை வரகு என்று திருத்திக் கொள்வார்களா? வரகு சாப்பிடக்கூடாது என்று உத்தரவு போடப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இங்கு கேழ்வரகு என்று தான் இருக்கிறது.

Dharamangalam Hospital

* 206. Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN:—Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state:

(a) whether the hospital in Dharamangalam, Salem District functioning without a Doctor; and

(b) if so, when a doctor will be appointed there?

[7th March 1968]

தாரமங்கலம் மருத்துவச்சாலை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சேலம் மாவட்ட தாரமங்கலம் மருத்துவச்சாலை மருத்துவர யாரும் இல்லாமல் இயங்கி வருகிறதா?

(இ) ஆமெனில், எப்பொழுது மருத்துவர் நியமிக்கப்படுவார்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, ஆஸ்பத்திரியில் டாக்டர்கள் இல்லாமல் போவது இப்போது சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது. நான் ஜில்லா போர்டு தலைவராக இருந்தபோது 45 ஆஸ்பத்திரிகளை நிர்வகித்து வந்திருக்கிறேன். அடிக்கடி டாக்டர்கள் லீவு போட்டுவிட்டோ, ராஜினாமா செய்துவிட்டோ, அதிகமாக சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று டாக்டர்கள் போய்விடுகிறார்கள். டிபார்ட்மெண்டிற்கு எழுதிக் கேட்டால் டாக்டர்கள் போட்டிருக்கிறோம் என்று தான் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் 40, 50 ஆஸ்பத்திரிகள் வரை இல்லை என்பதை மூடி மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். டாக்டருக்குப் படித்து நிறைய பேர் வேலைக்கு காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது டாக்டர்கள் இல்லாத வேலைக்கு காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது டாக்டர்கள் இல்லாத ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு, அவர்களை வேலையில் அமர்த்தி அமைச்சர் ஏற்பாடு செய்வாரா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: உறுப்பினர் அவர்கள் தகவல் கொடுத்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க ஒத்தாசையாக இருக்கும். நிச்சயமாக டாக்டர்கள் எங்கெங்கே இல்லையோ அங்கெல்லாம் டாக்டர்கள் போட நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Pennathur T. B. Sanatorium

* 207 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that patients are not admitted into the T.B. Sanatorium, which is situated 5 miles away from Vellore, due to lack of water facility; and

(b) the steps taken by the Government of Madras thereon?

பெண்ணத்தூர் காசநோய் விடுதி

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வேலூரிலிருந்து 5 மைல் தூரத்திலுள்ள காசநோய் உடல் நலம் பெறுமிடத்திற்குத் தண்ணீர் வசதி இல்லாததால், நோயாளிகள் அனுமதிக்கப்படுவது இல்லையா?

(இ) தண்ணீர் கஷ்டம் தீரத் தமிழக அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) ஆம். பெண்ணத்தூர் காசநோய் விடுதியில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. ஆகையால் 124 படுக்கைகள் கொண்ட விடுதியில் 43 பேர்கள் மட்டும் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

(இ) அந்த காசநோய் விடுதியில் உள்ள கிணறு 6 அடி அதிகமாக தோண்டப்பட்டும் வேண்டிய தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. ஆகையால் மேலும் ஒரு குழாய்க் கிணறு 277 அடி ஆழம் தோண்டப்பட்டு அதில் “டர்பைன் பம்பும்” இணைக்கப்பட்டது. தற்போது விடுதியின் தேவைக்குமேல் தண்ணீர் கிடைக்கிறது.

[7th March 1968]

THIRU A. R. DAMODARAN: How is it possible for the Government to start sanatoria without investigating the possibilities of water-supply in the area concerned?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: It has now been made up.

MR. CHAIRMAN: It is a case of sudden disappointment.

Cycle and bullock cart taxes

* 208 Q.—**THIRU N.R. THIAGARAJAN:** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the taxation of cycles and carts was cancelled in Virudhunagar Municipality; and

(b) the loss incurred by the Municipality thereby?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமே—

(அ) விருதுநகர் நகர சபையில் சைக்கிள் வரி, மாட்டு வண்டி வரி எத்து செய்யப்பட்டதா?

(இ) இதன் மூலம் நகரசபைக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படும்?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, விருதுநகரில் அந்த முனிசிபாலிட்டியில் இத்தகைய தீர்மானம் ஒன்று நிறைவேற்றியதாக அந்த முனிசிபல் கவுன்சிலரே என்னிடம் கூறினார். சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்தால் சைக்கிள், வண்டிகளுக்கு வரி வசூலிக்க மாட்டோம். சர்க்காரிடம் அனுமதி வாங்கிக் கொடுக்க மாட்டார்களா என்று கேட்டார். தீர்மானம் இதுவரை நிறைவேற்றியிருக்காவிட்டாலும், இனிமேல் நிறைவேற்றி அனுப்பினால் அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமா? அனுமதி கொடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: இது போன்ற வரிகளை வசூலிக்க வேண்டுமென்று மிகமிக முந்திய காலத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அவருக்கு மிக நெருங்கிய அரசாங்கத்திடமே இதைக் கேட்டு தள்ளுபடி செய்திருக்கக் கூடும். ஆனால் தள்ளாமல் இருக்கக் காரணம் இதைத் தள்ளிவிட்டால் நகராட்சி மன்றம் நல்ல முறையில் இயங்க முடியாது என்பதனால் தான் அவர்களே தள்ளாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் அதைத் தள்ளுகிற உத்தேசமில்லை.

Collection of Panchayat Tax in Cheevalapperi Village.

* 209 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN:** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether Panchayat tax is collected now in lumpsum which was not collected for the past 10 years at Cheevalapperi of Tirunelveli District; and

(b) whether the Act admits collection of arrears of tax due for over three years?

[7th March 1968]

சேவல் பேரியில் பஞ்சாயத்து வரி வசூல்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமே—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்ட சேவல்பேரியில் பஞ்சாயத்து வரி வசூல் 10 வருடமாக செய்யாமல் மொத்தமாக தற்போது வசூல் செய்யப் படுகிறதா?

(இ) மூன்று வருடங்களுக்கு மேல் உள்ள வரி பாக்கி வசூல் செய்ய ஈட்டம் அனுமதிக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: (அ) 1959-60-ம் ஆண்டு முதல் பரி நிலுவை வசூல் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளது. நிலுவைத் தொகைய வசூல் செய்யும்படி, கிராம அதிகாரிகளைக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

(இ) ஆம். திருத்தப்பட்ட தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் பட்டத்தின் 165-வது பிரிவில் ஆறு ஆண்டு காலம் வரையில், வரி நிலுவை குவிக்கப்படலாம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

Mayiladumparai-Krishnapuram Road

* 210 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN:** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether a road had been formed from Mayiladumparai in Zamin Kandamanaickanoor of Madurai District to Krishnapuram of Thirumangalam Taluk at an expenditure of more than a lakh of rupees some ten years ago;

(b) whether the road was damaged completely due to non-maintenance; and

(c) whether the road will be repaired soon?

மயிலாடும்பாறை கிருஷ்ணபுரம் சாலை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமே—

(அ) மதுரை மாவட்ட கண்டமநாயக்கனூர் ஜமீன் மயிலாடும் பாறையிலிருந்து திருமங்கலம் தாலுக்கா கிருஷ்ணபுரத்திற்கு 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்து சாலை போடப்பட்டதா?

(இ) அந்த ரோடு மராமத்து செய்யாததால் யாவும் அழிந்துவிட்டதா?

(உ) விரைவில் மராமத்து செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: (அ) 1956-58 ஆண்டுகளில் மத்திய சாலை நிதி மானியத்தின் கீழ் மல்லபுரம்-நரசிங்கபுரம் சாலை என்ற பெயருடன் இந்தச் சாலை அமைக்கப்பட்டது.

(இ) இந்தச் சாலை கைவிடப்படவில்லை. இந்தச் சாலை மலைப்பகுதியில் ஓரளவு செல்கிறது. இது ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சேர்ந்த மண் சாலையாகும். எனவே, இதனை ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சேர்ந்த மண் சாலையாக மாற்றிப் பேணி வர முடியும்.

(உ) இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவரவர்களே, இந்த ரோடில் ஒரு 13 அல்லது 14 மைல் மராமத்து செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கனவே இதற்கு 1½ லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டது. ஊராட்சி மத்திய சர்க்கார் நிதியிலிருந்து முன்பு செலவு செய்யப்பட்டது.

[7th March 1968]

களுக்கு இப்போது செலவு செய்ய வேண்டுமென்றால் 3, 4 லட்சமாகும். ஆகவே, இந்தச் சாலையை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டு மராமத்து செய்ய முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இந்த சாலை ரூ. 1,38,600 செலவில் அமுல் செய்யப்பட்டுள்ளது. இரண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு சொந்தமானது. ஆகவே ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் எந்த அளவிற்கு முடியுமோ அந்த அளவிற்கு தான் செய்யப்பட்டது. எல்லா முறைகளையும் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றால் பொதுவாக மேற்கொண்டு சீர்திருத்த 8 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அவ்வளவு நிதி இல்லாததால் இருக்கிற நிதியை வைத்துக்கொண்டு அந்த அளவிற்கு பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்த சாலை ஜில்லா போர்டு காலத்திலே போடப்பட்டது. இப்போது ஜில்லா போர்டு வாரிசாக பஞ்சாயத்து யூனியன் இருக்கிறது. அவர்கள் பராமரிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய ரோட்டை பராமரிப்பது அவர்களுக்கு முடியாததால் அரசாங்கமே அதை எடுத்து ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்ட் ரூலம் பராமரிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : கனம் எதிர்க்கட்சி தலைவர் இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் குழுவின் தலைவராக இருந்து இந்த சிரமங்களை அனுபவித்தவர். இதிலுள்ள தொல்லைகளை எல்லாம் அறிவார்கள். அவர்கள் ஒத்துழைத்து நிதி அதிகம் பெற்றுத் தருவார்களானால் நிச்சயமாக அதைச் செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : பாறை வைகை ஆரம்பிக்கும் இடத்திலே தலைவரவர்களே, மயிலாடும் வெளியே இந்தப் பக்கம் ஆண்டிப்பட்டி, தேனி, உசிலம்பட்டி வழியாகத் திருமங்கலம் தாலுக்காவிற்கு வருவதற்கு 30 அல்லது 40 மைல் சுற்றிக் கொண்டு வரவேண்டும். ஆனால் இந்தப் பாறை சுருக்கமாகப் போடப்பட்டது. ஆகவே இந்தப் பாறையை ஊராட்சி ஒன்றியம் ஏற்று நடத்த போதுமான வசதியில்லாததால் 20 மைல் தூரத்தை சுற்றாமல் இருக்க விசேஷமாக கருதி நிதி செலவழிக்கப்பட்டாலும் கூட அது நல்ல உபயோகமாகும். இது மிகவும் முக்கியமான ரோடு. ஆகவே சர்க்கார் இதற்கு நிதி உதவி செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு பகுதிகளில் இதுபோன்ற சாலைகள் போக்குவரத்திற்கு பயன்படக்கூடியவை இருப்பது நமக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் நம்முடைய எண்ணத்திற்கேற்ப கையிலே பணமில்லாததால் தான் யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the member.]

II.—ANNOUNCEMENT RE. ELECTION OF NINE MEMBERS TO COMMITTEE OF PRIVILEGES.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that the following candidates have been validly nominated for election of nine Members to the Committee of Privileges for the financial year 1968-69 :—

- 1 The Hon. Thiru C. N. Annadurai.
- 2 Thiru K. Rajaram.
- 3 Thiru R. Raman Nair.
- 4 Thiru T. K. Subbiah.
- 5 Thirumathi S. Manjubhashini.
- 6 Thirumathi Lakshmi Krishnamurthy.

ANNOUNCEMENT re. ELECTION OF NINE MEMBERS TO COMMITTEE OF PRIVILEGES

441

[7th March 1968]

[Mr. Chairman]

7 Thiru D. Santosham.

8 Thiru N. V. Natarajan.

9 Thiru R. M. Seshadri.

As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, nine, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee of Privileges. The Deputy Chairman is ex-officio a Member.

Under rule 156 (4) of the Council Rules, I have nominated Thiru K. Rajaram to be the Chairman of the Committee.

III. CALLING ATTENTION TO HARDSHIP CAUSED TO AGRICULTURISTS AND BUSINESSMEN DUE TO LEVY OF MULTIPPOINT SALES TAX ON PROCUREMENT AND SALES OF CHILLIES IN MADURAI DISTRICT.

3-50 p.m.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரமான பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு நிகழ்வை மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்—

மதுரை மாவட்டத்தில் மிளகாய் சேகரிப்பு, மிளகாய் விற்பனை ஆகிய வற்றின் மேல் பலமுனை வணிக வரி விதிக்கப்படுவதால் விவசாயிகளுக்கும் மற்றும் வியாபாரிகளுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள துன்பம்.

விற்பனை வரி என்ற பெயரால் வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆனால் சர்சார்ஜ் என்று கொள்முதல் செய்வதற்கும் வரி போடப்படுகிறது. சர்சார்ஜ் இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

* **THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN :** In the call attention notice it is stated that in Theni in Madurai District and other places sales tax is being levied on chillies both at the point of purchase as well as sale in a manner to affect agriculturists, dealers and consumers. In Chandramouli vs. State of Madras and consumers. In Chandramouli vs. State of Madras (18 S.T.C. 325), the Madras High Court held that when an agent transferred goods received for sale on commission basis to himself the agent acted in two different capacities, namely, as an agent of a principal and also as a purchaser for his own business. Relying on his decision and the decision of the High Court in State Of Madras vs. Tiruchengode Co-operative Marketing Society Limited (16 S.T.C. 760) the Board of Revenue took the view that when the agent of an agriculturist principal transfers on behalf of the principal agricultural produce to himself (agent) in the capacity of a dealer, the transaction is liable to tax under the Madras General Sales Tax Act, 1959, and issued instructions in May 1966 to follow the aforesaid judgments to make assessments or reopen assessments as the case may be. Accordingly, for the year 1961-62, a tax demand for Rs. 67,454 has been raised in Madurai district. The collection of this amount has, however, been stayed under instructions from Government. Action was taken by the Commercial Taxes authorities to make assessment of such transactions for 1962-63 as the assessments would become time barred after 31st March 1968. The Government examined the liability of the transactions in question and have since issued clarification in G.O. Ms. No. 281, Revenue, dated the 12th February 1968, that if the agriculturist principal sells his own produce to the

[7th March 1968]

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஊராட்சித் தலைவர்களுக்கு இருந்த அதிகாரங்களில் எவை எவை எடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்று தெளிவாகச் சொன்னால், மிகச் சௌகரியமாக இருக்கும்.

திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு : பல அதிகாரங்கள் பஞ்சாயத்துக் களுக்கு, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இருந்தன. இந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, இதற்கு முன்பாக இருந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரிதான், அப்போதும் சரி இப்போதும் சரி, அவற்றிற்கு இருந்த அதிகாரங்கள் குறைந்து கொண்டு வருகின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன் கௌன்சிலிலே நான் ஒரு மெம்பர். பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனைக் கேட்டால் எதற்கு எடுத்தாலும் பணம் கிடையாது என்கிறார்கள். அதனால் நாங்கள் திட்டம் போட முடிவதில்லை. அரசாங்கத்திடத்திலே அதிகாரங்கள் குவிந்து விடுகின்றனவே தவிர, பஞ்சாயத்துக்கு, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகாரங்கள் இல்லை. இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரங்கள் இல்லை. எல்லா அதிகாரங்களும் மத்திய அரசாங்கத்திடத்திலே குவிந்து விட்டன. இன்ன, அதிகாரங்களை அங்கே குவித்து வைத்துக் கொண்டு விட்டார்கள் என்று குறை சொல்கிறோம். அதேபோல இப்போது பஞ்சாயத்துகளுக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் அதிகாரங்கள் இல்லை. இன்னும் பலர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையே நாஷ்யம் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக இந்த கௌன்சில் சேர்மன்களுக்கு ஒரு வாத்தியாரைப் போடுவதற்குக் கூட அதிகாரம் கிடையாது. ஒரு வாத்தியாரை மாற்றுவதற்குக் கூட அதிகாரம் கிடையாது. இது எல்லாம் குறைந்து கொண்டு வருகின்றது. எனவே இவற்றைச் சிறந்த முறையிலே கவனித்து பஞ்சாயத்துகளுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் அதிக அதிகாரங்களைத் தருவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அதோடு மட்டுமல்ல. என்னுடைய ஜில்லாவிலே சிதம்பரம், கடலூர், திருக்கோவிலூர் பகுதி நீங்கலாக மற்றப் பகுதிகளில், கிணறு எடுக்கும் திட்டத்தில் 4 கெஜம் எடுத்தால் போதும், உடனே அங்கு கல்தான் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் கிணறு எடுப்பதற்குக் கூட வசதி கிடையாது. இந்தக் கல்லை உடைப்பதற்கு ரஷ்யாவில் இருந்து கல் உடைக்கும் சாதனங்களை வாங்கி, கல் உடைப்பதற்கு வசதி செய்ய வேண்டும். அதிலும் இன்றைக்கு கிணறு எடுப்பதற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறார்கள். மணற்பாங்கான பிரதேசங்களில் இந்த இரண்டாயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால் சுலபமாகக் கிணறு எடுத்து விடலாம். கல் உள்ள பகுதிகளில் இந்த இரண்டாயிரம் ரூபாய் போதவில்லை. படஜெட்டிலே இதற்காகப் பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் இந்தக் கடனுக்காக ஐப்பசி மாதங்களில் தான் கிடைக்கிறது. எனவே கிணறு எடுக்க முடியாது. மழைக் காலம் தொடங்கி விடுவதால் கிணறு எடுப்பது தடைப்படுகிறது. அப்படியே கிணறு எடுத்தாலும் மழை பெய்து மண் விழுந்து விடுகிறது. அதனால் கிணறு எடுப்பதற்காக செலவிடப் பணம் வீணாகப் போய்விடுகிறது. திரும்ப ஆழப்படுத்துவதற்கு பணம் செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் ஒழுங்காக விவசாயிகள் கிணறு எடுக்க முடியவில்லை.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதிகள் இன்னும் சரியான முறையிலே கிடைப்பதில்லை. அதிலும் குறிப்பாக கிராமங்களில் மின்சாரம் கொடுப்பதில் விவசாயிகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். கிணறு எடுத்தாலும் இயல்பாக மனிதன் தன்னுடைய சக்தியைச் செலவிட்டுத் தண்ணீர் இறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அவர்கள் இப்போது இதற்குத் தயாராக இல்லை. பம்பு செட்கள், அதன் மூலம் தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். அதிலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் அளவிலே 4, 5 என்ற அளவிலே தான் மோட்டார் பம்பு செட்கள் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும்

7th March 1968] [திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

கொடுக்க வேண்டும் என்று அந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனவே எங்கெங்கு எல்லாம் பம்பு செட் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சாரத்திற்காக இன்னும் பணம் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு பணம் கட்டி 3, 4 வருஷங்களாகியும் விளக்குப் போடுவதற்கு மின்சாரம் கேட்டால், இன்னும் பல இடங்களிலே கிடைக்கவில்லை. கனெக்ஷன் கிடைக்கவில்லை. பணம் கட்டிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு உத்தரவிட உடனடியாகக் கனெக்ஷன் கிடைக்க அரசாங்கம் அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திண்டிவனத்திலே முஸ்லிம் ஸ்கூல் ஒன்று தீப்பற்றி எரிந்துவிட்டது. மத்தியானம் இரண்டு மணிக்கு தீ விபத்து நடந்தது. அந்தப் பள்ளிக் கூடத்திலே இரண்டாயிரம் குழந்தைகள் இருந்தார்கள். அங்கே இருந்த பையர் இன்ஜின் சென்னைக்கு தீ விபத்து நடந்த போது எடுத்துச் செல்பப் பட்டது. ஐ.ஜி. அவர்கள் சென்னையில் தீ விபத்து நடந்தபோது இந்த இன்ஜினை இங்கிருந்து எடுத்துப் போய்விட்டார்கள். இந்த இன்ஜினை இன்னும் அங்கு திரும்பி வரவில்லை. குறிப்பாக இந்தக் கோடை இன்னும் அங்கு திரும்பி வரவில்லை. இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு காலத்திலே அங்கு பையர் இன்ஜினை இன்னும் சென்னையில் இருந்து வைத்திருப்பார்கள். இந்த பையர் இன்ஜினை இன்னும் சென்னையில் இருந்து திரும்பி வரவில்லை. எனவே அரசாங்கம் இதிலும் அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, நேற்றைய தினம் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், வானூர் பகுதியிலே சேதரப்பட்டு கிராமத்தில் சுண்ணாம்புக்கல் இருக்கிறது. இது சிமெண்ட் தொழிற்சாலைக்குப் பயன்படும். இதை ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கம் பரிசீலித்து, கனம் தொழில் அமைச்சராக இருந்த திரு. வெங்கடராமன் அவர்கள், சீக்கிரமாக ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தலாம் என்று சொன்னார்கள். இதிலும் அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, இந்தப் பகுதிகளிலே கிணறு வெட்டினால் நிலக்கரி கிடைக்கிறது. இந்த நிலக்கரி நெய்வேலி நிலக்கரியைவிட சிறந்ததாக இருக்கிறது என்கிறார்கள். 300, 400 அடி ஆழத்திலே கிடைக்கிறது. நெய்வேலி போன்ற பகுதிகளில், ஆனால் இங்கு 18, 20 அடிகளிலேயே கிடைக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கம் இதை எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொன்னார்கள். இதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. சுந்தரம் : மாண்புமிக் அவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் வரவு செலவுத் திட்டம் இந்த ஆண்டும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. சென்ற 20 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து இது போன்ற வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது தொடர்ந்து ஒரு ஒரு காலியக் கதை ஆகும். இந்த ஆண்டும் அத்தியாயம் தொடர்ந்து பேராசிரியரால் இந்தத் தொடர் கதையின் வரவு செலவுத் திட்டத்தை வில்லன் எழுதப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை வில்லன் இல்லாத கதைக்கு ஒப்பிடலாம். வில்லனும் மனிதன்தான். ஆனால் வில்லன் ரொம்ப கடினமானவனாக மாறி விட்டால் ஆபத்து. அது போல வில்லன் இல்லாத, அதாவது மக்களுக்கு கடுமையான வரி என்ற வில்லன் இல்லாத படஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இத்தகைய வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்ததற்காக முதலமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 70 லட்சத்திற்குக் கிட்டத்தட்ட உபரி பாகக் காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலும் அதிர்ஷ்டத்தை நம்பும் அதிருஷ்டப் பரிசில் நம்பிக்கை உள்ள மக்களிடமிருந்து உபரிப் பணம் வரும்

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

[7th March 1968]

என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த அதிர்ஷ்டப் பரிசுப் பண வசூல் திட்டத்தை ரேஸ் கோர்ஸுக்கு அதிக வரி போடுவதன் மூலமாக ஈடு செய்து, அரசாங்கம் அதிர்ஷ்டப் பரிசிலிருந்து ஒதுக்கியிருந்திருக்கலாம். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உணவு உற்பத்தியையும் விநியோகத்தையும் மக்களின் மனம் நிறைவு பெறுகிற அளவிற்கு செயல்படுத்தியிருக்கும் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.

காந்தியக் கொள்கையான கிராமக் கைத்தொழில்களை வளர்க்கும் காந்திய கிராமப் பொருளாதாரத்தில் நம்பிக்கை வைத்து இருக்கும் இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

மதுவிலக்குக் கொள்கையை மாற்றாமல் மகாத்மா காந்தியடிகளுக்கு 1-10 அஞ்சலி செலுத்தும் முறையில், அந்தக் கொள்கையினை அப்படியே பின் பற்றுவதாக இந்த அரசை பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அதன் விளைவாக அகில இந்திய மதுவிலக்கு மகாநாடே தமிழகத்தில் அடுத்த மாதம் நடைபெறும் பெருமையை தமிழகம் பெற்று இருக்கிறது. இதுவும் பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

அடுத்து இதுகாறும் கலைக்குழுவினருக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த இரயில் பயணச் சலுகைகள் குறைந்த கட்டணச் சலுகைகளை திடீரென இரயில்வே இலாகாவின் குறைத்து விட்டார்கள். இதை மீண்டும் அவர்களுக்குப் பெற்றுத் தரவேண்டும் என்று நமது கல்வியமைச்சர் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர்களைக் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க, அவர்களும் மத்திய சர்க்காருக்கு இது பற்றி உடனே எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களும் அவற்றை ஒப்புக்கொண்டு ஏற்கெனவே இருந்த சலுகைகளைத் தொடர்ந்து அளிக்க ஒப்புக்கொண்டதற்காக நமது அமைச்சர்களுக்கும், மத்திய ரயில்வே அமைச்சருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நாம் பெற்ற சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக நமது தமிழகத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள பெருமையையும், புகழையும் பெரும் பாரம்பரியத்தையும் நாம் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் அளவிற்கு, இன்று ஆட்சிப் பொருப்பினை ஏற்று இருக்கும் இந்த அமைச்சரவைக்கு தலைமை தாங்கி நிற்கும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நேற்று சட்டப் பேரவையில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவிற்கு நாம் அனைவருமே நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். ஆம்! நேற்று அவர்கள் மிகச் சிறப்பாகத் தேச ஒருமைப்பாட்டின் அவசியத்தையும்—மத்திய—மாநில அரசுகளின் உறவைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்கள். நமது தமிழகத்திற்கு உயர்வுப் பெருமையும் ஏற்பட வேண்டுமானால், பைந்தமிழகம் பாரத நாட்டின் ஒரு பகுதி என்பதில் தான் இருக்க முடியும் என்ற நாட்டின் வலியுறுத்திப் பேசினார்கள். இந்த ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஊறு விளைந்தால் அது தமிழகத்தினை மட்டும் இன்றி பாரதத்தினையே அழித்துவிடும் என்பதனை எடுத்துக் கூறி அந்த ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஊறு விளைந்தால் மும் ஏற்படாதவாறு பேணிக் காக்க வேண்டும் என்று மிக அழகாக, ஆணித்தரமாக அவருக்கே உரிய பாணியில் எடுத்துக் காட்டியதற்காக அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுதல்களையும் நன்றியையும் எடுத்துக் கொள்கிறேன். இந்த தேசிய ஒருமைப்பாட்டு உணர்ச்சி தெரிவித்துக் கொண்டவராக இருந்தால் நம்மை எதிர்நோக்கி யிருக்கும் பல தொல்லைகள் எளிதாகக் குறைந்தாலும். இதை நினைவாகக் கொண்டு தான் நான் இந்த அவையின் முன் தொடரில் பேசும்போது குறிப்பிட்டேன், நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு உள்ள சிந்தனையாற்றலும் சொல்லாற்றலும் எழுத்தாற்றலும் நமது நாட்டின் இளம் தலைமுறையினிடையே தேசிய உணர்ச்சியின் ஏற்படுத்தப் பயன்படுத்தப்பட்டால், தமிழகத்தைப் பொருத்த மட்டுமல்லாமல் நாள் திசையமாக நம்புகிறேன், சந்தேகத்திற்கு இடம் இல்லாமல் இன்றோர்கள் மனத்தில் அதற்கைய உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தினால் பாரதத்திற்குப் புதிய வழியை நமது இளைந்தலைமுறை காட்ட முடியும்.

7th March 1968]

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

கடந்த இருபது ஆண்டு காலத்தில் நமது தமிழகம் பெற்ற பலபேறுகளும் பாராட்டுதற்குரியவையாகும்! மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கிட்டாத பல் சலுகைகளை நாம் பெற்று இருக்கிறோம். அவைகள் எல்லாம் நாம் கேட்டுப் பெற்றவை, போராடிப் பெற்றவையல்ல. அவைகள் எல்லாம் நாம் வாதிட்டதாலும், நிர்வாக மேம்பாட்டாலும் பெற்றவையே யொழிய போராட்டத்தினால் பெற்றவை அல்ல.

உதாரணத்திற்கென எடுத்துக் காட்ட வேண்டுமானால் நமது நாட்டிலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு நமது தமிழகத்தில் 20 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கி யிருக்கிறோம். இந்த அடிப்படைப் பேறு போராடிப் பெற்றதல்ல — நமது ஆட்சித் திறனால் பெற்றது. 1947-ஆம் ஆண்டில் நாற்பது மில்கள் கூட இல்லாத தமிழகத்தில் இன்றைய தினம் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஆலைகள் நிரம்பி யிருக்கின்றன. இது போராட்டத்தால் வந்ததல்ல. அன்று 200 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இல்லாத தமிழகத்தில் இன்றைய தினம் இரண்டாயிரத்தி முன்னூறு உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் போராட்டத்தினால் வந்தவை அல்ல. கைத்தறி கதர் முதலிய உற்பத்தியினை எடுத்துக் கொண்டால் நாட்டின் மொத்த உற்பத்தியில் இருபத்தைந்து சதவிகிதம் தமிழகத்தில் இன்று உற்பத்தியாகின்றது. சினிமாத்துறையினை எடுத்துக்கொண்டால் இந்தியாவிலேயே ஐயாயிரம் சினிமாக்கொட்டகைகள் இருக்கின்றன என்றால் அவற்றில் 1,300 கொட்டகைகள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. இன்னும் திருச்சியிலுள்ள கொடிகலன் தொழிற்சாலை, ஆவடியிலுள்ள டாங்கித் தொழிற்சாலை, உதகமண்டலத்திலுள்ள கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலை — இப்படி நாட்டிற்கு மிக அத்தியாவசியமான பல புதிய தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்தில் இன்று ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்றால் இவை அனைத்தும் போராட்டத்தினால் பெற்றவை அல்ல. வாதிட்டதாலும் நிர்வாகத் திறமையாலும் அவைகளைப் பெற்றோம். தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு குந்தகம் ஏற்பட்டு இருக்குமானால் இத்தகையதொரு முன்னேற்றத்தினைத் தமிழகம் கண்டு இருக்க முடியாது. எனவே தான் நாம் போராட்டம் இல்லாமலேயே, தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஒரு இம்மியளவிற்கும் குந்தகம் அடிப்படையிலேயே நாம் நமது நாட்டினை இல்லாமலேயே வாத்தின் அடிப்படையிலேயே நாம் நமது நாட்டிற்கு நியாயமாகப் பெறவேண்டிய சலுகைகளைப் பெற முடியும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படை நமக்கெல்லாம் ஏற்படும் நிலையில் சட்டப் பேரவையில் நேற்று பேருரை ஆற்றிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய இதய உணர்வு நிறைந்த இலக்கிய உரைக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

கட்சி வேற்றுமையின்றி, அரசியல் மாச்சரியங்களை மறந்து, நாம் அனைவருமே வரவேற்க வேண்டிய உரையாகும் அண்ணா அவர்களுடைய உரை. எந்தக் கட்சிக்கும் உள்ள கொள்கைகள் மாற்றிக் கொள்ளக் கூடாத கொள்கைகள் அல்ல. கட்சிகள் என்பது வேதம் எழுதுவதற்காக ஏற்பட்டது அல்ல. மக்களுடைய நன்மைகளையும், நாட்டின் வளர்ச்சியையும் எதிர்காலத்தினையும் மையமாகக் கொண்டு சிலபல கொள்கைகளை ஏற்று நடத்துவது தான் அரசியல் கட்சிகள். அந்த அடிப்படையில் தான் கட்சிகள் மக்களிடம் சென்று வாக்குகளைக் கேட்கிறார்கள். ஆனால் எந்தக் கட்சியையும், இந்த நாடு அனைத்தும் ஒரே நாடு, இந்த நாடு வாழ்ந்தால் தான் நாம் வாழ முடியும், என்ற தேசிய உணர்ச்சியினை அடிப்படையாகக் கொள்ளாத கட்சியினை இனி ஆண்டவனால் கூட காப்பாற்ற முடியாது. இதை மனத்தில் கொண்டு தான் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று வரவு செலவுத்திட்டத்தின் மீது நடைபெற்ற உரைகளுக்குப் பதில் அளிக்கும் விதத்தில் பேசும்போது தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்தி பேசியிருக்கிறார். இந்த உணர்ச்சி நம் அனைவருக்கும், பற்றியே பெரிதும் பேசியிருக்கிறார். இந்த உணர்ச்சி நம் அனைவருக்கும் இந்த நாட்டில் பொது வாழ்வில் பங்கு பெற்று இருக்கும் அனைவருக்கும் இருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் அறிந்து கொண்டால் தான் நாம் நமது நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் மூலாதாரத்தை உணர்ந்தவர்களாவோம்.

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

[7th March 1968]

அடுத்து நாம் செலவு செய்யும் பணத்திற்குத் தகுந்த பலன்களை நாம் எதிர்பார்ப்பதில் மிகவும் ஆசையோடு இருக்கிறோம். வரவு-செலவுத்திட்டத்தின் நோக்கமே செலவு எவ்வளவு, அதனால் ஏற்படும் பலன்கள் என்னென்ன என்பதைப் பார்ப்பது தானே! வேளாண்மைக்கு என்ன பதினான்கு கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம் என்றால் ஒரு கோடி.டன் உணவு உற்பத்தியை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்! போலீஸ் துறைக்காக பதினான்று கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம் என்றால் நாட்டில் ஓரளவு அமைதியை எதிர்பார்க்கிறோம். கல்விக்கென 56 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம் என்றால் அதன் நியாயமான விளைவையும் பலனையும் நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடமைப் பட்டுள்ளோம். ஆனால் இன்று ஏற்பட்டுள்ள கல்வியின் பலன் என்ன என்பதைச் சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுகிறேன். எதிர்பார்த்த விளைவிற்கு எதிர்மாரான விளைவுகள் ஏற்பட்டு இருப்பதைக் காண உரையாற்றினால், பிரச்சங்கம் வேண்டாம்—வேலை கொடு என்ற தொரு புதிய குரலைக் கொஞ்ச நாட்களாகக் கேட்கிறோம். இந்தக் குரலுக்கு சென்றுவிட முடியாது. ஒரு புறம் வேலைவாய்ப்புகள் குறைந்து வரும் பயங்கரமான நிலையில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இன்னமும் உருப்பெறவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் தான் நாம் அன்று காந்தியடிகள் வற்புறுத்திய கிராமிய பொருளாதாரத் திட்டம் இன்னமும் பார்ச்சுவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம். அன்று அவர் கூறிய கிராமிய பொருளாதாரத்தின் மதித்து ஏற்றுக்கொண்டால் தான் இன்று “பிரச்சங்கம் வேண்டாம் வேலை கொடு” என்று கேட்கும் இந்த தலைமுறையின் கேள்விக்கு நாம் உண்மையான விடை கூற முடியும். நாம் பெரிய தொழிற்சாலைகளை நம்பிக்கொண்டு இருந்தால்—அக்கேள்விக்குத் தக்கதொரு விடை காணமுடியாது. இன்று ஏற்பட்டுள்ள இந்தப் புதிய குரலை நாம் அலட்சியம் செய்துவிட்டு இப்படியே நாம் போய்க்கொண்டு இருந்தால், அதே நேரத்தில் வேலை வாய்ப்பும் குறைந்து கொண்டே போனால், படித்துப் பட்டம் பெற்ற வாலியர்கள் ஏதாவதொரு கொடியைப் பிடித்துக்கொண்டு நாட்டில் நாளைக்கொரு கட்சியென்று—ஆயிரமாயிரம் கட்சிகளை உருவாக்கி விடுவார்கள். இப்படிச் சொல்லும்போது—கட்சிகள் அமைப்பது வேலையில்லாதார் வேலை என்று வரையறுக்க வேண்டுகிறேன். இந்த நிலையில் காந்தியடிகள் குறிப்பிட்ட கிராமிய பொருளாதாரத்தை நம்பி செயலாற்றினால் தான் வேலையில்லாத தின-பாட்டத்தின் ஓரளவிற்குக் குறைக்க முடியும். காந்திய கிராமப் பொருளாதாரத் திட்டம் என்பது வறுமையிலிருந்து வாழ்வையும் ஒன்றும் இல்லாத குடியத்திலிருந்து சுபிட்சத்தையும் தேடித் தரக்கூடியதான திட்டமாகும். எப்படி வெறும் கனிமண்ணை இருந்த நமது நாட்டு மக்களை சுதந்திர வீரர்களாக காந்தியடிகள் மாற்றினாரோ, அது போல ஒன்றுக்கும் பயன்படாது என்று நாம் ஒதுக்கித் தள்ளிவிடும் பல பொருள் களிலிருந்து செல்வத்தைப் பெருக்கும் வழிகளைக் கண்டு பிடித்துக் கொடுத்து இருக்கிறார். அவற்றில் ஒன்று பனைச் செல்வம். இந்தியாவில் ஐந்து கோடி பனை மரங்கள் இருக்கின்றன என்று கணக்கிட்டு இருக்கிறார்கள். அவற்றில் ஏறக்குறைய நாலு கோடி பனை மரங்கள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. ஒரு பனைமரம் சராசரி 250 ரூபாய்க்கு வருமானத்தை அளிக்கிறது. தமிழகத்தில் நான்கு கோடி ரூபாய்க்கு வருமானத்தை அவற்றில் சுமார் 40—50 லட்சம் மரங்கள் தான் இன்று பயன்படுத்தப் பட்டு வருகின்றன. மீதமுள்ள மூன்று கோடியே ஐம்பது லட்சம் மரங்கள் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அவற்றை உரிய காலத்தில் உரியவர்களைக்கொண்டு பயன்படுத்தினால் அன்று காந்தியடிகள் நம்பிய கிராம பொருளாதாரத்தை நாம் கண்டிப்பாக கிராமங்கள் நிறைந்த தமிழகத்தில் உருவாக்கித் தை நாம் கண்டிப்பாக கிராமங்கள் நிறைந்த தமிழகத்தில் உருவாக்கிச் சென்னை, மதுரை, கோவை போன்ற நகரங்களுக்கு படையெடுத்து வராமல் தடுக்க வேண்டுமானால் இப்படிப்பட்ட சிறு தொழில் வாய்ப்புகளை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்து அவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வழி வகை காணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[7th March 1968]

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

கல்வியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, ஒழுக்கம் குறைந்த அல்லது ஒழுக்கம் இல்லாத கல்வி எதற்கும் உதவாது. நல்ல மனிதர்களைக் கொண்டது தான் நல்ல நாடு. ஆனால் இன்று இளைஞர்கள் போக்கைப் பார்த்தால் சற்று கவலைப்படவேண்டியிருக்கிறது. இன்றையதினம் இந்தப் போக்கிற்கு ஆசிரியர்களும் பொறுப்பில்லையா என்று சிலர் கேட்கலாம். இல்லை.—ஆசிரியர்களை குற்றம் சாட்டிப் பயன் இல்லை. நமது மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் ராஜா ஐயர் அவர்களும் ஆசிரியர்களின் எகப்பிரதிநிதிகளாக வீற்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதைப் பற்றி நன்கு அறிவார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் ஒழிக் குரல் தான் கேட்கிறது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கல்வி முறையும் மாணவன் இருந்த நிலையும் வேறு. இன்று மாணவர்கள் வாழும் சூழ்நிலை வேறு. அன்று மாணவன் ஆசிரியர்களை நம்பியிருந்தான். புத்தகங்களை நம்பியிருந்தான். இன்று அப்படியில்லை.

மாணவர்கள் மனதை ஆதிக்கம் செலுத்தும் பெரும் சக்திகள் மூன்று. (1) அரசியல் மேடைகள், (2) சினிமா கொட்டகைகள், (3) ஆபாசப் பத்திரிகைகள். இந்த மூன்று படையெடுப்புக்களுக்கும் மிகுதி, ஏதாவது மிச்சம் இருந்தால் தான் மாணவர்களின் மனதில் ஆசிரியர்களின் பாடங்களுக்கு இடம் உண்டு. இந்த மூன்று சக்திகள் எவ்வாறு வேண்டியதில்லை. இடம் உண்டு. இந்த மூன்று சக்திகள் எவ்வளவு மட்ட ரகமான நிலையில் ஒன்று நிச்சயம். பத்திரிகை தொழில் எவ்வளவு மட்ட ரகமான நிலையில் இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவிக்கிறேன். சட்டமன்றங்களிலும், கோர்ட்டுகளிலும் பத்திரிகையில் வரும் செய்திகள் ஆதாரமாக எடுத்துக் காட்டப்படுவதற்கு தகுதி பெற்றவை அல்ல. பத்திரிகைச் செய்திகள் “எலிடன்ஸ்” ஆக அல்லது உண்மைக்குரிய மிகப் பெரிய பத்திரிகை கொள்ளப்பட மாட்டாது என்ற நிலை இருக்கிறது. மிகப் பெரிய பத்திரிகை ஆசிரியரான சுப்பிரமணிய பாரதியார் திரு. வி. க., பாலகங்காதர திலகர், மஹாத்மா காந்தி போன்றவர்களால் மாண்புள்ள தொழிலாக நடத்தப் பட்டது பத்திரிகைத் தொழில். அப்பேர்ப்பட்ட பெருமைகொண்ட தொழில் மாறிவிட்டது. இன்று பத்திரிகைகளில் வரும் செய்திகள் சட்டமன்றத் திலும் நீதிமன்றங்களிலும் படிக்கத் தகுதியற்றவையாகி விட்டன. எடுத்துக் காட்டி உபயோகப்படுத்தக்கூடாத தள்ளப்படும் பொருள் என்ற நிலை மைக்கு தாழ்ந்து வந்து விட்டது. சில ஆபாசப் பத்திரிகைகள் செய்தி மக்கள் மனதில், குறிப்பாக இளைஞர்கள் மனதை ஆதிக்கம் செய்கிறது. இம்மாதிரியான ஆதிக்கத்தில் ஆட்பட்டு, புதைப்பட்டு பஞ்சு பஞ்சாய் போயிருக்கும் இளைஞர் உள்ளத்தை எந்த ஆசிரியரால் தடுத்து நிறுத்தி நல்லதாகக் முடியும்? நல்ல தமிழகை பாரத புத்திரகை ஆக்க முடியுமோ? முடியவே முடியாது. இந்திய சர்க்கார் 1,000 கோடி ரூபாய் காவல் படைக்கு பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறது. அதே போல நாம் கல்விப் படைக்கு 56 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறோம். இந்த 56 கோடி ரூபாயில், 26 கோடி ரூபாய் அளவுக்காவது மாணவர்களுக்கு பயன் படைக்க வேண்டுமானால் கட்டாயம் இந்த மூன்று சக்திகளின் படையெடுப்புக்களை அடக்க வைத்தே ஆக வேண்டும். இந்த சக்திகளின் படையெடுப்புக்களை அடக்கினால் தான் பயன் ஏற்படும். இல்லையேல் கல்விக்குச் செலவழிக்கும் பணம் அர்த்தமற்ற இலட்சியமற்ற ஆடம்பரமாக முடியும்.

நேற்று திரு. ராஜா ஐயர் அவர்கள் பேசும்போது தேசிய உணர்ச்சி உருவாக வேண்டுமானால் நாட்டில் ஒரே ஒரு கொடியதான் இருக்க வேண்டும் என்றார்கள். இங்கிலாந்து நாட்டைப்பற்றி கனவு காண்கிறோம். அமெரிக்காவின் பெருமையைப்பற்றி பேசுகிறோம். அங்கெல்லாம் உள்ளது போதும். நாட்டுக்கு ஒரு கொடியும் ராஜ்யத்திற்கு ஒரு கொடி இருந்தால் போதும். உண்மையிலேயே சீனப் படையெடுப்பின்போது கட்சிக் கொடியேற்றங்களை யெல்லாம் விட்டு, தேசியக்கொடி ஒன்றை மட்டும் வணங்கி நாமெல்லோரும் ஒருவராக நடந்து காட்டினோம். நாம் கற்பனை வாதிகள் அல்ல, செயல் வீரர்கள் என்று எடுத்துக் காட்டும் முறையில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று பட்டு நின்றோம். சீனப்படையெடுப்பின்போது எந்த கட்சிக்கொடியும் பெரிதல்ல, தேசியக்கொடி ஒன்றே பெரிது என்ற நம்பிக்கை கொண்டோம்.

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

[7th March 1968]

நம்பிய நம்மை மக்களும் நம்பினார்கள். எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து தலைவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் தேசிய உள்ளத்தை சந்தேகிக்காமல், அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டார்கள். செயல் புரிந்தார்கள். அந்தச் செயல் வேகத்தை அறிவீர்கள். அதே போன்று மற்ற மற்ற காரியங்களிலும் செய்துகாட்ட வேண்டும். அண்மையில்—காந்தி நூற்றாண்டு விழா வருகிறது. வள்ளுவர் 2,000 ஆண்டு விழா கொண்டாட இருக்கிறோம்—இந்த சந்தர்ப்பங்களிலும் உண்மையான காந்திய வாதினாக விளங்கும் வசதியும் வாய்ப்பும், அறிவும் செயல் திறமையும் தமிழர்களாகிய நமக்குத் தான் அதிகம் உண்டு. எல்லா வகையிலும் பாரதத்திற்கு நாம் வழிகாட்டிகளாக இருந்தோம். இன்றும் அந்த வழிகாட்டும் வாய்ப்பை நாம் இழந்துவிடவில்லை. காரகாந்திய-வள்ளுவர் பண்பாட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்களாகிய நாம், உலகின் நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டுமானால், ஐக்கிய நாட்டு மன்றத்தில் பாரதத்தின் மூலக்கொடிக்கு மேலும் மாண்பு சேர்க்கும் வகையில் பாரதத்தின் ஒரு பகுதியாகிய தமிழகம், இந்தியாவுக்கு வழிகாட்டும் வன்மைபடைத்த தமிழகம், வள்ளுவரைப் பெற்ற தமிழகம், நாடெங்கும் தேசிய உணர்ச்சி வளர்ச்சி பெற வழி காட்டவேண்டும். அறிவு, செயல் திறமை ஆகிய வேண்டும். அதற்கு தமிழக அரசு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

*திரு. ஆர். எம். சேஷாத்திரி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பல அறிவாளர்கள், பெரியார்கள் பட்டெட்டைப்பற்றிப் பேசிய பிறகு எனக்குப் பேசுவதற்கு சற்று அச்சமாக இருக்கிறது. இருப்பினும் கூட, இவ்வளவு பெரிய பட்டெட்டை செம்மையாகத் தயாரித்திருப்பதற்கு முதன்முதலில் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நல்ல காரியங்கள் செய்யப்படும்தோது, அவற்றைப் பாராட்டுவது என்ற கொள்கை உடையவன் நான். பட்டெட்டைத் தயாரிப்பது என்ற பெரிய காரியத்தை நன்றாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அதற்கு யாருக்கு வாழ்த்துத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றால், முதலாவதாக இந்த அமைச்சரவைக்குத் தெரிவிக்கிறேன். இரண்டாவதாக, கனம் முதலமைச்சருக்குத் தெரிவிக்கிறேன். மூன்றாவதாக முக்கியமானவர்களான நிதி இலாக்காவைச் சேர்ந்த காரியதரிசி, துணை காரியதரிசி, உதவி காரியதரிசி, மேல்தர, கீழ்த்தர எழுத்தர்கள் ஆகியவர்கள் சேர்ந்து இப்படிப்பட்ட காரியங்கள். அவர்களுக்கும் நாம் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இன்றைய தினம், அரசாங்கத்தில் (பெர்மனென்ட்) நிரந்தர ஊழியர்களாக இருக்கிறார்களே அவர்களுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு மிக நன்றாக இருக்கிறது. அவர்களும் பயம் இல்லாமல் அமைச்சர்களுக்கு தங்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கிறார்கள். அமைச்சர் ஆலோசித்து பரிபாலனம் செய்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல தொடர்பை நாம் பாராட்டி, கௌரவப்படுத்த வேண்டும் என்று இங்கே சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இந்த பட்டெட்டைப்பற்றி நமது நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சில அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தார். அவைகள் முக்கியமானதாகவும், குறிப்பாக கவனிக்கப்படவேண்டிய கருத்துக்களாகவும் இருந்தன. பெரியார் பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்களும் அதே கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார். அவர்கள் தெரிவித்ததில் மிக முக்கியமான கருத்து நிதிக்குழுவைப் (ஃபைனான்ஸ் கமிஷன்) பற்றியதாகும். அக்குழுவைப் பற்றி நானும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு முன், கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தமது உரையில் தெரிவித்த ஒரு கருத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வருமான வரி மத்திய அரசாங்கம் போடுகிறார்கள். அந்த வரி மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தம், அவர்களை வசூலிக்கிறார்கள். ஆகவே, அவ்வரி வசூலிக்கப்படாமல் பாக்கி நின்று

[7th March 1968]

[திரு. ஆர். எம். சேஷாத்திரி]

(Arrears) மத்திய அரசாங்கத்துக்குத் தான் நஷ்டம் என்று அவர்கள் தவறாக நினைக்கிறார்கள் என்று இந்த விஷயம் குறித்து கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள். வருமான வரி வசூலிக்கப்படாமல் பாக்கி நின்று, அதனால் மத்திய அரசாங்கம் மட்டுமல்ல, மாநில அரசாங்கங்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. 550 கோடி ரூபாய் வருமான வரி வசூலிக்கப்படாமல் பாக்கி நின்று என்றால், மத்திய அரசாங்கம் தன்னுடைய வேலையை சரியாகச் செய்யாததால் நஷ்டம் அவர்களுக்கு மட்டும் அல்ல; அரசியல் சட்டப்படி அந்த வரியை மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் பங்கு போட்டு பிரிப்பதில், நமக்கு வரவேண்டிய பணம் வராமல் இருக்கிறது. நன்றாக சிந்தித்துப் பார்த்தால் இந்த விந்தையான நிலை நன்கு புலப்படும். குற்றம் அங்கே இருக்கிறது. இந்த விந்தையான நிலை நஷ்டப்படுவது நாம். ஆகவே நமது அரசாங்கம் கஷ்டப்படுவது நாம், நஷ்டப்படுவது நாம். ஆகவே நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி, இந்த வருமான வரியை, பாக்கி நிற்பமல் வசூல் செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்தவேண்டும். பாக்கி நிற்பதால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் நாங்கள் என்று நன்றாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

மற்றொரு கருத்தையும் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். சிந்தித்துப் பார்த்தால் தான் நமக்கு அந்த மர்மம் விளங்கும். வருமான வரி என்றால், வருமானத்தின் பேரில் போடும் வரி. அந்த வரிவிதிப்பை மத்திய அரசாங்கம் தான் செய்ய முடியும் என்று மூல சாசனம் சொல்லுகிறது. ஒரு மனிதனுக்கு 10,000 ரூபாய் வருமானம் இருந்தால் 1,000 ரூபாய் வருமான வரி என்று போட்டால், அந்த 1,000 ரூபாய்க்கு மேல் 10 சத விதம் 100 ரூபாய் என்று போட்டு, 1,100 ரூபாய்க்கு மேல் 10 சத விதம் 100 ரூபாய் வருமானத்தின்பேரில் போடும் வரிதான். ஆனால் அதற்கு "சர்சார்ஜ்" என்று பெயர் சொல்லுகிறார்கள். பெயரை மாற்றிக்கொண்டு இந்த சர்சார்ஜில் உங்களுக்குப் பங்கு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். காக்காயை கருடன் என்று அழைத்து, அது கருப்பாக இருக்கிறது. இது வெள்ளையாக இருக்கிறது என்று சொல்லுவது போல், சர்சார்ஜ் என்று பெயரை மாற்றிக்கொண்டு, சர்சார்ஜ் உங்களைச் சேர்ந்தது இல்லை என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். இது மிக விந்தையான விஷயம். In substance what happens is the tax is levied entirely on the income அப்படி இருந்தும் "சர்சார்ஜ்" என்று பெயர் சொல்லுவதால், அதன் சபாவம் மாறிவிட்டது என்று பெயர் சொல்லுவதால், பங்கில்லை என்ற தவறான வாத்திற்கு ஆகவே அதில் உங்களுக்குப் பங்கில்லை என்ற தவறான வாத்திற்குப் பங்கில்லை என்று சொல்லுகிறது. ஆகவே மூலசாசனம் திருத்தப்பட வேண்டும். பெயரை மாற்றிக்கொண்டு தகிடுத்தம்செய்வது சரி என்று என் மனதிற்குப் படவில்லை.

இரண்டாவதாக, எக்ஸைஸ் வரி. திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக எக்ஸைஸ் வரி போடுகிற உரிமை மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தான் இருக்கிறது. கான்ஸ்டிடியூஷனிலே அப்படித் தான் இருக்கிறது என்றாலும் மாகாணத்திற்கும் பொறுப்பு இருந்தால் வேண்டும். Excise Duty சட்டத்திலே சங்க வரி என்று இருந்தாலும்கூட அது additional Tax. Does the character of the excise duty change because you call it additional. அதை வசூலிக்கிற பொறுப்பு மத்திய சர்க்காருடையது மட்டுமல்ல. அவர்களுக்கு மட்டும் அது சொந்தமல்ல. நமக்கு அதிலிருந்து பங்கு வர வேண்டி இருக்கிறது எனவே Expert body போட்டு நமது Finance Commission ஐப் பார்த்து இந்த வரியைக் கட்டாயமாக வசூல் செய்வதற்கு வற்புறுத்த வேண்டும். இதிலே நமக்கும் பங்கு கிடைக்க வேண்டி இருக்கிறது. எனவே இது விஷயம் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம்முடைய மாகாண அரசாங்கம் வற்புறுத்தி எழுத வேண்டும். நான்காவது Finance Commission ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். கடன் எப்படித் திருப்பிக்கொடுப்பது என்பது பற்றியும், கடனை மட்டும் அல்ல, வரிகளைப் பற்றியும் அந்த Expert Body ஆலோசனை செய்யவேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

4-30
p.m.

[திரு. ஆர். எம். சேஷாத்ரி] [7th March 1968]

அடுத்து, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்கத்தாவில் இருந்து பட்சிகள், தொழிற்சாலைகள், அந்த இடத்தை விட்டு வேறு தேசங்களுக்கு, மாகாணங்களுக்குப் போய்க் கொண்டு இருக்கின்றன. இந்தத் தொழிற்சாலைகள் கல்கத்தாவை விட்டு மற்ற பிரதேசங்களுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கும் சில தொழில்கள் வந்து கொண்டு இருப்பதாக கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பெரும்பாலும் அந்தப் பட்சிகள் நம்மைத் தாண்டிக்கொண்டு மைசூர் மாநிலத்திற்குச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. காரணம் என்ன? எனக்குத் தெரிந்த வரையில், இங்கே Law and order situation சரியாக இல்லை. சட்ட நிலை சரியாக இல்லை, சமாதான நிலை ஒழுங்காக இல்லை. ஆனால் நான் இப்படிச் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்போது உண்மை நிலை என்ன என்பதைப்பற்றி யோசிக்காமல் அப்படி ஒன்றும் இல்லை, எல்லாம் சரியாகத்தான் இருக்கிறது என்று கண்ணை மூடிக்கொண்டிருந்தால் அதை இருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டையும் ஒழுங்கு படுத்தாத வரையில், இந்தப் பட்சிகள், தொழிற்சாலைகள் நம்முடைய மாநிலத்தை விட்டு மற்ற மாநிலங்களுக்குச் செல்லத் தான் செய்யும். அதை நம்மால் தடுத்து நிறுத்த முடியாது.

சட்டமும், சமாதானமும் ஒழுங்காக இருந்தால், இந்தத் தொழில்கள் எல்லாம் நம்முடைய மாகாணத்திற்கு வந்திருக்கும். அதனால் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்கிறேன். இங்கே சட்டமும், சமாதானமும் ஒழுங்காக இல்லை. ஏன் இல்லை என்பதை அவர்கள் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். எல்லோரும் சொல்வது போல கண்ணை மூடிக்கொண்டு சொல்வது இல்லை. அரசாங்கம் இதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். சில பேர் சொல்கிறார்கள் இந்த அரசாங்கம் குழந்தையையும் கிள்ளி விட்டு தொட்டிலையும் ஆட்டிகிறது என்று. அது உண்மையாக இருந்தாலும் இருக்கலாம், இல்லாமலும் இருக்கலாம். அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. Brutus's wife should be above suspicion (An son Member Caesar's wife) literature permits both இப்படி அவர்களின் காரியம் சந்தேகப்படும்படியாக இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். Law and order situation ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு தொழிற்சாலைகள் வரும்படியான வசதிகள் செய்ய வேண்டும். இதில் அக்கறை செலுத்த வேண்டும் Industries Minister-ஐக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்வித்துறை அமைச்சராகவும் Industries Minister அவர்களே இருப்பதால், அவருக்கு ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் இந்தி ஒழிக, தமிழ் வாழ்ச்சு என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். தமிழ் வாழ்ச்சு என்று எழுதி இருக்கிறார்கள். இதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இப்படி ஒழிக என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தம் இல்லை. Destructive and negative philosophy and psychology. தமிழ் நாட்டில் இந்திக்கு இடம் இல்லை, உங்கள் நாட்டில் வேண்டுமானால் இந்தியை வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால், அதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. இப்படி இந்தி ஒழிக என்று சொல்லி If you breed the younger generation on the philosophy and psychology of destruction, that will be the strain of the country. That is the feeling which I have got very strongly, Mr. Chairman: அது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ் வாழ்ச்சு என்று சொல்வது சரி. நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் இப்பொழுது ஆங்கிலத்தை நீக்கிவிட முயற்சி செய்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ஆங்கிலம் படிக்க வசதி இருந்தது. அதை நீக்கி விட்டால் எதிர் காலம் என்ன ஆகும்? The clock of history would be put back by fifty years இது தேவை யானதாகாது, நியாயம் தானா என்பதை யோசனை செய்து பாருங்கள். அவசரப்பட்டு ஆங்கிலத்தை எடுப்பதன் மூலம் உங்கள் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு நீங்கள் துரோகம் செய்தவர்கள் ஆவீர்கள். எனவே ஆங்கிலம் படிப்பதற்கு நியாயமான வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[7th March 1968] [திரு. ஆர். எம். சேஷாத்ரி]

உணவுப் பொருள் அதிக உற்பத்தி ஆகி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இது உண்மை தான். இந்த அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தி எவ்வளவு ஆகி இருக்கிறது, அதற்காக எவ்வளவு அதிகமாகச் செலவு செய்யப்பட்டது என்பதற்கு விவரம் தரப்படவில்லை. இவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தியான தற்கு செலவு செய்யப்பட்ட தொகை நியாயம் தானா என்பதையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மிக அதிகமாகச் செலவு செய்து அதற்கு ஏற்ற அளவில் பலன் கிடைத்ததா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு அதிகமாக உற்பத்தி செய்து விட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் போதாது. Procurement price சரி இல்லை சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் போதாது. நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டியதைக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். எம்.எல்.ஏக்களையும், எம்.எல்.சி.களையும் கொண்ட Committee போட்டு இதில் முடிவு செய்ய வேண்டும். ஏதோ இங்கே சொல்வதை அமைச்சர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஏதோ சொல்கிறார்கள் என்ற மன நிலை இருப்பது கூடாது. அதை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இங்கே நான் மூன்று யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவதாக, இன்ஷூரன்ஸ் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்ஷூரன்ஸ் பற்றி செய்ய வேண்டியது பாராளுமன்றத்தின் பொறுப்பில் இருக்கிறது. பார்லிமென்ட் தான் சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இது தவறு. இன்ஷூரன்ஸை மாநில அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தலாம். இதை மாநில அரசாங்கம் திறம்படச் செய்ய முடியும். சட்டம் அதற்கு வகை செய்ய வில்லை என்றால், சட்டத்தை மாற்றியமைக்க இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த வேண்டும். இதிலே ஒன்றும் தப்பு இல்லை. இதற்கும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மோட்டார் மோட்டார் இன்ஷூரன்ஸ் பற்றிச் சொல்ல உள்ள உரிமை. அதோடு கூட வரி வசூலிப்பது மாநில அரசாங்கத்திற்கு உள்ள உரிமை. அதுவுமான இன்ஷூரன்ஸையும் இணைத்து விட்டால் அது ஒன்றும் பெரிய கஷ்டமான காரியமல்ல. மோட்டார் வரிக்காக மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை 32, 42 ரூபாய், ரிஜிஸ்டிரேஷன் சார்ஜ் வாங்குகிறார்கள். அதோடு கூட 5 அல்லது ஆறு ரூபாய் சேர்த்து வாங்குவது ஒன்றும் அவ்வளவு பெரிய கடினமான காரியமல்ல. இதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே நாம் அதிகமாக ஓன்றும் செலவு செய்யாமல், அதே நேரத்திலே கணிசமான அளவிற்கு லாபம் கிடைக்கக்கூடியதான முறையில் உபயோகித்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவில் தக்க அலுவலர்களோடு எளிதில் உடயோகித்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவில் இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் இருக்கிறது. இந்த பொது இன்ஷூரன்ஸ் துறையை மாநில அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டால், அதனால் அதிக லாபம் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு காரைக்கோ வேறு விதமான வண்டிக்கோ விபத்து ஏற்படும்போது அதைப் பரிசீலனை செய்து இவ்வளவு நஷ்டம் கொடுப்பது என்பதைச் சலபமாக முடிவு செய்யலாம். ஒருபுறம் இது சலபத்தில் என்னைவோ குறைவாக முடிவு செய்யலாம். மற்றொரு புறத்தில் அதிக லாபம் வரும். செயலாற்றக்கூடியது. மற்றொரு புறத்தில் அதிக லாபம் வரும். எனவே இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ரேஸ் கிளப்பைப்பற்றி ஒரு யோசனையைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது குதிரைப் பந்தயத்திற்காக ஒருவர் நூறு ரூபாய் கட்டுகிறார் என்றால், அதில் அவர் வெற்றி பெறுகிறாரோ இல்லையோ, அதில் ரூ. 17 அந்த கிளப்பிற்கும் பதினென்தையும் திருப்பிப் கொடுக்கிறது. இந்தப் பதினென்தையும் பதினென்தையும் அரசாங்கம் போடுங்கள். ரூபாய் பதினென்தை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால் ரேஸ் கத்திற்கு அதிகமாக இரண்டு ரூபாய் குறைகிறது. ஆனால் அதற்குத் தகுந்த கிளப்பிற்கு இரண்டு ரூபாய் குறைகிறது. அ. ரகளுக்குப் பெரியதொரு அளவிற்கு வருமான வரி குறைவதால் அ. ரகங்கள் பெருநட நஷ்டம் ஏற்படுவதற்கு வழியில்லை. எனவே இதை அதிக அளவில் படுத்தமாட்டார்கள். ஆகவே இதையும் தயவுசெய்து அரசாங்கம் யோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். எம். சேஷாத்திரி] [7th March 1968]

அடுத்து, ஸைஸ்கிருதப் படிப்பிற்காக கடந்த ஆண்டு மத்ய அரசு உபகாரச் சம்பளத்திற்காக ரூபாய் 12,000 மானியமாக ஒதுக்கியது. ஆனால் நமது மாநில அரசு அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தவறியதால், அந்த உதவித் தொகை காலாவதியாகிவிட்டது. வரும் லக்ஷியை வேண்டாம் என்று தள்ளிவிடுவது போல ஆகிவிட்டது. இந்த ஆண்டும் இந்தத் துறையில் நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. எனவே திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த ஆண்டும் இந்த உபகாரச் சம்பளம் காலாவதியாகிவிடாமல், இதைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

I praise the permanent civil services rather much and deservedly so, I think. We have efficient Secretaries.

(Mr. Chairman sounded the gong.)

One word more. Sir, I must render my word of thanks to the Hon. Chairman for the courtesy and kindness shown to me in spite of the firm eye which rests upon me and the way in which he has been treating all Members and also the efficient and capable Secretary and the Secretariat of the Council.

Thank you, Sir.

திரு. கே. ராமதாஸ் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, புதியதாகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டுள்ள அமைச்சரவை நேற்றுடன் ஒரு ஆண்டு காலம் முடித்து இரண்டாவது ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் அளித்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டுபோல இல்லாமல், இந்த ஆண்டு இந்தாண்டு மக்களுக்கு, தமிழக மக்களுக்கு, நல்ல பணிகளை செயலாற்றும் முறையில் இந்த அமைச்சரவையிலுள்ளவர்களின் செய்கை அமைய வேண்டும் என்று ஆண்டவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறேன். சென்ற ஆண்டு ஏற்பட்ட அவல நிலைமைகளைப் போல அல்லாமல், கொடுமைகளைப்போல அல்லாமல், இந்த ஆண்டாவது ஆண்டுவன் மக்களுக்குத் துணைபுரிய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். சென்ற ஆண்டுதான் அவர்கள் புதிதாக அமைச்சரவைப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்ட காரணத்தினால், அவர்கள் பதவிக்கு வந்தவுடனேயே பிற கட்சியினர் மீது சுமத்திய குற்றச் சாட்டுகளை யெல்லாம் தாங்கிக்கொண்டார்கள். மௌனமாக ஏற்றுக் கொண்டார் பழம்பெரும் காங்கிரஸ் மகா சபையின் மீது, பொறுப்பற்ற முறையில் சென்ற ஆண்டு குற்றத்தைச் சுமத்திப் பேசினார்கள் ; ஏற்பட்ட தீ விபத்துக் களுக்கெல்லாம் காங்கிரஸ் மகாசபைதான் பொறுப்பு என்று சொன்னார் தேவையிலலை. அப்படிப்பட்ட குற்றங்களையெல்லாம் சுமத்தாமல், மக்களுக்குப் பணிபுரியும் தன்மையில் இந்த அரசு செயல்பட வேண்டும் என்ற எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, வரியில்லாத பட்ஜெட், உபரி பட்ஜெட்டு, இதுவரையில் கண்டும் கேட்குமிராத மக்களரச் பட்ஜெட் என்றெல்லாம் புகழ்ந்து பேசினார்கள். இப்போது இதில் புதிதாக வரி போடவில்லையென ஏற்றுக் கொண்டாலும், ஏற்கெனவே இருந்த வரிகளை உயர்த்தி யிருக்கிறார்களே அதை மறைக்க முடியுமா ? மறை முகமாக இருக்கும் வரிகளை உயர்த்திவிட்டு, அவற்றை மறந்து பேசுவது என்பது நியாயமா ? சென்ற ஆண்டு, காங்கிரஸ் அரசு இருக்கும்போது மோட்டார் கார்களுக்கு போடப்பட்டிருந்த காலாண்டுக்கு இருந்த முப்பது

[திரு. கே. ராமதாஸ்]

[7th March 1968]

ரூபாய் வரியை, இவர்கள் பதவியேற்றுக்கொண்ட பிறகு நாற்பது ரூபாய் என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். காலாண்டுக்கு பத்து ரூபாய் என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்றால் ஆண்டொன்றுக்கு நாற்பது ரூபாய் அதிகப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. இதை இல்லையென்று சொல்ல முடியுமா ? நமது மாநிலத்தைப் பொருத்த வரையில் குறைந்த பட்சம் ஒரு லட்சம் கார்களுக்கு மேல் இருக்கின்றன. இப்போது அப்படி கார் வைத்து இருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் ஆண்டொன்றுக்கு நாற்பது ரூபாய் அதிகமாக வரி விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது அதிக வரி இல்லையா ? அதிகமாக வரி விதிக்கப்பட்டு ஆட்சியா ? இது போகட்டும். இதற்குப் பெயர் வரியை அதிகப்படுத்தாத ஆட்சியா ? இது மூன்று மாதத்திற்கு இப்போது வாடகைக்கார்கள் ஒதுகின்றனவே ? முன்பு மூன்று மாதத்திற்கு வரி 60 ரூபாய் என்று இருந்தது. இப்போது 75 ரூபாய். மூன்று மாதத்திற்கு அதிக வரி 15 ரூபாய் என்றால் ஆண்டொன்றுக்கு 60 ரூபாய் அதிகமாகிறது. அதேபோல வாகைக்காரை மற்றொருவருக்கு மாற்ற வேண்டுமானால், அதற்கான அத்தாட்சிப் பத்திரம் வாங்குவதற்கு முன்பு ரூ. 100 என்று இருந்தது இவர்கள் ஆட்சி வந்த பிறகு ரூ. 250 என்று உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. அதோடு லாரிகளை மற்றொருவருக்கு மாற்ற வேண்டுமானால் முன்பு ரூ. 200 என்று இருந்த கட்டணம் இப்போது ரூ. 500 என்று உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட உதாரணங்களை ஏராளமாகச் சொல்ல முடியும். புதியதாக வரியொன்றும் இப்போது போடப்படவில்லையே தவிர, ஏற்கெனவே இருந்த வரிகள் பல அதிகப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன.

பெருமைக்காக வேண்டுமானால் பேசிக்கொள்ளலாம். “வரி இல்லை, வரி உயர்த்தப்படவில்லை” என்று. ஆனால் மறைமுகமாக மோசடியாக இருக்கிறது இந்தப் பட்ஜெட். இப்படிச் சொல்லுவதால் வருந்த மாட்டார் கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்போது உபரி பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்து விட்டோம் என்று பொய்யாகப் பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள். பித்து விட்டோம் என்று பொய்யாகப் பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள். பேசிக்கொள்ளட்டும், ஆட்சேபணியில்லை. இப்போது உபரி பட்ஜெட்டாக வருவதற்கு முக்கிய காரணம், ஏற்கெனவே இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நகர்ப்புற நிலவரி (Urban Land Tax) என்ற ஒரு சட்டத்தைப் புகுத்தினார்கள்.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, மோசடி பட்ஜெட் என்று அங்கத்தினர் குறிப்பிடுவது நியாயம் ஆகுமா ?

திரு. எஸ். முத்து : அவர்கள் சொல்லலாம்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : மோசடி பட்ஜெட் என்று நான் சொல்லவில்லை. மறைமுகமாக மோசடியாக இந்தப் பட்ஜெட் இருக்கிறது என்றுதான் குறிப்பிட்டேன். ஆனால் அது சற்று உபயோகிக்கத்தக்க வார்த்தையாக இருந்தால் அதனைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வதில் பெருமை கொள்ளுகிறேன். உபரி பட்ஜெட் வந்ததற்குக் காரணம் நகர்ப்புற நில வரி புகுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. இதைக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியபோதே அதனை நாங்கள் எதிர்த்தோம். இதை எப்படி வசூல் செய்வது என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இயற்றப்பட்ட சட்டம், கோர்ட்டுக்குப் போயிற்று. முதலில் நியாயம் அற்றது என்று சொன்னார்கள். சட்டத்தினை திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். மீண்டும் சிறிது காலம் கழித்து அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இப்போது நான்கு ஆண்டுகள் கழித்து மொத்தமாக பழைய பாக்கிகளுடன் அந்த வரி இப்போது நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வசூலிக்கப்படுகிறது. ஒரு மனைக்கு 90 ரூபாய் என்று 360 ரூபாய் என்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வசூலிக்கப்படுவருடங்களுக்காக 360 ரூபாய் என்று நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறார்கள் என்றால், மனைக்குச் சொந்தக்காரனிடம் கூட போகாமல் குடியிருப்பவர்களுக்குக் குந்தகம் ஏற்படும் வகையில் நிலைக்கடவுகளைப் பெயர்த்து எடுத்துச் சொல்லும் அனவிற்கு வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது. பத்திரிகையில் பார்த்தோம், அதனை இப்படி நான்கு ஆண்டுகளுக்கான வரியை இப்போது சேர்த்து வசூலிட

[திரு. கே. ராமதாஸ்]

[7th March 1968]

தால்தான் இந்த ஆண்டு உபரியாகத் தெரிகிறது. அடுத்த ஆண்டு எப்படி வரப் போகிறதோ தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த Urban Land Tax-ஐப் பொருத்தவரையில், நான் கேட்டுக்கொள்ளுவதெல்லாம், இவர்கள் தேர்தலுக்கு நிற்கும்போது “வரியைக் குறைப்போம், வசதியைப் பெருக்குவோம்” என்று சொன்னார்கள். இந்த அர்பன் டாக்ஸ் மிகவும் கொடுமையானது. ஒரு காலாண்டுக்கான வரி பாக்கியிருந்தால்கூட அவர்கள் வீட்டுக்கு முன்பு தழுக்கடித்து, போலீஸாரை வைத்து சாமான்களை ஜப்தி செய்யும் அளவிற்கு இருக்கிறது. எனவே உங்களுக்கு நல்ல பெயர் வரவேண்டுமானால், இதை ரத்துசெய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4-50 இரண்டாவதாக, கிராமங்களிலே இருக்கும் விவசாய மக்களுக்கு கிணறு வெட்ட மானியம் கடன் கொடுக்கும் அதிகாரம் இதுவரை பஞ்சாயத்து கமிஷனரிடம் இருந்தது. இப்போது கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்று விரும்பினால் கடனுக்கு நில அடமான பாங்கிற்கு அப்ளிகேஷன் போட வேண்டும். நில அடமான பாங்கிலிருந்து மானியம் பெறவேண்டுமென்று புதிதாக சட்டம் பட்டெட்டில் புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்த அளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கும், விவசாயிகளுக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுக்கும் என்பதை எண்ணி மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதிய தொழிற்சாலைகள் அமைக்க, உயருவதற்கு, வாய்ப்பு செய்ய வில்லை என்றாலும், இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளை மூடிவிடாமல், அழிந்து போகாமல், பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது புதிய அரசின் கடமையாகும். சென்னைகைச் சுற்றியிருக்கும் நகரங்களில் எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு, அந்த தொழிலாளிகள் மிகவும் கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தோம். உதாரணமாக விம்கோ தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொண்டால், நீண்ட காலமாக மூடப்பட்டு சமரசம் செய்யாமல், அங்கே அடிக்கடி கலவரம்தான் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர தொழிற்சாலையை திறக்க வசதி செய்து கொடுக்கமுடியவில்லை. அதைப் போல மெட்ரல் பாக்கல் தொழிற்சாலை. இதைப் பார்க்கும்போது, இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களின் மத்தியில் போகும்போது, இந்த அரசாங்கம் தொழிற்சாலைகளின் பக்கம் போகும்போது “நீங்கள் பெற்ற குழந்தை” என்றும் சமயத்திற்கு தகுந்தாற்போல் பேசுவதை விட்டுவிட்டு, ஒரு கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டு, தொழிலாளர்கள் அரசு என்றால் திடீர்வட்டமாகச் சொல்லவேண்டும். அதே சமயத்தில் முதலாளிகள் தவறு செய்யும்போது, தொழிலாளர்களின் உரிமையைக் காப்பாற்றுகிற வகையில் உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமே தவிர, இந்தப் பக்கத்திலும் இல்லாமல், அந்தப் பக்கத்திலும் இல்லாமல், இரு தலைப் பாம்பு போல இருப்பது நல்லதல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

இரண்டாவதாக மொழிப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக ஏற்கனவேயே பேசியிருக்கிறேன். இந்த ஏமாற்று வித்தை—இந்த வார்த்தை இல்கே என்ற நன்கு தெரிந்து கொண்டு இருக்கிறேன். நம்முடைய பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தமானது. ஹிந்திப் படம் சென்னை நகரத்தில், தமிழ் நாட்டில் காட்டத் தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தடை ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் இந்தத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எல்லாம் சந்தித் துப் பேசியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களையும் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். 8-ம் தேதி காட்டப்படும் என்று அறிக்கை வந்தது. நம்முடைய பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை. இந்த நாட்டிலே இருக்கிற விரும்பாத எதையும், தடையாக இருப்பதை, கடுக்கு நிறுத்த வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. அதே நேரத்தில் ஒரு போஸ்டர், சர்க்கார் கட்சி அச்சடித்து ஒட்டியிருந்தது. இன்றோ

[7th March 1968]

[திரு. கே. ராமதாஸ்]

ஹிந்தி ஒழிந்தது. இனியில்லை என்று போட்டுவிட்டு மீண்டும் ஹிந்திப் படம் காட்டப்படும் என்று சொன்னால், இது எந்தக் கொள்கையை காட்டுகிறது? ஏன் இதை ஏமாற்று வேலை என்று சொல்லக்கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : ஒழிந்து விட்டது என்பது சட்டத்தின்படி பயிற்சி மொழியைப் பொறுத்தவரையானது. ஆட்சி மொழி பற்றி தீர்மானம் அல்ல. சட்டப் பேரவையில் வந்ததுகூட கல்வித்துறையில் இருக்கின்ற, ஹிந்தி படிக்கவேண்டும் என்ற நிலை மாற்றப்பட்டு ஹிந்தி தேவையில்லை என்றாக்கி, அதனால் ஹிந்தி ஒழிந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். அடியோடு ஹிந்தியை நாட்டிலிருந்தே ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று பொருள் அல்ல. பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், ஹிந்தி படம் காட்டுவதில் “இந்த நிலைமை இல்லை. ஹிந்தி ஆதிக்கத்தைத்தான் எதிர்க்கிறோம், 8-ம் தேதியிலிருந்து படங்கள் காட்டலாம்” என்று அறிக்கை விட்டார்கள். ஆனால் இருக்கின்ற சூழ்நிலையை ஒட்டி 8-ம் தேதி என்பது ஒத்தி வைத்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது.

திரு. கே. ராமதாஸ் : நன்றி, ஆனால் போஸ்டர்களைப் பாயர் மக்கள் படிக்கும்போது இந்த அளவிற்கு விளங்கிக் கொள்ளத் தெரியாது என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். “இன்றோடு ஒழிந்து விட்டது” என்ற அந்த சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிட்டார்கள். ஹிந்தியில் “ஜனகணமண” பாடினாலேயே கோஷம் போடுமளவிற்கு நிலைமையிருக்கிறது. பீகார் பஞ்சத்தைப் பற்றி காட்சி காட்டுகிறபோது, ஹிந்தி என்பதற்காக அதிருப்தி கோஷம் போடும் நிலைமை இருக்கிறது. சாதாரண மக்களுக்குக்கூட இந்த எண்ணம் தோன்றியிருக்கிறது.

இரண்டாவதாக நான் மீண்டும், மீண்டும் வற்புறுத்தி சொல்வது, சென்ற முறை இந்த சபையில் சொல்லியது போல் படி அரிசித் திட்டம். இது குறித்து இந்த அமைச்சரவையை கேட்டுக் கொள்கிறேன். முடியுமென்றால் முடியுமென்று சொல்லுங்கள், இல்லையென்றால் முடியவில்லை என்று சொல்லிவிடுங்கள். அதற்காக யாரும் வருத்தப்படப் போவது கிடையாது. ஆனால் ஏமாற்று வார்த்தை வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் தேர்தல் காலத்தில் சொன்னது படி அரிசி நிச்சயம் என்று சொன்னீர்கள். அந்தத் திட்டத்தில் யாருக்கும் ஆட்சேபம் இல்லை என்று சொன்னீர்கள். ஆட்சிக்கு வந்தபிறகும்கூட பொங்கலிலிருந்து எல்லா பணியுக்கே முடியாது. கிடைக்குமென்று சொன்னீர்கள். ஆனால் இப்போது நகரங்களுக்கும் கிடைக்குமென்று சொன்னீர்கள். இந்த ஆண்டு சந்தேகத்திற்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. ஆனால் பேசும்போது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பெருமையாகச் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறிவிட்டாலும்கூட 2½ லட்சம் டன் அதிகமாக விளைந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பருவ மழை தவறி விட்டதால் ஒரு படி போடமுடியவில்லை என்று சமாதானம் சொல்லலாம். ஆனால் பருவ மழை தவறிவிட்டாலும் 2½ லட்சம் டன் அரிசி பெருகியிருப்பதை வைத்துக்கொண்டு கூடியமட்டும் ஒரு சில நசரங் களுக்காவது இந்த திட்டத்தின்படி கொடுத்திருக்கலாம் அல்லது முடியவில்லை என்றால் சொல்லிவிடுங்கள். அதில் தவறில்லை. “காங்கிரஸ் காரர்கள் பானையை உடைக்கிறார்கள், ஆட்சியை கவிழ்க்க சதி செய்கிறார்கள்” என்று எல்லாம் சொல்வது உகந்ததல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆகவே மற்றொரு சின்ன விஷயத்தை நம்முடைய கல்வி அமைச்சருக்கு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காந்தியடிகள் மறைந்த நாள் அன்று ராஜாஜி ஹாலில் ராட்டை தினம் என்று காலையிலிருந்து மாலைவரையில் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது வருடந்தோறும். இப்போது நடைபெற்றதா என்று தெரியவில்லை. அங்கே பூஜை, பிரார்த்தனை போன்றவைகள் நடக்கும். அதற்கு இத்தனை வருடங்களாக இலவசமாக அந்த இடம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. காந்தி மறைந்த காலத்திலிருந்து மின்சார கட்டணத்தை மட்டும் கட்டிவிடவேண்டுமென்றும், மற்றவைகள்

[திரு. கே. ராமதாஸ்] [7th March 1968]

இலவசம் என்றும் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, திராவிட முன்னேற்ற கழக சர்க்கார் வந்த பிறகு, கடைசி நாள் அன்று 29-ம் தேதியன்று “கொடுக்க முடியாது, கட்டணம் செலுத்தினால்தான் கொடுக்கமுடியும்” என்று உத்தரவு வந்தது. காந்தியடிகள் எல்லோருக்கும் தந்தையாக இருக்கிற காரணத்தால் இந்தச் சின்ன விஷயத்தில் தாராளமாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கம் என்று சொல்லும்போது அமைச்சர்களை குற்றம் சொல்லவில்லை. அதிகாரிகள் செய்திருக்கலாம். மந்திரிகளுக்கு நல்லது செய்வதாக நினைத்து அதிகாரிகள் செய்திருக்கலாம். ஆகவே கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு காந்தி மறைவு நாள் என்று சொல்லும்போது, இந்த 20 ஆண்டுகளாக எப்படி அதற்கு இலவசமாக அனுமதி கொடுத்தார்களோ, அதே போல கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரை பெரிய ரோடுகளை எல்லாம் சர்க்கார் ஹைவேஸ் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : கனம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ராஜாஜி ஹால் பற்றி கூறிய செய்தி இப்போது தான் என்னுடைய கவனத்திற்கு வருகிறது. அது உள்ளபடியே அப்படி மறுக்கப்பட்டிருக்குமானால், மறுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடாது. பணம் வாங்கப் பட்டிருக்குமானால் மறுபடியும் பரிசீலித்து தக்க முடிவெடுக்கலாம் என்பதை கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : எங்களுக்கே 29-ம் தேதிதான் தகவல் கிடைத்தது. அதற்குப் பிறகு அமைச்சர்களைக் கண்டு பேச நேரமில்லாததால் வேறு இடத்தில் கொண்டாடிவிட்டோம். பணம் எதுவும் செலுத்தவில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே திருப்பிக் கொடுக்க ஒன்றுமில்லை. இனிமேலாவது இந்த ஒரு விஷயத்திற்கு பணம் வாங்காமல் காந்தி மறைந்த நாளைக்கொண்டாட வழங்க வேண்டும். அதற்கு எல்லோரும் போகலாம் ஒரு கட்சிக்கு செ.ந்த மானதல்ல. எல்லா கட்சிக்காரர்களும் சேர்த்து கொண்டாடலாம். ஆகவே இனிமேல் பணம் வருவிக்காமல் கொடுக்க, அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : கடைசியாக சென்னை ரோடுகள், பெரிய ரோடுகளை, ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்ட் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக ரோட்டில் சிறு பள்ளம் இருந்தால் கூட அதைப் பாது காத்து சரி செய்ய முடியவில்லை. இப்போது, உதாரணமாக வால்டாக்ஸ் ரோட்டை எடுத்துக் கொண்டால், ஹைவேஸ் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பள்ளப்பாரத்தில் குடிசைகள் போட்டிருக்கும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம். நகராட்சியைக் கேட்டால் எங்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்கிறார்கள். பிரச்சினை வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. ஆகவே நகராட்சியில் இருக்கும் ரோடுகளை எல்லாம் பராமரிக்கும் பொறுப்பை நகராட்சிக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரை சுகாதாரப் பிரச்சினை மிகவும் கேவலமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், பள்ளப்பாரத்தில் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கும் குடிசைகளை அகற்ற, நகர மன்றத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யப்படுகிறார்கள். கேட்டால் ஹைவேஸைச் சேர்ந்தவர்கள் சேர்ந்தவர்கள் யப்படுகிறார்கள். அதற்கு பி.டபிள்யூ.டி. எஞ்சினீயரைப்பார்த்து, டிப்தம் எழுதி, நடவடிக்கை எடுப்பதற்குள் பள்ளத்தில் விழுந்து சாகும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. உடனடியாக புகார் சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றால், பெரிய ரோடுகளை எல்லாம் மீண்டும் நகர மன்றத்தின் கையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறி, வரவு-செலவு பட்டத்தின்மீது பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு இப்போது முடித்துக் கொள்கிறேன்.

7th March 1968]

திரு. என். வி. நடராசன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையை வழங்கிய நாட்டு முதல்வர் அறிஞர் அண்ணாவுக்கு எல்லோரது பாராட்டையும் தருமளவிற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக காங்கிரஸ் தரப்பினர்கூட இதிலே குற்றம் குறை காண்பதற்கு சிரமப்பட்டு வருகிறார்கள். எப்படியும் குறை சொல்லித்தான் ஆகவேண்டுமென்பதற்காக, எவ்வளவு சிரமப்பட்டு பார்த்தாலும் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருப்பது படி அரிசிதான். அதுதான் “ஆபத் பாந்தவகை” இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் ராமதாஸ் அவர்கள் “படி அரிசி இல்லை என்று சொல்லுங்கள்” என்று கேட்டார்கள். காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கும் அந்த எண்ணம் உண்டு. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒரு கொள்கையை சொல்லி அதற்கு உறுதி அளித்தது. அது முடியவில்லை என்று அதை வைத்துக்கொண்டு ஊர் முழுவதும் பேசவேண்டுமென்ற ஆசையால் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அது நிறைவேறுவதாக இல்லை. உண்மை அமைச்சர் அந்த அவையில் பேசும்போது சொன்னார்கள். “மழை தவறிவிட்டதன் காரணமாகத்தான் அது தடைப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, நாடு முழுவதும் படி அரிசி எல்லோரும் ஒத்த எண்ணம் எனக்கு சிறிதும் குறையவில்லை; அதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, “தோல்வி அடைந்தது” என்று சொல்லவில்லை. அதைக் கண்முடித்தனமாகக் கொண்டுவரவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு நாடு முழுவதும் படி அரிசி வழங்க வேண்டுமென்ற உண்மையான எண்ணம் இருந்தால், அவர்கள் நீண்டகால அனுபவத்தைச் சொல்லி அதற்கு வழி காட்ட வேண்டுமே தவிர “முடியாது என்று சொல்லிவிடுங்கள்” என்று சொல்வது நியாயமில்லை என்று கருதுகிறேன். சில வரி விதிப்புகள் பற்றி ராமதாஸ் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் அந்த வரியாருக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். வாழ்க்கைத் தரத்தில் கொஞ்சம் உயர்ந்துள்ளவர்களுக்கு, யார் அந்த வரியைத் தரமுடியுமோ அவர்களுக்கு, போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு அல்ல.

இப்போது மூவாயிரம் ஹையர்கரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பள உயர்வு தந்து நகர ஈட்டுப்படி தந்திருக்கிறது இந்த அரசு. விவசாயிகளுக்கு உரம் கேட்டபொழுது எல்லாம் கிடைப்பதற்கு வழி செய்திருக்கிறது.

திரு. கே. ராமதாஸ் : நான் “வரியே போடவில்லை” என்று சொல்வதற்காகத் தான் சுட்டிக்காட்டினேன். யாருக்கு வரி போடப்பட்டது என்பதற்காக அல்ல. ஏழை பணக்காரர்களைப் பற்றி சொல்லவில்லை. வரிகள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கூறினேன்.

திரு. என். வி. நடராசன் : வரியில்லாமலே ஆட்சி நடத்தும் ஆட்சி வந்தால் வரவேற்போம். நேற்றைய தினம் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மற்றொரு சபையில் பேசும்போது, “வரியே போடமாட்டேன் என்று நான் சொல்லவில்லை. என்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு இடத்திலும் வரியே போடவில்லை. என் தடையாக இருக்கிறீர்கள்?” தங்கள் ஆசையைக் கூறிக்கொள்வதில் என் தடையாக இருக்கிறது என்று சொன்னாரே தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. புஞ்சை நிலத் தீர்வையை வஜா செய்திருக்கிறோம். அது ஏழைகளுக்கு நன்மையாக இருக்கிறது விவசாயத்துறையில் அதிகமாக அக்கறை காட்டி விவசாய வளர்ச்சியைப் பெருக்குவதற்கு வரிகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறோமே தவிர உரவகைகள் கஷ்டமான காரியம் எதையும் இந்த சர்க்கார் செய்யவில்லை. உரவகைகள் விநியோகம் செய்தல், கல்வித்துறையில் ஆசிரியர்களுக்கு நகர ஈட்டுப் படி தருதல் போன்றவைகளை நிறைவேற்றியிருப்பதை எல்லோருமே பாராட்டுகிறார்கள். காங்கிரஸ் தரப்பினரே அவற்றை வரவேற்றுப் பேசியது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பஸ் போக்குவரத்தில் நல்ல நிலைமை பெறும் அளவுக்கு சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்தில் நல்ல நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தொழில் அதிபர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(திரு. என். வி. நடராசன்)

[7th March 1968]

கள். முன்பு நாங்கள் பஸ்களைத் தேசியமாக்க போவதாகச் சொல்லிய போது அப்போதிருந்த தொழில் அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்கள் “அப்படி செய்தால் அதிக நஷ்டம்தான் வரும், இப்போது புரியாது” என்று சொன்னார். ஆனால் ஒரு ஆண்டில் பஸ் தொழிலை நாட்டு உடைமையாக்கி அதில் லாபம் வருமாவுக்கு புதிய பஸ் ஈட்டுகளை அதிகமாக்கி பஸ் கட்டணத்தைக் குறைத்தும் இருக்கிறோம். இவ்வளவும் இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஒரு ஆண்டில் குற்றங்களை செய்துவிட்டதுபோலவும், இனிமேலாவது “நன்றாக இருங்கள்” என்பதாகக் கடவுளையும் அதற்கு உதவியாக அழைத்தார் நண்பர் ராமதாஸ் அவர்கள். 20 ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சி அவற்றை சாதித்ததா? மகாத்மா காந்தியின் கொள்கைகளில் முக்கியமானது நிலத் தீர்வை கூடாது என்பது. அதை காங்கிரஸ்காரர்கள் இருந்த அத்தனை காலத்தில் செய்தார்களா? சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்களே தவிர பதவியில் இருந்தவரையில் கொஞ்சமாவது நிலத் தீர்வையைக் குறைத்தார்களா? பேச்சு மாத்திரம் தொடர்த்தெற்கெல்லாம் மகாத்மா காந்தி பெயரை சொல்வதில் இருக்கிறது. நில் வரியைக் குறைத்ததில் கூட காங்கிரஸ் தோழர்களுக்கு கோபம் வருகிறது. அறிஞர் அண்ணாவை தென்னாட்டு காந்தி என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு கோபம் வருகிறது. நிலவரியை எடுக்கவேண்டுமென்று காந்தி சொல்லியதை செயலில் காட்டிய முதலமைச்சரை ஏன் தென்னாட்டு காந்தி என்று சொல்லக் கூடாது? என்பதால் சொல்கிறோமே தவிர அங்கே ஒரு காந்தி என்றால் இங்கே ஒரு காந்தி என்று போட்டிக்காக சொல்லப் படுவதில்லை. கோட்சே மகாத்மா காந்தியைக் கொன்றான் என்றால் அந்தக் காங்கிரஸ் ஆட்சியில்தானே நடந்திருக்கிறது? மகாத்மாவின் கொள்கையில் முக்கியமான மதுவிலக்கை இன்னும் தீவிரமாக செயல்படுத்த வேண்டுமென்று உறுதியுடன் இருப்பது இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிதானே? இன்னும் இந்த அரசினருக்கு நான் ஒன்று சொல்வேன். இப்போது அரிஷ்டம் என்ற பெயரில் பல பாணங்கள் விற்கப்படுகின்றன. அதைக் குடிக்கும் மக்கள் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். உடல் நலம் கெடுகிறது. ஆகையால் அரிஷ்டங்கள் எங்கெங்கே விற்கப்படுகின்றனவோ அவற்றை அகற்றுவதற்கு, சட்டப் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து அதைத் தடை செய்ய தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சுகாதாரமே இப்போது கெட்டுவிட்டது என்று ராமதாஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு முன்பு பூங்காவாக இருந்தது போலவும் இப்போது ஒரு ஆண்டாக கெட்டுவிட்டதாகவும் சொன்னார்கள். சுகாதாரத் துறையில் எவ்வளவோ முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு சாதிக்காஷா அவர்கள் சுற்றுப் பயணம் போகும்போதெல்லாம் திடீரென்று மருத்துவ மனைகளில் போய்ப் பார்வையிடுகிறார்கள். தவறு இருந்தால் கேட்கிறார்கள். அவ்வளவு தூரம் அக்கரையோடு வேலை செய்கிறார்கள். இப்போதுள்ள மருத்துவ வசதிகள் மட்டும் போதாது. நடமாடும் மருத்துவ மனை வசதிகளை கிராமங்களுக்கு ஏற்படுத்தும் முறையில் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரையும் குறிப்பாக பொதுச்சுகாதார அமைச்சரையும் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் எடுத்துக்கொண்டால் முன்பு எவ்வளவோ ஊழல்கள் இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்போது அவை குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. முந்தைய அரசு செய்ததைவிட கல்வித் துறையிலும் மற்றத் துறைகளிலும் அதிகமாகவே, ஒழுங்கான முறையில் செய்திருக்கிறோம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அதிக சலுகை ஏற்படும் அளவுக்குப் பலன் அளிக்கும் வகையில் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறது. மற்றும் இப்போது சட்டம் அமைதி குலைந்து வருகிறது என்று பேசப்படுகிறது. எல்லாம் இந்த ஒரு ஆண்டில்தான் நடப்பதாக பேசுகிறார்கள். அதற்கு முன்பு இவர்கள் ஒரு மூட்டைப் பூச்சி, கொசுவைக்கூட கொல்லவில்லையா? அவர்கள் காலத்தில்தான் நெல்லிக்குப்பம் மஜீத் வெட்பப்பட்டார். காங்கிரஸ் தரப்பினர் ஏதாவது சொன்னார்களா? தூத்துக்குடி கே. வி. கே.

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[7th March 1968]

சாமியைக் கொலை செய்தார்கள். எத்தனையோ அரசியல் கொலைகள் நடக்கவில்லையா? அப்போதெல்லாம் சட்டம் அமைதி எங்கே போயிற்று? வேலை நிறுத்தம் இப்போதுதான் ஆரம்பித்தது என்று சொல்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்ததும் எல்லோருமே பாலிகளாக மாறிவிட்டார்களா? எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் நடுநிலையில் இருந்து விமர்சனம் செய்யவேண்டும். நாம் பலதுறைகளில் முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறோம். இன்னும் காணவேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஒரு ஆண்டிலேயே எல்லாம் தீர்ந்துவிட்டதா? ‘ஒரு படி அரிசி இல்லை என்று சொல்லுங்கள், நாலரை ஆண்டு முடிந்து விட்டது. அடுத்தத் தேர்தல் வருகிறது’ என்பதுபோல அவசரப்படுகிறார்கள். அப்படி அவசரப்படுவது சரியல்ல.

அதுபோலவே சட்டம் அமைதி சீர்குலைந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். யாரால் சீர்குலைந்தது? கட்சிக் கண்ணோட்டத்தை விட்டு விட்டுப் பொது நோக்குடன், மான உணர்வுடன் யோசிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நேற்று தண்டையார்பேட்டையில் காங்கிரஸ் கூட்டம் நடந்திருக்கிறது. அதில் பேசியவர்களின் பெயரை நான் இங்கே கூறப்பிட விரும்பவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும், காங்கிரஸ் தரப்பினருக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அதே தண்டையார்பேட்டையில் மணிக்கூண்டிற்கு அருகே அறிஞர் அண்ணா அவர்களும், அகில இந்திய காங்கிரஸின் முன்னாள் தலைவர் திரு. காமராசர் அவர்களும், மற்ற பல்வேறு கட்சித் தலைவர்களும் பேசிய கூட்டத்தில், பஸ் போக்குவரத்திற்கு வழிவிட்டு விட்டு கூட்டத்தை நடத்தினார்கள் கூட்ட அமைப்பாளர்கள். ஆனால் நேற்றைய தினம் கூட்டத்தை வந்தால் திரும்பிப் போகச் சொல்லி, வேறு வழியில் பஸ்கள் திரும்பி விடப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. கே. ராசாராம்: நானும் கூட்டத்திற்குப் போயிருந்தேன். நான் இருக்கும் வரை அப்படி ஏற்படவில்லை. ரோடில் பஸ் போய்க்கொண்டிருந்தது. நான் பேசிவிட்டு வந்த பிறகு நடந்திருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். செய்தியை நானும் பத்திரிக்கையில் என்று எண்ணுகிறேன். உட்கார்ந்துவிட்டார்கள் என்று பார்த்தேன். ரோடில் மக்கள் உட்கார்ந்துவிட்டார்கள் எனக்குப் செய்தியைப் படித்தேன். என்ன நடந்தது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. கூட்டம் ஆரம்பித்து முக்கால் மணி நேரம் பேசி விட்டு நான் வந்துவிட்டேன். நான் இருக்கும் வரை போக்கு வரத்துத் தடைபடுத்தப்படவில்லை. கூட்டம் அமைதியாக நடந்து கொண்டிருந்தது. ரோடில் போலீஸ்காரர்கள் நின்றுகொண்டு பஸ் போக்குவரத்தை அனுமதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். மேடை யருகில் தான் கூட்டம் உட்கார்ந்திருந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன்: மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருந்தபோது அம்மாதிரி அமைதியாக நடந்தது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் கடைசிவரை இருந்த நண்பர்கள் நான் முதலில் குறிப்பிட்டபடி பஸ் போக்குவரத்துத் தடைபடுத்தப்பட்டு வேறு வழியில் திரும்பிவிடப்பட்டது என்று எங்களிடம் முறை யிட்டார்கள். நான் அதைக்கூடக் குறையாக இருந்திருக்கலாம். விரும்பவில்லை. கூட்டம் அதிகமாக பெரிய கூட்டம் இதுவரையில் வராத அளவிற்கு அவ்வளவு விவாதிக்க விரும்ப வந்தது என்று சொல்லலாம். நான் அதை பேசுக்கள் எப்போர் வில்லை. ஆனால் அக்கூட்டத்தில் பேசப்பட்டு தீர்த்துக்கட்ட பட்டவை? பொதுப்பணி அமைச்சர் கருணாநிதியை தீர்த்துக்கட்ட வேண்டும், அவரால் தான் கலகமும் கலவரமும் உருவாகிறது; இந்த ஆலையில் உறுப்பினராக உள்ள மாண்புமிகு முத்து அவர்களை தீர்த்துக்கட்டிவிடவேண்டும் என்றெல்லாம் அக்கூட்டத்தில் பேசப்பட்டதாக அறிகிறேன். அதுவும் எப்போது இவ்வாறு பேசப்படுகிறது?

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[7th March 1968]

நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வேறொரு அவையில் நாட்டில் அமைதியும் சட்டமும் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்து, அதே போன்று அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் முன்னாள் தலைவர் திரு. காமராசர் அவர்களும், மற்ற தலைவர்களும் உள்ளபடியே வேண்டுகோள் விடுத்துள்ள நேரத்தில், காங்கிரஸ் தரப்பில் இவ்வாறு பேசப்படுகிறது என்றால் எப்படி, ஒற்றுமை வளரும்?

திரு. கே. ராமதாஸ்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவித்தது போன்ற வார்த்தைகள் அந்த மேடையில் பேசப்படவில்லை. அக்கூட்டத்திற்கு போலீஸ் ரிப்போர்ட்டர் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ரிப்போர்ட்டு கிடைத்து அதில் இவ்வாறு பேசியதாக இருக்கிறதா? அல்லது யாரோ சொன்னதை வைத்துக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லுகிறாரா? அவ்வாறு பேசவில்லை என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். முத்து: அவ்வாறு பேசப்பட்டிருந்தால், கனம் அங்கத்தினர் அதற்கு பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளுவாரா என்பதை தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ்: அவ்வாறு பேசப்பட்டதாக ருசபடுத்தப்பட்டால், பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன்: நான் சர்க்காருக்கு வேண்டுகோளாக விடுக்கிறேனே தவிர, நாளை நாட்டை ஆளுவது போலச் சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். அரசாங்கம் அதை பரிசீலிக்க வேண்டும். நான் சொன்னது உண்மையிலே என்றால், உள்ளபடியே நான் வருந்துவேன். மன்னிப்புக்கூட கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். நான் சொன்னது உண்மை என்று தெரிந்தால், இனிமேலாகிலும் நாட்டில் சட்டம், அமைதி குலைந்துவிட்டது என்று பசப்புதிறவர்கள் திருந்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேனே தவிர, இதை வைத்து அவர்களுக்கு தண்டனை விதிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவோ, அல்லது இதையெல்லாம் எடுத்துக்கூறி எங்களுக்கு கீர்த்தி, பிரதாபம் தேடிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவோ சொல்லவில்லை. தமிழ்நாட்டு அரசியலில் பண்பை வளர்த்தவரே இன்றைய தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆவார்கள். எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது. டாக்டர் ஏ. ராமசாமி முதலியாரும், காலஞ்சென்ற காங்கிரஸ் தலைவர் சத்தியமூர்த்தி ஐயர் அவர்களும் இந்திய சட்டசபை தேர்தலுக்கு நின்றார்கள். 1936-37 என்று கருதுகிறேன். அந்தத் தேர்தல் குடு போல் நான் இன்னும் காணவில்லை. அன்றைய தினம் நான் காங்கிரசில் இருந்தேன். அதுதான் கடைசி ஆண்டு நான் காங்கிரசில் இருந்தேன். அதுதான் அன்று ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்தது. அண்ணா அவர்கள் பேட்டையில் இன்றைய தினம் நாட்டில் பெத்துநாயக்கன் எவ்வாறு இருந்தாலும், எல்லா அரசியல் நிலவரங்கள் தோழமையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம் அன்றைய தினம் போட்டி விதை தான் என்று சொல்லலாம். சத்தியமூர்த்தி ஐயரும் கூட்டத்திற்கு வருவார்கள். டாக்டர் ராமசாமி முதலியார் அவர்களும் அதேபோன்று டாக்டர் ராமசாமி முதலியாரோடு கூட்டத்திற்கு செல்வார்கள். நாங்களும் சத்தியமூர்த்தி ஐயரோடு போவோம். சத்தியமூர்த்தி ஐயரும் போது இரண்டு பேரும் கைகுலுக்கிக் கொள்ளுவார்கள். உங்களுடைய தேர்தல் நிலவரங்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பரஸ்பரம் கேட்டுக் கொள்ளுவார்கள். கட்டித் தழுவிக்கொள்ளுவார்கள். இப்படித் தேர்தல் வேலை நடக்கும்.

7th March 1968]

திரு. கே. ராமதாஸ்: இப்போது கூட அப்படி நடக்கிறது.

திரு. என். வி. நடராசன்: அப்படி ஒருவரையொருவர் கட்டித் தழுவிக்கொண்டதால், கைகுலுக்கியதால், கொள்கையை விட்டுக் கொடுத்தார்களா என்றால், இல்லை. டாக்டர் ராமசாமி முதலியார் அவர்களை ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் தூண் என்று கூறுவார்கள். சத்தியமூர்த்தி ஐயரை காங்கிரஸ் கட்சியின் உயிர் என்பார்கள். அவ்வாறு கொள்கையில் உறுதியாக இருப்பார்கள். வீணாக வார்த்தையைக் கொட்ட மாட்டார்கள். பொருப்பற்ற முறையில் பேச மாட்டார்கள். அந்த பண்பில் வளர்ந்த ஒருவரை இன்றைய தினம் தமிழகம் முதலமைச்சராக பெற்றிருக்கிறது.

திரு. கே. ராமதாஸ்: அதே போன்று எல்லா அரசியல் கட்சியினருக்கும் அரசியல் பண்பு இருந்தால் இந்த பிரச்சனை வராது. நமது நண்பர் நடராசன் அவர்கள் தெரிவித்தது போல் அரசியலில் அவரவர்கள் கொள்கையை வகுக்கின்றபோது அபிப்பிராய பேதம் இருக்கத்தான் செய்யும். இந்த பேதம் விரோதமாக வளராத பண்பு வளரவேண்டும். மதுரை திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் இத்தகைய பண்பு வளரவேண்டும்.

திரு. எஸ். முத்து: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பண்பாட்டை நேற்றைய கூட்டத்தில் கனம் அங்கத்தினர் ராமதாஸ் அவர்கள் பின்பற்றி னார்களா? முத்துவை துண்டு துண்டாக வெட்டுவோம் என்று பேசினார்கள்!

திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, நான் இதையெல்லாம் இங்கே ஏன் தெரிவிக்கிறேன் என்றால், இங்கேயே விவகாரம் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. நான் இன்னமும் சொல்லுவேன். எங்கள் தலைவர் என்னை எப்படி அடக்கினார் என்ற விவரத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை கடற்கரையில் கூட்டம் நடக்கிறது. நான் உணர்ச்சி வயப்பட்டு பேசும்போது, திரு. காமராசர் அவர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கினேன். உடனே எங்கள் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், அந்த லட்சக்கணக்கான மக்களைக் கொண்ட கூட்டத்திலேயே என்னை அதற்காக மன்னிப்பு கேள் என்றார்கள். கேட்டுவிட்டுத்தான் உட்கார வேண்டும் என்றார்கள். கேட்டுவிட்டுத்தான் உட்கார்ந்தேன். பிறகு தான் என்னை பேசவிட்டார்கள். நான் கட்சியில் எந்த பொறுப்பில் இருந்தாலும் அவர்கள் எனக்குச் சொன்னது, நீ இப்படி பேசியது தவறு; தவறாக பேசும் நீ மற்றவர்களுக்கு எப்படி புத்தி சொல்லமுடியும் என்ற விவரங்களை உணர்த்தினார்கள். அப்படி காங்கிரஸ் தரப்பில் இதுவரையில் ஒரு கூட்டத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறைகூவல் விடுக்கிறேன். அவ்வாறு செய்யப்பட்டிருந்தால் காங்கிரஸ் கூட்டங்களில் இன்றைய தினம் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்து.

திரு. பி. எத்திராஜ்: தலைவர் அவர்களே, இதே போல் தலைவர் காமராசர் அவர்கள் பல கூட்டங்களில் கண்டித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, மதுரை முத்து அவர்கள் நேற்றைய கூட்டத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசியிருந்து, காமராசர் அவர்கள் அதே போன்று காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசியிருந்து, ஒன்று அவர் கவ அங்கே இருந்திருந்தால் கண்டிப்பாக கண்டித்திருப்பார். ஒன்று அவர் விழாமல் னிக்காமல் இருந்திருக்கவேண்டும், அல்லது சொன்னது காதில் விழாமல் இருந்திருக்கவேண்டும். அவ்வாறு இல்லாமலிருந்திருந்தால், இந்த மாதிரி இருந்திருக்கவேண்டும். அவ்வாறு இல்லாமலிருந்திருந்தால் அனு பேசியதாகச் சொல்லுகிறார்களே, அந்த மாதிரி பேசப்பட்டிருந்தால் அனு மதித்து இருக்கமாட்டார்கள், என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன்: சட்டம் அமைதி சீர்குலைந்து விட்டது என்று பேசி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிற்கு மாசு கற்பிக்கவேண்டும் என்று முன் வந்துள்ளதால் இதைச் சொன்னேனே தவிர, வேறு எதற்கும் இல்லை. வருங்காலத்திலாவது நாகரீகமான அரசியல் பண்பை நிலைநாட்ட

[திரு. என். வி. நடராசன்] [7th March 1968]

வேண்டும், அதற்கு இந்த மாமன்றத்தில் உள்ள தலைவர்கள் தக்க முயற்சி செய்யவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை விடுப்பதற்காகச் சொன்னேனே தவிர, வேறு எதற்கும் அல்ல.

கடைசியாக இங்கே பல புது தொழிற்சாலைகள் ஏற்படவில்லை, மற்ற மற்ற நிலைமைகள் ஏற்படவில்லை என்று காங்கிரசு தரப்பில் சொன்னார்கள். நான் சுருக்கமாக சொல்லுகிறேன், இவற்றிற்கு எல்லாம் முக்கிய காரணமாக இருப்பது மத்திய அரசு தான். மத்திய அரசிடம் குவிந் துள்ள அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட்டால் அன்றி, மாநிலங்களுக்கு நல் வாழ்வு கிடைப்பது என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அங்கே ஒரு முதலமைச்சர், இங்கே ஒரு முதலமைச்சர். அங்கே ஒரு கல்வி அமைச்சர், இங்கே ஒரு கல்வி அமைச்சர் ஏன்? போக்குவரத்து பாதுகாப்பு, உள்நாட்டு விவகாரங்கள் இந்த மூன்றைத் தவிர மற்ற, அதிகாரங்களை மாநில அரசுகளுக்கு தந்துவிட்டு, மத்திய அரசு எந்த ருமோ அந்த அளவிற்கு குறைக்கவேண்டுமோ, மந்திரிகளைக் குறைக்க வேண் மந்திரி என்று கேட்டால் பெரிய அரசியல் வாதி கூட திணைக்கிறார் சொல்ல முடியாமல். அந்த அளவுக்குப் பொதுக் கூட்டத்தைப் போல் மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள். மந்திரி பதவிகளை சிருஷ்டித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏராளமாக அதன் காரணமாக செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் வரவேண்டிய வருவாயை அவர்கள் இந்த மாநிலங்களை குற்றம் குறை கூறிக்கொண்டு இருப்பது ஆக்கிவிட்டு பிரதிக்கியை வளர்க்கும் தவிர, உருப்படியாக காரியம் செய்ய உதவாது. ஆகவே திட்டவட்டமாக காங்கிரசு தரப்பினரை கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும், இந்தியா ஒன்றுப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் உங்களுக்கு இருக்கு மெய்யானால், மத்திய அரசு லீக்கமாக போய்கொண்டிருந்தால், ஆபத்தாக முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எந்த அரசு இருந்தாலும் சரி, மத்திய அரசிடம் இவ்வளவு அதிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்டிருப்பதும் குறைக் காலத்தில் புரொவினஷியல் ஆட்டானி (Provincial Autonomy) கேட்டோம் என்பதே காரணம் என்று கேட்கிற அளவிற்கு, ஏகாதிபத்தியத்தைப் பார்த்து கூறு வது போல், வாதாடுவது போல் வாதாடிக்கொண்டிருந்தால் அது நல்ல தாக இருக்காது. ஆதலால் மத்திய அரசில் குவிந்துள்ள அதிகாரங்கள் அனைத்தும் மாநில அரசிற்கு வரவேண்டும். திட்டங்கள் எல்லாம் மாநில அரசு தீட்டவேண்டும். வேண்டுமானால் மத்திய அரசு மாநில அரசிற்கு இந்தியா ஒன்றுப்பட்டிருந்தால், அப்படி ஒன்றுபட்ட இந்தியாவை வல்லரசாலும் எப்போதும் வெல்லமுடியாது. வெல்லவோ, படையெடுக் கவோ யாருக்கும் துணிவு வராது. அவ்வாறு இல்லையென்றால், குரோ தங்கள் வளர்ந்து கொண்டு உள்ளே மாற்சரியங்கள் வளரும். எனவே மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் விரிவு படுத்தப்படவேண்டும் என்று காங்கிரசு தரப்பினரும் வாதாட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக இந்தி விஷயத்தைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைப் பற்றி நிறைய பேசிவிட்டோம். கனம் அங்கத்தினர் திரு. சேஷாத்திரி அவர்கள் இந்தி ஒழிக என்ற அந்த ஒழிக சத்தம் வேண்டாம் என்றார்கள். நல்லது தான். ஒழிக சத்தம் என் வருகிறது என்றால் அங்கே இருக்கின்ற மூர்க்கத்தனமான சப்பாடு. அங்கே அடிக்கும் போது

அவர்கள் மிகவும் பிடிவாதமாக இந்தி ஆதிக்கத்தைக் கொண்டு வருவோம் என்கிறார்கள். அதனால் தான் இந்தி ஒமிக் என்று சொல்லும். இந்தியை யாரும் படிக்கக் கூடாது என்று சொல்லுவதாக இருந்தால் இந்திய பிரசார சபை இந்த நாட்டிலே இயங்கிக் கொண்டு இருக்க முடியாது. தமிழ் நாட்டிலே இந்தி பிரசார சபை

7th March 1968] [திரு. என். வி. நடராசன்]

7th March 1968] [திரு. என். வி. நடராஜன்]

இருப்பதை எதிர்த்து நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. மற்றொரு மொழியைக் கற்றுக் கொள்வதில் நாங்கள் தடையாக இருந்தது இல்லை. ஆனால் அது எந்த உருவத்திலே இருக்கிறது என்பது தான் எங்களுக்கு உள்ள கவலை எல்லாம். இந்தி ஆதிக்கம் செலுத்த முற்படுவதால் நாங்கள் எதிர்த்துத் தீர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஏழைப் பாட்டாளி மக்களின் வாழ்க்கையை வளப்படுத்தக்கூடிய வகையிலே உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் இதய பூர்வமாக வரவேற்று, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன்: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் மிகத் தெளிவாகப் பேசி விட்டார்கள். இருந்தாலும் கூட விவசாயத் துறையைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்கு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் மற்றொன்றையும் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கிராமத்திலே உள்ள விவசாயிகள் பல துன்பங்களுக்கும் ஆளாகிக் கொண்டு வருகிறார்கள். குறிப்பாக இந்த ஆண்டு கரும்புக்கும், வெல்லத்திற்கும் வரி போடப்பட்டு இருக்கிறது. இது வரை இல்லாத வரி. அது மட்டுமல்ல கரும்பு விவசாயம் என்பது எல்லோராலும் செய்து விட முடியாது. குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் குறிப்பிட்டவர்களால்தான் செய்யமுடியும். அதோடு கரும்பின் விலை சென்ற பத்து ஆண்டுகளில் எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போமானால், ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைந்து கொண்டு வருவதைப் பார்க்க முடிகிறது. ஒரு சில ஆண்டுகளில் வேண்டுமானால் கரும்பின் விலை அதிகமாக இருந்து இருக்கலாம். குறிப்பாகச் சென்ற ஆண்டில் கரும்பின் விலை மிக அதிகம். கரும்பிற்கும், அதில் இருந்து கிடைக்கக் கூடிய வெல்லத்திற்கும் 7 சதவீதம், 3 சதவீதம் என்று வரி போட்டு இருப்பது உண்மையிலே விவசாயிகளைப் பெரிதும் பாதிக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்துக் குறிப்பிட விரும்புவது கோவை ஜில்லாவிலே சென்ற ஆண்டு சரியான மழை இல்லை. மழை இல்லாத காரணத்தால் பல்லாம், அவிநாசி தாலுகாக்களில் பல இடங்களில் குடி தண்ணீருக்குக் கூட மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. குடி தண்ணீர் வேறு கிராமங்களில் இருந்து வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயம் செய்யக் கூடிய இனறுகளில் இருந்து மக்கள் குடி தண்ணீர் எடுத்து வர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. விவசாயம் சரிவரச் செய்ய முடியவில்லை. விவசாயப் பெருங்குடி மகன் விவசாயம் செய்வதற்கே மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறபோது, அவன் மீது மேலும் வரிகளை சுமத்தி வருவதானால் அவனுக்கு இன்னலும் நெருக்கடியும் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன

(Thiru A. R. Damodaran in the Chair.)

(Thiru A. R. Damodaran in the Chair)

அடுத்தபடியாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே சிறிய விவசாயப் பாசனத் திட்டங்களுக்கு அதிக ஊக்கம் தரப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பெரிய விவசாயத் திட்டங்களை இட சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு அதிகமாகச் சர்க்கார் உதவி செய்தால் தான், இதற்கு என்று கருத்து அதிகமாகச் சர்க்கார் தான், சிறந்த முறையிலே விவசாயிகள் அதிகத் தொகை ஒதுக்கினால் தான், சிறந்த முறையிலே வேண்டிய அவசியம் நல்ல விவசாயம் செய்ய முடியும் என்பதைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இன்னும் கிராமங்களில் சிறு குளங்கள், குட்டைகள், ஏரிகளில் இருந்துதான் மங்களில் சிறு குளங்கள், குட்டைகள், ஏரிகளில் இருந்துதான் விவசாயம் செய்யப்படுகிறது. குளங்களில் சரியான முறையில் தூர் எடுக்காமல் செய்யப்படுகிறது. குளங்களில் தேங்க முடியும். அதிகப் பழுதான தண்ணீர் விவசாயத்திற்குக் கிடைக்கும். ஆனால் இப்பொழுது

[திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன்]

[7th March 1968]

தூர் எடுக்கும், வண்டல் மண்ணை எடுக்கும் வேலை சரிவர நடைபெறுகிறதா என்றால், இல்லை. கோவை ஜில்லாவிலே நொய்யல் ஆற்றுப் பாசனம் நடைபெறுகிறது. நொய்யல் ஆற்றில் வருஷத்தில் சுமார் நான்கு ஐந்து நாட்களுக்குத்தான் தண்ணீர் ஓடும். இந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு விவசாயம் நடைபெறுகிறது. இதற்குக் கிஸ்தி வசூலிக்கப்படுகிறது. இதனால் மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மழை சரியாகப் பெய்யாததால் பல்லடம், அவிநாசிப் பகுதிகளில் விவசாயம் சரியாகக் கிடையாது. விதை விதைத்தவர்கள் சரியாக விவசாயம் நடைபெற முடியாததால் பலன் காண முடியவில்லை. இந்த அளவில் நிலை இருந்து கொண்டு இருக்கின்ற காரணத்தால் பஞ்சாயத்து தலைவர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து பல்லடம் தாலுகாவைப் பஞ்சப் பிரதேசமாக பிரகடனப்படுத்த வேண்டும் என்று கலெக்டரிடம் கேட்டார்கள். ஆனால் அது செய்யப்படவில்லை. உண்ணாவிரதம் இருப்போம் என்று ஆரம்பித்தார்கள். பஞ்சப் பிரதேசமாகப் பிரகடனம் செய்ய அவசியமான காரியங்கள் நடைபெறவில்லை என்பது உண்மைதான். மக்கள் குடிபெயர்ந்து வேறு ஜில்லாக்களுக்கு போகவில்லை. ஆடு மாடுகள் இறக்கவில்லை. ஆனாலும் மிகுந்த கஷ்டமாக இருப்பதனால் விவசாயக் குழுமங்கள் தன்னுடைய கால் நடைகளை, ஆடு மாடுகளை வாராவாரம் சந்தையிலே கொண்டு வந்து விற்பனைக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல விவசாயக் குழுமங்கள் கூலி வேலை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே பல்லடம் தாலுகாவில் வாழ்க்கை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. எனவே அந்தப் பிரதேசத்தைப் பஞ்சப் பிரதேசமாகப் பிரகடனம் செய்யாவிட்டாலும் மக்களின் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

5-30 pm அடுத்தபடியாகத் தொழிற் துறையை எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கும் போது, கோவை ஜில்லாவிலே மந்தநிலை ஏற்பட்டு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். பல தூல் ஆலைகள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. சில ஆலைகள் சர்க்காரின் உதவி பெற்று நடைபெற்றாலும், பல ஆலைகள் சீக்கிரத்திலேயே மூடப்படும் நிலை உருவாகிக் கொண்டு வருகிறது. திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்கள் கூறியது போல நூலுக்கு கிராக்கி இல்லை. எதிர்காலத்திலே எப்படி இந்தத் தொழில் நன்றாக நடத்தப் பெறும் என்ற சந்தேகம் ஏற்படும்படியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு வருகின்றது. அதே நேரத்தில் தொழிற்சாலைகள், மில்கன் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்ற காரணத்தினால் அநேக தொழிலாளர்கள் வேலை யின்றித் தவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் திருச்சியிலே தொழிலாளர் தலைவர்களுடனும், மில் அதிபர் களுடனும், பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, மில்கன் திறப்பதற்கு ஆவன செய்வதாகக் கூறினார்கள். வேலை இன்றி உள்ள தொழிலாளர் களுக்கு இடைக்காலத்திற்கு உதவித் தொகை தருவதாக வாக்குறுதி தந்தார்கள். ஒரே ஒரு மாதம், மட்டும் ஒரே ஒரு தடவை மட்டும் சுமார் 40 ரூபாய் வரை அவர்களுக்கு உதவித் தொகையாகக் கொடுக்கப்பட்டது. இப்படித் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு வரும்போது அந்தந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்து வரும் தொழிலாளர்களுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. தொழிற்சாலைகளில் அவர்கள் பணியாற்றும் காரணத்தால் அவர்களுக்கு, தியாகிகளுக் கான உதவித்தொகை நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது அவர்களில் பலர் வேலையின்றித் தவிக்கிறார்கள். எனவே இப்படித் தொழிற்சாலைகளில் வேலை வாய்ப்புகளை இழந்து நிற்கும் அரசியல் தியாகிகளின் நிலையைப் பற்றி அரசாங்கம் சற்று சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக கம்போடியா மில்லில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு எதிர்காலம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள் சிலர். அவ்வளவு கஷ்டமான நிலையில் அந்த மில்கன் இருக்கின்றன. அந்த மில்லில் பணியாற்றி வந்த அரசியல் தியாகிகளுடைய விண்ணப்பங்கள் அரசாங்கத்திடம் வந்து இருக்கும். அவற்றை கருணையுடன் அரசாங்கம் பரிசீலிக்கவேண்டும். சட்டம் அவர்களுக்குக் குறுக்கே நிற்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன்]

7th March 1968] அரசியல் தியாகிகள் என்று சொல்லும்போது கோவை மாவட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கான தியாகிகள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் மிகவும் கஷ்டமான சூழ்நிலையில் துன்புற்று வருகிறார்கள். கம்போடியா மில்லில் மான சூழ்நிலையில் துன்புற்று வருகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தத் சுமார் நூறுபேர் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தத் தியாகிகளுக்கும் இன்னும் மற்ற மற்ற தியாகிகளுக்கும் மான்யம் கிடைக்கப்படி அரசாங்கம் உத்தரவிடவேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கோவை மாவட்டத்தினைப் பொருத்தவரையில் ஒரு புறம் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு வருகின்றன. மற்றொருபுறம் பருவ மழையின்மை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல எதிர்காலத்தை அரசாங்கம் உருவாக்கித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தொழிலாளர்கள் நம்மதியாக வாழ்வதற்கும், தொழில் அதிபர்கள் நம்மதியாக வாழ்வதற்கும் உள்ள ஏற்பாடுகளைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு அளித்த இந்த வாய்ப்பிற்கு எனது நன்றி யினைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது ஏற்கெனவே ஒரு முறை சென்ற ஆண்டு பேசியாகிவிட்டது என்று சொல்லலாம். இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் ஏதாவது புதுமை இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்காக பழைய வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் மீதான உரைகளை, அதாவது திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டுகள், திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் வாசித்து அளித்த பட்ஜெட்டுகளையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு இந்தப் புதிய வரவு செலவுத் திட்டத்தினைப் பரிசீலனை செய்துபார்த்தேன். ஆனால் இதில் ஒன்றும் புதுமையைக் காணமுடியவில்லை. சிலர் இதை உபரி பட்ஜெட்டு என்று பாராட்டிப் பேசினார்கள். என்னைப் பொருத்த வரையில் நான் உபரி பட்ஜெட்டையே பாராட்டுவதில்லை. ஏழாண்டுக் காலத்துக்கு முன்பு திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட உபரி பட்ஜெட்டை ஒரு முறை ஸமர்ப்பித்தார்கள். இப்போதுள்ள நிலைமை இல்லை அப் போது. அப்போதெல்லாம் எதிர் வரிசையில் உள்ளவர்கள் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை மிகவும் காரசாரமாகத் தாக்கிப் பேசுவார்கள். எனவே திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அளித்த உபரி வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அன்று எதிர்க் கட்சியினர் அனைவரும் வெகுவாகப் பாராட்டிப் பேசி னார்கள். அந்த நிலையில் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் என்னைச் சந்தித்துப் பேசியபோது, “என்ன, இந்தப் பட்ஜெட்டில் உங்களுக்குத் திருப்திதானே” என்று கேட்டார். நான் சொன்னேன், “நான் உபரி பட்ஜெட்டைப் பாராட்டுவது இல்லை, பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைத்தான் பாராட்டுவது என்பது உண்டு. அவருக்குச் சற்று எமாற்றமாகக்கூடப் போய் விட்டது. “என் அப்படி”, என்று கேட்டார். நான் சொன்னேன், “திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் உங்களைப் பார்த்து “மத்திய அரசிடம் தமிழக திட்டங்களுக்காக ஒரு ஆயிரம் கோடி ரூபாய் கேளுங்கள்; இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய் கேளுங்கள்” என்று கேட்டு, “அதை நீங்கள் கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்போது நீங்கள் அவர்களைப் பார்த்து ஒரு ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு என்ன திட்டம் இருக்கிறது திட்டத்தைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். அப்படித் கேட்டுவிட்ட நீங்கள் 2½ கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் இல்லாது உபரியாக பட்ஜெட்டை ஸமர்ப்பித்து அதை இருக்கிறீர்களே, என்று அவரிடம் அன்று குறை கூறினேன். அதை நினைத்துப் பார்க்கும்போது நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க் கட்சியினராக இருக்கும்போது ஒரு ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் தீட்ட வேண்டும் இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் தீட்ட வேண்டும் என்று சொன்னவர்கள் இப்போது மத்திய அரசிடம் இருந்து மான்யம் கேட்கும் அளவிற்குத் திட்டங்களைத் தீட்டி இருப்பவர்கள், பற்றாக்குறை வரவு-செலவுத் திட்டமாக இருக்கும் என்று எதிர் பார்த்தேன். ஆனால் அவர்கள் 248 கோடி ரூபாய்க்கான திட்டம் தீட்ட முடியாமல் உபரியாக எழுப்பத்தைந்து லட்சத்தை விட்டுவிட்டார்களே என்று ஆச்சரியப் பட்டேன். இது விரும்பத்தக்கது அல்ல. அனுபவத்தின்பேரில் சொல்

[திரு. என். சூர். தியாகராஜன்]

[7th March 1968]

லுக்கிறேன். நான் ஜில்லாபோர்டு தலைவராக இருந்திருக்கிறேன். அப் பொழுதெல்லாம் ஒரு ஜில்லாபோர்டுக்கு அதிகபட்சமாக இரண்டு கோடி ரூபாய்க்குத்தான் வருமானம் வரும். அந்தக் காலத்தில் அண்டை யிலுள்ள திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஜில்லா போர்டுகள் எல்லாம் உபரியாகத்தான் தங்கள் வரவு-செலவுத் திட்டங்களைச் சமர்ப்பிப்பார்கள். நான் மட்டும் மதுரை மாவட்டத்தைப் பொருத்தவரையில் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாகத்தான் கொடுப்பேன். மதுரை மாவட்ட அங்கத்தினர்கள் என்னிடம் பேசும்போது “பார்த்தீர்களா, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் தலைவர்களைப்போல உங்களால் உபரி பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கமுடியவில்லையே” என்று என்னைத் தாக்கிப்பேசுவார்கள். ஜில்லாபோர்டு கௌன்ஸில் கூட் டங்களில் என்னைத் தாக்கிப் பேசுவார்கள். நான் அதற்குக் கூட்டத்தில் பதில் சொல்லமாட்டேன். அவர்களைத் தனியாக அழைத்து, “இப்படி பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைத் தயாரித்தால்தான் சர்க்காரிடம் இருந்து அதிக சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு நமது மாவட்டத்துக்கு அதிக திட்டங் களைத் தீட்ட முடியும்” என்று நான் சொல்லுவேன். நான் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைப் போட்டு சென்னை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெரும் அள விற்கு “கிரான்ட்” வாங்கியிருக்கிறேன். மற்ற ஜில்லா போர்டுகள் வாங்கியிருக்காது. நான் மதுரை மாவட்டத்தில் அதிகமான சாலைகளைப் போட்டு இருப்பேன். எங்களுக்குத்தான் நல்ல பெயர். மற்றவர்களுடைய நிலை இப்படியில்லை. அவர்கள் என்னைக் கேட்டார்கள், “நீங்கள் மட்டும் எப்படி இவ்வளவு சாலைகளைப் போட முடிகிறது” என்று. ஆனால் நான் அந்த ரகசியத்தைக் கூறுவது இல்லை. நான் கடைசியாக திரு. லி. ஏ. இராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் “ஸ்பெஷல் ஆபீஸராக” இருக்கும்போதுதான் அவரிடம் ஜில்லாபோர்டைக் கொடுத்துவிட்டு வந்தேன். அப்போது அவர் கேட்டார், “ஜில்லா போர்டின் நிதி நிலை எப்படியிருக்கிறது” என்று. “நீங்களே பாருங்கள்” என்று சொன்னேன். பற்றாக்குறையாக இருக் கிறதே என்றார் அவர். “இருந்தால் சர்க்காரிடம் இருந்து வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னேன் அவர்களிடம். அவர் அவ்வளவு கலபமாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நான் சொன்னேன், “உபரி யாக மீதி இருந்தால், வருஷா வருஷம் அது சேர்ந்துகொண்டே போகும். திட்டமிருந்து மான்யம் பெற்று மேலே பல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற கிறோம். பற்றாக்குறையாக வைத்தால் நீங்கள் சர்க்காரிடம் இருந்து வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னேன். அதே போல இருந்த பணத்தினை, பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக செலவிட்ட காரணத்தினால் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க ரூபாய் பதினைந்து லட்சம் பற்றாக்குறையாகப் போய்விட்டது. உடனே அவர் இதை அரசாங்கத்துக்குத் தந்திகொடுத்து வாங்கிக்கொண்டார். உபரியாக வைத்தால் அது மேன்மேலும் சேர்ந்துகொண்டே போகும், பிறகு அதை என்ன செய்வது என்ற பிரச்சனை எழும். அரசாங்கம் என்றால்,

“இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்து வகுத்தலும் வல்லதரசு.”

என்று வள்ளுவர் கூறினாரேயன்றி மீத்தலும் வல்லதரசு எனக் கூற வில்லை. அப்படி சேர்த்த பணம் கோடிக்கணக்கில் மீதி இருந்தால் அதை என்ன செய்வது?

அரசு என்பது நல்ல முறையில் வருவாயைப் பெருக்குவது, பெருக்கிய வருவாயை மக்களுக்குப் பயன் தரக்கூடிய விதத்தில் செலவிடுவதான அரசின் கடமையாக இருக்கவேண்டும். இப்போது பாருங்கள், சென்ற ஆண்டு கல்விக்கென ஒதுக்கிய ஒதுக்கீட்டில் ஐம்பது லட்சத்துக்கு மேல் மிகுந்துவிட்டது. இதை நான் எதிர்க்கிறேன். அண்ணா அவர்கள் மிச்சம் வைத்துத் திட்டம் தீட்டி இருக்கிறார் என்று நமது நண்பர் திரு. வருஷ காலத்தில் பத்து கோடி ரூபாய் மிச்சம் வைத்து இருந்தால் இருபது ஆண்டு காலத்தில் நாற்பது கோடி ரூபாய் மிச்சம் வைப்பார்கள். பிறகு அந்தப் பணத்தை என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? பணத்தினைத் திட்டம் வேண்டாமா?

[7th March 1968]

[திரு. என். சூர். தியாகராஜன்]

அரசு முதலில் திட்டம் வைத்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டாமா? இன்றைக்கு 248 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஆக்கி அந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்து விட்டுப் போய்த்தான், இந்த வருடம் அதிகமாக வருமானம் வந்திருக்கிறது. அதிகமாகத் திட்டங்கள் அதிகமாக வருமானம் வந்திருக்கிறது. நான் சொல்லவேண்டுமென்று போட்டிருக்க வேண்டும். இதைத்தான் நான் சொல்வதற்குப் பேசிவிட்டார். இருந்தேன். நேற்று செட்டி நாட்டரசர் இதைப்பற்றி பேசிவிட்டார். பற்றாக்குறையாக வைத்திருந்தால் தான் மத்திய சர்க்காரிடம் பணம் கேட்க முடியும் என்று சொன்னார்கள், மதுரை ஜில்லா போர்டில் பற்றாக்குறையாக வைத்திருந்ததால் தான் அரசாங்கத்திடம் பணம் வாங்க முடிந்தது. அதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அதைத் தவிர வரியே இல்லாமல் பட்ஜெட் தயாரித்திருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசாவிட்டாலும் கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கள் வீட்டில் மாதத்திற்கு மின்சார மற்றவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். எங்கள் வீட்டில் மாதத்திற்கு மின்சார கட்டணம் ரூபாய் 5½ ஆகும். நான் சிக்கனமாக வாழ்க்கை நடத்துபவன், 5 முதல் 7½ ரூபாய் வரைதான் வரும். ஆனால் இப்போது 11½ ரூபாய் வருகிறது. என்ன காரணம்? மின்சாரத்திற்கு எல்லோரும் சார்ஜ் கொடுக்கிறார்கள். ஏன் தலைவர் அவர்களும் கொடுக்கிறார். காரியதரிசி கூட கொடுக்கிறார். நிச்சயமாக மின்சார கட்டணம் 25 சதவீதம் முதல் 50 சதவீதம் வரை கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது யாருக்கும் தெரியாது. தெரியாமலேயே மக்கள் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தெரியாமலேயே மக்கள் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய மனைவி கணக்குக் கொடுக்கும்போது “எப்போதும் ஐந்து ரூபாய்தானே மனைவி கணக்குக் கொடுக்கும்போது” என்று கேட்ட போது மின்சார கட்டணம் வரும், பட்ஜெட் கூடுகிறதே” என்று கேட்ட போது தான் மின்சார கட்டணம் அதிகம் என்று தெரிந்து கொண்டேன். மின்சார கட்டணம் அதிகமாக விதிக்கப்படுகிறது.

கரும்பிற்கு வரி, வெல்லத்திற்கு வரி, விற்பனை வரி என்று எல்லாம் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டும் இந்த விவரத்தை கூறினேன். 2½ சதவீதமாக இருந்தபோது 52 கோடி ரூபாய் என்றால், இதை 3 சதவீதம் இருந்தபோது 52 கோடி ரூபாய் அதிகமாகும். இதை ஆரம்பப் பள்ளி ஆக்கினால் நிச்சயம் 11 கோடி ரூபாய் அதிகமாகும். இதை ஆரம்பப் பள்ளி மாணவர்கள்கூட புரிந்து கணக்குச் சொல்வார்கள். 11 கோடிக்கு மேல் இந்த ½ சதவீதம் காரணமாக வந்திருக்கிறது. போடப்பட்டிருக்கிற விவசாய வருமான வரியினால் நல்ல வரிமானம் கிடைக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பல்களுக்கு எல்லாம் இருக்கை சார்ஜ் சென்ற வருடத்தை இருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வருமானமாக விட கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. 2½ பைசாவாக கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. இவ் வருகிறது. 2 பைசாவிலிருந்து புதிதாக ஏதேனும் செய்திருக்கிறார்களா இந்த வளவு வருமானமிருந்தும் புதிதாக ஒன்றும் செய்யவில்லை. பஞ்சாயத்து அரசு என்று பார்த்துப்போது புதிதாக ஒன்றும் செய்யவில்லை. பஞ்சாயத்து ரோடுகளில் 300 மைல் ஸ்டேட் எடுத்துக் கொள்ளப் பூனியன்கள் இருக்கின்றன. யிருக்கிறார்கள். மொத்தம் 374 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஒவ்வொரு யூனியனிலும் 50 மைல் முதல் 100 மைல் வரை அவர்களுக்கு சொந்தமான ரோடு இருக்கிறது. இந்த 374 யூனியன்களுக்கு ரத்து ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் 5 பர்லாங் தான் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறது என்பது கருத்து. இது தான் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறது என்பது கருத்து. இது போதவே போதாது. குறைந்தது ஆண்டு ஒன்றிற்கு 5 மைல் அல்லது 3 மைலாவது எடுத்துக் கொண்டு வந்தால் தான் யூனியனில் உள்ள ரோடுகள் ஒழுங்காக இருக்க முடியுமே தவிர இப்போது கூறியிருக்கிறபடி ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் 5 பர்லாங் தான் வருமென்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இதைத் தவிர பேப்பர் “மூவ்” ஆவதற்கு காலதாமதமாகிறது. இதை எப்படிச் கண்டுபிடித்தேன் என்றால், 20 ஆண்டுகாலமாக கெஜட் வரும்போது கெஜட்டை கையில் தூக்க முடியாது. அதை உட்கார்ந்து புரட்டிக் கொண்டிருப்பேன். இந்த கெஜட் இப்போது பிடிக்க இலகுவாக ஒரு கையில் பிடித்துவிடும் தன்மையில் சுருக்கமாக இருக்கிறது. நான் ஜில்லா போர்டில் இருந்த அனுபவத்தின்படி அப்போது ஜில்லா போர்டு கெஜட் வரும். அது பெரியதாக கனமாக இருந்தால் காரியங்கள் அதிகமாக நடந்திருக்கின்றன என்று சொன்னால்,

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [7th March 1968]

மாதம் வெளியூர் சென்றிருந்ததால், காரியங்கள் அதிகமாக நடைபெறவில்லை என்று கண்டுபிடித்து விடுவேன். இப்போது ஓர் ஆண்டு காலமாக வரும் கெஜட் மிகச் சிறியதாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், ஆபீசில் பேப்பர்கள் “மூவ்” ஆகவில்லை என்று தான் பொருள். இதை அமைச்சர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு பேப்பர் தாலுக்கா ஆபீசில் தாசில்தாரிடம் கொடுத்தால் அது டெபுடி தாசில் தாரிடம் போய், பின்னர் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரிடம் போய், கர்ணம், முன்சீப், தலையாரி ஆகிய எல்லோரிடமும் படிப்படியாக இறங்கி வர வேண்டும். டெபுடி கலெக்டரிடம் வரும்போது, லோயர் டிவிஷன் களார்க் பார்த்து, பின்னர், அப்பர் டிவிஷன் களார்க், செக்ஷன் ஹெட், சூப்பிரின் டென்ட், என்று படிப்படியாகப் பார்த்து, பின்னர் பி.ஏ. (P. A.) பார்த்து டெபுடி கலெக்டரிடம் வருகிறது. அதற்குப் பின்னர் அந்த பேப்பர் கலெக்டர் ஆபீசிற்குப் போகிறது. டெபுடி கலெக்டரும் கெஜட் ஆபீசர், கலெக்டரும் கெஜட் ஆபீசர் இதை இந்தச் சமயத்தில் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் டெபுடி கலெக்டரிடமிருந்து வரும் கடிதம் டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டருக்கு போகும்போது ஏன் எல்.டி.சி.க்குப் போக வேண்டும்? அந்த எல்.டி.சி. பார்த்து, யூ.டி.சி. பார்த்து, மீண்டும் கலெக்டருடைய பர்சனல் அலிஸ்டென்ட் பார்த்து அந்த பேப்பர் கலெக்டரிடம் போக மூன்று மாதமாகிறது. அது தான் தொலைந்து போகட்டும். கலெக்டரிடமிருந்து போர்டு மெம்பருக்கு, ரெவின்யூ செகரட்டரிக்கு வருகிறது. கலெக்டரும் ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர். போர்டு மெம்பரும் ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர். ஆகவே நேராக இவரே பார்க்கலாம். ஆனால் பேப்பர் பழையபடி இறங்குகிறது. அந்த எல்.டி.சி. சாதாரண எல்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு இருப்பவரிடம் கலெக்டர் பார்த்த பேப்பர் கீழே போகிறது. எல்.டி.சி. பார்த்து, பின்னர் அதே வரிசையில் பார்த்து போர்டு செகரட்டரி, மெம்பரி டம் போகிறது. போர்டு மெம்பர்கள் அமைச்சர்களை விட அதிகாரம் உள்ளவர்கள் என்று சமீபத்தில் ஒரு நடவடிக்கையிலிருந்து கண்டுபிடித்தேன். அப்படியிருந்தும் போர்டு ஆபீசிலிருந்து வரும் பேப்பர் மீண்டும் செகரட்டரி டெபுடி செகரட்டரி, அலிஸ்டென்ட் செகரட்டரி பிறகு சூப்பிரின்டென்ட், எல்.டி.சி. என்று போய் அந்த எல்.டி.சி.யின் கைவண்ணம் அதில் படவேண்டும். பிறகு மறுபடியும் அந்த பேப்பர் மேலே ஏறியாக வேண்டும். போர்டு மெம்பரின் யோசனை எல்.டி.சிக்கு வருகிறது. மீண்டும் அது புறப்பட்டு மேலே படிப்படியாகத் தாண்டி அமைச்சரிடம் வருகிறது. பேப்பர் இவ்வாறு அமைச்சரிடம் வந்து சேருவதற்கு நிச்சயமாக ஐந்து ஆண்டுகளாகும். அதற்குள் உங்களுடைய பதவிக் காலம் முடிந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன். இதற்கு ஏதாவது ஒரு மாற்றம் ஏற்படவேண்டும். எப்படி மாற்றம் ஏற்படுத்தலாம் என்பதற்கு ஆலோசனை சொல்லத் தயாராக எல்.டி.சிக்கு போக வேண்டிய தேவையிலலை. நேராக போர்டு மெம்பர் அதைப் பார்க்கலாம். வேண்டுமானால் செகரட்டரி பார்க்கலாம். இல்லா விட்டால் நேராக அந்த பேப்பர் அமைச்சரிடம் வரட்டும் என்று செய்தால் வேண்டாம். இதனால் தான் காலதாமதமும், “ரெட் டேப்பிஸமும்” நாட்டில் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன. இதை நான் ஜில்லா போர்டில் இருந்த போது மாற்றியமைத்தேன். எல்.டி.சிக்கு போக வேண்டிய தேவையிலலை. கலெக்டரிடமிருந்து வரும் பேப்பர் நேராக என்னிடம் வரவேண்டுமென்று புதிய வழியை கைக்கொண்டேன். இதனால் பேப்பர் வெகு துரிதமாக மூன்று தினங்களுக்குள் என் கைவசம் வந்து விடும். வெகு விரைவாக பேப்பர் “டிஸ்போசல்” ஆகிக் கொண்டிருந்தது. அந்த சீரிய முறையை அமைச்சர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இது தவிர உலகத் தமிழ் மகாநாட்டை ஒட்டி ஸ்டாம்புகள் வெளியிட டார்கள். அந்த ஸ்டாம்பைப் பற்றி ராம் சுபாக் சிங் ஒரு மாதிரியாகச் சொல்கிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மாதிரியாகச் சொல்கிறார்கள். சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் வேறு மாதிரியாகச் சொல்கிறார்கள்.

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] 7th March 1968]

அதைப் பற்றி அந்த மாமன்றத்தில் விளக்கம் கூறப்படவில்லை. என்ன இவர்கள் அனுப்பினார்கள். என்ன வெளியிட்டார்கள் என்பது திட்ட வட்டமாகத் தெரியவேண்டும்.

ஹிந்தி பற்றி நண்பர் ராமதாஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஹிந்தி படிக்க வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டு, ஹிந்தி படம் பார்க்கலாம் என்று சொன்னால் அதில் அர்த்தமில்லை. மொழிவிஷயத்தில் மிகவும் வெறுப்பிருக்கக் கூடாது என்பதை நீண்ட நாளாக சொல்லி வருகிறேன். “இந்த மொழியைத்தான் படிப்போம்; இதைப் படிக்க மாட்டோம்” என்ற முறையிருக்கக் கூடாது. அவ்வாறு சொல்லக்கூடாது. இதற்கு முன்னால் அப்படித்தான் இருந்தது. 25 பேராகச் சேர்ந்து கொண்டு ஒரு மொழியைப் படிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு வசதி செய்ய வேண்டும். கட்டாயமாக யாரும் சொல்லவில்லை. இதைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அமலியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நண்பர் முத்து அவர்கள் மதுரைவாசி. நானும் மதுரைவாசி. இருவரும் அங்கு அரசியல் தலைமை நடத்தி வருபவர்கள். நியாயமாக எதையும் சொல்லவேண்டும். அநியாயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டாம். மக்களிடம் நியாயமாக இருக்க வேண்டும். ஒரு பொறுப்பான கட்சித் தலைவர் “தியாகராஜன் வீட்டில் பறக்கும் தேசியக் கொடியை இறக்கிவிட்டு, தி.மு.க. கொடியை ஏற்றுக் கொள்ளு” என்றும் “என்னை ஜெயிலுக்கு அனுப்பப் போவதாகவும்” வேறு பேசியிருக்கிறார். இப்படி எல்லாம் பேசி இருக்க வேண்டாமென்று சொல்லத்தான் ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு எஸ். முத்து : பொறுப்புள்ள ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர், அவருடைய வீட்டிலே நான் தேசியக் கொடியை இறக்கிவிட்டு தி.மு.க. கொடியை ஏற்றப் போகிறேன், சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப் போகிறேன் என்று எப்போது பேசினேன் என்பதற்கு ஆதாரம் வேண்டும். ஆதார மில்லாமல் மன்றத்தில் பேசக்கூடாது என்று சபைக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : பேசவில்லை என்று சொன்னால் மகிழ்ச்சி. அதை விட்டுவிடுகிறேன். இது குறித்து காங்கிரஸ் கமிட்டியின் சார்பாக சூப்பிரென்ட் ஆப் போலீசுக்கு இந்த மாதிரி பேசியிருக்கிறார் என்று எழுதப்பட்டது. அவரும் இது குறித்து அவருடன் பேசியிருப்பார் என்று கருதுகிறேன். பேசவில்லை என்றால் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதனால் வெகு ஜாக்கிரதையாகப் பேச வேண்டும். இன்னும் நேரமிருக்கிறது. தலைவர் அவர்கள் பேச அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளு. இங்கே இதற்கு முன்னால் நான் இல்லாத போது முத்து அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். சர்க்கார் பட்டா 110 ஏக்கர் என்னிடம் இருப்பதாக பெயரைச் சொல்லவில்லை. ஆனால் என்னைத் தான் குறிப்பிட்டார் என்று நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். சர்க்காரிடமிருந்து நான் நிலம் பெறவில்லை. ஐந்து ஆண்டுகள் சிறையில் இருந்துவிட்டு வெளியே வந்ததும், விரக்தி ஏற்பட்டு மலைக்குள் போய்விடலாம் என்று 2,000 ஏக்கர் நிலம் கேட்டிருந்தேன். ஜி.ஆர்.தாமோதரன் அவர்களிடம் கேட்டிருந்தேன். அவர் கொடுத்தார். கொடுத்த பிறகு நண்பர்களை அழைத்துக் கொண்டு போய், அங்கே புதியதாக புதுமையான ஊர் கட்டுவது என்று திட்டம் போட்டேன். அப்போது அங்கேயுள்ள யானை கூட்டத்தைப் பார்த்துவிட்டு இருக்க முடியாது என்று நண்பர்கள் மறுத்து வந்துவிட்டார்கள். அதில் அந்தத் திட்டத்தை விட்டு விட்டேன். நிலம் என்னிடம் இருந்தது. அதில் 1,800 ஏக்கர் நிலத்தை விடுபாஜி அவர்களிடம் தானம் கொடுத்து விடுமாறு பி.எஸ்.ஜிக்கு எழுதி விட்டேன். பாக்கி 200 ஏக்கர் என்னிடம் இருந்தன. அதற்கு கிஸ்தி போடவேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

[7th March 1968]

50
m.

அருணாசலம் என்பவர் வைஸ் பிரசிடென்டாக இருந்தார். அவர் போய் நிலத்தைப் பார்த்திருக்கிறார். நான் கொடுத்து விட்டது போக 200 ஏக்கர் இருந்தது. அதைக் கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு பி.எஸ்.ஜி. அவர்கள் “தியாகராஜனுக்கு எங்கள் அப்பா காலத்தில் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருந்தது; அவர் 1945-ல் ஜெயிலிலிருந்து வந்துவுடனேயே கொடுத்து விட்டோம் ஆகையால் அதைப்பற்றி அவரிடமே போய் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லிவிட்டார். பிறகு என்னிடம் வந்து கேட்டார்கள். 100 ஏக்கர் கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். உடனே கடிதம் எழுதி அவருக்கு 100 ஏக்கர் கொடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டேன். மற்ற பட்டாதார்களுக்கு எப்படி வரி, கிஸ்தி வசூலிக்கப்படுகிறதோ அதேபோலத்தான் 100 ஏக்கருக்கும் வசூலிக்கிறார்கள். இதுவரையில் அதிலிருந்து ஒரு நாயாபைசா கூட நான் அனுபவிக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக அந்த நிலத்தை பண்படுத்துவதற்கும் கிஸ்திக்குமாக கிட்டத்தட்ட ரூ. 20,000 அளவுக்கு செலவழித்திருக்கிறேன். இது உண்மை. ஆனால் பொதுக்கூட்டங்களில் வேறுவிதமாக எல்லாம் பேசுகிறார்கள். நம் ராஜாராம் நாயுடுவுக்கு நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றும், பட்டா போட்டிருக்கிறார் என்றும் பேசுகிறார்கள். பத்திரிகையில் செய்தியும் வருகிறது. ஆனால் அவருக்கு அங்கே நிலமில்லை. ஜெயராம் ரெட்டியாருக்கும் நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக சொல்கிறார்கள். அதுவும் இல்லை. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடுக்கும் பி.எஸ்.ஜி. நிலத்திற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. அவருக்கும் அதில் நிலம் இருக்கிறது என்று பேசப்படுகிறது. 50 ஆண்டு களுக்கு முன்பு ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் அங்கே இருந்தது. அதைக் கம்பெனியார் விலைக்கு வாங்கினார்கள். ஜமீன்தாரியாக இருந்த காலத்தில் அது. அப்போது பத்து பங்குகளாக சேர்ந்து அதைப் பங்கிட்டுக் கொண்டார்கள். அதில் ஒரு பங்கு ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கும் இந்த நிலத்திற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. இன்னும் இதுபற்றி முதலமைச்சரிடம் பேசத் தயாராக இருக்கிறேன். அதாவது அந்த நிலத்திற்கு கிஸ்தி செலுத்தியது, பண்படுத்தியது எல்லாம் சேர்ந்து ரூ. 20,000 இதுவரை செலவாகியிருக்கிறது. அந்த ரூபாய் 20 ஆயிரத்தை கொடுத்துவிட்டால் இப்போதே அந்த 100 ஏக்கரை சர்க்காரிடம் கொடுத்துவிடுகிறேன். தியாகர்களுக்கு நிலம் வழங்கும் கமிட்டியில் நான் இருந்தேன். அப்போது 5 ஏக்கர் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றார்கள். அப்போதும் அதை எடுத்துக்கொள்ள நான் நினைக்கவில்லை. நான் ஒரு சமயம், அந்தக் கூட்டத்திற்குப் போகாமல் இருந்த சமயம், 3½ ஏக்கர் நிலம் எனக்கு ஒதுக்கிவிட்டார்கள். அது அப்படியே இருக்கிறது. ராஜாராம் நாயுடு அவருக்கு உள்ளதை ரூ. 40 ஆயிரத்திற்கு விற்ப்பை செய்து விடுகிறது. என்னிடத்தில் உள்ள அந்த நிலத்திற்கு கணமாய் வெட்டி. கஷ்டப்பட்டு இந்த ஆண்டுதான் விளைச்சல் கொடுக்கக்கூடிய நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. அதற்கு ஆகியுள்ள சிலவு ரூபாய் 19 ஆயிரம் என்று வீட்டில் கணக்குச் சொல்கிறார்கள். அந்த 20 ஆயிரமும் இதில் ஒரு பத்தாயிரமும் சேர்த்து 30,000 கொடுத்தால் சர்க்காரே அந்த நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம்; விட்டுவிட தயாராக இருக்கிறேன் என்று கூறி என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். இதுபற்றி முதலமைச்சர் தக்க மறுமொழி கூறுவார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே என்னுடைய சில கருத்துக்களை வழங்க விரும்புகிறேன். நாட்டிலே இப்போது அமைதி குன்றியிருக்கிறது. சட்டம் பலனெப்பட்டு நிர்வகிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லும்போது எந்தெந்த சந்தர்ப்பத்தில் எவ்வாறு நிகழ்கிறது என்பதை ஆட்சியாளர்களும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் உணர்ந்துவிட்டால் இந்த நாட்டில் இவ்வளவு நிலை ஏற்படாது. நேற்றைய தினம் நம் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஒருவர் குருடர் கதை சொன்னார். அந்தக் கதைக்கு கதையும் சொல்ல முடியும். குருடர் கதை சொன்னவருக்கு ஊமையன் கதையை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அப்போது அவரே அதை உணர்வார். இன்றுள்ள நிலை எப்படி ஏற்பட்டது என்று யாவரும் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். இந்த நல்லதொரு நிலையை தமிழக மக்கள் இரண்டு ஆண்டுகாலமாக உங்களுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டு முடிந்து இன்றைக்கு அடுத்த ஆண்டு வந்திருக்கிறது.

[7th March 1968]

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

கிறது. இன்னும் நான்கு ஆண்டுகள் இருக்கின்றன. இந்த நல்ல உணர்வை ஏற்படுத்திய இந்த தமிழக மக்களுக்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால் “இன்று கூலி உயர்வு கேட்டான்; குண்டடிப் பட்டுச் செத்தான்; அத்தான்” என்று முன்பு கூறினார்கள். இப்போதும் குண்டடிப் பட்டு மச்சான் செத்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது. ஏன் இந்த அவலநிலை ஏற்படுகிறது என்பதை சமூக ரீதியாக எல்லா சாராரும் உணரவேண்டும். ஆளும் கட்சிக்கு தனி கடமைகள் உண்டு என்ற எண்ணத்தை இன்றைய நிலையில் உணர்ந்து விட்டால் பிரச்சனையே இல்லை. குண்டு அடிப் பட்டு செத்தது ஆளும் கட்சி நடத்தியதானால்தான் என்ற நிலையை, நீங்கள் கூறிவந்ததால் அதை மீண்டும் உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தவேண்டிய நிலைமை வந்தது. குண்டடிப் படுவதும், சாவதும், நாட்டில் இயற்கையாக நடைபெறுவது தான் என்ற நிலை நினைவுக்கு வந்துவிட்டால் அந்த வார்த்தைக்கே முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிடலாம். அதைப்போல இந்த வரி வாய்ப்பையும் நான் தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன். நண்பர் தியாகராஜன் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லியதைத் திரும்பச் சொல்லி, அதிக நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. வரி விதிப்பு வேண்டுமென்று சொல்லக் கூடியவன் தான் நான். ஆனால் வரி விதிப்பு எவ்வாறு விதிக்கப்படவேண்டுமென்பதில் அபிப்பிராய பேதமோ கருத்தோ ஏற்பட முடியும். இன்று நீங்கள் வரி விதிப்பதற்கு அஞ்சியோ, அல்லது என்ன காரணத்தாலோ அதைவிட்டுவிட்டு லாட்டரி சீட்டு நிலையை உருவாக்கி யிருக்கிறீர்கள். அதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பண வருவாய்க்காக லாட்டரி சீட்டைத் தேடியதால் உங்களிடத்தில் திட்டமான விதிமுறைகள் இல்லை. யாரிடத்தில் வரிவிதிக்கவேண்டுமென்ற நிச்சயமான சங்கல்பம் எங்களிடத்தில் ஏற்படவில்லை என்று கருதுகிறேன். ஒரு தடு மாற்றத்தின் காரணமாக, நீங்கள் லாட்டரி சீட்டை அணுகியிருக்கிறீர்கள். ஏழை எளியவர்களிடத்தில் தான் இந்த பலகீனமான எண்ணம் இருக்கிறது. கிராமங்களில் குறிப்பாக தாய்மார்கள் தவறாக நினைத்துக்கொள்ளக் கூடாது—வீட்டில் சீட்டு போடுவதாக சொல்லி கணவருக்குத் தெரியாமல் இரண்டாறு நான்காறு மிச்சம் பண்ணி கொண்டுபோய் போடுவார்கள். அவற்றைச் சேர்த்து யாரோ சுருட்டிக் கொண்டு போவார்கள். அதைப் போல பல இடங்களில் நடந்திருக்கின்றன. மற்றும் எவர் சில்வர் பாத்திரம் கொடுப்பதாக தமிழகத்தில் சீட்டு ஆரம்பித்து அந்த விவகாரங்கள் கொலை செய்யும் அளவுக்குக் கூடப் போயிருக்கிறது. ஆகையால் லாட்டரி முறை நல்ல முறையல்ல. அதை முடிவு செய்யவேண்டும். நான் எடுத்துக் கொண்ட கதை ஊமையன் கதை. இந்த அவையில் நாங்கள் எழுப்பும் கேள்விகள் யாரையோ குற்றம் சொல்வதற்காகவே கேள்வி கேட்கப்படுகின்றன என்ற எண்ணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டாமென்று கூறிக் கொள்கிறேன். கேள்விகள் மூலம் உங்களுக்கு சில உண்மைகளை, கருத்துக்களை உணர்த்த முயற்சிக்கிறோம். பல கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் நடக்கின்ற ஊழல்களை மாவட்ட ரீதியாகக் கொடுக்கிறார்கள். அப்போது நான் திருச்சி மத்தியக் கூட்டுறவு பாங்கியில் நடந்தது என்ன என்று கேட்கிறேன். இவ்வளவுதான் நான் கேட்க முடியும். ஒரு கோடியைத்தான் ஆட்சியாளர்களுக்கு சொல்லமுடியும். உடனே அவர்கள் அதைக் கேள்விக்குறியாக வைத்து அந்த இலாகாவை துருவ வேண்டும். அப்போதுதான் உண்மை உங்களுக்குக் கிடைக்கும். சில சந்தர்ப்பங்களில் சூழ்நிலைகளால் எல்லா விஷயங்களையும் தெளிவுபடுத்த முடியாமல் இருக்கலாம்.

VICE-CHAIRMAN : It is now 6'0 Clock. With the permission of the House, we will sit till 6-15.

6-00
p.m.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : அடுத்தபடியாக, உலகத்தமிழ் மாநாட்டிற்கு திருச்சி மாவட்டத்திலிருந்து 37 லட்ச ரூபாய் வசூலானது என்னவாயிற்று என்று நான் கேள்வி கேட்ட போது, முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்களுக்கு இதுவரையில் பணம் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டது அம்மாநாடு முடிந்து. எவ்வளவு ரூபாய் வசூல் ஆகியது. அதன் நிலை என்ன என்று

[திரு. டி. கே. சுப்பையா] [7th March 1968]

இதுவரையில் தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபோது கூட ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அரியலூர் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் 3 லட்ச ரூபாய் வசூல் செய்ததாகவும், முசிரி ரெவின்யூ ஆபீசர் அதை விடக் குறைவாக வசூல் செய்திருந்தபோதிலும், தனது டிவிஷனுக்கு பரிசு கிடைக்க வேண்டும், அந்தப் பொன்னாடை போர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காக, மேடையில் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரும் வட்டச் செயலாளருமான நண்பர் வீற்றிருக்கும்போது, தொகையை 13 ஆயிரம் 20 ஆயிரம் கூட்டி அறிவிக்கப்பட்டு, முசிரி ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசருக்குப் பொன்னாடை போர்த்தப்பட்டது. எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், தொகை வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலை எவ்வாறானது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி வசூலான தொகை 37 லட்சத்திற்கு குறைவாக இருக்கலாம். பொன்னாடை போர்த்துவதற்காக வசூலான தொகையை கூட்டி தெரிவித்ததால் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் முழுப்பொறுப்பும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக நடைபெற்றிருக்கிறது. தமிழ் மாநாட்டுக்காக மட்டுமல்லாமல், மாவட்ட அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கும் பயன்படவேண்டும் என்ற நிலையில் வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. திருச்சியில் மருத்துவக் கல்லூரி வைக்கவேண்டும் என்ற அந்தக் காரியத்துக்காகவும் சேர்த்து முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. முழுப் பொறுப்பும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக நடைபெற்றிருப்பதால், எந்த நேரத்திலும் உண்மை நிலையை அறிய நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் பொறுப்பேற்றிருந்தால் ஐயப்பாடு ஏற்படலாம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பொறுப்பு ஏற்றிருப்பதால், இத பற்றி முழு விவரம் கேட்டு இம்மன்றத்தில் வைக்கலாம். ஆகவே வசூலான தொகை என்னவாயிற்று என்ற ஐயப்பாடு வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : நான் இதை வலியுறுத்துவதன் காரணம் இன்றைய தினமும் தொடர்ந்து வசூல் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது அந்த வசூலுக்கு முற்றுபுள்ளி வைத்த நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தால் வசூலித்த பணம் இன்னும் வந்து சேரவில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. நான் ஏற்கனவே தெரிவித்ததுபோல, ரூ. 13 ஆயிரம் கூட்டிச் சொன்னதன் காரணமாக, இன்னும் தொடர்ந்து வசூல் செய்கிறார்கள். இதற்கு நீங்கள் ஒரு முற்றுபுள்ளி வைக்காவிட்டால், ஒவ்வொரு உத்தியோகஸ்தருக்கும் இந்த நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டேபோகும். அதைப் போல கல்வி ஸ்தாபனத்தில் கூட கண்ணகிக்கு சிலை எடுப்பதற்காக, ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் பணம் வசூல் செய்யப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : குறுக்கிடுவதற்காக உறுப்பினர் அவர்கள் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கண்ணகி சிலை சம்பந்தமான வசூல் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவன் நான். வேண்டுகொள் விடுத்தவன் நானேதான். கட்டாயம் இல்லாமல், விரும்புகிற முறையில் வசூலிக்கப்பட வேண்டும் என்று தான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அது சம்பந்தமான கணக்கு Under Secretary வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அதன் முழு கணக்கும் என்னிடம் இருக்கிறது. பணம் வசூலித்தது போக, மீதம் உள்ள டிக்கட்டுகள் வந்துசேரவேண்டும் என்று கண்டிப்பாக உத்திரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிக்கும் என்னுடைய குழந்தையிடம் ஸ்பெஷல் பீஸுக்கு பணம் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னவுடன், எடுத்துச் செல் என்று கொடுத்தேன். பின்னால், மீண்டும் 8 அணு கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதன் பிறகு குழந்தையிடம் பேசி பயன் இல்லை என்று கருதி ஆசிரியரிடம் அணுகி எதற்காக என்று கேட்டேன். என்னென்றால்

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

7th March 1968] [திரு. டி. கே. சுப்பையா]

நான் இருக்கும் கிராமத்தில், நான் கொடுக்கத் தவறினால், மற்றவர்கள் இது தவறானது போல் இருக்கிறது என்று கருதும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக ஆசிரியரிடம் போய் கேட்டபோது, “ஹெல்த் சென்ட்ரலுக்கு இந்த தொகையை வசூலித்து கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது; சென்ற மாதத்திலேயே தலைமை ஆசிரியர் கொடுத்துவிட்டார்; அந்தத் தொகையை போன மாதமே வசூல் செய்யாமல் இந்த மாதம் வசூல் செய்கிறோம்” என்றார்கள். இந்த மாதிரி வசூல் செய்வதில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் லாட்டரி சீட்டு நடத்த இருப்பதில் அதிகாரிகள் மூலமாக வசூல் செய்யப்படமாட்டாது என்று தெரிவித்ததைக் கேட்டு சந்தோஷப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஸ்டிரைக்குகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் உணவு உற்பத்தியாகி, நெல் அறுவடைக்குக் காத்திருக்கும்சமயத்தில், சில சிக்கல் ஏற்பட்டபோது, அங்கே கூலி உயர்வு தகராறு ஏற்பட்டபோது, தைரியமாக விவசாய அமைச்சர் சென்று “இதை குறிப்பாக இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் தூண்டிவிட்டு செய்கிறார்கள்” என்று கண்டித்தார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். யார் அந்த மாதிரி செய்தாலும் நீங்கள் அதை கண்டித்துத் தடுக்க வேண்டும். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக திருச்சியில் சுந்தரம் டிரான்ஸ்போர்ட் ஸ்தாபனத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. 20 ஆண்டுகாலமாக அந்தக் கம்பெனி பஸ் ஓட்டிவருகிறார்கள். அந்த ஸ்தாபனத்தில் ஒரு டிரைவர் தவறு செய்தார். தவறு செய்தவரை சஸ்பெண்டு செய்து இனி வண்டியில் செல்லக்கூடாது என்று நிர்வாகம் தடை விதித்தபோது, அந்த டிரைவர் கட்டிடத்திற்குள் புகுந்து வண்டியை எடுத்துச் சென்றபோது, வழியில் போய் மாணேஜர் நிறுத்தி, “நீ எடுத்துச் செல்லக்கூடாது” என்று சொன்னார். அதற்கு அந்த டிரைவர் உடன்படாத போது, நிர்வாகஸ்தர்கள் போலீசை அனுதி உதவி, கேட்டார்கள். போலீஸ் உதவி அளிக்க வில்லை. இதன் காரணமாக அவர்களுக்கு சொந்தமான 20 அல்லது 15 பஸ்களை கட்டிடத்திற்குள் வைத்துப் பூட்டி விட்டார்கள். பஸ்கள் ஓடவில்லை. ஆனால் சர்க்கார் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை மிக விரந்தையாக இருந்தது, மறுதினம் அந்த ரூட்டில் அரசாங்க பஸ் ஓடியது. அவ்வாறு ஓட்டியதும் நிரந்தரமாக ஓட்டவில்லை. ஏன் அவ்வாறு ஓட்டினார்கள் என்று கேட்ட போது, “அந்த ரூட்டில் பஸ் நின்று விட்டது; ஆகவே ஓட்டினோம்” என்றார்கள். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் செய்யக்கூடிய நாசவேலைகளை நீங்கள் ஊக்குவிக்கின்ற நிலைமையில் சென்றால், நிலைமை என்னவாகும் என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். ஒரு இடத்தில் தொழில் தகராறு உருவாகும்போது, இந்த நிலைமை ஏற்பட்டால் அது எங்கே கொண்டுவரப்படும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். தமிழ்நாடு பூராவும் அரசாங்கம் பஸ்களை மேற்கொள்ளும் நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றபோது, இந்த நிலைமைக்கு இடம் கொடுத்தால், நாளை இதே தொழிலாளிகள் கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் சேர்ந்து தகராறு செய்தால், அப்போது முதலாளிகள் பஸ் விட்டால், அவர்களை எவ்வாறு குற்றம் சொல்ல முடியும்? நீதியைச் செய்ய இருக்கிற நீங்கள் தகராறு இருக்கும் போது, அந்த ரூட்டில் பஸ்ஸை விட்டு குற்றவாளிக்கு உடந்தையாகப் போகக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உடந்தையாகப் போகக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்ருென்று இந்த பஸ் ரூட்டுகள் கொடுப்பதில் பல விதமான இன்னல்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு ரூட்டில் பஸ்மான இன்னல்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு ரூட்டில் பஸ் விடுவதை சர்க்கார் மேற்கொண்டால், அந்த ரூட்டில் ஏற்கனவே ஓடிக்கொண்டிருந்த பஸ்களுக்கு கலெக்டர் பார்த்து ஒரு ரூட் கொடுப்பார். உடனே பஸ் நிர்வாக டைரக்டர்கள் இப்படிக் கொடுத்த ரூட்டில் விடக் கூடாது என்று உத்தரவு போடுவார். இந்த மாதிரி அவலநிலை இருக்கிறது. இதைச் சீர்தூக்கி பார்க்கவேண்டும். அதற்குத் தனி கமிட்டி அமைத்து பரிசீலிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து விவசாயத்தைப் பற்றி ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டத்தில் 2,650 கிணறுகள் கட்டத் திட்டமிட்டிருக்கிறீர்கள்.

[திரு. டி. கே. சுப்பையா] [7th March 1968]

அதே நேரத்திலே நாலாயிரம் கிணறுகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் வைக்க வேண்டும் என்று திட்டம் இட்டு இருக்கிறார்கள். இதில் இருந்து நீங்கள் ஒன்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் ஒன்றும் செய்யாமல் இருந்தால், மின்சாரத்தை அதிகப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருந்தால், இது சாத்தியப்படுமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயத்துறையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் போட்ட அடிப்படைத் திட்டங்களைக் குலைத்து விடாமல் காரியம் செய்யுங்கள்.

நீர்ப்பாசன சம்பந்தமாகப் பல இலாக்காக்கள் இருக்கின்றன. (R. P. Division) இதற்கு ஒரு நிர்வாகம். குளம் மராமத்து இலாகா. ஏரி மராமத்துக்கு ஒரு இலாகா. இப்படி உருவாக்கி வைத்து இருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்திக்கு இன்ஜினியர் மதுரையிலே இருக்கிறார். இப்படி பல பேரிடத்தில் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. இவற்றை எல்லாம் இணைத்து ஒரு ஜில்லாவிற்கு ஒரு இன்ஜினியர், அடிஷனல் இன்ஜினியர், என்று ஏற்படுத்தி நிர்வாக சம்பந்தமான பொறுப்புகளையெல்லாம் ஒப்படைத்து விட்டால் சீராக அமையும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு நெல் விலையை கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இதை ஒரு அரசியல் பிரச்சனையாக முடிவு கட்டிவிட்டார்கள் என்றே தெரிகிறது. நெல் விலையைக் கூட்டிக்கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆதலால் மாற்று யோசனையை வைக்க, நான் வந்து விட்டேன். நெல்விலையைக் கூட்டிக்கொடுக்க முடியாது என்று சொல்பவர்கள். அதே நேரத்தில் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நெல் விலையைக் கூட்டிக்கொடுங்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய பதில் விலையை உயர்த்திக் கொண்டே போனால் எல்லா இடத்திலும் உயர்த்த வேண்டி வந்துவிடும் என்பது ஒரு இடத்திற்கு மட்டும் உயர்த்திக் கொடுத்துவிட்டு மற்றொரு இடத்திற்கு இல்லை என்கிறார்கள். படி அரிசி போட வேண்டுமென்று திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். படி அரிசி திட்டத்தை வைத்திருப்பதால் பாடுபடுகிற மக்களுக்குப் பலனில்லை. சும்மாயிருக்கிற சோம்பேறிகளுக்கு படி அரிசி போடுகிறார்கள்.

திரு. எஸ். முத்து : படி அரிசி வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களை எல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் சோம்பேறி என்று குறிப்பிடுகிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : அதைப்பற்றி நான் பின்னால் குறிப்பிடுகிறேன். நான் சொல்லக்கூடியது விவசாயிகளுக்கு பலனில்லாமல் மற்றவர்களுக்கு மட்டும் பலன் தரக்கூடிய காரியத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். இது ஒரு மட்டத்தில் உயர்த்துவது இல்லையா என்று கேட்கிறேன். இப்படி ஒருவருக்கு மட்டும் உயர்த்துவது என்ன பொருளாதாரத் திட்டம்? ஆலய நிலங்களுக்கும் உச்ச வரம்பு வருமென்று சமீபத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : யார் எப்பொழுது சொன்னார்கள், என்ன திட்டம் தீட்டி இருக்கிறார்கள், என்பதை கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : சட்ட சபையிலே பேசும்பொழுது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்பொழுது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் உறுப்பினர் படி அரிசித் திட்டத்தை வசவேற்குறா அல்லது எதிர்க்குறா என்பதை தெரிவிக்க வேண்டும்.

7th March 1968]

திரு. சி. பி. சிறீநரச : சென்னையிலும் கோயம்புத்தூரிலும் இருக்கின்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் படி அரிசி வாங்கி சாப்பிடுவதில்லையா?

திரு. டி. கே. சுப்பையா : நான் சொல்லக் கூடிய தத்துவம் அரசியல் தத்துவம், நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு என்பதின் பெயரால் தர்மத்தைக் கெடுத்து விடாதீர்கள். கோவில்களுக்கு நிலம் எழுதிவைப்பது தர்மத்தை வளர்ப்பதற்கு. இதை உச்ச வரம்பு கொண்டு வந்து கெடுத்துவிடாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக

6-30
p.m.

VICE-CHAIRMAN (THIRU A. R. DAMODARAN): The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

126. Notification issued with G.O. Ms. No. 2165, Home, dated 5th August 1967 exempting from payment of tax, on Goods Vehicle KLT 8427, gifted to the Archdiocese of Trivandrum. [(Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

127. Notification issued with G.O. Ms. No. 2305, Local Administration, dated 13th December 1967 appointing the fourteenth day of December 1967, as the date on which the Madras District Municipalities (Second Amendment) Act, 1967 shall come into force. [(Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

128. Notification issued with G.O. Ms. No. 2857, Home, dated 16th October 1967 exempting from payment of motor vehicles tax in respect of Ambulance van gifted to the Society for the Prevention of Cruelty to Animals, Madras. [(Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

129. Notification issued with G.O. Ms. No. 2369, Home, dated 25th August 1967 exempting from payment of tax, certain vehicles belonging to the United Nations Development Programme, Ground Water Investigation Project, Madras. [(Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

130. Notification issued with G.O. Ms. No. 4344, Home, dated 22nd December 1966, exempting from payment of tax to certain vehicles belonging to the UNICEF and assigned to the Directorate of Rural Development, Madras. [(Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act 1931 (Madras Act III of 1931).]

[7th March 1968]

131. Notification issued with G.O. Ms. No. 5114, Home, dated 26th October 1967 exempting from payment of tax the jeep truck used by CARE, Madras; for purpose of testing its durability [(Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. (Madras Act II I of 1931).]

B. Reports, Notifications and other papers.

Nil.

[7th March 1968]

APPENDIX

[Vide answer to Starred question No. 191 on page 421]

பர்மாவிலிருந்து வந்த அகதிகளின் வாழ்வு செம்மையுறுவதற்காக நிறைவேற்றப்படும் திட்டங்கள்.

1. தாயகம் திரும்பிய அகதிகள் சிறு தொழில்களை அமைத்துக் கொள்வதற்காக 800 ரூபாயிலிருந்து 2,000 ரூபாய் வரை வாணிகக் கடன் உதவியளித்தல், தொழில்களைத் தொடங்கக் கூட்டுப் பங்கு நிறுவனம் அல்லது கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்றை அமைப்பதில் மற்ற அகதிகளுடன் கூட்டுச் சேருவருக்கு 5 000 ரூபாய் வரை வாணிகக் கடன் அளித்தல்.

2. அகதி ஒருவர் மாநில அரசாங்கப் பணியில் நியமிக்கப்படுவதற்கு ஏனைய தகுதிகள் எல்லாம் பெற்றிருப்பின் வயது, கல்வித் தகுதி குறித்த விதிகளைத் தளர்த்துதல்.

3. அரசுத் துறைகளில் உள்ள பணியில் சேர்க்கப்படுவதற்கு அவர்களுக்கு உயர்முதன்மை அளித்தல்.

4. அகதிகளின் மக்களுக்குக் கல்விச் சலுகை அளிக்கும் திட்டம்.

5. (அ) கல்வி நிறுவனங்களில் பின்வரும் வகையில் தனிப்பட்ட இடம் ஒதுக்குதல்:—

(1) எம்.பி., பி.எஸ். இரண்டு இடங்கள்.

(2) பி. எஸ்.ஸி. (வேளாண்மை) இரண்டு இடங்கள்.

(இ) பர்மாவிலிருந்து (இலங்கையிலிருந்து) தாயகம் திரும்பிய அகதிகளுக்காக தொழிற்பயிற்சி நிறுவனங்களில் 5 சதவீதத்திற்கு இடங்கள் ஒதுக்கப்படுதல், தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மாணவர்களுக்கும் சிறப்பான வகையில் பயிற்சி உதவித் தொகையளித்தல்.

6. அகதிகளின் குழந்தைகளுக்காக திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் மாத்தூரில் தங்கும் வசதிகளுடன் கூடிய பொதுப்பள்ளி (இருபாலாருக்கும் உரியது) ஒன்று அமைத்தல்.

7. அகதிகள் வேளாண்மையில் ஈடுபடுவதற்காக மற்ற வசதிகளுடன் நில வசதியும் அளித்தல்.

8. நிலையாகக் குடியேறுவது பற்றி விதியைத் தளர்த்தி மூப்புக்கால ஒய்வூதியம் அளித்தல்.

9. அரசு அளித்துள்ள கடன்வசதியுடன் சிறுதொழில் செய்ய அகதிகளுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட பெட்டிக்கடைகள், கடைகள் ஆகியவற்றை உள்ளூர் அதிகாரிகள் அமைத்துக் கொடுத்தல்.

10. அகதிகளில் சார்பில் மகளிருக்கென தனிப்பட்ட விடுதி ஒன்றைத் தொடங்குதல்.

11. தொழில் அல்லது வாணிகம் எதற்கேனும் உரிமம், அனுமதி போன்றவை தேவைப்படும்போது அவற்றை வழங்குவதில் இவர்களுக்கு முதன்மை அளித்தல்.

12. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் புதுப்பட்டினத்தில் இரண்டு சிறுப் பள்ளிகளும், மகளிருக்கென தையற்பணி நிலையம் ஒன்றும் அமைத்தல்.

13. மதுரை மாவட்டம், தி. கல்லுப்பட்டியில் 20 அகதிகளுக்கென்றே தனியாகக் கருமார், தச்சர்ப் பயிற்சித் திட்டம் ஒன்றைத் தொடங்குதல்.

14. அதிக பாரம் ஏற்றப்படாத வண்டிகளுக்கான வலவர் பயிற்சியை சென்னை மாநகரில் அளித்தல்.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 8th March 1968.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (The Hon. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

Starred questions.

Prosperity Brigade.

* 211 Q—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the chief Minister be pleased to state:—

(a) the chief Officer in-charge of the prosperity Brigade Madras state and his salary:

(b) whether the Chief Officer is to be appointed in each district.

(c) the salary and allowances of those officers; and

(d) the details of persons, who will get salary and allowances among the other persons, connected with the prosperity Brigade?

சேரணி படை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) தமிழகத்தில் சேரணிப் படைக்கு தலைமை அதிகாரி யார்? சம்பளம் எவ்வளவு?

(இ) ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தலைமை அதிகாரி நியமிக்கப்படுவாரா?

(உ) அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம், படி எவ்வளவு?

(எ) இதில் சம்பந்தப்பட்ட மற்றவர்கள் யார் யார் சம்பளம், படி பெறுவார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (on behalf of the Hon. the Chief Minister) :

(அ) திரு. கே. பரமசாமி ரு. 550.

(இ) இல்லை.

(உ) இவ்வினாக்கள் எழவில்லை.

(எ)

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த சேரணிப் படையிலே இந்த அதிகாரியைத் தவிர வேறு அதிகாரிகள் இல்லையா? அல்லது வேறு அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டுச் சம்பளத்திற்குப் பதில் அவ்வளவு மட்டும் கொடுக்கப்படுகிறதா? அப்படி நியமிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இந்த ஒரு அதிகாரி தான் மாநிலம் பூராவிற்குமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். சென்னையில் மட்டும் Part-time ஆக ரூ. 50 கௌரவ சம்பளத்தில் வேலை பார்க்கும் களார்க், கௌரவ பகுதி நேரமாகப் போடும் ஏற்பாடு இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் அதிகாரிகள் யாரும் போடப்படவில்லை.

[8th March 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த சேணிப் படைக்கு எந்தவிதமான Rules and Regulations-ம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அது பற்றி விசாரித்தார்களா? விசாரிக்கப்படுமா? எப்போது விசாரிக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அதிலே பணியாற்ற வேண்டியவர்கள் “இன்னினை பணிகளைச் செய்வது என்ற கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறவர்கள்”, சேணிப் படையில் சேரலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 10 தொண்டுகளில் அக்கறை கொண்டு, ஓய்வு நேரத்தை இதில் கழிக்க விரும்புகிறவர்கள், இதில் சேர்க்கப்பட்டு வருகிறார்கள் வேறு ஒன்றும் இதற்கு சட்டத்திடமில்லை.

திரு. எம். எத்திராஜலு : சேணிப் படையில் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், (Home Guards) போன்றவர்களைச் சேர்க்க ஏதாவது உத்தேசமிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : சேணிப் படையில் எல்லா தரப்பினரும் கலந்து கொள்ளலாம் என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது.

Death of a labourer in Thiruchirappalli Town.

* 2'2 Q—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that three Police constables joined together and beat to death one labourer of Tharana in October, 1967, near the new over bridge in Thiruchirappalli and ran away, after throwing the body before a lorry;

(b) whether the lorry driver made a complaint to the peppur check-post, and

(c) the action taken there on?

தொழிலாளி மரணம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) திருச்சி, தாரணர் பகுதியில் வசிக்கும் ஒரு தொழிலாளியை, திருச்சி புதிய மேம்பாலத்தில் மூன்று போலீசார் சேர்ந்து அக்டோபர் (1967) மாதத்தில் அடித்துக்கொண்டு லாரியின் முன் தூக்கி எறிந்துவிட்டு ஓடியதாகக் கூறப்படுவது உண்மையா?

(ஆ) இதை லாரி டிரைவர் வேப்பூர் செக் போஸ்டில் புகார் செய்தாரா?

(இ) இது பற்றி எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (அ), (ஆ), and (இ) : காவற்றுறைத் தலைவரிடமிருந்து படி, மணி என்ற ஒரு நபர் 1967-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 14-ம் தேதி வில் திருச்சி கோட்டை காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த மூன்று காவலர்களால் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, அவர்களால் பலமாக அடிக்கப்பட்டு, அதன்பின் ஓடிக்கொண்டிருந்த லாரி மூன்பாக அவர்களால் தள்ளப்பட்டதாகவும், மணியின் உறவினர் காரணமாக அவர் இறந்து போனார் உண்மை என்னவென்றறிய, திருச்சி கோட்டாட்சித் தலைவர், நடந்த சம்பவம் பற்றி விசாரணை நடக்கி வருகிறது.

8th March 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இது சம்பந்தமாக அந்த சந்தேகிக்கப்பட்ட போலீசார் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? இல்லாவிட்டால் இனிமேலாவது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் அவர்கள் விசாரித்த வகையில், இரண்டு போலீஸ்காரர்கள் அந்த மணி என்பவருடன் இருந்தார்கள் என்று சாட்சிகள் சொன்ன காரணமாக உடனடியாக அவர்களை சஸ்பென்ட் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இப்போது மேற்கொண்டு விசாரணை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்.

Workers of Ambattur Tube Investments Factory.

* 213 Q—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that there was a clash between the workers of the Madras Ambattur Tube Investments Factory resulting in serious injuries to Desingh, Dhasarathan, and Venkatesan;

(b) whether the police have initiated criminal proceedings against those who assawited them;

(c) if not, the reason therefor?

அம்பத்தூர் டியூப் இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ் தொழிற்சாலை தொழிலாளர்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) சென்னை அம்பத்தூர் டியூப் இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ் தொழிற்சாலையில் தொழிலாளருக்குள் மோதல் ஏற்பட்டு தேசிங், தசரதன், வெங்கடேசன் ஆகியோர் படுகாயமடைந்தனரா?

(இ) இவர்களை தாக்கியவர்கள் மீது போலீசார் வழக்குத் தொடர்ந்துள்ளனரா?

(உ) இல்லையென்றால், யாது காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (அ), (இ) ஆம். இந்த விஷயம் நீதிமன்றத்தில் இருக்கிறது.

(உ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தொழிற்சாலைகளில் இத்தகைய அடிதடி சம்பவங்கள் நடக்காமல் இருக்க முன் ஏற்பாடு ஏதாவது அரசாங்கம் செய்யுமா? அடிக்கடி இத்தகைய சம்பவங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதைத் தடுக்க என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தொழிற்சாலைகளில் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு ஆங்காங்கு வெல்பேர் ஆபீசர்கள், தகராறுகள் ஏற்படாமல் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். கலவரம் ஏற்படும் போன்ற பல்வேறுபட்ட அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். கலவரம் ஏற்படும் கூடிய இடங்களில், கோவை போன்ற இடங்களில், போலீஸ் பந்தோபஸ்து செய்வப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளைத் தடுக்க என்னென்ன முறைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமோ அவைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எதிர் காலத்தில் என்னென்ன முறைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமோ, இந்த நிமிஷத்தில் களைத் தடுப்பதற்கு, அவைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

[8th March 1968]

திரு. எம். எத்திராஜலு : சென்னையில் சிம்சன் தொழிற்சாலையில் இரு தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கிடையே மோதல் ஏற்பட்டு, இரண்டு பேர்களுக்கு கத்திக் குத்தும், 26 பேர்களுக்கு காயமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு மனுவும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் மீது போலீசாரால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

MR. CHAIRMAN : I think the Hon. Minister, need not answer it.

Power from Neyveli.

* 214 Q—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state:—

(a) the reasons to why the Madras state is not fully utilising the power from Neyveli.

(b) the price at which the Neyveli power is bought by the State and;

(c) whether it is a fact that the price which the Madras State pays is very low and that the Government of India incurs a loss as a result there of?

நெய்வேலி மின்சாரம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்கவேண்டுமேனின் :—

(அ) நெய்வேலி மின்சாரத்தை நாம் பூரணமாக பயன்படுத்தாத காரணம் என்ன?

(இ) நெய்வேலி மின்சாரத்தை நாம் என்ன விலைக்கு வாங்குகின்றோம்?

(உ) நாம் கொடுக்கும் விலை குறைவானதென்பதும் அதனால் மத்திய அரசுக்கு நட்டம் என்று கூறப்படுவதும் சரியா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) கடந்த தென் மேற்குப் பருவத்தில் நீர் கொள் பகுதிகளில் பொதுவாக மன நிறைவு அளிக்கும் வகையில் மழை பெய்தது. இதனால் நீர்வரவு கணிசமாக இருந்தது. நீலகிரியிலிருந்து பெருகி வழிந்தோடிய நீரும், பெரியாறு, பாப நிற்கு விடப்படும் நீரும், மின்சக்தி உற்பத்தி செய்வதற்காக பயன்படுத்தப் பட்டன. நல்ல மழை பெய்ததால், வேளாண்மை விசையேற்றங் களுக்காகப் பயன்படுத்தும் மின் சக்தியின் அளவும் குறைந்துவிட்டது. எனவே 1967 ஜூலியிலிருந்து ஆகஸ்ட் வரையில் நாம் நெய்வேலி மின் சக்தியை முழு அளவில் பயன் படுத்தவில்லை. நெய்வேலியிலிருந்து திங்கள் தோறும் ஓரளவு மின்சக்தியை உறுதியாகப் பெற மாநில மின்சார வாரியம் இப்போது நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி கார்ப்பொரேஷனுடன் ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்து கொண்டுள்ளது.

(இ) ஒரு அலகு (Unit) 5.2 காசு.

(உ) மின் சக்தித் துறையில் 1966-67-ல் இடம்பி எற்பட்டுள்ளதாக நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி கார்ப்பொரேஷன் தெரிவித்துள்ளது. வாங்கும் விலையை மாற்றியமைப்பது குறித்துத் தமிழ்நாடு அரசாங்கம், நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி கார்ப்பொரேஷன், மாநில மின்சார வாரியம் ஆகியோர் விவாதித்து வருகின்றனர்.

[8th March 1968]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, நாம் வாங்கும் விலையைக் காட்டிலும், அதிகமாக அவர்கள் தமிழகத்திற்கு சப்ளை செய்யும்போது, என்ன சார்ஜ் செய்கிறார்கள்? அவர்கள் எவ்வளவு மொத்தம் உற்பத்தி செய்கிறார்கள்? நாம் எவ்வளவு வாங்குகிறோம்? எவ்வளவு வாங்காமல் மீதமிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இப்போது 300 மெக வாட்டிலிருந்து 400 மெகவாட்டிற்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டிலிருந்து 150 மெ. வா. அவர்களுக்குரிய தர்மல் ஸ்டேஷனிலிருந்து ஃபெர்டிலைசருக்குப் போக, 150 மெ. வா. வாங்கவேண்டுமென்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆனால் இங்குள்ள நிலைமைக்கு ஏற்ப நமக்கு சாதகமாகக் குறைத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் நெய்வேலி நம்மை நம்பி இருப்பதால், அங்கிருந்து நாம் எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டால், வேறு யாரும் அதை எடுக்கும் நிலையிலில்லை. ஆகையால் நாம் நம்முடைய இயங்காத நிலையில் வேண்டுமென்றால் சிலவற்றை நிறுத்திக்கொள்ளலாம் என்று ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு, செப்டெம்பர் 1967-ல் 36 மெக வாட் யூனிட் வாங்கினால் போதும் என்றும் மறுபடியும் 110 அங்கிருந்து வாங்குவது என்றும் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி 110 மெகவாட் செப்டெம்பர், அக்டோபர், நவம்பர், டிசம்பர், ஜனவரி ஆகிய மாதங்களில் அவற்றை வாங்குவது என்றும், அதற்குப் பிறகு 150 மெக வாட் வாங்கலாம் என்றும், செலவு போக மீதமாவதை நாம் வாங்கும் முயற்சி இப்போது இருக்கிறது. 1969-ல் எப்ரலில் 500 மெகவாட் திறனுக்கு உயரக்கூடும். செப்டெம்பர் 600-க்கு உயரக்கூடும். மிச்சப்படுவதை நாம் வாங்கும் நிலையிலிருக்கிறோம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : நெய்வேலியிலிருந்து வாங்கும் மின் சக்திக்கு யூனிட்டுக்கு 5.2 காசு வீதம் கேட்பதாகச் சொன்னார்கள். நமது அனல் மின்சார நிலையங்களிலும் நடந்து நீர் மின்சார நிலையங்களிலும் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின் சக்திக்கு ஒரு யூனிட் என்ன விலை அடங்குகிறது? மைசூரிலிருந்து வாங்கும் மின்சக்தி என்ன விலை? நெய்வேலியில் உற்பத்தியாகும் மின்சக்தி விலை குறைவாக இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : நெய்வேலியிலிருந்து வாங்குவது கொஞ்சம் கூட இருப்பதால் நமக்குத் கிட்டத்தட்ட 4.4 சில்லறை ஆகிறது. மைசூரிலிருந்து ஒரு மிலியன் யூனிட்டு அளவுக்கு 5 காசு என்றும், ஒரு மிலியனுக்கு மேல் 4½ காசு என்றும் ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறோம். அவை கிடைத்தால் இங்கே நிலக்கரியை மிச்சப்படுத்தலாம் என்று வாங்கப்படுகிறது. 5.2 காசுக்கு இருந்தாலும், நெய்வேலியில் உற்பத்திக்கு, செலவு அதிகமாக இருப்பதால் இவர்கள் விலை 7.00 சில்லறை காசுக்கு கூட்டவேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுத்தார்கள். அரசாங்கத்தாரும் மின்சார வாரியத்தாரும் நெய்வேலி கார்ப்பொரேஷனுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்துகிறார்கள். இரண்டு பேருக்கும் கட்டுப்படியாகும் விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று தான் விருப்பம். நெய்வேலி நம்மை நம்பித்தான் இருக்கிறது என்பதால் கட்டுப்படியான விலைக்கு பேசப்படுகிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : நெய்வேலியில் மின்சக்தி வாங்கினாலும் அவற்றை செலவழிப்பதற்கு வழியில்லை. நம்மை நம்பி மின்சக்தி உண்டாக்கப்படுகிறது. அதற்கு அதிகப் பணம் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே, வேறு உப தொழில்களை நெய்வேலியில் ஆரம்பித்து மின்சக்தியை உபயோகிப்பதற்கு வழியிருக்கிறதா? அதையாவது எடுத்து ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு நமது சர்க்கார் யோசனை கூறுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அங்கிருந்து வேறு மாநிலங்களுக்கு மின்சாரம் போவதாக இருந்தாலும், இடம்பி அதிகமாக இருப்பதால், அவற்றை நாம் பயன்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. நெய்வேலியில் பல சிறிய ஸ்டேட் தொழிற்சாலைகளை நிறுவி, தொழில் ஸ்டேட் வைக்கலாமா என்று ஆராயப்பட்டு வருகிறது. அதைப் பயன்படுத்தும்போது மின்சாரம் அதிகமாக எடுத்து அதிக பலன் பெற வாய்ப்பு ஏற்படும்.

[8th March 1968]

THIRUMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY : Mr. Chairman, Sir, we hear that the Andhra Government are claiming a portion of the energy produced at Neyveli, because they consider it a Centrally sponsored scheme. Why not let them take that power, which is much more expensive than the Mysore power, so that we can buy power from the Mysore Government? The power from Neyveli can be sold profitably to Andhra.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அவர்கள் தரும் மின்சாரத்தை நாம் எப்போதும் நம்பிக்கொண்டேயிருக்கமுடியாது. அவர்கள் எந்தக் காலத்திலும் நினைத்தால் தடுத்து நிறுத்துவார்கள். அதனால் நமக்குக் கிடைக்காமலே போகக் கூடும். ஆகையால் தேவையான அளவு எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம். ஒரு மில்லியன் போதும். இதற்கு 5 காசு என்றும் அதற்கு மேல் 4½ காசு என்றும் பேசுகிறோம். எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியமிருப்பதால், தேவையான அளவுக்கு எடுக்கலாம் என்ற நிலையிலிருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : அமைச்சர் அவர்கள் நெய்வேலியிலிருந்து உற்பத்தியாகும் மின்சாரம் பூராவும் இழப்பு ஏற்பாடாமல் இருப்பதற்கு நாமே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய நிலையிலிருப்பதால் எடுத்துக் கொள்ளக் கடிமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். தினந்தோறும் மத்திய சர்க்கார் பெரிய தொழிற்சாலைகளை, ஹெவி இன்ஜினியரிங் கார்ப் பரேஷனைப் பற்றிச் செய்திகளை நாம் பார்க்கிறோம். அவை நஷ்டத்திற்கே ஓடுகிறவை போலத் தோன்றுகின்றன. சீக்கிரத்தில் இங்கே *Auxiliary industries*-களை ஆரம்பிக்கலாம். இப்போது லாபம் வருகிற சூழ்நிலை இல்லாததால் மைசூரில் 5 காசுக்கு ஒரு மில்லியன் யூனிட் கிடைக்கும்போது நாம் ஏன் அதற்கு 7 காசுகள் கொடுக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால் அதை *Subsidise* செய்வதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு யோசனை சொல்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அவர்கள் 7 காசு கேட்கிறார்கள். நாம் 5.2 என்ற முறையில் பேசுகிறோம். அவர்களுக்கும் நமக்கும் கட்டுப்படியாகும் நடுத்தர நிலைமை வரவேண்டுமென்ற முறையில் தான் பேச்சு வார்த்தை நடைபெறுகிறது. நீர் மின்சாரத்தைப் பார்த்தால் 1½, 2 காசு தான் வரும். எல்லாவற்றையும் பார்த்து மொத்தத்தில்—கணக்குப் போடவேண்டும். மைசூரில் சாராவதி திட்டம் வந்ததால், மின்சாரம் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. 4½ காசுக்கு கொடுப்பதற்கு இப்போது முன் வருகிறார்கள். இரண்டாண்டுகளுக்கு முன், ஒப்பந்தம் செய்ததால், நமக்கும் தேவை அதிகமாக இருந்தது. அப்போது 9 காசு அளவுக்கு கொடுக்கவேண்டியிருந்தது நாம். இப்போது நமக்கும் உற்பத்தி அதிகமாகி, அவர்களுக்கும் அதிகமாகி இருப்பதால், இன்னும் கொஞ்சம் குறைக்கலாமா என்று பார்க்கிறோம். 4 காசுக்கு ஆரம்பித்து 4½ காசு என்று இப்போது இருக்கிறது. மொத்தத்தில் எல்லாவற்றையும் கணக்குப் பார்த்து, சராசரி மட்டத்தில் நமக்கு கட்டுப்படியாகும் நிலையில் தான் அவை அமைக்கப்படும்.

Detention of train.

* 215 Q—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased state—

(a) whether the students of the Annamalai University detained any train recently;

(b) the reason therefor; and

(c) whether the Government will address the Railway Board for changing the timings so as to enable the students to reach their college in time.

[8th March 1968]

ரயில் நிறுத்தல்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அண்ணாமலை பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் அண்மையில் ரயிலை போக விடாமல் தடுத்து நிறுத்தினார்களா?

(இ) என்ன காரணத்திற்காக நிறுத்தினார்கள்?

(உ) அவர்களுக்கு கல்லூரிக்கு உரிய காலத்தில் செல்லும் வகையில் ரயில் நேரத்தை மாற்றியமைக்கும்படி ரயில்வே போர்டாருக்கு சர்க்கார் எழுதுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) புகைவண்டிகள், அட்டவணியில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வந்து சேராமையாலும் அடிக்கடி காலந் தாழ்த்தி ஓடிக்கொண்டிருந்தமையாலும் வெளியூர்களிலிருந்து வரும் பல மாணவர்கள் இரவு நேரங்களில் தங்கள் வீடுகளுக்குத் தாமதமாகத் திரும்ப வேண்டியிருந்தது. இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் முறையில் மாணவர்கள் புகை வண்டிகளை தடுத்துத் நிறுத்த முனைந்தனர்.

(உ) தென் ஆர்க்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ரயில்வே அதிகாரிகளுக்கு இது குறித்து முன்னமே கடிதம் எழுதியுள்ளார். அதை ரயில்வே அதிகாரிகள் முனைந்து ஆலோசித்து வருகிறார்கள்.

Aided Secondary Schools for girls in Thanjavur town area.

* 216 Q—**THIRU G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Secondary Grade Teachers in continuous service for over two years in Aided Secondary Schools for Girls in Thanjavur Town area have been kept without payment of salaries from the beginning of the academic year 1967-68;

(b) if so, the number of such teachers; and

(c) the reasons therefor?

தஞ்சாவூர் நகரப் பகுதியிலுள்ள மானியம் பெறும் பெண்கள் இடைநிலை பள்ளிகள்.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் நகரப் பகுதியிலுள்ள மானியம் பெறும் பெண்கள் இடைநிலைப் பள்ளிகளில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல் தொடர்ந்து பணி புரிகின்ற இடைநிலை ஆசிரியர்கள் 1967-68-ம் கல்வி ஆண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து ஊதியம் கொடுக்கப்படாமலிருக்கின்றனர் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அத்தகைய ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

(உ) அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) and (உ) இக் கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact, Sir, that by calculating the teacher-pupil ratio as 1 : 55, certain secondary grade teachers in Thanjavur town were given notice? Am I to understand that these notices have been withdrawn and their salaries paid?

[8th March 1968]

THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN : Whether it is a fact that Secondary Grade Teachers in continuous service for over two years in Aided Secondary Schools for Girls in Thanjavur Town area have been kept without payment of salaries from the beginning of the academic year 1967-68.

என்ற கேள்விக்கு “இல்லை” என்றும், (இ), (உ) “கேள்விகளுக்கு இடமில்லை” என்றும் பதில் சொன்னேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில்லை என்று சொன்னேன்.

Co-operative farms.

* 217 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state—

- (a) the number of co-operative farms in Madras State ;
- (b) the number of farms dissolved ;
- (c) the expenditure incurred by the Government on each farm ; and
- (d) the profit gained and the loss sustained ?

கூட்டுறவுப் பண்ணைகள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு சட்ட கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) தமிழகத்தில் எத்தனை கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் செயல்படுகின்றன ?

(இ) எத்தனை கலைக்கப்பட்டன ?

(உ) ஒவ்வொன்றுக்கும் சர்க்கார் செய்த செலவு என்ன ?

(ஈ) லாபம் எவ்வளவு ? நட்டம் எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) 251.

(இ) 19.

(உ) and (ஈ) ஒரு விவரப் பட்டியல் சட்டமன்றத்தில் வைக்கப்படும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, “இப்போது கூட்டுறவுப் பண்ணைகளிலே பெருவாரியான நஷ்டம் ஏற்படுகிறது ; லாபம் அற்றது வேண்டியதில்லை” என்று சொல்லப்படுகிறது. லாபத்திற்காக அந்த ஏற்பாடு செய்வதால், லாபமும், நஷ்டமும் இல்லை என்றால் ஏன் அது இயங்கவேண்டும் ? இதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : கூட்டுறவு இயக்கம் சமுதாயத்தில் மாற்றம் ஏற்படுத்துவதற்காக ஏற்பட்ட இயக்கமாகும். அவைகள் நல்ல முறையில் நடைபெற என்ன முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டுமோ அவைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருக்கிற சொசைட்டிகளில் “Individual farming society” நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறது. “Collective joint farming” சரியாக நடைபெறவில்லை என்று அரசாங்கம் முடிவிற்கு வந்து அதை மீண்டும் ஆரம்பிப்பதில்லை என்று இருக்கிறது. Individual society நல்ல முறையில் நடைபெற முயற்சிகள் எடுக்கும்படி ரிஜிஸ்டிராருக்கு உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : “Individual farming”, “Collective farming” இரண்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன ? இரண்டிற்கும் அரசாங்கம் என்னென்ன உதவி செய்கிறார்கள் ? “Collective farming” கலைக்க உத்தரவு போடக் காரணமென்ன ?

[8th March 1968]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : “Individual farming” தனிப்பட்ட நபர்கள் சேர்ந்து ஆரம்பிக்கிறார்கள். அவர்கள் தனித்தனியாக நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு சங்கமாக அமைத்து, அந்த அமைப்பை நடத்துகிறார்கள். Joint farming அல்லது Collective farming என்பது எல்லோரும் சேர்ந்த நிலைமையில் இருப்பதால் சரியாக நடைபெறவில்லை என்று ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கம் முடிவெடுத்திருக்கிறது. அந்த முடிவை ஏற்று செயல்படுத்தி வருகிறோம்.

Integration of Medical and Public Health Departments.

*218 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state —

(a) whether the two committees namely “Bhore Committee” and “A. L. Mudaliar Committee” have submitted their reports on reformation of Medical and Health Departments.

(b) whether those reports have recommended the merger of Public Health Department with Medical Department ; and

(c) the decision taken by the Government on those recommendations ?

வைத்திய, சுகாதார இலாக்காக்களை இணைத்தல்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) வைத்திய, சுகாதார இலாக்காக்கள் சீர்திருத்தம் பற்றி “போர் கமிட்டி” “ஏ. எல். முதலியார் கமிட்டி” என இரு கமிட்டிகள் தங்களது அறிக்கைகளை சமர்ப்பித்தனவா ?

(இ) அந்த அறிக்கைகளில் பொதுச்சுகாதார இலாக்காவை வைத்திய இலாக்காவுடன் இணைக்க சிபார்சு இருக்கிறதா ?

(உ) அந்த சிபார்சின்பீது அரசாங்கம் எடுத்த முடிவென்ன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) and (இ) ஆம்.

(உ) இவ்விரண்டு இலாக்காக்களும் இப்போது இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த “Bhore Committee A. L. Mudaliar Committee” இரண்டும் இந்த யோசனையை தலிர்த்து வேறு என்ன யோசனை சொன்னார்கள் ? அதில் முக்கியமான யோசனை என்ன ? அதில் என்னென்ன அமுல் படுத்தப் போகிறார்கள். ? இப்போது என்னென்ன அமுல் செய்து இருக்கிறார்கள். ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : அது பற்றிய விவரம் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் விவரமாகப் பதில் சொல்லப்படும்.

Ottapidaram Water-supply Scheme.

*219. Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the water-supply scheme for the villages in the area of Ottapidaram in Tirunelveli district has been sanctioned ;

(b) if so, whether Central grant will be given to this scheme ; and

(c) when this work will be taken up for execution ?

[8th March 1968]

ஒட்டப்பிடாரம் பகுதி குடிதண்ணீர்த் திட்டம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு நகராட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஒட்டப்பிடாரம் பகுதி கிராமங்களுக்கு குடி தண்ணீர்த் திட்டம் ஒப்பளிக்கப்பட்டுவிட்டதா?

(இ) ஆமெனில் மத்திய சர்க்கார் மானியம் இந்த திட்டத்திற்கு அளிக்கப்படுமா?

(உ) எப்பொழுது இதற்கான வேலை துவங்கும்?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : (அ) இல்லை.

(இ) and (உ) கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும், நெல்லை ஜில்லா, கோவில்பட்டி, தாலுக்கா, ஒட்டப்பிடாரம் பகுதியில் இந்த ஆண்டு தண்ணீர் கஷ்டம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்கு ஏதாவது திட்டங்கள் போட்டு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : கிராமப் பகுதிகளுக்கு குடி தண்ணீர் திட்டமானது அந்தந்த ஊர் ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் சட்டப்பூர்வமான நடவடிக்கையிலே உட்பட்டதாகும். ஆகவே அவர்களுடைய நிதி நிலையைக் கொண்டு இவற்றைப் பரிசீலித்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். அது பற்றிய செயற்குறிப்பு எதுவும் அரசாங்கத்திடமில்லை.

Bridge across Kottakudi river.

*220 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether representations have been received for the construction of a bridge across the Kottakudi River flowing through Koraikulam village of Thiruppullani in Ramanathapuram district ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

கொட்டக்குடி ஆற்றுக்கு குறுக்கே பாலம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ராமநாதபுரம் மாவட்டம் திருப்பல்லாணியைச் சேர்ந்த கோரைக் குளம் என்னும் ஊருக்குக் குறுக்கே ஓடும் கொட்டக்குடி ஆற்றுக்குப் பாலம் கட்ட கேட்டு கோரிக்கைகள் வந்தனவா?

(இ) ஆமெனில், அவற்றின் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த ஊர்க்காரர்கள் மதுரையிலிருந்து சர்க்காருக்கு மனு எழுதிவிட்டு, காங்கிரஸ் ஆபீசில் வந்து என்னையும் பார்த்துவிட்டுப் போனார்கள். அந்த ஊருக்குப் போக்கு முடியவில்லை என்று சொல்லிவிட்டுப் போனார்கள். சாதாரண வண்டிகள் கூட போகாத தக்க நடவடிக்கை வேண்டும்? பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு எழுத்பாலம் கட்ட வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

8th March 1968]

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பங்கள் எதுவும் வந்து சேரவில்லை. நான்கூட இரண்டு மூன்று முறைகள் மதுரைக்குப் போயிருந்தேன். யாரும் என்னிடம் வந்து விண்ணப்பம் தரவில்லை. ஆனால் இந்தப் பாலம் அமைக்கத் தோராயமாக ரூ. 6 லட்சம் செலவாகும். இதற்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நிதியிலிருந்து நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. சர்க்காரின் நிதி பற்றாக்குறையின் காரணமாக இத்தகைய பாலங்கள் கட்டுவது குறித்து உடனடியாக ஆலோசிக்கவேண்டிய நிலையில் அரசாங்கம் இல்லை.

Electoral Rolls

* 221 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether new electoral rolls have been prepared for the South Madras Lok Sabha constituency and Sankari Assembly constituency of Salem district ;

(b) if so, the number of voters in the old and new electoral rolls respectively; and

(c) whether there has been an increase in the number of voters and, if so, the reasons therefor ?

வாக்காளர் ஜாபிதா

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தென் சென்னை மக்கள் சபை தொகுதியிலும் சேலம் சங்கரி சட்டசபைத் தொகுதியிலும் வாக்காளர் ஜாபிதா புதியதாகத் தயாரிக்கப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில் பழைய ஜாபிதாவிலும், புதிய ஜாபிதாவிலும் உள்ள வாக்காளர்கள் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

(உ) வாக்காளர்கள் எண்ணிக்கை அதிகப்பட்டுந்தால், அதற்கான காரணமென்ன?

மாண்புமிகு திரு. கி. என். அண்ணாதுரை :

(அ) தென் சென்னை மக்கள் சபைத் தொகுதியிலுள்ள ஆறு சட்டசபைத் தொகுதிகளின் வாக்காளர் பட்டியல்கள் புதியதாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. சங்கரி சட்டசபைத் தொகுதியின் வாக்காளர் பட்டியல் சுருக்க வகையில் அதாவது 1966-ம் ஆண்டு வாக்காளர் பட்டியலுக்குத் திருத்தம் செய்யப்பட்டது.

(இ) தென் சென்னை மக்கள் சபைத் தொகுதியில் அடங்கிய ஆறு சட்டசபைத் தொகுதிகளின் பழைய வாக்காளர் பட்டியலில் வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 5,75,015. மேற்படி தொகுதிகளின் புதிய பட்டியல்களில் வாக்காளர் எண்ணிக்கை 5,83,718. அதிகமான வாக்காளர் எண்ணிக்கை 8,703.

சங்கரி சட்டசபைத் தொகுதியின் பழைய வாக்காளர் பட்டியலில் வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 94,558. சுருக்க வகையில் திருத்தப்பட்ட 1967-ம் ஆண்டு வாக்காளர் பட்டியலில் வாக்காளர் எண்ணிக்கை 94,177. வாக்காளர் எண்ணிக்கையில் குறைவு 381.

(உ) தென் சென்னை மக்கள் சபையில் அடங்கிய ஆறு சட்டசபைத் தொகுதிகளின் பழைய வாக்காளர் பட்டியலில் 1-1-1966-ம் ஆண்டு 21 வயது நிரம்பியவர்கள் வாக்காளராகப் பதிவு செய்யப்பட்டனர். புதிய வாக்காளர் பட்டியலில் 1-1-1967-ம் ஆண்டு 21 வயது நிரம்பியவர்கள்

[8th March 1967]

எல்லோரும் வாக்காளராகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள். மேலும் முடியுமா குடிசைப் பகுதிகளில் மக்கள் குடியேற்றமிருந்ததினால் வாக்காளர் எண்ணிக்கைக் கூடுதலாகியிருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இடைத் தேர்தலுக்கு ஒரு வருடத்திற்கு முன்புதான் வாக்காளர் ஜாபிதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கிறபோது புதிதாக ஜாபிதா தயாரிக்கக்காரணமென்ன அதற்கு எவ்வளவு செலவு ஏற்பட்டது? அந்தச் செலவை யார் ஒப்புக் கொண்டார்கள்? தேர்தல் கமிஷன் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறதா? இந் ஜாபிதாவில் வட சென்னையிலே இருந்தவர்கள் பலர் தென் சென்னையிலே சேர்க்கப்பட்டார்கள் என்றும், பலர் ஜாபிதாவிலிருந்தே நீக்கப்பட்டார்கள் என்றும், புகார் இருக்கிறது. அரசாங்கம் அதற்கு என்ன பதில் சொல்லுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அவ்வளவு புகார்கள் தான். நண்பர் சொன்னது.

திரு. எம். எத்திராஜி : நகரசபைத் தேர்தலுக்கு முன்பு வட சென்னை வாக்காளர் ஜாபிதாவை திருத்தியமைக்க அரசாங்கத்தில் ஏதாவது யோசனையிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நகரசபைத் தேர்தலுக்கு முன்னாலே என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றிப் இப்போது யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

Secondary Grade Teachers

* 222 Q.—**THIRU G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether Secondary Grade Teachers who migrated from Panchayat Union Elementary Schools to Aided High Schools in this State before 1st June 1966 are eligible for the benefit of G.O. Ms. No. 365, Education, dated 15th March 1967; and

(b) if not, the reasons therefor?

இடைநிலை ஆசிரியர்கள்

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில், பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்பு தொடக்கப் பள்ளிகளின் மூன்று மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு 1-6-66-க்கு முன் மாற்றப்பட்ட இடைநிலை ஆசிரியர்கள் 15-3-1967 தேதியிட்ட தமிழ்நாடு அரசாங்கம் கல்வித்துறை 365-ம் எண் ஆணையின் பல்வேறு அடையத்தகுதியுள்ளவர்களா?

(இ) இல்லையெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.
(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Tamil Pandits (Grades I and II)

* 223 Q.—**THIRU P. ETHIRAJ :** Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the total number of Grade I and Grade II Tamil Pandits employed as Tamil Teachers in the High Schools run by the Government and the private sector;

[8th March 1968]

(b) among them, the number of Grade I Tamil Pandits who are paid the scale of pay of Grade II Tamil Pandits; and

(c) whether the Government will take steps to sanction from this school year the scale of pay admissible to Grade I Tamil Pandits as they are receiving only the scale of pay of Grade II Tamil Pandits in spite of their qualification?

திரு. பெ. எதிராஜ் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) தமிழகத்தில் அரசினர் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் நடந்துவரும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மொத்தம் எத்தனை முதல் கிரேடு தமிழ்ப் புலவர்கள், எத்தனை இரண்டாவது கிரேடு தமிழ்ப் புலவர்கள், தமிழ் ஆசிரியர்களாக பணிபுரிகின்றனர்?

(இ) இவர்களில் எத்தனை முதல் கிரேடு புலவர்கள், இரண்டாவது கிரேடு புலவர்கள் சம்பளத்தில் பணிபுரிகிறார்கள்?

(உ) முதல் கிரேடு புலவர்களாக இருந்தும் இரண்டாவது கிரேடு புலவர்களுக்குரிய சம்பளம் மட்டுமே பெற்று வருகின்றவர்களுக்கு இந்தக் கல்வி ஆண்டு துவக்கத்திலிருந்தே முதல் கிரேடு புலவர்களுக்குரிய சம்பளம் கொடுக்க அரசினர் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் 3,482; இரண்டாம் நிலை தமிழாசிரியர்கள் 2,909.

(ஆ) 725.

(உ) இல்லை.

திரு. பெ. எதிராஜ் : தலைவரவர்களே, தமிழ் மகாநாடு நடத்தி தமிழர்கள் பெருமை உட்கொள்ளும் புரிந்துகொள்ளும் நிலையிலே கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. இந்த முதல் கிரேடு படித்துவிட்டு இரண்டாவது கிரேடு வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் மொழியைப் படித்தவர்கள் மற்றவர்களைவிட இழிவான நிலைமையில் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். ஆகவே, தமிழுக்கு மரியாதை கொடுக்கும் அளவிலாவது, முதல் கிரேடு படித்தவர்கள் இரண்டாவது கிரேடு வேலை பார்த்தாலும், முதல் கிரேடு சம்பளம் கொடுக்க இந்த நிதி ஆண்டிலிருந்தாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : முதல் கிரேடு என்பது 9, 10, 11 வகுப்புகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பவர்கள். அதற்கு என்று தனியான விதி முறை இருக்கிறது. இரண்டாவது கிரேடு என்பது 6, 7, 8 வகுப்புகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பவர்கள். ஆகவே, முதல் கிரேடு படித்தவர்கள், வேலையில்லாத காரணத்தால், வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்காதபோது, இரண்டாவது கிரேட்டில் பணியாற்றுவார்கள். இது அவர்களுடைய வேலைக்கு ஊதியமே தவிர, படிப்பிற்குக் கிடையாது. உதாரணமாக எம். ஏ. படித்தவர்கள் Upper Division Clerk வேலை பார்த்தால் குறைந்த ஊதியம் கிடைக்கும். 3,000 ரூபாய் சம்பளத்திற்குமே அதற்குத் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்கும். 3,000 ரூபாய் சம்பளத்திற்கும் அவர்கள் போகலாம். படிப்பிற்குத் தகுந்த ஊதியம் என்று வைத்து விட்டால் அது சரிப்பட்டு வராது.

திரு. பெ. எதிராஜ் : தமிழ்ப் புலவர்கள் தலைமை ஆசிரியர் பதவிக்கு வர அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைமை ஆசிரியர்களுக்கென்று சில தகுதிகள், நிலைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை யெல்லாம் பொருந்தி வந்தால், தமிழ் ஆசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாக இருக்கலாம்.

[8th March 1968]

THIRU G. KRISHNAMOORTHY: Has any representation come that after fifteen years of service, those pundits who have practically reached the maximum in the B.T. Scale, should be given the first grade scale?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: அந்தத் தகுதி ஆராயப் படுகிற நிலைமையில் இல்லை.

BUS SERVICE TO IRUMBADI VILLAGE

***224 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN:** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state?

(a) the reasons for the stoppage of the regular bus service to Irumbadi village near Solavanthan of Madurai district for one month prior to October 1967;

(b) whether the road leading to Irumbadi village has become completely unfit for transport service; and

(c) if so, the reason for not repairing the road?

இரும்பாடி கிராமத்திற்கு பேருந்துகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்றால்:—

(அ) மதுரை மாவட்ட சோழவந்தாளையடுத்த இரும்பாடி என்னும் ஊருக்கு வழக்கமாகப் போய்க்கொண்டிருந்த பஸ்கள் யாவும் சென்ற அக்டோபர் 1967-க்கு முன்பு ஒரு மாதமாக போகாத காரணம் என்ன?

(இ) அந்த இரும்பாடி என்னும் ஊருக்குப் போகும் சாலை முழுதும் போக்கு வரத்துக்கு உதவாமல் போய்விட்டதா?

(உ) ஆமெனில் மராமத்து செய்யாத காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) 1967, அக்டோபரில் இச்சாலையில் 2 மைல் 4 பர்லாங் நீளத்திற்குச் சல்லி போடும் பணி நடந்தது. எனவே இப்பணி நடந்துகொண்டிருந்த காலப் பகுதியில் இச்சாலையில் பேருந்துகள் செல்ல இயலவில்லை.

(இ) and (உ) இரும்பாடிக்குச் செல்லும் சாலையின் நீளம் முழுவதும் போக்குவரத்திற்கு ஏற்ற நிலையில் பேணப்பட்டு வருகிறது.

Free supply of tools

***225 Q.—THIRU M. AIYASWAMY:** Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether the Government have ordered the stoppage of the free supply of tools this year to washermen and barbers; and

(b) if so, the reason therefor?

இலவச தொழிற் கருவிகள்

திரு. எம். அய்யாசாமி: மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சலவையாளர்களுக்கும், முடிதிருத்தும் தொழிலாளர்களுக்கும் ஆண்டுதோறும் இலவசமாகத் தொழிற் கருவிகள் விநியோகிப்பதை இவ்வாண்டு நிறுத்தி வைக்குமா அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறதா?

(இ) அப்படியானால் அதற்குக் காரணம் என்ன?

[8th March 1968]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். அய்யாசாமி: தலைவரவர்களே, சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும் முடி திருத்தும் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் எவ்வளவு தொகை சர்க்காரால் வழங்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு இஸ்திரி பெட்டிக்கு 50 ரூபாயும், வெள்ளாவி பாளை வாங்க 60 ரூபாயும் ஆக 110 ரூபாய் வழங்கப்படுகிறது. அது மாவட்டத்திற்கு 60 சலவைத் தொழிலாளர்கள் என்ற விதித்தலில் வழங்கப்படுகிறது. முடி திருத்தும் தொழிலாளர்களுக்கு 53 ரூபாய் விதித்தல், 90 தொழிலாளர்களுக்கு மாவட்ட நிதியாக அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. சென்னை மாநகரில் இந்த உதவிகள் தரப்படவில்லை.

திரு. எம். அய்யாசாமி: தலைவரவர்களே, அண்மையிலே நடைபெற்ற, பிற்பட்ட நல ஆலோசனைக் குழுவின் கூட்டத்தில் இவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய ஊதியம் அதிகமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டதாகவும், அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டதாகவும், கேள்விப்பட்டேன் அவ்வாறு சொல்லியிருந்தால் அரசாங்கம் அதற்கு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அவ்வாறு குறிப்பிட்ட விலை சலவைத் தொழிலாளர் மக்கள் சங்கத்திற்கு அந்தப் பெட்டி 53 ரூபாய் விலையில் இருப்பது மிகவும் சிறியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் பெட்டியாக விரும்புகிறார்கள். இப்போது தரப்படுகிற சிறிய பெட்டி தையல் தொழிலாளர்களுக்குத்தான் உபயோகமாகும். பெரிய பெட்டியாகவும், இப்போது தரப்படும் பாளை மிகவும் பழையதாக இருப்பதால் அதையும் இன்னும் சற்று புதிதாகத் தரவேண்டுமென்று ஆலோசனை கூறப்பட்டது. அது இப்போது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. எம். எத்திராஜலு: தலைவரவர்களே, நல்ல வேளையாக முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்போதிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கோரிக்கையாகவும், கேள்வியாகவும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருக்கும்போது 5, 6 வருடங்களுக்கு முன்னால் சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு 55 ரூபாய் இஸ்திரி பெட்டிக்கும், சவரத் தொழிலாளர்களுக்கு 50 ரூபாயும் 5 வருட கட்டணில் கொடுக்கப்பட்டன. பின்னால் படிப்படியாக என்னுடைய வற்புறுத்தலின்பேரில், தமிழக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதை இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில், சென்ற ஆண்டிலிருந்து இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதைப் பின்பற்றி இந்த அரசும் கொடுத்து வருகிறது. ஆனால், 5, 6 வருடங்களுக்கு முன்பு கட்டணக் கொடுத்த ரூபாய் இப்போது அதிகாரிகளால் கெடுபிடி செய்யப்பட்டு வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து இதை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை வசூலிக்க வேண்டாமென்றும், ரொம்பவும் குறைந்த தொகை, விட்டுக் கொடுங்கள் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாகப் பதில் சொல்லக் கூடியவர். எதுவும் இதற்கு ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. உருக்கத்துடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை வசூலிக்காமல் விட்டுவிடுங்கள் என்று மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: தலைவரவர்களே, நன்றாக உருக்கமான வேண்டுகோள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பதை அறிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[குறிப்பு:—அரசாங்கம் தொடர்பற்ற வெளிக் குதி (*) இடப்பட்டிருந்தால், அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிசெய்யப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

[8th March 1968]

II—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1968-69—cont.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பட்ஜெட் விவாதத்தில் பங்கு பெருவதற்கு மகிழ்ச்சி கொள்வதோடு என் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

3-30
p.m.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்று இன்று ஓராண்டு காலம் பூர்த்தியாகி இரண்டாவது நாள். வெற்றிகரமாக அவர்கள் ஓராண்டு காலம் ஆட்சியை நடத்தியதற்காக அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வரக்கூடிய ஆண்டுகளிலும் அவர்களுடைய ஆட்சி மேலும் வெற்றிகரமாக அமைய வேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன்.

இப்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள இந்தப் பட்ஜெட் உண்மையிலேயே மிகச் சிறந்ததொரு பட்ஜெட் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுவதில் பெருமிதம் கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பட்ஜெட்டுக்காக நான் சார்ந்துள்ள முஸ்லீம் லீக் கட்சியினுடைய முழு ஆதரவையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பட்ஜெட் விவாதத்தில் பலர் பல விதமாகப் பேசினார்கள். ஆனால் பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கக்கூடிய கட்டத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டு மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு இருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் அதனால் இந்தப் பட்ஜெட் தயாரிப்பு பாதிக்கப் படுமோ என்று நான் ஐயமுற்றேன். ஆனால் 28-ம் தேதி பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பட்ஜெட் தயாரிப்பு பாதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் அண்ணா அவர்கள் பட்ஜெட்டைப் படிப்பதுதான் பாதிக்கப்பட்டது. அந்த அளவிற்கு அவர் உடல் நலம் குன்றி மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு இருந்தார்கள். இன்னமும் மருத்துவ மனையில் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டே பல நிகழ்ச்சிகளில் அவர் கலந்துகொள்கிறார்கள். இங்கே வந்தது கூட நோக்க மருத்துவ மனையில் இருந்துதான் வந்திருப்பார் என்று எண்ணுகிறேன். இதை முடித்தவுடன் மீண்டும் மருத்துவ மனைக்குத் தான் செல்லுவார் என்று நினைக்கிறேன். அண்ணா அவர்களுடைய ஆரோக்கியம் அவர்களுக்கு மட்டும் இல்லை, நாட்டுக்கே மிகவும் அவசியமானது ஆகும். ஆண்டவன் அவர்களுக்கு நீண்ட ஆயுளையும் நல்ல ஆரோக்கியத்தையும் அளிக்க வேண்டும் என்று மனப்பூர்வமாகப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இந்தப் பட்ஜெட் விவாதத்தில் இந்தச் சபையில் பேசிய உறுப்பினர்கள் கணியமான முறையில் பேசினார்கள். அப்படிப் பேசியவர்களில் இரண்டு உறுப்பினர்களைத் தவிர மற்ற எல்லோருக்கும் என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டு அங்கத்தினர்கள் மட்டும் சற்றுக் கடுமையான வார்த்தைகளை உபயோகித்துப் பேசினார்கள். என் அப்படிப் பேசினார்கள் என்று ஆராய முற்பட்டால், ஒரு உறுப்பினர் அவருக்கு சட்டமன்ற அனுபவம் சற்றுக் குறைவு என்ற காரணத்தினால் தடுமறியிருக்கலாம். மற்றவர், அவர் அனுபவம் இருந்தும் கூட பேசினார்கள்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member will please speak on the Budget.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : இனியாவது சபையின் கணியம் உயரும் அளவிற்கு எல்லாரும் விவாதத்தில் பங்கு கொள்ள வேண்டும் என்பது நான் என்னுடைய வேண்டுகோளாகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நல்ல விதமாக இயங்கி வருகிறது என்று குறிப்பிட்டேன். இதை நான் சொல்லுகிறேன் என்பது மட்டும் இல்லை, மத்திய ஆட்சியிலுள்ள பொறுப்பு மிக்க அமைச்சர்கள் கூட வெளிப்படையாக இந்த ஆட்சியைப் பாராட்டிப் பேசியிருப்பதை நாம் கண்டோம். ஆனால் அத்துடன் ஒரு செய்தியையும் படித்தேன். மத்திய அமைச்சர்கள் வெளிப்படையாக அண்ணா அவர்களையும் அவர்களுடைய ஆட்சியைப் பற்றியும் பாராட்டுவதை உகந்தது அல்ல என்று அவர்களிடம் இங்கேயிருந்து ஒரு பிரதிபலிப்பு

8th March 1968] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

வம் சென்றதாகப் படித்தேன். அது எந்த அளவிற்குப் பண்பாடு இல்லாத போக்கு என்பதைச் சம்மந்தப்பட்ட உறுப்பினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மேன் : கனம் உறுப்பினர் இன்னமும் பட்ஜெட் விவாதத்திற்கே வரவில்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அடுத்தது பட்ஜெட்டான். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு முதல் அமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் சபையில் பேசியபோது ஒரு வாசகத்தைச் சொன்னார்கள். அது எனக்கு மிகவும் பிடித்ததாக இருந்தது. அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், “நாங்கள் மத்திய சர்க்கார் மீது குறை சொல்லிப் பேசுவதாக பலர் சொல்லுகிறார்கள். நமது மாநில அரசு காங்கிரஸ் அல்லாத அரசு என்பதால் மத்திய அரசு ஓர வஞ்சனை யோடு நடந்துகொள்ளுவதாக நாங்கள் குறைப்பட்டுக்கொள்ளுகிறோம் என்று சிலர் பேசுகிறார்கள். நாங்கள் அம்மாதிரி குறைப்பட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சுவிடலை. இன்னமும் சொல்லப்போனால் அவர்கள் மிகவும் பாசத் துடனும் அன்புடனும் அவர்கள் என்னுடனும் எங்களுடைய அரசுடனும் நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று பேசினார்கள்.” இப்படி அண்ணா சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்க்கட்சிகளில் உள்ளவர்கள் எதிர்பார்த்து இருக்க மாட்டார்கள். அண்ணாவின் பழகியவர்கள்தான் அதை எதிர்பார்த்து இருக்க முடியும். இது அண்ணா அவர்களிடம் சாதாரணமாக எதிர்பார்க்கக் கூடிய பேச்சுத்தான். அந்த அளவிற்கு பெருந்தன்மையும் பரந்த மனப் பான்மையும் கொண்டவர்கள் அவர்கள். அவர்கள் காட்டும் வழியைப் பின்பற்றி மற்றவர்களும் அந்தத் தன்மையைப் பெறவேண்டும் என்று அவர்களை எடுத்துக்காட்டாக வைப்பதுதான் என் பண்பான சமர்ப்பணம்.

இந்த விவாதத்தில் பேசிய என் நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் தியாகராஜன் அவர்கள் நேற்றுச் சொன்னார்கள், “இந்த பட்ஜெட் உபரி பட்ஜெட் என்று பலர் பாராட்டிப் பேசுவதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை” என்று. அதைக் குறைகூறிப் பேசினார்கள். அதற்காக அவர் கையாண்ட வாதம் விசித்திரமாக இருந்தது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் இரண்டு கோடி ரூபாய் மூன்று கோடி ரூபாய் என்று உபரியாக மிகுந்து போய் சில ஆண்டுகளில் ஐம்பது கோடி மிகுந்துவிட்டால் அதை என்ன செய்வது என்று கேட்டார். இப்போது நாட்டிலுள்ள சூழ்நிலை பணம் இல்லாது திட்டங்கள் படுத்தி இருக்கின்றனவா அல்லது திட்டம் இல்லாமல் பணம் முடங்கிக் கிடக்கின்றதா? ஒரு ஐம்பது கோடி ரூபாய் சேர்ந்து விட்டால் அதைச் செலவு செய்ய வழியா இல்லை? வழி காண முடியுமா? மத்திய சர்க்கார் சேலம் உருக்காலைக்குப் பணம் இல்லை என்று மறுத்து வருகிறார்கள். பணம் இருந்தால், நீங்கள் கொடுக்காவிட்டால் நாங்கள் செய்கிறோம் என்று சொல்லலாம். பணம் இருந்தால் பல திட்டங்களை நாமே நிறைவேற்றலாம். உபரி திட்டத்தினால் ஏதோ ஒரு பெரிய ஆபத்து வந்துவிடும் என்று பேசுவது முறையான பேச்சாக எனக்குப் படவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய பேச்சுக்களிலே இன்னும் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள் அலுவலகங்களில் காரியங்கள் துரிதமாக நடைபெறவில்லை, பெரும் அளவிற்கு தாமதமாகிறது என்று குறிப்பிட்டு சாதாரணமாக பத்து நாட்களில் ஆகவேண்டியதொரு பணி மூன்று மாதங்களாவது இழுத்துப் பறிக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த முறையை மாற்றி அமைக்கும்படி நேரடியாக ஒன்று அல்லது இரண்டு அதிகாரிகளிடம் சென்று ஒரு அலுவலக முடியக்கூடிய நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் பேசினார்கள். கருத்து நல்ல கருத்துத்தான். ஆனால் இதே கருத்தை இதற்கு முன்பு இருந்த ஆட்சியில் அவர் பேசியிருந்தால் பாராட்டியிருப்பேன். அலுவலகத்தில் இப்போது பின்பற்றப்படும் வழி முறைகள் இப்போது புதியதாகக் குவக்கப்பட்டது அல்ல. முந்தைய ஆட்சியாளர்கள் கடைப்பிடித்துவந்த வழி முறை தான் இப்போதும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்போதுமே அது பற்றி மூச்சுவிடாமல் இருந்துவிட்டு, இன்றைக்கு அது

[திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [8th March 1968]

குறை இது குறை என்று சொல்ல முற்பட்டால், இது மாயியார் உடைத்தால் மண்குடம், மருமகள் உடைத்தால் பொன் குடம் என்று சொல்லுவதைப் போலத்தான் இருக்கிறது.

அடுத்த கனம் உறுப்பினர் சேஷாத்திரி அவர்கள் பேசும்போது ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ்மொழி கட்டாய பாடமாகத் திணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று. அவர்களுடைய அந்த வாதத்தினை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. பல ஆண்டு களுக்கு முன்பு இந்தி கட்டாய பாடமாக இங்கே கொண்டுவந்து அது நம் மக்கள் மேலே திணிக்கப்பட்டது. பிறகு எதிர்ப்பின் காரணமாக அது வாய்ப்பு பெறப்பட்டது. ஆனால் நீண்ட காலமாக இங்கே ஆங்கிலம் கட்டாயப் பாடமாக இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. இப்போதும் இருந்து வருகிறது. இது தமிழ்நாடு. தமிழ் நாட்டிலே தமிழ் கட்டாய பாடமாக இல்லையென பதை ஒவ்வொருவரும் கவனிக்க வேண்டும். தமிழகத்தில் படிக்கக்கூடிய வர்கள் எல்லோரும் தமிழைப் படிக்கக் கூடிய வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் படிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய அவா. தமிழ்நாட்டில் உள்ள அனைவரும் தமிழைக் கட்டாய பாடமாகக் கற்க வேண்டிய வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. கட்டாய பாடமாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்றால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். இதற்கு சிக்கல்கள் இருந்தால் படிப்படியாக எல்லோரும் படிக்கக் கூடிய வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

3-40
p.m.

இங்கே பேசிய மாண்பு மிகு உறுப்பினர் ராமதாஸ் அவர்கள் படி அரிசித் திட்டத்தைக் குறைத்துப் பேசினார்கள். முடியும் என்றால் சொல்லுங்கள், முடியாது என்றால் முடியாது என்று சொல்லிவிடுங்கள் என்றார்கள்.

திரு. கே. ராமதாஸ்: இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது கருத்துக் கூற எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அதை மறந்துவிட்டு கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ அமைச்சரைப் போல நினைத்துக்கொண்டு கருத்துத் தெரிவிப்பது சரியல்ல.

திரு கே.எஸ். அப்துல் வகாப்: கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் உரிமைப் பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். உறுப்பினர் பேசுவதைப் பற்றிப் பேசு மற்ற படி அரிசித் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசிய சமயத்தில் இடம் இருக்கிறது. யாது என்று சொல்லுங்கள் என்று பேசினார்கள். எந்த அளவிலே பேசிக் கை விட்டுவிடுங்கள் என்று பேசினார்கள். இது நல்ல யோசனை அல்ல. வேண்டும். Destructive criticism ஆக இருக்கக் கூடாது. அது தவறு.

மிஸ்டர் சேர்மேன்: கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய Constructive criticism-ஐச் சொல்லலாம்.

திரு கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: இது மக்களுக்கு உருப்படியாக நன்மை அளிக்கக்கூடிய ஒரு திட்டம். மற்றவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று நினைத்து இதைக் கைவிட்டுவிடக் கூடாது என்று கனம் உறுப்பினர் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் ஆண்டுக்கு 2 அல் களுக்கும்கு விலைதிருக்கப்பட்டால் 5 அல்லது 6 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படலாம்.

இது பெரும் நஷ்டமாயிற்றே, இவ்வளவு நஷ்டத்தைத் தாங்கி கொள்ளவேண்டுமோ என்ற சந்தேகம் எழக்கூடும். இது சிறித்க்க வேண்டியது என்றுதான். நான் ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கேரளத்தில் அரிசி விலையாகத்தை அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொண்டு உள்ளார்கள். அதற்கு சப்ளிடி கொடுக்கிறது. இந்த

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [8th March 1968]

முறையிலே விலையைக் குறைத்து, நஷ்டப்பட்டு வினியோகிக்கின்றது. அதனால் 18 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதை அவர்கள் ஈடுசெய்கின்றார்கள். இதோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் நாம் இமக்கும் தொகை அவ்வளவு பெரியது அல்ல என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உண்மையிலே இது பெரிய திட்டம். மிக நல்ல திட்டம். இதை முடிந்த வரையில் மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு சிக்கனத்தை கடைப்பிடித்து வருகிறது. இதற்காகச் சில முயற்சிகளை எடுத்து இருக்கின்றது. இப்படிச் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தொகைகளை மிச்சப்படுத்த முடியும். சிறு துளி பெரு வள்ளம். ஆங்கிலத்திலே சொல்லுவார்கள் Beware of little spendings. A big ship can be sunk by a small leakage. அதுபோல சிறு சில்லரைகளை மிச்சப்படுத்துவதன் மூலம் பெரும் தொகையைச் சேர்க்கமுடியும். The peacock has got fine feather, but foul legs.

இப்படி பணம் மிச்சப்படுத்தும் நடவடிக்கையில் சிலர் வீட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். சிலர் ரிவர்ட் செய்யப்படுகின்றார்கள். இப்படிப் பட்ட நடவடிக்கைகள் மூலம் சிலர் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள் என்பது உண்மைதான். இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அதற்கான முயற்சி எடுக்கப்படவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம். ரிவர்ட் செய்வது என்பதற்கு பதிலாக பிரமோஷனை நிறுத்தி வைத்து விடவேண்டும். இதைத் தாமதப் படுத்துவதன் மூலம் ரிவர்ட் ஆவது நிறுத்தப்படும். ஒன்று இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு பிரமோஷனை நிறுத்தி வைக்கலாம். இதனால் வீட்டுக்கு அனுப்பப் படுவது தவிர்க்கப்படும். புதிய ரெக்டூர்மெண்ட் செய்தது நிறுத்தி வைப்பதன் மூலம் வேலையில் இருந்து வீட்டுக்கு அனுப்பப்படுவது தவிர்க்கப்படும். இந்த முறையிலே காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் சொல்ல விரும்பும் ஒரு பிரச்சினை, முஸ்லீம்களைப் பொறுத்த மட்டில் தமிழகத்தில் சென்ற ஆட்சியில் மிகவும் பிற்படுத்தப் பட்டார்கள். இந்த சபையிலேயே நான் அதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசி இருக்கிறேன். ஒரு எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். செக்ரட்டரியட்டில் இருக்கிற ஒரு செக்ரட்டரியில் ஒருவர் கூட முஸ்லீம் இல்லை. பல டிபார்ட்மெண்ட், பல செக்ரட்டரி இருக்கின்ற முஸ்லீம் இல்லை. ஆனால் ஒரு செக்ரட்டரி கூட முஸ்லீம் இல்லை. சமார் றனர். ஆனால் ஒரு செக்ரட்டரி கூட முஸ்லீம் இல்லை. 20 ஆண்டுகாலமாக செக்ரட்டரியாக ஒரு முஸ்லீம்கூட இல்லை. ஜாயினட் செக்ரட்டரியாக ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு முஸ்லீம் இருந்தார். ஆனால் செக்ரட்டரியாக திட்டம் இட்டு வைக்கப்படுவது இல்லை. இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொன்று சர்வீஸ் கமிஷனிலே முன்பு ஒரு முஸ்லீம் மெம்பர் இருந்தார். இப்பொழுது இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே இதிலும் நல்ல முயற்சி எடுத்து ஒரு மெம்பரைப் போட்டு, முஸ்லீம்களுக்கு நியாயம் செய்ய முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ஜாலாராம்: தலைவர் அவர்களே, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சிறிது உடல் நிலை சரி இல்லாமல் இருந்து மருத்துவ மனையில் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டு உள்ள நிலையில் இங்கு வந்துள்ளார்கள். அவரை மனமார் வாழ்த்தி வரவேற்கின்றேன். அவர் நீண்ட ஆயுளும் திடகாத்திரமும் பெற்று வாழ எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

புதிய அமைச்சரவை பதவி ஏற்று ஒரு வருடம் பூர்த்தி அடைந்த விட்டது. இன்று நமக்கு முன்னால் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் ஒரு வருட அரசாங்க நிர்வாகக்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[8th March 1968]

கணக்காகும். இந்த வருடத்தில் என்னென்ன நிகழ்த்த இருக்கிறோம், மேலும் அடுத்த வருடத்திற்கு என்ன என்ன நிகழ்த்த இருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளச் செய்வது தான் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். முதலமைச்சர் வரவு செலவுத் திட்ட உரை நிகழ்த்துகிற நேரத்தில் மத்திய அரசின் உறவைப் பற்றி அவர் பேசி இருப்பது நமக்கு எல்லாம் மன நிறைவு கொடுக்கிற ஒன்றாகும். மத்திய அரசு நமக்கு என்ன என்ன செய்யத் தவறியது, என்னென்ன செய்து இருக்க வேண்டும், அவைகளை நாம் வற்புறுத்திக் கேட்க வேண்டியவர்களாக உரையின் முதற் பகுதியில் பலபக்கங்களில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். கட்டக் கேட்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்று அவருடைய கார்டுகள் கட்சியின் சார்பாக அவருக்கு என்னுடைய உறுதி மொழியை நான் கொடுக்க கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் மாநில நிர்வாகத்திற்கும் மாநில மக்களின் நன்மைக்கும், மத்திய அரசிடமிருந்து அவர் கோரும் காரியங்களுக்கு எம்முடைய மனப்பூர்வமான ஆதரவும், முழு ஒத்துழைப்பும் உண்டு என்று அவருக்குத் திட்ட வட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஒன்று மட்டும்தான் சொல்லுகிறேன் இந்த நாட்டின் நன்மையை முன்னிட்டு எதைக் கேட்டாலும், எதைச் சொன்னாலும், எதைச் பேசினாலும் நம் மனதில் தேசத்தின் ஒற்றுமையும் பலம் குன்றாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது. ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும், அல்லது மாற்றுக் கட்சியாக இருந்தாலும், இந்த நாட்டின் பலம் குன்றாமல் இருக்க நாம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். சீனாவும், பாகிஸ்தானும், ஒரு புறம் பயமுறுத்திக் கொண்டு இருக்கின்றன. வேறு பல மாகாணங்களில் ஜனநாயகம் நிலைத்து இருக்குமா என்ற நிலையில் நான் எதிர் பார்க்கவில்லை சட்டசபையை வகுக்கின்றன. நேற்று வீட்டுக்குச் சென்று ரேடியோவைத் திருப்பினால் பஞ்சாப் சட்டசபை அந்த சபாநாயகரால் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒத்தி வைக்கப்பட்டு விட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டதாக செய்தி வருகிறது. திடீரென்று இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒத்தி வைத்து விட்டுப் போய் விட்டார்கள். இம்மாதிரி ஜனநாயகம் நாளுக்கு நாள் இந்த நிலைமையில் போய்க் கொண்டு இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் அரசாங்கம் நிலையாக ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இது மகிழ்ச்சிக்கூரிய ஒன்றாகும்.

8-50
p.m.

அவர் பேரில் நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் வந்தது என்பதற்காக இரண்டு மாதங்களுக்கு சபையை ஒத்திவைத்துவிட்டு போய்விட்டார். அங்கே "Constitutional dead-lock" ஏற்பட்டுவிட்டது. அவ்வாறான நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடம் இல்லாமல் நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் நிலையான, ஸ்திரமான அரசாங்கம் அமைத்து நன்றாக நடைபெற்று வருவது ஸ்திரமான நிறைவு கொடுக்க வல்லது. அத்துடன் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் இந்த சபைக்கு தலைவராக இருந்து சபையை நடத்தி வரும் நீங்கள் பிறருக்கு வழிகாட்டும் விதத்தில் அமைந்துள்ளது. மற்ற நிலை நாயகர்களும் உங்களைப் போன்ற ஆளுங்கட்சி, எதிர்க்கட்சி சபா வித்தியாசம் இல்லாமல் நல்ல நிலைமையில் நடப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

பொதுவாக ஜனநாயகம் செம்மையாக திறம்பட மாணல், எதிர்க்கட்சி நல்ல நிலைமையில் செயல்படவேண்டும். விருப்பு வறுப்புகளுக்கு ஆட்படாமல், பயம் இல்லாமல் ஆளுங்கட்சிக்கு இடித்துரைக்கக் கூடிய தன்மையில் ஆளுங்கட்சிக்கு ஆளுங்கட்சிக்கும் உறுதுணையாக இருக்கும் தான்.

"இடிக்குந் துணையாரை ஆள்வாரை யாரே
கெடுக்கும் தகையவார்".

[8th March 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

என்று வள்ளுவர் சொன்னது போல ஆளும் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் சரி, மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் சரி, பக்கத்தில் இருந்துகொண்டு அடிக்கடி இடித்துரைப்பவர்கள் இருந்தால், உண்மையில் அவர்கள் பலமிக்கவர்கள் ஆவார்கள். ஒரு காலத்திலும் யாரும் அவர்களை அசைக்க முடியாது. ஆகவே சட்ட மன்றத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இடித்துரைக்கிறார்கள் என்பதற்காக ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் கோபமோ, ஆத்திரமோ, படக்கூடாது. நமது நன்மைக்காக, மாநிலத்தின் நன்மைக்காக, ஆட்சியின் நன்மைக்காக சொல்லுகிறார்கள் என்று பொறுமையுடன் கேட்டு நடத்தப்படும் ஆட்சியை யாராலும் பலக்குறையாக ஆக்கமுடியாது; யாராலும் எந்த விதமாகவும் கெடுக்க முடியாது என்று சொல்லவில்லை, வள்ளுவர் கூறியிருப்பதை நினைவுபடுத்துகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலம், முழுக்க முழுக்க விவசாயமே பெருந்தொழிலாக இருந்துவந்த மாநிலம். கடந்த 10 வருட காலத்திற்குள்ளான தொழிற்சாலைகளில் ஓரளவுக்கு முன்னேற ஆரம்பித்துள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக கடந்த 4, 5 வருடங்களுக்குள்ளாக பல தொழில்கள் சென்னைக்குச் சுற்றிலும், மதுரையைச் சுற்றிலும், கோவையைச் சுற்றிலும் ஏற்பட்டுள்ளன. இப்போது தொழில் வளம் ஸ்தம்பிக்க ஆரம்பிக்க விட்டது. இங்கே மட்டுமல்ல, எல்லா மாநிலங்களிலும், தேசம் பூராவும், தொழில் வளம் ஸ்தம்பிக்க ஆரம்பித்துவிட்டது. அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் அரசாங்க நிர்வாகத்தின் காரணமாக தொழில்களுக்கு இடையூறுகள், கஷ்டங்கள் வராமல் பாதுகாப்பது நாட்டுக்கு நன்மை யானதாகும். வங்காளத்தில் புதிய அரசு, கூட்டணி அரசு ஏற்பட்டவுடன் அங்கிருந்த நிலைமையை பார்த்து பல தொழில் அதிபர்கள் சென்னைக்கு வரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். வந்தார்கள். வந்திருக்கிறார்கள். இங்கே வந்து தொழிலை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு அங்கே தொழில்களுக்கு நிம்மதி இல்லாதது தான் காரணம். பலாத்காரம் தாண்டவம் ஆடியது முக்கிய காரணம். நமது மாநிலத்தில் தொழில் அமைச்சரும் சரி, முதலமைச்சரும் சரி, இங்கே தொழில்களுக்கு மேற்கு வங்காளத்தில் ஏற்பட்டது போன்று சிறிதளவு இடையூறு ஏற்பட்டவுடனேயே எச்சரிக்கை விடுத்தனர். அந்த எச்சரிக்கையால், இங்கே ஆரம்பித்தில் தலைதூக்கிய, தொழில்களுக்கு ஏற்பட்ட இடையூறுகள் ஓரளவுக்கு அடக்கப்பட்டது. இருப்பினும் இன்னும் சில குறைகள் இருக்கின்றன. அவைகள் நமது மாநிலத்தையே பாதிக்கும் குறைகள். அவற்றையும் முதலமைச்சர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சரும், தொழிலாளர் அமைச்சரும் கவனித்து நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு குறைகள் ஏற்பட்டு, அக்குறைகளை பேசி தீர்த்துக்கொள்ள முயற்சித்து, பேச்சின் மூலம் தீர்க்க முடியவில்லை என்றவுடன் வேலை நிறுத்தம் ஏற்படுகிறது. வேலை நிறுத்தம் அமைதியான முறையில் நடைபெற்றால் நாம் ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டியதுதான். இரண்டு சங்கங்கள் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் ஒரு சங்கம் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறது. மற்றொரு சங்கம் வேலை நிறுத்தத்திற்கு எதிர்ப்பாக வேலைக்கு போகிறது. அப்போது தொழிலாளர்கள் பலாத்காரத்தில் இறங்கி அடிப்பது, வெட்டுவது, குத்துவது என்று ஆரம்பித்தால், அதை அரசாங்கம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கக்கூடாது. அமைதியான முறையில் வேலைநிறுத்தம் செய்தால் அதில் நமக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. சட்டத்தில் வேலை நிறுத்தத்திற்கு இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. வேலை நிறுத்தத்திற்கு அங்கோரம் அளிக்கப் பட்டுள்ளது. அப்படி இருக்கும்போது பலாத்காரத்தில் இறங்கி, வேலை நிறுத்தம் செய்பவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யாதவர்களை தாக்குவது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், அதனால் அரசாங்கத்துக்கு மட்டுமல்ல, மாநிலத்திற்கே கெட்ட பெயர் ஏற்படுகிறது. தொழில்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[8th March 1968]

வளர்ச்சி, தொழில் வளம் பாதிக்கப்படுகிறது. இதுதான் இன்றைக்கு நடந்து வருகிறது. முதலமைச்சருக்கு தெரிந்திருக்காது என்று நினைக்கின்றேன். தெரிந்திருந்தால், அவருடைய நல்ல பண்புக்கும் போக்குக்கும் இந்த மாதிரி விஷயங்களுக்கு இடம் கொடுத்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இது நடைபெற்றிருக்கிறது. மெட்டல் பாக்ஸ் கம்பெனியில் ஒரு தொழிற்சங்கம் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறது. இன்னொரு சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வேலை செய்யவேண்டுமென்று போகிறார்கள். சிம்சன் கம்பெனி, விம்கோ பாக்டரி ஆகியவற்றிலும் இதே நிலைமை. விம்கோ பாக்டரி அன்னிய நாட்டவர்களின் ஸ்தாபனம், இந்தியர்களின் ஸ்தாபனம் அல்ல. அன்னிய நாட்டிலிருந்து தொழில் செய்ய வந்தவர்களுக்கு நாம் பாதுகாப்பும், ஒத்துழைப்பும், வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இம்மாதிரியான இடைஞ்சல் ஏற்படுவதை பார்த்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. அதை தீர்த்து வைத்துவிட வேண்டும். தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அதை தீர்த்து வைக்கக்கூடாது என்ற எண்ணம் இருப்பதாக நான் சொல்லவில்லை. யாருக்கும் அம்மாதிரியான எண்ணம் இருக்கமுடியாது. வேலை நிறுத்தம் ஒரு மாதத்திற்கு மேலாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது ஆகவே அது மேலும் நீடிக்காமல் தீர்த்து வைக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியமானது அவசரமானதும் ஆகும். பலாத்காரத்தில் யார் ஈடுபட்டாலும் கண்டிப்பாக அரசாங்கம் அதை தடுத்திருந்த வேண்டும். போலீசுக்கு இவ்விஷயத்தில் கண்டிப்பான உத்தரவு முதலமைச்சர் அவர்கள் பிறப்பிக்க வேண்டும். அவைசியமாக தலையிட வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. யாராவது பலாத்காரத்தில் இறங்கினால் தடுத்து நிறுத்த அதிகாரம் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். துறைமுகத்தில் ஒரு வாரமாக வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. எந்தவிதமான பேச்சு வார்த்தையும் நடப்பதாகத் தெரியவில்லை. கப்பல் மூலம் ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்வது இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டேன். மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் திருச்சியில் ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்த சபையில் அங்கத்தினராக இருந்த திரு சோமசுந்தர ரெட்டியார் அவர்களுக்கு திருச்சியில் பஸ் போக்குவரத்து ஸ்தாபனம் ஒன்றிருக்கிறது. அந்த ஸ்தாபனத்தாரிடம் 15, 20 பஸ்கள் இருப்பதாக கேள்விப்பட்டேன். அங்கே இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் சங்கம் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்தாபனத்தார் ஒரு டிரைவரை வேலையிலிருந்து சஸ்பெண்டு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவை பீறி, அந்த டிரைவர் கம்பெனியின் உள்ளே போய் பலாத்காரமாக பஸ்ஸை எடுத்து வெளியே ஓட்ட ஆரம்பித்திருக்கிறார். முதலாளி தடுத்து நிறுத்தி பஸ்களை உள்ளே வைத்து கதவை அடைத்துவிட்டார். இரண்டு தினங்கள் கழித்து அரசாங்கம் அந்த ரூட்டில் பஸ் ஓட்டியதாக நமது நண்பர் திரு டி. கே. சுப்பையா நேற்றைய தினம் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்தார். தகராறை தீர்த்து வைக்க வேண்டிய அரசாங்கமே, அந்த ரூட்டில் பஸ்ஸை ஓட்டுகிறது என்று சொன்னால்.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அரசாங்க பஸ் அங்கே ஓடுகிற நிலைமை ஏற்பட்டதை நான் கேள்விப்பட்டவுடன், தலையிட்டு அரசாங்க பஸ்ஸை விடக்கூடாது என்று தடுத்து திரும்பப்பெறச் செய்துவிட்டேன் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : ஒரு நாள் ஓடியது. மறுநாள் நின்றுவிட்டது என்று சொன்னார்கள்.

10 தொழில் பெருக்கமும் சட்டம் அமைதியைப் பாதுகாக்கும் விஷயமும் ஒன்றுக்கு ஒன்று பிரிக்க முடியாதவை. பின்னிக் கொண்டுதான் இருக்கும். அண்மையில் மொழிப் பற்று சம்பந்தமாக தமிழ் நாட்டில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. மொழிப் பற்று வேண்டும். ஆனால் மொழிப் பித்தாக அது மாறிவிடக்கூடாது. அது பலாத்காரத்தில்

8th March 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

இறங்கச் செய்து பலவிதமான இன்னல்களை நமக்கு தோற்றுவித்து விடும். தமிழ்நாட்டின் பண்பாடுதான் ஓரளவுக்கு அவைகளை நிறுத்தி இப்போது ஒரு அமைதியான நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். ஆனால் ஏற்பட்டுவிட்ட நிலையால் ஏற்பட்ட பயம் இன்னும் தீர்ந்தபாடில்லை. மாணவர்கள் சினிமாக்கொட்டகையில் ஸ்டூடியோக்களில் மறியல் செய்கிறார்கள். இந்திப் படம் காட்க் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டையே அது மிகவும் பாதிக்கிறது. சென்னையில் உள்ள 16 ஸ்டூடியோக்களில் 8 ஸ்டூடியோக்களில் இந்திப் படங்களை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னையில் உற்பத்தியாகும் அந்தப் படங்கள் வடநாட்டில் டில்லி, பம்பாய், கான்பூர், கல்கத்தா போன்ற இடங்களில் காட்டப்படும். வடநாட்டில் அந்தப்படங்களை மறியல் செய்கிறார்கள் அந்த இந்தி படம் எடுக்கும் சென்னை ஸ்டூடியோக்களில் 5,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்கள் மறியல் செய்வதால் அந்த ஐயாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்து வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படும் நிலை இருக்கிறது. பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் ஒரு மகாநாட்டைக் கூட்டி விவாதித்து ஒரு அறிக்கை விட்டார். அது பாராட்டவேண்டிய விஷயம். 8-ம் தேதியிலிருந்து இந்திப்படம் தமிழ்நாட்டில் போடுவதற்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதாக தெரிவித்தார்கள். அத்துடன் நின்றிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஸ்டூடியோக்காரர்கள் மாணவர்களைக் கூப்பிட்டு பேசியிருக்கிறார்கள். அது தேவையில்லை. ஆனால் அவர்கள் அமைச்சர் சொன்னதன் பேரில்தான் அழைத்துப்போனோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போது இங்கே தயாரான படம் பம்பாயில் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. மீண்டும் மறியல் செய்யப்போவதாக அவர்கள் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். இது தமிழ்நாட்டிலேயே பாதிக்கக்கூடிய விஷயமாக இருப்பதால் முதலமைச்சர் இதில் தலையிட்டு அதற்கு முடிவு கட்ட வேண்டும். மாணவர் தலைவர் இந்திப் படம் போடலாம் என்று தெரிவித்ததன் காரணத்தாலோ என்னவோ தெரியவில்லை, அந்த தலைவர் ஐனார்த்தனம் என்பவர் என்று நினைக்கிறேன், அவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவந்து மாணவர்கள் விலக்கி யிருப்பதாக அறிகிறேன். அவரை நீக்கியதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் இந்தக் காரணத்தை வைத்து செய்திருக்கிறார்கள். அதை முதலமைச்சர் தலையிட்டு தீர்த்துவைக்க வேண்டும். பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் ஆஸ்பத்திரிக்கு அவர்களை அழைத்தாலும் ஏதேனும் செய்யாவிட்டால் ஐயாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படும். இல்லா விட்டால் ஸ்டூடியோக்காரர்கள் பம்பாய்க்குப் போய் அவற்றை விட்டால் ஸ்டூடியோக்காரர்கள் பம்பாய்க்குப் போய் அவற்றை தீர்மானிக்கும் நிலைமை வந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை கவனிக்கவேண்டும்.

பொதுவாக கிளர்ச்சிகள், துப்பாக்கிச் சூடுகள் ஏற்படுவதெல்லாம் யாரும் உத்தரவு போட்டு நடப்பதில்லை. அங்கங்கு ஏற்படுகிற சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்து தற்காப்புக்காக அதிகாரிகள் எடுக்கும் நடவடிக்கைகள்தான் துப்பாக்கிச் சூடுகள். துப்பாக்கிச் சூடே கூடாது என்று சொல்லி வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனது ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்கு பின் ஒருவருடத்திற்குள் மூன்று முறை துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்திருக்கின்றன. துரதிஷ்டமானது தான். சுடவேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு போட்டிருப்பார் என்று யாரும் நினைக்க முடியாது. எந்த அரசியல் கட்சியாக இருந்தாலும் பொறுப்பில்லாமல் இருக்கும்போது அரசாங்கத்தை நடத்தும் பொறுப்புள்ளவர்களால்தான் அவை ஏற்பட்டன என்று சொல்வது பொருத்தமல்ல என்பதை இப்போது.....

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கமே ஒரு திட்டத்தை; கொள்கையை, வலியுறுத்தி அதன் மீது மக்களை அடக்குவது என்பது வேறு, எதிர்பாராமல் ஏற்படுவது வேறு.

[8th March 1968]

திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் நடராஜன் அவர்கள் அரசாங்கமே கொள்கையை வைத்து கிளர்ச்சிகள் செய்வோரை சுட்டுத் தள்ளுங்கள் என்று உத்தரவு போட்டதாகக் கூறுகிறார். அது ஹிட்லர் போட்டிருக்கலாம். மற்றவர்கள் அப்படி செய்யமாட்டார்கள்.

திரு. என். வி. நடராசன் : காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இந்தி எதிர்ப்பில் உத்தரவு போட்டு 150 பேரை சுட்டிருப்பதை அதற்குள்ளதாக மறந்து கட்டுப் பேசுகிறீர்களே.

திரு. கே. ராஜாராம் : யாரும் அப்படிப் போட்டிருக்க மாட்டார்கள். அது பற்றிய ரிகார்டுகளைப் பார்த்தால் தெரியும். ஏந்தெந்த சந்தர்ப்பத்தில் தற்காப்புக்காக என்ன செய்யவேண்டுமோ அதை அதிகாரிகள் செய்திருப்பார்கள். மூன்று முறை துப்பாக்கி குடு ஒரு வருஷத்தில் நடந்தது என்றால் ஆட்சி நடத்துகிறவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் மனதைப் புண்படுத்தத்தான் செய்யும். மீண்டும் இம்மாதிரி துப்பாக்கிப் பிரயோகம் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்வதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.

அடுத்து தூத்துக்குடியில் ஆழ்கடல் துறைமுகம் இப்போது வேலை துரிதமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை அனுசரித்து செய்யவேண்டிய வேலையை மறந்துவிடாமல் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். உடனடியாக தூத்துக்குடியிலிருந்து புறப்படும் ரயில்வே லைன் பிராட்கேஜாக மாற்றப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பின்னால் நெருக்கடி. அனல் மின்சாரத் திட்டம் ஏற்கனவே தூத்துக்குடியில் வைக்கத் திட்டமிடப்பட்டது. அதை இன்னும் இரண்டு வருஷத்திற்குள் நடத்தித் தீரவேண்டும். அதை அனுசரித்து பல தொழில்களை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. தொழில் அதிபர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும்.

சேலம் உருக்காலை பற்றி முதலமைச்சர் உரையில் ஒரு பக்கம் பூராவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முடிவு என்ன என்பதை அதில் தெரிந்துகொள்வதற்கே முடியவில்லை. இதே சபையில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் தொழில் அமைச்சராக இருந்தபோது அன்பழகன் அவர்கள் இங்கே சேலம் உருக்காலையைப்பற்றிக் கேட்கும்போது உடனே பதில் சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்கார் மறுத்தால் எப்படியும் அதை நடத்துவோம் என்று தைரியமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தோடு நாம் சொல்லும் நிலைமை இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள், நான் சொன்னால் மத்திய அரசில் கேட்பார்கள் என்ற நிலைமையில் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அவர் சொன்னால் மத்திய அரசில் கேட்பார்கள் போலத்தான் தெரிகிறது. ஆகையால் மற்றவர்களை உடன் கொண்டு சேலம் உருக்காலையை நிறுவுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவசியமானால் நமது நிதியை வைத்து அல்லது கடன் வாங்கியாலும் போட்டு ஆரம்பிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : அதற்கு வாங்கிய 24 ஆயிரம் வக்கர் நிலம் என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. நாளாக ஆக அந்தப் பணத்திற்கு வட்டி கொடுக்கவேண்டும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் இந்த மார்ச்சோடு முடியும் வரவு செலவை அனுசரித்து புள்ளி விவரத்தை குறைக்காமல் போட்டிருந்தால் நான் எடுத்துப் பார்த்த அளவில் 22 கோடி ரூபாய் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கும். முக்கியமான சில செலவினங்களை மிகவும் கொஞ்சம் கூட ஈவு இரக்கமில்லாமல் குறைத்திருக்கிறார்கள் முதலமைச்சர் என்று சொல்லும்போது கவலை ஏற்படுகிறது. முக்கியமாக சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், கிராமிகளுக்கு நீர் வழங்கும் திட்டம், டிராக்டர்கள் வாடகைக்கு விரும்பும்

[8th March 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

திட்டம் இவற்றில் எல்லாம் பெரும் தொகை குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் சொல்லியதுபோல 22 கோடி ரூபாய் போன வருஷத்து புள்ளி விவரத்தை வைத்துப் பார்த்தால் குறையும். எப்படி என்றால் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலம் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு போன வருஷம் 608 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த வருஷம் 562 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டதில் 46 லட்சம் குறைந்திருக்கிறது. கிராம நீர் வழங்கும் திட்டத்திற்கு 210 லட்சம் டீன்டி ஒதுக்கப்பட்டது. இப்போது 162 லட்சம் ஒதுக்குவதால் 48 லட்சம் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மானியம் மட்டும் சொல்கிறேன். கடன் கொடுப்பது வேறு, அதை உறுதுணிபு மூலம் மாற்றிவிட்டார்கள். நில அடமான பாங்கிற்கு மாற்றிவிட்டார்கள். மானியம் கொடுப்பது மட்டும் நடப்பு வருடத்தில் 471 லட்சம். வரப்போகிற வருடத்திற்கு 240 லட்சம்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் 231 லட்சம் குறைவு. டிராக்டர் வாடகை கொள்முதல் 67 லட்சம் செய்யப்பட்டிருந்தது இப்போது ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டது. அந்த 67 லட்சம் காலியாகிவிட்டது. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு 414 லட்சம் இருந்ததை இப்போது 175 லட்சமாகக் விட்டார்கள். அதிலே 239 லட்சம் குறைவு. தவணை கொள்முதல் ஆயில் எஞ்சின், எலெக்ட்ரிக் மோட்டார் வாங்கிக் கொடுக்க 105 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இது பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம் கொடுத்து வந்ததை மாற்றி இப்போது நில அடமான பாங்கில் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்ள இந்த திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு நடப்பு வருடத்திற்கு 47 லட்சம் ஒதுக்கியிருந்தது, வரப்போகிற ஆண்டிற்கு 32 லட்சமாக குறைத்து விட்டார்கள். இதில் மட்டும் 15 லட்சம் குறைந்திருக்கிறது. பொதுப்பணித் துறைக்கு ரூ. 1,135 லட்சத்திற்கு, ரூ. 1,048 லட்சம்தான் கிடைத்தது. பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் திறமை வாய்ந்தவர் என்று கேள்வி, அவரும் கோட்டைவிட்டு விட்டார். இதில் 87 லட்சம் குறைவு. இதைத் தவிர மூலதனச் செலவு நடப்பு வருடத்தில் ரூ. 37 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இதில் ரூ. 14 கோடி குறைத்து ரூ. 23 கோடிதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டும் சேர்ந்து 22½ கோடி வரும். இதையெல்லாம் மாற்றி சரி செய்திருக்கிறார்கள். 22½ கோடி குறைவாக இருக்கிறது. அதை இந்த மாதிரி வெட்டி, செதுக்கி சரிக்கட்டியிருக்கிறார்கள், என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படி செய்கிற போது நகரங்களுக்கு போடப்பட்டிருக்கும் திட்டம் குறைக்கப்படவில்லை. அதிகமாகவே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்கள் முன்னேற்றுவதற்கான திட்டம்தான் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த பட்ஜெட் "அர்பன் ஓரியெண்டட் பட்ஜெட்" என்கிற படி நகர மக்களுக்கு அனுகூலம் செய்வதில் அக்கறை கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல நண்பர்கள் வரியெயில்லை என்று சொன்னது உண்மைதான். இதில் இல்லை தான். பெப்ரவரி மாதம் 20-ம் தேதி இந்த சபையிலேயே உட்கார்ந்து சுமார் 2, 3 கோடிக்கு வரிபோட அனுமதி அளித்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். 28-ம் தேதி பட்ஜெட் போடப் பட்டது. ஆகவே வரியே போடவில்லை என்று சொல்வது சரியில்லை. ஆனால் வரி போடுவதால் தவறு இல்லை. தேவைக்குத்தான் வரி போடுகிறோம். வரி போட்டால் அதற்காக கூக்குரல் போடுவதில் அர்த்தமில்லை. அது யாரிடமிருந்து வசூல் செய்யப்படுகிறது? அதை ஆலோசித்து தான் கூக்குரல் போடுவதும், சந்தோஷப்படுவதும் செய்யவேண்டும். வரியே போடவில்லை என்றால் பயப்படுகிறார்கள் என்று தான் அர்த்தம். கிராம மக்களுக்கு வசதி கிடைக்கவில்லை. கிணறு வெட்டுவதற்கு 475 லட்சம் கொடுத்து வந்ததை இப்போது 240 லட்சமாக குறைத்திருக்கிறார்கள்.

4-16
p.m

[8th March 1968]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கிணறுகள் முந்திய ஆண்டுகளில் வெட்டியிருப்பார்கள் அல்லவா?

திரு. கே. ராஜாராம் : ஆகவே உபரி பட்ஜெட் என்று சொல்லிக் கொண்டு செய்யவேண்டியதை செய்யாமல் செலவழிப்பதற்கு பாராட்ட ஒரு இடமும் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது மாநிலத்தில் தேசம் பூராவும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகி வருகிறது. எஞ்சினீயர்கள் பலரை அரசாங்க வேலையில் இருந்தவர்களை எல்லாம் வீட்டுக்குப் போகச் சொல்லிவிட்டோம். நல்லெண்ணெய்தான் கடன் வாங்கி படிக்க வைத்த பெற்றோர்கள் எல்லாம் என்ன செய்வார்கள்? 4 வருடங்களுக்கு முன்னால் எஞ்சினீயரிங் கல்லூரியில் கடைசி ஆண்டு படிக்கும்போதே உத்தியோகத்திற்கு உத்தரவு வந்துவிடும். பரிட்சை எழுதும்போதே உத்தரவு வந்துவிடும். இன்று நூற்றுக்கணக்கான எஞ்சினீயர்கள் சர்க்காரில் இருந்தவர்கள் வெளியே போய்விட்டார்கள். அவர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். மாணவர்களுக்கு இன்று ஒரு “ப்ரஸ்ட்ரேஷன்” ஏற்பட்டு இருக்கிறது. எதிர்காலம் என்னவாகுமோ, என்று பயந்து தான் கிராச்சியல்லாம் செய்கிறார்கள். உத்தியோகம் கிடைக்குமோ, இல்லையோ, பெற்றோர்களுக்கு என்ன பதில் சொல்வது, வேலையில்லா பிண்டாட்டம் ஏற்பட்டுவிடும் போல் இருக்கிறதே, இப்போதே பலருக்கு வேலையில்லையே என்ற எண்ணம் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தீர்த்து வைக்க அரசாங்கம் என்ன யோசனை செய்திருக்கிறது என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம். பட்ஜெட்டில் வழி ஏதேனும் சொல்லியிருக்கலாம். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க தீர்த்து வைக்க முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன யோசனை செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய மிகவும் ஆவலாக இருக்கிறேன்.

பொறியியல் கல்லூரி, பாலிடெக்னிக் மாணவர் பொறுக்குவதில் 30 சத வீதம் குறைக்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசிற்கு அந்த நோக்கமில்லை என்று நேற்று அடுத்த சபையில் தொழில் அமைச்சர் பேசியதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதை புனராலோசனை செய்ய வேண்டும். மீண்டும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை பெருக்கி விடக்கூடாது. படித்தவர்கள் கிராமத்திற்கு வந்தால் மாட்டிற்கு தண்ணீர் கூட காட்ட மாட்டேன், வைக்கோல் எடுத்துப் போட மாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகக் கூடுமானவரை.....

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் அமர்த்தப்பட்ட எஞ்சினீயர்களில் யாரையும் வேலையிலிருந்து நீக்கம் நிலைமை இப்போது ஏற்படவில்லை. ஆனால் நெய்வேலியில் இருக்கிற எஞ்சினீயர்கள் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டால் கல்பாக்கத்தில் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை அந்த நிலைமை இல்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். பி. இ. படித்த யாரையும் போகச் சொல்லவில்லை. நிச்சயமாகத் தெரியும். எல். சி. இ., எல். எம். இ., எல். இ. இ., என்ற “கோர்ஸ்” செய்தவர்கள் 50 பேரை போகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு டெபுடேஷன் வந்தபோது அவர்களையே சந்தித்து பேசியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்களை ஏற்ற வேலையில் வைக்க வேண்டுமென்ற அளவில் இப்போது பொறியாளருக்கு இந்த அரசின் மூலம் தகவல் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

8th March 1968]

திரு. கே. ராஜாராம் : மிக்க மகிழ்ச்சி, இது தற்காலிகமாக தீர்த்து வைக்கும் விஷயம். ஆனால் அடுத்த வருடம் ஜூன் மாதம் இன்னும் படித்து விட்டு வரப்போகிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை என்ன வாகிறது? அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியுமா? அதற்கொரு நல்ல யோசனை வேண்டும். ஏற்கனவே தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியது மிகவும் மனதை கவர்ந்தது. கிண்டியில் ஒரு ஸ்தாபனத்தில் போய் பேசியிருக்கிறார். ஹிந்து பத்திரிகையில் பார்த்தேன். நல்ல யோசனை. அம்மாதிரி அவர்களுக்கு தனிப்பட்ட நிலைமையில் ஏதாவது எஞ்சினீயரிங் தொழில் அவர்களே செய்ய பயிற்சி கொடுப்பது மட்டுமல்ல. மூலதனத்தையும் அவர்களுக்கு கொடுக்கலாம். ஏதேனும், 2,000, 3,000, 4,000 என்று அவர்களுக்கு கொடுத்து அவர்களே சொந்தமாக பட்டறை ஆரம்பித்து தொழில் செய்ய நாம் முயற்சி செய்யவேண்டும். படிப்பவர்களுக்கு அரசாங்கம் படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்கத்தான் அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. உத்தியோகம் கொடுக்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாற்ற வேண்டும். அரசாங்கமும் மற்ற எல்லோரும் சேர்ந்து முயற்சி செய்ய வேண்டும். படிக்கவும், அறிவைப் பெருக்கவும், விற்பனைகளாக்கவும், டெக்னீஷியன் களாக்கவும், பாக்டர்களைக்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உத்தியோகம் கொடுப்பது என்பது வேறு விஷயம் என்பதை மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளும்படி நாமே செய்ய வேண்டும். அதற்கு தகுந்தபடி பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். தொழில் செய்ய உதவ நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்ய வேண்டும். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதை அனுசரித்து திட்டம் தீட்ட வேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டில் இடம் பெறவில்லை என்றாலும், துணை மானிய கோரிக்கையில் கொண்டு வரலாம். இந்த சபை அதன் உதவியைக் கொடுக்கும். படித்தவர்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தீர்த்து வைக்கும் எந்த முயற்சியை அரசாங்கம் எடுத்தாலும் அதற்கு முழு ஒத்துழைப்பையும் எல்லா தரப்பினரும் கொடுப்பார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எஞ்சினீயரிங் கல்லூரியில் 30 சதவீதம் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற மாதிரி, படித்த ஆசிரியர்கள், ஹைபர் கிரேடு, செக்ஸ்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். பி. டிக்கு ரொம்பவும் டிமாண்டு இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதைக் குறைக்க வேண்டும். சினியர் பேசிக் டிரெயினிங்கை குறைப்பது நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். படித்தவர்கள் மத்தியில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கும் நமது மொழிக் கொள்கைக்கும் நிறைய தொடர்பு இருக்கிறது. இரு மொழிக் கொள்கை அதாவது ஆங்கிலமும், தமிழும் நாம் சொல்லிக்கொடுப்போம். அதிலும் தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, தமிழ் பயிற்சி மொழியாகவும், ஆங்கிலம் மொழியாக கொடுத்து, தமிழ் பயிற்சி மொழியாகவும் கொண்டு இந்த மட்டும் படிக்கலாம் என்ற கருத்தை கொள்கையாகக் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் வகுத்திருக்கிறது. அதை அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்டியில் பட்டமளிப்பு விழாவில் பேசும்போது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்.

பட்டம் அளிப்பு விழாவில் பேசும்போது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இம்மாதிரி பேசியிருக்கிறார்கள். “ஆங்கிலத்துக்கான இடத்தை எல்லா வகையிலும் பெற்றுக்கொள்ளும் முழு உரிமை தமிழ் மொழிக்குத்தான் உண்டேயல்லாமல் இந்தி மொழிக்கு இம்மியளவும் இல்லை; சுருங்கச் சொன்னால் தமிழகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பாணவ மாணவியரும் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் வல்லுனர் களாகவே இருக்க வேண்டும். இஷ்டப்பட்டவர்கள் தம் தம் விருப்பத்துக்கு இணங்க வேறு எத்தனை மொழியை வேண்டுமானாலும் படித்துக்கொள்ளலாம் என்பதுதான் மொழியைப்பற்றிய அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகும்.” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை மறுத்துப் பேசுவதற்கு இடம் இல்லை. காரணம் இது, மெட்ரஸ் இன்பர்மேஷனில் வந்த விஷயம், ஆகவே தனிப்பட்டவர்கள் வேறு

[திரு. கே. ராஜசாமி]

[8th March 1968

மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளுவதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இல்லை என்பதை கல்வியமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கை இதுதான் என்று சொல்லி தெளிவுபடுத்தியதற்காக என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் எப்படி தனிப்பட்டவர்கள் படித்துக்கொள்ளுவது என்பதுதான் பிரச்சனையாக வருகிறது. புகழாக வகுப்பில் தமிழும் ஆங்கிலமும் படிக்கிறார்கள். ஸைன்சிஸ்தம் படிக்கவேண்டும் அல்லது கன்னடம் படிக்கவேண்டும் அல்லது மலையாளம் படிக்க வேண்டும் அல்லது தெலுங்கோ அல்லது இந்தியோ படிக்க வேண்டும் என்று இருபத்தைந்து மாணவர்கள் விரும்புவார்களா இல் அவர்களுக்கு அந்த வகுப்பில் அந்த மொழியைக் கற்றுக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய அரசாங்கம் கடமைப்பட்டு இருக்கிறது என்று எண்ணுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய உதவியை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். இதைப் பற்றி தெளிவுபட முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டுவிட்டால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும். நான் நம்புகிறேன். கல்வியமைச்சர் அவர்கள் பல கேள்விகளுக்குப் பதில் வர்கள் இருந்தால் அந்த வகுப்பில் அவர்கள் இஷ்டப்படும் பாடத்தை, மொழியைப் போதிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய அரசாங்கம் பின் வாங்காது என்று உறுதியளித்ததாகத்தான் நான் கொள்ளுகிறேன். இதைப் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமது உரையில் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்து வேலை வாய்ப்பு சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் படித்துத்தேறி பட்டம்பெறும் அனைவருக்கும் நமது மாநிலத்தில் படித்துத்தேறி என்பது இயலாத காரியம். பிற மாநிலங்களுக்குச்சென்றுதான் அவர்களில் ஒரு பகுதியினர் வேலை தேடிக்கொள்ள வேண்டும். இன்றும் தமிழகத் திலிருந்து பட்டம் பெற்று ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் டெல்லி சென்ற ரியட்டில் பணிபுரிகிறார்கள். மரீலை சமார்நாலரை மணிகுச்சு என்று எந்தால் குறைந்தது ஐம்பதிலுமீரம் பேர் வெளியே வருகிறார்கள் என்றால் அவர்களில் சமார் 15 ஆயிரம் அல்லது 20 ஆயிரம் பேர் தமிழர்களாக இருப்பதைப் பார்க்கலாம். இதே நீங்கள் யோசித்துப் சரி, வேறு மாநிலங்களின் தலைமைச் செயலகங்களில் பாரக்கலாம். ஆங்கில அறிவு அவர்களுக்கு நன்றாக இருப்பதாலேயே அவர்களுக்கு அங்கே வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்றன. எனவே தமிழ்தான் போதனு மட்டும் ஆங்கிலத்தைச் சொல்லிக்கொடுப்பது என்றால் என்ன ஏற்படும் என்பதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஐந்தாம் வகுப்பு முதல் பட்டம் பெற்று முடியும் வரையில் ஆங்கிலத்திலேயே படித்து இருந்தால்கூட அவர்கள் நல்ல முறையில் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதற்குத் திறையுகிறார்கள். சரளமாக வருவது இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் பிரஷைகளுக்கு நாம் நன்மையைச் செய்கிறோமோ என்பது சிந்தனைக்குரிய விஷயம். பமப்ில் சிறந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் அறிவாற்றலில், ஆங்கில அறிவில் சிறந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் அறிவாற்றலில், மாநிலத்தில் உள்ளவர்களுக்கு வேறு மாநிலங்களில் வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுகின்றன. அண்டை மாநிலத்திலுள்ள கோரத்தைச் சார்ந்த வர்கள் நல்ல அறிவாற்றல் உடையவர்களாக இருந்தாலும் நமக்குள்ள இருக்கிற யோக்கியதாமசங்கலத்தான் தமிழ் நாட்டை நமக்குள்ள களுக்கு, முதல் டுடம் கொடுக்கிறார்கள். அந்த நிலைமை மாறிவிடக் கூடாது. ஆங்கிலத்தில் சிறந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக இருக்கட்டும் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அதே நேரத்தில் விரும்புபதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். எவ்வளவு பிள்ளைகள் விரும்பிச் சேருகிறார்களோ அவ்வளவு பேருக்கும் அத்தகைய வாய்ப்பு

8th March 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

பிணைக் கொடுத்துத்தான் தீரவேண்டும். அதோடு யாராவது கண்ணடமோ, தெலுங்கோ அல்லது இந்தியோ அன்றி வேறு இந்திய மொழியையோ கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு வகுப்பில் உள்ள 25 மாணவர்களுக்குக் குறையாமல் இருப்பத்தினைத் தெரிவிப்பார்களானால் அவர்களுக்கு அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொடுக்க அரசு கடமைப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையும் இதுதான் என்று நாள் கருதுகிறேன். இப்படிச் செய்தால்தான் எதிர் காலத்தில் நமது மாநிலத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினை ஒழிக்க முடியும். நமது மாநிலத்தில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் பிற மாநிலங்களுக்குச் சென்று பிழைக்க வேண்டிய நிலையை உத்தேசித்துத் தான், சொந்த பிழைப்பை முன்னிட்டுத்தான் இந்தியையும் படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் படித்த இளைஞர்கள் தமிழகத்தில் சுமார் அரை லட்சம் பேர் பள்ளிக்கூடங்களிலிருந்து கல்லூரிகளிலிருந்தும் வெளிவருகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் அவ்வளவு பேரும் தமிழகத்திலேயே வேலை வாய்ப்புகளைப் பெறுவது என்பது கடினம். அவர்களில் குறைந்தது பத்தாயிரம் பேரோ அல்லது இருபதாயிரம் பேரோ பிற மாநிலங்களுக்குச் சென்றுதான் வேலை வாய்ப்பு களைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பிற மாநிலங்களுக்குச் செல்வ விரும்பிப் பழைப்பவர்கள் இந்தியையும் படிக்கவேண்டும் என்று விரும்புவதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும்? இத்தித் திணிப்பை எதிர்க்கிறோம். எந்த அரசியல் கட்சியும் திணிப்பை விருப்பமில்லை. ஆனால் விரும்பிக் கற்கவேண்டும் என்று மாணவர்கள் முன் வந்தால் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யவேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஊராட்சிகளையும் ஊராட்சி ஒன்றிப்புகளையும் பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சபைமுன்பு வைக்க விரும்புகிறேன். இன்றுள்ள நிலையில் ஊராட்சிகளும் ஊராட்சி ஒன்றிப்புகளும் நிதி நிலைக் குறைவு காரணமாக எதுவும் செய்ய இயலாத நிலையில் அவைகள் உபபடியே ஸ்தலத்திக்குப் போயிருக்கின்றன. அந்த நிலைக்கு அரசாங்கத்தாள் முழுப் பொறுப்பு என்று சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1957-ஆம் ஆண்டிலே 1958-ஆம் ஆண்டு புதிய பஞ்சாயத்து சட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பு அந்தச் சட்டத்தை அனுபரித்து நிறைவேற்றுவதற்காக ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியில் எஸ். ராமஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள், வி. கே. பழனிச்சாமி கௌண்டர் அவர்கள், வி. கே. இராமஸ்வாமி முதலியார் அவர்கள் கொண்ட குழு ஒன்றினை அமைத்து அவர்கள் மாநிலம் முழுதும் சுற்றுப்பயணம் செய்து மாட்டக் கலெக்டர்களைக் கண்டு பேசி அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை அறிந்து, இங்கே தலைமை செயலகத்திலும் உள்ள பல குறிப்புகளைப் பார்த்து ஆராய்ந்து ஒரு சில சிபாரிசுகளைச் செய்தார்கள். அந்த சிபாரிசு களின் அடிப்படையில் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த நிதி அவர்களுகுப் போதவில்லை. எப்படி நமது மாநில அரசைப் பொருத்த வையில் 70 கோடி ரூபாய், 80 கோடி ரூபாய் என்று இருந்த காலத்தில் இல்லாத அளவிற்குப் இப்பேது 230 கோடி ரூபாய் வருவாயிருந்தும் மத்திய அரசிடம் பணம் போதவில்லை என்று கூறி நிதிக் கமிஷனை அமைத்துச் சார்ந்தோமோ அந்தமாதிரி பஞ்சாயத்துக்கள் சார்ந்தோர் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுடைய இந்த அபாங்கத்தையும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பஞ்சாயத்து நிதிக்கே பரிசீலனைக் குழு ஒன்றினை—பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கமிஷன் ஒன்றினை இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் அனுப்பப்பட்டவர்களை நியமித்து, பஞ்சாயத்துக்கள் இன்னம் திறம்பட இயங்குவதற்கு வேண்டிய நிதி உதவிகளை அளிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்பும் நிதி பற்றுக்குறையினால் மிகவும் ஸ்ரமப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுக்கு வேண்டிய நிதியைப் பெருக்குவதற்கு என்னென்ன

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[8th March 1968]

செய்யலாம் என்று யோசனை சொல்லுவதற்கு அப்படி ஒரு நிதிக்கமிஷன், பஞ்சாயத்து நிதிக்கமிஷன் நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறான். இப்படி ஒரு கமிஷனை நியமிப்பதில் கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை. அப்படி ஒரு கமிஷனை நியமித்து அவர்கள் ஆறுமாதக் காலத்தில் தங்கள் அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டால், தக்க யோசனையும் சிபாரிசுகளையும் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லு வார்கள்.

அதேமாதிரி பஞ்சாயத்துக்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் தங்களுக்கு உள்ள வசூலைய பெருக்கிக் கொள்ளுவதற்காக சில செலவுகளைச் செய்ய சட்டத்தில் இடம் கொடுத்து கொடுத்து இருக்கின்றோம். “ரெம்யூனட்டிவ் எக்ஸ்பெண்டிச்சர்” என்று சொல்லுவார்கள். மார்க்கெட்டுகளைக் கட்டுவது, பேருந்து நிலைங்களைக் கட்டுவது போன்ற சிலவகைச் செய்து தங்கள் வருவாய் பஞ்சாயத்துகளும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் பெருக்கிக் கொள்ள வாய்ப்புகளை உண்டாக்கிக் கொடுத்து இருக்கின்றோம். ஆனால் அவைகளுக்கு நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக எது ஒன்றையும் செய்ய முடியவில்லை. அரசு வசூல்தானம் அவைகளுக்குப் போதிய உதவியளிக்க முடியவில்லை. இந்த நிலையைச் சமாளிப்பதற்காக, மத்திய சர்க்கார் நியத்த கமிட்டி ஒன்று இங்கு ஒரு சிபாரிசைச் செய்து இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியில் ஸ்ரீமான் ஸந்தானம் அவர்களும் பல்வந்தராய் மேதா அவர்களும் நானும் அங்கத்தினர்களாக இருந்தோம். அந்தச் சிபாரிசில் “ஸ்பெஷல் டிராபெரரி” என்ற ஒரு சிறு பாங்கியை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அரசாங்கம், ஒரு இரண்டு கேடி ரூபாய் மூலதனத்துடன் அதை ஆரம்பிக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துக்களும் அதில் தங்கள் பணத்தினைப் போட்டு வேண்டும். அந்தப் பாங்கியிலிருந்து பஞ்சாயத்துக் களும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளுவதற்கான செலவுகளுக்கான தொகையை மட்டும் கட்டுகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்தல் பஞ்சாயத்துக்களும் யூனியன்களும் தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அடுத்து சாலைகள் பஞ்சாயத்துக்களின் பராமரிப்பில் இருப்பது பற்றி இரண்டு வருவாதகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று பஞ்சாயத்துக்களின் நிதி நிலையை பார்க்கும்போது சாலை பராமரிப்பைப் பற்றி அவர்களால் நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியவில்லை. எனவே பஸ் டுரேவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட சாலைகள் அனைத்தையும் அரசாங்கமே எடுத்த நிதி நிலை அறிக்கையில் உள்ளபடி பார்த்தால் 300 மைல்களுக்கான மைலுக்கு பராமரிப்புச் செலவு ஏறக்குறைய 5,100 ரூபாய் ஆகிறது. முன்னூறு மைல்களுக்கு என்று பார்க்கும்போது ஏராளமான பணம் தேவைப்படும். இங்கும் 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு, 300 மைல் என்று பார்க்கும்போது ஒரு யூனியனுக்கு ஆறு பர்லாங்கு கூட வரவில்லை. மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 300 மைல் தூரத்தை 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் வகுப்பது என்பது இல்லை. இந்த 300 மைல்களை வைத்துக்கொண்டு இருக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் 50 அல்லது 60 யூனியன்கள்தான். முன்பு 250 ஆக இருந்ததை நாம் 300 ஆக ஆக்கியிருக்கிறோம் என்பதையும் கணம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருக்கும்போதும் இதே போல கண்டித்துத்தான் பேசினேன்.

(Thiru N. V. Natarajan in the Chair)

முந்தைய அரசாங்கம் 250 மைல் என்று வைத்து இருந்தது. இந்த அரசாங்கம் 300, 350 மைல் என்று வைத்து இருக்கிறது. இதைத் தாராளமாகச் செய்யுங்கள். கொஞ்சம் அதிகமாகக் கூட்டுங்கள். ஒரு

[8th March 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு $\frac{1}{4}$ மைல் $\frac{3}{4}$ மைல் என்று பிரித்துக் கொடுக்கா தீர்கள். செய்வதை தாராளமாகச் செய்யுங்கள். இவ்வே ஒன்றும் குறைவு வைக்காதீர்கள்.

பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் முதலமைச்சரின் நிபந்தனை நிதிக்கும், உலக தமிழ் மாநாட்டிற்கும் பணம் கொடுத்தார்கள். இதனை சட்டப் பிரச்சனை எழுகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆக்ட் 139(4) விதியின்படி பஞ்சாயத்துகள் முன் அனுமதி இல்லாமல் பணம் செலவு செய்யக் கூடாது. முன்பு நேரு நிதிக்கு நிதி கொடுத்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டாலாம். ஆனால் அப்போது முன்பு இருந்த அரசாங்கம் இதற்கு என்று ஒரு உத்தரவைப்போட்டு இருந்தது. இது மாதிரி ஒரு உத்தரவைப் போட்டு விடுங்கள். இல்லாவிட்டால் பின்னால் தாராள வரும். சிக்-ல் வரும். அதனால் ஒரு ஆடரைப் போட்டு விடுங்கள் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 1957-ம் வருடம் அக் டோபர் மாதம் நமது ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களும் கலந்துகொண்டு ஒரு மாநாடு நடந்தது. அந்த மாநாட்டிலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவு அதிலே கலந்து கொண்ட பஞ்சாயத்து தலைவர்களையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும் மிகவும் கவனித்து விட்டது. அந்த மாநாட்டிலே பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றினார்கள். அந்தத் தீர்மானங்களை ஆரம்பித்து அவற்றில் பணச் செலவு இல்லாத தீர்மானங்களை அமுல் செய்வதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பிரைமரி ஹெல்த சென்டர் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் துவக்க வேண்டும். எல்லா கிராமங்களிலும் பிரைமரி ஹெல்த சென்டர் வைத்து கிராம மக்கள் நன்மை அடைய செய்ய வேண்டும் பிரைமரி ஹெல்த சென்டர் அமைக்க பணம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தடியாக திரு. முருகேசு முதலியார் ரிபோர்ட் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதை நன்றாகப் படித்துப் பார்த்தேன். முதலமைச்சர் அவர்களின் முன்னிலையில் உட்கார்ந்து விவாதித்தோம். சர்வகட்சித் தலைவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அந்த அறிக்கையிலே தவறான புள்ளி விவரங்கள் சேர்க்கப்பட்டு, அவற்றின் அடிப்படையிலே, அவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு, சில விவரங்கள் குறிப்பிட்டு இருப்பது எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. பஞ்சாயத்து யூனியன் சிப்பந்திகளுக்குச் செலவுப்பது மொத்த வரமானத்திலே 36 சத விசதம் என்று அதிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அதை குறைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே அரசு ஏற்பாடு செய்ய இருந்தது. ஆனால் இந்த புள்ளி விவரம் சரியாகத் தயாரிக்கப்படவில்லை என்பது எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. மொத்தம் 11 சத விசதம் தான் செலவு செய்யப்படுகிறது என்று விளக்கக் கூறப்பட்டது. அதனால் அந்த ரிப்போர்ட்டை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. ஆனால் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அந்த சிபாரிசு என்ன என்றால் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு ஓர்க்ஷாப் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பது. இப்படி ஒரு ஓர்க்ஷாப் ஒன்றை ஏற்படுத்தினால் அது அங்கு இருக்கக்கூடிய பட்டிசெட் அயில் இன்ஜின்கள், டிராக்டர்கள் ஆகியவற்றை ரிப்பேர் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று கூறப்பட்டு இருக்கிறது. இது மிக நல்ல யோசனை. இதை ஏற்றுக்கொண்டு மற்ற வற்றைத் தள்ளிவிட வேண்டும் என அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

படி அரிசித் திட்டத்தைப் பற்றி பலவிதமாக கருத்துக்கள் கூறப் பட்டன. காரசாரமான விவாதம் நடைபெற்றது. படி அரிசித் திட்டத்தைப் பற்றி தேர்தல் அறிக்கையிலே ஒன்றும் கூறவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் தேர்தல் சமயத்தில் பல கூட்டங்களில் இதைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : வால்போஸ்டர் போட்டோம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தேர்தல் சமயத்திலே எத்தனை யா சொல்லு கிறோம். ஆனால் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டோம் என்பதற்காகச் செய்தார்கள், அதனால் ஓரளவுக்கு சென்னைக்கும்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[8th March 1968]

கோயம்புத்தூருக்கும் செய்து இருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு மட்டும் ஏன் இல்லை என்று மற்ற ஊர்க்காரர்களை கேட்கிறார்கள். இது நியாயமானது. இதிலே தவறு ஒன்று முதலமைச்சரைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு இதைக் கேட்கும் போது கோபம் வருகிறது. அவர்கள் இப்படிக்கோபித்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்வதில்லை. It is but natural அவருக்குச் சலபத் திலே கோபம் வருவதில்லை. மற்றவர்களுக்கு அப்படி இருக்க முடிவ தில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: கேட்கிற முறையிலே கேட்டால். ஏன் கோபப்படுவார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம்: அமைச்சர் என்றால் அப்படிக்கேட்கத்தான் செய்வார்கள். அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் பொறுத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். கோபப்படுவதில் அர்த்தம் இல்லை.

திரு. எஸ். முத்து: படி அரிசித் திட்டம் எல்லா இடங்களுக்கும் போட வேண்டும் என்றால் மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து உதவி வாங்கிக் கொடுங்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம்: ஆகவே போடுவதற்குப் பண வசதி இல்லை. இந்தத் திட்டத்தை கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். 10, 20 கோடி ஆகும். ஆனால் பணத்தைப் பார்த்து இதைச் செய்யக்கூடாது. ஒரு நல்ல திட்டம் என்றால் எல்லா இடங்களுக்கும், எல்லோருக்கும் நன்மை கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். சொல்வதைச் செய்வது நல்லது. சொல்லாமல் இருக்க வேண்டும் ஒன்றைச் சொல்லி விட்டால் அதிலே நிற்க வேண்டும்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: கனம் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் படி அரிசித் திட்டத்தை வரவேற்கிறார்களா என்பதைத் தயவுசெய்து விளக்க மாகத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: நங்கள் என்ன சொன்னாலும் இதிலே முடிவு செய்ய வேண்டியவர்கள் அமைச்சர்கள்தான். அரசாங்கம் தான் முடிவு செய்ய வேண்டுமே தவிர எங்களுக்கு அந்த அதிகாரம் இல்லை. இருந்தாலும் உள்ளவற்றை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்பதனால் எடுத்துச் சொல்கிறோம். ஒரு ஊருக்கு போட்டுவிட்டு மற்ற இடங்களுக்கு இல்லை நகரங்களுக்கு மட்டும் போட்டுவிட்டு கிராமங்களுக்கு இல்லை என்றால், கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்யவில்லை, செய்யத் தயாராய் இல்லை என்பதுதான் அர்த்தம்.

4-40 நாங்கள் சொன்னால் உடனே காங்கிரசுக்காரன் ஒரு படி அரிசி வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டான் என்ற உங்களுடைய பிரசாரத்திற்கு நான் டி.ம. இடம் கொடுக்க விரும்பவில்லை. முடிவு செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு என்னுடைய கட்சிக்கு இருக்கிறது. நாங்கள் எங்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டத்தைச் சொல்லுகிறோம். கிராமங்களில் குடிக்க தண்ணீர் வசதி இல்லை, ஆஸ்பத்திரிகளில் மருந்து கிடையாது. இம்மாதிரி இருக்கும்போதே, நப்பூட்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கிய பணத்தில் முக்கால் பங்குதான் வரும் ஆண்டுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அவ்வாறு குறைத்ததால் தான் நீங்கள் பட்ஜெட்டை கிரிட்ட முடிந்திருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டை தயாரிக்க முதலமைச்சர் அவர்கள் 10, 15 நாட்கள் தூங்காமல் இருந்திருக்க வேண்டும். திருப்பி திருப்பி ஆராய்ச்சி செய்து, யார் தலையில் கை வைக்கலாம் என்று சிந்தித்து, இறுதியில் கிராமத்தான் தலையில் கை வைக்கலாம் (புரர்கள். அம்மாதிரி கை வைக்கப்பட்டுள்ள தலையில் கை வைத்திருக்கி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்விஷயம் குறித்து முடிவு செய்யுங்கள், துரித ரூபாய், 10 கோடி ரூபாய் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 8 கோடி (சப்சிடி) கொடுப்பதற்காக கிராம மக்களை கஷ்டப்படும் நிலையில் வைக்க வேண்டாம். மத்திய அரசு கூட கோதுமைக்கும் அரிசிக்கும் சப்சிடி கொடுத்துக்கொண்டிருந்ததைச் சென்ற மாதத்திலிருந்து நிறுத்தி

[8th March 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

கிட்டீர்கள். நாம் மட்டும் ஏன் கொடுக்கவேண்டும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இவற்றை எல்லாம் மீறி, மான்யம் கொடுக்கத்தான் வேண்டும் என்றால் நாங்கள் என்ன செய்யமுடியும்? கிராம மக்களுக்கும் கொடுங்கள், பணத்தை எங்கிருந்தாவது கொண்டு வந்து கொடுங்கள். காங்கிரசுக் காரர்கள் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள் என்று பழி பேர்ம வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு வகையில் உணவு அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். எனக்கு நிலம் இல்லை, செங்கற்பட்டில் இன்ன கிராமத்தில் என்னுடைய நண்பருக்கு நிலம் இருக்கிறது. அவரிடமிருந்து 10 மூட்டை அரிசி எனக்கு சாப்பாட் டிற்கு வரங்கிக்கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பெர்மிட் கொடுங்கள் என்று கேட்டு மனுப்போட்டால், சப்ளை அதிகாரிகள் 24 மணி நேரத்தில் பெர்மிட் கொடுக்கிறார்கள். சென்னையில் அரிசி தட்டுப்பாடு இல்லாமல் இருப்ப தற்கு இது ஒரு முக்கிய காரணம். சட்ட விரோதமாக கொண்டு வரு வதைத் தடுப்பதுடன், இந்த மாதிரியான பெர்மிட்டுகளை இன்னும் தாராள மாகக் கொடுத்து, நெல்லூர் அரிசியும் வரும்படி செய்யுங்கள். நகரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு மலிவு விலையில் அரிசி கிடைக்கச் செய்வதற்காக, கிரா மத்தில் உள்ளவர்கள் அத்தியாவசிய தேவைகளைக் குறைத்து செய்ய வேண்டுமா என்பதைத்தான் சிந்திக்கச் சொல்லுகிறேன். கிராமத்தில் உள்ள தொழிலாளிகளை பார்க்கின்றபோது, நகரத்தில் உள்ள தொழி லாளர்கள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன முடிவு எடுக்கவேண்டுமோ அதை அவர் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். ஆனால் இவற்றையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அரசு போக்குவரத்து பற்றி ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் அவர்கள் அமைச்ச ராக இருந்தபோது, 2, 3 வருடங்களாக இப்போக்குவரத்தில் நஷ்டம் இருந்து கொண்டிருந்தது, இந்த நஷ்டத்தைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் ஆட்சி மாறிற்று. திராவிட முன்னேற்ற கழக ஆட்சி ஏற்பட்டு, அமைச்சர்களில் கொஞ்சம் முனைப்பும் வேகமும் கொண்ட, சுறுசுறுப்பான அமைச்சராகிய பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் இப்போக்குவரத்து துறையின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். இனிமேல் நஷ்டம் வரந்து, நல்ல காலம் நமது மாநிலத்திற்கு ஏற்பட்டு விட்டது என்று எண்ணினோம். ஆனால் வரவு செலவு திட்டத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தால், 1966-67-ல் 57 லட்சம்தான் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருடத்தில் 60 லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நமது பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் கிட்டி லும் “அண்ணா” போய்விட்டாரே தவிர “தம்பியாக” வர முடியவில்லை. அமைச்சர் என்ன செய்ய முடியும்? நேற்று அவரிடம் நான் தனியாக பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, எங்கே குறை இருக்கிறது, எங்கே விஷப் பல் இருக்கிறது என்பதை புரிந்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நான் அறிந்து கொண்டேன். எனவே தயவு தாட்சண்யம் பாராமல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால்தான் நஷ்டத்தைத் தவிர்க்க முடியும் என்று அவர் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார். அடுத்த வருடத்திலாவது 60 லட்சம் நஷ்டம் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ல் நஷ்டம் குறைந்து லாபம் வரும் என்று அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதை ஏன் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிடவில்லை என பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: எதிர் காலத்தில் நஷ்டம் போய் லாபம் வரும் என்று அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அப்படியே ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கின்றார்கள். எதிர் காலத்தில் நீங்கள் லாபத்தை சம்பாதித்துக் கொடுங்கள். உங்களை பாராட்டிப் பேசுகிறேன். இப்போது பாராட்டுவதற்கு இல்லை இந்த இனத்தில் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[8th March 1968]

அடுத்தபடியாக நண்பர் தியாகராசன் அவர்கள், ஜில்லா போர்டு தலைவராக இருந்த தம்முடைய அனுபவத்தின் பேரில் சில விஷயங்களைத் தெரிவித்தார்கள். அதை மீண்டும் நான் சொல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் எண்ணினேன். ஆனால் இன்று முதலமைச்சர் அவர்கள் மன்றத்திற்கு வந்திருப்பதால் ஒரு நிமிடம் அதற்காக ஆனாலும் பரவாயில்லை என்று எண்ணி சொல்ல விரும்புகிறேன். ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் அரசாங்கத்திற்கு சில சிபார்சுகள் எழுதியனுப்பினால், அந்த பைல்கள் எதற்காக நமது செக்ரடேரியட்டில் இருக்கிற கீழ்தர எழுத்தர், மேல் தர எழுத்தர் ஆகியவர்களிடம் போக வேண்டும் என்பது எனக்கு எழுதி வைத்து, அது மேல்தர எழுத்தர், சூப்பிரண்டு, உதவி செக்ரடரி, டிபுடி செக்ரடரி, ஆகியவர்களால் பார்க்கப்பட்டு செக்ரடரிக்கு வரவேண்டும் என்பது நூற்றாண்டு காலமாக இருந்துவரும் பழைய முறை, ரெட் அனுப்பும் பைல் கீழே போகாமல் செக்ரடரியோடு நின்று, செக்ரடரி அமைச்சரிடம் காட்டவேண்டும். அதுதான் ரெட் டேபிசத்தை ஒழிக்க நல்ல வழி. அதே மாதிரி ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபிசர் பைல் எழுதியனுப்பி பார்க்கவேண்டும். இது போன்ற நல்ல சீர்திருத்தங்களைச் செய்யப்போவதாக தெரிவிக்கப்பட்டதே தவிர, செய்ததாகத் தெரியவில்லை. நல்ல முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டுள்ள நமது முதலமைச்சர் அவர்களும், முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெரிய அதிகாரிகளிடமிருந்து வருகிற டைல் எழுத்தர்களிடம் போக வேண்டாம். வேண்டுமானால், அவர்களை நேரில் அழைத்து கலந்துகொண்டு செய்து சிவப்பு நாடா முறையை ஒழிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து மதுரை பல்கலைக் கழகத்தின் நடைமுறை செலவிற்கு இவ்வாண்டு 8 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சென்னை பல்கலைக் கழகத்தோடு அதை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. மதுரை பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கின்ற தொகை போதாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தத் தொகையை அதிகரித்துக்கொடுக்க முடியுமா, அவசியம் தானா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கதர் விற்பனையில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதுடன், கதர் இலாக்காவும் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்றாலும், அமைச்சர்களும் கதரை சற்று ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். போதுமான ஆதரவு ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்களுக்கு வந்துக்கொள்ளுகிறேன். அரிசன இலாக்கா அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் கோவையில் பேசும்போது அவர் இலாக்காவைச் சேர்ந்த அலுவலர்களுக்கு கைத்தறித் துணியை வாங்கப் போவதாகத் தெரிவித்துள்ளார். நான் அவரை கேட்க விரும்புகிறேன். கதர் என்றால் கைத்தறி இல்லாமல் என்ன? முழுக்க முழுக்க முதல் நம்பர் கைத்தறி கதர். அதை வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு, மில்லில் கையால் நூற்று நெசவு செய்யும் துணிக்கு மட்டும் கைத்தறி என்று சொன்னால் என்ன நூலை வைத்து நெசவு செய்யப்படும் துணியை அரசாங்கம் பணத்தைப் போட்டு வாங்கி உற்சாகப்படுத்துவதை விட அரசாங்கமே உற்பத்தி செய்கிற கதரை வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு நில அடமான பாங்கு மூலமாக கடன் விவியோகித் தால்தான் நாங்கள் பணம் கொடுப்போம் என்று ரிசர்வ் பாங்கில் சொல்லி விட்டார்கள். ஆகையால் அதற்கேற்ப ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று

[8th March 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

முதலமைச்சர் அறிக்கையில் இருக்கிறது. வேறு வழியில்லாவிட்டால் நில அடமான பாங்கு கடன் கொடுக்கும் முறையை அடியோடு மாற்றியமைக்க வேண்டும். நில அடமான பாங்குக்கு விவசாயி மனு போட்டால் அவர்கள் கடன் வாங்குவதற்கு ஒரு வருஷமாகிறது. அதற்குள்ளாக லோன் லாபஸ் ஆகிவிடுகிறது. ஆகையால் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் நில அடமான பாங்கியின் நடைமுறை என்ன என்று தெரிந்து உடனுக்குடன் கடன்கள் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனரிடமிருந்து மனு போட்டால் ஒரு வாரத்திற்குள் பணம் பெறும் நிலை இருந்தது. அதில்லாமல் விவசாயிகள் தமது வேலையை, தோட்டத்தை விட்டு நில அடமான பாங்குக்கு அலைந்து ஆட்களை சிபார்சு பிடித்து கடன் வாங்குவது என்றால் அது அவர்களைக் கஷ்டப்படுத்துவதாகத்தான் இருக்கும். ஆகையால் ரிசர்வ் பாங்கானது நமக்கு தவறான வழியைக் காட்டுகிறது என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதை மாற்றி நல்ல வழி வகுக்கப்படவேண்டும். கடன் மனுக்களை விவசாயிகள் எப்போதும் போல கமிஷனரிடமே கொடுக்கச் சொல்லலாம். அதற்குப் பின் கமிஷனர் நில அடமான பாங்கிலிருந்து கடனை வாங்கி விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கும் ஏற்பாடு சர்க்கார் செய்யவேண்டும்.

கேள்வி நேரத்தின் போது ஒன்று கேட்டேன். நமது வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே பிளானுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தஸ்தாவேஜுகளில் இரண்டு நில நீர் வருவாய்க் குழுக்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஐக்கிய நாட்டு ஸ்தாபனம் 93 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு திட்டம் தீட்டி அதற்கு நாம் ரூ. 48 லட்சம் கொடுப்பது என்று இருக்கிறது. ஐ. நா. ஸ்தாபனம் 45 லட்சம் உதவி செய்கிறது. ஆகையால் 93 லட்சம் செலவில் காவிரி கீழ்முக பகுதியில் மட்டும் அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து நீர் நிலைகளைக் கண்டுபிடிக்க ஏப்ரல் முதல் ஜூன் வரையில் செலவழிக்க ரூ. 4½ லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கடந்த வருஷத்தில் 5½ லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதைப்போல செங்கற்பட்டு, கோவை, திருச்சி ஜில்லா, வைகைப்படுகைப் பகுதி, ராமநாதபுரம் ஜில்லா, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஜில்லாக்களில் நில நீர் ஆய்வு செய்வதற்காக அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருக்கும் திரு. ஜோசப் என்பவர் தலைமையில் இருக்கும் குழு ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு நப்பு வருஷத்தில் 13-87 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நல்ல ஏற்பாடு. துரிதமாக இதற்கான ஏற்பாடு செய்து தண்ணீருக்கு கஷ்டப்பட்டு விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஐந்தாறு வருஷமாக செய்த முயற்சி இப்போது தான் பலன் அளிக்க வந்திருக்கிறது. அதை துரிதப்படுத்தி சீக்கிரம் கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர் எத்திராஜுலு கேட்டுக்கொண்ட மாதிரி உருக்கமான ஒரு விஷயத்தைக் கேள்வியாக நானும் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாய வருமான வரி பொறுக்குக் கமிட்டியில் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஸ்போர்ட்ஸ் மேன் ஸ்பிரிட்டில் அடிக்கடி சிலவற்றைச் சொல்வதுபோல ஒன்று சொன்னார்கள். அதுவும் உடனே சொன்னார்கள். நீங்கள் கேட்டதையெல்லாம் ஒப்புக்கொண்டேன் என்று ஒரே வார்த்தையில் சொன்னார். செலக்ட் கமிட்டியில் அப்படிச் சொன்னார்கள். அத்துடன் நான் சொல்வதையும் நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று திருப்பிக் கேட்டார்கள். நாங்களும் என்ன இருக்கப்போகிறது என்று தெரியாமலே ஒப்புக்கொண்டுவிட்டோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வரம் கேட்பதைப் போல.

திரு. கே. ராஜாராம் : அவர், இப்போது இருக்கும் வருமான வரியை மூன்று மடங்கு உயர்த்தினாலும் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் கணக்கு மட்டும் கேட்காமல் இருந்தால் போதும் என்று ஆயிரம் பேர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு மகஜர் தந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அதற்கு இரண்டு மடங்கு மேல் வேண்டாமென்று சொன்னோம். அதற்கு மேலும் பேசுவது போல பேசி கடைசியில் 2½ மடங்கு கொடுக்கலாம் என்று ஒப்புக்கொண்டோம். ஆனால் இப்போது கணக்குப் போட்டுப்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[8th March 1968]

பார்க்கும்போது 20 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் நான்கு மடங்குக்கு மேல் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. 30 ஏக்கர் உள்ளவர் மூன்று மடங்குக்கு மேல் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. முதலமைச்சர் கொடுத்த வாக்குறுதி காப்பாற்றப்பட வேண்டும். எந்த வகையிலும் இடைஞ்சல் இல்லாமல் பழைய வரியில் 2½ மடங்குக்கு மேல் விவசாயிகள் செலுத்தும் நிலைமையில்லாமல் இருக்க வசதி செய்து தரவேண்டும். இப்போது 25-ம் தேதி கூடும் கூட்டத்திலாவது திருத்த பிரேரணை அதற்காகக் கொண்டுவர வேண்டும். வரி வசூல் செய்யும்போது நான்கு மடங்கு ஐந்து மடங்கு வாங்கினால் முதலமைச்சரின் வார்த்தைக்குப் பங்கம் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்து அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 30 ஏக்கர் உள்ளவர் முன்பு ரூ. 108.75 கட்டினார் என்றால் இப்போது 308.37 கட்டவேண்டியிருக்கிறது. 20 ஏக்கர் உள்ளவர் முன்பு 33.75 கட்டினால் இப்போது 140.57 செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் இது நான்கு மடங்குக்கு மேல் வருகிறது. 12½ ஏக்கர் தள்ளுபடி என்பது இப்போது 7½ என்று ஆகிறது. அதைப் பார்க்கவேண்டும்.

பாடசாலைகளில் இலவசக் கல்வி உயர்நிலைப் பள்ளி வரையில் கொடுத்திருக்கிறோம். மிக்க மகிழ்ச்சி. இந்த அரசாங்கம் அதை மேற்கொண்டிருப்பதற்கு பாராட்டுகள். அதைப் போல பி.யு.சிக்கு இலவசக் கல்வி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டோம். அதைக் கவனிப்பதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைத் துரிதமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஸ்பெஷல் பீசாக முன்பு இரண்டு, மூன்று அல்லது ஐந்து ரூபாய்தான் செலுத்துவார்கள். இப்போது ரூ. 15 வரையில் வசூல் பண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதைக் கண்டு இலவசக் கல்வியின் கிராமங்களில் அவர் போகும்போது கூட அவரிடம் ஏழைகள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி உடனே அங்கே நடந்த பொதுக்கூட்டத் தில் கூட பேசியிருக்கிறார். பதினாந்து ரூபாய் கட்டவேண்டியிருந்தால் இலவசக் கல்வி கொடுத்ததே பொய்யாகிவிடும் போலிருக்கிறதே என்றும் அதை உடனே அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்றும் பேசியிருக்கிறார்கள். அதைக் கல்வி அமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பி.பகல்
5-00

நகர நிலவரி சம்பந்தமாக நான் கோர்ட்டில் கேஸ் இருப்பதால் அதன் மெரிட்டைப் பற்றி பேச விரும்பவில்லை. நண்பர் ராமதாஸ் அவர்கள் சொல்கிற மாதிரி பெரிய மனது பண்ணி கைவிட்டு விட்டால் நல்லதுதான். இடத்தில் இருப்பதற்கு ஐயாயிரம் இன்னொரு இடத்திற்கு 10 ஆயிரம் என்று தவறான மதிப்பு போடுவதை விட ஏற்கெனவே நகரசபை அரசாங்கத்தின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டதான இருக்கிறது. நகரசபையில் பிராக்டத்தின் கண்ட்ரோலில் வைத்து சரியாக நிர்ணயிக்கும்படி செய்யவேண்டும். அரசாங்கத்துக்கு செலுத்தவேண்டுமென்று போட்டால் சிரமமே இல்லை. நாம் போடும் வரி அது. அதை அவர்களே வசூல் செய்து, அரசாங்கங் களுக்குக் கொடுப்பது என்பதுதான். ஆகவே இந்த வரியே இல்லாமல் போய் விட்டால் அது ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, நகரங்களில் குடி தண்ணீர் வசதிக்காக ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டது 65-வது வருடத்தில். அந்தத் திட்டத்தில் பல பெரிய பஞ்சாயத்துக்கள் திருமங்கலம் உட்பட சேர்ந்திருந்தது. 67 நவம்பரில் அதை மாற்றியமைத்துவிட்டார்கள். அதில் திருமங்கலம் போய்விட்டது. அதை அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னேன். அவர்களும் குறித்துக்கொண்டு இதைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுவது அமைச்சர் அவர்கள் திருமங்கலத்தில் முன்சீப் கோர்ட்டுக்கு வேறு இடம் நிர்ணயித்துவிட்டு ஆஸ்பத்திரிக்கு இட வசதி பெற்றுக் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். ஊர் மக்கள் எல்லோரும் அந்த

[8th March 1968]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

இடத்தைப் பாராட்டி ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கூடிய சீக்கிரம் புதிய கட்டிடம் கட்டி முடித்து முன்சீப் கோர்ட்டை காலி செய்து அந்த இடத்தை சுகாதார அமைச்சரின் இலாகாவிற்கு மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆட்சி மொழிப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஒரு வழி கண்டு பிடிக்க வேண்டியது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைவர் காமாக் அவர்களை நேரில் சந்திப்பேன் என்று 20-ம் தேதியோ அல்லது 21-ம் தேதியோ சொன்னார். மறு நாளை காமாக் அவரைப் போய் சந்தித்தார். எங்களுக்கு மட்டுமல்ல. மாநிலம் பூராவிற்கும் ஒரு நம்பிக்கை ஊட்டியது. அவர்கள் வெளியிட்ட அறிக்கை எல்லோருக்கும் நம்பிக்கை ஊட்டியது. ஆனால் மறுநாளை மற்றொரு அறிக்கை மற்றொரு தலைவரோடு சேர்ந்து முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்டது எங்களுக்கு எல்லாம் பீதியை உண்டாக்கிவிட்டது. மத்திய அரசாங்கம் நமது கட்சியிருக்கிறது என்ற கலிம்க்கக்கூடிய நிலையில் மத்திய அரசை நடத்தும் கட்சியிருக்கிறது என்ற வார்த்தை தான் திகிலை உண்டு பண்ணியது. அதைப் பற்றியெல்லாம் எவ்வளவோ பேசவேண்டுமென்று எண்ணினேன். அதற்குமுன் நேற்றையதினம் 6-ம் தேதியன்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அடுத்த சபை யில் பேசிய வார்த்தை மீண்டும் அந்த பீதியையும், பயத்தையும் போக்கி மாநிலத்தில் ஒரு நல்ல நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணக்கூடிய அளவில் மத்திய அரசுடன் சுமுகமான உறவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் அறிவித்தது மிகவும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய விஷயம். அந்த உறவை மேலும் மேலும் பலம் அடைய செய்ய வேண்டும். நமது மாநிலத்தின் நன்மைக்காக அவர் மத்திய அரசுடன் சுமுகமான உறவை கித்துக்கொள்ள வேண்டும். தலைவர் காமாக் அவர் உபயோகித்துக்கொள்ள அதற்கு தலைவர் காமாக் அவர் போன்றவர்களை அவர் உபயோகித்துக்கொள்ள வேண்டும். முதலமைச்சருடன் நேரில் பேசியபோது செய்ய முன் வந்திருக்கிறார். முதலமைச்சருடன் நேரில் பேசியபோது கூட தெரிவித்திருக்கிறார். அவரை உபயோகித்துக்கொண்டு நன்மைக்காக அரசாங்கத்தை எந்த வகையில் நமது மாநிலத்தின் அளவிற்கு உபயோகப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது அரசாங்க விருந்தினர் மாளிகைக்கு முன் லை ஒரு பள்ளம் ஒரு வருடமாக தோண்டிக் கிடக்கிறது. அதைப் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பார்க்கவேண்டும். பள்ளப்பாரத் தில் குடிசையும் போட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு இந்த அவை முன்னால் வைக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் மிக நல்ல கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன நேரத் தில் நான் இங்கேயிருப்பதற்கு இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு உள்ளபடியே வருந்துகிறேன். ஆனால் நான் இருந்த இடத்திலிருந்தே அவர்கள் எல்லாம் பேசிய கருத்துக்களை தருவித்து படித்து அவைகளால் மிகுந்த பயனைப் பெற்றுக்கொண்டேன். அதிலும் இன்றையதினம் நம்முடைய எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் நல்ல முறையில் பல நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பல வருடங்கள் ஆளும் கட்சியாக இருந்தவர்கள் எதிர்க் கட்சியாக ஒரு தடவை அமர்ந்தால் என்ன பலன் கிடைக்கும் என்பது அவரின் பேச்சிலிருந்து நன்கு புலனாகிறது. நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த காலத் தில் ஆண்ட அனுபவம் எங்களுக்கு இல்லாத காரணத்தால் நாங்கள் எடுத்துச் சொன்ன சில வகையான குற்றச்சாட்டுகளைப்போல அல்லாமல், அவர்கள், இன்னின்ன காரியங்களை இன்னின்னபடி செய்யவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர் கருத்துக்களைத் திட்டவாட்டமாக தெரிவிக்க வேண்டுமென்று பல இடங்களில் வற்புறுத்தினார்கள். ஜனநாயகம் நடைபெறுகின்ற நாட்டில் ஆளும் கட்சி பல விஷயங்களில் திட்டவாட்டமாகத் தெரிவிப்பதை மற்றவர்கள் தவறான வழிகளில் எடுத்துக்கொள்ளுமாட் டார்கள் என்ற உறுதிப்பாடு இருக்குமானால் திட்டவாட்டமாக தெரிவிக்கலாம்.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[8th March 1968]

பிரிவுகளுக்கு இருக்க வேண்டிய விளக்கங்கள், அவற்றை எப்படி நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது போன்ற விஷயங்களையெல்லாம் அவர்கள் தமது உரையில் மிகத் தெளிவாக, விளக்கமாக குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவ்வளவு தெளிவாக எடுத்துக் கூறி விட்டமையால், நான் அவற்றை மீண்டும் எடுத்துப் பேசவேண்டும் என்று விரும்பவில்லை. நான் சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணியிருந்த பல கருத்துக்கள் அவர்களுடைய உரையில் இடம் பெற்று இருப்பது கண்டு உண்மையிலேயே மிகக் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இருந்தும், அவருடைய உரையில் ஒரே ஒருவார்த்தை தான் எனக்கு மிக்க வருத்தத்தைக் கொடுத்தது. “நான் மறுபடியும் இந்த அவைக்கு வருவதாக இல்லை” என்று சொன்னது எனக்கு மிகவும் வருத்தத்தைக் கொடுத்தது. கட்டாயம் அவர் இந்த அவையில் எடுத்துச் சொல்லப்படும் கருத்துக்களின் மேம்பாட்டுக்காக; பல ஆண்டு காலம் அவர் இந்த அவையில் வீற்றிருந்து (அங்கத்தினர்களின் மகிழ்ச்சி மிக்க கையொலி) அனுபவமிக்க அவர்தம் நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் நமக்குத் தரவேண்டும் என்று நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் இந்த அவையில் வீற்றிருக்கும் பாலசுப்பிரமணிய ஸ்வர் அவர்களும் டாக்டர் (லக்ஷ்மணன்லாமி முதலியார்) அவர்களும், நம் முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் ஆங்கிலத்தின் அவசியம் பற்றி உருக்கமாக எடுத்துரைத்ததை, மிக மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். என் என்றால் அவர்கள் எல்லாம் ஆங்கில மொழி புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது என்றும், ஆங்கில மொழியைப் புறக்கணிப்பது தேசியக் கடமைகளில் ஒன்று, என்றும், பலர் பேசியதைக் கேட்டும் மிகவும் வருத்தப் பட்டவர்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆங்கிலம் இல்லாமல் பஸ்காரியங்களை நல்ல முறையில் நடத்த முடியாது என்று சொல்லி, “நீங்கள் தமிழ்ப் பற்று காரணமாக ஆங்கிலத்தைப் புறக்கணித்துவிடாதீர்கள்” என்று எனக்கு அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லும் போது, நான், உள்ள படியே ஒரு பத்து அல்லது பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நமது தமிழகத்தில் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு நேர்மாறான கருத்து பரவாமல் இருந்து இருக்குமானால் இன்றைய தினம் ஆங்கிலத்தின் தரம் இந்த அளவிற்கு வீழ்ச்சியுற்று இருக்காது என்பதை, எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது நண்பர் சொன்னார்கள், என்ன படித்தாலும் கூட இன்றைய தினம் ஆங்கிலத்திலே தவறுகத்தானே பேசுகிறார்கள் என்று ஆனால் நல்ல முறையில் ஆங்கிலத்தில் பேசினாலே அவர்கள் எல்லாம் எல்லாம் இருந்தன. ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடங்கள் அனைத்தும் அறிவே அகற்றப்பட்டுவிட வேண்டும் என்று பொது மேடைகளில் வலியுறுத்தப் பட்ட காலமெல்லாம் இருந்தது. நல்லவேளையாக விஷ ஜந்துக்கள் எதோ போல ஆங்கிலமே கூடாது என்றும், ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும் என்று பேசுகிறவர்கள் தேசத் துரோகிகள் என்றும் கருதிக் கொண்டு இருப்பவர்கள் இந்தியாவிலே எதோ இரண்டொரு மூலைகளில் இருந்து கொண்டு குரல் கொடுக்கிறார்களே தவிர நாடு முழுவதும் அப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் பரவாமல் இருப்பது நல்ல காலம்தான். எனவே இன்றையதினம் நாடு முழுவதும் ஆங்கிலத்தின் அவசியம் பற்றி ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தமிழ் பாட மொழியும், பயிற்சி மொழியுமானால் ஆங்கில பல்லைக் கழகத் துணைவேந்தர்களையும், கல்வி நிபுணர்களையும் கலந்து பேசி தக்க முறையில் ஆங்கில அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காக இந்த அரசு தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் இந்த அவையில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் அவர்கள் சொன்னார்கள், “மொழிப் பிரச்சனை யில், அதைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு எங்கள் தலைவர் காமாசரோடு நீங்கள் கலந்து பேசினீர்கள், மகிழ்ச்சி யடைந்தோம். ஆனால் மறுநாள் ராஜாஜ் அவர்களோடு கலந்து பேசினீர்கள், அதில் கொஞ்சம் பதி ஏற்பட்டது. பிறகு விளக்கத்தை அளித்தார்கள், அந்தப் பீதி நீங்கிவிட்டது” என்று இப்போது நான் சொல்லப் போகிறதைக்கேட்டு அவர்கள் திருக்கிப்

th March 1968] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

விடக்கூடாது. இந்த மொழிப் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட வேண்டுமானால், நான் காமராஜை மட்டும் சந்தித்து போதாது, ராஜாஜியை மட்டும் சந்தித்து போதாது. காமராஜரும் ராஜாஜியும் சந்திக்க வேண்டும். ஒருவரை நீக்கிவிட்டு இன்னொருவரை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு இந்த மொழிப் பிரச்சனையை தீர்த்துவிடலாம் என்று கருதுவதைவிட ராஜாஜி அவர்களும் காமராஜர் அவர்களும் கலந்து பேசுவது மிகமிகத் தேவை. சொல்லப் போனால் எனக்கும் ராஜாஜிக்கும் இருக்கக்கூடிய தொடர்பைவிட காமராஜருக்கும் ராஜாஜிக்கும் இருக்கும் தொடர்புதான் பலஆண்டுகளுக்கு முந்தையது. அதிலும் நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் ராஜாஜி அவர்களுக்கும் உள்ள உறவு எப்படிப்பட்டது என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே அவரே முன்னித்து நின்று, நான் எப்படி காமராஜரை ஒரு நாளும் ராஜாஜியை ஒரு நாளும் பார்த்தேனோ அதே போல அவர் ஒரு நாள் காமராஜரிடம் பேசிவிட்டு மறுநாள் ராஜாஜியிடம் பேசிவிட்டு, ஒரு நாள் ராஜாஜிக்குப் பேரையும் பேச்சுச் செய்து நான்காவது நாள் மூன்றாவது நாள் இரண்டு பேரையும் பேச்சுச் செய்து நான்காவது நாள் என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு போவார்களானால் மொழிப்பிரச்சனைக்கு வெகு விரைவில் தீர்வு காண்பதற்கு நல்ல வழி ஏற்படும். இதில் ஒன்றை மறந்து விடக்கூடாது. ராஜாஜிக்குப் பின்னால் பலம் வாய்ந்த அரசியல் கட்சி இல்லாமல் இருக்கலாம். அவர் அடைந்து இருக்கும் வயதின் அளவினைப் பார்க்கும்போது, தமது கருத்தைப் பரப்புவதற்கு அவர் நாளைக்கு பத்துக் கூட்டங்கள் என்று வெளியில் போக முடியாத நிலையில் அவர் இருக்கலாம். ஆனால் அவர் கூறும் கருத்துக்களைப் புறக்கணிக்கக்கூடிய நிலையில் நாடு இல்லை. இதை மட்டும் நம்மில் யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே அவரையும் காமராஜரையும் சந்திக்க வைக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இப்படிச் சந்திக்க வைப்பதன் மூலம் இந்தியை எப்படியும் புகுத்தியே தீரவேண்டும் என்று.....

திரு. கே. ராஜாராம் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ராஜாஜியைச் சந்தித்ததுபற்றி நாங்கள் குறைபட்டுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவரைச் சந்தித்ததற்குப் பிறகு, மதிய அரசும் அங்குள்ள ஆளும் கட்சியினரும் சேர்ந்து நமது மாநில அரசினைக் கவிழ்ப்பதற்காக யோசனை செய்வதாக அறிக்கை விட்டு தான் எங்களுக்குக் குறையாகப் பட்டது என்று சொன்னேன். ராஜாஜியைச் சந்தித்துப் பேசியதற்கு நாங்கள் குறைபட்டுக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : ராஜாஜி அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசியதைப் பற்றி தவறாகச் சொன்னீர்கள் என்று நான் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அந்த அறிக்கையை மனதில் வைத்துத்தான் சொன்னீர்கள். எனவே அவர்கள் இருவரும் சந்தித்துப் பேச ஏற்பாடு களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிச் சந்திக்க வைப்பதன் மூலமாக இந்தியை எப்படியும் புகத்தியே தீரவேண்டும் என்று எண்ணம் கொண்டு இருப்பவர்களுடைய மனதில் மாறுதல் மாறுதலாம் என்று நான் எண்ணுகிறேன். மத்திய அரசு இந்த மாநில அரசைக் கவிழ்ப்பதற்காக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுகிறது என்று அந்த அறிக்கையில் இருப்பதுபற்றி அவர்கள் திருக்கிட்டுப் போனதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கே கூட கொஞ்சம் திகைப்பாகத் தான் இருந்தது. எதற்காக நம் அரசைக் கவிழ்க்க வேண்டும்? அப்படிக் கவிழ்ப்பதற்கு என்ன விதமான முகாந்திரம் காட்ட முடியும்? அப்படிக் கவிழ்ப்பதால் யாருக்கு என்ன லாபம் என்று எண்ணி நானே சற்று திகைத்துப் போனேன். ஆனால் புதியதாக அகில இந்தியக் காங்கிரஸின் தலைமையை ஏற்றுக்கொண்டவுடன், அவர் முதன் முதலாக வெளியிட அறிக்கையில் காங்கிரஸ் அல்லாத அரசுகள் நல்ல முறையில் இயங்க வில்லை, கூடுமான வரையில் அவைகள் எல்லாம் நீக்கப்பட வேண்டியவைதான் என்ற கருத்து காணப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட கருத்துபடும்படியான 'வாசகக் கதை' தான் திரு. நிஜலிங்கப்பா அவர்கள் தமது அறிக்கையில் கொடுத்து இருந்தார்.

இருந்ததா.

திரு. கே. ராஜாராம் : அவர் கூட்டணி சர்க்கார் அமைந்துள்ள மாநிலங்களைத் தான் குறிப்பிட்டார். நமது மாநில சர்க்காரை அவர் தம் மனதில் வைத்து இருக்க முடியாது.

[8th March 1968]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இந்தப் பதில் கிடைத்தது எங்களுக்குப் பெரியதொரு லாபம். ஆனால் இதை அவ்வளவு உண்மையாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. காரணம் சென்ற வாரத்திலேதான் இன்னும் ஒரு ஆண்டு காலத்திலே இந்தியா முழுதும் காங்கிரஸ் அரசாகும் என்று சொன்னார்கள். நாம் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாகத் தான் இருக்கிறோம்.

5-20
p.m.

ஆகவே நம்மை மனதில் வைத்துக் கொண்டுதான் இதைச் சொல்லி இருப்பார் என்று எண்ணுகிறேன். இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் ஒரு பிரிவில், எந்த ஒரு மாநிலத்தில் ஆகிலும் சட்டமும், சமாதானமும் கேட்டு விட்டால், குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி ஏற்படலாம் என்று ஒரு விதி இருப்பதால், இதற்குத் தயார் செய்கிறார்களோ என்ற எண்ணத்தில் அவசியம் இல்லை. நான் அதனுடைய தொடர்பாக சொன்னபடி காம ராஜரும், ராஜாஜியும், நண்பர் ராஜாராம் நாயுடு அவர்களும், கூடிப் பேசுவார்களானால், இந்த மொழிப் பிரச்சினையில் நாம் செய்ய வேண்டிய வேலை அதிகம் இருக்காது. அவர்களுக்குள் இருக்கிற வேற்றுமை நீங்கி விட்டால், தமிழ் நாட்டு அரசியலும், இந்திய அரசியலும் மிக ஆரோக்கியமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். எந்தப் பிரச்சினைக்கு எந்தப் பரிகாரமாக இருந்தாலும் நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு, இந்திய ஒற்றுமைக்கு கேடு வரக்கூடாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை மிக மிக வரவேற்கிறேன். அதை ஆதரிக்கிறேன். ஏதாவது குறைகளைச் சொல்லுகிறபோது, பிரிவினை கேட்கிறான், என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட எண்ணம் ஏற்படாமலும் நீக்கிக்கொள்ளும்படி நான் பல முறை கூறி இருக்கிறேன். இன்னும் கூறுகிறேன். நாட்டின் ஒற்றுமை, நாட்டினுடைய வலிவு இவ்வளவையும் வைத்து, இதன் அடிப்படையிலேதான் நான் பல பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கிறேன். நாட்டின் வலிவு குறைக் கூறுவது அல்ல. இதை என்னுடைய கடமை நண்பர்களுக்கும், ஆளுநர் கட்சியிலே உள்ளவர்களுக்கும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆத்திரம் வருகிற நேரத்தில், இப்படி எல்லாம் இருப்பதானால் “நீங்கள் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய நண்பர் ராஜாராம் நாயுடு அறிந்து கொள்வதற்காக இந்த அரசியல் நிர்ணய சபை நடவடிக்கை குறிப்புக்களை வைக்கிறேன். இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபையிலே விவாதம் நடந்த போது டி. ஏ. ராமலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் இந்தியை பலமாகக் கண்டித்த போது உத்திரப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ஒருவர் “If you think that you belong to a different nation you can get separated”, என்று சொன்னார்கள். இப்படி அவர்கள் தான் பேசி இருக்கிறார்களே தவிர நாம் அல்ல. இப்படிப்பட்ட பேச்சுக் களில், இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் அவர்கள்தான் ஈடுபடுகிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால், தமிழகத்தில் இருந்து அவர்கள் சொன்ன படி அதிகாரிகள் சென்று வட நாட்டிலே பெரும் புதல் பெறுகிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அரசியல் வாதிகள் கூட ஏன் இந்திய அரசியலை நடத்தக் கூடாது, அப்படி நடத்தக் கூடிய காலம் ஏன் வராது என்று நீங்கள் கருத வேண்டும். ஆகையினால் இப்படிப்பட்ட எண்ணத்திலே, பிரிவினை எண்ணத்திலே நாங்கள் இல்லை என்பதை நான் அவர்கள் மூலம், மற்றவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதிலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு இருக்கக் கூடிய மத்திய, மாநில அரசுத் தொடர்பு என்பது Federal Constitution-னிலே இருந்தாலே ஏற்படக் கூடிய பிரச்சினை. அதில் இருந்து நாம் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது, அதை மற்றது விடக்கூடாது, என்ற எண்ணம் வந்துவிடுமானால் நிலைமைகள் சரியாகிவிடும். மாநிலத்தின் நலன்கள் பாதிக்கப்படும் என்பதை வைத்து காங்கிரஸ்காரர்களாகிய நீங்கள் கொள்

8th March 1968]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கைகளை வகுப்பீர்களானால், பிரிவினை எண்ணத்திற்கே வழி ஏற்படாது. நீங்கள் வகுக்கக் கூடிய கொள்கைகள் மாநிலத்தின் நலன்களுக்குப் பாதகமாக இருக்கும் என்ற எண்ணம் வருமானால், அதற்காக நாங்கள் வருத்தத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக, சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டி ஏற்படுகின்றதே தவிர மற்றபடி நீங்கள் துளியும் சந்தேகம் கொள்ளத் தேவை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் அரசாங்கம், காங்கிரஸ் கட்சி, காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த மூன்றும் ஒன்று போல் தோன்றினாலும், அதிலே எத்தனையோ வேறுபாடு இருக்கிறது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் என்று சொன்னவுடன், காங்கிரஸ் சொன்னால் தான் கேட்கும் என்று சொல்வது அரசியல் ஆகாது. காங்கிரஸ் கட்சி என்று சொல்கிற போது நாங்கள் சொல்வதைக் கேட்பீர்கள் என்று சொல்வது தவறு. காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று சொன்னால், சில கட்சிக்காரர்கள், நம்முடைய காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று சொன்னால், சில நல்ல காங்கிரஸ்காரர்கள், நல்லவைகளை ஒப்புக் கொள்வார்கள். சில காங்கிரஸ்காரர்கள், சில நல்ல காரியங்களைச் செய்கிற போது, இவைகள் இவர்களால் நடந்துவிட்டதே என்று வருத்தப்பட்டுக் கொள்வார்கள். ஆக இந்த மூன்றும் வெவ்வேறு தான். எனவே நான் இதிலே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புவது, நம்முடைய மாநிலத்தின் பொருளாதாரத்தை வலுவாக்க வேண்டும். இதை உருக்கமாகச் சொல்லி எடுத்த எடுப்பிலேயே நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், “நாங்கள் இதற்கெல்லாம் உங்களுடன் இருக்கிறோம்” என்று சொன்னதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவருடைய நல்ல உரையை வரவேற்கிறேன். ஏன் என்றால், சேலம் உருக்காலை விஷயத்தில், மத்திய அரசினருக்குத் தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில், “இந்த ஆலையை நீங்கள் அமைக்கிறீர்களா அல்லது முடியாதா நாங்களே அமைத்துக் கொள்ளுவோம் என்று தமிழக அரசு தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில், அதற்கு வலிவு நிச்சயம் ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். பல காரியங்களில், தமிழக அரசில் எந்தக் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியினால் கூறப்பட்டாலும், கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாத தமிழக அரசின் கருத்துக்கள் உள்ளன என்பதை, இன்றையதினம் இந்த அவையில் நம்முடைய நண்பர் மெய்ப்பித்துக் காட்டிப் பேசினார், இப்படி நான் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிற காரியங்களில் பலவற்றில் அவர்களின் ஒத்துழைப்புக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை அது எனக்குத் தருகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒற்றுமையைக் காட்டி, எல்லாக் கட்சிகளின் ஆதரவையும் திரட்டி, மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற கருத்திலே தான் சேலம் இரும்பாலை விஷயத்தில் சொன்னேன், எந்த வித கட்சிப் பாகுபாடும் இதிலே இல்லை, தமிழக அரசும், தமிழக மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து இந்தச் சேலம் இரும்பு ஆலை அமைக்க வேண்டும்” என்று, இதை வலியுறுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நாங்கள் ஒரு நாளைக் குறிப்பிட்டு அதற்கு “எழுச்சி நாள்” என்று பெயர் வைத்து காங்கிரஸ் நண்பர்களையும் எங்கெவோடு வந்து பேசும்படி கேட்டுக் கொண்டோம். அவர்கள் வர மறுத்துவிட்டார்கள். இப்போது கனிந்து இருக்கிற இந்த நல்ல எண்ணத்தை நான் கருத்திலே கொண்டு, விரைவிலே ஒரு நாள் வைத்து நண்பர் ராஜாராம் நாயுடுவையும் மற்றவர்களையும் அழைத்து பேசுவதற்கு நல்ல வாய்ப்புக் கிடைக்குமானால், “சேலம் இரும்பாலை அமைப்பதில் எங்களுக்குள் பாகுபாடு இல்லை, கட்சி வேற்றுமைகள் இல்லை என்பதை அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த முடியும். அவர்களும் இதை நன்கு உணர்ந்து கொள்வார்கள். ஆகையினால் அந்த அந்தக் கட்சிகள் தனித்தனியாக நடத்த வேண்டிய கூட்டங்களை நிறுத்தி விட வேண்டும் என்று நான் சொல்ல வில்லை. ஏதோ சில நாட்களை அவர்கள் கட்சியில் அவர்கள் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். “விடுதலை நாள், விமோசன நாள்” என்றெல்லாம் சில நாட்களை நடத்துவதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். அவர்கள் இப்படி சில நாட்களைக் கொண்டாடுவதைப் பற்றி எனக்குக் கோபம் வருவது இல்லை. அவர்களுக்கே இது தெரியும். இதில் கோபம் வராமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அதற்கு மிகப் பொறுப்பாக இருந்து கொண்டாற்றுகிறவர்கள் என்னோடு இருந்து எனக்கு அடிக்கடி தொந்தரவு கொடுத்துக் கொண்டு இருந்தவர்கள். பரவாயில்லை, நம்மோடு இருந்தவர்கள் அங்கே போய் நம்மைக் கெடுப்பதற்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[8th March 1968]

அவற்றை செய்து, முடியாமல், இப்போது இவற்றை நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று மகிழ்ச்சியோடு நான் இதைப் பார்க்கின்றேனே தவிர அதிலே எந்த வித கோப தாபம் இல்லை. எல்லாக் கட்சி களும் ஒன்றுபட்டுச் செய்ய வேண்டிய சில வேலைகள் உண்டு. அதில் முக்கியமானது இந்த சேலம் இரும்பு ஆலை ஆகும். அதனால் தான் அவர்கள் கேட்டார்கள், “எங்களுடைய அரசு முன்னாலே துணிவாகச் சொல்லிற்றே, தாங்களே கூட நடத்துவோம் என்று சொல் லிற்றே, அதைப் போல நீங்கள் சொல்வீர்களா, சொன்னால் என்ன,” என்று கேட்டார்கள். சொல்லலாம், ஆனால் “4வது 5 ஆண்டுத் திட்டம் உரு எடுக்கட்டும், அந்த 4-வது 5 ஆண்டுத் திட்டத்தில் சேலம் இரும்பாலை அமைப்பதைப் பற்றி யோசிப்போம்,” என்று மத்திய மந்திரிகள் கூறிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நாங்களும் வற்புறுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். அது இன்னும் உரு எடுக்கவில்லை. அதில் இல்லை என்றால் கட்டம் பிறக்கும். ஏன் நாமே எடுத்து நடத்தக் கூடாது என்ற கட்டம் பிறக்கும். முன்பு இருந்த அரசு தாங்களே நடத்துகிறோம் என்று மத்திய அரசு இடத்திலே கேட்டு, மனுப்போட்டு, இன்னும் கவனிக்கப்படவில்லை. அதை கவனிக்கும்போது மத்திய அரசிற்கும், மாநில அரசுக்கும் தொடர்பு வரும்புகிறேன். தனிப்பட்ட முதலாளிகள் சில தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதற்காக தாங்களே பணம் போட்டு, லைசென்சிற்காக மனுப்போட்டுக் கேட்பது போல, மத்திய அரசுக்கு எழுதி இருக்கும் அந்த மனுவிற்கு பதில் வரவில்லை. இரண்டு மூன்று முறைகள், ரிமேன்டர்கள் அனுப்பி யும், நாங்கள் வந்த பிறகு கூட பதில் ஒன்றும் வரவில்லை. நேரில் கேட்பதற்கு அவர்கள் சொல்வது எல்லாம், 4-வது 5 ஆண்டுத் திட்டத் தில் பார்க்கலாம் என்பதுதான். அந்த 4-வது 5 ஆண்டுத் திட்டத்தில் அவர்கள் இணக்கவில்லை என்றால், விட்டு விடுவார்களானால், நிச்சயமாக இதிலே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஆதரவும் நமக்கு இருக்கிறது என்ற முறையில், சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்தை தமிழக அரசு மேற்கொள் வதற்கு வேண்டிய முறைகள் ஆராயப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு ஜப்பானில் உள்ள நண்பர்கள் மிகுந்த அக்கறை காட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதில் சிறு சிக்கல் உள்ளது. சேலம் இரும்பாலையைத் துவக்க, ஜப்பானில் உள்ள தொழில் நண்பர்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கிறோம், அதற்குத் தேவையான அளவிற்கு உதவி செய்ய இருக்கிறோம், என்று சொல்லி விட்டு, ஆனால் இந்தியா விற்கு, ஜப்பான் எவ்வளவு பணம் கொடுப்பது என்ற (Aid) பிரச்சனை எழுகிறது என்றும் சொல்லிவிட்டார்கள். இந்தியாவிற்குக் கொடுக்கக் கூடிய உதவிக்குள்ளேயே இருப்பதா, அல்லது அதற்கு வெளியில் இருப் பதா என்று முடிவு செய்ய வேண்டி இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். எனவே பிரச்சனை அவ்வளவு சாதாரணமானதாக இல்லை என்பதைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் இதிலே உள்ள சிக்கல்களை எல்லாம் முழுதும் விளக்கிக்கொண்டு இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை என்பதையும் கூறிக் கொள்கிறேன். எப்படிப்பட்ட விவகாரங்கள் உள்ளன என்ற விவரங்களை எல்லோரும் நன்கு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என் பதற்காக இவைகளைக் கோட்டிற்கு காட்டினேன். ஆனால் சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்தைத் தமிழக அரசு ஏற்று நடத்த திட்டமிடும் காலம், 4-வது 5 ஆண்டுத் திட்டம் உருப்பெற்று அதிலே இது இடம் பெறவில்லை என்ற நிலை ஏற்படும்போதுதான் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை ஏற்பட்டு அந்தக் காலம் வரும்போது இந்த அரசுக்குத் துணையாக எல்லாக் கட்சிகளும் இருக்கும் என்பதில் எனக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது.

5-30
p.m.

மற்றபடி அவர்கள் படி அரிசி திட்டத்தைப் பற்றி பேசினார்கள். அவர் கள் “நாங்கள் என்ன செய்கிறோம் என்பதைக் கேட்காதீர்கள், நீங்கள் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள், அதைச் சொல்லுங்கள்,” என்றார்கள். சொல் வதில் இரண்டு வகை உண்டு. ஒன்று செய்யப்போவதைச் சொல்லுவது, இன்னொன்று செய்துவிட்டு “பாருங்கள்” என்று கேட்பது. நான், இரண்டா வது முறையைத்தான் படி அரிசி திட்டத்திற்கு நீங்கள் கொள்ள வேண்டு மேன்று, கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதில் பணநெருக்கடி மட்டு மல்ல. ————” கள் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற போது. ————” உசுப்பிரமணிய

8th March 1968]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

ஐயர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதைப்போல நமக்குப் போதுமான அளவுக்கு உணவுப் பொருள் கிடைக்கவேண்டும், எல்லா இடங்களுக்கும் படி அரிசி போடுவதானால். சென்னைக்கும், கோவைக்கும் மட்டும் தானா என்று கேட்டவர்களுக்கு அதில் இருக்கின்ற பொருளாதார தத்துவத்தை மட்டும் நான் விளக்கவேண்டுமென்று ஆசைப் படுகிறேன். சென்னையில் உள்ளவர்களிடத்தில் எனக்கு விருப்பம், கோவை யில் உள்ளவர்களிடம் எனக்கு விருப்பம், திருப்பிகலத்திலும், உசிலம் பட்டியிலும் உள்ளவர்களிடத்தில் எனக்கு வெறுப்பு என்று அர்த்தம் அல்ல. நகரத்தாரிடத்தில் விருப்பம், கிராமத்தாரிடத்தில் விருப்பம் இல்லை என்று பொருள் அல்ல. ரேஷன் வைப்பது ஆனாலும், மானியம் (சப்சிடி) கொடுப்பதானாலும், பொருளாதாரத்தில் Vulnerable Section என்பார்கள், அதாவது எந்தச் சமூகம், பகுதி, உடனடியாக இந்த பிரச்சனையில் ஈர்ப்பு சக்தி பெற்றிருக்கிறதோ அதை கவனிக்கவேண்டும் என்பதுதான் பொருளா தாரத் தத்துவம். அதை விளக்க ஒன்று சொல்லுவேன். இப்போது சென்னையில் படி அரிசி திட்டம் இல்லாமல், ரேஷனம் இல்லாமல் எங் கிருந்தும் அரிசி வரலாம் என்ற உத்திரவு இருக்குமேயானால், செங்கற்பட்டு வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்ட அரிசி முழுவதையும் எந்த விலை கொடுத்தும் சென்னையில் வாங்கிக் கொள்ளுவார்கள். அப்படி வாங்கிக்கொள்ளுவார்களேயானால் அந்த மூன்று மாவட்டத்திலும் உணவு பற்றாக்குறை ஏற்படும். அதைப் போலவே கோவையில் படி அரிசி திட்டம் இல்லாமல் நீங்கள் இஷ்டப்பட்ட இடத்தில் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று விட்டுவிட்டால், திருச்சி, தஞ்சை இந்த இரண்டு மாவட்டங்களில் உள்ள அரிசி முழுவதும் கோவை செல்லும். அது கோயம்புத்தூரோடு நிற்காது. நமது நண்பருக்குத் தெரியும். கோவையிலிருந்து அது எந்த ரூபத்தில் எந்தெந்த இடத்திற்கெல்லாம் போகும் என்பது எல்லாம் அவருக்குத் தெரியும். நிறைய அவருக்கு லாரிக்காரர்கள், பஸ்காரர்கள் சிநேகிதம் இருப்பார்கள். அவர்கள் கணக்கு பேசுகிறபோது, லாரிக்கு 3,000 ரூபாய் கிடைக்கும் என்று சொல்லுவார்கள். ஆகையால்தான், வாங்கும் சக்தி மிகுந்திருக்கிற இடத்தில் கட்டுப்படுத்தினால் தான், வாங்கும் சக்தி குறைந் திருக்கிற இடத்தில் உணவுப் பொருள் விலை குறையும் என்பது பொருளா தார தத்துவம். நான் இந்த பொருளாதாரத் தத்துவப்படி நடக்கிறேன். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு உள்ள பொருளாதாரத் தத்துவம், நீங்கள் ஒரு வருக்குப் போட்டால் எல்லோருக்கும் போடுங்கள் என்பது. அது பொருளாதாரத் தத்துவம் அல்ல. அது அன்னதான சமூகம். எல்லோ ருக்கும் கொடுங்கள் என்று கேட்பது நல்ல எண்ணம். இருந்தால் கொடுக்கலாம்.

சுதந்திர கட்சியின் திட்டம், நீங்கள் கட்டுதிட்டம் வைக்க வேண்டாம். அது தன்னால் ஏறி இறங்கி சமநிலைக்கு வந்துவிடும், மழை பெய்தால் பள்ளம் இருக்கிற இடத்தில் தண்ணீர் தேங்கி, மேட்டில் தண்ணீர் உருண்டோ டுமே அதைப் போல், “The equilibrium will” naturally be established என்பதுதான் சுதந்திர கட்சியின் தத்துவம். சுதந்திரக் கட்சியின் தத்து வம் வியாபாரிகளையும் மற்றவர்களையும் முழுக்க முழுக்க நம்பி அவர்களிடத் தில் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடுகின்ற தத்துவம். எனக்கு அந்த அள வுக்கு வலிவு இல்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லுகிறபடி கிராமத்துக்குக் கூட போடுங்கள் என்று சொல்லுவதனால், “Complete State Trading in foodgrains” அதாவது விளைகின்ற நெல் அவ்வளவையும் வாங்கி ஒவ்வொரு வருக்கும் பங்கிட்டு வேண்டும். ஆகையினால் அடுத்த தடவை அவர்கள் யோசனை சொல்லுகிற போது “Complete State Trading in foodgrains” அதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறோம். ஆதரிக்கிறோம் என்று தெரிவித்து விட்டு, “Complete State Trading in foodgrains” வைத்துக்கொண்டு எல்லோருக்கும் கொடுங்கள் என்று சொன்னால் அது logically பொருத்தமாக இருக்கும். “Politically” பொருத்தமாக இருக்காது. இன்னும் கூட சொல்லுவேன், படி அரிசி எல்லோருக்கும் எல்லா இடத் திற்கும் என்பது எது வரையில் தேவைப்படும்? அதைவிட அதிக விலைக்கு விற்கிற வரையில். நல்ல வேளையாக விளைச்சல் அதிகரித்து, விலைகள் எல்லாம் குறைய ஆரம்பித்த பிறகு “நீ படி அரிசிக்கு ஒரு ரூபாய்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[8th March 1968]

கொடுக்கவேண்டும்" என்று கிராமத்தில் நான் சொல்லுவேனேயானால், நண்பர் ராஜாராம் என்ன சொல்லுவார்கள்;" இங்கே 80 பைசாவிற்கு விற்கிறபோது நீ எதற்கு ஒரு ரூபாய்க்கு போடுகின்றாய்" என்பார்கள். இது கற்பனைக்காகச் சொல்லுவதல்ல. 6 திங்களுக்கு முன்னால் ஒரு நல்ல விளைச்சல் கிடைத்தபோது, ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்ற திட்டம் இருந்தாலும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் படி அரிசி 90 பைசாவுக்கு விற்பது. எங்களுடைய காஞ்சிபுரத்தில் படி அரிசி ரூபாய் 1.30க்கு விற்பது. அப்போது முன்னாள் முதலமைச்சரான பக்தவத்சலம் அவர்கள் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசிய பேச்சு பத்திரிகைகளில் வந்தது. "முதலமைச்சர் காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்தவர். அதைப் பற்றி ரொம்ப பெருமையாகச் சொல்லுகிறார். இங்கே வந்து பேசுகிறார். ஆனால் இங்கே படி அரிசி ரூ. 1.30க்கு விற்கிறது. இது ஒரு பெருமையா;" என்றார். படி அரிசி ரூ. 1.30 என்று பார்க்கிறபோது பெருமை அல்ல. ஆனால் 1965-ல் என்ன விலை கொடுத்த வாங்கினார்கள், 1966-ல் என்ன விலை கொடுத்து வாங்கினார்கள் என்று பார்க்கிறபோது உள்ளபடியே பெருமைதான் என்பது புரியும். ஏனென்றால் 1965-லும் 1966-லும் 3 ரூபாய்க்கும், 4 ரூபாய்க்கும் விலை கொடுத்து வாங்கியிருந்த இடத்தில், ரூ. 1.30 என்ற விலைக்கு விற்பது பெருமைக்கு உரியதுதான். அதிலும் முன்னாள் முதலமைச்சர் வாய் திறந்து சொன்னதும் அது இன்னும் குறைந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன், அவருடைய வாக்குக்கு எவ்வளவு மதிப்பு இருக்கிறது என்பதை, இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது இன்னும் விலை குறைந்து விற்பதாக கேள்வி படுகிறேன். விலை குறைப்பு விஷயத்தில் இரண்டு பொருளாதாரத் தத்துவம் இருக்கிறது. வாங்கும் சக்தியின் அளவுக்கு ஏற்ப ஏறத்தான் செய்யும் அது தவறல்ல என்பது ஒரு தத்துவம். அது காங்கிரசு கட்சியினுடையது தான். விலை ஏறினாலும் பரவாயில்லை, அன்றாடம் உபயோகப்படுகிற வேண்டிய உணவுப் பொருளின் விலை மட்டும் கட்டுக்கு அடக்கி இருக்க வேண்டும், அது *basic*, அது தான் அடிப்படை, அதைக் கட்டுப்படுத்தினால் மற்றவற்றை நாம் குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்பது எங்களுடைய பொருளாதார தத்துவம். அடிக்கடி நமது உறுப்பினர்கள் சொல்லுவார்கள். பட்ஜெட்டுகளில் புள்ளிவிவரங்கள் தான் இருக்கின்றனவே தவிர, விவரங்களுக்குப் பின்னால் இந்தக் கொள்கை விளக்கம் இருக்கிறது என்பதை விளக்க இதைச் சொன்னேன். இந்த படி அரிசி திட்டத்தை விட்டு விடுங்கள் என்று திட்டவட்டமாக அவர்கள் சொல்லவில்லை. எல்லோருக்கும் கொடுங்கள் என்றும் திட்டவட்டமாகச் சொல்லவில்லை. அதைப் போலவே நானும் இது எல்லா இடத்திற்கும் வரும் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் எல்லா இடத்திற்கும் வராது என்றும் திட்டவட்டமாகச் சொல்லவில்லை. காரணம் என்னவென்றால், இது பயிர் வளர்வதை பொறுத்து இருக்கிறதே தவிர, அவருடைய ஆசை என்னுடைய ஆசை இதைப் பொறுத்து இல்லை. ஆகையினால் இப்போது எல்லாக் கட்சியினரும் இந்த அரசோடு ஒத்துழைத்து ஒரு விஷயத்தைக் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய பருவ மழை எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வளமாக இல்லை. மேட்டூரில் உள்ள நீர்த்தேக்கத்தில் நீர்மட்டம் மிகவும் கட்டுக்கர அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டும், சில இடத்தில் அது நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு பலன்தராது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் பருவ மழை தவறியதனால் ஏற்பட்டுள்ள இந்நிலையில் நாம் ஆழ்ந்து கள் தோண்டுவது பற்றியும், இறைப்பு பாசனத்தின் மூலம் எந்த அளவுக்கு விளைச்சலை அதிகப்படுத்தலாம் என்பதைப் பற்றியும் உங்கள் நல்ல யோசனைகள் தொடர்ந்து கிடைக்க வேண்டுமென்று பெரிதும் விரும்புகிறேன். இந்த வருடத்தில் நாம் முதல் காரியமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது என்று "masses of production", இன்னொன்று "availability" உற்பத்தி பெருகவேண்டும், அது எல்லா இடத்திலும் கிடைக்க வேண்டும். இதுதான் மிக முக்கியமாக இன்றைய தினம் கவனிக்க வேண்டிய பிரச்சனை. அதற்கு ஏற்ற வழிகளையும், வகைகளையும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில்

8th March 1968] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி மிக அருமையான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். "இப்போது விவசாயிகளுக்குத் தரவேண்டிய கடனை எல்லாம் "Land Mortgage" பாங்கு மூலமாகவும் "Agricultural Refinance Corporation" மூலமாகவும் தரவேண்டும் என்ற ஏற்பாட்டைச் செய்கிறீர்கள், அதில் தாமதம் இருக்கக் கூடாது, அது விரைவாக நடக்க வேண்டும், என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அந்தப் பயம் எனக்கும் கூட ஏற்பட்டது. ஆனால் நம்முடைய அரசு அதை எந்த அளவுக்கு விரைவு படுத்தலாம் என்ற அளவுக்கு, தகுந்த அதிகாரிகளை இணைப்பு அதிகாரிகளாக வைத்து உடனுக்குடன் கடன் கிடைக்கும் படி வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று, திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் நம்முடைய எதிர்க்கட்சியிலுள்ள நண்பர்கள் ஒத்துழைப்பு மிகத் தேவை. இது தேசியத்திற்குத் துளியும் விரோதமானதல்ல. தேசியத்திற்கு ஒத்துழைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன் தவிர, என்னுடைய கட்சி வளர் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டால்தான் தவறாகும். நாட்டு மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற பலவற்றில், எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் ஒத்துழைக்க இயலாவிடுகிறது. அதிலும் பொறுப்பு மிகுந்த காங்கிரஸ் கட்சி அதில் ஒத்துழைக்கும் என்பதில் எனக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை உண்டு. அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். காமராஜர் அவர்கள் சொல்கிறார்களே என்று சொன்னார்கள். காமராஜ் என்னிடம் சொல்லியது மட்டுமல்ல, பொதுக் கூட்டத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் சொல்லியது கூட, எனக்குத் தெரியும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியது அல்ல. அவருடைய கட்சியில் ஏற்பட்டுவிட்ட அவசர ஆசையை நீக்க வேண்டுமென்று தான் சொல்லியிருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். அவருடைய கட்சி மேடைகளில் சிலர் "இன்னும் எத்தனை நாள்" "அடுத்த மாதம் பாருங்கள்" என்று சொல்வதைக் கேட்ட பின்னர், எங்கே அவர்களுடைய ஆசை வளர்ந்துவிடுமோ என்று பயந்து அதைத் தடுப்பதற்காகவே அடிக்கடி இந்த அரசு நிலைத்திருக்க வேண்டும், யாராவது அதைக் கலைப்பதற்கு வந்தாலும் தடுப்பேன் என்று சொல்கிறாரே தவிர வேறு பொருள் கொள்ள வில்லை. கூட உள்ளவர்களைத் தடுப்பேன் என்ற பொருளில் தான் சொல்வதாக நான் கருதுகிறேன். வால்டேர் ஒருமுறை சொல்லியதாக நினைவு வருகிறது.

"I will look after my opponents Oh God
save me from my friends"

அந்தப் பழமொழி நினைவுக்கு வருகிறது. அதைப்போல காமராஜர் அவருடைய நண்பர்களை நினைவில் வைத்துத்தான் சொல்லியிருக்கிறாரே தவிர என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. என்னுடைய இயல்பு அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆட்சியில் இருந்தே தீரவேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லாதவன் நான் என்பதை அவர் அறிந்துகொண்டிருக்கிறார். அவருடைய ஆலோசனை கிடைப்பது பாராட்டத் தக்கதாகும். அந்த அளவுக்கு காங்கிரசுக்கும் கழகத் திற்கும் மற்ற அரசியல் கட்சிகளுக்கும் பகை நீங்கவேண்டும். எத்தனை தடவை நான் நண்பர் ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் எதிரில் உட்கார்ந்தால்தான் என்ன, நான் காங்கிரஸ்காரனாகிவிட்டேன் முடியுமா? அல்லது அவர் என் எதிரில் உட்காருவதனால் கழகத்தோடு கூக ஆகிவிடப் போகிறாரா? இல்லை.

இங்கிலாந்தில் ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்சில் கூட எந்த அளவுக்கு உட்கார் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் இந்தப் பக்கத்தில் ஒருவர் வாளை உருவி அந்தப் பக்கத்தில் ஒருவர் வாளை உருவினால் இந்த இரண்டு வாள்களும் சந்திக்காத அளவுக்கு இருவருக்கும் இடைவெளி வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கே அந்த இடம் கூட இல்லை. ஒருவரையொருவர் தொட்டுக்கொண்டால் கட்டித் தழுவிக்கொள்ளும் அளவில் இருக்கிறோம். கட்சி மாச்சியாகக் கிடைக்கவில்லை நம்முடைய ஜனநாயகம் வளப்படும். வைகாசி மீண்டும் சைவர்களுக்கும் விரோதம் இருந்த காலத்தில் இரண்டு பக்கங்களும் ஒருவர் சொல்வது மற்றவர் காதில் விழக்கூடாது என்பதற்காக

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[8th March 1968]

தங்கள் காதலிகளில் மணிகளைக் கட்டிக்கொள்வார்களாம். சைவர் சிவசிவா என்றால் இவர் மணியை ஆட்டிக்கொள்வார். வைணவர் சொன்னால் சைவர்கள் மணியாட்டிக்கொள்வார்கள்.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : சிவசிவா என்ற சொல்லைக் கேட்கக்கூடாது என்ற நினைப்பிலேயே சிவனை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் வைணவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொல்லதைப்போல எதை வேண்டாமென்று சொல்கிறேமோ அதைத்தான் எண்ணிக்கொண்டு இருப்போம். அரசியலிலே மணி எவ்வளவு மலிவான விலைக்கு விற்கிறது என்று பார்த்த பிறகு மணி கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணத் தேவையில்லை. அவரவருடைய கொள்கையில் அழுத்தமான நம்பிக்கை, மென்மையான விளக்கம், சுமுகமான நேசம் இவை இருக்குமானால், அவரவர்களுடைய கொள்கையை வலியுறுத்தும் தன்மையும் இருக்குமானால், இங்கிலாந்து நாட்டு அரசியல் எப்படி இன்றைய தினம் ஜனநாயக நாடுகளிலே பாராட்டப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்குத் தமிழக அரசியல் உலகத்தில் மெச்சப்படும். அதற்கு இப்போதுதான் நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. அதிலும் இன்றைய தினம் கேள்விப்பட்டேன், நண்பர் ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். மதிப்புள்ள நண்பர் தேனி தியாகராஜன் நேற்றைய தினம் மிக உருக்கமாக பேசினார் என்று. அவர் உருக்கமாக பேசினார் என்றால் அரசியல் எவ்வளவோ மாறி விட்டது என்று பொருள். (ஒரு உறுப்பினர் : அவர் வெளியே உட்கார்ந்திருக்கிறார்) இருக்கட்டும். இங்கே உட்கார்ந்திருந்தால் சிரிக்க வேண்டிய கட்டத்தில் சிரிக்கும் படியாக வந்து விடுமே என்று வெளியே உட்கார்ந்திருக்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும் (சிரிப்பு). அந்த உருக்கமான நிலை இருந்தால் பல பிரச்சனைகளை நாம் நீக்கிக் கொள்ளமுடியும். விலைவாசி ஏற்றத்தை மாநில அரசு மட்டும் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்பதை நம்முடைய பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் அவருடைய உரையில் மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்னிடத்தில் பேசியவர்களுக்கு நான் சொன்னேன் "This is not a budget but a midget" என்றேன். குறுகியது என்று சொன்னேன். உண்மையான பட்ஜெட் இங்கே இல்லை என்று சொன்னேன். மத்திய அரசில் ரூ. 290 கோடிக்கு துண்டுகள் என்ற விளக்கம் தரவில்லை. வழக்கமாக செய்வதைப்போல நோட்டை படுத்த வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசின் நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அவர் என்னிடத்தில் அதைச் சொல்லாவிட்டாலும் மனதில் உறுதிக்கொண்டு இருக்கும் என்பதில் எனக்கு ஐயப்பாடில்லை. திட்டங்கள் ஏற்பட்ட பிறகு இரண்டாயிரம் கோடிக்கு மேல் சர்க்கார் துறையில் பல தொழில்களில் முதலீடு போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய் மட்டும் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு கிடைத்திருக்குமானால் எவ்வளவு லாபம் அவர்களுக்கு வந்திருக்கும்? இந்த இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாயை சர்க்கார் துறையில் போட்டதால் நாம் பெற்றிருக்கிற ஆதாயம் என்ன? இரண்டாயிரம் கோடி ஆதாயம் தராமல் நாட்டிலே உலவுகிறது என்றால் விலைகள் ஏறாமல் எப்படி கட்டுப்படுத்தப்படும்? பப்ளிக் செக்டர் அண்டர்டேக்ஸ் சரியான முறையில் பலன் தரத் தக்க நண்பர் மூன்று லட்சம் ரூபாய் டிரான்ஸ்போர்டில் நஷ்டம் வந்திருக்கிறது என்று காட்டினார். அடுத்த வருஷத்தில் லாபம் வருமென்று இருப்பதை அமைச்சர் குறிப்பிட்டதும், "இந்த வருஷம் நஷ்டம் தானே" என்று கேட்டார்கள். இரண்டாயிரம் கோடிக்கு மட்டும் 15 வருஷங்களில் கண்ணும் கருத்துமாக அக்கறை காட்டியிருந்தால் நாடு முன்னேறியிருக்கும். அது இல்லை. ஆகையால்தான் நம்முடைய நிதிநிலை சரிப்படவேண்டுமென்றால் மூன்று காரியங்களில் நாம் தமிழக அரசு சார்பில் மத்திய வாக்க வேண்டும். பப்ளிக் செக்டர் அண்டர்டேக்ஸ் மூலமாக நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற ஆதாயக் குறைவை சுட்டிக் காட்டி, அதற்கு தக்க வழி முறைகளைக் கையாண்டு இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்து

[8th March 1968]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

தற்கு வர வேண்டிய அளவுக்கு வருவாய் வருவதற்கு, மத்திய அரசு உடனடியாக நிபுணர்குழு ஒன்று நிறுவி நல்ல முறையில் இயங்கச் செய்யவேண்டும். முன்னால் தொழில் நிபுணர்களை அமைக்கவேண்டும். குறிப்பிட்ட அளவுக்குச் சம்பாதித்த பிறகு, அவர்கள் பணம் வேண்டியதை சம்பாதித்த பிறகு, புகழ் தேட வேண்டுமென்ற எண்ணம்தான் அவர்களுக்கு வரும். அவர்களை அழைத்து, "உத்தியோகம் என்று வரவேண்டாம். சம்பளம் கேட்கவேண்டாம், நீங்கள் சம்பளம் வாங்காத ஆலோசகராக இருந்து உங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள்", என்று சொல்லலாம். கனம் பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்திற்கு சொல்லியபடி இந்தியா முழுவதற்கும் கூட, கருத்துக்களை அறிந்து எப்படியெப்படி ஆதாயம் தேடலாம் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். பல உறுப்பினர்கள் பல தொழிலை நடத்துகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எப்படி லாபம் வருகிறது? அதே தொழில் சர்க்கார் செய்தால் லாபம் வராத காரணம் என்ன? காலமறிந்து பொருள் செய்வது, விலையறிந்து சந்தைக்குக் கொண்டுபோவது, நேரமறிந்து கொண்டு விலையறிந்து சந்தைக்குக் கொண்டுபோவது, அடிப்படைக் கருத்துக் போவது, என்ற இந்த மூன்று சாதாரண அடிப்படைக் தெரியவில்லை. களைக் கூட நம்முடைய பப்ளிக் செக்டர் கடைப்பிடிப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதனால்தான் இரும்பு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லும்போது பிலாய் லும், ரூர்கேலாவிலும் இரும்பு விற்கவில்லை என்ற கூக்குரல் இருக்கிறது.

மார்க்கெட்டு நிலவரத்தை அறிந்து சர்க்குரை உற்பத்தி செய்து அதைச் சந்தைக்கு எடுத்துச் செல்லும் அளவிற்கு நம்முடைய "பப்ளிக் செக்டர் அண்டர்டேக்ஸ்", முறைகளை கையாளவேண்டும். அதை உடனடியாக செப்பனிட்டாலொழிய நம்முடைய பெருளாதாரம் சீர்படாது.

இன்னொன்று, அதைக் கேட்டு நண்பர்கள் திடுக்கிட்டுவிடக்கூடாது. நம்முடைய இராணுவச் செலவு நிச்சயமாக குறைக்கப்பட வேண்டும். இராணுவச் செலவைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது பாதுகாப்பு குலையவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் சொல்வதாக யாரும் எண்ணிக் கொள்ளக் கூடாது. பாதுகாப்பு கெடாமல், வலிவைத் தேடிக் கொண்டு, இராணுவச் செலவைக் குறைக்க நிறைய வழிவகையிருக்கிறது. அப்படி நான் சொன்னால் வருத்தமாக இருக்கும். ஆனால் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். There is possibility of economy without impairing our striking power என்பதை அவர்களே கூட குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே அதில் 100 கோடி ரூபாய் சிக்கனம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஏற்படவில்லை என்பதைப் பற்றி நாம் உள்ளபடியே வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னபடி சீனாக்காரன் படைக் கண்ணோடு நம்மை நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், பாகிஸ்தானுக்கும் நமக்கும் இன்னும் பகை கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், பாதுகாப்பு வேண்டாமென்று இந்தியாவிலே பிறந்த நீங்கிடாத நேரத்தில், பாதுகாப்பு வேண்டாமென்று இந்தியாவிலே பிறந்த எந்த குடிமகனும் சொல்லமாட்டான். ஆனால் பாதுகாப்பு செலவு, அந்த தொகை, ஏற ஏற வலுவூ பெருகிவிடும் என்று நாம் எண்ணக்கூடாது. உதாரணமாக பாகிஸ்தானுக்கும் நமக்கும் நடந்த சண்டையை எடுத்துக் கொண்டால், பாகிஸ்தானின் டாங்கிகள் அதிக விலை உள்ளவை. நம்மிடம் இருந்த டாங்கிகள் அவ்வளவு அதிகம் விலையுள்ள டாங்கிகள் இல்லை. ஆனால் நம்முடைய போர் வீரர்களின் போராட்டத் திறமையைக் கொண்டு பாகிஸ்தானிடத்திலே இருந்த விலை உயர்ந்த டாங்கிகள் நொறுக்கப் பட்டன. ஒரு இடத்திற்கே பெயர் "grave yard of tanks" என்று வைத்தார்கள். ஆகையால் நாட்டுப் பாதுகாப்பு என்பது, நம்முடைய போர்வீரர்களின் ஆற்றலிலும், மக்களிடத்திலே உள்ள ஒற்றுமை உணர்ச்சியிலும், கசப்பு உணர்ச்சி நீங்குவதிலும் தான் இருக்கிறது. இந்த வருடம் பி.லும், கசப்பு உணர்ச்சி நீங்குவதிலும் தான் இருக்கிறது. இந்த வருடம் பாதுகாப்புச் செலவு ரூ. 900 கோடி, அடுத்த வருடம் ஆயிரம் கோடி, அதற்கு அடுத்த ஆண்டு 1,500 கோடி, என்று ஏற்றிக்கொண்டு போவதால் மட்டும் பாதுகாப்பு வலுவடைந்துவிடும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே அதில் ஒரு அளவு குறைக்கலாம்.

மூன்றாவதாக, சிக்கன நடவடிக்கை என்பது மாநில அரசுகளிடம் மட்டும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதில் எந்தவிதமான பலனும் இல்லை. இந்தத் தரன் பேசுவதற்கு முன்னால் நம்முடைய நண்பர், முஸ்லிம் லீக்

5-10
p.m.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[8th March 1968]

உறுப்பினர் சொன்னார். சிக்கன நடவடிக்கை காரணமாக இவர்களை நீக்கி விடாதீர்கள், அவர்களை நீக்கி விடாதீர்கள் என்று சொன்னார். நாம் எவ்வளவு முயற்சி எடுத்தாலும் நம்முடைய சிக்கன நடவடிக்கை அதிக பலனை கொடுக்காது. ஆனால் மத்திய அரசை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

எவ்வளவு சிக்கன நடவடிக்கைக்கு இடமிருக்கிறது? உதாரணத்திற்கு சொல்கிறேன். ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் எதற்காக அவர்கள் "All India Service;" என்ற ஒன்றை காரணமில்லாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? All India Medical Service, All India Engineering Service, All India Educational Service என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் முந்திய அரசு அனுமதித்திருக்கிறது. நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு இதை யெல்லாம் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை என்று எழுதியிருக்கிறோம். நமக்கே முழுக்க முழுக்க உரிமையாக இருக்கிற பஸ் இலாகாக்களில் அவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். அதனால் இரட்டிப்பு செலவு ஆகிறது. அதைக் குறைக்க வேண்டும். நீங்கள் எல்லாம் கேட்டால் வேடிக்கையாகக் கருதுவீர்கள், நம்முடைய நண்பர் பாலசுப்பிரமணிய ஜயர் அவர்களுக்கு சிரிப்பே வரும். மத்திய சர்க்காருடைய மேற்பார்வையில் நம்முடைய மாநிலத்தில் எருமை வளர்க்க பண்ணை வைக்கப் போகிறார்கள். நான்கு நாட்களாக அதற்கு இடம் தேடுகிறேன். "நீங்கள் இடம் கொடுக்காவிட்டால், மைசூர் மாநிலத்திற்குப் போய்விடும், ஆந்திராவிற்குப் போய்விடும்" என்கிறார்கள். எருமை ஆந்திராவிற்குப் போவதால் நமக்கென்ன என்று விட்டுவிட்டால் இருந்தது, பாவிகள் விட்டுவிட்டார்கள்." என்று சொல்வார்கள். அதற்கு நான்கு நாட்களாக இடம் பார்க்கிறேன். இவர்கள் மேற்பார்வையில் எருமை பண்ணை நம்மிடம் அந்த அளவிற்குக் கூட நம்பிக்கையில்லை. எருமைகள் வளர்க்கும் பணத்தை மட்டும் நம்பிக்கை கூடாதா? அந்த அளவிற்குக் கூட நம்பிக்கை வைக்கக் கூடாதா? ஏன் அவர்களுக்கு அது வரவில்லை? நம்மிடம் அருமையான என்ஜினியரிங் கல்லூரியிருக்கிறது. படித்துவிட்டால் வேலைக்கு எங்கே போவது என்றார்கள். நிலை அப்படியிருக்கிறபோது "Regional" கல்லூரி எதற்கு? மத்திய அரசின் மேற்பார்வையில் கல்லூரி எதற்கு? நாம் செய்யாத எதை அவர்கள் செய்யப் போகிறார்கள்? ஒன்று செய்கிறார்கள். தரமான ஆசிரியருக்கு நாம் வாயைக் கட்டி, வயிற்றைக் கட்டி 500 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்து "இரு" என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கும் போது, அவர்கள் கல்லூரிகளில் 1,200 ரூபாய் சம்பளம் என்றவுடன், இவர்களுக்கு நம்மைப் பார்க்கிற போதே உடனே கோபம் வருகிறது. இதற்குத் தான் பயன்படுகிறதே தவிர, ஆங்கிலத்தில் சொன்னால் விளக்கமாகியிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். Why this Duplication? எதற்கு இந்த திற்கு பங்களிக்கும் தொகை அதிகமாகும். ஆகையால் இந்த மூன்று விஷயங்கள் (1) Streamlining of public sector undertakings; (2) Economy in defence expenditure without impouring striking power; and (3) Eradication of the process of duplication in administration இவைகளைச் செய்தார்களானால் என்னுடைய சாதாரண கணக்கின்படி 500 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசின் செலவிலிருந்து குறைத்து மாநில அரசிற்கு பங்கிட்டு கொடுக்கும் வாய்ப்பு வரும். அதிலே நம்முடைய நண்பர்கள் ஒத்துழைப்பு கொடுத்தால்—கிணறு வெட்டவேண்டுமென்று கூறினார்கள்—அதன்படி எவ்வளவு கிணறு வெட்டவேண்டுமென்றாலும் மூடலாம். எல்லாவற்றிற்கும் முழு அளவில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று எதிர் தரப்பில் உள்ள காங்கிரஸ் அன்பர்களையும், மற்றவர்களையும் விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அவையிலே எடுத்துக்கூறிய நல்ல கருத்துக்களுக்கெல்லாம் நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

8-55
p.m.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday the 25th March 1968.
The House then adjourned.

[8th March 1968]

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

132. Notification issued with G.O. P. No. 1875, Revenue, dated 26th October 1967, making amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

133. Notification issued with G.O. P. No. 2075, Revenue, dated 25th November 1967 making amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

B. Reports, Notifications, and Other Papers.

*19. Note on Demand XIII—Education (English and Tamil).

* Laid on the Table of the House on 7th March 1968.

Index to Madras Legislative Council Debates

THIRTY-FIRST SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

26th February and 1st, 2nd and 4th to 8th March 1968.

Volume LXXIV (Nos. 1 to 8)

	PAGES
A	
ABDUL WAHAB, THIRU K. S.—	
Budget for 1968-69, general discussion on ...	496-499
ACCIDENTS—	
Question <i>re.</i> motor, lorry and scooter—from March 1967 to June 1967, number of	380-382
ADJOURNMENT MOTION <i>re.</i> —	
Attack by unruly elements on Sampath, Thiru E. V. K. and two others	333-335
Disturbances outside Aruvankadu Cordite Factory and shooting near Police station	233-234
ADMINISTRATION IN TAMIL—	
Question <i>re.</i> Government departments where Tamil has been ordered to be used for administration, names of	4-5
AGRICULTURAL AND VETERINARY COLLEGES—	
See Colleges.	
AMBATHUR TUBE INVESTMENTS FACTORY—	
Question <i>re.</i> clash between workers in	483-484
ANNADURAI, THE HON. THIRU C. N.—	
Budget for 1968-69—	
General discussion on	517-530
Presentation of	22-27

A—cont.

ANNANJI CO-OPERATIVE SOCIETY AND STORES—

See Co-operative Societies.

ARABIC LANGUAGE TEACHERS—

See Teachers.

ARUVANKADU CORDITE FACTORY—

Adjournment motion *re* disturbances outside and shooting near Police station ... 233-234

ATTACK ON SAMPATH, THIRU E. V. K.—

Adjournment motion *re*— and two others by unruly elements ... 333-335

AYYASAMY, THIRU M.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 413-417

B

BALASUBRAMANYA AYYAR, THIRU K.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 397-410

Point of information *re* arrangements for answering questions addressed to Chief Minister during his absence ... 172

BARBERS—

Question *re*. free supply of tools to—, reasons for discontinuance during 1967-68 ... 494-495

BRICKS—

Question *re*. brick kilns run through Co-operative sector and public sector in State, number of— and monthly turn-out ... 274-276

BRIDGES—

Question *re*. bridge across Kothakudi river, representation for construction of ... 490-491

BUDGET FOR 1968-69—

General discussion on ... 178-206,
287-317
336-368
389-417
442-477
496-530
Presentation of ... 22-27

B—cont.

BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—

See Committees.

C

CAUVERIPPOOMPATTINAM—

Question *re*. conversion of—Seashore as a picnic place and erection of Karikalasholar's statue ... 17

CEMENT FACTORIES—

Question *re*. licences issued during 1966-67 for—in Madras ... 378-379

CHAIRMAN, MR.—

Adjournment motion *re*—

Attack by unruly elements on Sampath, Thiru Business Advisory Committee, decision of ... 388

Disturbances outside Aruvankadu Cordite Factory and shooting near Police station ... 233-234

Announcement *re*—

Business Advisory Committee, decision of ... 388

Message from the Governor *re* Resolution of thanks for his address ... 22

Business Advisory Committee, nomination of a member to ... 22

House Committee, election of members to ... 173-174
389Privileges Committee, election of members to ... 173
440-441

CHARITABLE INSTITUTIONS—

Question *re*. names of—in Tamilnad to help physically handicapped persons and nature of aid given by ... 329-331

CHIEF MINISTER'S ABSENCE—

See "Ministers".

CHILLIES—

Question *re*—

Levy of multipoint sales tax on procurement and sales of—in Madurai district, Minister's attention called to hardship caused to merchants ... 441

Sudden fall in price of ... 103-105

C—cont.

CHITRARASU, THIRU C. P.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 344-349

CHRISTIAN CONVERTS—

Question *re.* withdrawal of concession allowed to ... 431-433

CINEMA INDUSTRY—

Question *re.* nationalisation of—and cinema theatres 17-18

CINEMA THEATRES—

Question *re.* touring cinemas and permanent, number of—on 31st March 1967 ... 224

CLUBWALA JADHAV, THIRUMATHI MARY C.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 336-341

COLLEGES—

Question *re.*—

Agricultural and Veterinary, list of students selected during 1967 and marks obtained by them ... 222-223

Madurai Medical College, scarcity of water for drinking and bathing for students of ... 21-22

Medical College, Coimbatore, estimated expenditure for construction of buildings for ... 387-388

Teaching grant for Colleges, arrangement for payment every month ... 273-274

COMMITTEES—

Business Advisory Committee, decision of ... 388

Business Advisory Committee, nomination of a member to ... 22

Estimates Committee of Legislative Assembly, Report of—on action taken by Government on Report on Labour including factories, laid on the table ... 28

House Committee, election of members to ... 173-174
389Privileges Committee, election of members to ... 172-173
440-441Question *re.* Kodaikanal Township, income and expenditure of ... 226-227

C—cont.

CO-OPERATIVE DEPARTMENT—

Question *re.* number of cases filed by—from March

1967 to August 1967 for embezzlement of funds. 282-284

CO-OPERATIVE FARMS—

Question *re.* working of—in State ... 488-489

CO-OPERATIVE SOCIETIES—

Question *re.*—

Annanji Co-operative Society and Stores, amount misappropriated in ... 280-281

Kanyakumari District Co-operative Supply and Marketing Society, misappropriation of funds in connection with construction of a rice mill 278-279

COURTS—

Question *re.* Munsif Court, Thirumangalam, Madurai district, place chosen for housing of ... 434-435

D

DAMODARAN, THIRU A. R.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 298-308

DEATH OF LABOURER—

See Police.

DEPUTY INSPECTORS—

Question *re.*—

Number of Assistant Professors of Government Training Colleges posted in 1966 as ... 276-277

Number of—promoted as District Educational Officers ... 276-277

DISTRICT ADMINISTRATION—

Question *re.*—Bifurcation of districts and taluks ... 423-424

DISTRICT BOARDS—

Question *re.* buildings, records and Railway Cess Fund of erstwhile—, disposal of ... 225-226

DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920—

Question *re.* postponement of quinquennial revision work in certain Municipalities under—, notification laid on the Table ... 418

C—12—2

D—cont.

DISTRICT MUNICIPALITIES (SECOND AMENDMENT) ACT, 1947—

Date of coming into force of—, notification laid on the Table ... 477

DOCTORS—

Question *re.* provision of job for—holding degrees and nurses during 1967-68 ... 20

DRAMAS—

Question *re.* censoring of scripts by Government ... 371-374

E

EDUCATION—

Note on Demand XIII—, laid on the Table ... 531

ELECTIONS—

Question *re.* panchayats to which—have not been conducted, number of ... 227-228

ELECTORAL ROLLS—

Question *re.* voters in—for South Madras Lok Sabha and Sankari Assembly Constituencies, increase in number of ... 491-492

ELECTRICITY—

Question *re.* Neyveli power supplied to Madras State, cost of ... 484-48

ELECTRICITY (SUPPLY) FINANCE RULES, 1958—

Amendment to—notification laid on the Table ... 2

ENTERTAINMENTS TAX—

Exemption of benefit film shows in aid of Flag Day Fund in December 1967 from—notification laid on the table ... 26

ESTIMATES COMMITTEE—

See Committees.

ETHIRAJ, THIRU P.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 198-200
234-235

E—cont.

ETHIRAJULU, THIRU M.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 308-316

F

FAMILY PLANNING—

Question *re.*—

Intra-Uterine Contraceptive device, insertion in woman at hospital for Women and Children, Egmore ... 332-333

Surgical operations done in Tamilnad during 1966, monthly average ... 331-332

FAMINE RELIEF—

Question *re.* measures to be taken in Periyakulam and Palani taluks of Madurai district due to drought conditions ... 426-427

FIRE ACCIDENTS—

Question *re.* number of houses affected by—in Nakkalakottai, Tirunelveli district in 1967 and assistance rendered to victims ... 427-429

FISH—

See Fisheries ...
Question *re.* sale of fish by—Department, information *re.* ... 166-168

FISHERY RENTALS—

Question *re.* number of Panchayats which are given ... 22

FLOODS—

Question *re.* iron tank damaged by—in Nandiyar new channel, repairs to ... 156-157

FOOD—

Question *re.*—

Paddy, fixation of procurement price of—in Madras State ... 216-220

Paddy, reasons for fixation of price at Rs. 45 per quintal ... 383-387

Paddy, seizure of—from Nagamani Naicker, Thiru, of Thulasapuram Kandigai village, Chingleput district ... 427

	F—cont.	PAGES
FOOD—cont.		
Question <i>re.</i> —cont.		
Plantation workers in Kanyakumari district, non-supply of rice to		165
Procedure adopted for distribution of sugar, rice and dhall		429-430
Rice, distribution in Ramanathapuram District through fair price shops		220-221
Rice, distribution through fair price shops to villages		212-214
Rice, seizure from lorry M.D.A. 1716 (Adiselvam) at Theni		214-216
FOOD POISONING—		
Question <i>re.</i> persons admitted with—in Srivilliputhur hospital		426
FORT ST. GEORGE GAZETTE—		
See Gazette.		
FORTS—		
Question <i>re.</i> extent of Thanjavur and Gingee—and their vacant lands		6
GANDHI STATUE—		
Question <i>re.</i> representation to Government about removal of—at Marina		321-324
GAZETTE—		
Question <i>re.</i> Fort St. George—, publication of all parts in English and Tamil		168
GENERAL SALES TAX RULES, 1959—		
Amendment to—, notification laid on the table		531
GOVERNMENT HOSPITAL, SHENCOTTAH—		
See Hospitals and Dispensaries.		
GOVERNOR'S ADDRESS—		
Announcement <i>re.</i> message from the Governor <i>re.</i> Resolution of thanks for		22

	G—cont.	PAGES
GOVINDASAMY, THE HON. THIRU A.—		
Budget for 1968-69, general discussion on		188, 189 292, 297 310, 313 314, 366
GROUNDNUTS—		
Question <i>re.</i> fall in price of		163-165
GUR AND KHANDASARI—		
Question <i>re.</i> ban on export of—to other States		166
H		
HARIJANS—		
See Housing.		
HOSPITALS AND DISPENSARIES—		
Question <i>re.</i> —		
Dharamangalam Hospital, Salem district, functioning without Doctor		426-427
Government Hospital, Shencottah, appointment of lady doctor in		171-172
Government Hospitals, stock of requisite medicines in		284-286
Hospitals proposed to be opened during 1967-68, number of—and basis for opening		21
Hospitals to be taken over by Government during 1967-68, names of		224-225
Sankarankoil Hospital, functioning without Doctor		170-171
T.B. Sanatorium, Pennathur, provision of water facilities to		427
HOUSE COMMITTEE—		
See Committees.		
HOUSING—		
Question <i>re.</i> houses for Harijans, construction at cost of Rs. 1500		168-170
T		
INAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1963—		
Ryotwari settlement of certain inam estates in Coimbatore district, notification laid on the table .		368

	PAGES
I—cont.	
INDIAN STAMP ACT, 1899—	
Remission of Stamp duty chargeable under—in respect of gift deed executed by Pattabiraman, Thiru C. R., notification laid on the table ...	368
INTER-CASTE MARRIAGES—	
Question <i>re</i> number of—in Tamilnad after introduction of scheme of award of medals ...	15-16
IRRIGATION—	
Question <i>re</i> supply of water for—through pumps from Palar, South Pennar, Vaigai and Thamiravarani rivers ...	155-156
J	
JAYARAMA REDDIAR, THIRU S.—	
Budget for 1968-69, general discussion on ...	392-397
K	
KANYAKUMARI DISTRICT CO-OPERATIVE SUPPLY AND MARKETING SOCIETY—	
<i>See</i> Co-operative Societies.	
KARUNANIDHI, THE HON. THIRU M.—	
Adjournment motion <i>re</i> —	
Attack by unruly elements on Sampath, Thiru E. V. K., and two others ...	335
Disturbances outside Aravankadu Cordite Factory and shooting near Police Station ...	233-234
Budget for 1968-69, general discussion on ...	185, 197 336, 415 417
House Committee, election of members to ...	173
Point of information <i>re</i> arrangements for answering questions addressed to Chief Minister during his absence ...	172
Privileges Committee, election of members to ...	172
KODAIKANAL TOWNSHIP COMMITTEE—	
Question <i>re</i> —	
Income and expenditure of ...	226-227
Kondalampatti Barani theatre, setting fire to—near Salem Town ...	232-233

K—cont.	
KOTHANDARAMAN, THIRU K. K.—	
Budget for 1968-69, general discussion on ...	349-355
KOTTAKUDI RIVER—	
<i>See</i> Bridges	
KRISHNAMOORTHY, THIRU G.—	
Budget for 1968-69, general discussion on ...	174-183
Non-Basic trained teachers, calling Minister's attention to termination of services of—from Senior (Aided) Basic Schools in Kollidam range of Sirkali taluk ...	286
Sanskrit Pandits in Board High Schools in Madurai district, calling Minister's attention to failure of Government to fix salary of ...	336
L	
LAKSHMANAN, THIRU S. V.—	
Budget for 1968-69, general discussion on ...	465-467
LAKSHMI KRISHNAMURTHY, THIRUMATHI—	
Budget for 1968-69, general discussion on ...	292-298
LAND REVENUE—	
Question <i>re</i> realisation of—during 1966-67 ...	209-212
LEGISLATIVE ASSEMBLY—	
Resume of work transacted from 24th to 29th November 1967 by—, laid on the table ...	28
M	
MARINA BEACH—	
Question <i>re</i> scheme to beautify ...	324-326
MARKETS—	
Question <i>re</i> —	
Super Markets and Regulated Markets, amount of grant given by Central Government to run—in Tamilnad ...	282
Super Markets, monthly rent for buildings wherein—are located ...	328-329
MARRIAGES—	
Question <i>re</i> inter-caste—in Tamil Nad after introduction of scheme of award of medals ...	15-16

M—cont.

MATHIALAGAN, THE HON. THIRU K.—

Question *re* sales-tax on chillies, procurement and sales of—in Madurai district, statement *re* hardship caused to merchants by multi-point levy ... 441-442

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—

Non-basic Trained Teachers, calling attention to termination of services of—from Senior (Aided) Basic Schools in Kollidam range of Sirkali taluk . 286-287

Sales-tax, procurement and sales of chillies in Madurai district, calling attention to hardship caused to businessmen by multi-point levy ... 441-442

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE-CONT.

Sanskrit Pandits in Board High Schools in Madurai district, calling attention to failure of Government to fix salary of ... 336

MEDICAL AND PUBLIC HEALTH DEPARTMENTS—

Question *re*. integration of ... 489

MEDICAL PRACTITIONERS, INDIAN—

Question *re* inclusion of—of Kanyakumari district in register maintained by Central Board of Indigenous Medicine, Madras ... 18-20

MINISTERS—

Point of information *re* absence of Chief Minister and other Ministers, arrangements for answering questions during their absence ... 172

MISAPPROPRIATION OF FUNDS—

Question *re* action taken on—in Police Department in Madurai ... 374-375

MONUMENTS—

Question *re* steps taken to safeguard ... 5

MOTOR CARS—

Question *re* names of M.L.Cs., M.L.As. and M.Ps. from Madras who got allotment of—from October 1964 to September 1967 ... 379-380

MOTOR VEHICLES RULES, 1940—

Amendment to—, notification laid on the table ... 27

M—cont.

MOTOR VEHICLES TAX—

Exemption of ambulance belonging to S.P.C.A., Madras from—, notification laid on the table ... 477

Exemption of goods vehicle KLT 8427 from—, notification laid on the table ... 477

Exemption of MSR 7544 and MSR 8026 from—, notification laid on the table ... 28

Exemption of truck used by CARE, Madras from—, notification laid on the table ... 178

Exemption of vehicles belonging to United Nations Development Programme, Ground Water Investigation Project, Madras from—, notification laid on the table ... 477

Exemption of vehicles belonging to UNICEF and assigned to Directorate of Rural Development, Madras from—, notification laid on the table ... 477

MUTHIAH CHETTIAR, DR. M. A.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 355-368

MUTHUSWAMY, THE HON. THIRU M.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 177
179, 181
350, 352
355, 366

N

NANDIYAR NEW CHANNEL—

See Floods.

NATARAJAN, THIRU N. V.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 459-465

NEDUNCHEZHIAN, THE HON. THIRU V. R.—

Adjournment motion *re* attack by unruly elements on Sampath, Thiru E. V. K. and two others ... 334-335

Non-basic trained teachers, statement *re* termination of services of—from Senior (Aided) Basic Schools in Kollidam range of Sirkali taluk ... 286-287

Sanskrit Pandits in Board High Schools in Madurai district, statement *re* failure of Government to fix salary of ... 336

	PAGES
N—cont.	
NEYVELI THERMAL POWER—	
<i>See</i> Electricity.	
NILGIRIS FISHING RULES, 1966—	
Amendment to—, notification laid on the table ...	261
NURSES—	
Question <i>re</i> provision of job for—and doctors hold- ing degrees during 1967-68	20
O	
OFFICIAL LANGUAGE—	
Question <i>re</i> names of Government departments where Tamil has been ordered to be used for administration	4-5
OIL DEPOSITS—	
Question <i>re</i> exploration for—in certain taluks of Thanjavur district by Oil and Natural Gas Commission	1-2
P	
PADDY—	
Question <i>re</i> acreage of cultivation of—in Kanya- kumari district	422-423
<i>See</i> Food.	
PADDY FIELDS—	
Question <i>re</i> withering of—in Tirunelveli district due to non-availability of water, relief measures undertaken	11-13
PALAR RIVER—	
<i>See</i> Irrigation.	
PANCHALANKURICHI—	
Question <i>re</i> conversion of—of Tirunelveli district into a place of historical interest	6-7
PANCHAYAT TAX—	
Question <i>re</i> collection of—in Cheevalapperi village, Tirunelveli district	438-439

P—cont.

PANCHAYATS—

Extension of certain provisions of District Muni- cipalities Act, 1920 to Koothanallur Town Pancha- yat, Thanjavur district, notification laid on the table	260
Question <i>re</i> number of—to which elections have not yet been conducted	227-228
Town Panchayat, Pannaikadu, Kodaikanal taluk, Madurai district, constitution of—, notification laid on the table	260

PANCHAYATS ACT, 1958—

Rural Development and Local Administration Notification II-2 No. 449 of 1964, amendment to—, notification laid on the table	28
--	----

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—

Committees, Estimates Committee of Legislative Assembly, report of—on action taken by Govern- ment on Report on Labour including factories ...	28
Demand XIII—Education, Note on—	531
District Municipalities Act, 1920, postponement of quinquennial revision work in certain Municipali- ties under G.O. Ms. No. 2073, Rural Develop- ment and Local Administration, dated 13th November 1967	418
District Municipalities (Second Amendment) Act, 1967, date of coming into force of—(G.O. Ms. No. 2305, Local Administration, dated 13th December 1967)	477
Electricity (Supply) Finance Rules, 1958, amend- ments to—[G.O. Ms. No. 190, Public Works (Electricity), dated 3rd February 1968]	28
Entertainments Tax, exemption of benefit film shows in aid of Flag Day Fund held in December 1967 from—(G.O. R. No. 1255, Revenue, dated 9th November 1967)	260
General Sales Tax Rules, 1959, amendment to— (G.Os. P. No. 1875, Revenue, dated 26th October 1967 and No. 2075, dated 25th November 1967) ...	531

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, ryotwari settlement of certain inam estates in Coimbatore district (G.O. Ms. No. 1664, Revenue, dated 21st September 1967)	368
Indian Stamp Act, 1899, remission of stamp duty chargeable under—in respect of gift deed executed by Pattabhiraman, Thiru C. R. (G.O. Ms. No. 1903, Revenue, dated 31st October 1967)	368
Legislative Assembly, resume of work transacted from 24th to 29th November 1967 by	28
Motor Vehicles Rules, 1940, amendment to—(G.O. Ms. No. 2735, Home, dated 27th September 1967)	27
Motor Vehicles Tax— Exemption of Ambulance van belonging to JPCA, Madras from—(G.O. Ms. No. 2857, Home, dated 16th October 1967)	477
Exemption of goods vehicle KLT 8427 from—(G.O. Ms. No. 2165, Home, dated 5th August 1967)	477
Exemption of MSR 7544 and MSR 8026 from—(G.O. Ms. No. 2036, Home, dated 29th July 1967)	28
Exemption of truck used by CARE, Madras from—(G.O. Ms. No. 5114, Home, dated 26th October 1967)	478
Exemption of vehicles belonging to United Nations Development Programme, Ground Water Investigation Project, Madras from—(G.O. Ms. No. 2369, Home, dated 25th August 1967) .	477
Exemption of vehicles belonging to UNICEF and assigned to Directorate of Rural Development, Madras, from—(G.O. Ms. No. 4344, Home, dated 22nd December 1966)	477
Nilgiris Fishing Rules, 1966, amendment to—(G.O. Ms. No. 3117, Agriculture, dated 13th November 1967)	261

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Panchayats—District Municipalities Act, 1920, extension of certain provisions to Koothanallur Town Panchayat, Thanjavur district	260
Panchayats Act, 1958—Rural Development and Local Administration Notification II-2 No. 449 of 1964, amendment to—(G.O. Ms. No. 2151, Rural Development and Local Administration, dated 23rd November 1967)	28
Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959—List of parks, play-fields and open spaces in Paramakudi Municipal area, approved (G.O. Ms. No. 863, Education, dated 30th May 1966)	28
Public Service Commission Regulations, amendment to—[G.O. Ms. No. 2036, Public (Services-A), dated 13th September 1967]	28
Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 329 of 1965, dated 18th September 1965, amendments to (G.O. Ms. No. 1938, Rural Development and Local Administration, dated 21st October 1967 and G.O. Ms. No. 2074, Rural Development and Local Administration Department, dated 13th November 1967)	260
Sales Tax— Exemption of sale of bus body to Balavihar, Kilpauk, Madras by Thiru Sundaram Industries, Madurai, from (G.O. R. No. 1342, Revenue, dated 27th November 1967)	27
Exemption of sale of condoms from—(G.O. P. No. 2010, Revenue, dated 17th November 1967)	418
Exemption of sales of handloom pillow covers from—(G.O. P. No. 2150, Revenue, dated 13th December 1967)	418
Exemption of sales of spinning and other crafts, equipments by Gandhigram Khadi Department from—(G.O. P. No. 2079, Revenue, dated 27th November 1967)	417
Town Panchayat, Pannaikadu, Kodaikanal taluk, Madurai district, constitution of—(Roc. No. 57935/67-T, dated 1st December 1967)	260

P—cont.

PARKS, PLAY-FIELDS AND OPEN SPACES (PRESERVATION AND REGULATION) ACT, 1959—

Approved list of parks, play-fields and open spaces in Paramakudi Municipal area under, notification laid on the table ... 28

PAVADAI PADAYATCHI—

Question re attack on ... 228-229

PEOPLES' CO-OPERATIVE BANK, NAGERCOIL—

Question re complaint regarding frauds committed by Secretary ... 279-280

PERSONAL ASSISTANTS TO MINISTERS, GAZETTED—

Question re expenditure on account of ... 231-232

PESTICIDES—

Question re increase in price of—distributed to ryots ... 277-278

PLANTATION WORKERS—

See Food.

POINT OF INFORMATION—

Questions addressed to Chief Minister, arrangements for answering during his absence ... 172

POLICE—

Question re—

Change in uniform and shape of helmet of ... 229-230

Death of labourer in Tharanar, Tiruchirappalli Town due to beating by—, complaint re ... 482-483

Deputation of—Shorthand writers to political public meetings ... 230-231

POLICE DEPARTMENT—

Question re misappropriation of funds in—in Madurai ... 374-375

PONNAPPA NAIDU, THIRU A.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 442-445

PONNUSWAMI VILLAVARAYAR, THIRU J.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 195-198

P—cont.

PRE-ENGINEERING AND PRE-MEDICAL COURSES—

Question re number of candidates who failed continuously during last three years in ... 8-9

PRIVILEGES COMMITTEE—

See Committees.

PROSPERITY BRIGADE—

Question re officers in charge of—, salary, etc., for . 481-482

PUBLIC HEALTH DEPARTMENT—

See Medical and Public Health Departments.

PUBLIC SERVICE COMMISSION REGULATIONS—

Amendment to—, notification laid on the table ... 28

PULSES.

Question re fall in price of ... 163-165

Q

QUESTIONS AND ANSWERS—

Aiyaswamy, Thiru M.—

Question re tools for barbers and washermen, reason for discontinuance of free supply during 1967-68 . 494-495

Ethiraj, Thiru P.—

Question re—

Couveripoompattinam sea-shore, conversion as a picnic place and erection of Karikalacholar's statue ... 17

Cinema industry and cinema theatres, nationalisation of ... 17-18

Food, procedure adopted for distribution of sugar, rice and dhall ... 429-430

Tamil Pandits (Grades I and II) in High Schools, number of—, and payment of Grade I salary to ... 492-494

Krishnamoorthy, Thiru G.—

Question re—

Deputy Inspectors, number of Assistant Professors of Government Training Colleges posted in 1966 as ... 276-277

Q—cont.	PAGES
QUESTIONS AND ANSWERS—cont.	
Krishnamoorthy, Thiru G.—cont.	
Question re—cont.	
Deputy Inspectors promoted as District Educational Officers, number of	276-277
Secondary Grade teachers in Aided Secondary Schools for Girls in Thanjavur town, non-payment of salary, etc. from 1967-68 to ...	487-488
Secondary Grade teachers who migrated from Panchayat Union Schools to Aided High Schools before 1st June 1966, eligibility for benefit of G.O. Ms. No. 365, Education, dated 15th March 1967	492
Rajah Iyer, Thiru M.—	
Question re—	
Cinema Theatres, Touring cinemas and permanent—, number of—on 31st March 1967 ...	224
Teachers of former District Board High Schools, eligibility for remuneration for supervision work at S.S.L.C. Public Examination	422
Ramadass, Thiru K.—	
Question re gur and Khandasari sugar, ban on export to other States	166
Sankaralingam Pillai, Thiru M.—	
Question re—	
Arabic Language teachers whose services have not been regularised as on 1st November 1967, number of—	319
Hydro-Geological Surveyors in Agriculture Department, number of	221-222
Indian Medical Practitioners of Kanyakumari district, inclusion in register maintained by Central Board of Indigenous Medicine, Madras	18-20
Kanyakumari District Co-operative Supply and Marketing Society, misappropriation of funds in connection with construction of rice mill ...	278-279
Paddy, acreage of cultivation in Kanyakumari district	422-423

Q—con,	PAGES
QUESTIONS AND ANSWERS—cont.	
Sankaralingam Pillai, Thiru M.—cont.	
Question re—	
People's Co-operative Bank, Nagercoil, complaint regarding frauds committed by Secretary	279-280
Teaching Grant, arrangement for payment every month to colleges	273-274
Withered paddy fields in Tirunelveli district due to non-availability of water, relief measures undertaken	11-13
Subbiah, Thiru T. K.—	
Question re Nandiyar new channel, repairs to iron tank damaged by floods	156-157
Thiagarajan, Thiru N. R.—	
Question re—	
Accidents, Motor, lorry and scooter—from 6th March 1967 to June 1967, number of ...	380-382
Administration in Tamil, names of Government Departments where Tamil has been ordered to be used	4-5
Agricultural and Veterinary Colleges, list of students selected during 1967 in Madras State and marks obtained by them	222-223
Ambathur Tube Investments Factory, clash between workers in	483-484
Annanji Co-operative Society and Stores, amount misappropriated in	280-281
Bricks kilns run through co-operative sector and public sector in State, number of and monthly turn out	274-276
Bridge across Kottakudi river, representation for construction of	490-491
Burma refugees, help rendered by Government to—from 6th March 1967 to 30th September 1967	421-422
Bus service to Irumbadi village (Sholavandan), reasons for cancellation of	494
Cement Factories, licences issued during 1966-67 in Madras	378-379

Q—cont.
QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thiagarajan, Thiru N. R.—cont.

Question re—

Charitable institutions in Tamil Nad to help physically handicapped persons, names of— and nature of aid given by	329-331
Chillies, groundnuts and pulses, sudden fall in prices	163-165
Christian converts, withdrawal of concessions allowed to	431-433
Co-operative Department, number of cases filed by—from March to August 1967 for embezzlement of funds	282-284
Co-operative farms in State, working of— ...	488-489
Death of labourer in Tharanar, Tiruchirappalli Town due to beating by Police in October 1967, complaint re.	482-483
Dharamangalam Hospital, Salem district, functioning without doctor	427
District Board (erstwhile) buildings, records and Railway Cess Fund, disposal of	225-226
Districts and taluks, bifurcation of	423-424
Doctors, number of—holding degrees and nurses, provision of job during 1967-68 ...	20
Dramas, censoring of scripts by Government ...	371-374
Electoral rolls for South Madras Lok Sabha and Sankari Assembly Constituencies, increase in number of voters in	491-492
Family Planning, intra uterine contraceptive device, insertion in a woman without consent at Hospital for Women and Children, Egmore	332-333
Family Planning, monthly average of surgical operations done in Tamil Nad during 1966 ...	331-332
Famine relief measures in Periyakulam and Palani taluks of Madurai district due to drought conditions	426-427
Fire accidents in Nakkalakottai, Tirunelveli district in 1967, number of houses affected and assistance rendered to victims	427-429
Fish, information re. sale by Fisheries Department	166-168

Q—cont.
QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thiagarajan, Thiru N. R.—cont.

Question re—cont.

Fishery rentals, number of Panchayats which are given	22
Food poisoning, persons admitted with—in Srivilliputhur hospital	426
Fort St. George Gazette, publication of all parts in English and Tamil	168
Forts in Thanjavur and Gingee and their vacant lands, extent of	6
Gandhi Statue at Marina, representation to Government about removal of	321-324
Gazetted Personal Assistants to Ministers, expenditure on account of	231-232
Government Hospital, Shencottah, appointment of lady doctor in	171-172
Government Hospitals, stock of requisite medicines in—	284-286
Gur and khandsari sugar, ban on export to other States	166
Hospitals proposed to be opened in 1967-68, number of—and basis for opening	21
Hospitals to be taken over by Government during 1967-68, names of	224-225
Hosur High School, students' agitation in— ...	7-8
Houses for Harijans, construction at cost of Rs. 1,500	168-170
Inter-caste marriages in Tamilnad after introduction of scheme of award of medals, number of	15-16
Kodaikanal Township Committee, income and expenditure of	226-227
Kondalampatti Barani Theatre, near Salem Town, setting to	232-233
Land revenue, realisation of—during 1966-67 ...	209-212
Late running of trains, agitation by Annamalai University students against	486-487
Madurai Medical College, scarcity of drinking water for students of	21-22

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thiagarajan, Thiru N. R.—cont.

Question re—cont.

Mallapuram—Narasingapuram (Mayiladumparai—Krishnapuram) road, maintenance of	439-440
Marina Beach, scheme to beautify	324-326
Medical and Public Health Departments, integration of	489
Medical College, Coimbatore, estimated expenditure for construction of buildings for	387-388
Misappropriation of funds in Police Department in Madurai, action taken thereon	374-375
Monuments, steps taken to safeguard	5
Motor-cars, names of M.L.Cs., M.L.As. and M.Ps. from Madurai who got allotment from October 1964 to September 1967	379-380
Munsif Court, Thirumangalam, Madurai district, place chosen for housing	434-435
Oil deposits in Thanjavur district, exploration by Oil and Natural Gas Commission	1-2
Paddy, fixation of procurement price in Madras State	216-220
Paddy, reasons for fixation of price at Rs. 45 per quintal	383-387
Paddy, seizure from Nagamani Naicker, Thiru, of Thulasapuram Kandigai village, Chingleput district	427
Palar, South Pennar, Vaigai and Thamiraparani rivers, supply of water for irrigation through pumps from	155-156
Panchalakurichi, conversion of—of Tirunelveli district into a place of historical interest	6-7
Panchayat Tax, collection in Cheevalapperi village, Tirunelveli district	438-439
Panchayats to which elections have not yet been conducted, number of	227-228
Pavadai Padayatchi in Kurinjipadi village, South Arcot, attack on	228-229
Pesticides distributed to ryots, increase in price of	277-278

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thiagarajan, Thiru N. R.—cont.

Questions re—cont.

Plantation workers in Kanyakumari district, non-supply of rice to	165
Police, change in uniform and shape of helmet	229-230
Police shorthand writers, deputation to public meetings	230-231
Power supplied to Madras State from Neyveli, cost of	484-486
Pre-Engineering and Pre-Medical courses, number of candidates who failed continuously during last three years in	8-9
Prosperity Brigade, salary, etc., of officers in charge of	481-482
Pure Tamil words, instructions re usage of—to Government Book publishers and Government Departments	9-11
Rat menace, eradication of—to protect crops	430-431
Registration of deeds in Sattur, Ramanathapuram district, difficulties in	433-434
Rest Houses in Courtallam and Kodaikanal, increase in number of	16-17
Rice, distribution in Ramanathapuram district through fair price shops	220-221
Rice, distribution through fair price shops to villages	212-214
Rice Mills, progress made in erection of modern—in the State	435-436
Rice, seizure from lorry MDA 1716 (Adiselvam) at Theni	214-216
Sales tax, remission of arrears during 1967-68.	158-162
Sankarankoil Hospital, functioning without doctor	170-171
Saraswathi Mahal, Thanjavur, number of books and manuscripts available in	375-377
Schools running without Government grant, names and location of	321
Sugar, annual production and distribution of—in State	424-426

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thiagarajan, Thiru N. R.—cont.

Questions re—cont.

Super markets and Regulated markets, amount of grant given by Central Government to run—in Tamilnad	282
Super markets, monthly rent for buildings wherein—are located	328-329
Tamil Development, funds allotted by Central Government annually for—from 15th August 1947	2-3
Tamil medium, names of colleges where seats were allotted for	320-321
Tax on cycles and bullock carts in Virudhunagar Municipality, cancellation of	438
Taxis plying in Tamilnad, number of—district-wise	327-328
Tourist Bungalow in Palayamkottai, Tirunelveli district, reduction of rent for	382-383
T.B. Sanatorium, Pennathur, provision of water facility to	427
Valangaiman High School, strike by students of	377-378
Village Munsif of Thappugundu, suspension for indulging in misappropriation of funds	14-15
Water-supply to villages in Ottapidaram, Tirunelveli district, sanction and execution of scheme for	489-490

RAILWAYS—

Question re late running of trains, agitation against—by students of Annamalai University ... 486-487

RAJAGOPAL, THIRU C. V.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 193-19

RAJAH IYER, THIRU M.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 237-24

RAJAMARTHANDAN, THIRU S.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 191-1

RAJARAM, THIRU K.—

Adjournment motion re attack by unruly elements on Sampath, Thiru E. V. K., and two others ... 333-334
335

Budget for 1968-69, general discussion on ... 458,
461
463
499-517

RAMADOSS, THIRU K.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 454-458
459
462

Point of information re answers to questions addressed to Chief Minister ... 172

RAMAKRISHNA ACHARI, THIRU K.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 410-413

RAMAN NAIR, THIRU R.—

Adjournment motion re disturbances outside Aravankadu Cordite Factory and shooting near Police station ... 233-234

Budget for 1968-69, general discussion on ... 256-260
made in ... 435-436

RAMASAMI PADAYATCHI, THIRU S. S.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 287-292

RAMASWAMY MUDALIYAR, THIRU V. K.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 341-344

RAT MENACE—

Question re eradication of—to protect crops ... 430-431

REFUGEES—

Question re Burma—help rendered by Government to—from 6th March 1967 to 30th September 1967 ... 421-422

REGISTRATION DEPARTMENT—

Question re registration of deeds in Sattur, Ramnathapuram district, difficulties in ... 433-434

REGULATED MARKETS—

See Markets.

R—cont.

PAGES

REST HOUSES—

Question re increase in number of—in Courtallam and Kodaikanal ...

16-17

RICE—

See Food.

RICE MILLS—

Question re erection of modern—in State, progress made in ...

435-436

ROADS—

Question re Mallapuram—Narasingapuram (Mayil-adumparai-Krishnapuram) road, maintenance of ...

439-440

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR.

Adjournment motion re—

Disturbances outside the Aruvankadu Cordite Factory and shooting near the Police station—
Not pressed ...

233-234

Attack by unruly elements on Thiru E. V. K. Sampath and others while coming out of the First-Class Magistrate's Court, Madurai—
Consent to raise the matter withheld since the incidents mentioned in the notice did not involve more than the ordinary administration of law ...

334-335

RURAL DEVELOPMENT AND LOCAL ADMINISTRATION DEPARTMENT NOTIFICATION II-2, No. 329 OF 1965—

Amendments to, notification laid on the Table ...

260

SALES TAX—

Exemption of sale of bus body to Balavihar, Kilpauk, Madras by Thiru Sundaram Industries, Madurai, from, notification laid on the table ...

27

Exemption of sales of condoms from, notification laid on the table ...

418

Exemption of sales of handloom pillow covers from—, notification laid on the table ...

418

R—cont.

PAGES

SALES TAX—cont.

Exemption of sales of spinning and other crafts, equipments by Gandhigram Khadi Department from, notification laid on the table ...

417

Levy of multipoint—on procurement and sales of chillies in Madurai district, Minister's attention called to hardship caused to businessmen ...

441

Remission of arrears of—during 1967-68 ...

158-162

SAMBASIVA REDDIAR, THIRU A.—

Budget for 1968-69, general discussion on ...

183-191

SANKARALINGAM PILLAI, THIRU M.—

Budget for 1968-69, general discussion on ...

251-256

SANKARANKOIL HOSPITAL—

See Hospitals and Dispensaries.

SANKARI ASSEMBLY CONSTITUENCY—

See Electoral Rolls.

SANSKRIT PANDITS—

See Teachers.

SANTOSHAM, THIRU D.—

Budget for 1968-69, general discussion on ...

245-251

SARASWATHI MAHAL, THANJAVUR—

Question re number of books and manuscripts available in ...

375-377

SARASWATHI PANDURANGAM, THIRUMATHI—

Budget for 1968-69, general discussion on ...

391-392

SATHYAVANIMUTHU, THE HON. THIRUMATHI—

Budget for 1968-69, general discussion on ...

315

SCHOOLS—

Question re—

Hosur High School, students' agitation in ...

7-8

Names and location of—running without Government grant ...

321

Valangaiman High School, strike by students of ...

377-378

S—cont.

SECONDARY GRADE TEACHER—

See Teachers.

SESHADRI, THIRU R. M.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 450-454

SHORTHAND WRITERS—

Question re Policar deputation to public meetings ... 230-231

SOUTH MADRAS LOK SABHA CONSTITUENCY—

See Electoral Rolls.

SOUTH PENNAR RIVER—

See Irrigation.

SUBBIAH, THIRU T. K.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 472-477

SUGAR—

Question re annual production and distribution of—
in State ... 424-426

SUNDARAM, THIRU S. D.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 445-450

SUPER MARKETS—

See Markets.

SURVEYORS—

Question re Hydro Geological—in Agriculture
Department, number of ... 221-222

T

TAMIL—

Question re usage of pure—words, instructions to
Government Book Publishers and Government
Departments re— ... 9-11

TAMIL DEVELOPMENT—

Question re funds allotted by Central Government
annually for—from 15th August 1947 ... 2-3

TAMIL MEDIUM—

Question re names of Colleges where seats were
allotted for ... 320-321

T—cont.

TAMIL PANDITS—

See Teachers.

TAXES—

Question re cancellation of—on cycles and bullock
carts by Virudhunagar Municipality ... 438

TAXIS—

Question re number of—plying in Tamilnad, dis-
trict-wise ... 327-328

TEACHERS—

Question re—

Arabic language—whose services have not been
regularised as on 1st November 1967, number
of ... 319Non-basic trained teachers, Minister's attention
called to termination of services of—from Senior
(Aided) Basic Schools in Kollidam range of
Sirkali taluk ... 286-287Remuneration for supervision work at S.S.L.C.
Public Examination, eligibility of teachers of
former District Board High Schools for ... 422Sanskrit Pandits in Board High Schools in
Madurai district, Minister's attention called to
failure of Government to fix the salary of ... 336Secondary Grade Teachers in aided secondary
schools for girls in Thanjavur town, non-pay-
ment of salary, etc., to—from 1967-68 ... 487-488Secondary Grade Teachers who migrated from
Panchayat Union schools to aided high schools
before 1st June 1966, eligibility for benefit of
G.O. Ms. No. 365, Education, dated 15th
March 1967 ... 492Tamil Pandits (Grades I and II) in High Schools,
number of—and payment of Grade I salary
to ... 492-494

TEACHING GRANT—

Question re arrangements for payment of—every
month to Colleges ... 273-274

THAMIRAVARANI RIVER—

See Irrigation.

T—cont.

THIAGARAJAN, THIRU N. R.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 467-472

Sales Tax on procurement and sales of chillies in
Madurai district, calling Minister's attention to
hardship caused to merchants' ... 44

THIRUPURASUNDARI, THIRUMATHI T. L.—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 326-327

TOURIST BUNGALOW—

Question re reduction of rent for—in Palayamkottai,
Tirunelveli district ... 382-383

TRANSPORT—

Question re bus service to Irumbadi village, reason
for cancellation of ... 494

VAIGAI RIVER—

See Irrigation.

VILLAGE MUNSIF—

Question re suspension of—of Thappugandu for
indulging in misappropriation of funds ... 14-15

WASHERMEN—

Question re free supply of tools to—during 1967-68,
reasons for discontinuance ... 494-495

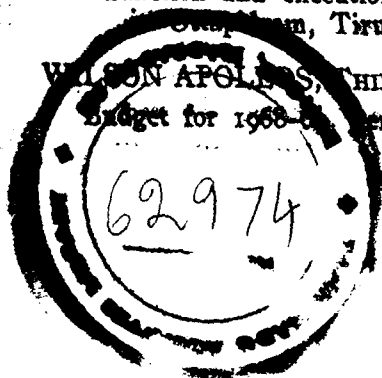
WATER SUPPLY—

Question re—

Madurai Medical College, scarcity of water for
drinking and bathing for students of ... 21-22Sanction and execution of—Scheme for villages
in—Tirunelveli district ... 489-490

WILSON APOLLIS, THIRU—

Budget for 1968-69, general discussion on ... 389-391

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

Messrs. ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras-8.
THE CITY BOOK CO., Mylapore, Madras-4.
Messrs. HIGGINBOTHAMS, PRIVATE LIMITED, Madras-2.
Messrs. NEW CENTURY BOOK HOUSE (PRIVATE) LIMITED, Madras-2.
Messrs. P. VARADACHARI & Co., Madras-1.
Messrs. C. SUBBIAH CHETTIY & SONS, Madras-5.
Sri S. S. SRINIVASARAGHAVAN, Royapettah, Madras-14.
T. N. EDUCATIONAL AGENCIES, BOOK-SELLERS, Madras-1.
THE UNIVERSAL BOOK HOUSE, MOORE MARKET, Madras-3.
Messrs. RUKMANI CORPORATION, Vepery, Madras-7.
Messrs. MOHAN PATHIPAGAM AND BOOK DEPOT, Madras-5.
Messrs. BOOK CORNER, BOOK-SELLERS, No. 2/4, Mount Road, Madras-2.

IN MUFASSAL OF MADRAS STATE.

Sri E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
THE ORIENTAL BOOK HOUSE, Madurai.
Messrs. VIVEKANANDA PRESS, PRINTERS, PUBLISHERS AND BOOK-SELLERS, Madurai.
Sri A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
Messrs. BHARATHA MATRA BOOK DEPOT, Thanjavur, Thanjavur district.
Messrs. P. V. NATHAN & Co., Kumbakonam, Thanjavur district.
Messrs. APPAR BOOK STALL, Thanjavur.
Messrs. P. E. SWAMINATHASIVAM & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. S. KRISHNASWAMY & Co., Tiruchirappalli.
Messrs. PALANIAPPAN BROTHERS, Tiruchirappalli.
Sri S. B. SUBRAMANIAM PILLAI, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Messrs. NEELAI PUTRAGA NILAYAM, BOOK-SELLERS, 10, Thana Bazaar, Tirunelveli Junction.
Sri B. ARULDOSS, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. GANESAN, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. VASANTHAM STORES, BOOK-SELLERS, Cross Cut Road, Coimbatore.
Messrs. MERCURY BOOK COMPANY, 223, Raja Street, Coimbatore.
Sri M. JAGANNATHAN, BOOK-SELLER AND PUBLISHER, Nagercoil, Kanyakumari district.
Messrs. A. K. CHANDRIAN CHETTIAR & SONS, Salem.
Messrs. MENAKSHI PATHIPAGAM, Pudukkottai.
Messrs. K. V. NARAYANA IYER & SONS, Dindigul, Madurai district.
Messrs. BALAJI BOOK HOUSE, Vellore, North Arcot district.
Messrs. JAYAKUMARI STORES, Nagercoil, Kanyakumari district.
Messrs. BABY STORES, BOOK-SELLERS, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. DINAMANI STORES, Coimbatore-18.
Messrs. BHARATHI PUTRAGA NILAYAM, PUBLISHERS AND BOOK-SELLERS, 1-B, Town Hall Road, Madurai-1.

IN OTHER STATES.

Messrs. JAYATHA AGENCIES, BOOK-SELLERS, Guduz.
Messrs. JAIN BOOK AGENCY, New Delhi-1.
Messrs. INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Trivandrum.
Messrs. FIRMA K. L. MUKHOPADHYAY, Calcutta-12.
Messrs. BOOK LINKS CORPORATION, Narayanguda, Hyderabad-20.
Messrs. THE BOOKS SYNDICATE, Hyderabad-1.
Messrs. LABOUR LAW PUBLICATIONS, Hyderabad.

PRINTED AND PUBLISHED BY THE DIRECTOR OF STATIONERY AND
PRINTING, MADRAS ON THE AUTHORITY OF THE CHAIRMAN
OF THE LEGISLATIVE COUNCIL.

P.C. 66

3508